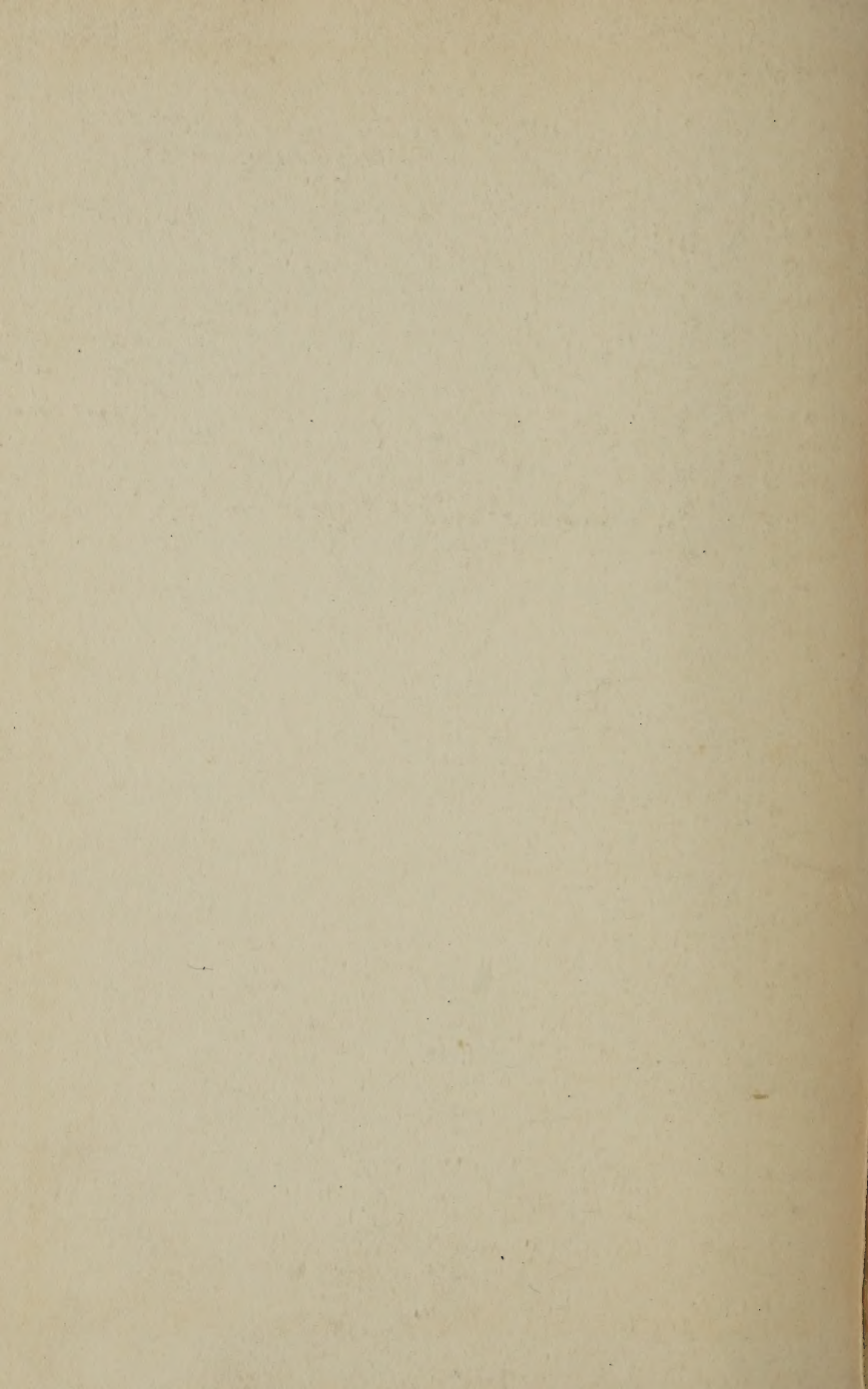

PTT

Solomon J. Remond
3080 Broadway
New York City
September 16-1941

תקון תורה השלם

חמשה חומשי תורה וחמש מגלות עם
הפטרות לכל שבתות ומועדי השנה

הספר הזה נועד לשמש לסופרי סת"ם ולקוראי בתורה,
לפיכך נדפס בעמודים מקבילים בניקוד ובלי ניקוד

עם תוי נגינה לטעמי התורה, ההפטרות וחמש מגלות

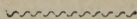
היברו פאבלישינג קאמפאני
77-79 דילענס סטריט, ניו יארק

Copyright 1928 by Hebrew Publishing Co.

*Printed and bound in the United States of America,
by Montauk Bookbinding Corp., New York*

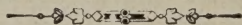

הקדמה

אך למותר הוא בעינינו להגל ולשבח את ספר תקון תורה זה הנדפס
ע"פ המסורה כמצווה לנו מפי רז"ל. וכבר ראינו כי תוצאות רבות
נמכרו בזמן קצר וזה לנו לעד נאמן כי יקר ונחמד הוא בעיני סופרי
סת"ם ובעיני כל ישראל. ורק דבר אחד הי' נעדר. וזה אשר עוררני
להדפיס תקין סופרים הזה גם עם נקודות וטעמים. כי בשומי עין
בקורת בדברי רז"ל במס' פאה הלכה י"ב שאמרו שם ואינו רשאי
לכתוב אא"כ יודע לקרות. ודבר זה הלכה גמורה הוא בעבור שכן
הועתקה הלכה זו במחבר באו"ח סי' ל"ב סעי' ל' ובשו"ע מרן הרב
שם סעי' מ"ד ביאר ונתן טעם להלכה זו. וז"ל אפי' מתוך הכתב
אינו רשאי לכתוב אלא מי שהוא יודע לקרות. שאם אינו יודע לקרות
אע"פ שיודע לכתוב האותיות יכול למעוץ בקל. ואינו מרגיש עכ"ל.
והנה כל תיקוני סופרים החדשים כולם נדפסו בלא נקודות וטעמים.
ורק אחד הדפים עם נקודות. רק באותיות קטנות אשר קשה לקרוא
בהם. וגם ההפטרות והמגלות לא נדפסו בטוב טעם ודעת. לכן
אמרתי למען חיווק הלכה להדפיס ת"ס כזה בנקודות וטעמים ובאותיות
גדולות מאירות עינים ובהוספות רבות כדי שכל סופר יתאמץ לכתוב
סת"ם בקריאת כל תיבה בנקודתה המסורה לה מסיני כדת וכהלכה. והוא
מזוקק ומנוקה מכל שגיאה כדן וכדת ויוכל הסופר לכתוב בו כי לא
יבשר אם ילך אחריו:

המביאו לביה"ד אל"עזר ב"ר בנימין בינוש ז"ל

קיצור דיני קריאת התורה

דינים השייכים להצבור

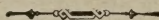
- (א) ס"ח שנחל בה ב' טעמים אסור לקרות בה עד שיגיענה (ו"ד ס' רע"ט) וכן אם נקדעו התפוסים מן יריעה אחת ולא נשאר רוב מחובר אסור לקרות בה (ט"ז ו"ד ס' רע"ח סק"ב):
- (ב) אסור לחזר ס"ח ערוס בידים אם לא ע"י בגד המפסיק (א"ח קמ"ז):
- (ג) אין להצבור רשאים לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי המבצר. ואין הקורא רשאי לקרות עד שילכה אמן מפי המבצר. ואפילו יש מאריכין לרך להמתין עליהם. שהרי לריכים כולם לשמוע הקריאה (ס"ח קמ"א):
- (ד) העולה לרך לקרות עם הקורא בלחש מלה במלה. כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה (ס"ח קמ"א):
- (ה) העולה לקרות בתורה והראו לו מקום הקריאה בעמוד שלפניו ולאחר הברכה ראו שטעו ושלכדין לקרות בעמוד אחר. לרך לחזור ולברך פעם שנית. ואם הקריאה היא בלחש עמוד שהראו לו רק שאינו במקום שהראו לו. אין לרך לחזור ולברך. כי מוסכם שדעת כל אחד לקרות מכל הכתוב כאן בעמוד הזה (סימן ק"מ וע"ש בט"ז):
- (ו) אסור לומר שם ייחוד בשעת קריאת התורה. גם כשהמפסיק קורא בנביא אין לדבר עד שילום (סימן קמ"ו):
- (ז) זה טעם הקורא הפיו בדקדוק אות אחת מחזירין אותו. ודוקא היכא שמשתנה הענין ע"י שינוי הנקודה כגון יעשה בפת"ח במקום יעשה בליר"י. חלב בקמ"ץ וקרא חלב בליר"י וכיוצא בזה. אבל אם טעם בגניית טעם או בנקיוד שאין הענין משתנה מתחת קריאתו. אין מחזירין אותו אבל גוערין בו (ס"ח קמ"ב):
- (ח) אסור ללכת מבהכ"ל בשעה שקורין בתורה. וכל הולך עליו נאמר ועוזבי ה' יכלו. אבל בין גברא לגברא רשאי ללכת ודוקא לדבר נחוצ (קמ"ו):
- (ט) אם בעלו שבת אחת קריאת הפרשה בלבוש מחמת חיוה סיבה. וה"ה אם התחילו ולא סיימו. קורין אותה פרשה לשבת הבאה עם פרשה השייכה לאותה שבת. והעולה רביעי יחבר ב' הפרשיות יחד כמו בכל פרשיות המחזירים. אבל אם היו ב' מחזירין בלחש שבת שבעלו. אין קורין בשבת הבאה ב'. וגם לקרות לכל הפחות ב' אי אפשר דאין תקנה לחזין ואם בעלו פ' ויחי הן לקרות עם פ' שמות. וה"ה בכל ספר וספר. כי אין נכון לחבר שני ספרים בקריאת חד גברא:

דינים השייכים להקורא

- (א) הקריאה לרך להיות מעומד. ואפי' לסמוך עצמו למות או לשלחן אסור להעלה והקורא. אלא"כ הוא בעל בשר וכדומה שקשה עליו לעמוד. שרי להשען קצת (קמ"א): (ב) הקורא מחויב לסדר לעצמו תחלה קריאת הפרשה. לעיני הישב לקרות המלות בנקודתם ונגינות הטעמים מלמעלה ומלמטה וחזק ורפה. ולא יצית הנד ולא יניד הכת. ע"פ דקדוק והמסורת. ולא ישנה שום אות מתנועתו ומנקודתו הנתונה מסיני. ולא ישתנה משמעות תיבה ע"י שבוש קריאתו: (ג) כל תיבה שהיא קרי וכתוב. הלכה נמשח מסיני שתהיה נכתבה כמו שהיא בתורה. ונקראת כפי המסורת. ומעשה בלחש שקרא כמו שהיא בתורה בפני גדולי הדור והתרו בו שקרא כפי המסורת ולא רלו ונדחו (קמ"א): (ד) יזהר הקורא לקרות בקול ממוצע ובשפה ברורה. ואסור לקרות שלא מן הלב אפי' אות אחת. ע"כ לרך הקורא לזהר ע"ז בין סוף כל עמוד להתחלת עמוד שלאחריו שלא יקרא על פה אפי' תיבה אחת מחמת הרגל לבין (ה) הקורא יכוין לסיים בדבר טוב. וגם להתחיל יהיה בדבר טוב. וה"ה שלא לסיים במוי בשפה מעשה רע (קל"ח): (ו) אין קורין בתורה פחות מ' פסוקים דהיינו ביום שקורין ג'. ב' קורין ג' ג'. ואחד ד'. ואם סליק עניינא בבביר מ' כגון פרשת עמלק בפסוקים שאין בה אלא ט' פסוקים. קורין לכל אחד ג'. ובדיעבד כבאר ימות השנה אם קרא רק ט' פסוקים ילא. אבל אם קרא פחות מ' לרבינו לחזור ולקרות. ואם קרא פסוק א' למפרע לזה שקרא רק שני פסוקים ילא אע"פ שבין הכל לא קרא רק ח' (מ"א קל"ז): (ז) אם קרא לאחד רק שני פסוקים וכבר בירך לאחרים. לרך לחזור ולקרות ומבצר לפניו ולאחרים. ואם הוא בחול דלסור להוסיף על מנין הקוראים. יקרא זה שנית ג' פסוקים ממקום שהתחיל בקריאה הקודמת. ואפי' אם כבר קראו לאחר העולה אחריו ועלה לתיבה. ימתין עד שיבצר זה שנית ויקרא ג' פסוקים הראשונים ויבצר אחריו. ואח"כ יקרא זה שלשה אחריו (ואם כבר קרא האחר העולה אחריו. אזי אותו שקרא רק ב' פסוקים יקרא אחריו ויתחיל ממקום שהתחיל בקריאה הקודמת ויקרא על הסדר ששה פסוקים). ואם הוא בשבת. אזי ב"ע די"א דמותר להוסיף. יקרא אחר העולה אחריו אותן

השני פסוקים ולהלן. וזה שקרא ב' פסוקים אינו עולה למנין ו' קרואים או ה' ביו"ט (קל"ז):
 (ח) אם דילג פסוק אחד ולא קראו. אם הוא במנחה בשבת או ב' וה' וקרא עברה פסוקים
 בלא פסוק המדולג אינו חוזר. ואם לאו חוזר. ואם הוא בשבת אם דילג פסוק אחד אפילו תיבה
 אחת חוזר וקורא אותו הפסוק ושנים עמו ומבדק לפניה ולאחריה. ואפי' כבר החזיר הס"ת
 והתפלל מוסף לר"ך להזיאה שנית ולקרות הפסוק המדולג ושנים עמו בדברות כנ"ל. פרשיות
 המועדים דינם כמו מנחה בשבת וב' וה' שכבר קראו הפרשיות בשבתות שלהם. אבל אם טעם
 במוספין ולא קרא כלל. או ביום א' דחוי"מ סוכות קרא רק ביום ב'. או ביום ב' קרא רק ביום ג'
 וכדומה לר"ך לחזור ולקרות בדברכה (מ"א קל"ז): (ז) אם קרא פרשת פרה ופסק בהגר הגר
 בתוכו. וגלל הס"ת. חוזר ופותח ומתחיל מראש הפרשה עד תטמא עד הערב. ומבדק לפניה
 ולאחריה. אבל אם לא גלל עדיין חוזר וקורא המעשר ומבדק לאחריו ולא לפניו (ט"ז הל"ג):
 (י) אם טעו וסיימו הפרשה עם הששי ואמרו קדיש. א"ל לקרות עוד אחד. אלא יקרא עם
 המפטיר מה שקרא עם הששי. דמפטיר עולה למנין שבעה (רפ"ב): (יא) העילה לתורה
 וגשתתק. יתחיל הקורא לקרות להעמוד ממקום שהתחיל הראשון ויבדק בתחלה ובסוף. ואם
 תחיל ממקום שפסק ולא יבדק א"כ פסוקים הראשונים לא נתברכו לאחרים והאחרונים לא
 נתברכו לפניכם. והדברות אינן מוערפות (מ"א וט"ז ק"מ): (יב) בגי'ת הים ובעשרת הדברות
 ובמ"ב מסעות ב' מסעי וכן' פסוקים שבסוף התורה אין מפסיקין בהם אלא קורין לאחד
 (אבודרה"ם. וכן נוהגין): (יג) ב' האזינו ס' לחלקת הפרשיות היו"ל ל"ך. והוא "האזינו
 זכור ירכיבוהו יירא לולי כעס. כי ידין. ויש נוהגין לומר חמנו. כי אשא: (יד) הקורא
 בתורה לא ישייר ב' פחות מג' פסוקים. דהיינו שלא יפסיק בפחות מג' פסוקים סמוך לפרשה
 שאחריה. היינו פתוחה או סתומה. מפני היו"ל אין או מזהב"ג שיאמרו שהעולה אחריו לא יקרא
 אלא ב' פסוקים הנשארים לפ'. וכן לא יתחיל ב' פחות מג' פסוקים. היינו שלא יסיים לאחד
 ב' פסוקים אחר התחלת הפרשה ואח"כ יתחיל השני אחריו ב' פסוקים אחר הפרשה. מפני
 הנכנסים או לבהב"ג שיאמרו שלא קרא הראשון אלא ב' פסוקים. ופסקא באלמע הפסוק כגון
 בריש פינחס. מותר לסיים אפילו בפסוק הסמוך לה. דליכא חשש יולאין. שהדבר ידוע שאין
 מסיימין באלמע פסוק: (טז) פרשה שאין בה רק ב' פסוקים מותר לסיים בה: (יז) אם יש
 בסוף הסדרה פ' של ה' פסוקים לא יתחיל המפטיר ב' פסוקים אחר הפרשה אלא יקרא ה' ה'
 פסוקים: (יח) אם טעה וסיים ב' פסוקים לפני פרשה וכבר בירך ברכה שאחריה. יתחיל להעולה
 אחריו ממקום שפסק ויקרא עוד ג' מפ' שאחריה ולא ג' למפרע (קנ"ה):

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : ב והארץ
היתה תהו ובהו וחשך על פני תהו והיום ורוח
אלהים מרחפת על פני המים : ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור :
ד וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך : ה ויקרא אלהים ל אור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד : ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים : ז ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן :
ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני : ט
ו ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ויהי כן : י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב : יא ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על
הארץ ויהי כן : יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : יג ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי : יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת ולמועדים
ולמים ושנים : טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן : טז ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור
הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים : יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ :
יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא
אלהים כי טוב : יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : כ ויאמר
אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף ועופף על הארץ על פני
רקיע השמים : כא ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל
נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף
בנה למינהו וירא אלהים כי טוב : כב ויברך אתם אלהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את המים בימים ועוף ירב בארץ : כג ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי : כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה כהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן : כה ויעש אלהים

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ א ב
היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: ג
וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין י
החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ה
ויהי בקר יום אחד: * פ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי י
מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין י
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ז
ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: * פ ח
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה ט
היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא י
ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא יא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על
הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ יב
עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי יג
ערב ויהי בקר יום שלישי: פ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע יד
השמים * להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ טו
ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור טז
הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הבוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: יז
ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא יח
אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: פ ויאמר יט פ
אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינם * הגדלים ואת כל כא
נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר כב
פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב כג
ויהי בקר יום חמישי: פ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה כד
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים כה
* ב' רבתי * לוי * ישראל * נ"א ולהבדיל * חסר י' בתראת

בראשית א ב בראשית

אֶת־חֵית הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת־כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
 לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ כְּדֹמוֹתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְיוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־הַבְּהֵמָה וּבְכָל־
 הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ : יי וַיֵּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־
 הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם :
 יג וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־
 הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ וּרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת הָאֲדָמָה
 עַל־הָאָרֶץ : יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב יָרֹק
 וְרֹעַ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוּ פְּרִיעֵץ וְרֹעַ
 זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכֶלָּה : טו וְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
 וְכָל־רֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוּ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב
 לְאֹכֶלָּה וַיְהִי־כֵן : יז וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב
 מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי : פ ב * וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל־צְבָאָם : ג וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מַלְאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : ד וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכַלְמַלְאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : פ שני * אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּבְרָאָם
 בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : יי וְכָל * שֵׁית הַשָּׁדָה מֵרֵם
 יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׁדָה מֵרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה
 אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה : י וְאֵד יַעֲלֶה מִן־
 הָאָרֶץ וְהַשָּׁדָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה : יי וַיִּצֹר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־
 הָאָדָם עֹפֶר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפֹּחַ בְּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ
 חַיָּה : יי וַיִּטֵּעַ יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן־עֵדֶן מִקְדָּם וַיִּטֵּעַ שָׁם אֶת־הָאָדָם
 אֲשֶׁר יָצָר : יי וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה פִּלֵּעֵץ נְחֹמֶד לְמִרְאֵה
 וְטוֹב לְמֵאכֹל וַעֲץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הֶגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע : יי וַנִּהְיֶה
 יָצָא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הֶגֶן וּמִשָּׁם יָפֹרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁיִּים :
 יי שָׁם הָאֲדָם פִּישָׁן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ הַחַיִּימָה אֲשֶׁר־שָׁם
 הַזֶּה : יי וְהָיָה הָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שָׁם הַבְּדִלָּה וְאִבְן הַשָּׁהֶם *
 יי וַיִּשְׁכַּח הַנֶּהָר שְׁנֵי גִיחוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ פּוּשׁ : יי וַיִּשְׁכַּח
 הַנֶּהָר הַשְּׁלִישִׁי הַדֶּקֶל הוּא הַהֶגֶן קִדְמַת אֲשִׁיזֹר וְהַנֶּהָר הָרְבִיעִי

בראשית א ב בראשית

את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה
 כי למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם
 בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
 כי הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את
 האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם:
 כח ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
 הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
 על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
 זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע
 ל זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים
 ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
 לא לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
 א מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: פ ב ויכלו השמים והארץ
 ב וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
 ג ויטבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
 ד אלהים לעשות: פ שני אלה תולדות השמים והארץ *בהבראם
 ה ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיה השדה טרם
 יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה
 ו אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן
 ז הארץ והשקה את כל פני האדמה: וייצר יהוה אלהים את
 האדם עפר מ' האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
 ח חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם
 ט אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
 י וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר
 יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים:
 יא שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוץ אשר שם
 יב הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם:
 יג יד ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם
 הנהר השלישי חדקל הוא החלץ קדמת אשור ונהר הרביעי

הוא פָּרַת : י' וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ בְּנֶגְדָן
 לְעִבְדָּהּ וּלְשֹׁמְרָהּ : י' וַיֹּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל־עֵץ
 בְּגֵן אֶכֶל תֹּאכַל : י' וּמִעֵץ הַדֶּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי
 בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת : י" וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִימֹנָה
 הֲלוֹת הָאָדָם לָבְדּוּ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֹזָר כְּנֶגְדּוֹ : י" וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־
 הָאָדָמָה כְּלִי־חַיִּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם
 לְרֹאוֹת מַה־יִּקְרָאֵלּוּ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵלּוּ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא
 עִמּוֹ : ש"ו וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאִי־צֶאֱ עֹזָר כְּנֶגְדּוֹ : כ" וַיִּבְרָא יְהוָה
 אֱלֹהִים תְּרֻמָּה עַל־הָאָדָם וַיִּשָּׁן וַיִּקַּח אֶחָת מִצַּלְעָתוֹ וַיַּכְכֵּר בָּשָׂר
 תַּחְתָּנָהּ : כ" וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֶּלַע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם
 לְאִשָּׁה וַיָּבֵאָהּ אֶל־הָאָדָם : כ" וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעָם עֵצָם
 מַעֲשָׂמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתִּי זֹאת :
 כ" עַל־כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
 אֶחָד : כ" וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם עֶרְוָה הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבָּשְׁשׁוּ :
 ג' וְהַנַּחֲשׁ חַיָּה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים
 וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל־עֵץ בְּגֵן :
 ג' וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶל־הַנַּחֲשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגֵּן נֹאכַל : ג' וּמִפְּרִי הָעֵץ
 אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶּן־
 תָּמוּתוּ : ד' וַיֹּאמֶר הַנַּחֲשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תָּמוּתוּן : ד' כִּי יָדַע
 אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיתֶם כַּאֲלֹהִים
 יָדְעֵי טוֹב וְרָע : ו' וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל וְכִי תֹאמַר
 הוּא לְעֵינַיִם וּנְחַמֵּד הָעֵץ לְהַשְׁכִּיל וְתִקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתַן גַּם־
 לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכְלָה : ו' וַתִּפְקַחְתָּה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֶרְוָה הֵם
 וַיִּתְּפְרוּ עֹלֶה תֹאנֶה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת : ז' וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה
 אֱלֹהִים כַּתְּחִלָּה בְּגֵן לְרוֹחַ הַיּוֹם וַיִּתְּחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן : ח' וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ
 אֵיכָּה : י' וַיֹּאמֶר אֶת־קֻלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וְאִירָא כִּי־עֵרָם אֲנִי
 וְאֶתְבָּא : י" וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לָךְ כִּי עָרַם אֶתְּהָ הַמֶּן־הָעֵץ אֲשֶׁר
 צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אֲכָלְתָּ : י" וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֵי־

נתתה

קִמְץ וּמְלִיעַ דִּנְשׁ אַחֵר שׁוֹרֵק מִתַּח בִּאסִּיף

הוא פרת : ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן ^{טו}
 לעבדה ולשמרה : ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ ^{טז}
 הגן אכל תאכל : ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי י^י
 ביום אכלך ממנו מות תמות : ויאמר יהוה אלהים לא טוב י^ח
 היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו : ויצר יהוה אלהים מן י^ט
 האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
 לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש היה הוא
 שמו : שלישי ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ^כ
 ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו : ויפל יהוה ^{כא}
 אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר
 תחתנה : ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם ^{כב}
 לאשה ויבאה אל האדם : ויאמר האדם זאת הפעם עצם כג
 מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת :
 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר כד
 אחד : ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו : כה
 ג והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ^א
 ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן :
 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל : ומפרי העץ ^ב
 אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
 תמתון : ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון : כי ידע ^ה
 אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
 ידעי טוב ורע : ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה ^ו
 הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם
 לאישה עמה ויאכל : ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ^ז
 ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת : וישמעו את קול יהוה ^ח
 אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה
 אלהים בתוך עץ הגן : ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו ^ט
 איכה : ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ^י
 ואחבא : ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר ^{יא}
 צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת : ויאמר האדם האשה אשר ^{יב}
 נתתה

בראשית ג ד בראשית

נתתה עמלי הוא נתנה לי מן העץ ואכל : י ויאמר יהוה אלהים
 לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל :
 י ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מפני
 הבהמה ומפני חית השדה עלי נחנה תלך ועפר תאכל כל ימי
 חייך : יא ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין
 זרעך הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב : יב אל האשה
 אמר הרבה ארבה עצבונך והרבה בעצב תלדי בנים ואם אישך
 תשוקתך והוא ימשל בך : יג ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
 ותאכל מן העץ אשר צויתיה לאאמר לא תאכל ממנו ארורה
 האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך : יד וקוץ ודורדר
 תצמיח לך ואכלת את עשב השדה : יה בועת אפיק תאכל לחם
 עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת פירעפר אתה ואל עפר
 תשוב : יז ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל הוי :
 יח ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו פתנות עור וגבשם : יט
 רביעי כ ויאמרו יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
 טוב ורע וגתה פורשבת ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
 לעולם : כ וישלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר
 לקח משם : כא ויגרש את האדם וישכן במקום גן עדן את
 הפרבים ואת לבט הרוב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים : כב
 ד והאדם ידע את ימות אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
 איש את יהוה : כג ותסם ללדת את אחיו אתיהבל ויהיה הבל רעה
 צאן וקין היה עבד אדמה : כד ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי
 האדמה מנחה ליהוה : כה והבל הביא גם הוא מנחת צאנו
 ומחלבהו וישע יהוה אל יהבל ואל מנחתו : כו ואל קין ואל מנחתו
 לא שעה ויחר לקין מאד ויפל פניו : כז ויאמר יהוה אל קין למה
 חרה לך ולמה נפל פניך : כח ולוא אם יטיב שאת ואם לא
 יטיב לפתח חטאת רבץ ואלך תשוקתו ואתה תמשדכו : כט
 י ויאמר קין אליהבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויגס קין אל
 הבל אחיו ויהרגהו : לו ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר
 לא ידעתי השמר אחי אנכי : לז ויאמר מה עשית קול דמי אחיך

צעקים

פירוש ב' רפ"ב בלא פסקא

יג נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל : ויאמר יהוה אלהים
 לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל :
 יד ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
 הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי
 טו חיך : ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין
 סז זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב : ס אל האשה
 אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך
 יי תשוקתך והוא ימשל בך : ס ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
 ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
 יח האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך : וקוץ ודורדר
 יט תצמיח לך ואכלת את עשב השדה : בזעת אפך תאכל לחם
 עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
 כ תשוב : ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי :
 כא ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם : פ
 כב רביעי ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
 ט ב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
 כג לעלם : וישלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר
 כד לקח משם : ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
 הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים : ס
 א ד והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
 ב איש את יהוה : ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה
 ג צאן וקין היה עבד אדמה : ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי
 ד האדמה מנחה ליהוה : והבל הביא גם הוא מבכרת צאנו
 ה ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו : ואל קין ואל מנחתו
 ו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו : ויאמר יהוה אל קין למה
 ז חרה לך ולמה נפלו פניך : הלוא אם תיטיב שאת ואם לא
 ח תיטיב לפתח חטאת רביץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו :
 ט ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל
 ט הבל אחיו ויהרגהו : ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר
 י לא ידעתי השמר אחי אנכי : ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
 צעקים

צַעֲקִים אֵלֵי מִן־הָאֲדָמָה: י"א וַעֲתָה אֲרֹר אֶתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 פָּצַתָּה אֶת־פִּיהָ לִקְחַת אֶת־דָּמִי אֹחִיךָ מִיָּדָךְ: י"ב כִּי תַעֲבֹד אֶת־
 הָאֲדָמָה לֹא־תִסָּפֵק תִּתִּיכָהּ לָךְ נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ: י"ג וַיֹּאמֶר
 קֵן אֶל־יְהוָה גְּדוֹל עֲזוֹנִי מִנְשׂוֹא: י"ד הֵן גִּרְשִׁית אֲנִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי
 הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתָּר וְהָיִיתִי נָע וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כִּרְמִיצָאִי
 יִהְיֶהנִי: ט"ו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לֵבֹן פְּלִי־הַרְג קֵן שִׁבְעָתִים יָקָם וַיִּשֶׁם
 יְהוָה לִקֵּן אוֹת לִבְלֹתֵי הַפֹּת־אֵזוֹ כִּלְמִיצָאוֹ: ט"ז וַיֵּצֵא קֵן מִלִּפְנֵי
 יְהוָה וַיֵּשֶׁב בָּאָרֶץ־נֹד קְדַמ־תֵּעֲדֹן: י"ח וַיֵּדַע קֵן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּהָרֶה
 וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוּךְ וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוּךְ: י"ט
 וַיּוֹלֵד לְחֲנוּךְ אֶת־עֵיזֵר וְעֵיזֵר יָלַד אֶת־מַחֲוִיאל וּמַחֲוִיאל יָלַד אֶת־
 מִתְוֹשָׁאֵל וּמִתְוֹשָׁאֵל יָלַד אֶת־לֵמֶךְ: כ' חָמִישִׁי י" וַיִּקְחֻלֹּ לְכֵיךְ שְׁתֵּי
 נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה: כ' וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יִבְל
 הוּא הָיָה אָבִי יֵשֶׁב אֶחָד וּמִקְנָה: כ"א וְשֵׁם אֹחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי
 פְּלִת־פֶּשׁ כְּנֹר וְעוֹגֵב: כ"ב וַצִּלָּה גַם־הָיָה יָלֶדָה אֶת־תּוֹבֵל קֵן לְמִשׁ
 כְּלִי־חֶרֶשׁ נַחֲשֵׁת וּכְרוֹז וְאָחוֹת תּוֹבֵל־קֵן נָעֻמָּה: כ"ג וַיֹּאמֶר
 לְמֶךְ לְנָשָׁיו עֵדָה וַצִּלָּה שִׁמְעוּ קוֹלִי נָשִׁי לְמֶךְ הָאֵלֶּה אִמְרָתִי כִּי
 אִישׁ הִרְגָתִי לְפִצְעִי וַיֵּלֶד לְחַבְרָתִי: כ"ד כִּי שִׁבְעָתִים יָקָם־קֵן וּלְמֶךְ
 שִׁבְעִים וּשְׁבַעֶה: כ"ה וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא
 אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר תַּחַת הַבֶּל כִּי הִרְגוּ קֵן:
 כ"ו וּלְשֵׁת גַּם־הָיָה יָלֶד־בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֲנֹשׁ אֵז הוֹחֵל לִקְרֹא בְשֵׁם
 יְהוָה: כ"ז ה' זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּרִמּוֹת
 אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: כ"ח זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאֵם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֹתֵי
 שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאִם: כ"ט וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
 בְּדַמְיוֹתוֹ כְּצִלָּמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת: ל' וַיְהִיו יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה כֵּאת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: ל"א וַיְהִיו כְּלִי־מִוֹ אָדָם
 אֲשֶׁר־חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת: ל"ב וַיְחִי־שֵׁת חָמִשׁ
 שָׁנִים וּמֵאת עֶנָּה וַיּוֹלֵד אֶת־אֲנֹשׁ: ל"ג וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
 אֲנֹשׁ שִׁבְעַת שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: ל"ד וַיְהִיו
 כְּלִי־יְמֵי־שֵׁת שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ל"ה וַיְחִי
 אֲנֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־קֵיֵן: ל"ו וַיְחִי אֲנֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־

צעקים אלי מן האדמה : ועתה ארור אתה מן האדמה אשר יא
 פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך : כי תעבד את י
 האדמה לא תספ תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ : ויאמר י
 קין אל יהוה גדול עוני מנשוא : הן גרשת אתי היום מעל פני י
 האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי
 יהרגני : ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם טו
 יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו : ויצא קין מלפני טו
 יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן : וידע קין את אשתו ותהר י
 ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך :
 ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את יח
 מתושאל ומתושאל ילד את למך : חמישי ויקח לו למך שתי י
 נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה : ותלד עדה את יבל כ
 הוא היה אבי ישב אהל ומקנה : ושם אחיו יובל הוא היה אבי כ
 כל תפש כנור ועוגב : וצלה גם היא ילדה את תובל קין למש כ
 כל חריץ נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה : ששי ויאמר כ
 למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי
 איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי : כי שבעתים יקם קין ולמך כ
 שבעים ושבעה : וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא כה
 את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין :
 ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם כ
 יהוה : ס ה זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות א
 אלהים עשה אתו : זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את כ
 שמם אדם ביום הבראם : ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד כ
 בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת : ויהיו ימי אדם אחרי הולידו ד
 את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי אדם ה
 אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת : ס ויחי שת חמש ו
 שנים ומאת שנה ויולד את אנוש : ויחי שת אחרי הולידו את ז
 אנוש שבע שנים ושמה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו ח
 כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת : ס ויחי ט
 אנוש תשעים שנה ויולד את קינן : ויחי אנוש אחרי הולידו את י
 קינן

קִינָן חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד בָּנִים וּבָנוֹת :
 י' וַיְהִי פְלִימָן אֶחָד חֲמִשׁ שָׁנִים וַתֵּשֶׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס
 י" וַיְהִי קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֻּלֵּד אֶת־מְהֻלָּאֵל : י" וַיְהִי קִינָן אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת־מְהֻלָּאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד בָּנִים
 וּבָנוֹת : י" וַיְהִי פְלִימָן קִינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וַתֵּשֶׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס
 י" וַיְהִי מְהֻלָּאֵל חֲמִשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיֻּלֵּד אֶת־יֶרֶד : י" וַיְהִי
 מְהֻלָּאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיֻּלֵּד בָּנִים וּבָנוֹת : י" וַיְהִי פְלִימָן כְּהֻלָּאֵל חֲמִשׁ וַתֵּשֶׁעַ שָׁנָה
 וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס" וַיְהִי יֶרֶד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאוֹת
 שָׁנָה וַיֻּלֵּד אֶת־חֲנוֹךְ : י" וַיְהִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה
 מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד בָּנִים וּבָנוֹת : כ' וַיְהִי פְלִימִי־יֶרֶד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים
 שָׁנָה וַתֵּשֶׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס" וַיְהִי חֲנוֹךְ חֲמִשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה
 וַיֻּלֵּד אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח : כ' וַיְהִי חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד בָּנִים וּבָנוֹת : כ' וַיְהִי פְלִימָן
 חֲנוֹךְ חֲמִשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה : כ' וַיְהִי חֲנוֹךְ אֶת־
 הָאֱלֹהִים וַאֲיָנֹן פִּי־לָקַח אֹתוֹ אֲבָהִים : ס שְׁבַעִי כ" וַיְהִי מֶתוֹשֶׁלַח
 שִׁבְעֵי וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד אֶת־לָמֶךְ : כ' וַיְהִי מֶתוֹשֶׁלַח
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לָמֶךְ שְׁתֵּים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיֻּלֵּד בָּנִים וּבָנוֹת : כ' וַיְהִי פְלִימָן מֶתוֹשֶׁלַח תֵּשַׁע וּשְׁשִׁים שָׁנָה
 וַתֵּשֶׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס" וַיְהִי לָמֶךְ שְׁתֵּים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת
 שָׁנָה וַיֻּלֵּד בָּן : כ" וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִכָּעֲשָׁנוּ
 וּמִכָּעֲבוֹן יְדֵינוּ מִיְּהִדְדָמָה אֲשֶׁר אָנֹכָה יְהוָה : ל' וַיְהִי לָמֶךְ אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמִשׁ וַתֵּשֶׁעַ שָׁנָה וַחֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ל" וַיְהִי פְלִימִי־לָמֶךְ שִׁבְעֵי וּשְׁבָעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת : ס" וַיְהִי נֹחַ בֶּן־חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם
 וְאֶת־יָפֶת : נ' וַיְהִי פִי־הַחַד הַזֶּה לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת
 יֻלְּדוּ לָהֶם : כ' וַיֵּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טָבוֹת הָיָה
 וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים כָּכָל אֲשֶׁר בָּחָרוּ : י' וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יִדּוֹן רוּחִי
 בָּאָדָם לְעַלְם כִּשְׁעוֹם הוּא בָשָׂר וַהֲיוּ יָמָיו מָצָה וְעֲשָׂרִים שָׁנָה :
 י' הַנִּפְלִיִּים הָיוּ כְּאַרְבָּע בְּיָמֵי הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי

קִינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
 יא וַיְהִיו כָּל יְמֵי אָנוּשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת׃ ס
 יב וַיְחִי קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מֵהֶלְלָאֵל׃ וַיְחִי קִינָן אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת מֵהֶלְלָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
 יג וּבָנוֹת׃ וַיְהִיו כָּל יְמֵי קִינָן עֶשְׂרֵה שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת׃ ס
 יד וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת יֶרֶד׃ וַיְחִי
 מֵהֶלְלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
 טו וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִיו כָּל יְמֵי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ וּתְשַׁע־סָּדָסִים שָׁנָה
 טז וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת׃ ס וַיְחִי יֶרֶד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאוֹת
 יז שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת חֲנוּךְ׃ וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה
 יח מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִיו כָּל יְמֵי יֶרֶד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים
 יט שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת׃ ס וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה
 כ וַיּוֹלֶד אֶת מֵתוּשֶׁלַח׃ וַיִּתְּחַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 כא אֶת מֵתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִי כָּל יְמֵי
 כב חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיִּתְּחַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת
 כג הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ ס שְׁבִיעִי וַיְחִי מֵתוּשֶׁלַח
 כד שִׁבְעֵי וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת לִמְךָ׃ וַיְחִי מֵתוּשֶׁלַח
 כה אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לִמְךָ שְׁתֵּים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
 כז וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִיו כָּל יְמֵי מֵתוּשֶׁלַח תְּשַׁע וּשְׁשִׁים שָׁנָה
 כח וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת׃ ס וַיְחִי לִמְךָ שְׁתֵּים וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת
 כט שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֶּן׃ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ
 ל וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרָרָה יְהוָה׃ וַיְחִי לִמְךָ אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת נֹחַ חֲמֵשׁ וּתְשַׁע־סָּדָסִים שָׁנָה וְהַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
 לא וּבָנוֹת׃ וַיְהִי כָּל יְמֵי לִמְךָ שִׁבְעֵי וּשְׁבָעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
 לב וַיָּמָת׃ ס וַיְהִי נֹחַ בֶּן חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת שֵׁם אֶת חָם
 א וְאֶת יָפֶת׃ וַיְהִי כִּי הִחַל הָאָדָם לָרֶב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת
 ב יָלְדוּ לָהֶם׃ וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה
 ג וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יִדּוֹן רוּחִי
 ד בָּאָדָם לַעֲלֹם בְּשֹׁגֶם הוּא בֶּשֶׁר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃
 ה הַנְּפִלִים הָיוּ בָּאָרֶץ בִּימֵי הָהֵם וְגַם אַחֲרָיִם כֵּן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי
 הָאֱלֹהִים

האלהים ארבעות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם
אנשי השם: פ כפסוק ו ירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכריוצר מחשבת לבו רקרע פלגיו: ו יונחם יהוה פיעשה את
האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ו יאמר יהוה אמה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מן האדם עד בהמה עד רמש ועד
עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ו ינח מצא חן בעיני יהוה:

פ פ פ

א אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים
התהלך נח: ו יולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת
יפת: ו יתשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: ו ירא
אלהים את הארץ והנה נשחחה פיהשחית כל בשר את דרכו
על הארץ: ו יאמר אלהים לנח בן פלגשר בא לפני כרמלאה
הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: ו עשה לה תבת
עצי גפר לבנים תעשה את התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ
בקפר: ו זה אשר תעשה אותה שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: ו צהר תעשה
לתבה ואדאמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה: ו ואני הנני מביא את המבול מים
על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל
אשר בארץ יגוע: ו והקמתי את בריתי אתך ובאת אלי התבה
אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ו ומפלגתי מכל בשר שנים
כפל תביא אלי התבה לחיות אתך זכר ונקבה יהיו: ו מהעוף
למיניהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל
יבאו אליך לחיות: ו ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל
ואספת אליך והיה לך והם לאכילה: ו ויעש נח ככל אשר
צוה אותו אלהים כן עשה: ש ו יאמר יהוה לנח בא אתה וכל
ביתך אלי התבה פראתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: ו מכל
הבהמה בטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה היא שנים איש ואשתו: ו גם מעוף השמים שבעה
שבעה זכר ונקבה לזויות ובע על פני כל הארץ: ו כי ימים עוד

האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הנכרים אשר מעולם
 אנשי השם: פ מעמיר וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ ה
 וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה את י
 האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם ז
 אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
 עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה: ח

פ פ פ

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים ט
 התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת י
 יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא יא יב
 אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו
 על הארץ: ס ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה יג
 הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת יד
 עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
 בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה אורך התבה טו
 חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה טז
 לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
 תחתים שנים ושלשים תעשה: *ואני הנני מביא את המבול מים יז
 על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל
 אשר בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה יח
 אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים יט
 מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: *מהעוף כ
 למיניהו ומן הבהמה מכל רמש האדמה למיניהו שנים מכל
 יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל כא
 ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר כב
 צוה אתו אלהים כן עשה: שני ז ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל א
 ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: מכל ב
 הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
 אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה ג
 שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד ד
 שבעה
 *לוי *ישראל

שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה וכלית
את כל החיות אשר עשיתי בעל פני האדמה: ה' ויעש נח ככל
אשר צוהו יהוה: י ונח בן שש מאות שנה ותמולד ה'ה מים על
הארץ: י ויבא נח ובניו ואשתו ונשיבניו אתו אליהתבה מפני מי
המבול: י מן הבהמה הטוהרה ומן הבהמה אשר איננה טהרה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: י שנים שנים באו אל נח
אליהתבה זכר ונקבה פאשר צוה אלהים את נח: י ויהי לשבעת
הימים ומי המבול היו על הארץ: י בשנת שש מאות שנה חבני
נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
מעיינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו: י ויהי הגשם על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: י בעצם היום הזה בא נח ושם
וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלושת נשיבניו אתם אליהתבה:
י המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש
על הארץ למינה וכל העוף למינה כל צפור כל כנף: י ויבאו
אל נח אליהתבה שנים שנים מכל הבשר אשר רוח חיים:
י והנאים זכר ונקבה מכל בשר באו פאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו: י שש י ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
ויקבו המים וישאו אתהתבה ותרים מעל הארץ: י ויגברו המים
וירבו מאוד על הארץ ותקה בתבה על פני המים: י והמים גרו
כאד גאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים: י חמש עשרה אמה ממעלה גברו המים ויכסו ההרים:
י ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל
השץ השץ על הארץ וכל האדם: י כל אשר נשמת רוח חיים
באפו ככל אשר בחרבה מתו: י וימח את כל היקום אשר על
פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש עד עוף השמים וימחו
מן הארץ נישאר אדנח ואשר אתו בתבה: י ויגברו המים על
הארץ חמשים ומאת יום: י ח ויזכר אלהים את נח ואת כל
החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויזכר אלהים רוח על
הארץ וישבו המים: י ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויפלא
הגשם מן השמים: י ויגברו המים מעל הארץ הלוק ושוב ויחסרו
המים

שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי
 ה את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל
 ו אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על
 ז הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי
 ה המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה
 ט ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו אל נח
 י אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת
 יא הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי
 נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
 יב מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על
 יג הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח ושם
 וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלושת נשי בניו אתם אל התבה:
 יד המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש
 טו על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו
 אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים:
 טז והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
 יז ויסגר יהוה בעדו: שלשי ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
 יח וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: ויגברו המים
 יט וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: והמים גברו
 מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
 כ השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים:
 כא ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל
 כב השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים
 כג באפיו מכל אשר בחרבה מתו: וימח את כל היקום אשר על
 פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו
 כד מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על
 א הארץ חמשים ומאת יום: ה ויזכר אלהים את נח ואת כל
 החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
 ב הארץ וישבו המים: ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא
 ג הגשם מן השמים: וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
 המים

המים מקצה חמשים ומאת יום: י ותנח התבה בתח' השביעי
 בשבעה עשר יום תח' על הרי אררט: י ורפים היו הלוך
 וחסור עד תח' העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
 ההרים: י ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח אתחלון התבה אשר
 עשה: י וישלח אתהערב ויצא יצוא ושוב עד יכושם המים מעל
 הארץ: י וישלח אתהיונה כאתו לראות הקלו המים מעל פני
 האדמה: י ולא צאה היונה מנוח לכפר בגנה וישב אצלו אל
 התבה פי מים על פני כד הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה
 אליו אליהתבה: י ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויחל שלח את
 היונה מן התבה: י ויבא אליו היונה לעת ערב והנה עזהזית
 מרג בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: י ויחל עוד
 שבעת ימים אחרים וישלח אתהיונה ויאספה שוב אצלו עוד:
 י ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים
 מעל הארץ ויסר נח אתמבסה התבה וירא ורגה חרבו פני
 האדמה: י ובתח' השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה
 הארץ: י רבי י וידבר אלהים אלנח לאמר: י צא מן התבה
 אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: י כלהתיה אשר ארץ
 מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא
 אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: י ויצאנח ובניו ואשתו
 ונשי בניו אתו: י כלהתיה כלהרמש וכל החיה כל רמש על
 הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: י ויבן נח מזבח ליהוה ויקח
 מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח:
 י וירח יהוה אתריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אספ לקלל
 עוד אתהאדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו
 ולא אספ עוד להכות אתכלחי כאשר עשיתי: י עד פלימי
 הארץ זרע וקציר וקר וחם וגיון וחרף ויום ולילה לא ישבתו:
 ט י ובנה אלהים אתנח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
 את הארץ: י ומוראכם וחתכם יהיה על פליחית הארץ ועל פרי
 עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגני הים בידכם
 נתנו: י כלהרמש אשר הואחי לכם יהיה לאכלה כגורק עשב

המים מקצה המשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש השביעי י
בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: והמים היו הלוך ה
וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
ההרים: והי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר י
עשה: וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבושת המים מעל י
הארץ: וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני ה
האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל ט
התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה
אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את י
היונה מן התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית יא
מרק בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: וייחל עוד יב
שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:
ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים יג
מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה יד
הארץ: ס רביעי וידבר אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה טו טז
אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך יו
מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ* הוצא
אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו יח
ונשי בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על יט
הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח כ
מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח:
וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אספ לקלל כא
עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעורו
ולא אספ עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: עד כל ימי כב
הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:
ט ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו א
את הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל כ
עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם
נתנו: כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב פ
נתתי

* הוצא קרי

נתתי לכם את-כל: י אד-בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ה ואף
 את-דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל-חיה אדרשנו ומיד האדם
 מיד איש אחיו אדרש את-נפש האדם: ו שפך דם האדם באדם
 דמו ישפך פי בצלם אלהים עשה את-האדם: ז ואתם פרו ורבו
 שרצו בארץ ורבו-בה: ח המישי ה ויאמר אלהים אל-נח ואל-בניו
 אתו לאמר: ט ואני הנני מקים את-בריתי אתכם ואת-זרעכם
 אחריתכם: י ואת כל-נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה בכל-
 חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: יא והרימתי
 את-בריתי אתכם ולא-יכרת כל-בשר עוד ממי המבול ולא-יהיה
 עוד מבול לשחת הארץ: יב ויאמר אלהים זאת אות-הברית
 אשר-אני נהן ביני וביניכם ובין כל-נפש חיה אשר אתכם לדלת
 עולם: יג את-קשתי וברתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין
 הארץ: יד והיה בענני גנן על-הארץ ונראתה הקשת בענן:
 טו וזכרתי את-בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל-נפש חיה בכל-
 בשר ולא-יהיה עוד המים למבול לשחת כל-בשר: טז והיתה
 הקשת בענן וראיתיה דובר ברית עולם בין אלהים ובין כל-נפש
 חיה בכל בשר אשר על-הארץ: יז ויאמר אלהים אל-נח זאת אות-
 הברית אשר תקמתי ביני ובין כל-בשר אשר על-הארץ: יח שש
 יי ויהיו בגינתם היצאים מן-התבה שם וחס ויפת והם הוא אבי
 כנען: יט שלשה אלה בגינת ומאלה נפצה כל-הארץ: כ ויהי נח
 איש תאדמה וטע פרום: כא וישת מן-הין וישכר ויחז בתוהו
 אהלה: כב ויהי חם אבי כנען את ערנת אביו ויגד לשגיא-אחיו
 ב-ין: כג ויקח שם ויפת את-השמה וישכמו על-ידיכם שניהם
 ויגבו את-חנות ויכסו את ערנת אביהם ופניהם את-חנות ויגרות
 אביהם לאראו: כד וינקז נח מיינו וידע את אשר-עשה לו בנו
 הקצין: כה ויאמר אחר כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: כז ויאמר
 ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד שם: כח ויפת אלהים ליפת
 וישכן באהל-שם ויהי כנען עבד שם: כט ויחזינח אתר המבול
 ששש מאות שנה וחמש שנה: לו ויהי כל-מי-נח תשע מאות
 שנה וחמש שנה וימת: פ * ואלה תולדות בגינת שם חס ויפת
 ויולדו

ה נתתי לכם את כל : אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו : ואך
 את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם
 מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם : שפך דם האדם באדם
 ודמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם : ואתם פרו ורבו
 ה שרצו בארץ ורבו בה : ס חמישי ויאמר אלהים אל נח ואל בניו
 ט אתו לאמר : ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם
 י אחריכם : ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל
 יא הית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ : והקימתי
 את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה
 יב עוד מבול לשחת הארץ : ויאמר אלהים זאת אות הברית
 אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת
 יג עולם : את קשתי נתתי בזנן והיתה לאות ברית ביני ובין
 יד הארץ : והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן :
 טו וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל
 טז בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר : והיתה
 הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש
 יז חיה בכל בשר אשר על הארץ : ויאמר אלהים אל נח זאת אות
 הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ : פ ששי
 יח ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי
 יט כנען : שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ : ויחל נח
 כא איש האדמה ויטע כרם : וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך
 כב אהלה : וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו
 כג בחוץ : ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם
 וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות
 כד אביהם לא ראו : וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו
 כה חם : ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו : ויאמר
 כז ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו : יפת אלהים ליפת
 כח וישכן באחלי שם ויהי כנען עבד למו : ויחי נח אחר המבול
 כט שלש מאות שנה וחמשים שנה : ויהי כל ימי נח תשע מאות
 א שנה וחמשים שנה וימת : פ י ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת
 ויולדו

וַיֵּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחֵר הַמִּבּוּל׃ ז בְּנֵי יֶפֶת גִּמְרִי וּמִגֹּנִי וּמִדֵּי וַיִּגֹן
וַתִּבֶּל וּמִשֵּׁן וְתִירָם׃ י וּבְנֵי שֵׁם אֲשָׁפֶנּוּ וְרִיפָת וְהַנֶּרְקָה׃ י י וּבְנֵי
יֵרֵן אֲרִישָׁה וְתִרְשִׁישׁ פְּתִים וְדִדָּנִים׃ י י מאֲלֵה נִפְרְדוּ אֵינִי הַגּוֹיִם
בְּאַרְצֵתָם אִישׁ לְלִשְׁנֹו לְמִשְׁפַּחְתָּם בְּגוֹיֵיהֶם׃ י י וּבְנֵי חָם כּוֹשׁ וּמִצְרַיִם
יִפּוּט וּכְנָעַן׃ י י וּבְנֵי שֵׁם מִבְּאֵר וְחִוִּילָה וּסְבֵתָה וְרַעְמָה וּסְבֵתָבָא
וּבְנֵי רַעְמָה שָׁבָא וְדִרְי׃ י י כּוֹשׁ יֶדֶד אֶתֶנֶם־רֹד הוּא תָחַל לַהֲיוֹת
גִּמְרִי בָאָרֶץ׃ י י הוּא הָיָה גִּמְרִי־צִיד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֵאמָר בְּנִמְרֹד
גִּבּוֹר צִיד לִפְנֵי יְהוָה׃ י י וְהָיוּ רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בְּכָל הָאָרֶץ וְאַבְרָם
וּבְנָהָה בָּאָרֶץ יִנְעֹור׃ י י מִן־הָאָרֶץ הַהִוא יֵצֵא אֲשִׁיר וַיִּבֶן אֶת־עֵינָה
וְאֶת־רַחֲבֵת עִיר וְאֶת־פֶּלֶח׃ י י וְאֶת־רֶסֶן בֶּין גֵּינֹה וּבֶין פֶּלֶח הוּא
הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ י י וּבְצִירִים יֵלֵד אֶת־לִדְדִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לֶחֱבִים
וְאֶת־נִפְתָּחִים׃ י י וְאֶת־פְּתָרִסִּים וְאֶת־פִּסְלָחִים אֲשֶׁר יֵצֵאוּ כְּשֵׁם
פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־פִּפְתָּרִים׃ י י וּכְנָעַן יֶדֶד אֶת־צִידֵן בְּכָרֹו וְאֶת־תָּחַת׃
י י וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֵת הַגִּי־נָשִׁי׃ י י וְאֶת־תְּחַנִּי וְאֶת־
הַזִּרְקִי וְאֶת־הַסִּנִּי׃ י י וְאֶת־הָאֲרֹרִי וְאֶת־הַצִּמְרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי
וְאַחֵר נִפְצֹו מִשְׁפָּחוֹת הַכְּנָעִנִי׃ י י וְהָיוּ גִבּוֹר הַכְּנָעִנִי מִצִּידֵן בְּאַכָּה
גִּרְרָה עַד־עֵזָה בְּאַכָּה סְרַמָּה וְעַמְרָה וְאַדְמָה וְצִבְיִים עַד־גִּשְׁעִי׃
י י אֵלֶּה בְּנֵי־חָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם בְּאַרְצֵתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ י י כֹּה וַיְהִי
וַיְדֹג גַּם־הוּא אָבִי כָל־בְּנֵי־עֶבֶר אֲחִי יֶפֶת הַגִּדּוֹל׃ י י בְּנֵי שֵׁם עֵינָם
וְאֲשִׁיר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְחָם׃ י י וּבְנֵי אֲרָם עוֹז וְחוּל וְגֵתֵר וְכַשִּׁי׃
י י וְאַרְפַּכְשָׁד יֵלֵד אֶת־שֵׁלַח וְשֵׁלַח יֵלֵד אֶת־עֶבֶר׃ י י וְעֶבֶר יֵלֵד
שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם הָאֲחֵי יֶקָמֹן׃
י י וְיֶקָמֹן יֵלֵד אֶת־אֶלְמוֹרֵד וְאֶת־שֵׁרָף וְאֶת־חֲצֹרְמוֹת וְאֶת־יִרְחָה׃
י י וְאֶת־הַדּוֹרֵם וְאֶת־אוּזֹל וְאֶת־דִּקְלָה׃ י י וְאֶת־עוֹבֵל וְאֶת־אֲבִימָאֵל
וְאֶת־שָׁבָא׃ י י וְאֶת־אוּפֹר וְאֶת־חִוִּילָה וְאֶת־יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יֶקָמֹן׃
י י וְהָיוּ מוֹשְׁבֵם מִמִּשְׁאֵה בְּאַכָּה סִפְרָה חֵר הַקָּדֵם׃ י י אֵלֶּה בְּנֵי־שֵׁם
לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם בְּאַרְצֵתָם לְגוֹיֵיהֶם׃ י י אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־נֹחַ
לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵיהֶם וּמֵאֲלֵה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחֵר הַמִּבּוּל׃
י י שְׁבִיעִי פִּי יֹאֵם כָּל־הָאָרֶץ שָׁפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֶחָדִים׃ י י וְהָיוּ
בְּנִסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּצְאוּ בַקָּעָה בָּאָרֶץ שְׁנֵי עָר וַיִּשְׁכּוּ שָׁם׃ י י וַיֵּאמְרוּ

ויוולדו להם בנים אחר המבול: בני יפת גמר ומנוג ומדי ויון ^א
ותבל ומשך ותירס: ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: ובני ^ב
יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים: מאלה נפרדו איי הגוים ^ג
בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: ובני חם כוש ומצרים ^ד
ופוט וכנען: ובני כוש שבא וחווילה וסכתה ורעמה וסכתכא ^ה
ובני רעמה שבא ודדן: וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות ^ו
גבר בארץ: הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד ^ז
גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית ממלכתו בכל וארך ואכד ^ח
וכלנה בארץ שנער: מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ^ט
ואת רחבת עיר ואת כלח: ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא ^י
העיר הגדלה: ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ^{יא}
ואת נפתחים: ואת פתרים ואת כסלחים אשר יצאו משם ^{יב}
ירושלמים ואת כפתרים: ^{יג} וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: ^{יד}
ואת היבוסים ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי ואת ^{טו}
הערקי ואת הסיני: ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ^{טז}
ואחר נפצו משפחות הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצידן באכה ^{יז}
גרה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים* עד לשע: ^{יח}
אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: ^{יט} ולשם ^כ
ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: בני שם עילם ^{כא}
ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש: ^{כב}
וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר ילד ^{כג}
שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ^{כד}
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: ^{כה}
ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל ^{כו}
ואת שבא: ואת אופר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: ^{כז}
ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: אלה בני שם ^{כח}
למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם: אלה משפחת בני ^{כט}
לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: ^ל
שביעי פ' יא ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ויהי ^{לא}
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: ויאמרו ^{לב}
איש

עש

איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ויהי להם
 ד הלבנה לאבן וחומר היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו
 עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל
 ה הארץ: וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני
 י האדם: ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם
 י לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: הבה נרדה
 ה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ויפץ יהוה
 ט אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר: על כן קרא
 שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומצרים הפיצם יהוה
 י על פני כל הארץ: פ אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד
 יא את ארפכשד שנתים אחר המבול: ויחי שם אחרי הולידו את
 יב ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס וארפכשד חי
 יג חמש ושלשים שנה ויולד את שלח: ויחי ארפכשד אחרי הולידו
 את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס
 יד ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: ויחי שלח אחרי הולידו
 את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס
 טו ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: ויחי עבר
 אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
 יז ובנות: ס ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: ויחי פלג
 אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס
 כ ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג: ויחי רעו אחרי
 הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס
 כג ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור: ויחי שרוג אחרי
 כד הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס ויחי נחור
 כה תשע ועשרים שנה ויולד את תרח: ויחי נחור אחרי הולידו
 את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: ס
 כז ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן:
 כח ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן
 כט והרן הוליד את לוט: וימת הרן על פני תרח אביו בארץ
 כס מולדתו באור כשדים: מפטיר ויקח אברם ונחור להם נשים
 שם

שם אִשֶּׁת אַבְרָם שְׂרָי וְשֵׁם אִשְׁתִּי נְחֹר מִלְכָּה בַת־חֲנָן אֲכִי־מִלְכָּה
וְאָבִי יִסְכָּה : י וַתְּהִי שְׂרָי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלֶדֶד : יא וַיִּקַּח תֵּרַח אֶת־
אַבְרָם בְּנֹו וְאֶת־לוֹט בֶּן־חֲנָן בְּרָבֻנּוּ וְאֶת שְׂרָי כְּלִתּוֹ אִשֶּׁת אַבְרָם
בְּנֹו וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׁדִּים לָלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חֲרָן
וַיָּגִבּוּ שָׁם : יב וַיְהִי וַיִּמְתָּרַח חֲמִשָּׁ שָׁנִים וּמֵאֲתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת
תֵּרַח בְּחֲרָן : פ פ פ

יב • וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֵךְ־נָךְ מֵאֶרֶצְךָ וּמִמִּדְבָּרְךָ וּמִבֵּית
אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֹרְאָךְ : י ואֲעִשְׂךָ לְגֹוי־גָּדוֹל
וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדָּלְךָ שְׁמֹךְ וְהָיָה בְּרַכָּה : י ואַבְרָכָה מִבְּרַכְךָ
וּמִקְדָּלְךָ אֲנִי וְנִבְרַכְךָ בְּךָ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה : י וַיֵּלֶךְ אַבְרָם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹוִי יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֶשׁ שָׁנִים
וְשִׁבְעִים שָׁנָה בָּצְאוּ מִחֲרָן : י וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שְׂרָי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רִכּוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עִשּׂוּ
בְּחֲרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן : י וַיַּעֲבֵר אַבְרָם
בְּאֶרֶץ־עַד מְקוֹם שְׁכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרֶה וְהַכְנַעֲנִי אֹן בְּאֶרֶץ : י וַיֵּרָא
יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לֹו עֲדָךְ אֶתָּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבַן שָׁם
מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנֹּרָאָה אֱלֹוִי : י וַיַּעֲתֵק מֶשֶׁשׁ הַחֵרֶשׁ מִקְדָם לְבֵית־אֵל
וַיֵּט אֹהֶל־הַבַּיִת אֵל כֵּיִם וַהֲעִי מִקְדָם וַיְבַן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה : י וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנִסְמֹעַ הַנִּזְבָּה : פ • וַיְהִי רָעַב
בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לְגֹור שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ :
י וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרָי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא
יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יַפְתִּימָרְאָה אֵת : י וַיְהִי כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרַיִם
וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ וְאֵת וַהֲרָגוּ אֹתִי וְאָתָךְ יָחִיו : י אָמַרְיִנָּה אֲחֹתִי אֵת
לְמַעַן יִסָּבֵלִי בְּעִבְרָה וְחִיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְגָּל : שני • וַיְהִי כִבּוֹא
אַבְרָם מִצְרַיִם וַיִּרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד :
י וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרָי פָרַעַה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פָּרַעַה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית
שָׂרָה : י ולא־אֶבְרָם הִיטִיב בְּעִבְרָה וַיְחַיְלּוּ צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים
וְעֹבְדִים וְצִפְחָת וְאֶתְנַת וּגְמֻלִים : י וַיִּגַּע יְהוָה אֶת־פָּרַעַה בְּגִעִים
גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַד־דִּבְרַ שְׂרָי אִשֶּׁת אַבְרָם : י וַיִּקְרָא פָרַעַה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא :

שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה
ואבי יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את ^ל לא
אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם
בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן
וישבו שם: ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת ^ל לב
תרח בחרן: פ פ פ

יב ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית *
אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשך לגוי גדול *
ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכך *
ומקללך אאר וגברכו בך כל משפחת האדמה: * וילך אברם *
כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת *
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ויעבר אברם *
בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: וירא *
יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם
מזבח ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל *
ויש אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה: ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה: * פ והיה רעב *
בארץ וירד אברם מצרימה לגיר שם כי כבד הרעב בארץ:
ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו נא *
ידעתי כי אשה יפת מראה את: והיה כי יראו אתך המצרים *
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יהיו: אמרי נא אחתי את *
למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: שני והי כבוא *
אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד:
ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית *
פרעה: ולאברם היטיב בעבורה והי לו צאן ובקר וחמרים *
ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: וינגע יהוה את פרעה נגעים *
גדלים ואת בנותו על דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה *
לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא:
למה

י' למה אמרת אחי הוא ואקח אתה לי לאשה ועלתה הנח אשכנז
 בחולות : י' יצא עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת
 כל אשתיו : י' י' ויעל אברהם מצרים הוא ואשתו וכל אשתו
 ולוט עמו הנגבה : י' ואברהם נבדד מאד במצנה בפסח ובחג :
 י' ויהי למסעי מנעב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה
 בתחלה בין בית אל ובין העי : י' אל מקום המוכח אשר עשה
 שם בראשונה וקרא שם אברהם בשם יתה : שלישי ונשלח
 ההלך את אברהם היה צא ויבקר ואהלים : י' ולא נשא אתה הארץ
 לשבת יחדו כיתיה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו : י' ויהי
 ריב בין רעי מקנה אברהם ובין רעי מקנה לוט והפגני והפרז
 אז ישב בארץ : י' ויאמר אברהם אל לוט אל תהי מריבה
 ביני ובינה ובין רעי ובין רעי קראנשים אחים אנטנו : י' הלא כר
 הארץ לפניך הפרד נא מעלי אסדה שטאל ואימנה ואסיחמך
 ואשטאיה : י' וישאלוט את רעי וירא את כל צדק הירדן כי כלה
 משיקה לפני ושתת יתה את סדם ואת עמרה פנויה היה בארץ
 מצרים באבה צער : י' ויבחר לו לוט את כל צדק הירדן ויפג לוט
 מקדם ויפרדו איש מעל אחיו : י' אברהם ישב בארץ פנען ולוט
 ישב בירי הכפר ויאהל עד סדם : י' ואנשי סדם רעים ורשאים
 ליהיה מאד : י' ויהיה אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמי
 שלא נא עיניה וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה קדמת
 וימה : י' כי את כל הארץ אשר אתה ראה לה את צנה ולרעה
 עד עולם : י' ושמתי את ירעה קצפר הארץ אשר וא יוכל איש
 למנות את כל פר הארץ גם ורעה ימנה : י' קום התהלך בארץ
 לא צנה ולרעה כי לה אתננה : י' ויאהל אברהם ויבא וישב
 בארץ ממרא אשר בחברון ובן שש מופת ליהיה : י' וישי
 יד ויהי בימי אמרפר מלך שער אריו מלך אלסר פדרלעמר
 מלך עלים ותדעל מלך נים : י' עשו מלחמה אדברע מלך סד
 ואת ברשע מלך עמרה שנאב ו מלך אדמה ושמאבר מלך צבים
 ומלך בלע היא צער : י' כל אלה חברו אל עמק השדה הוא ים
 הקדש : י' שנים עשרה שנה עברו את פדרלעמר וישלש עשרה

בראשית יב יג יד

ט למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך
 כ קח ולך: ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת
 א כל אשר לו: יג ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
 ב ולוט עמו הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב:
 ג וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה
 ד בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה
 ה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה: שלישי וגם ללוט
 ו ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא נשא אתה הארץ
 ז לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי
 ח ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי
 ט אז ישב בארץ: ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבנו
 כ בני ובניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל
 ה הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין
 י ואשמאילה: וישא לוט את עיניו וירא את כל כבר הירדן כי כלה
 משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כנן יהוה כארץ
 יא מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט את כל כבר הירדן ויסע לוט
 יב מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אברם ישב בארץ כנען ולוט
 יג ישב בערי הככר ויאהל עד סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים
 יד ליהוה מאד: ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו
 טו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
 טז וימה: כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך
 טז עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש
 יז למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ
 יח לארכה ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב
 באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה: פ רביעי
 א יד ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר
 ב מלך עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את ברע מלך סדם
 ג ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך *צבויים
 ד ומלך בלע היא צער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים
 ד המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלוש עשרה

שֶׁהַמֶּלֶךְ מֵרֹדֵדוֹ : י וּבְאֶרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְּדָרְעֹמֶר וְהַמִּדְיָנִים אֲשֶׁר
 אָתּוּ וַיִּבְנוּ אֶת־רָפָאִים בְּעֶשְׂתֵּת קִנִּים וְאֶת־הַזִּזִּים בָּהֶם וְאֶת
 הָאִיִּמִּים בְּשֹׁה קִרְתִּים : י וְאֶת־הַתִּי בְּהָרִם שְׁעִיר עַד אֵיל פֶּאֶרָן
 אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר : י וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הוּא קָדֵשׁ וַיָּבֹאוּ אֶת־
 כָּל־שָׂדֶה הָעֵמֶק קִי וְגַם אֶת־הָאֶמְלִי הַיֹּשֵׁב בְּחֻצָּן תַּמָּר : י וַיֵּצֵא
 מֶלֶךְ־סֹדֶם וּמֶלֶךְ עַמֻּרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ בִּלְעַ הוּא־
 צִעֲר וַיַּעֲרְבוּ אֹתָם מִלְחָמָה בְּעַמְּק הַשָּׂדִים : י אֵת כְּדָרְעֹמֶר
 מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעֵל מֶלֶךְ צוּם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ
 אֶלְסַר אַרְבַּעַה מַלְכִּים אֶת־הַחֲמִשָּׁה : י וְעַמְּק הַשָּׂדִים בָּאֵת בָּאֵת
 הַמֶּלֶךְ וַיִּגְסוּ מֶלֶךְ־סֹדֶם וְעַמֻּרָה וַיִּפְלוּ שָׁמָּה וְהַנְּשָׂאִים תָּרָה גָּסוּ :
 י וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רֶכֶשׁ סֹדֶם וְעַמֻּרָה וְאֶת־כָּל־אֲבָלָם וַיָּגְבוּ : י וַיִּקְחוּ
 אֶת־לֹט וְאֶת־רֶכֶשׁוֹ בְּרָאֲתִי אֲבָרָם וַיִּלְכְּוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם : י וַיָּבֹאוּ
 הַפְּלִיט וַיִּגְדּוּ לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שָׁבֵן בְּאֶלְנֵי מִמְרָא הָאֶמְלִי אֲתִי
 אֲשַׁבֵּל וְאֲתִי עֲנֵר וְהֵם בְּעַלֵּי בְרִית־אֲבָרָם : י וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי
 נִשְׁבָּה אֲחִיו וַיִּרְק אֶת־חֲבוּכָיו וַיֵּלֶךְ בֵּיתוֹ שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וַיִּדְרֹף עֲדֵדָהוּ : י וַיַּחֲלֹק עֲלֵיהֶם וַיִּלְכְּוּ וַיַּעֲבְדוּ וַיִּבְסּוּ וַיִּרְדְּפֻם
 עַד־חֹבֶה אֲשֶׁר מִשְׁמַאל לְדִמְצֵק : י וַיָּשֶׁב אֵת כָּל־הָרֶכֶשׁ וְגַם אֶת־
 לֹט אֲחִיו וַיָּבִיאוּ הַיֹּשֵׁב וְגַם אֶת־בְּנָיִים וְאֶת־הָעָם : י וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־
 סֹדֶם לְקִדְאֵתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִתְּבוּת אֶת־כְּדָרְעֹמֶר וְאֶת־הַמִּדְיָנִים
 אֲשֶׁר אָתּוּ אֶל־עַמְּק שָׁנָה הוּא עַמְּק הַמִּלָּה : י וּמִלְכֵי־צֹרֶק מֶלֶךְ
 שָׁלֵם הוֹצִיא לָהֶם וַיִּיָּן וְהוּא כֹהֵן לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן : י וַיִּבְרָכְהוּ וַיֹּאמֶר
 בְּרוּךְ אֲבָרָם לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : י וּבְרוּךְ אֵל עֵלְיוֹן אֲשֶׁר־
 כִּנּוּ צִרְיָה בִּידָה וַיִּתְּנוּ לוֹ מַעֲשֵׂר מִכָּל : י חֲמִישִׁי כֹּא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֶם
 אֶל־אֲבָרָם תִּן־לִי הַנֶּפֶשׁ וְהַכֶּשֶׁת קַח־לָהּ : י וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־מֶלֶךְ־
 סֹדֶם הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֵלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : י אִם־יִמְחוּט
 וְעַד שְׁרוּף־נֶעֱרַף וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הָעֲשֵׂרֶתִי
 אֶת־אֲבָרָם : י כִּי בְלָעֲדִי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנַּעֲרִים וַחֲלָק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
 הָלַכְוּ אֲתִי עֲנֵר אֲשַׁבֵּל וּמִמְרָא הֵם וְקָחוּ חֲלָקָם : י מִן־אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־אֲבָרָם בְּמַחֲזֶה לֵאמֹר אֲדִיתִּירָא אֲבָרָם
 אֲכִי כִנּוּ לָהּ שְׂכָרָה תִּרְבֶּה מֵאֵד : י וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֲדִיתִּירָא מֵאֵד

שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר ה
אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת
האימים בשוה קריתים: ואת החרי בהדרם שעיר עזי איל פארן י
אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את י
כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: ויצא ח
מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך *צביים ומלך בלע הוא
צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: את כדרלעמר ט
מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער וארויך מלך
אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ועמק השדים בארת בארת י
חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשאים הרה נסו:
ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו: ויקחו יא יב
את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא יג
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי
אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם: וישמע אברם כי יד
נשבה אחיו וירק את הניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות
וירדף עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם יד
עד חובה אשר מטמאל לדמשק: וישב את כל הרכש וגם את יז
לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם: ויצא מלך יז
סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים
אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך: ומלכי צדק מלך יח
שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: ויברכוה ויאמר יח
ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: וברוך אל עליון אשר כ
מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל: חמישי ויאמר מלך סדם כא
אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: ויאמר אברם אל מלך כב
סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: אם מחוט כב
ועד שרוך נעל וזם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את אברם: בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר כד
הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: סטו אחר הדברים א
האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה ב

בראשית טו כך כך

התן לי ואנכי הולך עירי וברמשק ביתי הוא דמשק ארעור :
וַיֹּאמֶר אֲבֹרָם הֲלוֹ לִי לֹא נָתַתָּה זֶרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי :
וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשֶׁהָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא
כִּמְעָה הוּא יִירָשֶׁהָ : ־ וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַכְּטִינָא דְשְׂמִימָה
וּסְפֹר הַפּוֹכְכִים אִסְתִּיכֹכֶּה לְסֹפֵר אַתָּם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זֶרְעֶךָ :
וְהָאֵמֶן בִּיהוָה וַיַּחְיֶיבָהּ לוֹ צִדְקָה : שְׁשִׁי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׁדִּים לָתֵת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ :
־ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוָה בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה : ־ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח־לִי
עֲגֹלָה מְשֻׁלָּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלָּשֶׁת וְאֵיל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְנוֹז : ־ וַיִּקַּח־לוֹ
אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיַּבְתֵּר אֹתָם בַּתֹּךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בָּתְרוֹ לְקִרְאֵת רַעְהוּ
וְאֶת־הַצֹּפֵר לֹא בָתֵּר : ־ וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל־הַפָּרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אֲבֹרָם :
יְדִוְהִי הַשָּׁמַשׁ לְכוֹא וְתִרְדְּמָה נִפְלָה עַל־אֲבֹרָם וְהִנֵּה אִמָּה חֲשֵׁכָה
גְּדֻלָּה נִפְלֵת עָלָיו : ־ וַיֹּאמֶר לְאֲבֹרָם יָדַע תִּדַּע כִּי־גֵרִי יִהְיֶה זֶרְעֶךָ
בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעֲבָדִים וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה : ־ וְגַם אֶת־
הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ הֵן אֲנִכִּי וְאַחֲרֵיכֶן יֵצֵאוּ בְּרֹכֶשׁ גָּדוֹל : ־ וְאַתָּה
תָּבוֹא אֶל־אֲבִיתְךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר בְּשִׁבְיָה טוֹבָה : ־ וְדֹר רִבְעִי
יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עוֹן הָאֲמִרִי עֲדִי־הֵנָּה : ־ וַיְהִי הַשָּׁמַשׁ בָּאָה
וְעָלְתָה הַיָּה וְהִנֵּה תִנּוּר עֵשֶׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגּוֹזִרִים
דְּאֵלֶּה : ־ בַּיּוֹם הַהוּא פָּרַת יְהוָה אֶת־אֲבֹרָם בְּרִית לֵאמֹר לִזְרַעֲךָ
נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּנֶגֶד כְּצֻרִים עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרַת :
־ אֶת־הַקִּנִּי וְאֶת־דִּקְנוֹ וְאֵת הַקֶּדְמוֹנִי : ־ וְאֶת־יַחְתִּי וְאֶת־הַפְּרוֹזִי
וְאֶת־הַרְפָּאִים : ־ וְאֶת־הָאֲמִרִי וְאֶת־כְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־
הַיְבוּסִי : ס טז * וַיֵּשֶׁר אִשֶּׁת אֲבֹרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֹה שִׁפְחָה מִצֻּרִית
וְשִׁמְיָה הָגֵר : ־ וַתֹּאמֶר שְׂרִי אֶל־אֲבֹרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרְנִי יְהוָה מִלִּדֹת
בְּאִנָּא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אֲבֵנָה כִּמְנָה וַיִּשְׁמַע אֲבֹרָם לְקוֹל שְׂרִי :
־ וַתִּקַּח שְׂרִי אִשֶּׁת אֲבֹרָם אֶת־הַגֵּר דְּמִצֻּרִית שִׁפְחָתָה כִּמְקַץ עֶשֶׂר
שָׁנִים לְשִׁבְת אֲבֹרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתֵּתֶן אֹתָהּ לְאֲבֹרָם אִשָּׁה לוֹ
לְאִשָּׁה : ־ וַיָּבֹא אֶל־הַגֵּר וַתֵּהָר וַתֵּהָרָא כִּי הָרְתָהּ וַתִּקַּל גְּבֻרָתָהּ
בְּעֵינֶיהָ : ־ וַתֹּאמֶר שְׂרִי אֶל־אֲבֹרָם הֵסִי עָלֶיךָ אֲנִי־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי
בְּחִיקָה וַתֵּהָרָא כִּי הָרְתָהּ וְאֵקֵל בְּעֵינֶיהָ וַיִּשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ :

וַיֹּאמֶר

נִקְרָא עַל י' בְּתָרָא

תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר :
 ג ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי :
 ד והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא
 ה ממעיך הוא יירשך : ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה
 וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך :
 ו והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה : ששי ויאמר אליו אני יהוה
 אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה :
 ז ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה : ויאמר אליו קחה לי
 ח עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגזל : ויקח לו
 י את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
 יא ואת הצפר לא בחר : וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם :
 יב ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשבה
 יג גדלה נפלת עליו : ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך
 יד בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה : וגם את
 טו הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול : ואתה
 טז תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה : ודור רביעי
 יז ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה : ויהי השמש באה
 ועלמה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
 יח האלה : ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך
 נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת :
 יט כ את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמוני ואת החתי ואת הפרזי
 כא ואת הרפאים : ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת
 א היבוסי : ס מז ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
 ב ושימה הגר : ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת
 בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי :
 ג ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר
 ד שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו
 ה לאשה : ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
 ו בעיניה : ותאמר שרי אל אברם חמתי עליך אנכי נתתי שפחתי
 בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך* :

ויאמר

*נקוד על י' בתרא

• ויאמר אברהם אל-שכני הנח שפחתך ביה עשי לה הטוב בעיניך
 ותענה שרי ותברח מפניה: • וימצאה מלאך יהוה עליהן המס
 במדבר עליהעין בדרך שור: • ויאמר הגר שפחת שרי ארמזה
 באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרן גברתי איכי ברחתי: • ויאמר
 לה מלאך יהוה שוכי אל-גברתך והתעני תחת ידיה: • ויאמר לה
 מלאך יהוה הרבה ארבה את-זרעך ולא יספר מרב: • ויאמר
 לה מלאך יהוה הנך הרה ולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי
 שמע יהוה אליענה: • י והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו
 ועלפני כל אחיו ישבן: • ותקרא שם-יהוה הדבר אליה אתה אל
 ראי כי אמרה הנם הקם ראיתי אחרי ראי: • עלי כרא לבאר
 באר לחי ראי הנח בין-קדש ובין ברך: • ותלד הגר לאברהם בן
 ויקרא אברהם שם-בנו אשר-קדשה הגר ישמעאל: • ויאברהם בן
 שמונים שנה ושש שנים בלדת-הגר את-ישמעאל לאברהם: •
 יז • ויהי אברהם בן-תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל-אברהם
 ויאמר אצו אני אל שדי התחלק לפני והיה תקום: • ואתה בריתי
 ביני ובינה וארבה אותך במאד מאד: • ויפל אברהם על-פניו
 וידבר אתי אלהים לאמר: • אני הנח בריתי אתך והיית לאב
 המון גוים: • ולא-קרא עוד את-שמה אברהם והיה שמה אברהם
 כי אבי-המון גוים נחתי: • והפרתי אלה במאד מאד ונתתיה
 לגוים ומלכים מסף יצאו: • שביעי והקמתי את-בריתי ביני ובינה
 ובין זרעה אחריה לדרתם לברית עולם להיות לה לאלהים ולזרעה
 אחריה: • ונחת לה ולזרעה אחריה אתו ארץ מגדלה את כל-
 ארץ פנעו לארצות עולם והייתי להם לאלהים: • ויאמר אלהים
 אל-אברהם ואתה את-בריתי תשמר אתה וזרעה אחריה לדרתם:
 • ואת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעה אחריה המול
 לכם כל-זכר: • ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית
 ביני וביניכם: • ובן-שמונת ימים ימול לכם כל-זכר לדרתכם יליד
 בית ומקנת-בסם מכל בן-זכר אשר לא מזרעה הוא: • המול
 ימול יליד בית ומקנת פספס והיתה בריתי בבשרכם לברית
 עולם: • וערל זכר אשר לא ימול את-בשר ערלתו וגברתה דגפס

בראשית טז יז לך לך

ויאמר אברהם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ו
 ותענה שרי ותברח מפניה : וימצאה מלאך יהוה על עין המים ו
 במדבר על העין בדרך שור : ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה ה
 באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת : ויאמר ט
 לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה : ויאמר לה י
 מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב : ויאמר יא
 לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי
 שמע יהוה אל עניך : והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו יב
 ועל פני כל אחיו ישכון : ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל יג
 ראי כי אמרה הגם הלא ראייתי אחרי ואני : על כן קרא לבאר יד
 באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד : ותלד הגר לאברהם בן טז
 ויקרא אברהם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל : ואברהם בן טז
 שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברהם : ס
 יז ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם א
 ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים : ואתנה בריתי ב
 ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד : ויפל אברהם על פניו ג
 וידבר אתו אלהים לאמר : אני הנה בריתי אתך והיית לאב י
 המון גוים : ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם ה
 כי אב המון גוים נתתיך : והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך י
 לגוים ומלכים ממך יצאו : שביעי והקמתי את בריתי ביני ובינך ז
 ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך
 אחריו : ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגריך את כל ח
 ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים ט
 אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו לדרתם :
 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול י
 לכם כל זכר : ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית יא
 ביני וביניכם : ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד יב
 בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא : המול יג
 ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית
 עולם : וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש יד
 ההוא

בראשית יז יח לך לך

ההוא מעמיה את בריתי הפך: ^ס ויאמר אלהים אל אברהם שרי
 אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: ^ס וברכתי אותה
 וגם נתתי ממנה לך בן וברכתה והיתה לגוים ממך מיום נמנה
 יהיו: ^י ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו חללו מאד שנה
 יולד ואם שרה הבת השנים שנה תלד: ^י ויאמר אברהם אל
 האלהים הו' ישמעאל יהיה לפיה: ^י ויאמר אלהים אבל שרה
 אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו
 לברית עולם לזרעו אחיו: ^י וק' שמעאל שמעתה הנה ברכתי
 אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
 יוליד ונתתיו לגוי גדול: ^כ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד
 לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: ^כ ויכל לדבר אתו ויעל
 אלהים מעל אברהם: ^כ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
 ילדיו ביתו ואת פד' מקנת פספו פד' זכר באנשי בית אברהם וימס
 את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים: כפסר
 כי ואברהם בן השנים ותשע שנה בהמלך בשר ירדתו: ^כ וישמעאל
 בנו בן שש עשרה שנה בהמלך את בשר ערלתו: ^כ בעצם היום
 הזה נסר אברהם וישמעאל בנו: ^כ וכל אנשי ביתו יליד בית
 ומקנת פספס מאת בן זכר נמרו אתו: פ פ פ

יח ויבא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל פתח
 היום: ^י וישא עיניו וירא והנה שרשה אנשים נצבים
 עמו וירא וירץ לראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ^י ויאמר
 אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אדניא תעבר מעל עבדך: ^י ויקח
 נא מעטמים ורחצו רגליכם והשנינו תחת העץ: ^י והאחזה פתי
 לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על לבן עברתם על עבדכם
 ויאמרו בן תעשה כאשר דברת: ^י וימחר אברהם האלהה את שרה
 ויאמר כחרי שלש סאים קמח סלת לויש' ועשי עגות: ^י ואלה הבקר
 רץ אברהם ויקח ב' בקר רך וטוב ויתן אד' העזר וימחר לעשות
 אתו: ^י ויקח חמאה ו' לב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
 עמד עליהם תחת העץ ויאבדו: ^י ויאמרו אליו איה שרה אשתך
 ויאמר הנה באהל: ^י ויאמר שוב אשוב אליך פעת חיה והנה בן

בראשית יז יח לך

טו ההוא מעמיה את בריתי הפר : ס ויאמר אלהים אל אברהם שרי
 טז אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה : וברכתי אתה
 ונס נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
 יז יהיו : ופל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלכן מאה שנה
 יח יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל
 יט האלהים לו ישמעאל יהיה לפניך : ויאמר אלהים אבל שרה
 אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו
 כ לברית עולם לזרעו אחריו : ולישמעאל שמעתך הנה ברכתי
 אתו והפריתי אתו והרבייתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
 כא יוליד ונתתיו לגוי גדול : ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד
 כב לך שרה למועד הזה בשנה האחרת : ויכל לדבר אתו ויעל
 כג אלהים מעל אברהם : ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
 ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל
 את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים : מפני
 כד ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו : וישמעאל
 כו בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו : בעצם היום
 כז הזה נמול אברהם וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית
 ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו : פ פ פ

א יח וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם
 ב היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
 ג עליו וירא וירץ לקראתם כפתח האהל וישתחו ארצה : ויאמר
 ד אדני* אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך : יקח
 ה נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה פת
 וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
 ו ויאמרו כן תעשה כאשר דברת : *וימהר אברהם האהלה אל שרה
 ז ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות : ואל הבקר
 ח רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות
 ח אתו : ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
 ט עמד עליהם תחת העץ ויאכלו : * ויאמרו* אליו איה שרה אשתך
 י ויאמר הנה באהל : ויאמר שוב שוב אליך כעת חיה והנה בן
 לשרה

*קדש *לוי *ישראל *נקד על אי"ו

לְשֵׁרָה אִשְׁתּוֹ וְשֵׁרָה שֹׁמֶעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אֲחֵרָיו: י' וְאֶבְרָהָם
 וְשֵׁרָה זָקֵנִים בָּאִים בַּיּוֹם הַהוּא לְשֵׁרָה אֶחָד פְּנִימָיִם: י' וַתִּצְחַק
 שֵׁרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אֲחֵבִי בִלְתִּי הִתְחַלְלִי עֲדָנָה וְאֵדָנִי זָקֵן:
 י' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶבְרָהָם לֵמָּה זֶה צִחַקְתָּ שֵׁרָה לֵאמֹר הֵאֵף אִמָּנָם
 אֵלֶּךְ וְאֲנִי זָקֵנָתִי: י' הַיִּפְלֹא מִיְהוָה דְּבַר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ בַּעַת
 חַיָּה וְלִשְׁרָה בֵּן: י' שְׁנֵי: י' וַתִּכְחַשׁ שֵׁרָה וְלֵאמֹר לֹא צִחַקְתִּי כִּי יִרְאֶהָ
 וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחַקְתִּי: י' וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּטְּקוּ עַל־פְּנֵי
 סֹדֶם וְאֶבְרָהָם חָלַק עִמָּם לְשִׁלְחָם: י' וְיְהוָה אָמַר הַמִּכְכָּר אֲנִי
 מֵאֶבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: י' וְאֶבְרָהָם הָיוּ יְהוָה לִנְוִי גִדּוּד וְעֲצוּם
 וּנְבָרְכֻכּוֹ כֹּל גִּוְיֵי הָאָרֶץ: י' כִּי יָדַעְתִּי לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת־בְּנִי
 וְאֶת־בָּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרֹךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן
 הָבִיא יְהוָה עַל־אֶבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עִלּוֹ: י' וַיֹּאמֶר יְהוָה וְעָקַת
 סֹדֶם וְעָמֹרָה כִּי־רַבָּה וְחַטָּאתָם כִּי כְבֹּדָה מְאֹד: י' אֲנִי דֹהֵנָּה וְאִרְאֶהָ
 הַבִּצְעָקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ פָּרָה וְאִסְלָא אֲדַעֶה: י' וַיִּגְנוּ מִשָּׁם
 הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ סֹדֶמָה וְאֶבְרָהָם עֹדְנֵנו עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה: י' וַיִּגַּשׁ
 אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֵאֵף תִּסְפֶּה צְדִיק עִבְדְּךָ: י' אוֹלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים
 צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הֵאֵף תִּסְפֶּה וְלֹא־תִשָּׂא לְמָקוֹם לְמַעַן חֲמִשָּׁם
 הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ: י' חֲלִלָה לָךְ מַעֲשֶׂה וּפְדִבְרָה הִזֶּה לְחַמִּית
 צְדִיק עֹסֵד־שָׁע וְהִיא כְּצְדִיק פְּרָשָׁע חֲלִלָה לָךְ הַשֹּׁפֵט כִּדְהָאָרֶץ לֹא
 יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: י' וַיֹּאמֶר יְהוָה אִבִּי־אֲמָצָא בְּכֶדֶם חֲמִשִּׁים צְדִיקִים
 בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׁאֲתִי לָכֵן הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם: י' וַיַּעַן אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה־נָּה הוֹאֵלֹתִי לְדִבֶּר אֶל־אֲדָנִי וְאֲנִי עֹפֵר וְאֶפֶר: י' אֵלַי יִתְחַסְּרוּן
 חֲמִשִּׁים הַצְדִּיקִים חֲמִשָּׁה חֵת יִחִית בְּחִמְשָׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר
 לֹא אֲשַׁחֲת אִבִּי־אֲמָצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה: י' וַיִּסָּף עוֹד לְדִבֶּר
 אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעֶבֶר
 הָאֲרָבָעִים: י' וַיֹּאמֶר אֶל־נָּה יֵחַר לְאֲדָנִי וְאֶדְבָּרָה אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם
 שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִבִּי־אֲמָצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: י' וַיֹּאמֶר הִנֵּה־
 נָּה הוֹאֵלֹתִי לְדִבֶּר אֶל־אֲדָנִי אֵלַי יִמְצְאוּן שָׁם עֲשָׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲשַׁחֲת בְּעֶבֶר הָעֲשָׂרִים: י' וַיֹּאמֶר אֶל־נָּה יֵחַר לְאֲדָנִי וְאֶדְבָּרָה
 אֶת־הַפֶּעַם אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֲת בְּעֶבֶר

לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם יא
 ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ותצחק יב
 שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: יג
 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם יד
 אלה ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אישוב אליך בעת יד
 חיה ולשרה בן: שני ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה יז
 ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני יז
 סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני יז
 מאברהם אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום יח
 ונברכו בו כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בני יח
 ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען
 הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: ויאמר יהוה זעקת כ
 סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ארדה נא ואראה כא
 הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: ויפנו משם כב
 האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש כג
 אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים כד
 צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים
 הצדיקים אשר בקרבה: חללה לך מעשת כדבר הזה להמית כה
 צדיק עם רשע והיה בצדיק ברשע חללה לך השפט כל הארץ לא
 יעשה משפט: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים כו
 בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר כז
 הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון כח
 חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר
 לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר כט
 אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 הארבעים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם ל
 שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ויאמר הנה לא
 נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא
 אשחית בעבור העשרים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה לב
 אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור
 העשרה

הַעֲשֶׂהָ: י' וַיֵּדֶק יְהוָה פֶּלֶא לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם
שָׁב לְמִקְמוֹ: שְׁלִישֵׁי יָמִים אָוִיבָאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֻמָּה בְּעֶרְבַּי וְלוֹט
יָשֵׁב בְּשַׁעַר־סְדֹם וִירָא־לוֹט וַיִּקָּם לִקְרֹאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפִים אַרְצָה:
ז וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא אֲדֹנִי סוּרוּ־נָא אֵל־בֵּית עֲבָדְכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַכְתֶּם לְדֹכְכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בָרְחוּב גִּלּוֹן: י וַיַּצַּר־
בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִסְתָּה וּמִצּוֹת
אֹפֶה וַיֹּאבְדוּ: יא וַיֵּרָם יִשְׁכָּבוּ וְאִשֵּׁי הָעִיר אֲנָשִׁי סְדֹם נִסְפוּ
עַל־הַבַּיִת מִנֶּעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקְצָה: יב וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אִתָּה הַיָּנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ חֲלִילָה הוֹצֵאֵם אֵלֵינוּ
וְנִדְעָה אֹתָם: יג וַיֹּצֵא אֲלֵיהֶם לוֹט הַפֶּתַח וְהַדָּקֶת סָגַר אַחֲרָיו:
יד וַיֹּאמֶר אֶל־נָא אֲתִי תִרְעוּ: טו הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
אִישׁ אוֹצִיאֵהֶנָּה אֶתְּהוּ אֲדִיכֶם וַיֵּשׁוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בֶּקֶר
לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֲרִיתְעֵשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֶרְתִּי: יז וַיֹּאמְרוּ
גַּם־הִלָּאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בְּאֶדְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט טָפוֹט עֵתָה נִבְרַע לָךְ מִהֶם
וַיַּצַּרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׁוּ לְשֹׁכֵר הַדָּקֶת: יח וַיִּשְׁתְּחוּ הָאֲנָשִׁים
אֶת־יָדֵם וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם הַבַּיִתָּה וְאֶת־הַדָּקֶת סָגְרוּ: יט וְאֵת־
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הִבּוּ בַּסָּבִירִים מִקֵּץ וְעַד־גְּדוֹל וַיָּבֹאוּ
לְמִצְאָה הַפֶּתַח: יי וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עַד כִּי־לָךְ פֶּה חֲתָן
וּבְנִיָּה וּבְנִתּוֹךְ וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ בְּעִיר הוֹצֵא מִיְּהִמָּקוֹם: יג כִּי־מִשְׁחָתִים
אֲנַחְנוּ אֶת־יְהִמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־נִגְדְּלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחֵנוּ
יְהוָה לִשְׁחַתֵּהָ: יד וַיֹּצֵא לוֹט וַיִּדְבֹּר וְאֶל־חֲתָנָיו וְלִקְחֵי בָנָתָיו וַיֹּאמֶר
קוּמוּ צֵאוּ מִיְּהִמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מִשְׁחָתִית יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כַּמִּצְחָק
בְּעֵינֵי חֲתָנָיו: טו וְכַמוֹ הִשְׁחָר עָלֶה וַיֹּאצִּצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר
קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בָנִיתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֹּתֶתְסָפָה בַּעֲזֹן
הָעִיר: טז וַיִּתְּמָהָה וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבִיד־אִשְׁתּוֹ וּבִיד־שְׁתֵּי
בָנָתָיו בַּחֲמִלַת יְהוָה עָלָיו וַיֹּצֵאֵהוּ וַיַּנְחֵהוּ מִחוּץ לָעִיר: יז וַיְהִי
כְּהוֹצֵאֵם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָכִים עַד־נִפְשָׁה אֶרֶץ־כְּנָעַן
וְאֶת־עַמְדָּה בְּכָל־הַכְּפָר הַחֲרָה הַמִּקְטָּה פֹתֶתְסָפָה: יח וַיֹּאמֶר לוֹט
אֲלֵיהֶם אֲרִנָּה אֲדֹנִי: יט הִנֵּה־נָא מִצְאָה עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וְתִגְדַּל
חֲסִדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ נִמְדִּי לְחַיִּיֹּת אֶת־נַפְשִׁי וְאֶנְכִּי לֹא אוֹכֵל לְהַמְשִׁי

אג העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם
 א שב למקמו: שלישי יט ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט
 ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה:
 ב ויאמר הנה נא אדני* סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
 ג והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין: ויפצר
 ד בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משהו ומצות
 ה אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו
 ו על הבית מגער ועד זקן כל העם מקצה: ויקראו אל לוט
 ויאמרו לו איזה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
 ו נדעה אתם: ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו:
 ז ויאמר אל נא אחי תרעו: הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו
 ח איש הוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
 ט לאנשים האל* אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי: ויאמרו
 י גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
 י ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: וישלחו האנשים
 יא את ידם ויביאו את לוט אליהם הזביתה ואת הדלת סגרו: ואת
 יב האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו
 יג למצא הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן
 יד ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: כי משחתים
 יו אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו
 יז יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותי ויאמר
 יח קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק
 יט בעיני חתניו: וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
 כ קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון
 כא העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי
 כב בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: ויהי
 כג כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחרריך
 כד ואל תעמד בכל הכבר ההרה המלט פן תספה: ויאמר לוט
 כה אללהם אל נא *אדני: הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל
 כו חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט

ההרה

*תול *סבורין האלה *קדש

קָהַרְתָּ פֹּתְדִבְקָנִי הִרְעָה וְכָתִי : י הִנֵּהנָא הָעִיר הַזֹּאת קָרְבָּה
 לְנוֹס עִמָּה וְהוּא מִצְעָר אִמְרָמָה נָא עִמָּה הֲלֹא מִצְעָר הוּא וְתָחִי
 נִפְשִׁי : רַבִּיעִי כֹּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו דְּנָה נִשְׂאֵתִי פָנֶיךָ גַּם לְדַבֵּר הַזֶּה
 לְדַבְּתִי הַפִּי אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : יי מִהֵרָ הַמְלֹט עִמָּה כִּי לֹא
 אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת דְּבָר עַד־בֹּאֶךָ עִמָּה עַד־כֵּן קָרָא שְׂסִי־הָעִיר צוֹעֵר :
 יי הַשָּׁמַיִשׁ יֵצֵא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט כֹּא צִעְרָה : יי וַיְהִי הַמַּטִּיר עַל־
 סָדֶם וְעַל־עַמֻּרָה בְּפִרְתָּ וְאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה מִיַּד־שָׁמַיִם : יי וַיַּהֲפֹךְ אֶת־
 הָעָרִים הָאֵל וְאֶת פְּרִדְהַפָּר וְאֶת פְּלִי־שָׁכִי הָעָרִים וְצִמְח דֹּאדְמָה :
 יי וַתִּבֹּט אִשְׁתּוֹ כְּאַחֲרֶיו וְתָחִי נָצִיב מֶלֶח : יי וַיִּשְׁפֹּס אֲבִרָהֶם בְּבִקְרָא
 אֶל־הַטָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פָּנֵי יְהוָה : יי וַיִּשְׁקֹף עַל־פָּנֵי סָדֶם
 וְעַמֻּרָה וְעַל כָּל־פָּנֵי אֶרֶץ הַכְּפָר וַיֵּרָא וְדָנָה עָלֶיהָ קִיטֵר הָאָרֶץ
 כְּרִיטֵר הַכְּבִשָּׁן : יי וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכְּפָר וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת־אֲבִרָהֶם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתֶּךָ הַהִפְכָּה בְּהִנֵּךְ אֶת־
 הָעָרִים אֲשֶׁר־יָשָׁב בָּהֶן לוֹט : יי וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי
 בָנָתָיו עִמּוֹ כִּי יֵרָא לְשֵׁבֶת בְּצוֹעֵר וַיֵּשֶׁב בְּמַעְרָה הוּא וּשְׁתֵּי בָנָתָיו :
 יא וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאָרֶץ לָבוֹא
 עֲלֵינוּ פִּדְרָה פְּרִדְהָאָרֶץ : יי גַּם : יי נִשְׁקָה אֶת־אָבִינוּ יֵין וַנִּשְׁכַּבְּהָ
 עִמּוֹ וְנַחֲיָה כְּאָבִינוּ זָרַע : יי וַתִּשְׁקֹן אֶת־אֲבִיהֶן יֵין בְּלֵילָה הוּא
 וַתִּבֹּא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־אֲבִיהָ וְלֹא־יָדָע בִּשְׁכָבָהּ וּבְקוֹמָהּ :
 יי וַיְהִי כַּמִּחְרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה הֵן־עֲשֵׂכֶבֶתִי אִמְשׁ
 אֶת־אָבִי נִשְׁרָנֵנוּ יֵין גַּם־הַלַּיְלָה וְכֹאִי עֲכָבִי עִמּוֹ וְנַחֲיָה כְּאָבִינוּ זָרַע :
 יי וַתִּשְׁקֹן גַּם בְּלֵילָה הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יֵין וַתִּקֶּם הַצְעִירָה וַתִּשְׁכַּב
 עִמּוֹ וְלֹא־יָדָע בִּשְׁכָבָהּ וּבְקוֹמָהּ : יי וַתַּחֲבִין שְׁתֵּי בָנוֹתֵינוּ לוֹט מֵאֲבִיהֶן :
 יי וַתִּלְדֵּר הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי־מוֹאָב עַד הַיּוֹם :
 יי וְהַצְעִירָה גַּם־הוּא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־עָמִי הוּא אֲבִי בְנֵי־
 עָמֹן עַד הַיּוֹם : ס כ * וַיִּפֹּעַ כֶּשֶׁם אֲבִרָהֶם אֶרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין
 קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגֵר בְּנֶגֶר : י וַיֹּאמֶר אֲבִרָהֶם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי
 הוּא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה : י וַיִּבֹּא אֱלֹהִים
 אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ דְּנָה מִתּ עַד־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
 זָקַחְתָּ וְהוּא בַּעֲלַת בָּעַל : י וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי

ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: הנה נא העיר הזאת קרבה כ
לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי
נפשי: רביעי ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה כא
לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: מהר המלט שמה כי לא כב
השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: ויהיה המטיר על כג כד
סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: ויהפך את כה
הערים האל* ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה:
ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר כו
אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: וישקף על פני סדם כח
ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ
כקיטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר כט
אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את
הערים אשר ישב בהן לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי ל
בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו:
ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא לא
עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה לב
עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין את אביהן יין בלילה* הוא לג
והבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה* ובקומה:
ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש לד
את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע:
ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב לה
עמו ולא ידע בשכבה ובקמה: ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: לו
ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: לו
והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני לה
עמון עד היום: ס כ ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין א
קדש ובין שור ויגר בגרר: ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי ב
הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים ג
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר
לקחת והוא בעלת בעל: ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני י
*סבירין האלה *סבירין ההוא *נקוד על וי' הגוי

הָגִנוּ בְּצִדִּיק תְּהַרְגֶנּוּ: ה' הֵלֵא הוּא אִמְרִילִי אֶתְחִי הוּא וְהִיא־נִבְרָהּ
אִמְרָה אֲחִי הוּא בְּתֶם־דְּבָכִי וּבְנִקָּז כִּפִּי עֲשִׂיתִי וְאֵת: וַיֹּאמֶר אֲחִי
הָאֱלֹהִים בְּהֵלֵם גַּם אֲנִכִּי יִדְעֵתִי כִּי בְתֶם־לִבְכֶּה עֲשִׂיתָ וְאֶחָשֶׁה
גַּם־אִכִּי אֶתְּךָ מִחֲטוּתִי עַל־כֵּן לֹא־נִתְּתִיךָ לִנְגֹעַ אֶחָי: וַיַּעֲתָה
הַיֵּשֶׁב אֲשֶׁת־הָאִישׁ כִּי־בָיָא הוּא וַיִּתְּפֹלֵל בַּעֲדָהּ וַחֲתָה וַאֲבִימֶלֶךְ
מִשִּׁיב־דָּע כִּי־מֹת תָּמוּת: וְתָהּ וּכְרִי־אֲשֶׁר־דָּקָה: ה' וַיִּשָּׁם אֲבִימֶלֶךְ
בַּבֶּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עֲבָדָיו וַיִּדְבְּרוּ אֶת־פְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בָּא נִיהָם
וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כָּאֵד: ה' וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָה
עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמִה־חָבֵאתִי לָךְ כִּי־חָבֵאתָ עָלֵינוּ וְעַל־מִמְלַכְתִּי חֲטָאתָ
גְּדוֹלָה מְעֻשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדֵינוּ: ה' וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
אַבְרָהָם מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי
אָמַרְתִּי רַק אֲיִירָאת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהִרְגִּנִי עַל־דָּבָר אֲדֹתִי:
יֵד וְכִי־אִמְנָה אֲחִתִּי בֶת־אָבִי הוּא אֵךְ לֹא בֶת־אִמִּי וְתִי־יִלְלִי לְאִשָּׁה:
יֵד וַיְהִי כֹאֲשֶׁר הִתְּנִנוּ אֶת־יְהוָה מִבֵּית אָבִי וַיֹּאמֶר לָהּ זֶה חֲסִדָּךְ
אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדֵינוּ אֵל פְּלִי־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבִיא שְׁמָה אִמְרִילִי אֲחִי
הוּא: יֵד וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וְעֲבָדִים וּשְׂפָחֹת וַיָּתֵן לְאַבְרָהָם
וַיָּשִׁיב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ: ה' וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְבָנִיךָ
בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שָׁב: ה' וְלֹשֶׁה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלֶיךָ כֶּכֶף לְאֶחָיךָ
הִנֵּה הוּא־יָדָךְ בְּסוֹת עֵינָיו לְכָל אֲשֶׁר אֶתְּךָ וְאֵת כָּל וְנִכְחַת:
יֵד וַיִּתְּפֹלֵל אַבְרָהָם אֶל־יְהוָה וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־
אִשְׁתּוֹ וַאֲמַחֲתֵיו וַיִּלְדוּ: יֵד כִּי־יָצַר עֲצֹר יְהוָה בַּעֲדַת כִּי־רָחַם לְבֵית
אֲבִימֶלֶךְ עַל־דָּבָר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַבְרָהָם: ה' כֹּא * וַיְהִי הַפֶּקֶד אֶת־
שָׂרָה כֹאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כֹּאֲשֶׁר דָּבָר: יֵד וַתֵּלֶד וַתֵּלֶד
שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן־זִקְנָנוּ לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דָּבָר אֶתּוֹ אֱלֹהִים: יֵד וַיִּקְרָא
אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנֵה הַנּוֹלָדֵלּוֹ אֲשֶׁר־יָדָהּ־לוֹ שָׂרָה יִצְחָק: יֵד וַיִּמָּר
אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵה בֶן־יִמֵּנִת יָמִים כֹּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים:
חֲמִישִׁי * וַאֲבָרְחָם בֶּן־יִמֵּנִת עֲנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת־יִצְחָק בְּנֵה: וַיִּתְּאֹמֶר
שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים פְּלִי־הַשְּׂמֵעַ יִצְחָק־לִי: וַיִּתְּאֹמֶר מִי כָלֵל
לְאַבְרָהָם הַיִּנְקָה בְּנִים שָׂרָה כִּי־יָדָתִי בֶן־זִקְנָנוּ: * וַיִּגְדַּל הַיָּמָד
וַיִּגְדַּל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹלָה בְּיוֹם הַגָּמֵל אֶת־יִצְחָק: * וַתֵּרָא

ה הגוי גם צדיק תהרג : הלא הוא אמר לי אחתי הוא והוא גם הוא
 ו אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת : ויאמר אליו
 האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך
 ז גם אנכי אותך מחטו* לי על כן לא נתתיך לנגע אליה : ועתה
 השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך
 ח משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך : וישכם אבימלך
 בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם
 ט וייראו האנשים מאד : ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה
 עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
 י גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי : ויאמר אבימלך אל
 יא אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה : ויאמר אברהם כי
 אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי :
 יב וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה :
 יג ויהי כאשר התעו אתי* אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך
 אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי
 יד הוא : ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם
 טו וישב לו את שרה אשתו : ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך
 טז בטוב בעיניך שב : ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיד
 הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת :
 יז ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת
 יח אשתו ואמהתיו וילדו : כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית
 א אבימלך על דבר שרה אשת אברהם : ס כא ויהוה פקד את
 ב שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר : ותהר ותלד
 ג שרה לאברהם בן לזקנו למועד אשר דבר אתו אלהים : ויקרא
 ד אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק : וימל
 אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים :
 ה חמישי ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו : ותאמר
 ו שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי : ותאמר מי מלל
 ח לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקנו : ויגדל הילד
 ט ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק : ותרא

שרה

*חפר א' *קדש

בראשית כא וירא

שָׁרָה אֶת־בְּרִית־הַגֵּר בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר־לָקְחָהּ לְאִבְרָהָם מִצֶּחֶק: • וַתֹּאמֶר
 לְאִבְרָהָם גֵּרִישׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בְּרִית־הָאִמָּה
 זֹאת עִמָּדָנִי עִבְדִּי צֶחֶק: • וַיַּעַן הַדָּבָר כִּי־אָדָם בָּעֵינֵי אִבְרָהָם עָרַ
 אֲדָתָהּ בָּנוּ: • וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אִבְרָהָם אֲלֹמַעַד בָּעֵינֶיךָ עַל־הַנֶּגֶד
 וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׁרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיָצֵק
 יִקְרָא לָהּ זָרָע: • וְגַם אֶת־בְּרִית־הָאִמָּה לָגְנִי אֲשִׁיכֶנּוּ כִּי זָרָעָהּ הוּא: •
 • וַיִּשְׁפָּם אִבְרָהָם וּבִבְקָר וּבְחִזְקָתָם וַחֲמַת מַיִם וַיָּתֵן אֶל־הַגֵּר שֵׁם
 עַד־שִׁכְמָה וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּתֵּן בְּמִדְבַּר בֶּאֱ־שָׁבַע: •
 • וַיֵּכֶזוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת וַתִּשְׁקֵךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים: •
 • וַתִּקָּךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ כְּנָגֶד הַרְקָב כַּמִּמְחֹנִי קִשְׁתָּהּ כִּי אָמְרָה אֶל־אַרְאָה
 בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב כְּנָגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֶלְהָ וַתִּבְכֶּה: • • וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 אֶת־קוֹל הַנָּעִר וַיִּקְרָא מֵלֶאֱלֹהִים וְאֶל־הַגֵּר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ
 כַּהֲלֹךְ הָגֵר אֶל־תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנָּעִר בְּאֲשֶׁר הוּא־
 שֵׁם: • • קִוִּי שְׂאִי אֶת־הַנָּעִר וַתַּחְוִינִי אֶת־יְדֶיךָ בּוֹ כִּי־לָגְנִי גָדוֹל
 אֲשִׁיכֶנּוּ: • • וַיַּפְחָה אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֹא
 אֶת־הַחֲמַת מַיִם וַתִּשָּׂק אֶת־הַנָּעִר: • • וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנָּעִר וַיַּגְדֵּל
 וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר וַיְהִי בֶּהָקֶשֶׁת: • • כִּי וַיֵּצֵב בְּרִיד־בָּר פִּאֲרוֹ וַתֵּקַן לָלוֹ אִמּוֹ
 אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: • פ שָׁשִׁי כִּי וַיְהִי בָּעֵת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְרָמָה
 וּפְכַל שָׂרָה־אִשְׁתִּי אֶל־אִבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה
 עֹשֶׂה: • • כִּי וַעֲתָה הִשְׁבַּעְתָּ לִּי בְּאֱלֹהִים הַנָּה אֲבִי־תִשְׁקָר לִי וְלִנְיִי
 וְלִנְכְדִי כַּחֲסֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְגִסְתָּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־
 נָתַתָּה לָּהּ: • • כִּי וַיֹּאמֶר אִבְרָהָם אֵלֶי כִּי אֲשַׁבֵּעַ: • • וַיְהִי־כֵן אִבְרָהָם אֶת־
 אַבְרָמָה עַל־אֲדֹתָהּ בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אַבְרָמָה: • • כִּי וַיֹּאמֶר
 אַבְרָמָה לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר זֶה וְגִסְתָּ אֶתָּה לֹא־יָדַעְתָּ לִי
 וְגַם אֵלֶי לֹא עָמַדְתִּי בְּלִילֵי הַיּוֹם: • • כִּי וַיִּקַּח אִבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיָּתֵן
 לְאַבְרָמָה וַיִּבְרְכּוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: • • כִּי וַיֵּצֵב אִבְרָהָם אֶת־בַּע כַּבְשֵׁת
 הַצֹּאן לְבִדְהָן: • • כִּי וַיֹּאמֶר אַבְרָמָה אֶל־אִבְרָהָם מַה הִנֵּה שָׁבַע כַּבְשֵׁת
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבִדְהָהּ: • • וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שָׁבַע כַּבְשֵׁת תִּקַּח
 מִיָּדִי בְּעֹבוֹר תַּהְיֶיהָ לִי לְעֵדָה כִּי חִפְרָתִי אֶתִּיבָאֵר הַזֹּאת: • • לֹא־עָלִי
 בֶּן־הָאָדָם בְּמָקוֹם הַזֶּה אֲדָר שָׁבַע כִּי שָׁם לִשְׁפָעֹנָיִים: • • וַיִּכְרַתֶּה

וַיֵּרָא אֶת בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק׃ וַתֹּאמֶר
 לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֵת בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן הָאִמָּה
 הַזֹּאת עִם בְּנֵי עַם יִצְחָק׃ וִירַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל
 אֹדֶת בְּנֹו׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם אֵל יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל הַנְּעֵר
 וְעַל אִמְתְּךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שְׂרָה שָׁמַע בְּקֻלָּהּ כִּי בִיצְחָק
 יִקְרָא לָךְ זֶרַע׃ וְגַם אֵת בֶּן הָאִמָּה לִגְוִי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי זֶרַעךָ הוּא׃
 וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֻמֶּת מִיֵּם וַיִּתֵּן אֶל הַגֵּר שֵׁם יֵר
 עַל שְׂכֻמָּה וְאֵת הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וּתְלַךְ וַתֵּתֶנּוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֵר שֶׁבַע׃
 וַיִּכְלוּ הַמִּים מִן הַחֲמֶת וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים׃
 וַתֵּלֶךְ וַתִּשָּׁב לָהּ מִנְּגַד הָרֶחֶק כַּמֶּטְהוּי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אֶל אֲרָאָה
 בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתִּשָּׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת קֻלָּהּ וַתִּכֶּךְ׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 אֶת קוֹל הַנְּעִיר וַיִּקְרָא מֶלֶאךָ אֱלֹהִים אֶל הַגֵּר מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ
 מַה לָּךְ הַגֵּר אֶל תִּירָאִי כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנְּעִיר בְּאֲשֶׁר הוּא
 שֵׁם׃ קוֹמִי שְׂאִי אֶת הַנְּעִיר וְהַחֲזִיקִי אֶת יָדָךְ בּוֹ כִּי לִגְוִי גָדוֹל
 אֲשִׁימֶנּוּ׃ וַיִּפְקֹחַ אֱלֹהִים אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מִיֵּם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֹא
 אֶת הַחֲמֶת מִיֵּם וַתִּשְׁק אֶת הַנְּעִיר׃ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנְּעִיר וַיַּגְדֵּל
 וַיִּשָּׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רַבָּה קֶשֶׁת׃ וַיִּשָּׁב בַּמִּדְבָּר פָּאֶרֶן וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ
 אִשָּׁה מֵאַרְצָן מִצְרִים׃ פִּי שָׁשִׁי וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ
 וּפִיכָל שָׂר צַבָּאוֹ אֶל אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר אַתָּה
 עֹשֶׂה׃ וְעַתָּה הִשְׁבַּעְתָּ לִּי בְּאֱלֹהִים הִנֵּה אִם תִּשְׁקֹר לִּי וּלְנִינִי
 וּלְנָכְדִי כַּחֲסֹד וְאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 גִּרְתָּהּ בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ׃ וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת
 אַבְיִמֶלֶךְ עַל אֲדוֹת בְּאֵר הַמִּים אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אַבְיִמֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
 אַבְיִמֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עֹשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם אַתָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי
 וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלַתִּי הַיּוֹם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן
 לְאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃ וַיִּצַּב אַבְרָהָם אֶת שֶׁבַע כִּבְשֹׁתַיִם
 הַצֹּאן לְבִדְהָן׃ וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל אַבְרָהָם מַה הִנֵּה שֶׁבַע כִּבְשֹׁתַיִם
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבִדְנָה׃ וַיֹּאמֶר כִּי אֵת שֶׁבַע כִּבְשֹׁתַיִם תִּקַּח
 מִיָּדִי בַּעֲבוּר תַּהְיֶה לִּי לְעֵדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת הַבְּאֵר הַזֹּאת׃ עַל
 כֵּן קִרְא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שֶׁבַע כִּי שֵׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיִּכְרְתוּ
 בְרִית

בראשית כא כב וירא

ברית בבאר שבע ויקם אביהם ופיהל שר צבאו וישבו אר-ארץ
 פלשתים: י ויסע אשר בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
 עולם: י ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: פ שביע
 כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר
 אליו אברהם ויאמר הנני: י ויאמר קח-נא את-בנה את-יחידה
 אשר-אהבת את-צחק וקח-ה את-הארץ המריה והעדה שם לעלה
 על אחד ההרים אשר אמר אליה: י וישם אברהם בבקר ויחבש
 את-חמורו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי-עלה
 ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו ה' להים: י כיום השלישי
 וישא אב-הם את-עיניו וירא את-המזבח מרחק: י ויאמר
 אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עבד-חמור ואני והנער נלכה עד-
 פה ונשתחוה ונשובה אליכם: י ויקח אברהם את-עצי-העלה
 וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלות וילכו
 עניהם יחדו: י ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר
 דנני בני ויאמר הנה ראש והעצים ואיה השם לעלה: י ויאמר
 אברהם א' הים יראה-לו השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
 • ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-
 המזבח ויערך את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו על-
 המזבח כמלל לעצים: י וישלח אברהם את-ידו ויקח את-
 המאכלות לשחט את-בנו: י ויקרא אליו מלאך יהוה מורשמים
 ויאמר אברהם ויאמר הנני: י ויאמר אלהים-יך אל-
 הנער וארית-עש לו כאומה כי ועתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה
 ולא חשכת את-בנה את-יחידה כמנני: י וישא אברהם את-עיניו
 וירא והנה-איש אחר נאחז בספק בקרניו וילך אברהם ויקח את-
 האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: י ויקרא אברהם שם-המקום ההוא
 יהוה יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה: י ויקרא מלאך
 יהוה אל-אברהם שנית מן-שמים: י ויאמר בי נשבעתי נא-
 יהוה פי יעז אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת את-בנה את-
 יחידה: י כי-יברכה אברהם ותרבה ארבה את-יורעה פכוכבי
 השמים ובחור אשר עדי-שפת הים וגרש ירעה את-שער אביו:

והתכרבו

פסול באתנח

ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
 לג פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
 לד עולם: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: פ שביעי
 א כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
 ב אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך
 אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה
 ג על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש
 את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
 ד ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי
 ה וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר
 אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד
 ו כה ונשתחיה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה
 וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
 ז שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
 ח הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר
 אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
 ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את
 המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על
 י המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את
 יא המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים
 יב ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל
 הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
 יג ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו
 וירא והנה איל אחר נאחז בסכך בקרנו וילך אברהם ויקח את
 יד האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא
 טו יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך
 טז יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם
 יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
 יז יחידך: כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
 השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו:
 והתברכו

י' וְהִתְכַּבְּרוּ בִּזְרָעָהּ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ לְקִבּ אֲשֶׁר שִׁמְעַת בְּקִלִּי :
 י" וַיָּשָׁב אֲבֹרָהֶם אֶל־עָרֵיו וַיִּקְמוּ וַיֵּכְנוּ וַיִּחְדּוּ אֶל־בָּאָר שְׁבַע וַיָּשָׁב
 אֲבֹרָהֶם בְּבָאָר שְׁבַע : פ' מַטִּיר כ' וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגְדַּל
 לְאֲבֹרָהֶם לֵאמֹר הִנֵּה יִלְדָּה מֶלֶכָּה גְּסֻסָּהּ בָּנִים לְנַחֲוֹר אָחִיהָ :
 כ' אֶת־עֹזָן בְּכֹרֹ וְאֶת־יִבּוֹן אָחִיו וְאֶת־קִמּוֹאֵל אָבִי אָרָם : כ" וְאֶת־
 פִּשְׁוֹ וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְרָף וְאֶת־בְּתוּאֵל : כ" וּבְתוּאֵל יִלְדָּה
 אֶת־יִרְבֶּקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יִלְדָּה מֶלֶכָּה לְנַחֲוֹר אָחִי אֲבֹרָהֶם :
 כ" וּפִלְדָּשׁוֹ וְשִׁמְהָ רְאוּמָה וְיִדְרָשׁ גְּסֻסָּהּ אֶר־מִבְּחָ וְאֶת־גִּתָּם וְאֶת־
 תַּחֲשִׁינָּאת מִעֵבְרָה : פ"ב פ

כג * וַיְהִי הֵינִי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעָה שָׁנִים עֲלֵי
 הֵינִי שָׂרָה : * וְתָמַת שָׂרָה בְּקָרִית אַרְבַּע הוּא חֲבֹרֹן
 בְּאֶרֶץ פְּנֵי עֵן וַיָּבֹאוּ אֲבֹרָהֶם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְרָה : י"ק אֲבֹרָהֶם
 מִעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַתָּהּ לֵאמֹר : יגְדֹתוּשֵׁב אֲנִי עִיבָם
 תָּנוּ לִי אֶחָד־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה כְּתִי מִלְּפָנַי : י" וַיַּעֲנוּ בְּנֵי־חַתָּהּ
 אֶר־אֲבֹרָהֶם לֵאמֹר לוֹ : * שְׁמַעְנוּ וְאֲדָנִי נָשִׂיא אֱלֹהִים אֵתָּה בְּתוֹכֵנוּ
 בְּמִבְתֵּר קֶבְרֵינוּ קִבֵּר אֶת־מִתָּה אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קֶבְרוֹ לֹא־יִכְלָה
 מִמָּה מִקֶּבֶר מִתָּה : י"ק אֲבֹרָהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעִסְהָאָרֶץ לְבְנֵי־חַתָּהּ :
 י" וַיְדַבֵּר אֹתָם לֵאמֹר אִם־יֵישׁ אֶת־נַפְשָׁכֶם לְקִבֹּר אֶת־מִתִּי מִלְּפָנַי
 שְׁמַעְלוּנִי וּפְגַעוּלִי בְּעַפְרוֹן בֶּן־זֶחֶר : * וַיִּתְּנוּ־לִי אֶת־מַעֲרַת הַמַּכְפָּרָה
 אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקֶצֶה עֵדְהוּ בְּכֶפֶר מִלֹּא וַתִּנָּח לִי בְּתוֹכָכֶם לְאֶחָד־
 קֶבֶר : י" וַעֲפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתֹהֶ בְּנֵי־חַתָּהּ וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אֲבֹרָהֶם
 בְּאָזְנֵי בְּנֵי־חַתָּהּ דָּבָר בְּאִי שְׁעוֹ־עִירוֹ לֵאמֹר : * לֹא־אֲדָנִי שְׁמַעְנִי
 וְעֵדָה נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בָּנוּ לָךְ נָתַתִּיהָ לְעֵינִי כִּגְרִי מִי
 נָתַתִּיהָ לָךְ דָּבָר מִתָּה : י" וַיִּשְׁתַּחוּ אֲבֹרָהֶם לִפְנֵי עִסְהָאָרֶץ :
 י" וַיְדַבֵּר אֶל־עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי עִסְהָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם־אֵתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי
 נָתַתִּי פָסָף הַשְּׂדֶה־הַזֶּה מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מִתִּי שְׁמָח : י" וַיַּעַן
 עַפְרוֹן : * תִּיאֲבָרָהֶם לֵאמֹר לוֹ : י" אֲדָנִי שְׁמַעְנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת
 שֶׁמֶלֶכְפָּס בִּינִי וּבִינָה כֹה־הוּא וְאֶת־מִתָּה קִבֵּר : י" וַיִּשְׁמַע אֲבֹרָהֶם
 אֶל־עַפְרוֹן וַיִּשְׁקֵל אֲבֹרָהֶם לְעַפְרוֹן אֶת־חֲפָסָף אֲשֶׁר דָּבָר בְּאָזְנֵי כִּגְרִי
 חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁמֶל פָּסָף עֵבֶר לַסֹּתֶר : שְׁנֵי י" וַיָּקָם וַיֵּשְׁבָה עַפְרוֹן

והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: יח
 ושב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב יח
 אברהם בבאר שבע: פ מפטיר ויהי אחרי הדברים האלה ויגד כ
 לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך:
 את עויץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כא כב
 כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד כג
 את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם:
 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת כד
 תחש ואת מעכה: פ פ פ

כג ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני א
 חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון: ב
 בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה* ולבכתה: ויקם אברהם ג
 מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם ד
 תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ויענו בני חת ה
 את אברהם לאמר לו: שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו ו
 במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה
 ממך מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: * ו
 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני ח
 שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ויתן לי את מערת המכפלה ט
 אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת
 קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון את אברהם י
 באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני יא
 השדה נתתי לך והמקרה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
 נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עם הארץ: * יב
 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני יג
 נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: ויען יד
 עפרון את אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאת טו
 שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע אברהם טז
 אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני
 חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: שני ויקם שדה עפרון יז
 אשר

בראשית כג כד חיי שרה

אֲשֶׁר בַּמִּכְפֶּלֶה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְּטָא הַשָּׂדֶה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־לוֹ וְכָל־
 הָעָץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל־זָבְלוֹ סָבִיב: י' לְאַבְרָהָם לְמַקְנָה
 לְעֵינָיו בְּנִיחָת כָּל בְּאֵי שְׁעוֹרֵיכֶם: י' וְאַחֲרֵיכֶן קָבַר אַבְרָהָם אֶת־
 שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מַעְרַת שָׂדֶה הַמִּכְפֶּלֶה עַל־פְּנֵי מִמְּטָא הוּא חֲכָרָן
 בְּאַרְצָן פְּנֵי עֵן: י' וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־לוֹ לְאַבְרָהָם לְאַחֲרָיו
 וְקָבַר מֵת בְּנִיחָת: ס כד * וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהִי־הָבָה בְּרָךְ
 אֶת־אַבְרָהָם בְּכָל: י' וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עֲבָדָיו זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁכָּל
 בְּכָל־אֶרְצוֹ שְׂכִיר־נָא יָדָה תַּחַת יָרְכִי: י' וְאַשְׁכֵּינָךְ בֵּיתוֹהָ אֵלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם וְאֵלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְאַתְקַח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַבָּנִי עֲנִי
 אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקֶרְבּוֹ: י' כִּי לֹא־אֶרְצִי וְאֶל־מִוֹלַדְתִּי תִלָּק וְהִתַּחַת
 אִשָּׁה לִבְנִי לִצְחָק: י' וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַעֲבֹד אוֹלִי לְאַתְאֲבָה הָאִשָּׁה
 לְלֶבֶת אַחֲרִי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהִשָּׁב אֲשִׁיב אֶת־כְּנָה אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־צִוִּיתָ מִשָּׁם: י' וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הֲשִׁמְרָ לָהּ כִּי תֵשִׁיב אֶת־
 בְּנִי שָׁמָּה: י' וַיְהִי וְאֵלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּבְאַרְצָן
 מִוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבַּר־לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזָרָעָךְ אֶתֶּן אֶת־
 הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁכַּח מִלִּבּוֹ לְכַנְיָה וְלִקְחַת אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם:
 י' וְאִם־לֹא תֵאֲבָה הָאִשָּׁה לְלֶבֶת אַחֲרָיָה וְנָקִית מִשְׁבַּעְתִּי וְאֵת־רַק
 אֶת־בְּנִי לֹא תֵשֵׁב שָׁמָּה: * וַיֵּשֶׁם הַעֲבָד אֶת־יְדוֹ תַּחַת יָרְךְ אַבְרָהָם
 אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה: * שְׁלִישִׁי * וַיִּקַּח הַעֲבָד עֲשָׂרָה
 גִּבְלִים כְּגִמְלֵי אֲדֹנָיו וַיִּלָּק וְכָל־טוֹב אֲדֹנָיו בִּידוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־
 אֶם נְהָרִים אֶדְעִיר נְחֹר: * וַיִּבְרָךְ הַגִּבְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל־בְּאֵר
 הַמִּים לַעֵת עָרִב לַעֵת צֹאת הַשָּׁמֶשׁ: י' וַיֹּאמֶר וַיְהִי־הוּא אֵלֹהֵי אֲדֹנָי
 אֶרְהֵם וּבְקֶרְהָא לִפְנֵי הַיָּם וַיִּגְשֶׁהוּ סָדָגִם אֲדֹנָי אַבְרָהָם:
 י' הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל־עֵין הַמִּים וּבְנוֹת אֲנִשֵּׁי הָעִיר יֵצְאוּ לְשָׂאב
 מִיָּם: י' וְהִנֵּה הַנָּעִר אֲשֶׁר אִמִּי אֵלֶּיָּה רַחֵם נָא כְדָה וְאַשְׁתָּה וְאַמְרָה
 שְׁתֵּה וּגְבִי־גִמְלָה אֲשָׁקֶה אֶתְּהֵ הַכַּחַת לְלֶבְדָּה לִיצְרָק וְכֵה אֲדַע
 כִּי־שֵׁשֶׁת חֲבֵד עִם־אֲדֹנָי: * וַיְהִי־הוּא טָ * ס כָּנָה לְדַבָּר וְהִנֵּה רַבְּקָה
 יֵצְאת אֲשֶׁר יִלְדָה לְבְתוּלָה בְּרִמְלָכָה אִשָּׁת נְהֹר אֲחִי אַבְרָהָם
 וְכָה עַל־שְׂכָמָה: * וְהִנֵּה עַר טַבַּת מִרְאָה כְּאֵר בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא
 יִדְעָה עֲתִיד הַיָּגֶה וְתִמְכָּא כְדָה וְתִגְל: * וַיִּבְרָךְ הַעֲבָד לְקֶרְאָתָהּ

אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל
 יח העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: לאברהם למקנה
 יט לעיני בני חת בכל באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את
 שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון
 כ בארץ כנען: ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחות
 א קבר מאת בני חת: ס כד ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך
 ב את אברהם בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל
 ג בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: ואשביעך ביהוה אלהי
 השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
 ד אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת
 ה אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
 ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשוב את בנך אל הארץ
 ו אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את
 ז בני שמה: יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
 מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את
 הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם:
 ח ואם לא תאבה האשה ללכת אחריו ונקית משבעתי זאת רק
 ט את בני לא תשב שמה: וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם
 י אדניו וישבע לו על הדבר הזה: שְׁלִישִׁי ויקח העבד עשרה
 גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל
 יא ארם נהרים אל עיר נחר: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר
 יב המים לעת ערב לעת צאת השאבת: ויאמר יהוה אלהי אדני
 אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם:
 יג הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב
 יד מים: והיה הנער* אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה
 שתה וגם גמליך אשקה אתה תבחת לעבדך ליצחק ובה אדע
 טו כי עשית חסד עם אדני: ויהי הוא מרם כלה לדבר והנה רבקה
 יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
 טז וכדה על שכמה: והנער* טבת מראה מאד בתולה ואיש לא
 יז ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה

ויאמר

*הנערה קרי *והנערה קרי

וַיֹּאמֶר הַגִּמְזוּאִינִי נָא מַעֲטִימִים כִּכְרָךְ׃ י׃ וַתֹּאמֶר שְׂתֵה אֲדֹנִי
וּתְמַחֵר וְתֵדַךְ כֶּדֶה עַל־יְדֶהּ וּתְשָׁכְהוּ׃ יׁ וְתִכְלֶה לְהַשְׁקֵתוּ וַתֹּאמֶר
גַּם לְגִמְזוֹ לִיךָ אֲשָׁאב עַד אֲסִיפְרוּ לְשִׁתְּתָה׃ כ׃ וּתְמַחֵר וְתַעַר כֶּדֶה אֶל־
הַשְׁקֵת וְתִרְץ עוֹד אֶל־הַבָּאָר לְשָׂאב וּתְשָׂאב לְכָל־גִּמְזוֹ׃ כׁ וַהֲאִישׁ
מִשְׁתָּאָה לָּהּ כַּח־אִישׁ דָּעֵת הַהֲצִלִית יְהוָה דְּרָפּוֹ אִסְלָא׃ כׁ וַיְהִי
כִּאֲשֶׁר פָּדוּ הַגִּמְזוֹלִים לְשִׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ גִּזְם זָהָב בַּקַּע מִשְׁקָלוֹ
וּשְׁנֵי צִמְדִּים עַל־יְדֵיהָ עֲשָׂה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ כׁ וַיֹּאמֶר בְּתִמְנִי אֶת
הַיָּדִי נָא לִי הִישׁ כִּיתֵּאֲבִיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלוֹן׃ כׁ וַתֹּאמֶר אֲדֹנִי בְּתִ
בְּתוֹאֵל אֲנִכִּי בְּנִימְלָכָה אֲשֶׁר יְדִידָהּ לְנַחֲוֹר׃ כׁ וַתֹּאמֶר אֲלֹו גִבְתִּיבֵן
גִּבְמִסְפּוֹא רַב עִמּוֹ גִּבְמִקְוֹם לָלוֹן׃ כׁ וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה כִּיהוָה׃
רביע׳ כׁ וַיֹּאמֶר ב׃ וְיָהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אֲבָרְכֶם אֲשֶׁר לֹא־עֹנֵב חֲסִדוֹ
וְאִמְתּוֹ מַעַם אֲדֹנִי אֲלִי בְּדֶרֶךְ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אָחִי אֲדֹנִי׃ כׁ וְתִרְץ
הַנָּעַר וַתַּגֵּד לְבֵית׃ כׁ מֶה פְּדָבְרִים הָאֵלֶּה׃ כׁ וְלִי בִקָּה אֶח וּשְׁמִי
לָבֹן וַיִּרְץ לָבֹן אֶל־הָאִישׁ הַחוּצָה עַל־הָעֵין׃ ל׃ וַיְהִי פְרִיאַת אֶת־
הַגִּזְם וְאֶת־הַצִּמְדִּים עַל־יְדֵי אָחִיתּוֹ וּבְשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי רַב־קָה אָחִיתּוֹ
לֹאמֹר כֹּה־דַבֵּר אֲדֹנִי הָאִישׁ וַיְבֹא אֶל־הָאִישׁ וַהֲנִי עֹמֵד עַל־הַגִּמְזוֹלִים
עַל־הָעֵין׃ ל׃ וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לְמַת תַּעֲמֹד בַּחוּץ וְאֲנִכִּי פְנִיתִי
הַבֵּית וּמְקוֹם גִּמְזוֹלִים׃ לׁ וַיְבֹא הָאִישׁ הַבֵּיתָה וּפִתַּח הַגִּמְזוֹלִים וַיִּתֵּן
תִּבְוֹ וּמִסְפּוֹא לְגִמְזוֹלִים וּמִים לְרַחֵץ רַגְלֵי וּרְגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
ל׃ וַיֵּשֶׁם לְפָנָיו לָאֵכֶל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אֲסִיפְרֵתִי דְּבָרִי וַיֹּאמֶר
דְּבָר׃ לׁ וַיֹּאמֶר עֲבַד אֲבָרְכֶם אֲנִכִּי׃ יׁ וַיְהוָה בִּרְךָ אֶת־אֲדֹנִי כִּי־אֵד
וַיַּגְדֵּל וַיַּתְּדֵלּוּ צֹאן וּבִקָּר וּבְסֹף וּזְהָב וְעִבְדָם וּשְׁפָחָת וּגְמֻלָם
וְחִמְדָּם׃ לׁ וַתִּתֵּן שָׂרָה אִשְׁתִּי אֲדֹנִי בֶן־קָאֲדֹנִי אַחֲרִי וּקְנָתָהּ וַיִּתֵּן־
לָּהּ אֶת־זֶל־אֲשֶׁר־לָּהּ׃ לׁ וַיִּשְׁבַּעַנִּי אֲדֹנִי לֹאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבְנִי
מִבְּנוֹת הַפֶּנַּן עֲנִי אֲשֶׁר אֲנִכִּי יֵשֵׁב בְּאֶ־צוֹ׃ לׁ אִסְלָא אֶל־בֵּית־אָבִי
תִּלְךָ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְקִקְחֵת אִשָּׁה לְבְנִי׃ לׁ וַיֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי אֲדֹנִי לֹא־
תִלְךָ הָאִשָּׁה אַחֲרִי׃ מ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵי יְהוָה אֲשֶׁר־יִתֶּנֶּתְּ לְעַבְדִּי לְפָנָיו
יִשְׁלַח מִלְּאָכּוֹ אֶתְךָ וְהֲצִלִית דְּרָכָךָ וְקִקְחֵת אִשָּׁה לְבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי
וּמִבֵּית אָבִי׃ כׁ אֵז תִּנָּקָה מֵאֲלֹהֵי כִי וַיְבֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִסְלָא
וַתֵּנוּ לָּהּ וְהָיִית נָקִי מֵאֲלֹתִי׃ כׁ וַאֲבֹא הַיּוֹם אֶל־הָעֵין וַיֹּאמֶר יְהוָה

וַיֹּאמֶר הַנְּמִיאֲנִי נָא מֵעַתָּה מִיָּמַי מִכֶּדֶךְ : וַתֹּאמֶר שְׂתָה אֲדֹנָי יְיָ
וַתִּמְחַר וַתִּרְדַּךְ כְּדָה עַל יְדֶהּ וַתִּשְׁקָהּ : וַתִּבֹּל לְהִשְׁקָתָהּ וַתֹּאמֶר יֵשׁ
גַּם לַנְּמִלִּיךְ אִשָּׁאב עַד אֲם כָּלוּ לְשֵׁתָה : וַתִּמְחַר וַתַּעַר כְּדָה אֶל כ
הִשְׁקָתָהּ וַתִּדְּן עוֹד אֶל הַבָּאָר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאֹב לְכָל גַּמְלֹי : וְהָאִישׁ כֹּא
מִשְׁתַּאֲה לָהּ מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהֲצִלִּיחַ יְהוָה דְּרָכָהּ אִם לֹא : וַיְהִי כִּב
כֹּאשֶׁר כָּלוּ הַנְּמִלִּים לְשֵׁתוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹזֶם זֶהָב בַּקַּע מִשְׁקָלוֹ
וּשְׁנֵי צִמְדִּים עַל יָדֶיהָ עֲשֶׂרָה זֶהָב מִשְׁקָלָם : וַיֹּאמֶר בֵּת מִי אַתְּ כִּג
הַנִּידִי נָא לִי הִישׁ בֵּית אֲבִיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלֶיךָ : וַתֹּאמֶר אֵלָיו בֵּת כִּד
בְּתוּאֵל אֲנֹכִי בֶן מַלְכָּה אֲשֶׁר יִלְדָה לְנַחֲוֹר : וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם תִּבֶּן כֹּה
גַּם מִסְּפּוֹא רַב עֲמָנוּ גַּם מְקוֹם לָלוֹן : וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה : כו
רַמְיָעִי וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבִרָהֶם אֲשֶׁר לֹא עֹזָב חֲסִדּוֹ כז
וְאִמְתּוֹ מֵעַם אֲדֹנָי אֲנֹכִי בְּדֶרֶךְ נַחֲנִי יְהוָה בֵּית אֲחִי אֲדֹנָי : וַתִּרְץ כח
הַנַּעֲרָ* וַתַּגֵּד לְבֵית אִמָּה כְּדֹבְרִים הָאֱלֹהִי : וּלְרַבְּקָה אַח וּשְׁמוֹ כט
לִבְנֵן וַיִּרְץ לִבֶּן אֶל הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל הָעֵין : וַיְהִי כִּרְאֵת אֶת ל
הַנֹּזֶם וְאֶת הַצִּמְדִּים עַל יָדֶי אֲחִתּוֹ וּכְשָׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵי רַבְּקָה אֲחִתּוֹ
לֹאמֹר כֹּה דִּבֶּר אֵלָי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ וַהֲנֶה עִמָּד עַל הַנְּמִלִּים
עַל הָעֵין : וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לְמָה תַעֲמִד בַּחוּץ וְאֲנֹכִי פָנִיתִי לֹא
הַבֵּית וּמְקוֹם לַנְּמִלִּים : וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבֵּיתָהּ וַיִּפְתַּח הַנְּמִלִּים וַיִּתֵּן לֹג
תִּבֶּן וּמִסְּפּוֹא לַנְּמִלִּים וּמִיָּם לְרַחֵץ רַגְלָיו וּרְגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ :
*וַיֵּשֶׁם לִפְנֵיו לֹאכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אֲם דִּבַּרְתִּי דְּבָרֵי וַיֹּאמֶר לֹג
דִּבֶּר : וַיֹּאמֶר עֲבַד אֲבִרָהֶם אֲנֹכִי : וַיְהוָה בֵּרַךְ אֶת אֲדֹנָי מֵאֹד לֹד לֹה
וַיַּגְדֵּל וַיִּתֵּן לוֹ צֹאן וּבִקָּר וּכְסֶף וְזָהָב וְעִבְדָּם וּשְׁפָחָת וּנְמִלִּים
וְחִמְרִים : וַתֵּלֶד שְׂרָה אִשֶּׁת אֲדֹנָי בֶּן לֹאֲדֹנָי אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ וַיִּתֵּן לֹי
לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ : וַיִּשְׁבַּעֲנִי אֲדֹנָי לֹאמֹר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי לוֹ
מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ : אִם לֹא אֶל בֵּית אֲבִי לֹה
תֵּלֶךְ וְאֵל מִשְׁפַּחְתִּי וּלְקַחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי : וַאֲמַר אֶל אֲדֹנָי אֵלָי לֹא לֹט
תֵּלֶךְ הָאִשָּׁה אַחֲרֵי : וַיֹּאמֶר אֵלָי יְהוָה אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיו מ
יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אֲתָךְ וְהֲצִלִּיחַ דְּרָכְךָ וּלְקַחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי
וּמִבֵּית אֲבִי : אֹז תִּנָּקֶה מֵאֲלֹתַי כִּי תִבּוֹא אֶל מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם לֹא מֵא
יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתִי נָקִי מֵאֲלֹתַי : וַאֲבֹא הַיּוֹם אֶל הָעֵין וַאֲמַר יְהוָה מֵב
אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אַבְרָהָם אֲבִי־יִשְׁחָק נִצָּח מַצְלִיחַ דְּרָכֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֵלֵךְ עֲלֶיהָ׃
 כ הִנֵּה אָנֹכִי נֹצֵב עַל־עֵץ הַמָּוֶס וְהִנֵּה הָעֶרְמָה הֵיכָזָה לִשְׂאֵב
 וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי־נָא מִעַמֻּמִּים מִפְּדָה׃ ז וְאָמְרָה אֵלַי גַּם־
 אַתָּה שְׂתֵה גַם לְגַמְלִיד אֲשָׁאֵב הִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְבוֹר
 אֲדֹנִי׃ ח אֲנִי מָרֹם אֶכְלֶה לְדַבֵּר אֵלַיִכִּי וְהִנֵּה רַבְּקָה יֹצֵאת וְכֹדֶה
 עַל־שִׁכְמָהּ וְתִרְדַּד הָעֵינָה וְתִשָּׂאֵב וְאָמַר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי־נָא׃ ט וְתִמְחֹר
 וְתִירַד פְּדָה מֵעַלֶּיהָ וְתֹאמַר שְׂתֵה גַם־נִגְמָלִיד אֲשָׁמָה וְאִשְׁתִּי גַם־
 הַגַּמְלִים הִשְׁקָתָה׃ י וְאֲשָׁאֵר אֹתָהּ וְאָמַר בְּתִימִי אֶתְּוֹאֵמַר בְּתִי
 בְּתוֹאֵל בֶּן־נַחֲוֹר אֲשֶׁר יִלְדֶה־לּוֹ מִלֶּכֶה וְאִשָּׁם דָּגוּם עַל אִפָּהּ
 וְהַצְמִידִים עַל־יָדֶיהָ׃ יא וְאָקֵד וְאִשְׁתַּחֲוִה לַיהוָה וְאֶבְרָךְ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנַּחֲנִי בְּדֶרֶךְ אֲמֶת לִקְחַת אֶת־בֵּתִי־אֹתִי
 אֲדֹנִי לְבָנוֹ׃ יב וְעַתָּה אֲסִיְיֶכֶם עֲשִׂים חֶסֶד וְאֲמֶת אֶת־אֲדֹנִי הַגִּידוּ
 לִי וְאִסְלֹא הַגִּידוּ לִי וְאִפְנֶה עַל־יָמִין אוֹ עַל־שְׂמָאל׃ יג וַיַּעַן דָּבָר
 וּבְתוֹאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיִּהְיֶה יֹצֵא הַדָּבָר לֹא נֹכַח דָּבָר אֶל־דָּרֵעַ אוֹ שׂוֹב׃
 יד הִנֵּה רַבְּקָה לִפְנֶיהָ קָח וְלָךְ וְתִהְיִי אִשָּׁה לְבִי־אֲדֹנֶיךָ כֹּאֲשֶׁר דָּבָר
 יְהוָה׃ טו וַיְהִי כֹאֲשֶׁר שָׁמַע עֲבֹד אַבְרָהָם אֶת־יִדְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁלַחוּ
 אֶרְצָה לַיהוָה׃ טז וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלִי־כֶסֶף וְכִלְיֵי זָהָב וּבְגָדִים
 וַיִּתֵּן לְרַבְּקָה וּלְבָנָתָהּ נָתַן לְאֶחֱיָהּ וּלְאִמָּהּ׃ יז וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא
 וְהָאִנָּשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיִּגְדּוּ וַיִּקְוּמוּ בִּבְקָר וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי לְאֲדֹנִי׃
 יח וַיֹּאמֶר אֶחֱיָהּ וְאִמָּה תֵּשֵׁב הַנֶּעֱרָ אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחֵר תֵּלֵךְ׃
 יט וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶם אֶל־תֹּאחֲרוּ אֹתִי וַיְהִי הַצְלִיחַ דְּרָכֵי שְׁלַחֲנִי וְאֶלְכָה
 לְאֲדֹנִי׃ כ וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לָךְ עַל וְנִשְׁאַלְהָ אֶת־פִּיהָ׃ כא וַיִּקְרְאוּ לְרַבְּקָה
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הַתְּלָכִי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמַר אֵלָּה׃ כב וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־
 רַבְּקָה אֶחָתָם וְאֶת־כִּנְקָתָהּ וְאֶת־עֲבֹד אַבְרָהָם וְאֶת־אִנָּשָׁיו׃ כג וַיְבָרְכוּ
 אֶת־רַבְּקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֵת הִנֵּי לְאִדְּכִי רַבְּכָה וַיִּירָשׁ זֶרַעָהּ
 אֵת שְׁעַר שְׁנָאוֹ׃ כד וְתָקַם רַבְּקָה וַנִּגְרַת הָיִתְּרָפְכָנָה עַל־הַגַּמְלִים
 וְתִלְכָּה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רַבְּקָה וַיֵּלֶךְ׃ כה וַיֵּצֵאֵק בֹּא
 מִבּוֹא בָּאֵר לְחֵי וְאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּגִרְץ הַנֶּגֶב׃ כו וַיּוֹצֵא יֵצֵתֵק לְשׁוֹחַ
 בְּשָׂדֶה לְפָנוֹת עָרֵב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה גַמְלִים בָּאִים׃ כז וְתִשָּׂא
 רַבְּקָה אֶת־עֵינֶיהָ וְתִרְאֵה אֶת־יֵצֵתֵק וְתִפֹּס מֵעַל הַגַּמְלָה׃ כח וַיֹּאמֶר אֵלַי

העבד

סנהעדרה קרי • סנהעדרה קרי

אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: נג
הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב נד
ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכרך: ואמרה אלי גם נה
אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן נו
אדני: אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה נז
על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: ותמהר נח
ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם נח
הגמלים השקתה: ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת נח
בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה נח
והצמידים על ידיה: ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה נח
אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי נח
אדני לבנו: ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו נח
לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: ויען לבן נח
ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: נח
הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר נח
יהוה: ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו נח
ארצה ליהוה: חמישי ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים נח
ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו הוא נח
והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלהני לאדני: נח
ויאמר אחיה ואמה תשב הנער* אתנו ימים או עשור אחר תלך: נח
ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה נח
לאדני: ויאמרו נקרא לנער* ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה נח
ויאמרו אליה התלכי עם האשה הזה ותאמר אלך: וישלחו את נח
רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: ויברכו נח
את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך נח
את שער שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים נח
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: ויצחק בא נח
מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח נח
בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ותשא נח
רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר אל נח

העבד

*הנערה קרי *לנערה קרי

הַעֲבֹד מִיַּד־הָאִישׁ הַזֶּה תְּהִלָּה בְּשָׂרָה לְקִרְאָתָנוּ וַיֹּאמֶר
הַעֲבֹד הוּא אֲדֹנִי וְתִקַּח הַצֵּעִיר וְתִתְּנָם: ^א וַיִּסְפָּר הַעֲבֹד לְיִצְחָק
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: ^א וַיְבָאֵת יִצְחָק הָאֱלֹהִים שָׂרָה אִמּוֹ
וַיִּקַּח אֶת־רַבְּקָה וַתְּהִי־לּוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָה וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ: ^ב
כֹּה שָׂם וַיִּסָּף אֲבָרָהָם וַיָּקַח אִשָּׁה וַשְׁמָה קְטוֹרָה: ^ב וַתֵּלֶד לּוֹ
אֶת־זִמְרֹן וְאֶת־יִקְשָׁן וְאֶת־מִדְּן וְאֶת־מִדְּיָן וְאֶת־יִשְׂבָּק וְאֶת־שׁוּחַ:
^ג וַיָּקַשׁ יֵלֶד אֶת־שָׂבָא וְאֶת־דָּדָן וּבְנֵי דָדָן הֵיוּ אַשּׁוּרִים וּלְמוֹשִׁם
וּלְאֲמִים: ^ד וּבְנֵי מִדְּן עֵיפָה וְעִפְרָה וְחִנֹּה וְאֲבִידָע וְאֲדִלְעָה כָּל־אֵלֶּה
בְּנֵי קְטוֹרָה: ^ה וַיָּתֵן אֲבָרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לּוֹ לְיִצְחָק: ^ו וּלְבְנֵי
הַפְּלִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאֲבָרָהָם נָתַן אֲבָרָהָם מִתְּנַת וַיִּשְׁלַחם מֵעַל יִצְחָק
בְּנֵי בְעוֹרָנוּ הֵי קְדֻמָּה אֶל־אֶרֶץ קָדִים: ^ז וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אֲבָרָהָם
אֲשֶׁר־חַי מֵאֵת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחֲמִשָּׁה שָׁנִים: ^ח וַיָּגָע וַיָּת
אֲבָרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשִׁבְעַ וַיֹּאסֶה אֶל־עַמּוּי: ^ט וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ
יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֲאֵל בָּנָיו אֶל־מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שָׂרָה עֵפְרָן בֶּן־צִחֹר
הַחֲתִי אֲשֶׁר עַד־פָּנֵי מִמְרָא: ^י הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר־קָנָה אֲבָרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־
חֵת עָמָה קָבַר אֲבָרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ: ^{יא} וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אֲבָרָהָם
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־צִחָק בָּנָו וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לָחִי רֹאִי: ^{יב}
שְׁבִיעִי י: וְאֵלֶּה תֹלְדֹת יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־אֲבָרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר
הַמִּצְרַיִת שִׁפְתַּת שָׂרָה לְאֲבָרָהָם: ^{יג} וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל
בְּשִׁמְתָם כְּתוּבֹתָם בְּכָר וַיִּשְׁמַעֲאֵל נָבִית וְסָדֵר וְאֲדִבְאֵל וּמִבְשִׁים:
^{יד} וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׂא: ^{טו} חֲדָד וְתִימָא יִטּוֹר נָפִישׁ וְקֻדְמָה:
מִפְסִיר ^{טז} אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם בְּחֻצֵּיהֶם וּבְיִירְתָם
שְׁנִים־עֶשְׂרִי נָשִׂאִם לְאִמָּתָם: ^{יז} וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמַעֲאֵל מֵאֵת שָׂרָה
וְשִׁלְשִׁים שָׁנָה וְשִׁבְעַ שָׁנִים וַיָּגָע וַיָּמָת וַיֹּאסֶה אֶל־עַמּוּי: ^{יח} וַיִּשְׁפָּנוּ
כְּחֻיָּלָה עַד־שׁוֹר אֲשֶׁר עַד־פָּנֵי מִצְרַיִם בְּאֵכָה אֲשֶׁרָה עַד־פָּנֵי כָל־
אֲחֵיו נָפַל: ^{יט} פ פ פ

י: וְאֵלֶּה תֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אֲבָרָהָם אֲבָרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק: ^כ וַיְהִי
יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמַחְתּוֹ אֶת־רַבְּקָה בַּת־בְּתוּאֵל
הָאֲרָמִי מִפְּדָן אֲרָם אֲחֻת לָבֹן הָאֲרָמִי לֹא לְאִשָּׁה: ^{כא} וַיַּעֲתֵר יִצְחָק
לְיָהוּדָה לְנִכַּח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לָהּ יְהוּדָה וַתֵּסֶר רַבְּקָה
אִשְׁתּוֹ: ^{כב} וַיִּתְּרֻצּוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהָ וַתֹּאמֶר אִם־יִלְּדָן לָמָּה זֶה אֲנִכִּי

העבד מי האיש הלזה החלך בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצחק ^{טו}
את כל הדברים אשר עשה: ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ^{טז}
ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאחבה וינחם יצחק אחרי אמו: פ
כה ששי ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ותלד לו ^כ
את זמרן ואת יקשן ואת מדין ואת מדין ואת ישבק ואת שוח:
ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ^ג
ולאמים: ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה ^ד
בני קטורה: ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ולבני ^ה
הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק:
בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שני חיי אברהם ^ו
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: וינוע וימת ^ח
אברהם בשיבה טובה זקן ושבוע ויאסף אל עמיו: ויקברו אתו ^ט
יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר
החתי אשר על פני ממרא: השדה אשר קנה אברהם מאת בני ^י
חתי שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם ^{יא}
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: פ
שביעי ואלה תלדתי ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר ^{יב}
המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל ^{יג}
בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
ומשמע ודומה ומשא: חדדי ותימא יטור נפיש וקדמה: ^{יד טו}
מפמיר אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם ^{טז}
שנים עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ^{יז}
ושלשים שנה ושבע שנים וינוע וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו ^{יח}
מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל
אחיו נפל: פ פ פ

ואלה תולדתי יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי ^{יט כ}
יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ^{כא}
ליחזה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יחזה ותהר רבקה
אשתו: ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ^{כב}
והתקד

ותלך לדרש את־יהודה : י ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנה ושני
לאמים ממנה יפרדו ולאם בלאם יאמין ורב יעבד צעיר :
י וימלאו ימיה ללדת והנה תוכלם בבטנה : י ויצא הראשון
אדמוני פרו פאדרת שער ויקראו שמו עשו : י ואחרי־כן יצא
אחיו וידו אלות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בורששים
שנה בלדת אתם : י ויגדלו הנערים ויהי עשו ידע ציד איש
שדה ויעקב איש תם ישב אהלים : י ויאהב יצחק את־עשו פיר
ציד בפיו ורבקה אהבת את־יעקב : י ויוד יעקב נזיד ויבא עשו
מן־השדה והוא עיף : י ויאמר עשו אל־יעקב העל־מני נאמר
האדם האדם הזה פי עיף אנכי על־כו קרא־שמו אדום : י ויאמר
יעקב מכרה כיום את־בכרתה לי : י ויאמר עשו דנה אנכי הורק
למות ולמה־זה לי בכרה : י ויאמר יעקב השבעה לי פנים וישבע
לו וימכר את־בכרתו ליעקב : י ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
עדרים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את־הבכרה : פ
כו * ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי
אברהם וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים גרה : וירא
אליו יהוה ויאמר אל־תרד מצרימה שכו בארץ אשר אמר אליך :
י גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכה פיך ולו־רעה : יו את־
פלי־הארצות האל והקמתי את־השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אביך : י והרביתי את־לרעה פכוכבי השמים ונתתי לו־רעה את
פלי־הארצות האל והתרכבו ברעה כל גוֹי הארץ : י הערב א־י־ר
שמע אברהם בקלי וישמר משמותי מצותי הקתי ותורת־י :
שני וישוב יצחק בגר : י וישארו אנשי המקום לא־תו ויאמר
את־י הוא כי יו א־לאמר אשרי פרו־הרגני אנשי המקום על־רבקה
פי־שובת מראה הוא : י ויהי פי ארכו־לו שם הימים וישקת
אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק כזחק את
רבקה אשתו : י ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אף הנה אשתך
היא איך זכרת את־י היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן־אמות
עליה : י ויאמר אבימלך מה־זאת עשית לנו פלעט ע־כב אחד
הגם את־אשתך והבאת עלינו אשם : י ויצו אבימלך את־פלי־

כג ותלך לדרש את יהוה*: ויאמר יהוה לה שני גיים* בבטנך ושני
 לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
 כה וימלאו ימיה ללדת והנה תומם* בבטנה: ויצא הראשון
 כי אדמוני כלו באדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא
 אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים
 כי שנה בלדת אתם*: ויגדלו הגערים והי עשו איש ידע ציד איש
 כה שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי
 כט ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו
 ל מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן
 לא האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר
 לב יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך
 לג למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע
 לד לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
 עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: פ
 א כו והי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי
 ב אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא
 אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
 ג גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את
 כל הארצת האל* והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם
 ד אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את
 ה כל הארצת האל* והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: עקב אשר
 שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתי:
 ו ז שני וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
 אהתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה
 ח כי טובת מראה הוא: והי כי ארכו לו שם הימים וישקף
 אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
 ט רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך
 הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות
 י יליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
 יא העם את אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את כל
 *לוי *גוים קרי *חסר א' *ישראל *סבירין האלה העם

הָעַם לֵאמֹר הִנֵּנִי בְּאִשְׁרָהּ וּבְאִשְׁתּוֹ מֵת וְיָמָת׃ י וַיִּזְרַע יִצְחָק
בְּאֶרֶץ חֵמָר וַיִּמְצָא בִשְׁנֵה הַחַיָּא מֵאָה שְׁדִירִים וַיִּבְרַכְהוּ יְהוָה׃
שְׁלִישִׁי י וַיִּגְדֵּל הָאִישׁ וַיִּגְדֵּל הָרוּחַ וַיִּגְדֵּל עַד כְּגֹדֶל כְּאֵד׃ י וַיְהִי־לֵו
מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וְעֶבְדָּה רַבָּה וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּעֻתִים׃ י וְכִי־
הִבְאִיר אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בַּיּוֹם אֲבָרְהָם אָבִיו סִתְמוּם
פְּעֻתִים וַיִּמְלֹאוּם עָפָר׃ י וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מִן־מִנּוֹ
כִּי־צָמִית מִמֶּנּוּ כֹאֵד׃ י וַיִּלֶּךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיֵּחָן בְּנַחֲל־עֵיזָר וַיִּשָּׁב
שָׁם׃ י וַיִּשָּׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר וַאֲתֵּיבְאִירָת הַמַּם אֲשֶׁר חָפְרוּ בַּיּוֹם
אֲבָרְהָם אָבִיו וַיִּכְתְּבוּם פְּעֻתִים אַחֲרֵי מֵת אֲבָרְהָם וַיִּקְרָא לָהֶן
שֵׁמֹת פְּעֻתֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ י וַיַּחְפֹּרוּ עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּנַחֲל
וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃ י וַיְדַבְּרוּ רֵעֵי גֵר עִמָּהֶן יִצְחָק לֵאמֹר
לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂרוּ עִמּוֹ׃ י וַיַּחְפֹּרוּ
בְּאֵר אַחֲרֵת וַיְדַבְּרוּ בְּכִלְעֵיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטָּה׃ י וַיִּפְתַּח מִשָּׁם
וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרֵת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־
עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ׃ י רִבִּיעִי וַיִּבְּעוּ עַל־שָׁם בְּאֵר
שָׁבַע׃ י וַיִּרְא אֱלֹוֹ יְהוָה בְּכִלְעֵהָ הִוא וַיֹּאמֶר אֱוִי אֱלֹוֹ אֲבָרְהָם
אָבִיךָ אֶל־תִּירָא כִּי־אֵתָּה אֲנִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־צֹדֶךָ בְּעֵבוֹר
אֲבָרְהָם עֲבָדֵי׃ י וַיֵּחָן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּשָּׁב שָׁם אֲהֵרָן
וּבְכֹרָשׁ עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּאֵר׃ י וַאֲבִימֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ אֱלֹוֹ מִגֵּרָר וַאֲחֻזַּת
מִדְּעֵהוּ וּפִיכֵל שֵׁן יִצְבָּאוּ׃ י וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק נָדָע בְּאַתֶּם אֵלֵי
וַיִּתֶּן שְׁנֵאתֶם אֵלַי וְתִשְׁלַחוּנִי מֵאַתֶּכֶם׃ י וַיֹּאמְרוּ רְאוּ רָאִינוּ כִּי־
הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וְנֹאמַר תִּהְיֶה אִתָּה כִּי־וָתִינוּ בִּינֵינוּ וּבִינֶךָ וּנְכַרְתָּה
בְּרִית עִמָּךְ׃ י וְאִם־תִּשְׁלַח־נָא רְעֵה כְּאֲשֶׁר לֹא נִגְמִינוּךָ וּכְאֲשֶׁר
עָשִׂינוּ עִמָּךְ בְּקִדְּשֵׁיב וַיִּשְׁלַחֵהּ בְּשָׁלוֹם אֶתָּה עִתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃
חֲמִישִׁי י וַיַּעַשׂ לָהֶם מִסְתָּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ י וַיִּשְׁפִּיכוּ בְּבָקָר
וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאֵתוֹ בְּשָׁלוֹם׃ י וַיְהִי
בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי־יִצְחָק וַיַּגְדּוּ לוֹ עַל־אֲדֹות הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְאָנוּ מַיִם׃ י וַיִּקְרָא אֹתָהּ שְׁבַעַת עֲזִיבֹו שְׁם־הָעֵיר
בְּאֵר שְׁבַע־עֵד הַיּוֹם הַזֶּה׃ י וַיְהִי עָשׂוּ בְּדָאֲרָבַעִים שָׁנָה וַיִּקַּח
אִשָּׁה אֶת־הַחֹדִית בְּתִיבְאֵרִי הַחֲתָנִי וְאֶת־כְּשֵׁמֶת בְּתִיבְאֵרִי הַחֲתָנִי׃

וְתַהֲוִין

פ"ה רפה פסוקי חש' בצירי

העם לאמר הננע באיש הזה ובאשתו מות יומת : ויזרע יצחק יב
 בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה :
 שלישי ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד : ויהי לו יג יד
 מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים : וכל יו
 הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום
 פלשתים וימלאום עפר : ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו יו
 כי עצמת ממנו מאד : וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב יי
 שם : וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי יח
 אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן
 שמות כשמת אשר קרא להן אביו : ויחפרו עבדי יצחק בנחל יט
 וימצאו שם באר מים חיים : ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר כ
 לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו : ויחפרו כא
 באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה : ויעתק משם כב
 ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי
 עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ : רביעי ויעל משם באר כג
 שבע : וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם כי
 אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור
 אברהם עבדי : ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם אהל כה
 ויכרו שם עבדי יצחק באר : ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת כי
 מרעהו ופיכל שר צבאו : ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי כו
 ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם : ויאמרו ראו ראינו כי כח
 היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו וכינך ונכרתה
 ברית עמך : אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר כט
 עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה :
 חמישי ויעש להם משתה ויאכלו וישתו : וישכימו בבקר ל לא
 וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : ויהי לב
 ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו
 ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר לג
 באר שבע עד היום הזה : ס ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח לד
 אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי :
 ותהיין

י"ה וְתָהְיִי מִזֶּמֶת רוּחַ יִצְחָק וְרִבְקָה׃ ס כז * וַיְהִי כִּי יִצְחָק
 נִתְכַּהֵן עֵינָיו מִן אֶת יִקְרָא אֶת־שֵׁן׃ בְּנֵו דְגִדֵּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנְנִי׃ ז וַיֹּאמֶר הִנֵּהנָּה וְקָנֹתִי לֹא יִדְעֹתִי יוֹם מוֹתִי׃
 ח וַעֲתִידָה שְׂאֵנָה כְּלִידָה תִּלְדֶּה וְקָנֹתָ וְצֵא בַשִּׂדָּה וְצִדָּה לִי צִדָּה׃
 ט וְעִשְׂתָּה־לִּי מַטְעִימִים פֶּאֶסֶר אֶתְבְּתִי וְהִבִּיאָה לִי וְאִכְלָה בְּעִבּוֹר
 תִּבְרָכָה נַפְשִׁי בְּטָרִם אָמוֹת׃ י וְרִבְקָה שָׁמְעַת כְּדִבְרֵי יִצְחָק אֵלֶּי
 עָשָׂו בְּנֵו וַיִּלְכֶּה עָשָׂו בַּשִּׂדָּה לְצוּד צִיד לְהָבִיא׃ יי וְרִבְקָה אָמְרָה
 אֵלֶּי־עֶקֶב בְּנִה לִי מִדְּרִגָּה שָׁמְעֹתִי אֶת־אֲבִיקָה כְּדִבְרֵי אֵלֶּי־עָשָׂו אֲבִיקָה
 לֹא־אִמֵּר׃ יג הִבִּיאָה לִי צִיד וְעִשְׂתָּה־לִּי מַטְעִימִים וְאִכְלָה וְאִבְרָכְכָה
 לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי׃ יד וַעֲתִידָה בְּנִי שָׁמַע בְּקִלִּי לֹא־אִשֶּׁר אֲנִי מַצֹּחַ
 אֲתָךְ׃ טו קָדִי־נָא אֶל־יְהוָה וְקַח־לִּי כֶּשֶׁם שֵׁן גִּדִּי עֵזִים טָבִים
 וְאֵלֶּשָׁה אֹתָם מַטְעִימִים לְאֲבִיקָה פֶּאֶסֶר אֶהָב׃ יז וְהִבֵּאתָ לְאֲבִיקָה
 וְאִכְלָה בְּעִבּוֹר אִשֶּׁר יִבְרָכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ יח וַיֹּאמֶר וְעֶקֶב אֵלֶּי בָּקָה
 אִמֵּו הֵן עָשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאֲנֹכִי אִישׁ חֶלֶק׃ יט אוֹרִי וְכִשְׁלִי אֲבִי
 וְהָיִיתִי בְּעֵינָיו כְּמִתְעַתֵּעַ וְהִבֵּאתִי עָלַי קֶלֶה וְלֹא בִרְכָה׃ יי וַתֹּאמֶר
 לוֹ אֲמֹו עָלַי קֶלֶהָהָה בְּנִי אֲךָ שָׁמַע בְּקִלִּי וְהָהָה קַח־לִי׃ יי וַיִּלְכֶּה וַיִּקַּח
 וַיָּבֵא לְאִמֵּו וַתַּעַשׂ אֲמֹו מַטְעִימִים פֶּאֶסֶר אֶהָב אֲבִי׃ יי וַתִּקַּח
 רִבְקָה אֶת־בְּגָדֶי עָשָׂו בְּנִה הַגִּדֵּל בַּחֲמֹדֹת אִשֶּׁר אָתָו בְּבֵית
 וַתִּלְבָּשׁ אֶת־עֶקֶב בְּנִה הַקָּטָן׃ יג וְאֵת עֶרְת גִּדִּי הָעֵזִים הַלְבִּישָׁה
 עַל־יָדָיו וְעַל חֻמְקָת אֵי־רֵגָיו׃ יד וַתִּתֵּן אֶת־הַמַּטְעִימִים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
 עָשְׂתָה בִיד־עֶקֶב בָּהָה׃ טו וַיָּבֵא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי
 כִּי אֵתָה בְנִי׃ טז וַיֹּאמֶר וְעֶקֶב אֶל־אָבִיו אָנֹכִי עָשָׂו בְּכֶךָ עָשִׂיתִי
 פֶּאֶסֶר דְּבִירֹת אֵלָי מוֹכֵנָה שִׁכָּה וְאִכְלָה מִצִּידִי בְּעִבּוֹר תִּבְרָכְנִי
 נַפְשִׁךָ׃ יז וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנֵו מִדְּרִגָּה כִּתְּתָה לְמַצָּא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי
 הִקְרָה יְהוָה אֶל־הִידָה לִפְנֵי׃ יח וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־עֶקֶב בְּשִׂתָּנָה
 וְאִמְשָׁה בִּי הֵאתָה זֶה בְנִי עָשָׂו אִסְיָנָה׃ יט וַיִּגַּשׁ עֶקֶב אֶל־יִצְחָק
 אָבִיו וַיִּכְשְׁהוּ וַיֹּאמֶר הִקֵּל קוֹל עֶקֶב וְהִיזִים יָדָי עָשָׂו׃ כ וְלֹא
 הִפִּירוּ פִּיֵּיהֶו יָדָיו בִּידֵי עָשָׂו אָחִי שְׁעֶרֶת וַיִּבְרָכְהוּ׃ כא וַיֹּאמֶר אֵתָה
 זֶה בְנִי עָשָׂו וַיֹּאמֶר אָנִי׃ כב וַיֹּאמֶר בְּשִׂתָּה לִי וְאִכְלָה מִצִּיד בְּנִי
 לְמַעַן תִּבְּרָה נַפְשִׁי וַיִּגַּשְׁלֹו וַיִּבְּרָא לוֹ בֵּן וַיִּשֵּׁת׃ כג וַיֹּאמֶר

א ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה: ס כז ויהי כי זקן יצחק
 ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני
 ב ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי:
 ג ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה*:
 ד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור
 ה תברכך נפשי במרס אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל
 ו עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה
 ז אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
 ח לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה
 ט לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה
 י ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך
 יא ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל רבקה
 יב אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: אולי ימצני אבי
 יג והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר
 יד לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי: ויך ויקח
 טו ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: ותקח
 טז רבקה את בגדי עשו בנו הגדל החמדת אשר אתה בבית
 טז ותלבש את יעקב בנה הקטן: ואת ערת גדיי העזים הלבישה
 יז על ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר
 יח עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
 יט מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו עשיתי
 כ כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני
 כא נפיש: ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי
 כב הקרה יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא
 כג ואמסך בני האתה זה בני עשו אם לא: ויגש יעקב אל יצחק
 כד אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו: ולא
 כה הכירו כי היו ידיו בידי עשו אחיו שערת ויברכחו: ויאמר אתה
 כה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הנשה לי ואכלה מציד בני
 כז למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר

אֵלָיו יֵצֵק אָבִיו גִּישָׁהנָא וְשָׁקֵחְלִי בְנִי : כו וַיֵּשׁ וַיִּשְׁקֵלוּ וַיָּבֶה אֶת־
 הַיָּח בְּגִדָיו וַיִּכְרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רֵאשׁ הַיָּח בְּנִי כְרִית שָׂדֶה אֲשֶׁר בְּרֹכּוֹ
 יִתֶּנָּה : שְׁנֵי כֹחַ וַיִּתְּנֵלָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִיֶּשֶׁמֶן הָאָרֶץ וְרֹב
 דָּגָן וְתִירֹשׁ : כז וַיַּעֲבֹדָה עַמּוּס וַיִּשְׁתַּדֵּלָהּ לְאִמּוֹס הָיָה גִבּוֹר לְאִתּוֹ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהּ בְּנִי אִמָּה אֶלְרִיָּה אֲרֹר וּמְבָרְכָה בְּרוּךְ : לוֹהִי פֶאֶסֶר
 בְּכֶתֶה וַיִּצְחָק לְרִיָּה אֶתְבִּישְׁקֵב וַיְהִי אֲדָיָא יֵצֵא וַעֲקֵב מֵאֵת פָּנָי וַיִּצְחָק
 אָבִיו וַיִּגְדֵּל אֲחִיו בָּא כְצִידוֹ : לא וַיֵּשׁ גַּם־הוּא בְּמַעֲמָוִים וַיָּבֵא
 לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יִרְט אָבִי וַיֹּאכַל מְצִיד בְּנוֹ בַּעֲבֹר תְּבַרְכֵנִי
 בְּכִלְיָה : לב וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אָנִי בְנָה בְּכֶתֶה
 עֲשֹׂו : לו וַיִּהְיֶה יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֻלָּה עַד־מָאֹד וַיֹּאמֶר כִּי־אֲפֹאֵהוּ
 הַצִּיד צִיד וַיָּבֵא לִי וְאֶל־כָּל־כֹּפֶל בְּמַרְסָם תָּבֹא וְאֶבְרַכְהוּ גַם־בְּרוּךְ
 יִהְיֶה : לו בְּשִׁמְנוֹ עֲשֹׂו אֶת־דְּבָרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צִיָּקָה גְּדֻלָּה וּמְרָה
 עַד־מָאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכֵּנִי גַם־אָנִי אָבִי : לה וַיֹּאמֶר בָּא אֶלְרִיָּה
 בְּמִזְמֶתָה וַיִּשָּׁק בְּרִיָּכָה : לו וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ וַעֲקֵב וַיִּעֲקֹבֵנִי
 וְהָ כַּעֲמֹס אֶת־בְּרִיתִי בְּכֶתֶה וְהָנָה עִתָּה בְּרַחַב בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־
 גִּלְדָּה לִי בְּרִיָּכָה : לו וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו הֵן גִּבּוֹר שְׁמִיתִי לָךְ
 וְאֶת־בְּרִיתִי נָתַתִּי לוֹ לְעַבְדִּים וְדָגָן וְתִירֹשׁ סִמְכִיתִיו וְלֶכֶת אֲפֹאֵה
 מֶחָ אֶעֱשֶׂה בְנִי : מה וַיֹּאמֶר עֲשֹׂו אֶל־אָבִיו הַבְּרִכָּה אַחַת הוּא־לְךָ
 אָבִי בְּרַכֵּנִי גַם־אָנִי אָבִי וַיֵּשֶׁא עֲשֹׂו קֶלֶו וַיִּבֶה : לו וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁכְּנֵי הָאָרֶץ יִהְיֶה מִדְּשֵׁבָה וְגַם־הַשָּׁמַיִם מִעַד :
 כ וַיַּעַל־חֲרָבָה תַּחֲוִה וְאֶת־אֶחָדָה תַּעֲבֹד וְהָיָה פֶאֶסֶר תְּרִיד וּפְרָקָתָה
 עָלָיו מִגַּל צֹאֲרָה : כא וַיִּשְׁטֹם עֲשֹׂו אֶת־וַעֲקֵב עַיִן־הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר
 בְּרַכּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֲשֹׂו בָלְבוֹ יִקְרְבוּ יָמֵי אָבִי וְאַחֲרָיָה אֶת־
 וַעֲקֵב אָחִי : כב וַיִּגַּד לְרִבְכָּה אֶת־דְּבָרֵי עֲשֹׂו בְנָה הַגְּדֹל וַתִּשְׁלַח
 וַתִּקְרָא לְוַעֲקֵב בְּנָה הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֲשֹׂו אָחִי מִתְנַתֵּם
 לָךְ לְחַרְגָּה : כג וַעֲתָה בְנִי שְׁמַע בְּקֹלִי וְקוֹם בְּרַחֲלֶיךָ אֶרְדֵּבֵן אָחִי
 חַרְגָּה : כד וַיִּשְׁבֹּת עִמּוֹ יָמִים אַחָדִים עַד אֲשֶׁר־תֵּשׁוּב חֲמַת אָחִי :
 כה עַד־שׁוּב אֶת־אָחִי מִמָּוֶה וְשִׁבַּח אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ וְשִׁלַּחְתִּי
 וְלִקְחָתִיךָ מִשָּׁם לְמֶחָ אֲשִׁפֶּל גַּם־שָׁנָה כְּשֵׁנוֹם אָחִי : כו וַתֹּאמֶר רִבְכָּה
 אֶל־יִצְחָק מִצִּיתִי בְּתִי מִפָּנֵי בְנוֹת חַת אִם־לִלְכֹת וַעֲקֵב אֲשֶׁר מִבְּנוֹת־

אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: ויגש וישק לו וירח את כו
 ריה בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו
 יהוה: ששי ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב כח
 דגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחוו* לך לאמים הוה גביר לאחיד כח
 וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכך ברוך: ויהי כאשר ל
 כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק
 אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא לא
 לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבר תברכני
 נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך לב
 עשו: ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא לב
 הצד ציד ויבא לי ואכל מכל במרס תבוא ואברכהו גם ברוך
 יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה לו
 עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר בא אחיד לה
 במֶ־מָה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני לו
 זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
 אנחת לי ברהב: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך לו
 ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא
 מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך לה
 אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך: ויען יצחק אביו לו
 ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל:
 *ועל הרבך תחיה ואת אחיד תעבד והיה כאשר תריד ופרקת מ
 עלו מעל צוארך: וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר מא
 ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את
 יעקב אחי: ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח מב
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיד מתנחם
 לך להרגך: ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי מג
 חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיד: מד
 עד שוב אף אחיד ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי מה
 ולקחתיו משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמר רבקה מי
 אל יצחק* קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות

חת פֶּאֶלֶה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים : כח * וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל-
יַעֲקֹב וַיְבָרֶכֶה אֹתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא-יִתְקַח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן :
יָקוּם לְךָ פָּדֻנָה אֲרָם בֵּיתָה בְּתוּאָה אֲבִי אִמְךָ וְקָחֶלֶךָ מִשָּׁם אִשָּׁה
מִבְּנוֹת לָבֵן אֲחִי אִמְךָ : י ואֵל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֶךָ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִיתָ
לְקַחָה עִמּוֹם : י וַיִּתֵּן-לָךְ אֶת-יִבְרָכָה אֲבִירָהּם קָדָה וְלִזְרַעְךָ אֶתְךָ
קִרְשְׁתָּךְ אֶת-יֶאֱרִין כִּגְרִיד אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם : שבי
י וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פָּדֻנָה אֲרָם אֶל-לָבֵן בֶּן-יִבְתּוּאֵל
הָאֲרָמִי אֲחִי רִבְכָּה אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂוּ : י וַנִּבְרָא גֵישׁוֹ כִּי-יִבְרָךְ יִצְחָק
אֶת-יַעֲקֹב וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ פָּדֻנָה אֲרָם לְקַחְתָּ-לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ
אֹתוֹ וַיַּצַּע עָלָיו לֵאמֹר לֹא-יִתְקַח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן : טפזי וַיִּשְׁמַע
יַעֲקֹב אֶת-אָבִיו וַאֲדָאֻמוֹ וַיֵּלֶךְ פָּדֻנָה אֲרָם : י וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי רָגִזוּת
בָּנוֹת כְּנָעַן בַּעֲיֵנָּי יִצְחָק אָבִיו : י וַיֵּלֶךְ עֲשׂוֹ אֶל-יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת-
מִחְלָת וּבֵת-יִשְׁמָעֵאל בֶּן-אַבְרָהָם אֲחֹת נָכְוִית עַד-נִשְׂיוֹ לֹא-אִשָּׁה :

ס ס ס

י וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה : יי וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיָּצוּ שָׁם
כִּי-יָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׁם מִרְאשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכֵּב
בְּמָקוֹם הַהוּא : יג וַיַּחֲלֶם וַהֲנֶה סֹדֶם מִצֵּב אֶרֶצָה וַאֲשֵׁר מְנִיעַ
הַשְׁמִיכָה וַהֲנֶה מְלֹאכְנֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיִּרְדּוּם בּוֹ : יד וַהֲנֶה יְהוָה נֹצֵב
עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַאֲדָאֻמִּי יִצְחָק הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְנַנָּה וְלִזְרַעְךָ : יז וְהָיָה זֶרַעְךָ כַּעֲפַר
הָאָרֶץ וַיִּפְרֹצַת יָמָה וְרִדְמָה וַצִּפְיָה וַנִּגְבָּה וַנִּבְרָכוּ בָךְ כָּל-מִשְׁפַּחַת
הָאֲדָמָה וּבֹזֵר עֹד : יח וַהֲנֶה אֲנֹכִי עִמָּךְ וַיִּשְׁמְרֶתִיךָ כָּל-אֲשֵׁר-תֵלֶךְ
וַהֲשַׁבְתִּיךָ אֶל-הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר : יט וַעֲשִׂיתִי
אֵת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ : יי וַיִּקֶּץ יַעֲקֹב כִּשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָבִן יֵשׁ יְהוָה
בְּמָקוֹם הַזֶּה וַאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי : יג וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִה-נִּזְוָרָה הַמָּקוֹם
הַזֶּה אִין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְהָיָה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם : יד וַיִּשְׁכֵּם יַעֲקֹב
בִּבְקָר וַיִּקַּח אֶת-יְהוֹאָכָן אֲשֶׁר-יִשָּׁם מִן-אֲשֵׁיתוֹ וַיִּשָּׁם אֶתָּה מִצֵּבָה
וַיִּצֶה שָׁמֶן עַד-רֹאשָׁה : יו וַיִּקְרָא אֶת-יִשָּׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית-יִשָּׁאֵל
וַאֲרָם לֹו שִׁם-הָעִיר קִרְיַאשָׁנָה : יז וַיֵּרֶד יַעֲקֹב נָדָר לֵאמֹר אִם-יְהִיָּה

אֱלֹהִים

א חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: כח ויקרא יצחק אל
יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען:
ב קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה
ג מבנות לבן אחי אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית
ד לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
ה לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: שביעי
ו וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל
ז הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב וישלח אותו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו
ח אותו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: מפשיר וישמע
ט יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות
ט בנות כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל ויקח את
מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה:

ס ס ס

יא ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום וילן שם
כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתו וישב
יב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע
יג השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו*: והנה יהוה נצב
עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ
יד אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו כך כל משפחת
טו האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתוך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי
טז את אשר דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
יז במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא המקום
יח הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה טער השמים*: וישכם יעקב
בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתו וישם אתה מצבה
יט ויצק שמן על ראשה: ויקרא את שם המקום ההוא בית אל
כ ואולם לזו שם העיר לראשנה: וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה
אלהים

*לוי *ישראל

אלהים עמלי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתת לי רחם
לאכל ובגד לדבש : כ וישבתי בשלום ארצות אבי והיה יהוה
לי לאלהים : כ ויהאבן הזאת אשר שכנתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לה : כט וישא יעקב רגליו
וילך ארצה בני קדם : י וירא והנה באר בשדה והנה שם שרשה
עדר יצאן רבצים עליה פי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
גדלה על פי הבאר : י ונאספושמה כל העדרים וגילו אתהאבן
מעל פי הבאר והישקו אתהצאן והשיבו אתהאבן עד פי הבאר
לטקמה : י ויאמר להם יעקב אחי מאן אתם ויאמרו כחרן
אנחנו : י ויאמר להם הידעתם אתהלבן בן נחור ויאמרו ידענו :
ו יאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
הצאן : י ויאמר הן עוד היום גדול לאעת האספה הסקנה השקו
הצאן ודכו רעו : י ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגילו אתהאבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן : י עודנו מדבר
עמם ורחל ובאה עםהצאן אשר לאביה פי רעה הוא : י והי
באשר אה יעלם אתדחל בתלבן אחי אסו ואתצאן לבן אחי
אסו ויגש יעקב ויגד אתהאבן מעל פי הבאר וישק אתהצאן
לבן אחי אסו : י וישק יעקב ורחל וישא את יקרו ויבך : י ויגד
יעקב לרחל כי אחי אביה היא וכי בדרך קה הוא ותקץ ותגר
לאביה : י והי כשמע לבן אתדשמעו יעקב בן דאחלו וברץ
לקראתו וימכסלו וינשקלו ויביאותו ארצותו ויספר לבן את
כל הדברים האלה : י ויאמר לו לבן אה עמך ובשרי אתה ויגש
עמו חדש ימים : י ויאמר לבן ליעקב הביאותי אליה ועבדתני
הנה הצדקה לי מהדמשקרתך : י וילבן שתי כנות עם הגדלה
לאה ושם מקמנה רחל : י ויעני לאה קפות ורחל חולת ופתהאר
ויפת כרצתה : י וישא יעקב אתהאבן מעל פי הבאר וישקו
שבע שנים ברחל ברתה הקטנה : י ויאמר לבן מוב תתי אתה לה
מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי : י ויגבד יעקב ברחל שבע
שנים והיו בעינו פטים אחרים באהבתו אלה : י ויאמר יעקב
א ללבן רחל אתהשתי פי קדתי וגו ואבואה אביה : י ויאמר

אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבוש: ושבתני בשלום אל בית אבי והיה יהוה כא
לי לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלהים כב
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: כט שני וישא יעקב רגליו א
וילך ארצה בני קדם: וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה ג
עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
גדלה על פי הבאר: ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן ג
מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן ד
אנחנו: ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ה
ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם י
הצאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו י
הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ח
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: עודנו מדבר ט
עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: ויהי י
כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי
אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן
לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: ויגד יא יב
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד
לאביה: ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ יג
לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את
כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב יד
עמו חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני טו
הנם הגידה לי מה משכרתך: וללבן שתי בנות שם הגדלה טז
לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר יז
ויפת מראה: שלישי ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך יח
שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך יט
מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע כ
שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: ויאמר יעקב כא
אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף כב
לבן

לָבֶן אֶת־פְּדֹאֲנָשִׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ׃ יֵי וַיְהִי בְלִבְרֵב וַיִּקַּח אֶת־
 לָאָה בְּתוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיהָ׃ י וַיֵּתֶן לָבֶן לָהּ אֶת־זֹלְפָה
 שְׂפָחַתּוֹ לָלָאָה בְּתוֹ שְׂפָחָהּ׃ יא וַיְהִי בִבְקָר וַהֲנִיתָ־הוּא לָאָה וַיֹּאמֶר
 אֶל־לָבֶן מִדּוֹאֵת עֲשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרַחֵל עֲבַדְתִּי עֹמֶז וְלָמָּה רַמִּיתִנִּי׃
 יב וַיֹּאמֶר לָבֶן לֹא־עָשִׂיתָ כֵּן בְּמִקְוָמִנִי לָתֵת הַצִּעִירָה לְפָנַי הַבְּכִירָה׃
 יג מִלֹּא שָׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָהּ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד
 עֹמֶז י עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת׃ יד וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֹא שְׁבַע
 זֹאת וַיֵּתֶן־לוֹ אֶת־רַחֵל בְּתוּלוֹ לְאִשָּׁה׃ טו וַיֵּתֶן לָבֶן לְרַחֵל בְּתוֹ אֶת־
 בְּלָהָה שְׂפָחַתּוֹ לָהּ לְשָׂפָחָהּ׃ יז וַיָּבֵא גַם אֶל־רַחֵל וַיֹּאמֶר גַּם־אֶת־
 רַחֵל מִלָּאָה וַיַּעֲבֹד עֹמֶז עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת׃ יח וַיֵּרָא יְהוָה
 פִּי־שְׁנוּאָה לָאָה וַיַּפְתָּח אֶת־בְּרַחְמָה וַרְחֵל עָקְרָה׃ יט וַתֵּהָרֶה לָאָה
 וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה פִּי־יֵרָאֵת יְהוָה בְּעֵנִי כִּי
 עָתָה יֶאֱרָבֵנִי אִישִׁי׃ כ וַתֵּהָרֶה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר פִּי־שָׁמַע יְהוָה
 פִּי־שְׁנוּאָה אֲנֹכִי וַיִּתֵּן־לִי גַם־אֶת־זֹה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ כא וַתֵּהָרֶה
 עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הִפְעִם יְלוּה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ
 שְׁלִישִׁי בָנִים עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי׃ כב וַתֵּהָרֶה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר
 הִפְעִם אוֹדָה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מַלְדָּתָ׃
 כג וַתֵּרָא רַחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לַיַּעֲקֹב וַתִּזְנֶנָּה רַחֵל בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר
 אֶל־יַעֲקֹב הִבֵּתִי לִי בָנִים וְאִם־אֵין מִתָּה אֲנֹכִי׃ כד וַיִּתְּרֶ־אָהּ יַעֲקֹב
 בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר תִּתְּחֵת אֱלֹהִים אֲנֹכִי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי־בֶטֶן׃
 כה וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בְלָהָה בֹּא אֵלֶיהָ וַתֵּלֶד עִיר־בְּרָכִי וְאֶבְנָה גַם־
 אֲנֹכִי מִמֶּנָּה׃ כו וַיֵּתֶן־לוֹ אֶת־בְּלָהָה שְׂפָחַתָּהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ
 יַעֲקֹב׃ כז וַתֵּהָרֶה בְּלָהָה וַתֵּלֶד לַיַּעֲקֹב בֶּן׃ כח וַתֹּאמֶר רַחֵל דָּגְנִי
 אֱלֹהִים גַּם שָׁמַע בְּקוֹלִי וַיִּתֵּן־לִי בֶן עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן׃ כט וַתֵּהָרֶה
 עוֹד וַתֵּלֶד בְּלָהָה שְׂפָחַת רַחֵל בֶּן שְׁנֵי לַיַּעֲקֹב׃ ל וַתֹּאמֶר רַחֵל
 נִפְתָּלוֹי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם־אֶחָתִי גַם־כִּלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי׃
 לא וַתֵּרָא לָאָה כִּי עֲמָדָה מַלְדָּת וַתִּקַּח אֶת־זֹלְפָה שְׂפָחַתָּהּ וַתֵּתֶן אֹתָהּ
 לַיַּעֲקֹב לְאִשָּׁה׃ לב וַתֵּלֶד זֹלְפָה שְׂפָחַת לָאָה לַיַּעֲקֹב בֶּן׃ לג וַתֹּאמֶר
 לָאָה בְּגֵד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד׃ לד וַתֵּלֶד זֹלְפָה שְׁפֹת לָאָה בֶּן שְׁנֵי
 לַיַּעֲקֹב׃ לה וַתֹּאמֶר לָאָה בְּאִשְׁרֵי פִי אֲשֶׁר־נָתַן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ

אִשָּׁר

נִבְכָּרָת סָסִים אֵין מֵלֵת לוֹ וַיָּבֵא גָד קָרִי

כג לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את
 כד לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה
 כה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר
 אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עמך ולמה רמיתני:
 כו ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה:
 כז מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד
 כח עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע
 כט זאת ויתן לו את רחל בתו* לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את
 ל בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
 לא רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יהוה
 לב כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה
 ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי
 לג עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה
 לד כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ותהר
 עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו
 לה שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר
 הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:
 א ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר
 ב אל יעקב חבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ויחר אף יעקב
 ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן:
 ג ותאמר הנה אמת בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואכנה גם
 ד אנכי ממנה: ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
 ה ויעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דגני
 ו אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: ותהר
 ח עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל
 נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי:
 ט ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה
 י יא ליעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר
 יב לאה* בגד את שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
 יג ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו

אשר

*במקצת ספרים אין מלת לו *בא גד קרי

אמר: רב עי יד וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל אל-לאה תניינא לי מדודאי
בנק: • ותאמר לה המעט קחתה את-אישי וקחת גם את-דודאי
בני ותאמר רחל לבו ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנק: •
וויבא ועקב מן-שדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אחי
תבואא כי שכר שכרתיה בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא:
וישבע אלהים אל-לאה ותהר ותלד לו ערב בן חמישי: • ותאמר
לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי לפחתי לאישי ותקרא שמו
יששכר: • ותהר עוד לאה ותלד בן-ששי לו עקב: • ותאמר לאה
ובדני אלהים אתי זכר טוב הפנים ויבדלני אישי פני-דתי לו
ששה בנים ותקרא את-שמו זבולון: • ואחר ילדה בת ותקרא
את-שמה דינה: • • ויבד אלהים את-רחל וישמך אליה אלהים
ויפתח את-רחמה: • • ותהר ותלד בן ותאמר אבא אלהים את-
חרפתי: • • ותקרא את-שמו יוסף לאמר יסוף יהוה לי בן אחר:
כי יהי כאשר ילדה רחל את-יוסף ותאמר עקב אל-לבן שלחני
ואלכה אל-מקומי ולאצוי: • • ותנה את-נשי ואתיילדי אשר עבדתי
אתה בהן ואלכה פי אתה ידעת ארבע-עבדתי אשר עבדתה:
• • ויאמר אליו לבן אסנא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויבן בני יהוה
בגללה: • חמישי כח ויאמר נקבה שכרה עלי ואתנה: • • ויאמר אליו
אתה ידעת את אשר עבדתה ואת אשר-היה מקנה אתי: • • כי
מעט אשר-היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתה לרגלי
ועתה כתי אעשה גם-אנכי לביתי: • • ויאמר מה את-לך ויאמר
ועקב לא-יתן-לי מאומה אסיתעשה-לי הדבר הזה אישבה
ארעה צאנך אשמך: • • יא עבר בכל-צאנך היום חסר משם פרי-
שה ונקד וטלוא וכד-שה-חום בפשכים וטלוא ונקד בעזים והיה
שכרי: • • ויגתה-בי צדקתי ביום מחר פו-תבוא עלי-שכרי לפניה
כל אשר-איננו נקד וטלוא בעזים וחום בפשכים טוב הוא אתי:
• • ויאמר לבן לו יהי בדברך: • • ויסר ביום ההוא את-התנאים
העקרים והטלאים ואת פרי-העזים הנקדות והטלאים כל אשר-
לבן בו וכד-חום בפשכים ויתן כיד-בניו: • • וישם דרך שלשת

אשר: רביעי וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה יר
 ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי
 בנך: ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי מו
 בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך:
 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי מו
 תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא*:
 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר יו יח
 לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו
 יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה יט כ
 זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו
 ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: ואחר ילדה בת ותקרא כא
 את שמה דינה: ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים כב
 ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את כג
 הרפתי: ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: כד
 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני כה
 ואלכה אל מקומי ולארצי: תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי כו
 אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך:
 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך ויברכני יהוה כז
 בגללך: חמישי ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר אליו כח כח
 אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: כי ל
 מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
 ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: ויאמר מה אתן לך ויאמר לא
 יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה
 ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל לב
 שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה
 שכרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך לב
 כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי:
 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את התישים לד לה
 העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר
 לבן יו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך שלשת לו
 ימים

ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את־צאן לָבָן הַנּוֹתֵרֶת: לִי וּיְקַח
לִי יַעֲקֹב מִקֶּל לְבִנָּהּ דָּח וְדָוָו וְעֲרֻמוֹן וַיִּפְצֹץ בְּהִי פִצְצוֹת לְבָנוֹת
מִחֲשֵׁף הָרָבֵן אֲשֶׁר עַל־מִקְלֹת: ־ וַיֵּצֵא אֶת־הַמִּקְלֹת אֲשֶׁר פִּצְצָה
בְּרֹהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹא: הֲצֹאן לְשִׁתוֹת לִנְכַח הֲצֹאן
וַיַּחֲמֹנָה בְּבֹאֵי לְשִׁתוֹת: ־ וַיַּחֲמֹן הֲצֹאן אֶל־הַמִּקְלֹת וַתִּדְּרֹן הֲצֹאן
עֲקָדִים נִקְדִּים וּמִלֵּאִים: ־ וַהֲפֹשְׁבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פָּנָיו
הֲצֹאן אֶל־עֲקֹד וּכְלִיָּחוֹם בְּצֹאן לָבָן וַיִּשֶׁת לִי עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שִׁתָּם
עַל־צֹאן לָבָן: ־ וַהֲיָה בְּכִלְיָחֵם הֲצֹאן הַמִּקְשָׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־
הַמִּקְלֹת לְעֵינָיו הֲצֹאן בְּרֹהֲטִים לַיַּחֲמֹנָה בַּמִּקְלֹת: ־ וַיִּבְהַעֲטִיף
הֲצֹאן לֹא יִשִּׁים וַהֲיָה הָעֲטָפִים לִלְבָן וַחֲקָשִׁים לַיַּעֲקֹב: ־ וַיִּפְרֹץ
הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לִי צֹאן רַבּוֹת וַיִּשְׁפָּחוּ וַעֲבָדִים וְגִמְלִים
וַחֲמֹרִים: לֹא ־ וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת־
פָּרִיאֲשֶׁר לֵאבִינוֹ וּמֵאֲשֶׁר לֵאבִינוֹ עָשָׂה אֶת פְּלִי־הַבְּקָד הַזֶּה:
וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת־פָּנָיו לָבָן וַהֲנָה אֵינָנו עִמּוֹ כְּתִמּוֹל שְׁלִשֹּׁם:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב יָזַב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתָיָה וּלְמִוְדֹתָיָה וְאֶחָיָה
עִמָּךְ: ־ וַיִּשְׁבַּח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וְלֵאמֹר הֲשֵׁדָה אֶל־צֹאנִי:
וַיֹּאמֶר רַחֵל רֵאאֻה אֵיכִי אֶת־פָּנָיו אֲבִיכִי פִי־אֵינָנו אֵלַי כְּתִמּוֹל שְׁלִשֹּׁם
וְאֵלַחֵי אָבִי הִיָּה עִמָּדִי: ־ וְאַתָּה יָדַעְתָּן כִּי בְכִלְיָחֵם עֲבַדְתִּי אֶת־
אֲבִיכִי: ־ וְאֲבִיכִי הִתֵּל בִּי וַיְהַחֲלֶף אֶת־מִשְׁפַּרְתִּי עֲשִׂיתָ מְנִים וְלֹא־
נָתַנִּי אֱלֹהִים לְרָעָה עִמָּדִי: ־ אִם־כֵּן יֹאמֶר נִקְדִּים יְהוָה עֲבָרְךָ
וַיִּדְּרֻ כָּל־הֲצֹאן נִקְדִּים וְאִם־כֵּן יֹאמֶר עֲקָדִים יְהוָה שְׁכָךְ וַיִּדְּרֻ
כָּל־הֲצֹאן עֲקָדִים: ־ וַיֵּצֵא אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֵּן־לִי:
וַיְהִי בַעַת יָחֵם הֲצֹאן וַאֲשָׁא עֵינָיו וַאֲרָא בְּחִלּוֹם וַהֲנָה הָעֲתָדִים
הַיֵּלִים עַל־הֲצֹאן עֲקָדִים נִקְדִּים וּבְרָדִים: ־ וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֵּאָה
הָאֱלֹהִים בְּחִלּוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הֲנִי: ־ וַיֹּאמֶר שְׂאֵנָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה
כָּל־הָעֲתָדִים הַיֵּלִים עַל־הֲצֹאן עֲקָדִים נִקְדִּים וּבְרָדִים כִּי רֵאָה־תֵּי אֶת־
פָּרִיאֲשֶׁר לָבָן עָשָׂה לָךְ: ־ וַיֹּאמֶר הָאֵל בְּיַת־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁבַּח שֵׁם
בְּצִבְיָה אֲשֶׁר נִדְרַת לִי שֵׁם נִדְרָה קוֹם צֹא מִן־הָאֶרֶץ הַזֹּאת
וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלֹדְתְּךָ: ־ וַיִּתֵּן עֵן רַחֵל וְלֵאמֹר וַתֹּאמְרָנָה לִי הַעוֹד
לָנוּ הַלֵּק וַנַּחֲלָה בְּבֵית אָבִינוֹ: ־ כִּי הִלּוֹא נָכָּה יוֹת נַחֲשָׁכְנוּ לִי כִּי

לו ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: ויקח
 לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות
 לה מחשף הלבן אשר על המקלות: ויצג את המקלות אשר פצל
 ברהמים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשקות לנכח הצאן
 לט ויחמנה בבאן לשקות: ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן
 מ עקדים נקדים וטלאים: והכשבים הפריד יעקב ויתן פני
 הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם
 מא על צאן לבן: והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את
 מב המקלות לעיני הצאן ברהמים ליחמנה במקלות: ובהעטיף*
 מג הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב: ויפריץ
 האיש מאד מאד והיה לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
 א וחמרים: לא וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את
 כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה:
 ב וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום:
 ג ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
 ד עמך: וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו:
 ה ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם
 ו ואלהי אבי היה עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את
 ז אביכן: ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא
 ח נתנו אלהים להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך
 ו ילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו
 ט כל הצאן עקדים: ויצל אלהים את מקנה אביכם* ויתן לי:
 י ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים
 יא העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
 יב האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ויאמר שא נא עיניך וראה
 כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את
 יג כל אשר לבן עשה לך: אנכי האל בית אל אשר משחת שם
 מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
 יד ושוב אל ארץ מולדתך: ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד
 טו לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריות נחשבנו לו כי

מכרנו ויאכל גם-אכול את-כספנו : כ"א כי כש-העשר אשר הוציא
אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
אברהם עשה : ש"י ויקם : יעקב וישא את-בניו ואת-נשיו על-
הגמלים : י"י וינהג את-כל-מקנהו ואת-כל-רכשו אשר רכש
מקנה קנינו אשר רכש בכך ארם לבוא אל-יעקב אביו ארצה
כנען : י"י וקבו הדרך לגזו את-צאנו ותגנב רחל את-התרפים אשר
לאביה : י"י ויגנב יעקב את-לב לבו הארמי על-בני הגיד לו כי
ברח הוא : י"י ויברח הוא וכל-אשר-לו ויקם : י"י ועבר את-הנהר
וישם את-רפניו הר הגלעד : י"י ויגד ללבו ביום השלישי כי ברח
יעקב : י"י ויבקה את-אחיו עמו וירדה אחריו בדרך שבעת ימים
וידבק אלו בחר הגלעד : י"י ויבא אלהים אלי-לבן הארמי בחלום
הלילה ויאמר לו השמר דרך פני-תדבר עמי יעקב כטוב עד-דע :
כ"א וישג לבן את-יעקב ויעקב תקע את-אחיו בחר ולבן תקע
את-אחיו בחר הגלעד : י"י ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב
את-לבבי ותיג את-בנותי כשבויות חרב : י"י למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ואל-גדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתו ובכנור :
כ"א ולא נמשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הספלת עשוי : כ"א וישלאל
ידי לעשות עמכם רע ואחיו אביכם אמש ואמר אזני לאמר
השמר דרך מדבר עמי יעקב כטוב עד-דע : י"י ועתה הלה הלכת
פני-נכסך נכספתה לבית אביה למה גנבת את-אחיו : י"י ויען
יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פני-תגזל את-בנותיך
ממני : י"י עם אשר תמצא את-אחיו לא יהיה נגד אחינו הכר-
דרך מה ימדי וקח-לך ודא-ידע יעקב כי רחל גנבתם : י"י ויבא
לבן באהל-יעקב : י"י ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא
ויצא באהל לאה ויבא באהל רחל : י"י ורחל לקחה את-התרפים
ותשמן בכ-הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את-פל-האהל ולא
מצא : י"י ותאמר אל-אביה אל-יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום
מפניך פי-ידרך נשים לי ויחפש ולא מצא את-התרפים : י"י ויחר
לי-יעקב וירב בלבי ויען יעקב ויאמר ללבו מה-פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי : י"י פרי-מששת את-פל-לבי מה-מצאת מפל פגרי

מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו : כי כל העשר אשר הציל ^{טו}
אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה : ששי ויקם יעקב וישא את בנו ואת נשיו על י
הגמלים : וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש יח
מקנה קנינו אשר רכש בפרך ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה
כנען : ולבן הלך לגזוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר יש
לאביה : ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הניד לו כי כ
ברח הוא : ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר כא
וישם את פניו הר הגלעד : ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח כב
יעקב : ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים כג
וידבק אותו בהר הגלעד : ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם כד
הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע :
וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע כה
את אחיו בהר הגלעד : ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב כו
את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב : למה נחבאת לברח כו
ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנור :
ולא נשיתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו : יש לאל ^{כח כט}
ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמר אלי לאמר
השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע : ועתה הלך הלכת ל
כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי : ויען לא
יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך
מעמי : עם אשר תמצא את אלהיך לא יהיה נגד אחינו הכר לג
לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם : ויבא לג
לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא
ויצא באהל לאה ויבא באהל רחל : ורחל לקחה את התרפים לר
ותשמן בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא
מצא : ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי *לוא אוכל לקום לה
מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים : ויחר לו
ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי : כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי לו
ביתך

ביתך שים פה נגד אחי ואחיו ויוכיחו בין שנינו: יח זה עשרים
שנה אנכי עמך רחמך ועזך לא שפלו ואיני צאנך לא אכלתי:
ל מרצה לא יחבאתי אריך אבי אחטנה מירי תבקשנה ונבתי
יום וננבתי לילה: ט הייתי בים אכלני הרב וקרה בליזה ותדד
שנתי מעיני: י זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה
שנה בשתי בתיך ושש שנים בצאנך ותחלף אתי משכרתי
עשרת כנים: יא לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי פי גתה ריקם שדחתני אתי נלי ואתי יגיע כפי ראה אלהים
ויזכח אמי: יב שבעי ט ויעז לבן ויאמר אלי עקב הבנות בנתי
והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה ליי ואלבנתי מה
אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ידדו: יג ועתה לכה נכרתה
ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: יד ויקח יעקב אבי
וירימיה מצבה: טו ויאמר יעקב לאחיו לקחו אבנים ויקחו אבנים
וישורגל ויאכרו שם עידן: טז ויקראו לבן יגר שדחת
ויעקב ררא לו גלעד: יז ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך
היום עד יבן קרא שבו גלעד: יח והמצפה אשר אמר יצחק והזה
ביני ובינך פי נסתר איש מרעהו: יט אסית נה אתי בנתי ואסתקח
נשים עלי בנתי אין איש עמו ראה אלהים עד ביני ובינך:
כ ויאמר לבן לי עקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ייתי
ביני ובינך: כא עד הגל הזה ועדה המצבה אסי אני לא אעבר
אריך אתי הגל הזה ואסית תה לא תעבר אלי אתי הגל הזה ואתי
המצבה הזאת לעדה: כב אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: כג ויזכח יעקב
זכר בחר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכרו לחם וילינו בחר:
כד ספסיר א וישכם לבן בכקר וינשק לבנו ולבנותיו ויברך
אתהם וילך ויגב לבן למקמו: כה ויעקב הגל דרכו ויפגעו בן
מלאכי אלהים: כו ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים: כז פ פ

י וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה
אדום: יא ויצו אתם לאמר פה תאמרון לאדני לעשו פה

לח ביתך שים כה נגד אחי ואחריך ויוכיחו בין שנינו : זה עשרים
 שנה אנכי עמך רחליך ועויד לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי :
 טז טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי
 מ יום וגנבתי לילה : הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד
 מא שנתי מעיני : זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה
 שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי
 מב עשרת מנים : לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
 לי כי עתה ריקם שלחתני את עמי ואת יגיע כפי ראה אלהים
 מג ויוכח אמיש : שביעי ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי
 והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה
 מד אעשה לאלה היום או לבניהן אישר ילדו : ועתה לכה נכרתה
 מה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך : ויקח יעקב אבן
 מו וירימה מצבה : ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
 מז ויעשו גל ויאכלו שם על הגל : ויקרא לו לבן יגר שהדותא
 מח ויעקב קרא לו גלעד : ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך
 כז היום על כן קרא שמו גלעד : והמצפה אשר אמר יצחק יהיה
 נ ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו : אם תענה את בנתי ואם תקח
 נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך :
 נא ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי
 נב ביני ובינך : עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר
 אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת
 נג המצבה הזאת לרעה : אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
 נד *אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק : ויזבח יעקב
 זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר :
 א לֵב מַסְטִיר ויֵשֶׁבם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך
 ב אתהם וילך וישב לבן למקמו : ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
 ג מלאכי אלהים : ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
 ויקרא שם המקום ההוא מחנים : פ פ פ
 ד וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה
 ה אדום : ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה
 אמר

אמר עבדך יעקב עם-גבון פרתי ואחר עד-ענתה : י ויהי-לי שור
 וחסור צאן ועבד ושפחה ואש-חה להניד לאדני למצא-חן
 בעיניו : י וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר באנו אל-אחיך אל-
 עשו וגם הלך לקראתך וארבע-מאות איש עמו : י וירא יעקב
 מאד ויצר לו ויחץ את-העם אשר-איתו ואת-הצאן ואת-הבקר
 והגמלים לשני מחנות : י ואמר אס-יבוא עשו אלי-הפגנה האחת
 והכהו והיה הפגנה הנשאר לפי-מה : י ויאמר יעקב אל-הי
 אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
 ולמוצדתך ואיטיבה עמך : י קמנתי מפל-הסדים ומפלי-האמת
 אשר עשית את-עבדך כי במקלי עברתי את-היבן הזה ועתה
 הייתי לשני מחנות : י הציקני נא מיד אחי מיד עשו כי-ירא
 אנכי אתו פן-יבוא והפני אם על-בנים : י ואתה אמרת היטב
 איטיב עמך ושמתי את-זרעך כחור הים אשר לא-יספר מרב :
 שני י וילן שם בלילה ההוא ויקח מן-הבא בידו מנחה לעשו
 אחיו י ענים מאתים ותישים עשרים רתלים מאתים ואילים
 עשרים : י גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
 עשרה אתנת עשרים ועזים עשרה : י ויתן ביד-עבדיו עדר
 עדר בידו ויאמר אל-עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
 עדר : י ויצו את-הראשו לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך
 לאמר למי-אתה ואנה תלך ולמי אנה לפניה : י ואמרת לעבדך
 לי-יעקב מנחה הוא שרוחה לאדני לעשו והנה גם-הוא אחי-נו :
 י ויצו גם את-השני גם את-השלישי גם את-כל-הלכים אחרי
 העדרים לאמר בדבר הזה תדברו אל-עשו במצאכם אתו :
 י ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחינו כראמר אכפרה פניו
 במנחה ההלכת לפני ואחרי-כן אראה פניו וישא פני :
 י ויתעבר המנחה על-פניו והוא לו בלילה-הוא במנחה :
 י ויקם ובקעה הוא ויקח את-שתי נשיו ואת-שתי שפח-תו ואת-
 אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר-יבק : י ויקחם ויעברם את-
 הנחל ויעבר את-אשר-לו : י ויהי-ל יעקב בידו ויאבק איש גמו
 עד צלות השחר : י וירא כי לא-יכל לו ויגע בבה-ירכו ותמע-פה

אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור י
 וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן
 בעיניך*: וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל י
 עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: וירא יעקב כ
 מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
 והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת כ
 והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה*: ויאמר יעקב אלהי י
 אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
 ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת יא
 אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה
 הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא יב
 אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב י
 איטיב עמך ושמתיו את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב:
 שני וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו יד
 אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים כ
 עשרים: גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים כ
 עשרה אתנת עשרים ועזים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר יו
 עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
 עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך יח
 לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך יט
 ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו:
 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי כ
 העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו:
 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו כא
 במנחה החלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני:
 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: כב
 ויקם בלילה* הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת כג
 אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעברם את כד
 הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו כה
 עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף כ
 ירך

יָרָךְ יַעֲקֹב בְּהַאֲבִקּוֹ עָמוֹ׃ כ׳ וַיֹּאמֶר שְׂדֵחָנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר
 לֹא אֶשְׁלַחְךָ כִּי אִם־בְּרַבְּתָנִי׃ כ״ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שֵּׁמָּה וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב׃ כ״ וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב וַאֲמַר עוֹד שִׁמָּה כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־
 שְׂדֵיחַ עַם־אֱלֹהִים וַיִּסַּח־נָשִׁים וְתוֹכֵל׃ ל׳ וַיִּשָּׂא־יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָהּ
 נָא שִׁמָּה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לִשְׁמִי וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ וַיֵּם׃ שׁוֹשִׁי
 ל״ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיָּאל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים
 וַתִּצָּל נַפְשִׁי׃ ל״ וַיִּזְרַח־לּוֹ הַשָּׁמֶשׁ בְּאֹשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוֹאֵל וְהָיָה
 צֹלַע עֲלֵיוֹ כִּי׃ ל״ עַד־בֹּרֵן דֹּאֲיָאֵלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשִׁיחַ
 אֲשֶׁר עַל־גִּיד הַתֶּרֶף עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּבֶרֶךְ־יָרָךְ יַעֲקֹב בְּגִיד
 הַנָּשִׁיחַ׃ לנ״ וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בֹּאוֹ וְגַם אַרְבַּע
 מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲץ אֶת־הַיְלָדִים עַד־לֵאלֹהִים וְעַד־דָּחַל וְעַד שְׁתֵּי
 הַשָּׁפְחוֹת׃ כ׳ וַיֵּם אֶת־הַשָּׁפְחוֹת וְאֶת־יְלָדֶיהָ רֹאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאלֹהִים
 וַיְלָדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת־דָּחַל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָנִים׃ וְהָיָה עָבַר דְּפִנְיָהֶם
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שִׁבְעַת פְּעָמִים עַד־נִשְׁתַּחֲוּ עַד־אָחִיו׃ י׳ וַיִּרֶץ עֵשָׂו
 לִקְרָאתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיִּפֹּל עַל צוּאָרוֹ וַיִּשָּׂהוּ וַיִּבְכּוּ׃ ה׳ וַיִּשָּׂא אֶת־
 עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֹהִים לָךְ וַיֹּאמֶר
 הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנְנוּ אֱלֹהִים אֶת־עַד־ךָ׃ רבִּיעִי וַתִּגָּשֶׁן הַשָּׁפְחוֹת
 הִנֵּה וַיְלָדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוּ׃ י׳ וַתִּגָּשׁ גַּם־לֵאלֹהִים וַיְקַדֶּיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וְאַחֲרֵי
 נִגַּשׁ יוֹסֵף וַיַּחֲבֹק וַיִּשְׁתַּחֲוּ׃ ה׳ וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כִּלְהַמְחִינָה הַזֶּה אֲשֶׁר
 פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצְאֵחִן בְּעֵינֵי אֲדָנִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יִשְׁלִי רֶב אֲחִי
 יְהִי לָךְ אֲשֶׁר־לָךְ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵינָא אִם־נָא מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
 וְלִקְחַת מִנְּחֹתִי מִיָּדִי כִּי עַל־גִּיד רָאִיתִי פָנֶיךָ כְּרָאת פָּנֵי אֱלֹהִים
 וַתִּרְצָנִי׃ י״ קח־נָא אֶת־בְּרַכְּתִי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי־חָנְנִי אֱלֹהִים וְכִי
 יִשְׁלִי־כָל וַיִּצְרֶבּוּ וַיִּקַּח׃ י״ וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִגְכָּה וְאִלְכָה כְּנֻגָּה׃
 י״ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנִי יִדְעַל כִּי־הַיְלָדִים רַפִּים וְהִצָּאן וְהִבְקֹר עֲדוֹת
 עָלֶי וּדְפָקוֹם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כִּלְהַצָּאן׃ י״ יַעֲבֹר־נָא אֲדָנִי לִפְנֵי עַבְדִּי
 וְאִנִּי אֶתְנַהֲלָה לְאַחֵי דְרָגֵל הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר־לִפְנֵי וְכִרְגַל הַיְלָדִים עַד
 אֲשֶׁר־אָבֹא אֶל־אֲדָנִי שְׁעִירָה׃ י״ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֲצִיגֶה־נָּא עִמָּךְ מִן־
 הָעָם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצְאֵחִן בְּעֵינֵי אֲדָנִי׃ י״ וַיִּשָּׁב
 בַּיּוֹם הַהוּא עֹשׂוֹ דְרָדְבּוֹ שְׁעִירָה׃ י״ וַיַּעֲקֹב נָסַע סִפְתָּה וַיְכַן לוֹ בִּיר

כו רך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
 כז לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר
 כח יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי
 ל שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה
 נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: שלישי
 לא ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
 לב ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא
 לג צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
 אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד
 א הנשה: לג וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע
 מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי
 ב השפחות: וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה
 ג וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
 ד וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו
 ה לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו* וישקהו* ויבכו: וישא את
 עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר
 ו הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: רביעי ותגשן השפחות
 ז הנה וילדיהן ותשתוין: ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ואחר
 ח נגש יוסף ורחל וישתחו: ויאמר מי לך כל המכה הזה אשר
 ט פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי
 י יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
 ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך בראת פני אלהים
 יא ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי
 יב יש לי כל ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
 יג ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות
 יד עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו
 ואני אתנהלה לאמי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד
 טו אשר אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא עמך מן
 טז העם אשר אתי ויאמר למה זה אמנא חן בעיני אדני: וישב
 יז ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
 ולמקנהו

*צוארו קרי *נקוד על וישקהו

וּמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֶפֶת עַד־כֵּן קָרָא שְׁבֹט־מָקוֹם סָבוֹת׃ ׀ וַיָּבֹא
יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שָׂכָם אֲשֶׁר בָּאָרֶץ פָּנֵעַן בְּבֹאֵי מִפְּנֵי אֲרָם וַיִּחַן
אֶת־פָּנֵי הָעִיר׃ ׀ וַיָּקֹן אֶת־חֶלֶקֶת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָתַחֲשָׁם אֲהֵלוֹ מִיַּד
בְּנֵי־חֲמוֹר אָבִי שָׂכָם בְּמֵאָה קִשְׁיֹטָה׃ ׀ וַיִּצְבֹּשְׁשׁ מִזֹּכֶה וַיִּקְרָא־
לֹו אֶל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ׀ ׀ חֲמִישִׁי לֹד ׀ וַתֵּצֵא דִינָה בַת־לֵאָה אֲשֶׁר
יָלְדָה לַיַּעֲקֹב דְּרָאוֹת בְּכָנּוֹת הָאָרֶץ׃ ׀ וַיֵּרָא אֵלֶיהָ שָׂכָם בֶּן־חֲמוֹר
הַחֲוִי נָשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲבֹד׃ ׀ וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ
בְּדִינָה בַת־יַעֲקֹב וַיֵּאָהֱב אֶת־הַנְּעָרָה וַיְדַבֵּר עִד־יָב הַנְּעָרָה׃
׀ וַיֹּאמֶר שָׂכָם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו וַאֲמַר קַח־לִי אֶת־הַנְּעָרָה הַזֹּאת
לְאִשָּׁה׃ ׀ וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי מָיִם אֶת־דִּינָה בָּרוּ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־
מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה וַהֲחֹרֵשׁ יַעֲקֹב עַד־בָּאָם׃ ׀ וַיֵּצֵא חֲמוֹר אָבִי־שָׂכָם
אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ ׀ וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כִּשְׁמֹעַם
וַיַּעֲצֹבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר דָּהֶם מְאֹד כִּי נָכְלָה עֲשֵׂה בְיִשְׂרָאֵל לְשֹׁכֵב
אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא־עָשָׂה׃ ׀ וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם וַאֲמַר שָׂכָם בְּנִי
חֲשָׁקָה נָפְשׁוֹ בְּכַתְּמָם תָּנוּ נָא אֹתָהּ לֹו לְאִשָּׁה׃ ׀ וַתַּחֲתִנּוּ אֹהֲנֵי
בְּנֵי־יִכָּם תַּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֵיתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ ׀ וְאֹתָנוּ תִּשְׁבוּ וְהָאָרֶץ
תְּהִיָּה לַפְּנִיכֶם שָׁבוּ וּסְחֲרוּהָ וְהֶאֱחָזוּ בָּהּ׃ ׀ וַיֹּאמֶר שָׂכָם אֶל־אָבִיהָ
וְאֶל־אֶחָיָה אֲמַצְאֶה־חֵן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אָתָּן׃ ׀ ׀ הִרְפוּ
עָלַי מְאֹד מְחֹר וּמִתֵּן וְאֹתָהּ כֹּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתֵנוּ לִי אֶת־נְעָרָה
לְאִשָּׁה׃ ׀ ׀ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שָׂכָם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִוֶּמֶה
וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמֵא אֶת דִּינָה אֶחָתָם׃ ׀ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוֹכַל
לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֶחָתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לֹו עֲרֻלָּה כִּי־
חֲרָפָה הוּא לָנוּ׃ ׀ ׀ אֲדֹבִיזָאת גִּזְאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כְּמֵנוּ דְּהִמַּל דָּהֶם
פְּלִזְכֹּר׃ ׀ ׀ וְנָתַנוּ אֶת־בְּנֵיתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֵיכֶם נִקְחֻלָּנוּ וַיִּשְׁכְּבוּ
אִתָּכֶם וְהִיָּינוּ לָעַם אֶחָד׃ ׀ ׀ וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ אֲלֵינוּ דְּהִמּוֹר וְלִקְחֵנוּ
אֶת־בָּתְּנוּ וְהִלְכֵנוּ׃ ׀ ׀ וַיִּשְׁבוּ דְּבַר־יָהִם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שָׂכָם בֶּן־
חֲמוֹר׃ ׀ ׀ וְלֹא־אַחֵר הַנְּעָרָה לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חֲפִץ בְּבַת־יַעֲקֹב
וְהוּא נִכְבֵּד מִכָּל בֵּית אָבִיו׃ ׀ ׀ וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׂכָם בָּנוּ אֶל־שַׁעַר
עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ ׀ ׀ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׂמָיִם
הֵם אֹתָנוּ וַיִּשְׁבוּ בָּאָרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הָיָה רִחְבַּת־יָדַיִם

ולמקנהו עשה סבת על כן קרא שם המקום סכות: ^ס ויבא יח
יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויהן
את פני העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטח שם אהלו מיד יט
בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא כ
לו אל אלהי ישראל: ^ס חמישי ^{לד} ותצא דינה בת לאה אשר א
ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן חמור כ
החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו ג
בדינה בת יעקב ויאהב את הנער* וידבר על לב הנער*:
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת ד
לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתי ובניו היו את ה
מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: ויצא חמור אבי שכם ו
אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ו
ויתע-בו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב
את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני ח
השקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו ט
בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ י
תהיה לפניכם שבו וסחרוהו והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה יא
ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: הרבו יב
עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער*
לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה יג
וידברו אשר טמא את דינה אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל יד
לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי
חרפה הוא לנו: איך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמלל לכם טו
כל זכר: ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו טז
אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו יז
את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בי יח
חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב יט
והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל שער כ
עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: האנשים האלה שלמים כא
הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
*הנערה ק' *הנערה קרי *הנערה קרי

לפניהם את־בנותם נקד־נו לנשים ואֶת־בנותינו נתנו להם : כִּי אִךְ
 בֹּאֵת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְיִשְׁכַּת אֶתְנוּ לְהוֹת לָעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל
 לָנוּ פֶלֶא־זָכָר כְּאִשְׁרֵהֶם נִמְלִים : כִּי מִזִּנְהֶם וּקְנִינֶם וְכָל־בְּרִיתָם
 הָלֹא לָנוּ הֵם אִךְ נִאֻתָּה לָהֶם וַיִּשְׁכּוּ אִתָּנוּ : כִּי וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי־חֲמוֹר
 וְאֶת־שָׂכֶם בָּנוּ פֶלֶא־יֵצְאִי שָׁעַר עִירוֹ וַיִּשְׁלַח פֶּלֶא־זָכָר פֶּלֶא־יֵצְאִי שָׁעַר
 עִירוֹ : כִּי וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהוֹתָם פְּאֻבִּים וַיִּחְתּוּ שְׁנֵי בְנֵי־יַעֲקֹב
 שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֶת־יְהוָה אִישׁ חֲרָפוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־חֲמֵי בָּאָה וַיַּחְרְגוּ
 כִּי־זָכָר : כִּי וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שָׂכֶם בָּנוּ חָרְגוּ לְפִי־חֲרָב וַיַּחְזּוּ אֶת־
 יְהוָה מִבֵּית שָׂכֶם וַיֵּצְאוּ : כִּי בָנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ לִלְחָמָה וַיָּבֹאוּ הָעִיר
 אֲשֶׁר מִמָּוֶה אֲדוֹתָם : כִּי אֶת־צֹאֲנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֻלֵיהֶם וְאֶת
 אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה חָקְחוּ : כִּי וְאֶת־עַלְמֵיהֶם וְאֶת־זָרֵי
 מִצֵּם וְאֶת־יְשִׁיבֵיהֶם שָׁכּוּ וַיָּבֹאוּ וְאֶת פֶּלֶא־אִשְׁרֵהֶם בְּבֵית : כִּי וַיֵּאָמֶר יַעֲקֹב
 אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲבַרְתֶּם אִתִּי לְחַבְּאֵשְׁנִי בַּיָּיִב הָאֵץ בְּבֶן־עֲנִי
 וּבְפָרְזִי וְאֲנִי מִתִּי מִסָּפֶר וְנֶאֱסַפּוּ עָלַי וְהָפוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי :
 כִּי וַיֹּאמְרוּ הַבְּזוּלֹתַי יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֻזָּתָנוּ : פֶּלֶא כִּי וַיֵּאָמֶר אֱלֹהִים
 אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֶה בֵּית־אֵל וְשִׁכְדָּם וַעֲשֶׂה־לָּם מִזְבֵּחַ לְאֵל
 הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבִרְחָה מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אֲדָמָה : כִּי וַיֵּאָמֶר יַעֲקֹב אֶל־בָּיתוֹ
 וְאֵל פֶּלֶא־אִשְׁרֵה עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת־אֲדָמָתִי הַנֶּכֶד אֲשֶׁר בְּתֻכְכֶם וְהַטְּחֻרוּ
 וְהַחֲלִיפוּ שְׂמֹלֵתֵיכֶם : כִּי וַתְּקַבֵּל וַתַּעֲקֶה בֵּית־אֵל וְאֶת־עֲשֶׂה־לָּם מִזְבֵּחַ
 לְאֵל הַנִּרְאָה אִתִּי בַּיּוֹם צָרָתִי וַיְהִי עֹמְדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי :
 כִּי וַיָּקֻמוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת פֶּלֶא־אֲדָמָתִי הַנֶּכֶד אֲשֶׁר בָּיָדָם וְאֶת־הַנְּזֻזִים
 אֲשֶׁר בְּאֻזְנֵיהֶם וַיִּדְמוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עֲשֶׂה־לָּם :
 כִּי וַיִּסְּעוּ וַיְהִי תַּחַת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא חָרְפוּ
 אַחֲרֵי בָנֵי יַעֲקֹב : כִּי וַיָּבֹא יַעֲקֹב לִוְיָהּ אֲשֶׁר בָּאָץ בְּנֵעֻז הוּא בֵּית
 אֵל הוּא וְכִי־הָיָה אֲשֶׁר־עִמּוֹ : כִּי וַיָּבֹאוּ־לָם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל
 בֵּית־אֵל כִּי שֵׁם נִגְלוֹ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲחִיו : כִּי וַתִּזְכֹּר
 דְּבָרָה מִנִּקְטָת רַב־קָה וַתִּקְבֹּר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֵלֹנִי וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ אֵלֹנִי בְּכֹת : פֶּ * וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹא מִפְּנֵי
 אֲרָם וַיִּבְרָךְ אֹתוֹ : וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא־קָרָא שִׁמְךָ
 עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יְהִי שִׁמְךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל :

ויאמר

סגול באתנח יצן רבתי יקו ש

כב לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם : אך
 בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול
 כג לנו כל זכר כאשר הם נמלים : מקנהם וקנינם וכל בהמתם
 כד הלא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו : וישמעו אל חמור
 ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער
 כה עירו : ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב
 שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו
 כו כל זכר : ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את
 כז דינה מבית שכם ויצאו : בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר
 כח אשר טמאו אחותם : את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
 כט אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו : ואת כל חילם ואת כל
 ל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית : ויאמר יעקב
 אל שמעון ואל לוי עברתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני
 ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי :
 לא א ויאמרו *הכזונה יעשה את אחותנו : פ לָהּ ויאמר אלהים
 אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל
 ב הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך : ויאמר יעקב אל ביתו
 ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו
 ג והחליפו שמלתיכם : ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
 לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי :
 ד ויתוו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
 אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם :
 ה ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו
 ו אחרי בני יעקב : ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא בית
 ז אל הוא וכל העם אשר עמו : ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל*
 ח בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו : ותמת
 דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא
 ט שמו אלון בכות : פ וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
 י ארם ויברך אתו : ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
 עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל :

ויאמר

*זין רבתי *קדש

י"א ויאמר לו אלהים אני אל עידי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה
 ממך ומלכים מהצדקה יצאו: ש"י י ואתה הארץ אשר נתתי
 לאברהם וליצחק לה את גה ויזרעה אתה את ארץ הארץ:
 י"ב ג עד מעדיו אלהים במקום אשר דבר אתו: י"ג ויצב יעקב
 מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסף עליה נסח ויצק
 עליה שמן: י"ד ויקרא יעקב את השם המקום אשר דבר אתו שם
 אלהים בית אל: י"ה ויסעו מבית אל ויהי עוד כבית הארץ לבוא
 אפרתה ותד רחל ותקש בלדתה: י"ו ויהי בהקשתה בלדתה
 ותאמר לה המולדת אלי תירא כי יגבולה קן בן: י"ז ויהי בצאת
 נפשה כי מתה ותקרא שמו בן ראובן ואביו קרא לו בנימין:
 י"ח ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית קחם: י"ט ויצב יעקב
 מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: כ" ויסע
 ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: כ"ב ויהי בשכנו ישראל
 בארץ ההוא ויבך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע
 ישו אל פ ויהיו בני יעקב שנים עשר: כ"ג בני לאה בכור יעקב
 ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון: כ"ד בני רחל יוסף
 ובנימן: כ"ה ובני בלהה שפתת רחל הן ונפתלי: כ"ו ובני זלפה
 שפתת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר יחדלו בפני אדם:
 כ"ז ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון
 אשר גר שם אברהם ויצחק: כ"ח ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים
 שנה: כ"ט ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושיבע ימים
 ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: פ לו א ואלה תלדות עשו הוא
 אדם: ג עשו לקח את הנשים מבנות פנען את העדה בת אילון
 חתני ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון חתני: ג ואת בשמת בת
 ישמעאל אחות נביות: י ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה
 את רעואל: י"א ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח
 אלה בני עשו אשר יחדלו בארץ פנען: י"ב ויבך עשו את הנשים
 ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
 בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ פנען וילך אל ארץ מפרץ
 יעקב אחיו: י"ג כי היה רכושם רב משפת יחדו ולא יכלה ארץ

ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה יא
 ממך ומלכים מחלצים יצאו: ששי ואת הארץ אשר נתתי יב
 לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריו אתן את הארץ: י
 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב יי
 מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק
 עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם טו
 ואלהים בית אל: ויסעו מבית אל והיו עוד כברת הארץ לבוא טו
 אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: והיו בהקשתה בלדתה יי
 והאמר לה המולדת אל תיראי כי גם זה לך בן: והיו בצאת יח
 נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין:
 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: ויצב יעקב יט ב
 מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: ויסע כא
 ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: והיו בשכן ישראל כב
 בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע
 ישראל פ* והיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב כג
 ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון: בני רחל יוסף כד
 ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה כה כו
 שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם:
 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון כז
 אשר גר שם אברהם ויצחק: והיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים כח
 שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים כט
 ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: פ' לו ואלה תלדות עשו הוא *
 אדם: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון ב
 החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת י
 ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה ד
 את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעיש* ואת יעלם ואת קרח ה
 אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ו
 ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
 בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני
 יעקב אחיו: כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ ז

כְּגִוְרֵיהֶם לָשֹׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִדְּנֵיהֶם: י וַיֵּשֶׁב עֲשׂוֹ בְּהַר שְׁעִיר עֲשׂוֹ
 וְהָאֱדֹם: יא וְאֵלֶּה הַתְּלֹדֹת עֲשׂוֹ אֲבִי אֲדָוִם בְּהַר שְׁעִיר: יב אֵלֶּה
 שְׂמֹת בְּנֵי־עֲשׂוֹ אֲדִיפּוֹ בִּן־עֵדָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ רְעוּאֵל בִּן־בְּשֶׁמֶת אֲשֶׁת
 עֲשׂוֹ: יג וַיְהִיו בְּנֵי אֲדִיפּוֹ תִימָן אוֹמֵר צִפּוֹ וְגַעְתָּם וְקִנּוֹ: יד וְתַמְנֵעֻ
 הֵיחָה פִּיגֶשׁ לְאֲדִיפּוֹ בִּן־עֲשׂוֹ וְתֹלֵד לְאֲדִיפּוֹ אֶת־עַמְלֵק אֵלֶּה בְּנֵי
 עֵדָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ: יו וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נָחַת וְרַח שְׂמָה וְכִזָּה אֵלֶּה
 הָיוּ בְּנֵי בְּשֶׁמֶת אֲשֶׁת עֲשׂוֹ: יז וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֶחָלִיבָמָה בַת־
 עֵנָה בַת־צִבְעֹן אֲשֶׁת עֲשׂוֹ וְתֹלֵד לְעֲשׂוֹ אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂאֵם וְאֶת־
 קֶחֶח: יח אֵלֶּה אֲדֹמֵי בְּנֵי־עֲשׂוֹ בְּנֵי אֲדִיפּוֹ בְּכֹר עֲשׂוֹ אֲדֹנָה תִימָן
 אֲדֹנָה א: יט אֲדֹנָה צִפּוֹ אֲדֹנָה קִנּוֹ: כ אֲדֹנָה קֶחֶח אֲדֹנָה גַּעְתָּם אֲדֹנָה
 עַמְלֵק: כא אֲדֹנָה אֲדִיפּוֹ בְּאֶרֶץ אֲדָוִם אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה: כב וְאֵלֶּה
 בְּנֵי רְעוּאֵל בִּן־עֲשׂוֹ אֲדֹנָה נָחַת אֲדֹנָה וְרַח אֲדֹנָה שְׂמָה אֲדֹנָה כִזָּה
 אֵלֶּה אֲדֹמֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ: כג לֹאֵם אֵלֶּה בְּנֵי בְּשֶׁמֶת אֲשֶׁת עֲשׂוֹ:
 כד וְאֵלֶּה בְּנֵי אֶחָלִיבָמָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ אֲדֹנָה יַעֲקֹב אֲדֹנָה יַעֲשָׂאֵם אֲדֹנָה
 קֶחֶח אֵלֶּה אֲדֹמֵי אֶחָלִיבָמָה בַת־עֵנָה אֲשֶׁת עֲשׂוֹ: כה אֵלֶּה בְּנֵי־עֲשׂוֹ
 וְאֵלֶּה אֲדֹמֵיהֶם הוּא אֲדָוִם: כו שְׁבִיעִי אֵלֶּה בְּנֵי־שְׁעִיר הַחֲרִי וַיֵּשְׁבוּ
 בְּאֶרֶץ לוֹטָן וַיִּשְׁכְּלוּ וַיִּצְבְּעוּ וַעֲנָה: כז וְדָשֹׁן וְאַצֵּר וְדִישָׁן אֵלֶּה אֲדֹמֵי
 הַחֲרִי בְּנֵי שְׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדָוִם: כח וַיְהִיו בְּנֵי־לוֹטָן חָרִי וְהִימָם
 וְאַחֹת לוֹטָן תַּמְנֵעֻ: כט וְאֵלֶּה בְּנֵי־שׁוּבֵל עֲדֹנִי וּמִנְחַת וְעִיבֵל שְׁפֹ
 וְאוּנָם: לו וְאֵלֶּה בְּנֵי־צִבְעֹן וְאִיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־
 הִימָם בַּמִּדְבָּר בְּרַעְתּוֹ אֶת־הַחֲמֹרִים לְצִבְיֹון אֲבִיו: לו וְאֵלֶּה בְּנֵי־
 עֵנָה דָשֻׁן וְאַחֲלִיבָמָה בַת־עֵנָה: לו וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֲמֹדִין וְאַשְׁבֵּן
 וְתֶדֶן וְכָרֶן: לו אֵלֶּה בְּנֵי־אַצֵּר בְּלָהֶן וְזַעֲזֹו וְעַקֹן: לו אֵלֶּה בְּנֵי־
 דִישָׁן עֹזִי וְאַרְזֵן: לו אֵלֶּה אֲדֹמֵי הַחֲרִי אֲדֹנָה לוֹטָן אֲדֹנָה שׁוּבֵל אֲדֹנָה
 צִבְעֹן אֲדֹנָה עֵנָה: לו אֲדֹנָה דִישָׁן אֲדֹנָה דִישָׁן אֵלֶּה אֲדֹמֵי
 הַחֲרִי אֲדֹמֵיהֶם בְּאֶרֶץ שְׁעִיר: לו וְאֵלֶּה הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ
 בְּאֶרֶץ אֲדָוִם לִפְנֵי מֶלֶךְ־מִצְרָיִם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: לו וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדָוִם בְּרַע
 בִּן־רַעְזֹר וַיָּשֶׁם עִירָו דְּנֶהְבָּה: לו וַיָּמָת בְּרַע וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו יוֹבָב בֶּן־
 זֶרַח מִבְּצֻרָה: לו וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו חֲשָׁם מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי:
 לו וַיָּמָת חֲשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הַרְדִּי בֶן־בְּרֹד הַמִּפְּכָה אֶת־מִדְּוִי בִּישְׁתָּה

ח מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו
 ט י הוא אדום: ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה
 שכיית בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת
 יב עשו: ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע
 היתה פילגש לאליפז בן עיִי ותלד לאליפז את על־לק אלה בני
 יג עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה
 יד היו בני בשמת אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת
 טו ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש* ואת יעלם ואת
 טו קרח: אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן
 טו אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: אלוף קרח אלוף געתם אלוף
 יז עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה
 בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה
 אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו:
 יח ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
 יט קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו
 כ ואלה אלופיהם הוא אדום: ס שביעי אלה בני שעיר החרי ישרי
 כא הארץ לושן ושובל וצבעון וענה: ודשון ואצר ודישן אלה אלופי
 כב החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהיו בני לושן חרי והימם
 כג ואחות לושן תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
 כד ואונם: ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את
 כה הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: ואלה בני
 כו ענה דשן ואהליבמה בת ענה: ואלה בני דישן חמדן ואשבן
 כז ויתרן וכרן: אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן: אלה בני
 כט דישן עוזן וארן: אלה אלופי החרי אלוף לושן אלוף שובל אלוף
 ל צבעון אלוף ענה: אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי
 לא החרי לאלפיהם בארץ שעיר: פ ואלה המלכים אשר מלכו
 לב בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: וימלך באדום בלע
 לג בן בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן
 לד זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני:
 לה וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן בדד המכה את מדין בשדה

מֵאֵב וְעַם עִירָו עֵינִית : י' וַיִּמָּת הָדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂמֵלָה מִמִּצְרָקָה :
 י' וַיִּמָּת שְׂמֵלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂאֹל מִרַּחֲבֹת הַנָּהָר : י"א וַיָּמָת
 שְׂאֹל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַד הָנוּ בְּרַעְבּוֹר : י"ב וַיָּמָת בַּעַל הָנוּ בְּרַעְבּוֹר
 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הָדָד וְעַם עִירָו פָּעוּ וְעַם אֲשֶׁמֶת מִחִימְבָּאֵל
 בְּתִרְמִזְרַד בֵּת מִי זָהָב : כ' כַּפְּטִיר • וְאַלְהָ שָׂמֹת אֱלֹפִי עֲשׂו
 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמָתָם בְּשִׁמְתָם אֱלֹהֵ תִמְנַע אֱדֹף עֲלֵנָה אֱלֹהֵ
 יִתָּת : כ"א אֱדֹף אֲחִיבְּמָה אֱלֹהֵ אֱלָה אֱלֹהֵ פִינֹ : כ"ב אֱלֹהֵ קָנוּ
 אֱלֹהֵ תִימָן אֱלֹהֵ כִבְצָר : • אֱדֹף מִנְדִּיאֵל אֱלֹהֵ עִירָם אֲדָה
 אֱלֹפִי אֲדֹם לְמִשְׁבַּתָּם בְּאַרְץ אֲחֻזָּם הוּא עֲשׂו אָבִי אֲדֹם :

פ פ פ

לז • וַיָּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְרֵי אָבִיו בְּאַרְץ פָּנֵעַ : י' אֱלֹהֵ הַלְלוּת
 יַעֲקֹב יוֹכָף בְּרַעְבֵּי עֲשָׂנָה שְׁנָה הַחֲרֵגָה אֶת־אֲחָיו
 בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִפְרָה נָשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא
 יוֹסֵף אֶת־דִּבְתָּם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם : י' וַיִּשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף מִכָּל
 בָּנָיו כִּי־בִיזְקָנָם הוּא לוֹ וְעֵטָה לוֹ כִּתְנֵת פָּסִים : י' וַיֵּרְאוּ אֲחָיו
 כִּי־אִתּוֹ אֶת־בְּנֵי אֲבִיהֶם מִכָּל־אֲחָיו וַיִּשְׁנֹאוּ אִתּוֹ וְלֹא יָכֻלוּ דַּבֵּר
 לְשָׁלֹם : י' וַיַּחְלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאֲחָיו וַיִּסְפְּרוּ עוֹד שְׁנָא אִתּוֹ :
 י' וַיֹּאמֶר אֲבִיהֶם שְׂמַעוּנָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי : י' וְהִנֵּה אֲנִינִי
 מֵאֲלֹמִים אֲרָמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמוּ אֶלְמָתִי וּגְבִיזָבָה וְהִנֵּה
 תִסְבִּינָה אֶל־מִתְיָכָם וְתִשְׁתַּחֲוִי לֵאלֹמָתִי : י' וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחָיו הַמִּלָּךְ
 תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיִּסְפְּרוּ עוֹד שְׁנָא אִתּוֹ עַד־
 חֲלֹמָתוֹ וְעַד־דִּבְרָיו : י' וַיַּחְלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפֹּר אִתּוֹ לְאֲחָיו
 וַיֹּאמֶר זֶה־נָּה חֲלֹמִי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְהַיָּרֵחַ וְאֶחָד
 עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי : י' וַיִּסְפֹּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֲחָיו וַיַּגִּיעֲרִבוּ
 אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ דְּבֹא נָבֹא אֲנִי וְאַמָּה
 וְאֲחִיקָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֲרָצָה : י' וַיַּקְנִאוּכֹוּ אֲחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־
 הַדָּבָר : שְׁנֵי יַיִלְכוּ אֲחָיו לְרֹעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בְּשָׂכָם :
 י' וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלֹא אֲחִיקָה רָעִים בְּשָׂכָם לָכֵה וְאַשְׁחִדָה
 אֲיָהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִנִי : י' וַיֹּאמֶר לוֹ דְּדִנְאָ רָאָה אֶת־שְׁלוֹם אֲחִיקָה
 וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשִּׁיבֵנִי דְּבַר וַיִּשְׁלַחְהוּ מִנְּזִיק חֲבֵרוֹן וַיָּבֵא

מואב ושם עירו עוית: וימת הדרד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: ^ז
 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת לו ^ח
 שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן ^ט
 עכבור וימלך תחתיו הדרד ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל
 בת מטרד בת מי זהב: מפטיר ואלה שמות אלופי עשו ^מ
 למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף
 יתת: אלופה אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז ^{מא}
 אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה ^{מב}
 אלופי אדום למשבתם בארץ אחוזתם הוא עשו אבי אדום:

פ פ פ

לו וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תלדות ^א
 יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו
 בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא
 יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל ^ג
 בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים*: ויראו אחיו ^ד
 כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
 לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אתו: ^ה
 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו ^ו
 זאנאים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה
 תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי*: ויאמרו לו אחיו המלך ^ח
 תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנה אתו על
 חלמתו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ^ט
 ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
 עשר כוכבים משתחווים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו ^י
 אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך
 ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את ^{יא}
 הדבר: שני וילכו אחיו לרעות את* צאן אביהם בשכם: ^{יב}
 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך ^{יג}
 אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ^{יד}
 ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא
 *לוי *ישראל *נקוד על את הא 5 שכמה

שָׁכְמָה : יי וימצאנו איש והנה תלֵּה בעֶדָה ויִשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ
 לֵאמֹר מִדֵּי־תִבְקֹשׁ : יי ויאמר אֶת־דָּחִי אֲכִי מִבִּקֶּשׁ הֵן דָּחִינָא לִי
 אִיפֹה הֵם רְגִלִים : יי ויאמר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַיִ תְּלִי אֲמָרִים
 נִדְּכָה דְתִינָה וְיִגְדָּה יוֹסֵף אֶת־רֵאשִׁי ויִמְצָאֵם בְּדֹתָן : יי ויראו אֹתוֹ
 מִדְּחַק וּבִטְרָם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַתִּנְפְּלוּ אֵלָיו לַחֲמִיתוֹ : יי ויאמרו אִישׁ
 אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַעַל הַחַלְמוֹת הַזֶּה בָּא : יי ועתָה לָכוּ וַתִּהְרָגְהוּ
 וְנִשְׁכְּהוּ בְּאֶתֶר חֲבוּרוֹת וְאָמְדוּ חַיָּה רָעָה אֲכַלְתֶּהוּ וְנִרְאָה מִדֵּי־
 יִהְיֶה חֲלֹמָיו : יי וישָׁמַע רְאוּבֵן וַיֵּצֵאוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִפְגְּוּ נַפְשׁוֹ :
 יי ויאמר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן אֲלֵי־תִשְׁכַּח דָּם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר
 הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיֵד אֶל־תִּשְׁכַּח־וּ לָכוּ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם
 לְהַשִּׁיבוֹ אֶל־אָבִיו : שְׂדֵישׁ יי וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אָחִיו
 וַיִּבְטְמוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־תִּתְּנֹתוֹ אֶת־תִּתְּנֹת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו :
 יי וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלָכוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה וַחֲבוּרָה רַק אֵין בּוֹ מָוֶם : יי וַיִּשְׁכְּבוּ
 לְאֶבְדָּתָם וַיִּשְׁאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וַהֲנֵה אֶת־תִּי שְׂמִיאלִים בָּאָה
 כַּגִּלְגָּד וְנִמְלִיתָם נִשְׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי וְלֹט הוֹרֵכִים לַחֲבוּרִיד
 מִצְרִימָה : יי ויאמר יִתְדָה אֶל־אָחִיו מִדֵּי־בָעַל כִּי נִהְרַג אֶת־אָחִינוּ
 וּכְסִינוּ אֶת־דָּמֵנוּ : יי לָכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמָעֵאלִים וְנִדְּנוּ אֶל־תְּחִיבֵינוּ
 כִּי־אָחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו : יי וַיַּעֲבֵרוּ אֲנָשִׁים מִדִּינִים
 סֹתִיִּם וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף
 לְיִשְׁמָעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּכֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרִימָה : יי וַיִּשָּׁב
 רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וַהֲנֵה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו : יי וַיִּשָּׁב
 אֶל־אָחִיו וַיֹּאמֶר תִּלְוִד אֵינֶנּוּ וְאֲנִי אֵנָה אֲנִי־בָא : יי וַיִּקְחוּ אֶת־
 תִּתְּנֹת יוֹסֵף וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּשְׁכְּלוּ אֶת־תִּתְּנֹתָם בְּדָם :
 יי וַיִּשְׁתָּחוּ אֶת־תִּתְּנֹת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ וְאֵת־מִצְאֵנוּ
 הַפָּרִינָא הַתִּתְּנֹת בְּנֵה הוּא אִם־לֹא : יי וַיִּצְרִיחַ וַיֹּאמֶר תִּתְּנֹת בְּנֵי
 חַיָּה רָעָה כִּי־תָהוּ טָרָף מִן־הַיּוֹסֵף : יי וַיִּקְרַע עֲקֵב שְׂמֹלְתָיו
 וַיֵּשֶׁם שָׁק בְּמַתָּנוֹ וַיַּהֲבֵד עַל־בְּנֵי־מִים רַבִּים : יי וַיִּקְמוּ כֹל־בְּנָיו
 וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמֵנוּ וַיִּמְאֵן לַהֲנִיחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֲרֹד אֶל־בְּנֵי אָבִל
 שְׂאֵלָה וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ אָבִיו : יי וַהֲמִדְּנִים מִכְּרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרַיִם פְּפוּטִיפֹר
 סָגִים פָּרָעָה שָׂר בַּמִּבְתָּחִים : פ לח רִבְעִי יי וַיְהִי בְּעֵת הַהִוא וַיָּרֶד

טו שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
 טז לאמר מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
 יז איפה הם רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים
 יח נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: ויראו אתו
 יט מרחק ובמרים יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש
 כ אל ארד הנה בעל החלמות הלזה בא: ועתה לכו ונהרגהו
 ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אבלתהו ונראה מה
 כא יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצלחו מידם ויאמר לא נכנו נפש:
 כב ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור
 הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם
 כג להשיבו אל אביו: שלישי והי כאשר בא יוסף אל אחיו
 ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו:
 כד ויקחתו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: וישבו
 להכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה
 מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט חולכים להוריד
 כו מצרימה: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
 כז וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו
 כח כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים
 סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף
 כט לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: וישב
 ל ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב
 לא אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את
 כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם:
 לב וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
 לג הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני
 לד חיה רעה אבלתהו מרף מרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו
 לה וישק בשק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקמו כל בניו
 וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל
 לו שאלה ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
 א סרים פרעה שר הטבחים: פ לֹח רביעי והי בעת ההוא וירד
 יהודה

יהודה מאת אחיו ויט עד-איש עדלמי ושמו חיה: ^א ויבן ארבע
 יהודה בת-איש פנעני ושמו שני ויקרה ויבא אלה: ^ב ויתחר
 ותלד בן ויקרא את-שמו נד: ^ג ויתחר עוד ותלד בן ויקרא את-
 שמו און: ^ד ויתקף עוד ותלד בן ויקרא את-שמו שלה והיה
 בכזיב בלדתה אתו: ^ה ויקח יהודה אשה לער בכורו וישמה תמר:
 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ^ו ויאמר
 יהודה לאון בן ארבע אשת אחי ויבס אתה והקם ורע לאחיה:
 וידע און כי לא לו יהיה הנדע והיה אבד-בן אל-אחיו אחיו
 ושחת ארצה כלבתי נתן-רע לאחיו: ^ז וידע בעיני יהוה אשר
 עשה וימת גס-אחיו: ^ח ויאמר יהודה לתמר פלתי שבי אצלני
 בית-אביך עד-יגדל שלה בני כי אמר פן-ימות גס-הוא באחיו
 ותלד תמר ותשב בית אביה: ^ט וירבו הימים ותמת בת-שבע
 אשת-יהודה וינחם יהודה ויעל על-גזני צאנו הוא וחיה רעהו
 העדלמי תמנה: ^י ויגד לתמר לאמר הנה חמך עליה תמנה
 לגזצאנו: ^{יא} ותכל בגדי אלמנותה מעדיה ותבס בצער ותתעקף
 ותשב בפתח עינים אשר על-דרך תמנה כי ראתה פני-גדל שלה
 והוא לא-נתנה לו לאשה: ^{יב} ויראה יהודה ויחשבה לוונה כי
 כסתה פניה: ^{יג} ויט אליה אל-הדרך ויאמר הבה-נא אבוא אִיְיָ
 כי לא ידע כי כלתי הוא ותאמר מה-תתן-לי כי תבוא אִיְיָ:
 ויאמר אִיְיָ אשר-גד-עזים מן-הצאן ותאמר אסתמן ערבון
 עד ערקה: ^{יד} ויאמר מה הערבון אשר אתן-לך ותאמר חתמך
 ופתילך ומטף אשר בידך ויתן לה ויבא אלה ותחר לו: ^{טו} ותבס
 ותלד ותסר צעיפה מעדיה ותלבש בגדי אלמנותה: ^{טז} וישב
 יהודה את-גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד
 האשה ולא מצאה: ^{יז} וישאר את-אנשי מקמה לאמר אנה חקך יהוה
 הוא בעינים על-הדרך ויאמרו לא-היתה בזה קדשה: ^{יח} וישב אל-
 יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בזה
 קדשה: ^{יט} ויאמר יהודה תקח-לך פן גתה רבו הנה שלחתי
 בגדי הזה ואתה לא מצאה: ^כ ויניח פמלשך חדשים ויגד
 ליהודה לאמר ונתת תמר פלתי וגם הנה הרה לזנונים ויאמר

יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה : וירא שם ב
 יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה : ותהר ג
 ותלד בן ויקרא את שמו ער : ותהר עוד ותלד בן ותקרא את ד
 שמו אונן : ותספ עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה ה
 בכזיב בלדתה אתו : ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר : ו
 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה : ויאמר ז ח
 יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבס אתה והקם זרע לאחיך :
 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ט
 ושחת אצלה לבלתי נתן זרע לאחיו : וירע בעיני יהוה אשר י
 עשה וימת גם אתו : ויאמר יהודה לתמר שבי אלמנה יא
 בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
 ותלך תמר ותשב בית אביה : וירבו הימים ותמת בת שוע יב
 אשת יהוה וינחם יהודה ויעל על גזוי צאנו הוא וחירה רעהו
 העדלמי תמנתה : ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה יג
 לגז צאנו : ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף יד
 ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה
 והוא לא נתנה לו לאשה : ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי טו
 כסתה פניה : ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך טו
 כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי :
 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון יו
 עד שלחך : ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך יח
 ופתילך ומטף אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו : ותקם יט
 ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה : וישלח כ
 יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד
 האשה ולא מצאה : וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה כא
 הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה : וישב אל כב
 יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
 קדשה : ויאמר יהודה תקח לה פן נחיה לבזו הנה שלחתי כג
 הגדי הזה ואתה לא מצאתה : ויהי כמשלש חדשים ויגד כד
 ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר
 יהודה

יהודה הוציאהו ותשקף : כִּי הוּא מוֹצֵאת וְהִיא שֹׁלְחָה אֶל־חַמְלָה
 לֵאמֹר רֵאשִׁית אֲשֶׁר־אֵלֶּה לֹא אֶכִּי הִנֵּה וְתֹאמַר הִכָּר־נָא לְמִי
 הַחֲתָנִית וְהַפְתִּילִים וְהַמָּטָה הָאֵלֶּה : י וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צִדְקָה
 מִמֶּנִּי כִי־עֲדִיפָן לֹא־נִתְּתִיהָ לְשָׁרָה בְּנִי וְלֹא־יֹסֵף עוֹד לְדַעְתָּהּ :
 כ וַיְהִי בַעֲת לְדָתָהּ וְהָנָה תֹּאמִים בְּבִטְנָהּ : כ וַיְהִי בְּלִדְתָּהּ וַיִּתְּנוּ־לָהּ
 וְתִקָּה הַמְּלֻכֶּת וְתִשָּׁר עֲלֵיהֶן שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יֵצֵא רֵאשִׁית :
 כ וַיְהִי כַּמְּשִׁיב יָדוֹ וְהָנָה יֵצֵא אָחִיו וְתֹאמַר מִה־פְּרִצָּת עֲלֶיךָ פָּרִץ
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרִץ : ז וְאַחֵר יֵצֵא אָחִיו אֲשֶׁר עֲלִידוֹ הִשְׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
 זָרַח : ח לִט חֲמִישִׁי וַיֹּסֵף הוֹרֵד מִצְרִימָה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפַר כֹּהֵן
 פְּרִעֵה עַל הַטִּבְחִים אִישׁ מִצְרִי מִיד הַיִּשְׁמַעְעָלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ
 עֲמָה : ט וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו
 הַמִּצְרִי : י וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יִתְּנָה
 מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ : י וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרַת אֵתוֹ וַיַּפְקְדֵהוּ עַל־
 בֵּיתוֹ וְכָל־יִשְׁרָיו נָתַן בְּיָדוֹ : י וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֵתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל
 כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בְּגַלַּל יוֹסֵף וַיְהִי
 בְּרַפְּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו בְּבֵית וּבְשָׂדֶה : י וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־
 לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אֵתוֹ מֵאוֹמֶה כִּי אֲסִי־הִלָּחֵם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל
 וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהִיתָאָר וַיִּפֶּה מְרָאָה : שִׁשׁ וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וַתֵּשֶׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָּה עִמִּי :
 ז וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶל־אִשְׁת־אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אֵתִי מִה־בְּבֵית
 וְכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלֹו נָתַן בְּיָדִי : ח אֵינְנִי גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה כִּמְנִי וְלֹא־
 חֲשֶׂה כִּמְנִי מֵאוֹמֶה כִּי אֲסִי־אֶתְּךָ בְּאֲשֶׁר אֶתִּיאֲשֶׁר וְאַיֵּךְ אֶעֱשֶׂה
 דְּרָעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים : י וַיְהִי כַּדְּבָרָה אֶל־יוֹסֵף
 יוֹסֵף וְיֹסֵף שָׁמַע אֶלֶּיהָ לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ דְּהִיּוֹת עִמָּה : י וַיְהִי כַּהֵיּוֹם
 הַזֶּה וַיָּבֹא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת כְּלֻאֲכָתוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבֵּית שָׁם
 בְּבֵית : י וַתִּתְּפֹשֶׁהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָּה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָה
 וַיָּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה : י וַיְהִי פְּרֹאֲתָהּ פִּי־עֵזֹב בְּגָדוֹ בִּידָה וַיָּנֶס
 הַחוּצָה : י וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָה וַתֹּאמֶר דָּהֵם לֵאמֹר רְאוּ הַבֵּיא
 לָנוּ אִישׁ עֲבָרִי לְצַחֵה בְּנוֹ בֹּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עִמִּי וְאַקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל :
 כ וַיְהִי כַּשְּׁמִעוֹ כִּי הָיָה יִמְתִּי קוֹלִי וְאַקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיָּנֶס

כה יהודה הוציאוהו ותשרף: הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה
 לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי
 כי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה
 ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדערה:
 כח ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד
 ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה:
 כט ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ
 ל ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
 א זרח: ס לט חמישי ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים
 א פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו
 ב שמה: ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו
 ג המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה
 ד מצליח בידו: וימצי יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על
 ה ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל
 ו כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי
 ז ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר
 לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל
 ח ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: ששי ויהי אחר הדברים האלה
 ותרשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי:
 ט וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית
 ט וכל אשר יש לו נתן בידי: איננו גדול בבית הזה ממני ולא
 חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה
 י הרעה הגדלה הזאת והטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף
 יא יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום
 ה הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם
 יב בבית: ותתפששו בכגדו לאמר שכבה עמי ויעזב כגדו בידה
 יג וינם ויצא החוצה: ויהי כראותה כי עזב כגדו בידה וינם
 יד החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא
 לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול:
 טו ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב כגדו אצלי וינם
 ויצא

ויצא החוצה : יי ותנח בגדו אצלה עדבוא אדניו אדכיתו :
 ויתדבר אליו בדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר
 הבאת לנו לצחק בי : יי ויהי פתרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו
 אצלי ויגס החוצה : יי ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר
 דברה אליו לאמר בדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו
 ויבקה אדני יוסף אזו ויתנחו אדכית הסהר מקום אשר אסורי
 המדק אסורים ויהי שם בבית הסהר : יי ויהי יהוה את יוסף ויט
 אלו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר : יי ויתן שר בית הסהר
 ביד יוסף את כל האסורים אשר בבית הסהר ואת כל אשר
 עשים שם הוא היה עשה : יי און שר בית הסהר ראה את כל
 מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח : פ
 מן שביעי יי ויהי אחר הדברים האלה חמאו משקה כלל מצרים
 והאלה לאדניהם למדק מצרים : יי ויקצף פרעה על שני סריסיו
 על שר המשקים ועל שר האופים : יי ויתן אתם במשמר בית שר
 דמבחים אדכית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם : יי ויפקד שר
 דמבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר :
 יי ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש פפתרון חלמו
 המשקה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר :
 יי ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם ורגם ועפים : יי וישאל את
 סריס פרעה איז אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם
 רעים היום : יי ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר איז אתו ויאמר
 אלהם יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרונא לי : יי ויספר שר
 המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן רפני :
 יי ובגפן שלשה שריגם והוא כפרחת גלתה נצה הבטלו
 אשבלתי ענבים : יי וכוס פרעה בידו ואקח את הענבים ואשחמ
 אתם אדכית פרוס פרעה ואתו את הכוס עדיף פרעה : יי ויאמר לו
 יוסף זה פתרנו שלשת השנים ימים שלשת ימים הם : יי בעודו שלשת
 ימים יצא פרעה אדכית אשה והשיבה עדיף פנה ונתת כוס פרוס
 בידו כמשפט הראשו אשר הית משקהו : יי כי אכדכו תני אתה
 באשר יימב לה ויעשרת נא עמדו הסד והזכר תני אל פרעה

ויצא החוצה: ותנה בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ^{יז}
ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר י
הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו י
אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר י
דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו:
ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסחר מקום אשר אסורי* ^כ
המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר: ויהי יהוה את יוסף ויט ^{כא}
אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסחר: ויתן שר בית הסחר ^{כב}
ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסחר ואת כל אשר
עשים שם הוא היה עשה: אין שר בית הסחר ראה את כל ^{כג}
מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: פ
^{כד} ^כ שניע ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים א
והאפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו ^כ
על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר ^ג
המבחים אל בית הסחר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר ^ד
המבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר:
ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו ^ה
המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסחר:
ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל את ^ו
סריסיו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם
רעים וזיום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר ^ז
אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: ויספר שר ^ח
המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני:
ובגפן שלשה שריגס והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו ^י
אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט ^{יא}
ותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר לו ^{יב}
יוסף זה פתרנו שלשת השרנים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ^{יג}
ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה
בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתיני ארך ^{יד}
כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתיני אל פרעה
והוצאתני

והוצאתני מן־הבית הזה: י"א פִּי־נָנֹכַח נִגְבְּתִי מֵאֶרֶץ הָעֵבְרִים וְגִסְפִּי־הָאֲשֵׁרִי מֵאוֹמֶה קִי־שָׁמָּה אֲנִי בְּבוֹר: י"ב וַיֵּרָא שְׂרֵה־אֲפִים כִּי־טוֹב פֶּתֶר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אֶהְיֶה־לְּךָ בְּחַיֹּמֵי וְהָנָה שְׁלִשָּׁה סָלִי חֲרִי־עַל־רֹאשִׁי: י"ג וּבְסֵל הַעֲלִיזוֹן מִכֵּל כִּנְאָכֵל פֶּרְעָה מַעֲשֶׂה אִפָּה וְהַעֲלֹף אֲבֵר אֲהֵם מִדְּהַסִּי מִלֵּל רֹאשִׁי: י"ד וַיַּגֵּן יוֹכָב וַיֹּאמֶר זֶה פֶּתֶן נָו שְׂדֵשֶׁת הַבָּלִים שְׂדֵשֶׁת יָמִים הֵם: י"ה בְּעוֹד וְשָׂדֵשֶׁת יָמִים וְשָׂא פֶרְעָה אֶת־הָרֹאשָׁה מִעֲלֶיהָ וְהִנֵּה אוֹתָהּ עַל־עֵץ וְאֵכֵל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרָהּ מִגִּלְדָּה: כ' וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלֵּלֶת אֶת־פֶּרְעָה וַיַּעַשׂ מִמֶּנָּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיֵּשָׂא אֶת־רֹאשִׁי שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֶׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו: כ"א וַיָּשָׁב אֶת־שֶׁר הַמִּשְׁקִים עַל־כִּישָׁקָהוּ וַיְהִי הַקֹּם עַל־בֶּרֶךְ פֶּרֶךְ: כ"ב וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים תָּהָה כְּאִשֶּׁר פֶּתֶר לָהֶם יוֹסֵף: כ"ג וְלֹא־זָכַר שְׂרֵה־הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹכָב וַיִּשְׁתַּקְּהוּ:

פ פ פ

כ"ד: * וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפֶרְעָה חָלָם וְהָנָה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: כ"ה וְהָנָה מוֹדֵי־הַיָּאֵר עֹלֶת שְׁבַע פָּרוֹת וְפֹת מִרְאָה וּבְרִיאַת בֶּשֶׂר וְתַרְשִׁינָה בָּאָחוּ: כ"ו וְהָנָה שְׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֶת אַחֲרֵיהֶן מוֹדֵי הַיָּאֵר רַעוֹת מִרְאָה וְדָקוֹת בֶּשֶׂר וְתַעֲמֻדָּנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר: כ"ז וְתַאבְּדָנָה הַפָּרוֹת רַעוֹת הַמִּרְאָה וְדָקַת הַבֶּשֶׂר אֶת־שְׁבַע הַפָּרוֹת יָפֶת הַמִּרְאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּקַּץ פֶּרְעָה: כ"ח וַיֵּשֶׁן וַיְהִי־לָהֶם לַנִּגְיָת וְהָנָה לְשֵׁבַע שָׂבָלִים עֹלֹת בְּקֻנָּה אֶחָד בְּרִיאַת וּטְבוֹת: כ"ט וְהָנָה שְׁבַע שָׂבָלִים דָּקָת וְשִׁדּוּפֶת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם: ל' וְתַבְלָעָנָה הַשָּׂבָלִים הַדָּקוֹת אֶת־שְׁבַע הַשָּׂבָלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמִּבְּאֹת וַיִּקַּץ פֶּרְעָה וְהָנָה חֲלוֹם: ל"א וַיְהִי בִבְקָר וְתַפְעֵס רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־פִּלְחֶרְטָמִי מִצֻּרִים וְאֶת־פִּלְחֶמְנִיָּה וַיִּסְפֵּר פֶּרְעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וַאֲיוֹן־פֹתֶהּ אֲתָם לְפֶרְעָה: ל"ב וַיְדַבֵּר שֶׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פֶּרְעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: ל"ג פֶּרְעָה קִצָּף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמֶר בֵּית שֶׁר הַמִּבְּחִים אֹתִי וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים: ל"ד וַנְּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפֶתֶרֶן חֲלָמוֹ חֲלָמוֹ: ל"ה וְשֵׁם אֶת־נֹו גִעַר עַבְדִּי עָבַד לְשֶׁר הַמִּבְּחִים וַנְּכַפְּרֵלּוֹ וַיִּפְתִּי־לָנוּ אֶת־חֲלָמוֹנוֹ אִישׁ כְּחֲלָמוֹ פֶּתֶר: ל"ו וַיְהִי כְּאִשֶּׁר פֶּתֶר־לָנוּ בֵּן הָנָה אֹתִי חֲשִׁיב עַל־

טו והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה
 טז לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: וירא שר האפים כי
 טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי
 יז על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אלה והעוף
 יח אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרונו
 יט שלשת הסלים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא
 פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את
 כ בשרך מעליך: מפטיר ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה
 ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת
 כא ראש שר האפים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים על
 כב משקחו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה כאשר
 כג פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחוהו:

פ פ פ

א מא ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר:
 ב והנה מן היאר עלת שבע פרות מראה ובריא את בשר
 ג ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן
 ד היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת
 ה היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע
 ו הפרות יפת המראה והבריא וייקץ פרעה*: ויישן ויחלם שנית
 ז והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: והנה
 ח שבע שבלים דקות ושחופת קדים צמחות אחריהן: ותבלענה
 ט השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ
 י פרעה והנה חלום*: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את
 יא כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו
 יב ואין פותר אתם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר
 יג את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי
 יד במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה חלום
 יה בלילה אחד אני והוא איש בפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו
 נז נער יכרי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו
 נח איש כחלמו פתר: ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על

בני ואזו תִּהְיֶה : י וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר
וַיַּגִּדֵהוּ וַיַּחַלֵּף שְׂמֹדֹתָיו וַיִּבָּא אֶל־פַּרְעֹה : שֵׁנִי י וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְעֹלֵי
יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלֹמָתִי וּפְתֹר אֵין אֵתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ יֹאמֵר
תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ : י וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בְּלֻעֲדִי
אֱלֹהִים יַעֲלֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה : י וַיִּדְבֹּר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בְּחֻלְמֵי
הַנֶּגֶז עִמָּךְ עַל־שֵׁפֶת הַיָּאָר : י וְהִנֵּה מִן־הַיָּאָר עֹלֹת שִׁבְעֵה פָרוֹת
בְּרִיאֹת בִּשְׂר וּשְׁפֹת תֹאֵר וּתְרַעֲנֶנָּה בָּאָחוּ : י וְהִנֵּה שִׁבְעֵה־פָרוֹת
אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן דִּלּוֹת וְרַעוֹת תֹאֵר כִּי־אֵד וּרְקוֹת בִּשְׂר לֹא־
רָאִיתִי כִּהְנֶה בְּכִי־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרַע : י וּתֹאבִלְנָה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת
וְהַרְעוֹת אֶת שִׁבְעֵה הַפָּרוֹת הָרֹאשֹׁנֹת הַבְּרִיאֹת : י וּתִבָּא הָאֶרֶץ
קִרְבָּנָה וְלֹא נִוְדַע בִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבָּנָה וּמִרְאִיתוֹ רַע כִּי־אִשָּׁר בְּתַחֲלֹלָה
וְאִיקָץ : י וַיֹּאמֶר בְּחֻלְמֵי וְהִנֵּה שִׁבְעֵה שָׂבָלִים עֹלֹת בְּקֶנָה אֶחָד
מִלֵּאֹת וּמִבּוֹת : י וְהִנֵּה שִׁבְעֵה עֵיפָלִים צְנֻמוֹת דִּקְיֹת שְׂרָפוֹת קָדִים
צְמֻחֹת אַחֲרֵיהֶם : י וּתִבְלַעֵן הַשָּׂבָלִים הַדִּקְיֹת אֶת שִׁבְעֵה הַשָּׂבָלִים
הַטְּבוֹת וַאֲמַר אֶל־הַחֲרָפִים וְאֵין כְּנִיד לִי : י וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הַיּוֹד
לְפַרְעֹה : י שִׁבְעֵה פָרוֹת הַטְּבוֹת שִׁבְעֵה שָׁנִים הֵנָּה וְשִׁבְעֵה הַשָּׂבָלִים
הַטְּבוֹת שִׁבְעֵה שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא : י וְשִׁבְעֵה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת
וְהַרְעֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שִׁבְעֵה שָׁנִים הֵנָּה וְשִׁבְעֵה הַשָּׂבָלִים הַרְקוֹת
עֲדָפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שִׁבְעֵה שָׁנֵי רָעָב : י הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הָרָאָה אֶת־פַּרְעֹה : י וְהִנֵּה שִׁבְעֵה
שָׁנִים בָּאִית שִׁבְעֵה גִדּוֹל בְּכִי־אֶרֶץ מִצְרַיִם : י וְקָמוּ שִׁבְעֵה שָׁנֵי רָעָב
אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁפַח פְּלִי־הַשָּׂבָע בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכֹלֵה הָרָעָב אֶת־הָאֶרֶץ :
י וְלֹא־יִוָּדַע הַשָּׂבָע בָּאֶרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כִבְדֹּה
הוּא כִּאֲד : י וְעַל הַשָּׁנֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעַמַּיִם כִּי־נִבְּנָן הַדְּבָר
מִגֵּם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהֱרָ הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂהוּ : י וְעַתָּה יִבָּא פַרְעֹה אִי־
נִבּוֹ וְחִכְּם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : י וַיַּעֲשֶׂה פַרְעֹה וַיִּפְתֹּחַ
פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בִּשְׁבַע שָׁנֵי הַשָּׂבָע :
י וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֵל הַשָּׁנִים הַטְּבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיִּצְבְּרוּ־בָר
תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֵל בְּעָרִים וְשָׂמָן : י וְהָיָה הָאֹכֵל לְפָקֶדוֹן לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל

כני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצימו מן הבור יד
ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: שני ויאמר פרעה אל טו
יוסף חלום הלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר
תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי טו
אלהים יענה את שלום פרעה: וידבר פרעה אל יוסף בחלמי יו
הנני עמד על שפת היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות יח
בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות יט
אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא
ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: ותאכלנה הפרות הרקות כ
והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: ותבאנה אל כא
קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה
ואיקץ: וארא בחלמי והנה שבע שבילים עלת בקנה אחד כב
מלאת וטבות: והנה שבע שבילים צנמות דקות שדפות קדים כג
צמחות אחריהם: ותבלען השבילים הדקת את שבע השבילים כד
הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל כה
פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הנגיד
לפרעה: שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבילים כו
הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ושבע הפרות הרקות כז
והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות
שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב: הוא הדבר אשר דברתי כח
אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע כט
שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שני רעב ל
אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ:
ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד לא
הוא מאד: ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר לב
מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו: ועתה ירא פרעה איש לג
נכון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים: יעשה פרעה ויפקד לו
פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע:
ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר לה
תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: והיה האכל לפקדון לארץ לו
ששבע

דְּשָׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא־תִכְרֹת הָאָרֶץ
 בְּרָעָב : י וַיִּמָּכּ הַדָּבָר בְּעֵינֵי פֶרְעֶה וּבְעֵינֵי כָּל־עַבְדָּיו : יא וַיֹּאמֶר
 פֶּרְעֶה אֶל־עַבְדָּיו הִנֵּמְצָא כֹּה־אִישׁ אִישׁ רֹחַ אֱלֹהִים בּוֹ : שִׁישִׁי
 יב וַיֹּאמֶר פֶּרְעֶה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָהּ אֶת־כָּל־
 אוֹת־נִבְּיוֹ וְחֶכְמָה כְּמוֹהֶ : יג אֵתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־כָּל־יִשְׁרָאֵל כָּל־
 עַמִּי יָבֹא לְפָנֶיךָ אֶת־מִסְּךְ מִסֶּכֶּה : יד וַיֹּאמֶר פֶּרְעֶה אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי
 אֶתָּה־עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם : טו יֹסֵף פָּרַעַח אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ
 וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף וַיִּכְבֹּשׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי־שֵׁשׁ וַיַּשְׂם רֶבֶד הַזָּהָב
 עַל־צוּרָאוֹ : טז וַיַּרְכֹּב אוֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרָאוּ לִפְנֵי
 אֶבְרָהָ וְנָתָן אוֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם : יז וַיֹּאמֶר פֶּרְעֶה אֶל־יוֹסֵף
 אֲנִי פֶרַעַח וּבִלְעָדִיךָ לֹא־דָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְנִתְּרָנָו בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרָיִם : יח וַיִּקְרָא פֶּרַעַח שְׁם־יוֹסֵף צִפְנֵת פַּעֲנָח וַיִּתֵּנוּ אֶת־אֶסְמֵת
 בְּתִפְּוֹטֵי פֶרַע כֹּהֵן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם : יט וַיּוֹסֶף
 בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעֵמְדוֹ לִפְנֵי פֶרַעַח מִלֹּד־מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִדִּפְנֵי
 פֶּרַעַח וַיַּעֲבֹד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם : כ וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשָׁבַע שְׁנֵי
 הַשָּׁבָע לְקַמְצִים : כא וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֶבֶר שָׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ
 בָּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּתֵּן־אֶבֶר בְּעָרִים אֶבֶר שְׂדֵה־הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ
 נָתַן בְּתוֹכָהּ : כב וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹד הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי
 חָדַל לִסְפֹּר כִּי־אֵין מִסְפָּר : כג וַיִּלְוִי־סֵף יָלֹד שְׁנֵי בָנִים בְּמָרְסָם תִּבְּוֹא
 שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר יִדְּהֵלוּ אֶסְמֵת בְּתִפְּוֹטֵי פֶרַע כֹּהֵן אוֹ : כד וַיִּקְרָא
 יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־שְׁנֵי אֱלֹהִים אֶת־דִּדְעַמְלִי וְאֵת כָּל־
 בֵּית אָבִי : כה וְאֵת שֵׁם הַשְּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־הָפִי נִי אֱלֹהִים בָּאֶרֶץ
 עֲנִי : כו וַתִּכְלִינָה שָׁבַע שְׁנֵי הַשָּׁבָע אֲשֶׁר הָיָה בָּאֶרֶץ מִצְרָיִם :
 כז וַתִּחְלִינָה שָׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כָּאִשׁ־אָמֶר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב
 בְּכָל־אֶרְצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם הָיָה לָחֶם : כח וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ
 מִצְרָיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פֶּרַעַח לֵלֶחֶם וַיֹּאמֶר פֶּרַעַח לְכָל־מִצְרָיִם
 לָכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמֶר לָכֶם תַּעֲשׂוּ : כט וְהָרָעָב הָיָה עַד כִּי־פָּגַעַי
 הָאֶרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־בֹּל־אֲשֶׁר פָּתַח וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיַּחֲזֹק הָרָעָב
 בָּאֶרֶץ מִצְרָיִם : לו וְכָל־הָאֶרֶץ בָּאוּ מִצְרָיִמָה לְשֹׁבֵר אֶל־יוֹסֵף
 כִּי־חָזַק הָרָעָב בְּכָל־הָאֶרֶץ : מב " וַיֵּרָא גַּעֲקֹב פִּי יִשְׁשָׁכָר

בראשית מא מב מקץ

לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ
 לה ברעב : וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו : ויאמר
 פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו : שלישי
 לה ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת
 מא אין נבון וחכם כמוך : אתה תהיה על ביתי ועל פיד ישק כל
 עמי רק הכסא אנדל ממך : ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי
 מב אתך על כל ארץ מצרים : ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו
 ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רכד הזהב
 מג על צווארו : וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו
 מד אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים : ויאמר פרעה אל יוסף
 אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ
 מה מצרים : ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת
 מו בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים : ויוסף
 בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
 מז פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים : ותעש הארץ בשבע שני
 מח השבע לקמצים : ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו
 בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה
 מט נתן בתוכה : ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי
 נ חדל לספר כי אין מספר : וליוסף ילד שני בנים במרם תבוא
 נא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און : ויקרא
 יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל
 נב בית אבי : ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ
 נג עניי : רביעי ותחלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים :
 נד ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב
 נה בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם : ותרעב כל ארץ
 מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים
 נו לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו : ותרעב היה על כל פני
 הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויהזק הרעב
 ני בארץ מצרים : וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף
 נא כי חזק הרעב בכל הארץ : מב וירא יעקב כי יש שבר
 במצרים

במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו : י ויאמר הנה שבתי
 כי ישכר במצרים רדו לשמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות :
 יב וירדו אחי יוסף עשרה לשכר בר במצרים : יג ואחז בנימן אחי
 יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פחדו ראו אסון : יד ויבאו
 בני ישראל לשכר בתוך הבאים כיתה הרעב בארץ כנען :
 יו ויוסף הוא העלוי על הארץ הוא הפשיר לכל עם הארץ
 ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה : יז וירא יוסף את אחיו
 ויכרם יתבר אלם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאן
 באתם ויאמרו מארץ כנען לשכר אכל : יח ויכר יוסף את אחיו
 והם לא הכירו : יט ויכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר
 אליהם רבנים אתם לראות את עצמות הארץ באתם : יא ויאמרו
 אליו לא אדני ועבדיך באו לשכר אכל : יב כלנו בני איש אחד
 נחנו בנים אנחנו לא אחיו עבדיך מרננים : יג ויאמר אליהם לא כיר
 ערות הארץ באתם לראות : יד ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים
 אחנו בני איש אחד באין כנען והנה הקמן את אבינו היום
 והאחד אינו : יז ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אצלכם
 לאמר מרננים אתם : יח בזאת תכחגו חי פרעה אסתצאו כזה כי
 אס-בבוא אחיכם הקמן הנה : יט שלחי מנחם אחד ויקח את
 אחיכם ואחם האסור ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא תי
 כו ידע כי מרננים אתם : יא ויאמר אתם אלם שמר שלשת ימים :
 יב ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו אתי האלמים
 יג ויאמר יוסף : יד אב-בנים אתם אחיכם אחד ואסר בבית
 יט ויאמר להם רבו הביאו שכר רעבון בתיכם : יז ואת אחיכם
 יח ויבאו אלי ויאמרו דבריכם ולא תמותו וי-עשורכם : יט ויאמר
 יא ויאמר אחי אב-אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת
 יב ונפשו בדתחנו אלינו ולא שמענו ענין באה אלינו הצרת הזאת :
 יג ויעז ראובן אתם לאמר הלא אמרת אליכם לאמר אל תהמאו
 יד ואלה שמעיתם ונסדדו הנה נדרש : יט והם לא ידעו כי טע
 יז כי המציץ בינתם : יט ויסב מעליהם ויבה ושכב אליהם
 יז ויכר אדמם ויקח מאתם את-קטעון ויאמר אתו לעיניהם : י

במצרים ויזמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כ
 כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות:
 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים: ואת בנימין אחי ג ד
 יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: ויבאו ה
 בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען:
 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ו
 ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: וירא יוסף את אחיו ו
 ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין
 באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויבר יוסף את אחיו ה
 והם לא הכרחו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר ט
 אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו י
 אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד יא
 נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אלהם לא כי יב
 ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים יג
 אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום
 והאחד איננו: ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אִלְכֶם יד
 לאמר מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כ' טו
 אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח את טו
 אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריהם האמת אתכם ואם לא חי
 פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: יז
 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים יח
 אני ירא: המישי אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית יט
 משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם כ
 הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריהם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו כא
 איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת
 נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת:
 ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו כב
 בלד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שמע כב
 יוסף כי המליץ בינתם: ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם כד
 וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם:
 ויצו

כה ויצו יצחק וימלאו את־בִּלְתִּיהֶם בָּרֶךְ וּפְתִיבוּ־בְסִפֵּיהֶם אִישׁ אֶרְשִׁיקוֹ
 וְלָמַת לָהֶם צִדָּה לְרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן׃ יז וַיֵּשְׁאוּ אֶת־שִׁבְרָם עִלֵּי־
 חֲמִילָהֶם וַיָּלְכוּ מִשָּׁם׃ יח וַיִּפְתַּח הָאֲחֵר אֶת־שִׁיקוֹ לִתֵּת מִסְּפוּא
 לְחִמְרוֹ בְּפָנָיו וַיֵּרָא אֶת־בְּסָפוֹ וְהִנֵּה־הוּא בְּפִי אֲבִתְחָתוֹ׃ כה וַיֹּאמֶר
 אֶל־אֲחִיו הַזֶּה בְּסָפִי וְגַם הִנֵּה בְּאִמְתְּחָתִי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחֲדְדוּ אִישׁ
 אֶרְשִׁיקוֹ לְאֹמֶר מִהֲזֹאת עֲשִׂיה אֲדִים לָנוּ׃ כג וַיָּבֹאוּ אֶל־עֶבֶר
 אֲבִיהֶם בְּרָצָה כִּנְעַן וַיַּגִּידוּ לֹא אֶת פְּרִי־הַקֶּרֶת אֲתָם לֵאמֹר׃ יד לֵבֶר
 הָאִישׁ אֲדֹנִי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוֹת וַיִּשְׂנוּ אֲתָנוּ בְּמִרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ׃
 לא וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ בָנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ מִרְגָּלִים׃ יב שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵנוּ
 אֲדִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֲחֵר אֵינָנוּ וְהַקֶּטָן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ בָּאָרֶץ כְּנָעַן׃
 יג וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנִי הָאָרֶץ בִּזְאת אִדְעָ פִּי בָנִים אֲתָם
 אֲחִיכֶם הָאֲחֵר הִצִּיתִי אֹתִי וְאֶת־הָעֶבֶן בְּתִיבָם קָחוּ וְלָכוּ׃
 יד וַהֲבִיאוּ אֶת־אֲחִיכֶם הַקָּטָן אֲלֵי וְאִדְעָה פִּי לֹא מִרְגָּלִים אֲתָם פִּי
 בָנִים אֲתָם אֶת־אֲחִיכֶם אֹתִי לָבָם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְתְּרוּ׃ יז וַיְהִי הֵם
 כְּדִיקִים שִׁקְרָם וְהִנֵּה־אִישׁ צָרוּר־בְּסָפוֹ בִּשְׁמוֹ וַיֵּרָאוּ אֶת־צִדְרוֹת
 בְּסִפֵּיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם וַיֵּרָאוּ׃ יח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲרֹב אֲבִיהֶם אֶת־י
 שְׂפִילָתָם יוֹסֵף אֵינָנוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינָנוּ וְאֶת־בְּנֵימֹו תִּקְחוּ עָלֵינוּ הֵיוּ
 כְּהֶנָּה׃ יט וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תָמִית אִסַּדְתָּ
 אֲבִי אֲנִי אֵלֶיךָ תָּנֶה אֹתוֹ עַל־יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ לא וַיֹּאמֶר רְאוּ
 יִרְדָּ בְנֵי יַמְבֵּם פִּי־אֲחִיו מֵת וְהוּא לִבְדּוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאֵהוּ אֶסֶן
 בְּרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכּוּ־בָהּ וְהוֹבְדָתֶם אֶת־שִׁיבָתִי בִּינוֹן שְׂאוּלָה׃
 מז ׀ וְהָרַעַב כָּבֵד בָּאָרֶץ׃ יז וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּדוּ לְאָכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר
 אֲשֶׁר הִבִּיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שִׁבּוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מִצֵּר
 אָכֹל׃ יח וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ יְהוָה לֵאמֹר הָעֵד הָעֵד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
 לֹא־תֵרָאוּ בְּנֵי בִלְתִּי אֲחִיכֶם אֲתָכֶם׃ יט אִם־יִשְׁקֶה מִשְׁלַח אֶת־אֲחִינוּ
 אֲתָנוּ נִרְדָּה וְנִשְׁבַּרְחָה לָךְ אָכֹל׃ כ וְאִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח לֹא יִרְדָּ כִּי־
 הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ לֹא־תֵרָאוּ בְּנֵי בִלְתִּי אֲחִיכֶם אֲתָכֶם׃ יז וַיֹּאמֶר
 יִשְׂרָאֵל לְמַה תַּעֲלֶתֶם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעֵד לָבָם אֲחִי׃ יח וַיֹּאמֶר
 שְׂאוּלָה שְׂאֵל־הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלַדְתָּנוּ לֵאמֹר הָעֵד אֲבִיכֶם חֵי הָיִשׁ
 לָבָם אֲחִי וְנִגְדֵל־לִי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה תִּדְוַע נִדְעָ פִּי יֹאמֶר הוֹדֵנוּ

בראשית מב מג מקץ

כה-ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו
 כו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שברם על
 כז חמוריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו מספוא
 כח לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר
 אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחדרו איש
 כט אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב
 ל אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: דבר
 האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ:
 לב ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר אנחנו
 אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען:
 לג ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם
 אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו:
 לד והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי
 לה כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם
 מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות
 לו כספיהם חמה ואביהם ויראו: ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי
 שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו
 לו כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא
 לה אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר לא
 ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון
 בדרך אשר תלכו בה וחורדתם את שיבתי ביגון שאולה:
 א ב מג והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את השבר
 אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט
 ג אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר
 ד לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: אם יסך משלח את אחינו
 ה אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח לא נרד כי
 ו האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ויאמר
 ז ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו
 שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אחיכם חי היש
 לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו
 את

אֶת־אֲחֵיהֶם׃ י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה הַנֶּגֶד אֶת־
 וְנִקְוָמָה וְנִלְכָּה וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אַתָּה גַם־שָׁפְנוּ׃
 אֲנֹכִי אֶעְרַבְנִי בְיָדִי תִבְקָשְׁנִי אִם־לֹא הִבִּיאתִיו אֵלַיךָ וְהַצַּנְתִּיו
 לַפָּנֶיךָ וְחַיֵּאתִי לְךָ כָּל־הַיָּמִים׃ י כִּי לֹא־אֶתְּמַמְּהֶנּוּ כִּי־תָה
 שָׁבְנוּ זֶה פַעַמִּים׃ י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אֲבִיכֶם וְאִלָּא
 זֹאת עָשׂוּ קָחוּ מִזֹּמַמַּת הָאָרֶץ בְּכֻלִּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְּחָה מִט
 צִדִּי וּמִעֵט דְּבֶשׁ נֹכַחַת וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים׃ י וְכֹסֶם מִשִּׁנֶּה קָחוּ
 בִידְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמֻּשָּׁב בְּפִי אִמְתַּחֲתִיכֶם תִּשְׁיִבוּ בִידְכֶם אוֹלֵי
 מִשִּׁנֶּה הוּא׃ י וְאֶת־אֲחֵיהֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ׃ י וְאֵל
 עֲדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשַׁלַּח לָכֶם אֶת אֲחֵיהֶם אַחֵר וְאֶת־
 בְּנֵימִי וְאֲנִי פֹאשֵׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַרְתִּי׃ י וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה
 הַזֹּאת וּמִשְׁהַכֶּסֶף הַכֶּסֶף לָקְחוּ בִידֶם וְאֶת־בְּנֵימִי וַיָּחֲזֻּ וַיֵּרְדּוּ מִצְרַיִם
 וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ י שָׂשׁ וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־בְּנֵימִי וַיֹּאמֶר
 לְאִשֶּׁר עֲרִבְתּוּ הֵבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבֵּיתָה וּמִכַּח מִבַּח וְהִכּוּ כִּי
 אֲתִי וְאָכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצֹהָרִים׃ י וַעֲשׂ הָאִישׁ פֹּאשֵׁר אָמַר יוֹסֵף
 וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף׃ י וַיֵּרָא הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבֵאוּ
 בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֵּׁב בְּאִמְתַּחֲתֵינוּ בְּתַחֲלָה אֲנַחְנוּ
 מוֹבָאִים לַהֲתַגְלֵל עָלֵינוּ וְלַהֲתַנְפֹּל עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֶתֵּנוּ לַעֲבָדִים
 וְאֶת־חֲמֵרֵנוּ׃ י וַיִּגְשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אִשֶּׁר עֲרִיבִית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
 פֶּתַח הַבַּיִת׃ י וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲדֹנֵי יָרַד נִרְדְּנוּ בְּתַחֲלָה לִשְׁבַר־אֶפֶס׃
 כ וַיְהִי כִּי־בָּאוּ אֶל־הַכֹּהֵן וּנְפַתְחָה אֶת־אִמְתַּחֲתֵינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף־אִישׁ
 בְּפִי אִמְתַּחֲתּוֹ כִּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקְלוֹ וְנִשָּׁב אֹתוֹ בִידְנוּ׃ י וְכֹסֶם אַחֵר
 הוֹרְדֵנוּ בִידְנוּ לִשְׁבַר־אֶכָּל לֹא יָדַעְנוּ מִי־שָׁם כִּסְפֵּנוּ בְּאִמְתַּחֲתֵנוּ׃
 י וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל־תִּירָאוּ אֱלֹהִים כֹּס וְאֵלֵהִי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם
 מִטְמוֹן בְּאִמְתַּחֲתִיכֶם כִּסְפְּכֶם בָּא אֵלַי וַיּוֹצֵא אֱלֹהִים אֶת־שְׁמֵעוֹן׃
 י וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיֵּת זִמָּם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם
 וַיִּתֵּן מֶסֶלָא לַחֲמֵרֵיהֶם׃ י וַיְכִינוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־בּוֹא יוֹסֵף
 בְּצֹהָרִים כִּי שָׁמְנוּ וְאָכְלוּ רַחֵם׃ י וַיָּבֵא יוֹסֵף הַבֵּיתָה וַיְבִיאוּ
 לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אִשֶּׁר־הִידֶם הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ־לוֹ אֶרְצָה׃ י וַיִּשְׂאֵל
 לָכֶם שְׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הַעֲוֹדְנוּ חִי׃

וַיֹּאמְרוּ

י"הש' בפתח א' דנישה

את אחיכם : ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ח
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו :
אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצנתיו ט
לפניך והטאתי לך כל הימים : כי לולא התמהמהנו כי עתה י
שבנו זה פעמים : ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא יא
זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט
צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים : וכסף משנה קחו יב
בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתים תשיבו בידכם אולי
משנה הוא : ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש : ואל יג יד
שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת
ב ימין ואני כאשר שכלתי שכלתי : ויקחו האנשים את המנחה טו
הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף : ששי וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר טז
לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי
אתי יאכלו האנשים בצהרים : ויעש האיש כאשר אמר יוסף יז
ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף : ויראו האנשים כי הובאו יח
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים
ואת חמרנו : ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו יט
פתח הבית : ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל : כ
ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתנו והנה כסף איש כא
בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו : וכסף אחר כב
הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתנו :
ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם כג
מטמון באמתחתים כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון :
ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם כד
ויתן מספוא לחמריהם : ויכינו את המנחה עד בוא יוסף כה
בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם : ויבא יוסף הביתה ויביאו כו
לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה : וישאל כז
לחם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי :
ויאמרו

כח ויאמרו יצחק לִבְדָּךְ לֵאבִינֹנו עֹדְנֵנו חֵי יִיקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ: כז וַיֵּשֶׁא
 עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־בְּנֵימִן אֶחָיו בִּיָּמֹו וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם הֶקְטִין
 אִשָּׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִחַנֶּךָ בְּנִי: כו שְׂבִיעִי י וַיִּמְהַר
 יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ בְּחֻמּוֹ אֶל־אֶחָיו וַיִּבְקֹשׁ לַבָּפוֹת וַיָּבֵא הַחֲדָרָה
 וַיִּבֶךְ יָמָּה: לא וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לָחֶם:
 לב וַיִּשְׁכְּמוּ לוֹ לִבְדּוֹ וְלָחֶם לִבְדָּם וּלְמִצְרַיִם הָאֲכָלִים אֶת־לִבְדָּם בִּי
 לֹא יוֹכְלוּן הַמִּצְרַיִם לֵאכֹל אֶת־הָעִבְרִים לָחֶם כִּי־תוֹעֵבָה הוּא
 לְמִצְרַיִם: לד וַיֵּיבֹכוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן כַּכֶּכֶרְתּוֹ וְהַצִּעִיר כַּצִּעִרְתּוֹ וַיִּתְמָהוּ
 הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ: לו וַיֵּשֶׂא מִיָּאֵת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתֵּרֶב
 מִשְׁאֵת בְּנִימִן כַּמִּשְׁאֵת כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:
 מז * וַיֵּצֵא אֶת־אִשָּׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מָלֵא אֶת־אֲמַתְחַת הַנָּשִׁים
 אֶבֶל כֹּאשֶׁר יוֹכְלוּן שָׂאת וְשִׁים כִּכְף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחַתוֹ: נ וְאֶת־
 גְּבִיעֵי הַכֶּסֶף הַכֶּסֶף תִּשִּׂים בְּפִי אֲמַתְחַת הֶקְטִין וְאֵת כֶּסֶף שִׁכְרוֹ
 וַיַּעַל בְּדָבָר יוֹסֵף אִשָּׁר דִּבֶּר: נ הַבָּקָר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ הַמֶּלֶךְ
 וְחָמֵ יָהִם: יז הֵם יֵצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא־הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֶס אָמַר לֵאשֶׁר
 עַל־בֵּיתוֹ קוֹם רִדֵּה אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁגַּתֶּם וְאָמַרְתְּ אֲלֵהֶם לָמָּה
 שְׁלַחְתֶּם רָעָה תַּחַת מִוֶּכֶה: יח הֲלוֹא־יֵה אִשָּׁר יִשְׁתַּה אֲדָנִי בּוֹ וְהוּא
 נָחֵשׁ יִנְחֹשׁ בּוֹ הָרַעִיתֶם אֵי־יֵר עֲשִׂיתֶם: יט וַיִּשְׁגֹּם וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: כ וַיֹּאמְרוּ יוֹסֵף וְיָמָּה יִדְבֹּר אֲדָנִי בַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 חֲלִילָה לַעֲבֹדָה מַעֲשִׂוֹת בְּדָבָר הַזֶּה: כא הֵן כֶּסֶף אִשָּׁר מִצְאָנוּ
 בְּפִי אֲמַתְחַתֵּנוּ הִשְׁכַּנּוּ אֵלֶיךָ מֵאֲרֶץ כְּנָעַ וְאִיךָ נִגְנֹב מִבֵּית
 אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אֵל זֶהב: כב אִשָּׁר יִמָּא אֶתּוֹ מַעֲבֹדָה וּמָת וְגַם־אֲנַחְנוּ
 נִהְיָה לְאֲדָנִי לִי־בָדִים: כג וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה כְּדַבְּרוֹכֶם כִּי־הוּא אִשָּׁר
 יִמְצָא אֶתּוֹ יִהְיֶה־לִּי לֵבָד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נָגִיבִים: כד וַיִּמְהָרוּ וַיּוֹרְדוּ אִישׁ
 אֶת־אֲמַתְחַתוֹ אֶרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמַתְחַתוֹ: כה וַיַּחֲפֹשׂ בְּגָדוֹ הַחֹר
 וּבִקְטָן כִּלְיָ וַיִּמְצָא הַגְּבִיעַ בְּאֲמַתְחַת בְּנִימִן: כו וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלֹתָם
 וַיַּעֲמֹס אִשׁ עַל־חֻמּוֹ וַיִּשְׁבּוּ הָעִירָה: כז וַיָּבֵא יְהוּדָה וְאֶחָיו בֵּיתָה
 יוֹסֵף וְהוּא עֹדְנֵנו שָׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה: כח וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף
 מָה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אִשָּׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא־יָדַעְתֶּם כִּי־נָחֵשׁ יִנְחֹשׁ אִישׁ
 אִשָּׁר כָּמֶנִי: כט וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מִה־נֹּאמַר לְאֲדָנִי מִה־נִּדְבָר וּמִה־

בראשית מג מד מקץ

כט ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו*: וישא
 עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
 ל אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: שביעי וימהר
 יוסף כי נכמרו רחמיו אל אהיו ויבקש לבכות ויבא החדרה
 לא ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם:
 לב וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי
 לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא
 לג למצרים: וישבו לפניו הבכר בכברתו והצעיר כצערתו ויתמהו
 לד האנשים איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב
 משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:
 א מד ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים
 ב אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: ואת
 גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו
 ג ויעש כדבר יוסף אשר דבר: הבקר אור והאנשים שלחו המה
 ד וחמריהם: הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר
 על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה
 ה שלמתם רעה תחת טובה: הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא
 ו נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: וישגם וידבר אלהם את
 ז הדברים האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה
 ח חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו
 בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית
 ט אדניך כסף או זהב: אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו
 י נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר
 יא ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורדו איש
 יב את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל
 יג ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: ויקרעו שמלתם
 יד ויעמם איש על חמרו וישבו העירה: ויבא יהודה ואחיו ביתה
 טו יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: מפטיר ויאמר להם יוסף
 מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש
 טז אשר כמני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה

נצמדה האלהים מצא את־עון עבדך הננו עבדים לאדני גבר
אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו : י ויאמר חלילה לי מעשות
זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם ערו
לשדום אלהיכם : ס ס ס

יח ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידב־נא עבדך דבר באוני
אדני ואליחזר אפה בעבדך פי כמון כפרעה : יט אדני
שאר את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או־אח : כ ויאמר אל־אדני
יש־לנו אב זקן וילד זמנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו : כא ותאמר אל־עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני
עליו : כב ונאמר אל־אדני לא־וכל הנער לעוב את־אביו ויזב
את־אביו ומת : כג ותאמר אל־עבדך אס־לא יגד אחיכם הקטן
אתכם לא תספון לראות פני : כד ויהי פי עלינו אל־עבדך אבי ונפד
לו את דברי אדני : כה ויאמר אבינו שבו שברו־לנו מעט־אכר :
כו ונאמר לא נוכח לרדת אס־יש אחינו הקטן אתנו וידנו כ־לא
נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו : כז ויאמר עבדך
אבי אלנו אתם ידעתם כי שנים יגדה־לי אשתי : כח ויצא האחר
מאתי ואמר אך מרר מרר ולא ראיתי עד־הנה : כט ולקחתם גבר
את־זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה שא־ה :
ל ועתה פבאי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפש קשורה
בנפשו : שני לא והיה פראותו פי־אין הנער ומת והורידו עבדך
את־שיבת עבדך אבינו ביגון שא־ה : כג פי עבדך ערב את־הנער
מעם אבי לאמר אס־לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל־הימים :
ל וְהָיָה יִבְנָא עֲבֹדָה תַּחַת הַנַּעַר עֲבֹד לְאֹדְנִי וְהַנַּעַר גַּעַל עַם־
אֲחִיו : יד פי־אך אעלה אל־אבי והנער איננו אתי פי אראה ברע
אשר ימצא את־אבי : מה אורא־כל יוסף דהתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הוציאו כ־א ש מעלי ולא־עמד איש אתו בהתוודע
יוסף אל־אחיו : יו ויתן את־קלו בכבי וישמעו מצרים וישמע בית
פרעה : יז ויאמר יוסף אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא־יכול
אחיו ל־ינות אלו פי נבהלו מפניו : יח ויאמר יוסף אל־אחיו גשו־נא
אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־יכרתם אתי מצרימה :

נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הגנו עבדים לאדני גם
אנחנו גם אשר נמצא הנביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות יי
זאת האיש אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו
לשלום אל אביכם: ס ס ס

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני יח
אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני יש
שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני כ
יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו*: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני כ
עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועיב כ
את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן כ
אתכם לא תספון לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד כ
לו את דברי אדני*: ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: כ
ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא כ
נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: ויאמר עבדך כ
אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ויצא האחד כ
מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם כ
את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה:
ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה ל
בנפשו: שני והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך ל
את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: כי עבדך ערב את הנער ל
מעם אבי לאמר גם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים:
ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם ל
אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע ל
אשר ימצא את אבי: מזה ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנאכים א
עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתורע
יוסף אל אחיו: ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית כ
פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו כ
אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא ד
אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה:

ה ועתה אל־תִּצְבוּ ואל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מִכַּרְתֶּם אֹתִי הֲנִה כִּי
 לְמַחִיה שָׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם : ו פִּי־וָה שְׁנָתִים הָרַעַב בְּקֶרֶב
 הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֵרִישׁ וְקָצִיר : ו וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים
 לִפְנֵיכֶם לְשׁוֹם לָכֶם שְׂאִרִית בָּאָרֶץ וּלְהַחְיֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה :
 שְׁלִישִׁי ה ועתה לֹא־תִתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֲנִה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלַחֲנִי
 לָאֵב לְפָרְעָה וּלְאֶדֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם : ז מִהֲרֹה
 וַעֲלֹ אֶל־אֲבִי וְאִמְרַתָּה אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֶךָ יוֹסֵף שְׁמֹנִי אֲחָיִים
 לְאֶדֹן לְכָל־מִצְרַיִם רָדָה אֵלָי אֶל־תִּתְעַמֵּד : י וַיִּשְׁכַּת בְּאָרֶץ־גִּשְׁן
 וְהָיִתָּ קְרוֹב אֵלָי אֶתָּה וּבְנֶיךָ וּבְנֵי בְנֶיךָ וְצִאֲנֶךָ וּבְקָרְךָ וּכְלֵי־אֲשֶׁר־
 לָךְ : יי וּכְפַרְתִּי אֹתָךְ יָם כִּי־עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רָעַב פֶּן־יִתּוֹרֵשׁ
 אֶתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ : יג וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוּת וְעֵינֵי אֹתִי בְנִימִן
 כִּי־פִי הִמְדַּבֵּר אֲלֵיכֶם : יד וְהִגַּדְתֶּם לְאֲבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם
 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמִהֲרַתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אֲבִי הֲנִה : יו וַיִּפֹּל
 עַל־צוּאָרָיו בְּנִימִן־אֶחָיו וַיִּבֶךְ וּבְנִימוֹ בָּכָה עַל־צוּאָרָיו : יז וַיִּנָּשֶׁק
 לְכָל־אֶחָיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְרוּ אֶחָיו אִתּוֹ : יח וְהָקָד נִשְׁמַע
 בֵּית פָּרְעֹה וַאֲמַר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּטַּב בְּעֵינֵי פָרְעָה וּבְעֵינֵי
 עֲבָדָיו : יט וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל־יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֶחֱיָהּ זֹאת עָשׂוּ מַעַנּוּ
 אֶת־בְּעִירְכֶם וְלִבּוֹ־בָאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן : יי וְקָחוּ אֶת־אֲבִי בָם וְאֶת־
 בְּתֻלָּתָם וּבָאוּ אֵלָי וְאֶתְּנֶה לָכֶם אֶת־טוֹב אָרֶץ מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ אֶת־
 תְּבֹלַת הָאָרֶץ : יג וְאֶתָּה צִוִּיתָה זֹאת עָשׂוּ קָח לָכֶם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם
 עֲגֻלֹת לְטֶפֶףְכֶּם וּלְגִשְׁיֶכֶם וּנְשֹׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם : יד וְעַתָּה נָכֵם
 אֶל־תָּהִם עַל־בְּלִיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אָרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הִיא : טו וַיַּעַשׂוּ
 כֹּה בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלֹת עַל־פִּי פָרְעָה וַיָּתֵן לָהֶם צִדָּה
 לְדָרֹךְ : יז לְכָל־לֶחֶם נָתַן לָאִישׁ תְּלַפַּת שְׂמֹלֶת וּלְבָנָיו נָתַן שְׁשִׁי־
 כִּזְאֵת כֶּסֶף וְחֲמִשָּׁה תְּלַפַּת שְׂמֹלֶת : יח וְלְאֲבִיו שְׁלַח כּוֹזֵאת עֲשֵׂרֶה
 חֲבֵרִים : טט וַיֵּסֶם טוֹב מִצְרַיִם וַעֲשֵׂר אֶתְנֵת נְשָׂאת בָר וְלַחֵץ וּמִזֹּן
 לְאֲבִיו לְדָרֹךְ : כ וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶחָיו וַיָּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל־תִּרְגְּזוּ
 בְּדָרֹךְ : כא וַיָּעֲלוּ כִּמְצֻרִים וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן עֲקֹב אֲבִיהֶם :
 כב וַיִּגְדְּלוּ לוֹ לְאֶבְרָם עוֹד יוֹסֵף חַי וְכוֹיִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם
 וַיִּבְנֶה לָבוֹ כִּי לֹא־הָאֵמִין לָהֶם : כג וַיַּדְּבָרוּ אֵלָיו אֶת פֶּדִידְבְּרֵי יוֹסֵף

ה ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי
ו למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב
ז הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: וישלחני אלהים
ח לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה:
ט שְׁרִישֵׁי ועתה לא אֶזֶם שלחתם אתי הנה כי האֱלֹהִים וישימני
ט לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: מהרו
ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
י לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי אתה ובניך ובניך ובניך וצאנך ובקרך וכל אשר
יא לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
יב אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין
יג כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים
יד ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל
טו על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק
טז לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: והקל נשמע
בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וימטב בעיני פרעה ובעיני
יז עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו מענו
יח את בעירכם ולכו באו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת
יט בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
כ חלב הארץ: ואתה צויתך זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
כא כ עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם
כב אל תחם על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו
כג כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה
כד לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימין נתן שלש
כה מאות כסף וחמש חלפת שמלת: ולאביו שלח כזאת עשרה
כז חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון
כח לאביו לדרך: וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו
כח בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ* כנען אל יעקב אביהם:
כו יגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
כז יפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר

אֲשֶׁר דָּבַר אֲדָהֶם וַיֵּרָא אֶת־הַעֲגֻלֹת אֲשֶׁר־שָׂחָה יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתָם
וּתְחִילֵי רוּחַ יַעֲקֹב אָבִיהֶם: רביעי כח וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל בְּ עוֹד־יוֹסֵף
בְּנֵי ח אֵלֶכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּמִדְּבַר אֲמֹת: מז * וַיִּפֹּעַ יִשְׂרָאֵל וּכְד־אֲשֶׁר־
לֹו וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק: כ וַיֹּאמֶר
אֲדָהִים וְלִישְׂרָאֵל בְּמִדְּבַר הַקִּלְיָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר
זַנְנִי: כ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הֵאֵל אֵלֶיךָ אֲבִיךָ אֶל־תִּירָא מִדְּבַר מִצְרַיִם
כִּי־לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁימָךְ שָׁם: ד אָנֹכִי אֶרֶד מִן־מִצְרַיִם וְאָנֹכִי
אֶעֱלֶה גַם־עִדָּה וְיוֹסֵף יֵשִׁית יָדָו עַל־עֵינַי: ה וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר
שֶׁבַע וַיֵּשְׁאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם
בַּעֲגֻלֹת אֲשֶׁר־שָׂחָה פָרְעָה לְשֵׂאת אֹתָם: ו וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־
רְכוּשֵׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב וּכְל־זֶרְעוֹ
אֹתָם: ז בְּנָיו בְּנֵי בְנָיו אֹתָם בְּנֵתָיו וּבָנוֹת בְּנָיו וּכְל־זֶרְעוֹ הֵבִיֹא אֹתָם
מִצְרַיִם: ח חֲמִישִׁי ח וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם
יַעֲקֹב וּבְנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן: ט וְרְאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחֶזֶן
וּפְרָמִי: י וּבְנֵי שְׁמֹעֹן יְמוּאֵל וְיִמְיָן וְאֶחָד וְיִכָּן וְצָחָר וְשָׂאוּל בֶּן־
הַכֶּנַּעֲנִית: יא וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשֹׁן קָהָת וּמֶרָרִי: יב וּבְנֵי יְהוּדָה עֶר
וְאוֹנָן וְשֶׁקֶה וּפְרִץ וְזָרַח וְיִמְתָּ עֶר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּהִיו בְּנֵי־שָׁמְ
חֶזֶן וְחָמוּל: יג וּבְנֵי יִשְׁשָׁכָר תָּלָו עֹפְרָה וַיִּזְבַּח וְשִׁמְשׁוֹן: יד וְיִזְבֶּלֶן
כָּרֵד וְאֶלֶן וַיְחַלָּא: טו אֵלֶּה בְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לִיַּעֲקֹב בְּפָתָם
אֲרָם וְאֵת דִּינָה בְּתוֹ פְּלֶגֶשׁ בְּנָיו וּבְנֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ: טז וּבְנֵי
גֵד צִפְיוֹן וְחֹנִי שׁוֹנִי וְאֶצְבֹּן עֶר וְאֶרְוָדִי וְאֶרְאֵלִי: יז וּבְנֵי אֲשֶׁר
יִמְנָה וַיִּשְׁנֶה וַיִּשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׁרָח אֲחֵתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר
וּמִדְּבָאֵל: יח אֵלֶּה בְנֵי זֵלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְלֵאָה בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת־
אֵלֶּה לִיַּעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נֶפֶשׁ: יט בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף
וּבְנִימֵן: כ וַיֹּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אִשָּׁה יָלְדָה־לּוֹ אֲסֵנַת בְּתִיל־
פּוֹטִי פָרַע בְּתוֹ אִם אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: כא וּבְנֵי בְנִימֵן בְּלָע
וּבֶכֶר וְאֶשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אִחִי וְרָאֵשׁ מִפֶּם וְחָפִים וְאֶרֶד: כב אֵלֶּה
בְּנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לִיַּעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעַה עֶשֶׂר: כג וּבְנֵי־דָן
חֲשִׁים: כד וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחֲזָאֵל וְגוֹנִי וַיִּצֹר וְיִשָּׁק: כה אֵלֶּה בְנֵי בְלָחָה
אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְרָחֵל בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לִיַּעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁבְעָה:

אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: רביעי ויאמר ישראל רב עוד יוסף כח בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: מז ויסע ישראל וכל אשר א לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר ב אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה ג כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי י אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב מבאר ה שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקניהם ואת י רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: ובני ובניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו י מצרימה: ס חמישי ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה ח יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן ט וברמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושואל בן י הבנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער יא יב ואונן ושלח ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול: ובני יששכר תולע ופוח ויוב ושמרון: ובני זבולון יג יד סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן טו ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני טז נד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי: ובני אשר יז ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את יח אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף יט ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת כ פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: ובני בנימן בלע כא ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: אלה כב בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן כג חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה כד כה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה:

כו כִּי־הִנָּפֶשׁ הַפָּאָה לַעֲקֹב מִצְרִיכָה וְצֹא יֵרְכּוּ מִדְּבַר נָשִׁי בְנֵי־
 יַעֲרֹב כִּי־נִפְשׁ שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ : כז וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יִלְדוּ לוֹ בְּמִצְרַיִם
 נִפְשׁ יָשָׁנִים כִּלְהִנָּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הִבָּאָה מִצְרִימָה שְׁבָעִים : כח
 שְׁשִׁים וְאַתִּיתָהּ לָהּ שֶׁשֶׁח לִפְנֵי אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לִפְנֵי גִשְׁנָה וַיָּבֹאוּ
 אֶרְצָה גִּזְיָן : כט וַיֹּאמֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל דְּקָרְאֵת יִשְׂרָאֵל אָבִיו
 גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו וַיִּבֶךְ עַל־צוּאָרָיו עוֹד : לו וַיֹּאמֶר
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוּתָה הַפֶּעַם אַחֲרֵי רֹאֹתִי אֶת־פְּנֵיךָ כִּי עוֹדָה
 חַי : לז וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו וְאֶל־בְּרִית אָבִיו אֲעֲלֶה וְאֶגִּידָהָ
 לְפָרְעָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו אֲחִי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי :
 לח וְהָאֲנָשִׁים רָעִי צֹאן כִּי־אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבָמֶהֶם וּבְכֹל־אֲשֶׁר
 לָהֶם הֵבִיאוּ : לט וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פָּרְעָה וְאָמַר מַה־מַּעֲשִׂיכֶם :
 לו וְאָמַרְתֶּם אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ כִּנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲנַחְנוּ
 גַּם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תִּשְׁכּוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן כִּי־תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם כָּל־רָעָה
 צִוָּן : מז * וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיְגִיד לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאֲחִי וְצֹאנָם
 וּבָמֶהֶם וּבְכֹל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מִאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנִם בְּאֶרֶץ גִּשְׁן :
 נ וּמִקְצֵה אָחִיו לָמַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיִּצְנֹם לִפְנֵי פָרְעָה : נא וַיֹּאמֶר
 פָּרְעָה אֶל־אָחִיו מַה־מַּעֲשִׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פָּרְעָה רָעָה צִוָּן עֲבָדֶיךָ
 גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ : נב וַיֹּאמְרוּ אֶל־פָּרְעָה לָגוּר בְּאֶרֶץ בָּאנוּ כִּי־
 אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד הָרַעֲב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּתֵּן
 יִשְׁבוּרָנָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן : נג וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
 אָבִיךָ וְאֲחִיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ : נד אֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְנֵיךָ הוּא בְּכִי־טָב הָאָרֶץ
 הַיּוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אֲחִיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וְאֲסִידֹעַת וַיִּשְׁכְּם
 אֲנִשְׁי־חֵיל וְשִׁמְתָם שָׂרֵי מִקְנֶה עֲדֹאֲשֵׁר־לִי : נה וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב
 אָבִיו וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי פָרְעָה וַיִּכְרֹךְ יַעֲרֹב אֶת־פְּרָיִה : נז וַיֹּאמֶר
 פָּרְעָה אֶל־יַעֲקֹב כִּמָּה יָמֵי חַיֶּיךָ : נח וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פָּרְעָה יָמֵי
 יָשָׁנִי מְגוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה מַעַט יוֹרֵעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיִּי וְלֹא
 הִשְׁיָנוּ אֶת־יָמֵי שְׁנֵי חַיִּי אֲבֹתִי בִימֵי כְּגוּרֵי יָהִם : נט וַיִּכְרֹךְ יַעֲרֹב אֶת־
 פָּרְעָה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פָרְעָה : ס וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־
 אָחִיו וִיתָן לָהֶם אֶהְיֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִטַּב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעֲמֶסֶס
 כָּאֲשֶׁר צִוָּה פָּרְעָה : סא וַיִּכְלְכֵל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת־כָּל־

כו כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני
 מז יעקב כל נפש ששים ויש: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
 נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ס
 כח ששי ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו
 כט ארצה גשן: ויאמר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
 ל גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר
 ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך
 לא חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואנידה
 לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי:
 לב והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקדם וכל אשר
 לג להם הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם:
 לד ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו
 גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה
 ט צאן: מז ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
 ובקדם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן:
 ב ג ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך
 ד גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ כנען כי
 אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה
 ה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר
 ו אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ
 הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת וישבם
 ז אנשי חיל ושמחת שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את יעקב
 ח אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר
 ט פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי
 שני מנורי שלישים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא
 י השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מנוריהם: ויברך יעקב את
 יא פרעה ויצא מלפני פרעה: שביעי ויושב יוסף את אביו ואת
 אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס
 יב כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל
 בית

בית אביו לחם לפי הטעם: י וְלָחֶם אֵין בְּכִי־הָאָרֶץ כִּירְכַבְד־הָרָעָב
מֵאֵד וְתִלְדָּה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעָב : י וַיִּקְרָא יוֹסֵף
אֶת־כָּל־הַכֹּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשֵׁבֶט־אֶשׁוּר
הֵם שִׁבְיִים וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־הַכֹּסֶף בֵּיתָה פֶּרְעָה : י וַיִּתֵּם בְּכֹכֶר
מִאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִיָּדָן כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
הִבֵּה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נִגְדָּה כִּי אָפֶס כֹּסֶף : י וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶנָּה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֶס כֹּכֶר : י וַיָּבֹאוּ אֶת־
מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסֶּסֶם וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן
וּבְכָל־הַגִּזָּה הַבֶּקָּר וּבְחֻמְרִים וַיְנַהֲלֵם בְּלֶחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בְּשָׁנָה
הַהִוא : י וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית וַיֹּאמְרוּ
לּוֹ לֹא־כָחַד מֵאֲדָנִי כִּי אִם־תָּתֶם הַכֹּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדָנִי
לֹא נִשְׁאָר לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלִיתִי אִם־נִגְוִינָנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ : י וְלָמָּה נָמוּת
לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲדַמְתָּנוּ קִנְיֹתֵנוּ וְאֶת־אֲדַמְתָּנוּ בְּלֶחֶם
וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ לְכֹדִים לְפֶרְעָה וְתִן־זֶרַע וְנַחֲיָה וְלֹא־נָמוּת
וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם : י וַיָּקֵן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדַמְתֵּי מִצְרַיִם לְפֶרְעָה כִּי־
מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאֶרֶץ
לְפֶרְעָה : י וְאֶת־הָעָם הָעֶבְרִי אֹתוֹ לָעֹדִים מִהֲצִיָּה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־
קֶצֶהוּ : י בָּק אֲדַמְתֵּי הַכְּנָעִים לֹא קָהָה כִּי חָק לְכַנְיָם מֵאֵת פֶּרְעָה
וַאֲכָלוּ אֶת־חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פֶּרְעָה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־
אֲדַמְתָּם : י וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאַתֶּם־
אֲדַמְתְּכֶם לְפֶרְעָה הֵאֱלֵכֶם זֶרַע וְרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה : י וְהָיָה
בְּתִבּוּאָה וְנָתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפֶרְעָה וְאַרְבַּע תִּהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע
הַשָּׂדֶה וְלֵאכֹלְכֶם וְלִצְאֹנְכֶם בְּבִתְיֹכֶם וּלְאִכֹּל לְמִנְכֶם : י מִפְּשִׁי
כִּי וַיֹּאמְרוּ הַחַיִּיתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדָנִי וְהָיִינוּ לְכֹדִים לְפֶרְעָה :
י וַיִּשָּׂם אֶת־הַכֹּסֶף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדַמְתֵּי מִצְרַיִם לְפֶרְעָה
לְחֹמֶשׁ בָּק אֲדַמְתֵּי הַכְּנָעִים לְבָדָה לֹא הָיְתָה לְפֶרְעָה : י וַיָּשָׁב
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וַיֵּאחֲזֵנוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד :
י וַיְהִי גִעָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יָמֵינִי עֹכֶב שְׁנֵי
חַיִּי שִׁבְעַת שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה : י וַיִּקְרְבוּ יָמָיו
וַיִּשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לְבָנָיו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מְצָאתִי חֵן

בעיניך

וא

יֵאֵין כָּאן פֶּסֶקָא כֻּלָּל כִּי אִם רוּחַ אֵת אַחַת

בית אביו להם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב יג
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: וילקט יוסף יד
את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשכר אשר
הם שברים ויבא יוסף את הכסף ב'תה פרעה: ויתם הכסף טו
מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף טז
הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את יז
מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה
ההוא: ויתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו יח
לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבחמה אל אדני
לא נשאר לפני אדני בלתי אם גוינתו ואדמתנו: למה נמות יט
לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם
ונזה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי כ
מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ויהי הארץ
לפרעה: ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד כא
קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה כב
ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת כג
אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה כד
בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הודת יהיה לכם לזרע
השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל ולטפכם: מפטיר
ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: כח
וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה כו
לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב כז
ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:
*ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני כח
חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי כט
ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן
*אין כאן פסקא כלל כי אם רוח אות אחת ואן 6 בעיניך

בְּעֵינָיו שִׁיב־נָא יְדָהּ תַּחַת יָרְכִי וְעֵשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאַמֶּת אֶרְאֶה
תְּהַבְרֵנִי בְּמִצְרַיִם׃ וַיִּשְׁכַּבְתִּי עִם־אִבְתִּי וַיְנַשְׂאֵנִי מִמִּצְרַיִם וַקְּבַרְתֵּנִי
בְּקִבְרָתָם וַיֹּאמֶר אֵלַי אִשְׁשָׁה כְּדִבְרָה׃ י״א וַיֹּאמֶר הַשְׁבֵּעָה לִּי
וַיִּשְׁבַּע לִּי וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ פ מַח ׀ וַיְהִי אַחֲרָי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיקָה חֲלָה וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו
עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם׃ י״ב וַיֵּנֶד לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנִי וְיֹסֵף
בָּא אֵלָיו וַיִּתְחַנֵּן יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ י״ג וַיֹּאמֶר יֹסֵף אֶל־
יוֹסֵף אֵל שְׁבִי נִרְאֶה־אֵלַי בָּרוּךְ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ י״ד וַיֹּאמֶר
אֵלַי הִנְנִי מִפְּרֶה וְהַרְבִּיתִּי וַנִּתְּתִיךָ לְקַחֵל עִמָּיִם וַנִּתְּתִי אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְזִרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ אַחֲתָה עֹלָם׃ י״ה וַעֲתִידָה שְׁנֵי־בָנָיִךְ הַנוֹלָדִים לָּךְ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲדִיבֶנִי אֵלָיו מִצְרַיִמָּה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן וַיְהִי־לִי׃ י״ו וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹבְדָתָ אַחֲרֵיהֶם לָּךְ יִהְיוּ עַל־
שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנֵהֲלָתָם׃ י״ז וְאֲנִי בָבֶל מִבְּרֹחַ מִתָּה עָלִי רַחֵם
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּרֶדֶךְ בְּעוֹד כְּבִרְתִּי־אֶרֶץ לָבֵא אֶפְרַיִם וְאֶקְבְּרָה שֵׁם
בְּרֶדֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית דָּחַם׃ י״ח וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
מִי־אֵלֶּה׃ י״ט וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבִיו בָּנִי־הֵם אֲשֶׁר־תָּתַן־לִי אֱלֹהִים
בְּזֶה וַיֹּאמֶר רַחֵם־נָא אֵלַי וְאַבְרָם׃ שׁוׁנִי וַיֵּינֶן יִשְׂרָאֵל כְּבָדוֹ מוֹקֵן
לֹא יוֹכֵד לִרְאוֹת וַיָּגֵשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם וַיִּתְּבַק לָהֶם׃ י״א וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֵה פָנֶיךָ לֹא פָלַגְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים
גַּם אֶת־זֶרְעֶךָ׃ י״ב וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מִעֵם בְּרָכָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֲפִיו
אֶרְצָה׃ י״ג וַיִּקָּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בְּיָמִינוֹ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־מְנַשֶּׁה בְּשְׂמָאלוֹ מִיָּמִין יִשְׂרָאֵל וַיָּגֵשׁ אֵלָיו׃ י״ד וַיִּשָּׁחַ יִשְׂרָאֵל
אֶת־יָמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצֶּעִיר וְאֶת־שְׂמָאלוֹ עַל־
רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שֶׁבֶל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר׃ י״ה וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף
וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ אֲבֹתִי לְפָנָיו אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק
הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי כַּעֲדֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ י״ז הַמִּלֻּאָה הִגָּל אֹתִי
מִכָּל־עַי וַיְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְהָם
וַיִּצְחָק וַיִּדְּוֵן לָרֶב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ שׁוֹשִׁי י״ח וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אֲבִיו
יַד־יָמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרְעַ בְּעֵינָיו וַיִּתְמַדַּ וַיִּדְּ־אֲבִיו לְהַסִּיר
אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה׃ י״ט וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבִיו

בעיניך שים נא ירך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
 ל תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני
 לא בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי
 א וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה*: פ מזח ויהי אחרי
 הדברים האלה ויאמר לינסף הנה אביך חלה ויקח את שני בני
 ב עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
 ג בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל
 ד יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי*: ויאמר
 אֵלֵי הַנְּנִי מִפֶּרֶךְ וְהִרְבִּיתֶךָ וְנִתְּתִיךָ לְקָהָל עַמִּים וְנִתַּתִּי אֶת הָאָרֶץ
 ה הַזֹּאת לְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֶחָזֶה עֹלָם: ועתה שני בניך הנולדים לך
 בָּאָרֶץ מִצְרַיִם עֵד בָּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיִם לֵהֵם אִפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּכָן
 ו וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ לִי: וּמִוֹלְדֶתְךָ אֲשֶׁר הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל
 ז שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנִחְלָתָם: וְאֲנִי כִּבְאִי מִפְּדֵן מֵתָה עָלֵי רַחֵל
 בָּאָרֶץ כְּנַעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבֵרֶת אֶרֶץ לְבָא אִפְרַתָּה וְאִקְבְּרָהּ שֵׁם
 ח בְּדֶרֶךְ אִפְרַת הוּא בֵּית לֶחֶם: וִירָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּסֶף וַיֹּאמֶר
 ט מִי אֱלֹהִים: וַיֹּסֶף אֶל אֲבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לֵי אֱלֹהִים
 י בִּזָּה וַיֹּאמֶר קָחֶם נָא אֵלַי וְאִבְרַכֶּם: שְׁנֵי וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כִּבְדּוּ מִזְקֵן
 יא לֹא יוֹכֵל לִרְאוֹת וַיִּגַּשׁ אֹתָם אֲלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם וַיַּחֲבֹק לָהֶם: וַיֹּאמֶר
 יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף רֹאה פָנֶיךָ לֹא פִלַּלְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֶתִּי אֱלֹהִים
 יב גַּם אֶת זֶרְעֶךָ: וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרַכְיוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לְאִפְּיוֹ
 יג אֶרְצָה: וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִפְרַיִם בְּיָמִינוֹ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל
 יד וְאֶת מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֹלוֹ מִיְּמִין יִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ אֲלָיו: וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל
 אֶת יָמִינוֹ וַיִּשֶׁת׀ עַל רֹאשׁ אִפְרַיִם וְהוּא הִצְעִיר וְאֶת שְׁמָאלוֹ עַל
 טו רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שְׁכַל אֶת יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר: וַיִּבְרַךְ אֶת יוֹסֵף
 וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ אֲבֹתִי לִפְנֵי אֲבֹתָם וַיִּצְחָק
 טז הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: הַמְּלֹאךְ הַגָּאֹל אֹתִי
 מִכָּל רָע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָּהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבֹרָהֶם
 יז וַיִּצְחָק וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: שְׁלִישִׁי וִירָא יוֹסֵף כִּי יִשִּׁית אֲבִיו
 יח יָמָיו עַל רֹאשׁ אִפְרַיִם וַיִּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמַךְ יָד אֲבִיו לְהַסִּיר
 יח אֶתָּה מֵעַל רֹאשׁ אִפְרַיִם עַל רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֲבִיו

לאֲבִיכֶן אָבִי פִּי־יָהּ הַבְּכֹר שֵׁם יְמִינָה עַל־יְדָאִשׁוֹ: י וַיִּמָּאֵן אָבִיו
וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנֵי יָדַעְתִּי גִסְתָּהוּא יִתְּהִי־לָהֶם וּגְסִי־הוּא יִגְדֹל וְאוֹלָם
אָחִיו תִּקְמָן יִגְדֹל מִמֶּנּוּ וְהָרָעוּ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם: י וַיֵּב כֶּם בְּיוֹם
הַהוּא לְאִמּוֹר בֶּן יִבְרָה יִשְׂרָאֵל לְאִמּוֹר יִשְׁמָר אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם
וְכַמְנֶשֶׁה וַיִּשֶׁם אֶת־אֶפְרַיִם לְבְנֵי מְנַשֶּׁה: יא וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־
יִסָּה הִנֵּה אֲנִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים לְמִכָּם וְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ
אֲבֹתֵיכֶם: יב וַאֲנִי נָתַתִּי לָךְ שָׂכָם אֶחָד גַּל־אֶחָד אֲשֶׁר לִקְחָתִי מִנֶּדֶךְ
הָאִמְרִי בְּחֶרְבִי וּבְקִשְׁתִּי: פ מִמַּד רַבִּיעִי וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בְּנוֹ
וַיֹּאמֶר הֶאֱסַפּוּ וְאֵנִי הֵכָּה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים:
י הַקִּצּוֹ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וַיִּמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם: י הָאוֹבֹן
בְּכָרִי אֶתָּה פָחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יִתֵּר שְׂאת וְיִתֵּר עֹז: י הַפָּחוּ בְּמִים
אֶל־חֹתֶרֶת כִּי עָלִית מִשְׁכַּבִּי אֲבִיךָ אוֹ חֲלָלִת יִצְוִעִי עָלָה: פ הַשְׁמִיעוֹן
וְלֹוֹ אֲחִים כָּלִי חָמֶם מִכְּרֵתֵיהֶם: י בְּסֹדֶם אֶל־תִּבְאֵן נַפְשֵׁי בְּקֵהֶם
אֶל־תִּחַד כְּבֹדִי כִּי בְּאֶפֶס הָרָגוּ אִישׁ וּבְרָצָם עֲקָרֵי־שׂוֹר: י הָאֲרוֹר
אֶפֶס כִּי עֹז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּה אֶחְלָקֶם בִּי עֵקֶב וּפְצִים בִּישְׂרָאֵל: פ
י הַיְּהוּדָה אֶתָּה יוֹדוּהָ אֶחָד יְהוָה בְּעָרָה אֲבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי
אֲבִיךָ: י הָגֹר אֶרֶזֶה יֵהֱדָה כִּטְרָה בְּנֵי עָלִית פָּרַע רַבִּין פֶּאֶרְזֶה
וּבְקִבְיָא מִי וְקִינֹו: י הָאֲדָסִיר שְׂבִט מִי־הַיְּהוּדָה וּמִחֶקֶק מִבְּנוֹ רִגְלוֹ
עַד כִּי־יָבֹא שִׁלְחָה וְלוֹ יִקְחֵת עֲמִים: יא אֶסְבִּי לְגִפְּוֹן עָרָה וְלִשְׂרָקָה
בְּנֵי אֶתְנֹו פֶּכֶם בֵּין לָבִשׁוּ וּבְדָם־עֲנָבִים סוּתָה: י הַכְּלִילִי עֲנִים
מִיִּין וּלְבוֹשֵׁנִים מִחֶלֶב: פ י זְבוּלִין לְחֹף יָמִים יִשְׁבֹּן וְהוּא לְחֹף
אֲנִית וְיִרְכָּתוֹ עַל־צִידוֹ: פ י יִשְׁשֹׁכֶר חֲמֹר גָּם רַבִּין בֵּין
דְּמִשְׁפָּתִים: י הָיִירָא מְנַחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאֶרֶץ כִּי גַעְמָה וַיֵּם
שְׂכָמוֹ לְסַבֵּל וַיְהִי לָכֶם עֵקֶד: ס י הָדִין עֲמֹו פֶּאֶתָד שְׂכָמִי
יִשְׂרָאֵל: י הַיְּהוּדִין נָחֵשׁ גַּל־דֶּרֶךְ שְׁפִיפֹן גַּל־אֶרֶץ הַנֶּשֶׁף עֲקָבִי־סוֹם
וַיִּפֹּל רַכְבוֹ אַחֲוֹר: י הַקִּישְׁעֵתָה קִנְיִתִּי יִהְיֶה: חֲמִישִׁי ס י הָגִד גִּדּוֹד
יְגוֹדְנוֹ וְהוּא יְגִד עֵקֶב: ס י מֵאֲשֶׁר שְׂמַנָּה לְחֵמוֹ וְהוּא יִתֵּן בְּעֶדְנִי
מֶלֶךְ: ס יא נִפְתָּלִי אֵילָה שְׂדֵחָה הִנֵּהוּ אִמְרִי־נֶפֶר: ס יב בֶּן פָּרֶת
יֹסֶפֶה בֶּן פָּרֶת עַל־יָעִין בְּנוֹת צַעֲדָה גַּל־שׂוֹר: יב וַיִּמְרָהוּ וַרְבוּ
וַיִּשְׁמָטֵהוּ בְּעֵלֵי חֲצִים: יד וַתֵּיָבֵב בְּאִיתָן מִשְׁתֹּו וַיִּפּוּ וְהָעִי יָדִיו

לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו י
ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם ביום כ
ההוא לאמור* כך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים באפרים
וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל כא
יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
אבותיכם: ואני נתתי לך שכס אחד על אחיך אשר לקחתי מיד כ
האמרי בחרבי ובקשתי: פ ממ רביעי ויקרא יעקב אל בניו א
ויאמר האספד ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אבותיכם: ראובן כ
בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחו כמים י
אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: פ שמעון ה
ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי בקהלם י
אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור ז
אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: פ
*יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אביך ישתחוו לך בני ח
אביך: גור אריה יהודה ממרף בני עלית כרע רבין כאריה ט
וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו י
עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי לגפן עירה* ולשרקה יא
בני אתנו כבס ביין לבשי ובדם ענבים סותה*: חכלילי עינים י
מיין ולבן שנים מחלב: פ זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף י
אנית וירכתו על צידן: פ יששכר חמר גרם רבין בין י
המשפתים: וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה וימ טו
שבמו לסבל ויהי למס עבד: ס דן ידין עמו כאחד שבטי טו
ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארץ הנשך עקבי סוס י
ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: חמישי ס גד גדוד יח י
יגודנו והוא יגד עקב: ס מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני כ
מלך: ס נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: ס בן פרת כא כ
יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו כ
ישמחתו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו כד
*כלא ו' בראש עמוד סימן ב"ה שמו" עירו ק' סותי ק' מירי

כוֹדֵי אֲבִיר וְעֹלָם מִשָּׁם רָעָה אֲבִי יִשְׂרָאֵל : כ" מֵאֵל אֲבִיהַ וַיִּזְדָּק
 וְאֵת שְׁדֵי וַיְבָרֶכֶּה בְּרֹכֶת שְׁמוֹם מִעַל ב' כֵּת תְּחִלָּה רִבְעִית תַּחַת
 ב' כֵּת שְׁדִים וְרָחֵם : מ' בְּרֹכֶת אֲבִיהַ גִּבּוֹר עַל־בְּרֹכֶת הוֹרֵי גֵד־
 תְּאֻנָּה גִבְעֵת עַל־רֶם תְּהִלָּין לְדָאֵשׁ יוֹסֵף וְלִקְדָּקֵךְ גִּזּוֹר אֲחִיו : ש"פ
 מ' בְּנִימִיו זֶאֱבַי וְיִטְרָה בִּבְקָר יֶאֱבַי עַד וְלִטְרָב יִחְלַק שְׁלָל : כ" כָּד־
 אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם
 וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרָתוֹ בֵּן־הָאָדָם : כ" וַיֵּצֵאוּ אוֹתָם וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵהֶם אֲנִי נֹאסֵף אֶל־עַמִּי קִבְּרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתֵי אֶרֶץ־מִצְרָיִם אֲשֶׁר
 בִּשְׁדָּה עֶרְוֹן הַחֲתִי : י' בְּמִעְרָה אֲשֶׁר בִּשְׁדָּה הַמְּכַפְּרָה אֲשֶׁר־עַל־
 פְּנֵי מִמְרָא בָּאָרֶץ פְּנֵעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבִירָהֶם אֶת־הַשְּׂדֵה מֵאֵת עֶפְרָן
 הַחֲתִי לֶאֱחֻז־דָּבָר : י"ט שְׁמָה קִבְּרוּ אֶת־אֲבִירָהֶם וְאֵת עֵרָה אִשְׁתּוֹ
 שְׁמָה קִבְּרוּ אֶת־זֶחֶק וְאֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשְׁמָה קִבְּרֵתִי אֶת־לֵאָה :
 י"ב מִקְנֵה הַשְּׂדֵה וְהַמִּצְרָה אֲשֶׁר־לָבֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת : י"ג וַיְכַל יַעֲקֹב
 לְצֻוֹת אֶת־בְּנָיו וַיֹּאסֵף רִגְלָיו אֶל־יְמֵי מִטָּה וַיְגֻועַ וַיֹּאסֵף אֶרֶץ־עַמּוּי :
 ג' י"פ יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אֲבִיו וַיִּבְךְ עָלָיו וַיִּשְׁקֵלּוּ : ד' וַיֵּצֵאוּ יוֹסֵף אֶת־
 עֲבָדָיו אֶת־הַרְפָּאִים לַחֲנֹט אֶת־אֲבִיו וַיַּחֲנֹטוּ הַרְפָּאִים אֶת־יִשְׂרָאֵל :
 ז' וַיִּמָּלְאוּ־לּוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי פָן יִמָּלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִּים וַיִּכְבּוּ אֹתוֹ
 מִצָּרִים שִׁבְעִים יוֹם : ד' וַיַּעֲבֹדוּ יְמֵי בִכְתּוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל־בֵּית
 פַּרְעֹה לֵאמֹר אֲסִינָא מִצָּאֵתִי חַן בְּעֵינֵיכֶם דְּבִרְוִי־נָא בְּאֻזְנֵי פַרְעֹה
 לֵאמֹר : ה' אֲבִי הַשְּׁבִיעֵנִי לֵאמֹר הִנֵּה אֲנִי מֵת בְּחִבְרֵי אֲשֶׁר פְּרִיתִי
 לִי בָּאָרֶץ פְּנֵעַן שְׁמָה תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אֲבִי
 וְאֶשׁוּבָה : ו' וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֶה וְקִבֵּר אֶת־אֲבִיךָ כֹּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעִיךָ :
 ז' וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבֵּר אֶת־אֲבִיו וַיַּעֲלֵה אוֹתוֹ כִּדְעַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ
 וְכָל זִקְנֵי אֶרֶץ־מִצְרָיִם : ח' וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאֲחָיו וְכֵת אֲבִיו רַחַם טַפָּם
 וְצֹאנָם וּבְקָרָם עֲזֹבוּ בָּאָרֶץ גִּשְׁן : ט' וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם־דָּחִיב גַּם־פְּרָשִׁים
 וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כְּבֹד מְאֹד : י' וַיָּבֹאוּ עַד־גִּזְרֹן הָאֲמֹד אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
 וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכֹבֵד מְאֹד וַיַּעַל לְאֲבִיו אֲבֵל שִׁבְעַת
 יָמִים : י"ג וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־יְהֹאֲכֵל בֶּן־הָאֲמֹד
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ כֹּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עֲלֵיכֶם הָרָא שְׁמָה אֲבֵל מִצְרָיִם אֲשֶׁר
 בְּגִבְרַת הַיַּרְדֵּן : י"ד וַיַּעֲשׂוּ בְנָיו לָו בֶּן פֶּאֶשֶׁר צֹאן : י"ו וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ

כה מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך
 ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת
 כו ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד
 תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ששי פ
 כז כח בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל
 אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
 כט ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם: ויצו אותם ויאמר
 אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר
 ל בשדה עפרון החתי: במערה אשר בשדה המכפלה אשר על
 פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן
 לא החתי לאחוזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
 שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה:
 לב לג מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב
 לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:
 א ב ג ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: ויצו יוסף את
 עבדיו את הרפאים להנמי את אביו ויחנמו הרפאים את ישראל:
 ג וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנמים ויבכו אתו
 ד מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית
 פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
 ה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתתי
 וי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי
 ו ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך:
 ו ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו
 ח וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם
 ט וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים
 י ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרן האמד אשר בעבר הירדן
 ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
 יא ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האמד
 ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
 יב יג בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום: וישאו אתו
 בניו

בְּנֵי אֶרֶצָה פָּנֵעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בַּמַּעֲרָת שֶׁהָיָה הַמִּכְפָּלָה אֲשֶׁר קָנָה
אֲבֹתָהֶם אֶת־הַשָּׂדֶה לְאַחֲזֵת־קֶבֶר מֵאֵת עַפְרֹן הַחֲתִי עַל־פְּנֵי מִמְרָא :
וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרָיִמָּה הוּא וְאָחִיו וְכָל־הָעִלְמִים אֲתוֹ לְקַבֵּר אֶת־
אָבִיו אַחֲרֵי קִבְּרוֹ אֶת־אָבִיו : וַיֵּרְאוּ אֶחָיִי־יוֹסֵף כִּי־יָמִית אֲבִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהַיֵּשֶׁב יָשִׁיב לָנוּ אֶת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר
גָּבַלְנוּ אֹתוֹ : וַיֵּצְאוּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר :
י כֹּה־דֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנִי שָׂא נָא פֶשַׁע אֲחִיקָה וְחַטָּאתָם כִּי־הִרְעָה
גְּמִלוֹךְ וַעֲתָה שָׂא נָא לִפְשַׁע עַבְדִּי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבֶךְ יוֹסֵף בְּדַבְרָם
אֵלָיו : וַיִּנְחֲלוּ בְּסִי־אָחִיו וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֵּנוּ לְךָ עֲבָדִים :
יט וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֲלֵי־תִירָאוּ כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי : וְאַתֶּם
הִשְׁבַּתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲטִיבָה לְטִבָּה לְמַעַן עֲשֶׂה פֶּיֶס הַזֶּה
לְחַתֹּת עִם־רָב : שְׁבִיעִי נָא וַעֲתָה אֲלֵי־תִירָאוּ אֲנִי אֶכְלָכֶם אֲחֵכֶם
וְאֵת־טַפְכֶּם וַיִּנַּחֲם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עִלֵּי־לִבָּם : כ וַיָּשָׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם
הוּא וְבֵית אָבִיו וַיְהִי יוֹסֵף מֶאֱהָ וַעֲשֶׂר שָׁנִים : כא וַיֵּרָא יוֹסֵף
לְאַחֲרָיו בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי כָבוֹד מִנְּשֵׁי יִלְדוֹ עַל־בֶּן־כִּי־יוֹסֵף :
כב וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו אֲנִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֹד וַיִּפְקֹד אֶתְכֶם
וְהִעֲלָה אֶתְכֶם מִן־הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב : כג וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֲחֵכֶם וְהִעֲלֵתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה :
כד וַיָּגִיד יוֹסֵף בְּוִי־מֶאֱהָ וַעֲשֶׂר שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ אֹתוֹ וַיִּשֶׂם
בָּאָרוֹ בְּמִצְרַיִם : חֹזֶק

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלושים וארבעה. א"ך
ל"ד סימן : וחציו ועל חרבך תחיה : ופרשיותיו י"ב. זה שמי דע"ס
סימן : וסדריו כ"ג. גם ברוך יהיה סימן : ופרקיו נ'. יי' חנו לך קיינו
סימן : מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמנה
וארבעים. הכל תשעים ואחת פרשיות. צא אתה וכר
העם אשר ברגליך סימן :

בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
 אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא:
 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את י
 אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ^{טו}
 ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר
 גמלנו אתו: ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: ^{טז}
 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה ^{יז}
 גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברים
 אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ^{יח}
 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם ^{יט}
 חשבתם עלי רעה אלהים חשבה למען עשה כיום הזה
 להחית עם רב: שביעי ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ^{כא}
 ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים ^{כב}
 הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: מפטיר וירא יוסף ^{כג}
 לאפרים בני שלשים* גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף:
 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם ^{כד}
 והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע
 לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל ^{כה}
 לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה:
 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנמו אתו ויישם ^{כו}
 בארון במצרים: ח ז ק

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה. א"ך
 ל"ך סימן: וחציו ועל חרכך תחיה: ופרשיותיו י"ב. זה שמי לעלם
 סימן: וסדריו כ"ג. גם ברוך יהיה סימן: ופרקיו נ'. יי' חננו לך קיינו
 סימן: מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמנה
 וארבעים. הכל תשעים ואחת פרשיות. צא אתה וכל
 העם אשר ברגליך סימן:

א * ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש
 וביתו באו : יראובן שמעון לוי ויהודה : * יששכר
 זבולון ובנימן : * דן ונפתלי גד ואשר : * יהוי כל נפש וצאיר ורחל
 יעקב שבטים נפש ויוסף היה במצרים : * וימת יוסף וכל אחיו
 וכל הדור ההוא : * ובני ישראל פרו וישרצו וידברו ויעצמו בן אד
 מאד ותמלא הארץ אדם : * פ * ויהי כמלך חדש על מצרים אשר
 לא ידע את יוסף : * ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
 כעמו : * הבה נתחכמה לו פ * ירבה והיה פייסת כראנה מלחמה
 ונאספה גסיס הוא על שנאנו ונלחם יבנו ועדה מ הארץ : * וישמו
 עמיו ערי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסמות לפרעה
 את יתם ואת יתום : * * וכאשר יענו אתו פן ירבה וכן יפרץ
 ויקצו כפני בני ישראל : * * ויעבדו מצרים את בני ישראל ב * *
 * וימירו את יתיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכרעבדה
 בשדה את פני עבדתם אשר יעבדו בהם בפרך : * * ויאמר מלך
 מצרים למלדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית
 פועה : * * ויאמר בילדכן את העבריות וראינהן על האבנים ג *
 הוא והמתן אתו ואסיבת הוא והיה : * * ותראה המלדת את
 האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותהי את
 היקרים : * שני * * ויקרא מלך מצרים למלדת ויאמר להן מדוע
 עשיתן הדבר הזה ותהינן את העלזים : * * ותאמר המלדת אל
 פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות פייסות הנה בטרם תבוא
 אליהן המלדת וידו : * * וייטב אלהים למלדת וירב העם ויעצמו
 כאד : * * * ויהי כי יראו המלדת את האלהים ויעש להם בתים :
 כ * ויצו פרעה קבר ימו ואמר פלדכן הילוד היארה תשליכהו וכל
 הבת תהיון : ב * * ויגד איש מבית לוי ויקח את בת לוי : * * ותהר
 האשה ותלד בן ותרא אתו כייטב הוא ותצפנהו שלשה ימים :
 * * וראיכה עוד הצפינו ותקח לו תבת נזמא ותחברה בחמר
 ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף עד שפת היאר : * * ותתצב
 אחתו מרחק לדגיה מה יעשה לו : * * ותהר בת פרעה לרחל עד
 היאר ונערתי הלבית עליה היאר ותרא את בתה בתוך הסוף

ותשלח

סיני ד' שמיין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה' ה' בלא מפיך

א * ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימין: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: פ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלהם בנו ועלה מן הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסבנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא וחייה: ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיון את הילדים: שני ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיון את הילדים: ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם יא אלהן המילדת וילדו: וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון: ב וידך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף

* יצא ד' שטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה' ותשלח

וַתִּשְׁלַח אֶת־אִמָּתָהּ וַתִּקְרָהּ: וַתִּפְתַּח וַתֵּרָאֶהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נָעַר בִּכְהָ וַתְּחַמֵּל: לָיו וַתֹּאמֶר כִּי־לִדִי הָעֶבְרִים זֶה: וַתֹּאמֶר אֶחָתוּ אֶל־בְּתִּפְרָעָה הָאֵלֶּף וַקָּרָאתִי לָהּ אִשָּׁה מִן־הָעֶבְרִית וַתִּגַּם לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד: וַתֹּאמֶר־לָהּ בְּתִּפְרָעָה לְכִי וַתִּקְרָה הַעֲלָמָה וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד: וַתֹּאמֶר לָהּ בְּתִּפְרָעָה הֲלִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִנֵּקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּנְקֶהוּ: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתִּבְאֶהוּ לְבְתִּפְרָעָה וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַיּוֹמִים מִשִּׁיתָהוּ: שְׁלִישִׁי יוֹדִי בְיָמַיִם הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ עֲבָרֵי מִן־הָי: יִי וַיִּפֹּא כֹה וְכֹה יֵרָא פִּי־אֵין אִישׁ וַיֵּד אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֶהוּ בַּחֹל: יִי וַיֵּצֵא בְּיוֹם הַשְּׁנִי וְהִנֵּה שְ�נַי־אֲנָשִׁים עֲבָרִים נָצִים וַיֹּאמֶר לָרִשָּׁע לָמָּה תִּפֹּה רַעְדָּה: יִי וַיֹּאמֶר כִּי שָׂמָךְ לְאִישׁ שָׂר וְשִׁפְטָל עָלֵינוּ הִקְדֵּרְגֵנִי אַתָּה אָמַר פֶּאֶשֶׁר הִרְגֵּת אֶת־הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נֹדַע הַדָּבָר: יִי וַיִּשְׁמַע פְּרָעָה אֶת־הַדְּבָר בָּזָה וַיִּבְקֹשׁ לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה כַּפְּנֵי פְרָעָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַחָאָר: יִי וְלָכֹה מִדְיָן שִׁבְעַ בָּנוֹת וַתִּבְאֵנָה וַתִּדְּלַנָּה וַתִּמְקְלָנָה אֶת־הַחֲרָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן: יִי וַיִּבְאֹה הָרָעִים וַיִּגְרָעוּם וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיּוֹשֶׁלֶן וַיִּשָּׂק אֶת־צֹאנָם: יִי וַתִּבְאֵנָה אֶל־רַעְוָאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדְּעַ מִהֲרִתֶּן בְּאֵי הַיּוֹם: יִי וַתֹּאמְרֹן אִישׁ מִצְרִי הִצִּיקֵנוּ מִיַּד הָרָעִים וְגַם־דָּדָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשָּׂק אֶת־הַצֹּאן: יִי וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָתָיו וְאִיו לָמָּה זֶה עֲבַתְי אֶת־הָאִישׁ קָרָאן לוֹ וַיֹּאכֵל לָדָם: יִי וַיּוֹאֵד מֹשֶׁה לַשִּׁבְתָּ אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפְרָה בָּתּוֹ לְמִשָּׁה: יִי וַתִּלְד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְוִיָּה: פִּי יוֹדִי בְיָמַיִם הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאחֲזוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֶבְרָה וַיַּעֲקֹרוּ וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הַיְּבֵרָה: כִּי וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיּוֹפֵר אֱלֹהִים אֶת־פְּרִיתוֹ אֶל־אֲבֹרָתָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: כִּי וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים: ס ג רַבִּיעִי וּמֹשֶׁה הָיָה רָעָה אֶת־צֹאֵן יִתְרוֹ חֹתֵנוּ פֶּחָן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת־דָּצֹאן אֶתֶר הַמִּדְבָּר וַיִּבְאֵהוּ אֶל־יִתְרוֹ הָאֱלֹהִים חֹרֶבָה: ד וַיֵּרָא מֶלֶאךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ כְּתוֹךְ הַסִּינָה וַיֵּרָא וְרַגְלֵי הַסִּינָה בְּעֵד פֶּאֶשׁ

ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: ותאמר לה בת פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד: ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקתו: ויגדל הילד ותבאחו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתתו: שלישי ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש וידך את המצרי וישמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהדגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אבן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהמים להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם: ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: פ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ס ג רביעי ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: וירא מלאך יתה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה

והסִיחַ אִינֵנוּ אִכָּל : י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְתַּחֲנָא וְאַרְאֶה אֶת־הַמֶּרְאָה
הַגָּדֹל הַזֶּה כִּדְּוֶעַ לֹא־יִבְעַר הַסִּיחַ : י וַיֵּרָא יְהוָה כִּי כָר לָרְאוֹת
וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסִּיחַ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנְנִי :
י וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הֲלָל־שְׁרִינְעֶלְיָךְ כַּעַל רְגִלְיָךְ כִּי הִמָּה ס' אֲשֶׁר
אַתָּה עֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתִּי־קֹדֶשׁ הוּא : י וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֶתִּי אֲבִיךָ
אֱהִי אֲבִרְהֶם אֱהִי יִצְחָק וְאֱהִי יַעֲקֹב וַיִּכְתֹּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא
כַּהֲפִיט אֶל־הָאֱלֹהִים : י וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאָה רֵאִיתִי אֶת־עֲנִי יָמִי אֲשֶׁר
בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צָרְתָם שְׂמַעְתִּי כִּפְנֵי נִגְשִׁיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־כַּאֲבִיו :
י וְאַנֹּד לְדַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וְלַהֲעֵלְתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַהוּא אֶל־אֶרֶץ
טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ אֶרֶץ־מִקּוֹם הַפָּנֵי עָנִי וְהַחֲתִי
וְהָאֹמְרִי וְהַפְרוֹזִי וְהַחַוִּי וְהַיְבוֹסִי : י וְעַתָּה הִנֵּה צָעַקְתָּ בְּנִי־יִשְׂרָאֵל
בָּאתָ אֵלָי וְנִסִּיתִי אֶת־הַלֶּחֶן אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹא־צִיֵּא אִתָּם : י וְעַתָּה
לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֶרְפָּרְעָה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם :
י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִי אֵקֵד אֶל־פְּרַעְיָה וְכִי
אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם : י וַיֹּאמֶר פִּי־אֶתִּיה עֲמֹךְ וְהִיִּלְכָה
הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שֶׁחֲתִיקָה בְּהוֹצִיאָה אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּ אֶת־
הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה : י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי בֹא
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם
וְאָמְרוּלִי מִה־יִּשְׁכְּנוּ מָה אָמַר אֱלֹהִים : י וַיֹּאמֶר אֵל אֶל־מֹשֶׁה
אֶתִּיה אֲשֶׁר אֶתִּיה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתִּיה שְׁלַחְנִי
אֵלֵיכֶם : י וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶרְמֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי עֵלְבִי שְׁלַחְנִי
אֵלֵיכֶם וְהִדְשִׁמִּי לַעֲלֹם וְהִזְכִּיר לְדֹר דֹּר : ח ס' לָךְ וְאֶסְפֹּת
אֶת־קִנְיִי יֵשׁ אֵל וְאָמַרְתָּ אֲדָהִם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נָתַתָּה אֵלָי
אֱלֹהֵי אֲבִרְהֶם יִצְחָק וְעַכְשָׁכֵּי לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶדְתִּי אֲרִיכָם וְאֶת־הָעֲשׂוֹי
לָכֶם בְּמִצְרַיִם : י וַיֹּאמֶר אֲעֵדָה אֲרִיכָם מִעֲנִי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ חֶלֶב עָנִי
וְהַחֲתִי וְהָאֹמְרִי וְהַפְרוֹזִי וְהַחַוִּי וְהַיְבוֹסִי אֶל־אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ :
י וְיִשְׁמְעוּ לְקוֹלְךָ וּבָאתָ אֵתָה וְקִנְיִי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּם
אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים נִדְרָה זְעִינוּ וְעַתָּה נִלְכְּהִינָא דְרָה
עֲדָשֶׁת יָמִים בְּמַדְבָּר וְנִזְבַּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ : י וְאָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי

והסנה איננו אבל: ויאמר משה אסדה נא ואראה את המראה
הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: וירא יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני:
ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר
אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא
מחביט אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר
במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את מכאביו:
וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ החוא אל ארץ
טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی: ועתה הנה צעקת בני ישראל
באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה
לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים:
ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אדך אל פרעה וכי
אציא את בני ישראל ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך
האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את
האלהים על החר הזה: ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא
אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם
ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם: ויאמר אלהים אל משה
אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל
יהוה אלהי אבותיכם אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: חמישי לך ואספת
את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי
אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی אל ארץ זבת חלב ודבש:
ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מֶדֶךְ מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר ונזכחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי כי

לא־יתנו אֶתְכֶם מִדֶּם מִצְרַיִם דְּהֶלֶךְ וְלֹא בֵּית חֲזָקָה : י וְשָׁלַחְתִּי אֶת־
 יָדִי וְהִפֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאֶחָד־
 כֹּה יִשְׁלַח אֶתְכֶם : יא וְנָתַתִּי אֶת־חֹן הָעֵם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה
 כִּי תֵלְכוּ לֹא תִכְזְבוּ רִיקָם : יב וְשָׁאַלְהָ אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִכָּנַת
 בֵּיתָהּ כִּלְי־כֶסֶף וְכִלְי־זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתָם עַד־פְּנִיכֶם וְעַד־בְּנוֹתֵיכֶם
 וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרַיִם : יג וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן דַּא־אָמִינוּ לִי וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ בְּקִלִּי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה : יד וַיֹּאמֶר אֲדֹנָיִי יְהוָה
 כִּי־הוּא בֵּיתִי וַיֹּאמֶר כִּפְסָה : יו וַיֹּאמֶר תִּשְׁלִיכֶהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ
 אֶרְצָה וַיְהִי דְלַחֲטֹט וַיָּגֶם מֹשֶׁה מַפְגְּיוֹ : יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 עֲזַח יָדְךָ וְאַחֲזוּ בִּזְנֻבּוֹ וַיִּשְׁבַּח יְדוֹ וַיִּחַזַּק בּוֹ וַיְהִי דְמִטָּה בְּכַפּוֹ :
 יח דְּמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי־נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יט וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הִבְאֵנָה יָדְךָ
 בְּחִיקָה וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאֶה וְהָיָה יָדוֹ מִצְרַעַת פֶּשֶׁלֶג :
 כ וַיֹּאמֶר הִשָּׁב יָדְךָ אֶרְחִיקָה וַיָּשִׁיב יָדוֹ אֶל־חִימוֹ וַיּוֹצֵאֶה מִחִיקוֹ
 וְהָיָה־רֶבֶה כִּפְשָׁרוֹ : כא וְהָיָה אֲשִׁילָא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לָךְ
 הָאֵת הָרִאשׁוֹן וְהָאֲמִינוּ לָךְ הָאֵת הָאֲחֵרוֹן : כב וְהָיָה אֲשִׁילָא יֵאֱמִינוּ
 גַּם לְשֵׁנִי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקִלְךָ וּלְקַחְתָּ כַּמִּימִי הַיּוֹם
 וְשִׁפְכָתָּ הַיִּבְשָׁה וְהָיוּ הַפִּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיָּאָר וְהָיוּ דָּם בַּיִּבְשָׁתָּה :
 כג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה כִּי אֲדֹנָיִי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִכִּי גַם
 כְּתֻמּוֹל גַּם מִשְׁשֵׁם גַּם מֵאֵז דְּבָרָה אֶל־עַבְדְּךָ כִּי כַבִּדְפָּה וּכְבֹד
 לִטָּן אֲנִי : כד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו כִּי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מוֹעֵדוֹם
 אֵלֶם לוֹ חֹרֵשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹר הִלָּא אֲנִכִּי יְהוָה : כה וְעַתָּה לָךְ
 וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹר : כו וַיֹּאמֶר כִּי אֲדֹנָיִי
 שְׁכַחְנָה בֵּית־שָׁלַח : כז וַיִּתְּרָאֵף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִלָּא אֶתְרִן
 אֲחִיךָ הַלֹּזִי יָדְעִיתִי כִּידְבָר יִדְבָר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֵצֵא דְקִרְאָתְךָ
 וְרֹאֶה וְשִׁמַּח בְּלָבוֹ : כח וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשִׁמַּת אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנִי
 אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂיוּ : כט וְדִבַּר־
 הוּא לָךְ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא יְהוֹדִיעְלָךְ לָפֶה וְאַתָּה תַּחֲזִיק־לָמוֹ
 לֹא־אֲהִים : לוֹ וְאַתָּה־מִּטָּה הִנֵּה תִקַּח בִּידְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּבוֹ אֶת־
 הָאֵתוֹת : פ שְׁשִׁי וַיִּקַּח מֹשֶׁה וַיָּשִׁיב וְאֶתְרִתָּהּ תָּתֵנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ אֶתְכֶם

לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה : ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחרי כן ישלח אתכם : ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם : ושאלה אשה משבנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמלת על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים : ד ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה : ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר משה : ויאמר השליכוהו ארצה וישלכוהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו : ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו : למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג : ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו : והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון : והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת : ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי : ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או הרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה : ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר : ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח : ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבך : ודברת אליו ושמע את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון : ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים : ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות : פ ששי וילך משה וישב אל יתר התנו ויאמר לו אלכה

זֶה וְאֵשׁוּבָה אֶל־אֶחָיו אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאִרְאָה הַעֹדֶם הַזֶּה וְיֹאמֶר
 יִתְּנוּ לְמֹשֶׁה לֶךְ לְשָׁלוֹם : » וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּנִדְוֹן לֶךְ שֹׁב
 מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ : » וַיֵּקֶם מֹשֶׁה
 אֶת־אֵימָתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְכַּבְםָ עַל־חֲמֹר וַיָּשֹׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיֵּקֶם
 מֹשֶׁה אֶת־מִטַּה הָאֱלֹהִים בְּדֹרוֹ : » וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִבְכָתֶךָ
 לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה רֹאה כָּל־הַמִּפְתִּים אֲשֶׁר־עָמְטִי בְּיָדְךָ וַעֲשֵׂתָם
 לִפְנֵי פְרַעְה וְאֲנִי אַחֲזֶק אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם : » וַיֹּאמֶר
 אֶל־פְּרַעְה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל : » וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עֲלֹת
 אֶת־בְּנִי וַיַּעֲבֹדֵי וַתִּמָּאֵן לִשְׁלַח הַנֶּהֱאֵל כִּי הִרְגָּ אֶת־בְּנִי בְכֹרִי :
 כִּי נִיְהִי בְּדֶרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגַּשְׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ : » וַתִּקַּח צִפּוֹרָה
 צֹר וַתַּכְרֶת אֶת־עַוְלַת בְּנָהּ וַתִּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר פִּי חָתַן־דָּמִים
 אָתָּה קִי : כִּי יִרְף מִמֶּנּוּ אִזְ אֲמַרְהָ חָתָן דָּמִים לְמוֹתָת : פ » וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֶךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגַּשְׁהוּ בַּהֲרֵ
 הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקְלוּ : » כִּי וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
 שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֵת אֲשֶׁר צִוָּהוּ : » וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ
 אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־
 דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֵת לְעֵינֵי הָעָם : » וַיֹּאמְרוּ הָעָם
 וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עֲנָנִים וַיִּקְרְאוּ
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ : שְׁבִיעֵת » וְאַחֲרַי בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעְה
 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּחֲנוּ לוֹ בַּמִּדְבָּר :
 » וַיֹּאמֶר פְּרַעְה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא
 יִדְעֵתִי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁכַּח : » וַיֹּאמְרוּ אֲדָהִי
 הַעֲבָרִים נִקְרְאוּ עֲדֵינוּ נִלְכָּה זֶה הֶרֶף שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְכָּרָה
 לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגַּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בַּחֲרָב : » וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִלֶּכֶה
 מִצְרַיִם לָמָּה מִיָּה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִפְּעֻשׂוֹ רְבוּ
 לְכַבְּלֵתֵיכֶם : » וַיֹּאמֶר פְּרַעְה הַיִּדְּבָרִים עָתָה גַּם הָאָרֶץ וְהַשִּׁבְתֶּם
 אֲלֵהֶם מִפְּבִלְתֶּם : וַיִּצְוּ פְּרַעְה בְּיוֹם הַהוּא אֶת־הַחֲנָשִׁים בָּנָיו וְאֶת־
 שְׂטָרָיו לֵאמֹר : יִלָּא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבוֹן לָעָם דִּלְבָן הַלְבָנִים כְּתִמּוֹל
 שֵׁלֶשׁ הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבוֹן : וְאֶת־מִתְּפַנֵּת הַדְּבָנִים אֲשֶׁר
 הֵם עֹשִׂים תַּמּוֹד טָשֶׁשׁ תִּשְׁיִמוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרָעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים

נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך שלום: ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך: ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותנע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: פ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו: ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל: וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם: ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניו ויקדו וישתחוו: שביעי ה ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: לא תאספון לתת תבן לעם ללכך הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקשישו להם תבן: ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם

הם עֲלֵינוּ הם צִעְקִים לֵאמֹר נִלְכָּה נִזְכָּחָה לֹאֲלֹהֵינוּ * תִּכְבֹּד
הַעֲבֹדָה עֲלֵיהֶם אֲנִישִׁים וְיַעֲשׂוּבָה וְאֲלֵי־יִשְׂרָאֵל בְּדִבְרֵי־שֹׁקֶר : י וַיֵּצְאוּ
נְגִשֵׁי הָעָם וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פֶּה פֶּרַעַה אֵינֶנִּי
נָתַן לָכֶם תָּבוֹן : י אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תָּבוֹן כִּי־אֲשֶׁר תִּכְצְאוּ כִּי אֵין
נִגְרַע מֵעֲבֹדְתְּכֶם דָּבָר : י וַיִּפֹּץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֹׁשׁ
קֶשֶׁתָּתָבוֹן : י וַהֲנִגְשִׁים אֲצִים לֵאמֹר כִּלּוּ מַעֲשִׂיכֶם דְּבַר־יְיָ בְּיוֹמוֹ
כִּי־אֲשֶׁר בַּהֲיוֹת הַתָּבוֹן : י וַיִּכּוּ שְׂמֹרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׁמוּ עֲלֵהֶם
נְגִשֵׁי פֶרַעַה לֵאמֹר מִדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם חֲקֶכֶם לָדָבֵן פֶּתִמוֹל שֶׁשֶׁשׁ
גִּם־תִּמּוֹל גִּם־הַיּוֹם : י וַיִּבְאֹו שְׂמֹרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶרְפָּעָה לֵאמֹר
לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ : י תָּבוֹן אֵין נָתַן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ
עָשִׂיו וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מָכִים וְחֲמָאֵת עֲמָה : י וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים
עַל־זֶן אַתֶּם אֲמָרִים נִלְכָּה נִזְכָּחָה כִּיהוָה : י וְעַתָּה לָכוּ עֲבֹדוּ וְתָבוֹן
לֹא־יִנָּתֶן לָכֶם וְתָבוֹן לְבָנִים תִּתְּנוּ : י וַיִּרְאוּ שְׂמֹרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־זֶם
בָּרַע לֵאמֹר לֹא־תִנְרָעוּ מִלְּבַנִּיכֶם דְּבַר־יְיָ בְּיוֹמוֹ : י וַיִּפְגְּעוּ אֶת־
מִשֵּׁה וְאֶת־אֲחֵרֶן נֹצֵכִים לִקְרֹאתָם בְּצֹאֲרֵם מֵאֵת פֶּרַעַה : י וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם יֵרָא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־רִיחֹנוּ בְּעֵינֵי
פֶּרַעַה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לְתַת־חֶרֶב בֵּינָם לְחַרְגָנוּ : כ פִּשְׁטִי כִּי־יָשֵׁב מִשֵּׁה
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי לָמָּה הִרְעִיתָ לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶה שִׁלַּחְתָּנִי :
כ וַיִּבְאֹו בָּאתִי אֶרְפָּעָה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ דָּרַע לָעָם הַזֶּה וְהִצֵּל לֹא־
הִצֵּלְתָּ אֶת־עַמְּךָ : ו * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עָתָה תֵּרָאֶה אֲשֶׁר
אֶעֱשֶׂה לְפֶרַעַה כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלַחֵם וּבִיד חֲזָקָה יִגְרָשֵׁם מֵאֶרֶצוֹ :

ס ס ס

י וַיְדַבֵּר אֲחִים אֶרֶם־מִיֵּה וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי אֲנִי יְהוָה : י וַאֲנִי אֶל־
אֲבֹרָהֶם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי וְשֵׁמִי יְהוָה לֹא
נִודַעְתִּי לָהֶם : י וְגַם הִקְמַתִי אֶת־יִבְרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר יִגְרוּ בָּהּ : י וְגַם * אֲנִי שִׁמַּתִּי אֶת־
נִאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּיָצְרִים מִיָּבֵדִים אֲהֵם וְאֶזְכֹּר אֶת־יִבְרִיתִי :
י לָבוֹן אֶמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת
מִצְרַיִם וְהִצֵּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדְתָם וְנִאֲרַתִּי אֶתְכֶם בְּזֹרֹעַ נְטוּיָה
וּבְשִׁפְטִים גְּדֻלִּים : י וְלִקְחַתִּי אֶתְכֶם לִי לָעָם וְהִנֵּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
יִידַעְתֶּם

הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: תכבד
העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו
נגשי העם ושמריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני
נתן לכם תבן: אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין
נגרע מעבדתכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש
קש לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו
כאשר בהיות התבן: ויכו שמרי בני ישראל אשר שמו עליהם
נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם
גם תמול גם היום: ויבאו שמרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר
למה תעשה כה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו
עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים
על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן
לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: ויראו שמרי בני ישראל אתם
ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את
משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו
אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני
פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: מפטיר וישב משה
אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני:
ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא
הצלת את עמך: ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו:

ס ס ס

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ
כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את
נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי:
לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת
מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם

וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבדות
 מצרים: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
 אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונחתי אתה לכם מורשה אני יהוה:
 • וידבר משה בן אהרן ישראל ולא שמעו אל משה כקצור רוח
 ומעבדה קשה: פ • וידבר יהוה אל משה לאמר: י • בא דבר אל
 פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: י • וידבר משה
 לפני יהוה לאמר הו בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני
 פרעה ואני ערל שפתים: פ • י • וידבר יהוה אל משה ואהרן
 ויצום ארצו ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני
 ישראל מארץ מצרים: ס שני • אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
 בכר ישראל חנוך ופלוז חצון וברמי אדה משפחת ראובי:
 • ובני שמעון ימואל וימין ואהל ויכנ וזחר ושאל בן חפז ענת
 אלה משפחת שמעון: • ואלה שמות בני לוי לתת להם פרשון
 ויהת ומררי ושני חגי עיבוע ושלישים ומאת שנה: • בני גרשון
 לבני ושמעי למשפחתם: • ובני קהת עמרם ויצחק וחסרון
 וקניאז ושני חגי קהת שלש ושלישים ומאת שנה: • ובני מררי
 מחלי ומושי אלה משפחת חזון לתת להם: • • וישק עמרם את
 יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני בני
 עמרם עיבוע ושלישים ומאת שנה: • • ובני יצחק קרח ופגז וזכרי:
 • • ובני גיזאל קליאז ואליפז וסתרי: • • וישק אהרן את יוכבד
 בת עמרם אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב וזכרי
 אביהוא את אהרן ואת איתמר: • • ובני קרח אסר ואהרן
 וזכרי סף אלה משפחת הקהתי: • • ואלעזר בן אהרן קהת לו
 כבנות פומיאל לו לאשה ותלד לו את פנחס אלה ראשי אבות
 הקהנים למשפחתם: • • הוא אהרן ומשה אר • אמר יהוה קהם
 הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: • • הם
 המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
 מצרים הוא משה ואהרן: • • יהי ביום דבר יהוה אל משה
 בארץ מצרים: • • שלישי • • וידבר יהוה אל משה לאמר אני
 יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את פליאזר אני דבר אלך:

וואמר

וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם ממצרים: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: פ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: ס שני אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוז חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאל בן הכנענית אלה משפחת שמעון: ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: ס ששי וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ויאמר

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קִפְנִי יְהוָה הֵן אֲנִי עֶבֶד שְׁפָתַיִם וְאִיךָ וְיִשְׁמַע אֱלֹהֵי
 פְּרָעָה: פ ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֹאה נִתְּתִיךָ אֱלֹהִים לְפָרְעָה
 וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאָךָ: ב אֵתָּה תְּדַבֵּר אֶת פִּלְאֵשֶׁר אֲצִנְךָ
 וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פְּרָעָה וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ:
 ג וְאִי אֶקְרָא אֶת־כָּל פְּרָעָה יִהְיֶה אֶת־אֶתְּתִי וְאֶת־מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: ד וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרָעָה וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרַיִם
 וְהוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאֹתַי אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים
 גְּדֻלָּה: ה וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנִתִּתִּי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרַיִם
 וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם: ו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ: ז וּמֹשֶׁה בְּנֵי־שִׁמְעוֹן שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן־
 שְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְרָם אֶל־פְּרָעָה: פ רַב־יָעִי וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: ט כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פְּרָעָה לֵאמֹר תִּנּוּ
 לָכֶם מִוֹפֶת וְאִמְרֹת אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטֶּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פְרָעָה
 וְהִי לְתַנּוּ: י וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרָעָה וַיַּעַשׂוּ כֵן כְּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת־מָטְוֹ לִפְנֵי פְרָעָה וּלְפָנָיו וְהִי לְתַנּוּ:
 יא וַיִּקְרָא גַם־פְּרָעָה לַחֲכָמִים וּלְכַשְׁפִּים וַיַּעַשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי
 מִצְרַיִם כְּלֵה־מִיתָה כֵּן: יב וַיִּשְׁלִיכוּאִישׁ בְּמָטְוֹ וַיְהִי לְתַנּוּם וַיִּכְלַע
 מִטֵּה־אַהֲרֹן אֶת־מִטָּתָם: יג וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁמַע אֲדָהֶם
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּגַד לֵב פְּרָעָה
 מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם: טו לֹא אֶל־פְּרָעָה בְּבֹקֶר הַנֶּה יֵצֵא בְּמִטָּה וְנִצְבְּתָה
 לִקְרֹאָהּ עַל־שַׁפַּת הַיָּאֵר וּבְמִטָּה אִשְׁרֵי־הַכֹּהֵן לִנְחֹשׁ תִּקַּח בְּיָדָהּ:
 טז וְאִמְרֹת אֵלָיו יְהוָה אֲרֵה־הָעָרִים שְׁלַח־נִי לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־
 עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי בְּמִדְבָּר וְהָנֵה־לִּי־שְׁכֵנִית עֲדִיכָה: יז פֶּה אָמַר יְהוָה
 בְּזֹאת תִּדְעֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הֵנָּה אֲנִי מִכָּה וּבְמִטָּה אִשְׁרֵי־בְיָדִי עַל־
 הַמָּוִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהַפְכִי דָם: יח וְהִדְגָּה אִשְׁרֵי־בַיָּאֵר תִּמּוֹת
 וּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מָוִם מִן־הַיָּאֵר: טט וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־אַהֲרֹן כֹּה מִטָּה וְנִטְהַדְדָה עַל־מִימֵי מִצְרַיִם
 עַל־נְהַרְתָּם וְעַל־אֲרֵיהֶם וְעַל־אֲנִימָהֶם וְעַל פְּלִי־מִקְוֵה מִימֵיהֶם
 וְהִי דָם וְהִי דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים: כ יו וַיַּעַשׂ
 כֵּן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיָּגֵם בְּמִטָּה וַיָּגֵם אֶת־הַמָּוִם
 אֲשֶׁר

ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי
 פרעה: פ ז ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
 ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוך
 ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו:
 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ
 מצרים: ולא ישמע אלהם פרעה ונתתי את ידי במצרים
 והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים
 גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנמתי את ידי על מצרים
 והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר
 צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן
 שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה: פ רביעי ויאמר יהוה
 אל משה ואל אהרן לאמר: כי ידבר אלהם פרעה לאמר תנו
 לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה
 יהי לתנין: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה
 יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין:
 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי
 מצרים בלהטיהם כן: וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע
 מטה אהרן את מטתם: ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
 כאשר דבר יהוה: ס ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה
 מאן לשלח העם: לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת
 לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך:
 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את
 עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: כה אמר יהוה
 בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על
 המים אשר ביאר ונהפכו לדם: והדגה אשר ביאר תמות
 ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: ס ויאמר
 יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונמטה ידך על מימי מצרים
 על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם
 ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: ויעשו
 כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים
 אשר

אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל־המים אשר־
ביאר קדם: כֹּה וְהָיְתָה אֲשֶׁר־בִּיּוֹר מַתָּה וַיִּבְאֵשׁ הַיּוֹר וְלֹא־כָלוּ
מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מִמֶּם מִי־הַיּוֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
כֹּה וַיַּעֲשׂוּכִי חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִמְיָהֶם וַיַּחֲזִקְלֻב־פְּרֹעֶה וְלֹא־שָׁמַע
אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: כֹּה וַיִּפֹּן פְּרֹעֶה וַיִּבֹּא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁתָה
לָבוֹ גַּם־זֹאת: כִּי וַיַּחֲפְרוּ כָל־מִצְרַיִם סָבִיבַת הַיּוֹר מִיֵּם לִשְׁתּוֹת
כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִמִּימֵי הַיּוֹר: כֹּה וַיִּמְלֹא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי
הַקּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיּוֹר: פֹּה כִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶת־פְּרֹעֶה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת־יָדְךָ וַיַּעֲבֹדְנִי: כִּי וְאִם־יֵאָמֵן
אַתָּה לְשַׁלַּח הַנֶּה אֲנֹכִי נֹקֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ בַּצִּפְרֹדָּעִים: כִּי וַיִּשְׁרֹץ
הַיּוֹר צִפְרֹדָּעִים וַעֲלוּ וַבָּאוּ בְּבִיחָךָ וּבְחֹדֶר מִשְׁכְּבְךָ וְעַל־כִּמְטָה
וּבְכֵבֶת עֲבֹדֶיךָ וּבְעֹמֶה וּבִתְנוּחֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ: כֹּה וּבִכְהָ וּבְעֹמֶה
וּבְכָל־עֲבֹדֶיךָ יַעֲלוּ הַצִּפְרֹדָּעִים: ח * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר
אֶל־הָרֹגֶנָּה אֶת־יִדְּךָ בְּמִטָּה עַל־הַנֶּהֱרַת עַל־הַיּוֹרִים וְעַל־
הָאֲנָמִים וְהָעֹל אֶת־הַצִּפְרֹדָּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: כִּי וַיִּט אֶתְרוֹן אֶת־
יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצִּפְרֹדָּע וַתִּכַּס אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
כִּי וַיַּעֲשׂוּכִי הַחֲרָטְמִים בְּלִמְיָהֶם יַעֲלוּ אֶת־הַצִּפְרֹדָּעִים עַל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם: י * וַיִּקְרָא פְּרֹעֶה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הַעֲתִירוּ אֵלַי־יְהוָה
וַיִּסַּר הַצִּפְרֹדָּעִים כִּמְנִי וּמַעֲמִי וְאֶשְׁלַח אֶת־הָעָם וַיִּזְכְּרוּ לַיהוָה:
י * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרֹעֶה הִתְפָּאֵר עָלַי לָמָּה וְאֶעֱתִיר לָךְ וְלַעֲבֹדֶיךָ
וְלַעֲמֶה דְהַכְרִית הַצִּפְרֹדָּעִים כִּמְךָ וּמִכְתִּיךָ רַק בִּיּוֹר הַשְּׂאֲרָנָה:
י * וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדִבְרְךָ לִמְעַן תִּדַּע כִּי־אֵין פִּי־יְהוָה אֶרְחִינוּ:
חֲמִישִׁי וּסְרוּ הַצִּפְרֹדָּעִים כִּמְךָ וּמִכְתִּיךָ וּמַעֲבֹדֶיךָ וּמַעֲמֶה רַק בִּיּוֹר
הַשְּׂאֲרָנָה: י * וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִנֶּם פְּרֹעֶה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
עַל־דִּבְרֵי הַצִּפְרֹדָּעִים אֲשֶׁר־שָׁם לְפְרֹעֶה: י * וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה
וַיָּמָתוּ הַצִּפְרֹדָּעִים מִיַּחֲבָתֵם מִיַּחֲחֻצֹת וּמִיַּחֲשֻׁרוֹת: י * וַיִּצְבְּרוּ
אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וַתִּבְאֵשׁ הָאֶרֶץ: י * וַיֵּרָא פְּרֹעֶה כִּי הִיִּתָּה
הַיְהוָה וְהַכְבֵּד אֶת־לְבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: י *
י * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נִטְהַר אֶת־טֹהַר יְהוָה אֶת־
עַפְרֵי הָאֶרֶץ וְהָיָה לָכֵן בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: י * וַיַּעֲשׂוּכֵם וַיִּט אֶתְרוֹן

אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר
 ביאר לדם: והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו
 מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים:
 ויעשו בן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע
 אלהם כאשר דבר יהוה: ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת
 לבו גם לזאת: ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות
 כי לא יכלו לשתת ממימי היאר: וימלא שבעת ימים אחרי
 הכות יהוה את היאר: פ ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
 ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: ואם מאן
 אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: ושרץ
 היאר צפרדעים ועלו ובאו בכיתך ובחדר משכבך ועל מטתך
 ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריד ובמשארותיך: ובכה ובעמך
 ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: ח ויאמר יהוה אל משה אמר
 אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל
 האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויט אהרן את
 ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים:
 ויעשו בן חרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ
 מצרים: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה
 ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזכחו ליהוה:
 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך
 ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומביתך רק ביאר תשאננה:
 ויאמר למחר ויאמר בדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו:
 המישי וסרו הצפרדעים ממך ומביתך ומעבדיך ומעמך רק ביאר
 תשאננה: ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה
 על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה
 וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות: ויצברו
 אתם חמר חמר ותבאש הארץ: וירא פרעה כי היתה
 הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ס
 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את
 עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ויעשו בן ויט אהרן

את

אֶת־יָדוֹ בְּמִטָּהוּ וַיִּקַּח אֶת־עַפְרֹה הָאֵרֶץ וְתָהִי הַפֶּנֶם בְּאָדָם וּבְכַהֲנָה
 כָּל־עַפְרֹה הָאֵרֶץ הָיָה כְּנִים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : י וַיַּעֲשׂוּ־בֶן
 הַחֲרֻמִּים כְּלָמִידִם לְהוֹצִיא אֶת־הַפֶּנִּים וְלֹא יָכְלוּ וְתָהִי הַפֶּנֶם
 בְּאָדָם וּבְכַהֲנָה : יי וַיֹּאמְרוּ הַחֲרֻמִּים אֶל־פְּרָעָה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים
 הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פְּרָעָה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים פֶּאֶשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : יג
 יי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בִּבְקָר וְהָתְצַב לִפְנֵי פְרָעָה הִנֵּה
 יוֹצֵא הַמִּיָּמָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח יָמִי וַיַּעֲבְדֵנִי :
 יד כִּי אֲסִי־אֹנֶה מִשְׁלַח אֶת־עַמִּי הַנִּנִּי מִשְׁלִיחַ בָּךְ וּבַעֲבֻדָּךְ וּבְיָמָךְ
 וּבְכַתְּךָ אֶת־הָעָרֹב וּלְמָלוֹ בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעָרֹב וְגַם הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר־הֵם עֹדֶיהָ : טו וְהַפִּלְתִּי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גִּשֹׁן אֲשֶׁר עַמִּי
 עָמַד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הַיּוֹת־שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב
 הָאֶרֶץ : טז וְשָׁמַתִּי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחֲרֵי יְהוָה הָאֵת
 הַזֶּה : יז וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיִּבֹא עָרֹב כָּבֵד בֵּיתָה פְּרָעָה וּבֵית עַבְדָּיו
 וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב : יח וַיִּקְרָא פְּרָעָה
 אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־הָיָה וַיֹּאמֶר לָבוֹ זַבְחוּ לַאֲלֹהֵיכֶם בָּאֶרֶץ : יט וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם גִּזְבַּת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הִי נִזְחַח אֶת־תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם לַעֲשִׂינֶיהֶם וְלֹא יִסְקָנוּ : כ דֶּרֶךְ שְׁלִישִׁת
 יָמִים נָסָף בְּמַדְבָּר וּזְבַחְנוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּאֶשֶׁר יֹאמַר אֱלֹהֵינוּ :
 כא וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֲנֹכִי אֲשַׁח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 בְּמַדְבָּר בֶּן הַחֶזֶק לֹא־תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת הַעֲתִירוּ בַעֲדִי : כב וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהַעֲתַרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעָרֹב
 מִפְּרָעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחֵר לֹק אֶל־יֹסֵף פְּרָעָה הִתְלַבֵּלְתִּי שְׁלַח
 אֶת־הָעָם לְזֹבֵחַ לִיהוָה : כג וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה :
 כד וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרֹב מִפְּרָעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ
 לֹא נִשְׁאָר אֶחָד : כה וַיִּכְבַּד פְּרָעָה אֶת־לָבוֹ גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא
 שָׁחַח אֶת־יְהוָה : כו ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרָעָה
 וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־יָמִי
 וַיַּעֲבְדֵנִי : כז כִּי אֲסִי־מֵאֵן אֶתָּה לַעֲשׂוֹת עֲוֹנָה מִחֲזִיק בָּם : כח הִנֵּה־יָדִי
 יְהוָה הוּיָהּ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּעֲדָה בְּסוֹמִים בְּחִמְרִים בְּגִמְלִים בְּבִקָּר
 וּבַצֹּאן דִּבֶּר כָּבֵד מְאֹד : כט וְהַפִּדְתָּ יְהוָה בֵּין מִקְנֶה יִשְׂרָאֵל וּבֵין

את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנס באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים: ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנס באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המיטה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: ששי ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה אל משה ולאחרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יוסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויעש יהוה בדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם: פ ט ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסיסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה

מקנה מצרים ולא ימות מפלגת בני ישראל דבר : ה' וישם יהוה
מועד לאמר מחר יעשה יהוה בדבר הזה בארץ : י ויעשה יהוה
את הדבר הזה במחרת וימת כל מקנה מצרים ומקנה בני
ישראל לאמת אחד : י וישלח פרעה והנה לאמת ממקנה ישראל
עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שקה את העם : פ ויאמר יהוה
אל משה ואהרן קחו לכם מלא חבניכם פית כבשן ויזקו
משה השמימה לעני פרעה : ו והנה לאבק על כל ארץ מצרים
והיה עליה האדום ועליהבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ
מצרים : י ויקחו את פית הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אותו
משה השמימה והיו שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה : י ואל
יכלו החימים לעמד לפני משה מפני השחין כי רחקה השחין
בחרמשים ובכרימצרים : י ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה אל משה : ס ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו בזה אומר יהוה
אלהי ה' כרים שקה את עמי ויעבדני : ז כי בפעם הזאת אני
שלח אתי כנפתי אליך ובעבדך ובעמך בעבור תדע כי
אין כחני בכל הארץ : ח כי עתה שחתתי את ידי ואף אותך ואת
עמך בדבר ותפחד מיהארץ : ט ואולם בעבור זאת העמידתי
בעבור הראתך אתי בחי ולמען ספר שמי בכל הארץ : עיני
י עודך מסתולל בעמי לבדתי שדחם : יי הגני ממטיר פעת מחר
ברד בברד מאד אשר לא יהיה כמותו במצרים למי ימים הוסדה
ועד עתה : י ועתה שלח העז את מקנה ואת פג אשר דה בעדה
פג האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד
עלהם הברד וכתו : י הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנם
את עבדיו ואת מקנהו אלההבתים : כא ואשר לא שם לבו אל
דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה : פ ויאמר
יהוה אל משה גסה את ידיך עלי השמים והי ברד בכל ארץ
מצרים עלי האדם ועלי בהמה ועל פג עשב השדה בארץ מצרים :
י ויש משה את כיטתו עלי השמים והיה נתן קלת וברד ותחזק
אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים : יי והי ברד ואש
מתלקחת

מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה וחנוה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: פ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: ס ויאמר יהוה אל משה השכם בכקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: שביעי עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו: הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנים את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: פ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת

סתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמותו בכל ארץ
 מצרים מאן היתה לגוי: יי ויה הברד בכל ארץ מצרים את כל
 אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הזה הברד
 ואת כל העץ השדה שבר: יי ורק בארץ גשן אשר שם בני ישראל
 לא היה ברד: יי וישלח פרעה ויקרא למשה ויאמר ויאמר אליהם
 הטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: יי העתירו אלי
 יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואעלחה אתכם ולא תספון
 לעמוד: יי ויאמר אליו משה בצאתי את העיר אפילו אתה בפי
 אדמה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה
 הארץ: יי ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
 אלהים: יי והפיתתה והשעתה נפתה פי השערה אביב והפשתה
 גבעל: יי והחמטה והפסמט לא נפו כי אפילת הזה: יי כפסיר
 יי ויצא משה בגם פרעה את העיר ויפרש פפיו אדמה ויחדלו
 דמלות והברד וכטר לא יתקף ארצה: יי וירא פרעה כי יחרל
 המטר והברד והקלת ויכה לחמט ויכבד לבו הוא ועבדיו:
 יי ויחזק לב פרעה ולא שגח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
 ביד משה: פ פ פ

יי ויאמר יהוה אלימיה בא אפרעה כי אני הכבדתי את לבו
 ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבן: יי ולמען
 הספר באוני בנה ובני בנה את אשר התעללתי במצרים ואת
 אתי אשר שמתי בהם וידעתם כי אני יהוה: יי ויבא משה ואת
 אתי פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עדמתי
 כאתי לעלת מפני שגח עמי ויעבדני: יי כי אם מאן אתה לשגח
 אלהי מן הנני מכיא כחר ארפה בגבעה: יי וכסה את עין הארץ
 ולא יוכר דמאת את הארץ ואכל את יתר הפרטה הנשארת לכם
 כי יחרד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: יי ומלאו
 בתיה ובתי כל יעבדיך ובתי כל מצרים אשר לא יראו אבתיה
 ונכות אבתיה מיום היותם עד החדמה עד היום הזה ויפן ויצא
 מים פרעה: יי ויאמרו עבדי פרעה אליו עדמתי יהוה זה לנו
 למגש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרים
 תדע

מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: וק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי מרם תיראון מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: מפטר ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה

ביד משה: פ פ פ

י ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתני אלה בקיבו: ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתני אשר שמתי בס וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת כפני שלח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח את עמי הגני מביא מחר ארבה בגבלך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם המרם תדע

תדע כי אברה מצרים : י וישב את־משה ואת־אהרן את־פרעה
 ויאמר אליהם לכו עבדו את־יהוה אֱלֹהֵיכֶם מִי וְמִן הַהֲלָכִים :
 י ויאמר משה בנערנו ובנקנינו נלך בבנינו ובבנותנו כצאננו
 ובבקרנו נלך כי הגד־יהוה לנו : י ויאמר אליהם יהי כן ויהוה
 עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֵיכֶם ואת־מַעֲבָדְכֶם רֹאשׁוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנֵיכֶם :
 י לא כן לכו נא הנָּבָרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֵתָּה אַתָּם מִבְּקָשִׁים
 וַיִּגִּשׁ אֹתָם מֶלֶךְ פַּרְעֹה : י ויאמר יהוה אל־משה
 נְטֵה יָדְךָ עַל־רֵגֶל מִצְרַיִם בְּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם ויאכל
 אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֲתָּה פְּלִאֲשֶׁר הַשָּׁאִיר הַבָּרִד : י ויש משה את־
 מִשְׁחֹו עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּהְיֶה נִתְּג רֹחַ־קָדִים בָּאָרֶץ כְּדֵי־לִהְיוֹת
 וְכָל־הַגִּילָה הַבִּקָּר הָיָה וְרֹחַ הַקָּדִים נִשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה : י ויעל
 הָאַרְבֶּה עַל פְּלִאֲרֵץ מִצְרַיִם וַיָּמָח בָּכָל גָּבֹול מִצְרַיִם כְּבֹד מֵאֹד
 לִפְנֵי לֹא־הָיָה כֵּן אַרְבֶּה כִּמְחֹו וַאֲחֵרָיו לֹא יִהְיֶה־בָּן : י ויבֹס אֶת־
 עֵינֵי כָל־הָאָרֶץ וַתַּחֲשֶׁךְ הָאָרֶץ ויאכל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ ואת כָּל־
 פְּרִי־הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתֵר הַבָּרִד וְלֹא־וֹתֵר כָּל־יֶרֶק בָּהָר וּבְעֵשֶׂב
 הַשָּׂדֶה בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם : י וימחר פָּרַעַה דָּקָרָא לְמִשְׁחָה וַאֲחֵרָו
 ויאמר חֲמַאֲתִי לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם : י ועתָה שָׂא נָא חֲסָאֲתִי אֶף־
 הַפִּי וַהֲעֵתִירוּ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסָר מֵעָלַי רַק אֶת־הַמָּוֶת הַזֶּה :
 י ויצא מֶלֶךְ פַּרְעֹה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה : י וידַכַּךְ יְהוָה וַחֲסִים חֲזָק
 מֵאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה וַיִּתְּקֵהוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאָר אַרְבֶּה אֶחָד
 בָּכָל גָּבֹול מִצְרַיִם : י וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל : פ כֹּא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי
 חֲשֶׁךְ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּכַּשׁ חֲשֶׁךְ : כ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם
 וַיְהִי חֲשֶׁךְ־אֲפֹלָה בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים : כ לא־רָאוּ אִישׁ
 אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחַת־יָדָיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם : שְׁדִישִׁי כֹּא וַיִּקְרָא פָּרַעַה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ
 עַבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צֹאֲנֵכֶם וּבְקָרְכֶם יֵצֵא גִם־מַעֲבָדְכֶם יֵלֶךְ עִמָּכֶם :
 כ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גִם־אֵתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זִבְחִים וְעֹלֹת וְיִשְׁנֶה לִיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ : כ וַיִּגְסִימְקֵנוּ יֵלֶךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂאֵר פָּרֹסָה כִּי כִמְחֹו נִקַּח
 לְעַבְדֵי אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא־יִדְעֵה מַה־יַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־

תרע כי אבדה מצרים: ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה
ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים:
ויאמר משה בנעריו ובזקניו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו
ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם יהי כן יהוה
עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם:
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת פני פרעה: ס שני ויאמר יהוה אל משה
נטה ירך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל
את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: ויט משה את
מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא
וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: ויעל
הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד
לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס את
עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל
פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך
הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה:
ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזק
מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד
בכל גבול מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל: פ ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על השמים ויהי
חשך על ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמים
ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש
את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל
היה אור במושבתם: ששי ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו
עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם:
ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה
אלהינו: וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי מכנו נקח
לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד
באנו

בָּאֵנוּ שָׁמָּה : מִיִּחְזָק יְהוָה אֶת־לֵב פִּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְיִשְׁרָאֵל :
 כִּי וַיֹּאמְרוּ לוֹ פִּרְעֹה לֵךְ מֵעַד הָעֶמֶק לָהּ אֶל־תִּכְּף רְאוּת פְּנֵי בִי
 בְּיוֹם רְאִיתָהּ פְּנֵי תָמוּת : כִּי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בֶן דְּבָרָה לֹא־אֶתְּךָ עוֹד
 רְאוּת פְּנִיָּה : פִּי יֵאָמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגַּע אֶחָד אֲבִיא
 עַל־פִּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרָיו : יִשְׁלַח אֶתְכֶם כִּנֹּז בְּשִׁלְחוֹ בְּלֹה
 גֶּרֶשׁ יִגְרֹשׁ אֶתְכֶם כִּנֹּז : יִדְבַּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ וּמֵאֵת
 רֵעֵהוּ וְהָשִׁיחַ מֵאֵת רְעוּתָהּ כְּלִי־כֶסֶף וְכָל זָהָב : יִתֵּן יְהוָה אֶת־
 חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פִרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם : ס רִבְעִי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָּהּ אָמֵר
 יְהוָה פְּחַצֵּת הַלֵּילָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם : ח וּמֵת כָּל־בְּכוֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פִּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַד־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׂפָחָה
 אֲשֶׁר אַחֲרֵי הַבָּתִּים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה : י וְהָיְתָה זֵעָקָה גְּדֹלָה בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמְהוּ לֹא נִתְּתָה וְכִי־הִי לֹא תִסָּף : י וּלְכֹל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּחַן־כָּלֵב לִשְׁנוֹ לִכְמֹאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן
 אֲשֶׁר יִפְלֹא יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל : י וַיִּרְדּוּ כָל־בְּדֻדָּה
 אֵלֶּה אֵלֶּי וְהִשְׁתַּחֲוִי־לִי לֵאמֹר צֵא אִתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּגִלְדֶּיךָ
 וְאַחֲרֵיכֶם אֲצֵא יוֹצֵא מֵעַם־פִּרְעֹה בְּחִרְיָאָה : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה דַּאֲיִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פִּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :
 י וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פִרְעֹה וַיִּחְזַק
 יְהוָה אֶת־לֵב פִּרְעֹה וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ : ס
 יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר :
 כ הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֲדָשׁ הַשָּׁנָה :
 י דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעִשְׂרֵי לְחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם
 אִישׁ שֶׁה לְבִית־אִבְתָּה שֶׁה לְבִית : י וְאִסְיִמְעֵט הַבֵּית מִתּוֹת מֹשֶׁה
 וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵמוֹ הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסֵּת נִפְשָׁת אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ
 תִּבְשָׁמוּ עַל־הַשֶּׁה : י שֶׁה תָּמוּס וְכָר פּוֹיִשְׁנָה יְהוָה לָכֶם מִן־
 הַבְּבָשִׁים וּמִז־הָעוֹס תִּקְחוּ : י וְהָיְתָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אֲרֻבַּעַת
 גִּיטָה יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל־קֹהֵל עַדְת־יִשְׂרָאֵל בֵּין
 הַדְּבָרִים : י וְלָקְחוּ מִן־הָדָם וַתִּתְּנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמּוֹזוֹת וְעַל־הַמִּשְׁחָה
 עַל־הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם : י וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּיּוֹם

באנו שמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: ויאמר משה אל פרעה לא אספ עוד ראות פניך: פ יא ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה בשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ס רביעי ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמחו לא נחיתה וכמחו לא תספ: ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי וחשתחו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברנליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ס ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: ס יב ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואם ימעט הבית מהות משה ולקח הוא ויבינו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר בליטה

הָיָה צִדִּי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַד־מִרְיָם וְאֶבְרָהָם כִּמְנוֹ
 נָא וּבִשְׁלַח מִבְּשֵׁל בְּמִים כִּי אִם־צִדִּי־אֵשׁ רָאִינוּ עַד־בְּרִיָּנוּ וְעַל־
 קִרְבּוֹ : וְלֹא־תוֹתִירוּ כִּמְנוֹ עַד־בִּקְרֹ וְהִנֵּתָר כִּמְנוֹ עַד־בִּקְרֹ בְּאֵשׁ
 תִּשְׁלָפוּ : וְכִכְהָ תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲנֻרִים גְּעִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם
 וּמִקְרָכֶם בְּיֹדְכֶם וְאֶבְלַתֶּם אֹתוֹ בְּחִפּוֹן פֶּסַח הִיא לִיהוֹת :
 י וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּלִילָה הִזָּה וְהִבִּיתִי כֶד־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֲדָתִי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אִמִּי
 יְהוֹה : י וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרֹאשִׁיתִי
 אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִיָּה בְכֶם גִּנָּף לַמִּשְׁחֹת בַּיְלִי
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : י וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְהִנֵּתֶם אֹתוֹ
 לַיהוָה דְּרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּהוּ : יי שִׁבְעַת יָמִים כִּזְמַת תֹּאכְלוּ
 אֶךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ עֹלָם מִבְּתוֹכֶם כִּי פֶלִיאֲכֶם הָיָה
 וּנְכִרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִיִּשְׂרָאֵל כִּי־ס הָרִאשׁוֹן עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי :
 יי וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם פֶּלִיאֲכֶם לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אֶךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא
 לִבְדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם : יי וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־הַמִּצּוֹת כִּי בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה
 הוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
 דְּרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם : יי בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּבִרְכַּת
 הָאֲכָלִי כִּזְמַת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֵשְׂרִים חֲדָשׁ בְּעָרֶב : יי שִׁבְעַת יָמִים
 עֹלָם לֹא יִמָּצֵא בְּבִתּוֹכֶם כִּי פֶלִיאֲכֶם כִּזְמַת וְכִי־הָיָה הַנֶּפֶשׁ
 הַזֹּאת מֵעַתָּה יִשְׂרָאֵל בְּנֵר וּבְזֶרַח הָאֵין : יי כִּי־יִמָּחֶמֶת לֹא
 תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם תֹּאכְלוּ כִּזְמַת : יי הַיּוֹם כִּי יִקְרָא כִּזְמַת
 לְכָל־זֶקֶן יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מוֹשִׁיכוּ וְקָחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתְּכֶם
 וְשַׁחְטוּ הַפֶּסַח : יי וְלִכְתְּתֶם אֲגֻדַּת אֲזוּב וּמִבְלַתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר־בַּסֶּף
 וְהִנֵּעְתֶם אֶל־הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם
 לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בִּקְרֹ : יי וְיִהְיֶה לְגִנָּף אֶת־
 מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּשְׁקוֹף וְעַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפָסַח יְהוָה
 עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחֹת לָכֶם אֶל־בְּתֵיכֶם לְגִנָּף : יי וּשְׁמֵרְתֶּם
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה חֻקַּת־לָקֶה וּלְבִגְנֹה עַד־עוֹלָם : יי וְהָיָה פִּירֵיתְכֶם אֶל־
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־הַעֲבֹדָה

הזאת

קמן בסגורתא

הוזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו: אל תאכלו ממנו
 נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל
 קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש
 תשרפו: וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם
 ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה:
 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ
 מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלחי מצרים אעשה עפמים אני
 יהוה: והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי
 את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי
 בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון וחגגתם אתו חג
 ליהוה לדדתיכם חקת עולם תחגגו: שבעת ימים מצות תאכלו
 אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ
 ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי:
 וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא
 לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה
 הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה
 לדדתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב
 תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים
 שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש
 ההוא מעדת ישראל בנר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא
 תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: פ חמישי ויקרא משה
 לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם
 ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אוזב וטבלתם בדם אשר בסף
 והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם
 לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגף את
 מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה
 על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם
 את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל
 הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה
 הזאת

הָאֵלֶּה: י וַיְהִי כִּי־אָמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם:
 י וַאֲמַרְתֶּם זָכַר־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בְּתִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 כְּמִצְוֹתִים בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בְּתִינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ:
 ט וַיֹּכֵז וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בֶּן
 עֲשׂוֹ: ס שְׁשֵׁי יוֹתֵי וּבְחֻצֵי הַלַּיְלָה וַיְהִי הַכֹּהֵן כְּדִבְכּוֹר בָּאָרֶץ
 מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרֹעֶה חִישָׁב עַל־גִּסְמָאוֹ עַד בְּכֹר הַשְּׂבִי אֲשֶׁר
 בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכֹר בְּחֶמֶה: ז וַיָּקָם פְּרֹעֶה לַיְלָה הוּא וְכָל־
 עַבְדָּיו וְכָל־מִצְרַיִם וַתְּהִי צָעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם פִּי־אֵין בֵּית אֲשֶׁר
 אֵין־שָׁב מֵת: ח וַיִּכְרָא לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן לֵלֵכָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ
 כִּתְּוֹךְ יְמֵי גַם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כַּדְּבַרְכֶּם:
 ט גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקָרְכֶם קָחוּ כֹאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבִרְכַתֶּם גַּם־
 אֹתִי: י וַיִּתְּחוּק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַחֵר לְשִׁדְתָם מִזֶּה־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ
 כְּדָנוּ מֵתִים: יי וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת־בָּצָקוֹ מִרֶם וַחֲמִץ מִשְׁאַרְתָּם צִרְתָּ
 בְּשִׁמְלָתָם עַל־שִׁבְכָם: יג וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדָבָר מֹשֶׁה וַיִּשְׂאֲלוּ
 מִמִּצְרַיִם פְּדִי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וְשִׁמְלֹת: יד וַיְהִי וַתֵּן אֶת־חֹן הָעָם
 בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׂאֲלוּם וַיִּנָּצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם: טו וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִן־עַמְסָם סִלְתָּה פִּשְׁש־מֵאוֹת אֶלְפָּה רִגְלֵי הַגִּבּוֹרִים כָּבֹד מִמֶּה:
 יז וְגַם־עָרַב רַב עָלָה אִתָּם וּצֹאן וּבָכֹר מִקְנֶה כָּבֹד כֹּאֵד: יח וַיֹּאמְרוּ
 אֶת־הַבָּצָק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגֹת כִּצּוֹת כִּי לֹא חֲמִץ בִּיגְרִישׁוֹ
 מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלֹו לְהַתְּנֶהֱמָה וְגַם־צֹדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם: יט וּמוֹעֵד
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
 כ וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בֹ צֶלֶם הַיּוֹם
 הַזֶּה יֵצְאוּ פֶּלֶא־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: כא לֵי לֵי שְׁמַרְתִּים הוּא
 לַיהוָה דְּהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא־הַלְלָה הַזֶּה לַיהוָה שְׁמַרְתִּים
 לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּדִרְתָּם: כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת
 חֻקַּת הַפֶּסַח כִּלְפִּן־יָבֹר לֹא־יֵאכַל בּוֹ: כג וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת־
 כֶּסֶף וּמִלְתָּה אִלּוֹ אֹז יֵאכַל בּוֹ: כד תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא־יֵאכַל בּוֹ:
 כה בְּבֵית אֶחָד יֵאכַל לֹא־תוֹצִיא מִן־חֲבִית כֹּן־הַבָּשָׂר חוּצָה גִּצְעִם
 לֹא־תִשְׁבְּרוּ־בּוֹ: כו כָּל־עֲבֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: כז וּכְרִיגוֹר אֹתָהּ
 עַר מַעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה הַזֶּה לֹא כִלְיָבֹר וְאֹז יִקְרַב לַעֲשׂוֹתָ וְהָיָה

הוא : והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם :
ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו :
וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן בן
עשו : ששי ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ
מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר
בבית הבור וכל בכור בהמה : ויקם פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר
אין שם מת : ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו
מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם :
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם
אתי : ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו
כלנו מתים : וישא העם את בצקו מרם יחמץ משארתם צררת
בשמלתם על שבעם : ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו
ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת : ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים : פ ויסעו בני ישראל
מרעמסם סכתה כשש מאות אלף רגלי הנברים לבד משה :
וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד : ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמין כי גרשו
ממצרים ולא יכלו להתמחמה וגם צדה לא עשו להם : ומושב
בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה :
ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום
הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים : ליל שמרים הוא
ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
לכל בני ישראל לדרתם : פ ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת
חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו : וכל עבד איש מקנת
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו :
בבית אחד לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם
לא תשברו בו : כל עדת ישראל יעשו אתו : וכי יגור אתך
גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח

בְּאֶרְצָה הָאָרֶץ וְכָל־עַרְבָה לֹא־יֵאָכֵל בּוֹ׃ י״ט תֹּחֶה אֶת־יְהוָה לְאַחֲרָה
וְלִגְדֵּי הָרֶגֶר בְּתוֹכָכֶם׃ י״ו וְעֵינֶיךָ פֶּלֶדֶבֶן יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן בֶּן־עֲשׂוֹ׃ כ׳ וַיְהִי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא
יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִצִּרְיֹן מִצִּדְּכָאֲתָם׃ פ״ג שְׁבִיעִי וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ כ׳ קִדְש־לִי כֹל־בְּכוֹר פֶּטֶר כִּדְרָחִם בְּבִנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ י״א אֲמַר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וְכוֹר אֶת־
הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים בִּי בְּהֹק יָד הוֹצִיא
יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ׃ י״ב הַיּוֹם אַתֶּם וְצִאֲנֵי בְתוּלֵי
הָאֵבִיב׃ י״ג וְהָיָה כִּי־יִבְרָאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִיטִי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְמַתָּה לֵךְ אֶרֶץ זָבָת חֶלֶב
וּדְבָשׁ וְעַבְדְּתָה אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּתוֹךְ הָאָרֶץ׃ י״ד שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֵג לַיהוָה׃ י״ה מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת־שִׁבְעַת
הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לֶךְ חֶמֶץ וְלֹא־יֵרָאֶה לֶךְ עֹשֶׂה בְּכִרְיָבָה׃
י״ו וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעֶבְרָה זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְצֵאתִי
מִמִּצְרַיִם׃ י״ז וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עֲדִידָה וּזְכוֹרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה
תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ בִּי בְּיַד תִּזְקֶה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם׃ י״ח וַיִּשְׁמַרְתָּ
אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֶדָה מִיָּמִים יְמִימָה׃ פ״ד וְהָיָה כִּי־יִבְרָאֵךְ
יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי עֹשֶׂה לָךְ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתַנָּה לָךְ׃
י״ט וְהִעֲבַרְתָּ פֶלֶא־פֶטֶר רַחֵם לַיהוָה וּבְכֹר־פֶּטֶר עֲגֹר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
לָךְ הַזֹּכְרִים לַיהוָה׃ כ׳ וְכֹל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בִּשְׁלָה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
וְעֹרְפָתוֹ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְדֶּה׃ כ״א פֶּטֶר י״ וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלֶךָ
בֶּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהֹק יָד הוֹצִיאֲנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים׃ כ״ב וְהָיָה כִּי־הִקְלַעְתָּ פָרְעֹה לְשַׁדְּחָנוֹ וְיִתְּרֹג
יְהוָה כֹּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן
אֲנִי זָכָה לַיהוָה כֹּל־פֶּטֶר רַחֵם הַזֹּכְרִים וְכֹל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְרָיִם׃
כ״ג וְהָיָה לְאוֹת עֲדִידָה וּלְמוֹסֵפֶת בֵּין עֵינֶיךָ בִּי בְּתוֹקֶיךָ הוֹצִיאֲנוּ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם׃ כ״ד כ״ה כ״ו כ״ז כ״ח כ״ט

י״ה וְהָיָה בְּשַׁלַּח פָּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא כִּי ׀ אֲמַר אֱלֹהִים פֹּדֶינָם הָעָם בְּרֹאֲתָם
סִלְחָנָה וְיִצְחָק מִצְרַיִמָה׃ י״ז וְכָל אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר

כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו : תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם : ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו : ם ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם : פ יג שביעי וידבר יהוה אל משה לאמר : קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא : ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ : היום אתם יצאים בחדש האביב : והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה : שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה : מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך : והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים : והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים : ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה : פ והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך : והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה : וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה : מפטיר והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים : ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה : והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים : ם ם ם

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים

ויסִיף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים : י וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
 עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשִּׁבְעִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד
 יִפְקֹד אֱלֹהִים אֹתְכֶם וְהֶעֱלִיתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה אֲתָכֶם : י וַיִּסְּגוּ
 מִסֵּת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר : יא וַיְהִי הַיּוֹם הַהוּא לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
 בַּעֲמֹד עֵנֹן לִנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וַיִּגְלֶה בַּעֲמֹד אֵשׁ לְהַאֲרִיךָ לָהֶם לָלֶכֶת
 יוֹמָם וַלַּיְלָה : יב לֹא־מִישׁ עָמֹד הָעֵנֹן יוֹמָם וַיִּפְיֹד הָאֵשׁ לַיְלָה
 לִפְנֵי הָעָם : פ יד * וַיְדַבֵּר יְהוָה לְמֹשֶׁה לֵאמֹר : יד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִדְיָן וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל־
 זַפַּן נִכְחוּ תַחֲנוּ עֲלֵיהֶם : י וְאַחֲרַי פָּרַעַה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הָם
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר : י וַחֲזַקְתִּי אֶת־לִב־פָּרַעַה וַיִּרְדֵּף
 אַחֲרֵיהֶם וַאֲכַבְדָּהּ בַּפָּרַעַה וּבְכַל־חֵילוֹ וַיִּדְעוּ מִצָּרִים כִּי־אֵנִי יְהוָה
 נִי־עֹשִׂיָם : י וַיֹּצֵא לְמַלְכָּה מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם יִהְיֶה לִבָּב פְּרַעֲה
 וַעֲבָדוּ אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׂנְחָנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִעֲבָדָנוּ : י וַיֹּאסֶר אֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־עִמּוֹ לָקַח עִמּוֹ : י וַיִּקַּח שֵׁשִׁי
 מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשִׁשִּׁים עֶלְפָּדִים : י וַיַּחֲזֹק יְהוָה
 אֶת־לִב פָּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֵּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 יֵצְאוּ בֵּין רַמָּה : שני * וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אוֹתָם חֲנִיִּים
 עֲלֵיהֶם כִּדְּמֵם רֶכֶב פָּרַעַה וּפָרָשָׁיו וַחֲיָלוֹ עַל־פִּי הַחִירָת לִפְנֵי
 בַעַל זַפָּן : י וּפָרַעַה הִקְרִיב וַיִּשְׁאֹל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲנִה
 מִצְרַיִם) נֹס עַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ כֹאֵד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה :
 יא וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הִמְכַּלִּי אֲיוֹן־דְּבָרִים בְּמִצְרַיִם לִקְחַתְנוּ לָמוֹת
 בַּמִּדְבָּר מַה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם : יב הֲלֹאֲנוּהָ הִדְבָּר
 אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר הֲדָל מִסָּנוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם
 כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמָּתָנוּ בַּמִּדְבָּר : יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 הָעָם אֲלֵהֶם וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ
 הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־
 עוֹלָם : יד יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּתְּרוּן : פ שְׁלִישִׁי * י וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה מַה־תַּצֵּעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְּגוּ : יא וְאַתָּה
 הָרֹם אֶת־יָמֶיךָ וְנָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־יְהוָה וּבָקָהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּתוֹךְ הָיָם בִּיבֵשֶׁה : י וְאֲנִי תִנְּנִי קִחוּךְ אֶת־לִב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ

אחריהם

י'הש' יפה סבירן כאשר

ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את
 עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד
 יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם : ויסעו
 מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר : ויהוה הלך לפניהם יומם
 בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
 יומם ולילה : לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה
 לפני העם : פ יד וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל
 צפן נכחו תחנו על הים : ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם
 בארץ סגר עליהם המדבר : וחזקתי את לב פרעה וירדף
 אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
 ויעשו כן : ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה
 ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
 מעבדנו : ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח שש
 מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו : ויחזק יהוה
 את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
 יצאים ביד רמה : שני וירדפו מצרים אחריהם וישנו אותם חנים
 על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני
 בעל צפן : ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה
 מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה :
 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות
 במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא זה הדבר
 אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים
 כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר : ויאמר משה אל
 העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם
 היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד
 עולם : יהוה ילחם לכם ואתם תהרשון : פ שלישי ויאמר יהוה
 אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : ואתה
 הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל
 בתוך הים ביבשה : ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
 אחריהם

אחריהם ואֶפְרָתָה בַּפָּרָעָה וּבְכַל־חֵילוֹ בִּרְכָבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו : י' וַיֵּדְעוּ
מִצְרַיִם כִּי־אֵלֵי יְהוָה בָּהֶכְבֶּדְתִּי בַּפָּרָעָה בִּרְכָבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו : י"א וַיִּסַּע
מִלֶּאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הַחֲלֹק לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יֵלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע
עֲמֹד הָיָנוּ מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲקֹד מֵאַחֲרֵיהֶם : י"ב וַיָּבֹא בֶקֶן מַחֲנֵה מִצְרַיִם
וּבֶן־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵלֶן וַהֲחִשֵּׁךְ וַיֹּאמֶר אֶת־הַקִּלָּה וְהָאֲדָמָה
זֶה אֶלְוֶה פֶלֶא־הַקִּלָּה : י"ג וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּזְרַק וַיִּדְּחֻ
אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קְדָיִם עֹזָה פֶּלֶא־הַקִּלָּה וַיִּשָּׂם אֶת־הָיָם לַחֲדָתָה
וַיִּבְקְעוּ דְמוּיָם : י"ד וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיָּבֵשֶׁת וְהַמַּיִם
לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם : י"ה וַיִּדְּפּוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
כָּל־סוּם פָּרָעָה רֶכֶב וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם : י"ז וַיְהִי בֹאֲשֶׁר־שָׁמַע
הַפָּרָח וַיִּשְׁקָף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וַיִּנָּו וַיֹּהֶם אֶת
מַחֲנֵה מִצְרַיִם : י"ח וַיִּסַּר אֶת־אֶפֶס מִרְכַּבְתָּיו וַיִּנְהָגוּ בִּכְבֹּדָתָהּ וַיֹּאמֶר
מִצְרַיִם אֵינֶסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם : י"ט
רַב־עַיִן כִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִמָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיִּשְׁכְּבוּ הַמַּיִם
עַל־מִצְרַיִם עַל־רֶכֶב וְעַל־פָּרָשָׁיו : כ' וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם
וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנֹת בֶּקֶר וְאֶתְּנוּ וּמִצְרַיִם נָכִים לָקְרָאתוֹ וַיִּנְעֲרוּ יְהוָה
אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם : כ"א וַיִּשְׁכְּבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הֶכֶל וְאֶת־
הַפָּרָשִׁים לְכָל־חֵיל בַּרָּעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִמָּאֵר בָּהֶם גִּדִּי
אֶחָד : כ"ב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכִי בַּיָּבֵשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָדָם חֹמָה
מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם : כ"ג וַיִּזְשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַד־שָׁפַת הַיָּם : כ"ד וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיִּרְאֵהוּ הָיָם אֶת־יְהוָה
וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבִמֹּשֶׁה עֲבָדוֹ : כ"ה אֵן יִשְׁוֹר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֹא־מָר אִשִּׁירָה לַיהוָה פִּינְגָּאָה
נָאָה סָס וּרְכָבוֹ דָּמָה בָּיִם : כ"ז עַיִן וְהִמְרָתָה וַיְהִי־לִי לַיְשׁוּעָה זֶה
אֱלֹהֵי וְאֵנֹחֻ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָה : כ"ח יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה יִשְׁמָה
י מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲיִלָּו יִרְהַ בָּיִם וּמִבְחָר יַעֲלִשׁוּ מִבְּעֵי בַּיָּסוֹף :
כ"ט תִּהְיֶה יִכְסְמוּ יִדְדוֹ בַּמִּצּוֹלָה כְּמוֹ־אָבִו : ל' וּמִנָּחָה יְהוָה נִאֲדָרִי
בַּפֶּחַ וּמִנָּחָה יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב : ל"א וַיִּבְרַח נֹאֲמָנָה בְּהָרִם קָמָה תִּשְׁלַח
הַרְגָּה יֹאכְזָמוּ בָקָשׁ : ל"ב וּבְרֹחַ אֶפְרָה גָּעַר־מִיָּמִים גָּעַר כְּמוֹ־יָגֵד

אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים וילך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים להרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר ויטקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: פ רביעי ויאמר יהוה אל משה נסה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו המים ויבסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה* הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את חיד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: פ מז אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו גר

נָזְלִים קָפְאוּ תַּהֲמֹת בְּלִבָּיִם: ^א אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלְאֻמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי תִּדְרִישְׁמוּ יָדַי: ^י נִשְׁפֹּת בְּרוּחָהּ בְּסֻמּוֹ
יָם צָלְלוּ בַּעֲוֹפֹתַת בָּמִים אֲדִירִים: ^י מִי־כִמְכָּה בְּאֵלִים יִהְיֶה מִי
כִּמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נִרְאָה תַּהֲלֹת עֲשֶׂה־פָקֵד: ^י נְטִיט יִמְיִנָּה
תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: ^י נַחֲוִית בַּחֲסִדָּה עִם־נֹו גִּאלֹת נִהֲלֹת בַּעֲוֹת אֶל־
נֹוה קִדְשָׁה: ^י שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֲחֹו יִשְׁבִּי פִלְשֶׁת: ^{טו} אֹן
נִבְהָדוּ אֶל־פִּי אֲרוֹם אֵילֵי מִוָּאֵב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ כֹל יִשְׁבִּי בִנְעֹן:
^{טו} תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵיכָתָה וְפֶחַד בְּגִדֵּל וְרוּעָה יִדְמֹו פֶּאֱבֹו עַד־יִעֲבֹר
עִמָּו יִהְיֶה עַד־יַעֲבֹר עִם־נֹו קִנִּית: ^י תִּבְאֲמוּ וְתִפְסְמוּ בְּתֵר נִחֲלָתָהּ
כִּכּוֹן לְשִׁבְתָּהּ פִּגְלָתָהּ יִהְיֶה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹונֵנוּ יִדְהֶ: ^{טו} יִהְיֶה ו
יִיָּדָה לְעַלְמֵם וְגֵד: ^י כִּי בֹא סוֹם פֶּרַעַה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם
וַיִּשָּׁב יִהְיֶה עֲלֵהֶם אֲתִימֵי חַיִּים וּכְנֵי יִשְׂרָאֵל הִדְכּוּ בִּיבִשָּׁה בַּתוֹךְ
דָּיִם: ^פ וְתִקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחֹות אֲהֲרֹן אֶת־תִּתְּיָהּ בִּידָה וַתִּצְאֵן
בְּרִידֵהנָשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּהֲפִים וּבִמְחֻלָּת: ^{טו} וַתַּעַן דָּהֵם מִרְיָם שִׁירוֹ
לִיהוָה פִּי־נִגָּה נָאָה סוֹם וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם: ^ט וַיִּפֹּעַ מִשָּׁה אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאוּ אֶד־מִדְבַּר־שׁוּר וַיָּבֹו שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: ^ט וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָבֹו לַעֲנֹת מַיִם נִפְתָּה כִּי
כִּרִים הָם עֲלֵיָן קָרָא־שְׁמָה כִּרְה: ^ט וַיִּזְנוּ הָעָם עַד־מִשָּׁה לֵאמֹר
מַה־נִּשְׁתָּה: ^ט וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּרֶהוּ יְהוָה עַץ־וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַפִּיִּם
וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שֵׁם שֵׁם לֹו חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִפְתָּו: ^ט וַיֹּאמֶר אֶס־
שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל: ^י יְהוָה אֱלֹהֶיהָ וְהַיִּשָּׁר בַּעֲיָנָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזִנָּה
לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַת פִּדְיָהָקִיו כִּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־
אֲשֵׁם עֲלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאָה: ^ט חֲמִישִׁי ^{טו} וַיָּבֹאוּ אֵילִמָּה וְשֵׁם
שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינַת מַיִם וּשְׁבַעִים תִּמְרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַד־הַפִּיִּם:
טו ^א וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כִל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶד־מִדְבַּר־סִין
אֲשֶׁר בִּין־אֵילִם וּבִין סִינִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְצֵאתָם
מִמִּצְרַיִם: ^י וַיִּזְנוּ כִל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־מִשָּׁה וַעֲלֵהֲהֶן
בַּמִּדְבָּר: ^י וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן מוֹתֵנוּ כִּיד־יְהוָה
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתָּנוּ עַד־סִיר הַבָּשָׂר בְּאֶכְלָנוּ לֶחֶם לְשִׁבַע כִּי־
הוֹצֵאתָם אֶת־נֹו אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמִּית אֶת־כִּל־הַקָּהָל הַזֶּה

נזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל
 תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו
 ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נמית ימינך
 תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעוזך אל
 נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז
 נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו כל ישבי כנען:
 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר
 עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בחר נחלתך
 מבין לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה
 ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
 ויטב יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
 הים: פ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן
 כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: ותען להם מרים שירו
 ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ס ויסע משה את
 ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר צור וילכו שלשת ימים במדבר
 ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי
 מרים הם על כן קרא שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר
 מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו עין ויטלך אל המים
 וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו: ויאמר אם
 שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
 למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
 אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ס חמישי ויבאו אילמה ושם
 שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:
 מז ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין
 אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
 מארץ מצרים: וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
 במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
 בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי
 הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה

בָּרָעִב׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְנִי מִסְמִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־
הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקָטוּ דִּבְרֵי־יוֹם בְּיוֹמוֹ לָמְעוֹ אֲנִסְנוּ הַיִּלָּה
בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא׃ י וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי וַהֲכִינוּ אֶת אֲשֶׁר־כִּיּאֹ
וְהָיָה מִזֶּנֶה עַד אֲשֶׁר־לָקְטוּ יוֹם וָיוֹם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָרֹב וַיִּדְעֻתָם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
י וּבָקֶר וּרְאִי־הֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־הַלִּנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה
וְנָחֲנוּ מָה כִּי תִלְוּנוּ עֲלֵינוּ׃ יי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כָּתַת יְהוָה לָכֶם בַּעֲרֹב
בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם וּלְחֶם בַּבֶּקֶר לְשִׁבְעַת בְּשִׁמְעֵי יְהוָה אֶת־הַלִּנְתִּיכֶם אֲשֶׁר־
אַתֶּם מַבִּיִּים עָלָיו וְנָחֲנוּ מָה לֹא־עֲלֵינוּ הַלִּנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה׃
יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אָמַר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי
יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת הַלִּנְתִּיכֶם׃ יד וַיְהִי כַּדְּבַר אֲהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נֹרָאָה בְּעֵינֵי׃ טו וַיֵּשׁ
יז וַיִּדְּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ יח שְׁמַעְתִּי אֶת־תַּלְוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
דִּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקֶר תִּשְׁבְּעוּ־
לֶחֶם וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ יט וַיְהִי בַּעֲרֹב וַתַּעַל הַחֲמָלָה
וַתִּבֶּם אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבִבְקֶר הִיתָה שִׁכְבַּת הַמָּן סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃
י וַתַּעַל שִׁכְבַּת דָּמָא וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מַחֲסָפִים דָּק כַּפְּפָר
עַל־הָאָרֶץ׃ יא וַיֵּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו מִן הוּא כִּי
לֹא יִדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
לָכֶם לֶאֱכֹלָה׃ יב וְהָיָה דִּבְרַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָקְטוּ מִכֻּסּוֹ אִישׁ לִפְנֵי
אֹכְלוֹ עֹמֶר לְלִנְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאֹהֲלוֹ תִקְחוּ׃
יג וַיַּעֲשׂוּכֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְטְוּ הַמִּדְבָּרָה וְהַמִּמְעִיט׃ יד וַיִּמְדּוּ בַּעֲמֹר
וְלֹא הָעֲדִיף הַמִּדְבָּרָה וְהַמִּמְעִיט לֹא תַחֲסִיר אִישׁ לִפְנֵי־אֹכְלוֹ לָקְטוֹ׃
טו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יוֹתֵר מִכֻּסּוֹ עַד־בְּקֶר׃ יז וְלֹא־שָׁמְעוּ
אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִכֻּסּוֹ עַד־בְּקֶר וַיֵּרֶם תוֹלְעִים וַיִּבָּאֵשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ יח וַיִּקְטְוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כִּפִּי אֹכְלוֹ
וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וַנִּבֶּם׃ יט וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִטֶּנֶה שְׁנֵי
הָעֹמֶר לְאַחַד וַיִּבָּאוּ כָּל־שִׂיאי הַעֲדָה וַיִּמְדּוּ לַמִּטָּה׃ כ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה שְׁבַתְּנוּ שְׁבַת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מַחֲרָת
אֲשֶׁר־תֵּאֱמָרוּ אִפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת פְּלִתְעֻלָּה הַנִּיחָה

ברעב: ם ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנחנו הילך בתורתך אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביא והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: פ ששי וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו ותכם את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחכפס דק ככפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם

לָכֶם לְמִשְׁמַרְתִּי עַד־הַבֹּקֶר : י וַיָּנִיחוּ אוֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הָיְתָה בּוֹ : יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲבֹתָיו הַיּוֹם כִּי־שָׁבַת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַּעֲרָה : יב שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַמְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ : יג וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מִצְאוּ : יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנָּה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי : טו רְאוּ כִי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשָּׁבַת עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲתֹיו אֶל־יְצֵא אִישׁ מִמָּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : יו וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : יז וַיִּקְרְאוּ בְּיַד־יִשְׂרָאֵל אֶת־שֵׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזָרַע נָד לְבוֹ וּמַעֲמֹו כְּצַפִּיחַת בְּדִבְשׁ : יח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדִּבָּר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֵּא הָעָמָר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתִּי לְדֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאכְלֵתִי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם : יט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֻנֹת אַחַת וְתִן־שָׁמָּה מִלֵּא־הָעָמָר מִן וְהִנֵּחַ אוֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתִּי לְדֹתֵיכֶם : כ וַיִּבְרָךְ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנְיַחְהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְתִּי : כא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הֶמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָב אֶל־אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת־הַמֶּן אָכְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן : כב וְהָעָמָר עֲשָׂרִית הָאֶפֶס הוּא : כג שְׁבִיעִי יז וַיִּסְעוּ כָל־עֵדֻת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּמִּדְבָּר־סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִים וְאֵין מַיִם לְשִׁתֵּת הָעָם : כד וַיִּרֶב הָעָם עַם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תִנּוּ־לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מִהֲתִרְיֹבֹן עָמְדִי מִהֲתִסִּין אֶת־יְהוָה : כה וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיִּזֶן הָיִם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲדִיתָנוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר יֵת אֱלֹהֵי וְאֵת־בְּנֵי וְאֵת־מִקְנֵי בְצֻמָּא : כו וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר מַה אֶעֱשֶׂה לָּעָם הַזֶּה הִנֵּה עוֹד מָצָם וּסְקָלָנִי : כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתָּךְ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּכְסֹף אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־יְהוָה קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ : כח הִנְנִי עֹבֵד לִפְנֵיךָ יְשֻׁס עַד־הַצֹּר בְּחַרְבַּ וְהִכִּיתָ בַּצֹּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה הָאָרֶץ וַיַּעַשׂ בֶּן מֹשֶׁה לָּעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : כט וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם כִּסְהָ וּמְרִיבָה עַל־רִיב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַפְתָּם אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הִנֵּה יְהוָה בִּקְרָבָנוּ אֲבֹנָן : פ וַיִּבָּא עֲמֻקָּם וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם : פא וַיֹּאמֶר

לכם למשמרת עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אבלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ס ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפית בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה יהוה אל משה ויניח אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא: פ שביעי יז ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם: וירב העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה: ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמך לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על רוב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין: פ ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: ויאמר משה

מִיָּה אֲדֹנָיוֹשֶׁל בְּחַרְדָּנוֹ אֲנָשִׁים וְצֹא הִלָּחם בְּעִמְלֵק מִחֹר אֲנֹכִי
נָצַב עַל־רֹאשׁ הַבִּבְלָה וּמִמֶּנּוּ הָאֱלֹהִים בִּידֵי : וַיַּגִּשְׁיָהוֹשֶׁעַ כְּאִשֶּׁר
אָמַרְדָּלוֹ מִיָּה לְהִלָּחֵם בְּעִמְלֵק וּמִשָּׁה אֶתְרוֹ וְחֹר גְּלוֹ רֹאשׁ
הַבִּבְלָה : * וְהָיָה כְּאִשֶּׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וַגְּבֵר יִשְׂרָאֵל וּכְאִשֶּׁר יָנִיחַ
יָדוֹ וַגְּבֵר עִמְלֵק : י וַיְבִי מִשָּׁה כִּבְדִּים וַיִּקְחֵרֶאֱבֹן וַיַּעֲמֵמוֹ תַּחְתָּיו
וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאֶתְרוֹ וְחֹר הִכְכוּ בְּיָדָיו מִנָּה אֶחָד וּמִנָּה אֶחָד וַיְהִי
יָדָיו אֲמוֹנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ : * וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עִמְלֵק וְאֶת־גִּמְלוֹ
לְפִי־חֶרֶב : פ מִפְּטִיר י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲדֹנֵי־מִשָּׁה כְּתֹב זֹאת זִכְרוֹן
בַּסֵּפֶר וְשִׁים בְּאָזְנוֹ יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָד אֲמַחֵה אֶת־זִכְרוֹ עִמְלֵק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם : טו וַיָּבֹן מִשָּׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה ו נָס : טז וַיֹּאמֶר כִּי־
יָד עֲזָרָם יְהוָה מִלְּחֻמָּה לַיהוָה בְּעִמְלֵק בְּיַד דָּר : פ פ פ
יח * וַיִּשְׁמָע יְהוָה כִּחַן מִדִּין חֲתִי מִשָּׁה אֶת־כָּל־אִשֶּׁר עָשָׂה אֱלֹהִים
לְמִשָּׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם : י וַיִּקַּח יֶתְרוֹ חֲתָן מִשָּׁה אֶת־צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מִשָּׁה אֶתְרוֹ
עֲלוּחִיה : י וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שָׁם הָאֵחָד גִּי־שֵׁם כִּי אָמַר דָּר
הָיִיתִי בָאָרֶץ מִצְרָיִם : י וְשֵׁם הַיָּחִיד אֶלְעִזָּר כִּי אֶלְחִי אָבִי בְּעֹזְרִי
וַנִּצְלָנִי מִחֶרֶב פְּרָעָה : יוֹבֵא יֶתְרוֹ חֲתָן מִשָּׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־
מִשָּׁה אֲדֹנֵי־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הָיוּ תַּנְה שָׁם חֵר הָאֱלֹהִים : י וַיֹּאמֶר
אֲדֹנֵי־מִשָּׁה אֲנִי חֲתָנָה יֶתְרוֹ בִּא אֲבִיקָה וְאִשְׁתִּי וּשְׁנֵי בָנֶיהָ זִמָּה :
י וַיֵּצֵא מִשָּׁה לְקַבְּלָתָהּ חֲתָנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁקְדּוּ וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ־לְבָנָיו
לְשֵׁמוֹת וַיִּבְאֹו הָאֵלֶּהֶם : יוֹסֵפֶר מִשָּׁה לְחַתָּנוֹ אֶת־כָּל־אִשְׁתּוֹ : טז
יְהוָה לְפָרְעָה וּלְמִצְרָיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַתִּיבָה אֲשֶׁר
מִצְרַתֶּם בְּדֶרֶךְ וַיֵּצֵאֵם יְהוָה : * וַיִּבְדַּח יֶתְרוֹ עַל פְּלִיטָתָהּ אֲשֶׁר־
עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵצִילָם מִיַּד מִצְרָיִם : י וַיֹּאמֶר יֶתְרוֹ בְּרוּךְ
יְהוָה אֲשֶׁר הֵצִיל אֶחְכֶּם מִיַּד מִצְרָיִם וּכְיָד פְּרָעָה אֲשֶׁר הֵצִיל אֶת־
הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם : * גַּתָּה יְהוָה כִּי־יִגְדֹּל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים
כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר יֵדֵי עֲלֵיהֶם : י וַיִּקַּח יֶתְרוֹ חֲתָן מִשָּׁה עֲלֵהּ וּבָחִים
לְאֵהִים וַיִּבְאֹו גִדְרוֹן וְכָל י וְהָגַן יִשְׂרָאֵל לְאֶבְרָהָם עִסְחֵתִי מִיָּה
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים : טז וַיְהִי כִּמְחֻרַת וַיֵּשֶׁב מִשָּׁה לְשֹׁפֵט אֶת־הָעָם
וַיִּגְמַד הָעָם עַל־מִשָּׁה כִּי־הִקְדֵּשׁ עַד־חֶרֶב : י וַיִּבְרָא חֲתָן מִיָּה אֶת־

משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הנבעה ומטה האלהים בידי : ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבעה : והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק : וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי משה אחד ומטה אחד ויהי ידו אמונה עד בא השמש : ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי הרב : פ מפטיר ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי : ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר : פ פ פ

יח וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים : ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה : ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה : ושם האחד אליעזר כי נולדתי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה : ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים : ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה : ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה : ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה : ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים : ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים : עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם : ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים : שני ויהי ממחרת וישב משה לשפוט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב : וירא חתן משה את

כִּדְאִשְׁרֵהוּא עָשָׂה לָעֵם וַיֹּאמֶר מִה־הַדָּבָר הַזֶּה אֵשֶׁר עָשָׂה
 לָעֵם מִדַּעַ אֶתָּה יוֹשֵׁב לְבָרָךְ וְכָל־הָעָם נֹצֵב עָלֶיךָ מִדְּבַקֵּר עַד־
 עָרֹב : י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַתָּנוּ כִּי־יָבֹא אֵלַי הָעָם לְדָרֹשׁ אֵלֵיהֶם :
 כִּי־יִחְיֶה לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֹתַי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ
 וְהוֹדַעְתִּי אֶת־הַקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־תּוֹרָתוֹ : י וַיֹּאמֶר חַתָּן מֹשֶׁה אֵלָיו
 לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה : י נָכַל תִּפְּלֵ גַם־אַתָּה גַּם־הֵינִי
 הַזֶּה אֲשֶׁר עָמָּה כִּי־כִבַּד מִמֶּךָ הַדָּבָר לֹא־תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבָרָךְ :
 י עַתָּה שִׁמְעֵ בְקֹלִי אֶעֱצֹף וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הִנֵּה אַתָּה לָעָם מוֹלֵ
 הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אֶתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים : י וְהוֹחַרְתָּה
 אֶתָּה אֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדָּרָךְ וְיָכִי בָהּ
 וְאֶת־הַטֵּעֵה אֲשֶׁר יַעֲלֹן : י וְאַתָּה הַחֲזֵה מִכָּל־הָעָם אֲנִשְׁי־חֵיל
 יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲנִשֵּׁי אִמָּת שְׁנָאִי בָצַע וְשָׁמַת עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֲרָפִים
 שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי רַמְשִׁים וְשְׂרֵי עֲשָׂרֹת : י וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־
 עֵת וְהִיָּה כָל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכִל־הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפֹּטוּ
 הֵם וְהִקְלֵ מַעֲלֶיךָ וְנִשְׁאָו אַתָּה : י אִם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה
 וְצִוְּתָ אֱלֹהִים וְיִכְלַת עֲמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עִי־מִקְמוֹ יָבֹא בְּעָלּוֹם :
 שְׂרֵי יִי וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חַתָּנוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר : י וַיַּבְחֵר
 מֹשֶׁה אֲנִשְׁי־חֵיל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיָּתֶן אֹתָם רִאשִׁים עַל־הָעָם שְׂרֵי
 אֲרָפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֲשָׂרֹת : י וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם
 בְּכָל־עֵת אֶת־הַדָּבָר הַקָּטָן יִבְיֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְכִל־הַדָּבָר הַקָּטָן
 יִשְׁפֹּטוּ הֵם : י וַיַּעֲשֶׂה מֹשֶׁה אֶת־חַתָּנוּ וַיָּקֶה לוֹ אֶל־אֲרָצוֹ : פ
 יט רַב־יָעַ בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם
 הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי : י וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ
 בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲנִשְׁשׁ יִשְׂרָאֵל נֹגֵד הַחֵר : י וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים
 וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִדְּהַר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב וְהִגִּיד
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : י אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֵשֶׁר אֶתְכֵּל
 עַל־בְּנֵי נְשָׁרִים וְאָבֹא אֶתְכֶם אֲנִי : י וְעַתָּה אֲסֹפְּמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ
 בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סֻגָּה מִכָּל־תִּי־פִים כִּי־לִי
 כִּי־הָאֶרֶץ : י וְאַתֶּם תְּהִיוּ־לִי כִּמְשַׁכַּת כְּהֹנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : חֲמִישִׁי וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא

כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה
 לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד
 ערב : ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים :
 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו
 והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו : ויאמר חתן משה אליו
 לא טוב הדבר אשר אתה עשה : נכל תכל גם אתה גם העם
 הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך :
 עתה שמע בקלי איעצך והי אלהים עמך היה אתה לעם מול
 האלהים והבאת אתה את הדברים אף האלהים : והזהרתה
 אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה
 ואת המעשה אשר יעשון : ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל
 יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים
 שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת : ושפטו את העם בכל
 עת והיה כל הדבר הנדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו
 הם והקל מעליך ונשאו אתך : אם את הדבר הזה תעשה
 וצוך אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום :
 שמישי וישמע משה לקל חתנו ויעש כל אשר אמר : ויבחר
 משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי
 אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת : ושפטו את העם
 בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר הקטן
 ישפטו הם : וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו : פ
 יט רביעי בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום
 הזה באו מדבר סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו
 במדבר ויתן שם ישראל נגד החר : ומשה עלה אל האלהים
 ויקרא אליו יהוה מן החר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד
 לבני ישראל : אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם
 על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי : ועתה אם שמוע תשמעו
 בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי
 כל הארץ : ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
 הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : חמישי ויבא משה ויקרא
 לזקני

דִּקְנִי הָעֵם וַיִּשְׁלַח אֶת פְּלִיְהָדָבְרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
 י וַיַּעֲזֹבוּ כָל־הָעָם יְחִידוֹ וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע׃
 מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי
 בָּא אֵלֶיךָ בְּעָב הָעֶנָּן בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עַמֶּךָ וְגִסְדֶּכָּךָ
 וַיֹּאמִינוּ דְּעוֹכֶם וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ י וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה דַּךְ אֶל־יְהוָה וְכַדִּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבַסְמוּ שְׂמֹלֹתָם׃
 י וְהָיוּ נֹכְחִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲנִי
 כָל־הָעָם עַל־תֹּר סִינַי׃ י וְהִגַּבְלַת אֶת־הָעָם סָבִיב דָּאֵם הַשְּׂמֶרֶת
 דְּכֶם עֲלוֹת בְּהָר וְנִגַּע בְּקִצְחוֹ כִּדְהַנְגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת׃ י לֹא־תִפְעַל
 בַּיּוֹד פִּי־סָקוֹל יִסְקֹל אוֹיֶיךָ יִרְחַ אֲב־בְּחֶמֶת אֲס־אִישׁ לֹא יִתֵּן
 בְּמִשְׁה הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲזֹבוּ בְּהָר׃ י וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן־הַהָר אֶל־הָעָם
 וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וּכְבַסְמוּ שְׂמֹלֹתָם׃ י וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הָיוּ נֹכְחִים
 לִשְׁלֹשַׁת יָמִים אֶל־הַתְּשֻׁבוֹ אֶל־אִשָּׁה׃ י וְהָיוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיַת
 הַבְּקָר וְהָיוּ קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזָק כִּמְאֹד
 וַיִּתְּרֵד פְּלִיְהָעִים אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ י וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת
 הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצֻבוּ בַתְּחִתִּית הָהָר׃ י וְתֵר סִינַי עֲזָנוּ כְּלוֹ
 מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עֲלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וּבִעַל עֲנָנוּ כַּעֲשׂוֹ הַכְּבֹשׁ וַיִּתְּרֵד
 פְּלִיְהָהָר מְאֹד׃ י וְהָיוּ קוֹל שֹׁפָר חֲזָק וְחֲזָק מְאֹד מִשְׁה יִדְבֵּר
 וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל׃ שִׁי י וַיֵּרֵד יְהוָה עַל־תֹּר סִינַי אֶל־רֹאשׁ
 הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ י וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעַד בְּעֵם פְּרִיְהָרְסוֹ אֶל־יְהוָה לְרֹאוֹת וְנִפְל מִמֶּנּוּ רֹב׃
 כ וְגַם הַבְּחָנִים הַנִּגְשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פְּרִי־פָרֶץ בְּהֶם יְהוָה׃
 כ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִכַּל הָעָם לַעֲשֹׂת אֶל־תֹּר סִינַי כִּי־רֹאֲתָהּ
 הָעֵדֻתָּה בְּנִי לֹא־אֶמַר הִגַּבְל אֶת־הָהָר וְכַדִּשְׁתּוּ׃ כ וַיֹּאמֶר אֲכִי יְהוָה
 לְדִרְדֹּד וְעֲלִית אִתָּה וְאַתָּן עַמֶּךָ וְהַבְּחָנִים וְהָעָם אֶל־יְהָרְסוֹ לַעֲשֹׂת
 אֶל־יְהוָה פְּרִי־פָרֶץ בָּם׃ כ וַיֵּרֵד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃ כ
 כ * וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת פְּלִיְהָדָבְרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר׃ כ * אִכְל יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּנֵי עַבְדִּים׃ כ * לֹא־יְהוָה לֹה
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַד־פְּנִי׃ כ * לֹא־תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכִדְהַמּוֹנָה אֲשֶׁר
 בַּשָּׁמַיִם * כִּפְעֵל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ כִּתְּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתְּחַת לָאֶרֶץ׃

לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה :
 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב
 משה את דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
 בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך
 יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה
 אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם :
 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני
 כל העם על הר סיני : והגבלת את העם סביב לאמר השמרו
 לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת : לא תגע
 בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יהיה
 במשך היבל המה יעלו בהר : וירד משה מן ההר אל העם
 ויקדש את העם ויכבסו שמלתם : ויאמר אל העם היו נכנים
 לשלשת ימים אל תגשו אל אשה : ויהי ביום השלישי בהית
 הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד
 ויחרד כל העם אשר במחנה : ויוצא משה את העם לקראת
 האלהים מן המחנה וייתיזבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו
 מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד
 כל ההר מאד : ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר
 והאלהים יעננו בקול : ששי וירד יהוה על הר סיני אל ראש
 ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה : ויאמר יהוה
 אל משה רד העד בעם פן יחרסו אל יהוה לראות ונפל מכמו רב :
 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה :
 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה
 העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו : ויאמר אליו יהוה
 לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יחרסו לעלת
 אל יהוה פן יפרץ בם : וירד משה אל העם ויאמר אלהם : ס
 כ וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר : ס אנכי יהוה
 אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך
 אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
 בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ :

" לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אלהיך
 פחד עין אבת עליבנים ערשלים וערובעים לשנאי : י נעשה
 דסד לארפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שמך יהוה
 אלהיך לשוא כי לא נקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : פ
 " ובור את לום השבת לדשן : ס ששת ימים תעבד ועשית כל
 מלאכתך : י ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מלאכה אתה ובנה ובתך עבדך ואמך ובחמך וגרך אשר
 בשעריך : י כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
 את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי עליו ברה יהוה
 את יום השבת ויחלשנו : ס פבר את אביך ואמך למען
 יארכו ימך על הארץ אשר יהוה נתן לך : ס י לא
 תרצח : ס לא תנאף : ס לא תגנב : ס לא תענה ברעך עד
 שקר : ס י לא תחמד בית רעה ס לא תחמד אשת רעה ועבדו
 ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר ברעה : פ שבעי י וכד העם ראים
 את הפולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא
 העם ויגעו ויעמדו מרחק : י ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו
 ונשמעה ואלידבר עמנו אלהים פן נמות : י ויאמר משה אל
 העם אל תיראו כי לבבור נפוש אתכם בא האלהים ובעבור
 תהיה יראתו עליבנים לבדתי תחטאו : י ויעמד העם מרחק
 ומשה נגש אל הערפל אשר עים האלהים : ס ספטיר י ויאמר
 יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
 השמים דברתי עמכם : י לא תעשו אתי אלהי כסף ואדתי זהב
 לא תעשו לכם : י מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
 עלתך ואת שלמך את צאנך ואת בקרך בכדיתקום אשר
 אזכיר את שמי אבוא אלקי וברכתך : י ואסמכת אבנים
 תעשה לי לאיתבנה אתה גזית כי חרפה הנפת עליה ותחללה :
 י ודא תעלה במעלת ערמוכתי אשר לא תנקה ערוכה עליו :

פ פ פ

בא " ואלה המעשמים אשר תשים לפניך : י כי תהנה עבד
 עברי עש שנים ועבד ובשכנת יצא לחפשי חנם :

לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
פקד עון אבת על בנים על שלשים ועד רבעים לשנאי: ועשה
חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: פ לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: פ
זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
ביערך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה
את יום השבת ויקדשהו: ס כבד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ס לא
תרצה: ס לא תנאף: ס לא תגנב: ס לא תענה ברעך עד
שקר: ס לא תחמד בית רעך ס לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: פ שביעי וכל העם ראים
את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא
העם ויגעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו
ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ס מפטיר ויאמר
יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב
לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
עלתך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך: ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבק הנפת עליה ותחללה:
ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

פ פ פ

כא ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד
עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי דנס:

אם

אֲסִיבֶנּוּ יָבֵא בָנָו יֵצֵא אֲסִיבֶנּוּ אִשָּׁה הוּא וְיֵצֵא אִתָּהּ עִמּוֹ
 י אֲסִיבֶנּוּ יֵת לֹא אִשָּׁה וְיִדְּהוּ בָנִים אִלּוּ בָנוֹת הָאִשָּׁה וְיִדְּהוּ
 תְּהִיָּה לְאִדָּה וְהוּא יֵצֵא בָנָו י וְאֲסִיבֶנּוּ יֵאֵר הַלֵּבד אֶתְּבִי
 אֶת־אִדָּה אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בְּנִי לֹא אֵצֵא תַפְשִׁי י וְהַגִּישוּ אִדָּה
 אֶת־הָאִדָּהִים וְהַגִּישוּ אֶל־הַדָּלֹת אוֹ אֶל־הַמְּזוֹנֹת וְרָצַע אִדָּה אֶת־
 אִזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וְיִבְדּוּ לָעֵלֶם י ס וְכִי־יִמָּכֵר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאִמָּה
 לֹא תֵצֵא פֶּצֶת הַעַבְדִּים י א אֲסִיבֶנּוּ עֵת בַּעֲנִי אִדָּה אֶת־לֶבָא
 יִגְדָּה וְהַפְדָּה לָעַם נָכְרִי לֹא־יִמָּשֶׁל לְמִכְרָה בְּבִדּוּכָה י וְאֶת־לֶבָא
 יִגְדָּה כְּמִשְׁפַּחַת הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ י אֲסִיבֶנּוּ יִקְחֶלּוּ שְׂאֵרָה
 כְּסוּתָהּ וְיִנָּתֶה לֹא־יִגָּרַע י וְאֶת־שְׂשֻׁלָּהּ לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וְיֵצֵא
 חֹנֶם אִין כֶּסֶם י ס י מִכָּה אִישׁ וּמֵת מוֹת יוֹמָת י וְאִשֶּׁר לֹא צָדָה
 וְהָאֱלֹהִים אֵנָה לִידּוֹ וּשְׁמִתִּי לָּהּ כְּקוֹם אִשֶּׁר יָגוּס שָׁמָּה י ס י וְכִי־
 יִגְדּוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְּעֶרְכָּה מֵעַם מִזְבְּחִי תִקְחֶנּוּ לְמוֹת י ס
 י וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת י ס י וְגִבּוֹ אִישׁ וּכְבָדוֹ וְנִמְצָא בִידּוֹ
 מוֹת יוֹמָת י ס י וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת י ס י וְכִי־יִרְיֶבֶן
 אֲנָשִׁים וְהַפְדָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאָבִיו אוֹ בְּאִמָּהּ וְלֹא יָמוּת וּנְפֹל
 לְמִשְׁפָּחָה י אֲסִיבֶנּוּ וְהַתְּהַלֵּךְ בְּחוּץ עַל־מִשְׁעָנָתוֹ וְנָקָה הַמִּכָּה
 בֶּקֶשׁ שְׁבִתּוֹ יֵת וְכִפָּא יִרְפָּא י ס שְׁנֵי י וְכִי־יִכָּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ
 אֶת־אִמָּתוֹ בַּשֶּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקָם יָנָקָם י אֵךְ אֲסִיבֶנּוּ אוֹ
 יוֹמִים גָּמָד לֹא יָקָם כִּי כִסְפוֹ הוּא י ס י וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ
 אִשָּׁה הָרָה וְיֵצֵאוּ יִלְדָּהּ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנֹשׁ יַעֲנֹשׁ כְּאִשֶּׁר יִשִּׁית
 עַד־יוֹ בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלְלִים י אֲסִיבֶנּוּ יִהְיֶה וְנִהְיֶה נֶפֶשׁ
 תַּחַת וָפֶשׁ י כִּי עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן יֵד תַּחַת יָד רִגְלָה תַּחַת
 רִגְלָה י כִּי כִוִּיָּה תַּחַת כִּוִּיָּה פֶּצֶת תַּחַת פֶּצֶת חֲבֹרָה תַּחַת חֲבֹרָה י ס
 י וְכִי־יִכָּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־עֵין אִמָּתוֹ וּשְׁחָתָה לְחַפְשִׁי
 וְשָׁחֲתָה תַּחַת עֵינוֹ י אֲסִיבֶנּוּ עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אִמָּתוֹ יִפֹּל לְחַפְשִׁי
 וְשָׁחֲתָה תַּחַת שֵׁנוֹ י פ כִּי וְכִי־יִגַּח שׂוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וּמֵת
 סָקוֹר יִסָּקֵר הַשׂוֹר וְלֹא יִאָּכַל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבִגְדֵי הַשׂוֹר נָקִי י אֲסִיבֶנּוּ
 שׂוֹר נָגַח הוּא מִתְּהַלֵּל שְׁלֹשִׁים וְהוֹעֵד בְּבָעֲדָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהַמִּית
 אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׂוֹר יִסָּקֵר וְנִסְּבָעֵיו יוֹמָת י אֲסִיבֶנּוּ יוֹשֵׁת עָלָיו

אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו:
 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה
 תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי
 את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו
 אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את
 אזנו במרצע ועבדו לעלם: אם וכי ימכר איש את בתו לאמה
 לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לא
 יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו
 ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה
 כסותה וענתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה
 חנם אין כסף: אם מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה
 והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינום שמה: אם וכי
 יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: אם
 ומכה אביו ואמו מות יומת: אם וגנב איש ומכרו ונמצא בידו
 מות יומת: אם ומקלל אביו ואמו מות יומת: אם וכי יריבן
 אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
 למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה
 רק שבתו יתן ורפא ירפא: אם שני וכי יכה איש את עבדו או
 את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או
 יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: אם וכי ינצו אנשים וגנפו
 אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית
 עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתתה נפש
 תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת
 רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה ונחת חבורה: אם
 וכי יכה איש את עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי
 ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
 ישלחנו תחת שנו: פ וכי ינח שור את איש או את אשה ומת
 סקל יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם
 שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית
 איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יישת עליו
 ונתן

וְנָתַן פָּדוֹן נַפְשׁוֹ כֹּכַר אֲשֶׁר־יוֹשֶׁת עָלָיו : י אֲרֹכָן יָנֹחַ אִתְּךָ יָנֹחַ
בְּמִשְׁפַּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ : י אֲבִי־עֶבֶד יָנֹחַ הַשּׁוֹר אִלְּךָ פָּסַח י
שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶלִים יִתֵּן לְאֹדְנָיו וְהַשּׁוֹר יִפְקַל : ס י וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר
אוֹ כְּרִיכְרָה אִישׁ בֶּר וְלֹא יִכְסֶּנּוּ וְנִפְלִי־שָׂמָה שָׂר אוֹ חֲמוֹר : יז בְּעַד
הַבּוֹר יִשְׁלֶם כֶּסֶף יָשׁוּב לְבָעָלָיו וְדָמָת יִהְיֶה־לּוֹ : ס י וְכִי־יִגַּף יְיָוִר
אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וּבָתָּהּ וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר חֲחִי וְחָצִי אֶת־כֶּסֶפוֹ וְגַם
אֶת־חֲמִיץ יִחְצֹוּ : יז אוֹ נֹדַע־כִּי שׁוֹר נִגַּח הוּא מִתְּמוֹל שְׁלֹשִׁים וְלֹא
יִשְׁמְרֵנוּ בְּעָלָיו שְׁלֹם יִשְׁלֶם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְדָמָת יִהְיֶה־לּוֹ : ס
י כִּי יִגְבֹּה־אִישׁ שׁוֹר אוֹ־שָׂה וּמָכְרוּ אוֹ מָכְרוּ חֲמִשָּׁה בָקָר יִשְׁלַל
תַּחַת הַשּׁוֹר וְאֶרְבַּע־צֹאֵן תַּחַת הַשָּׂה : כב אִם־כִּמְתֵּתֶרֶת יִמָּצֵא
הַגֵּנֶב וְהָקָה וּמָת אִין לוֹ דָּמִים : י אִם־זָרְחָה הַשֹּׁמֵשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ
שְׁלֹם יִשְׁלֶם אִם־אִין לוֹ וְנִמְכָּר בְּגִנְבָתוֹ : י אִם־ מָצָא תִּמְצֹא בְּיָד
הַגֵּנֶבָהּ כִּשְׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־שָׂה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלֶם : ס שְׁלֹשִׁים כִּי
יִבְעֹר־אִישׁ שָׂדֶה אוֹ־כָרֶם וְשָׁלַח אֶת־בְּעִירָהּ וּבְעֹר בְּשָׂדֶה אַחֵר
מִיָּטֵב שָׂדֶהוּ וּמִיָּטֵב כָּרְמוֹ יִשְׁלֶם : ס כִּי־תִצָּא אִשׁ וּמָצָאָה קִצִּים
וְנָאֵבַל גִּדִּישׁ אוֹ חֲקִמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שְׁלֹם יִשְׁלֶם חֲמִשָּׁה עֶשְׂרִי־חֶפְעֶה :
ס כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶרְצֵהוּ כֶסֶף אוֹ־כֶסֶף לְשֹׁמֵר וְגִנֵּב מִבֵּית הָאִישׁ
אִם־יִמָּצֵא הַגֵּנֶב יִשְׁלֶם שְׁנַיִם : י אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגֵּנֶב וְנִקְרַב בְּעַד־
הַבֵּית אֶרְצֵהָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁדָה יָדוֹ בְּמִלְאֶתָהּ רָעָהוּ : י עַל־כֵּן־
דְּבַר־פֶּשַׁע עַד־שׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַל־שָׂה עַל־שְׂלֵמָה עַל־צִדְקָה
אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעוּ
אֱלֹהִים יִשְׁלֶם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ : ס כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶת־גִּלְגָּלוֹ חֲמוֹר אוֹ
שׁוֹר אוֹ־שָׂה וְכֹל־בְּחִמָּה לְשֹׁמֵר וּמָת אוֹ־נִשְׁבָּה אוֹ־נִשְׁבָּה אִין רָאָה :
י שִׁבְעֵת יִהְיֶה תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁדָה יָדוֹ בְּמִלְאֶתָהּ רָעָהוּ
וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יִשְׁלֶם : י וְאִם־יִגְבֹּה יִגְבֹּה מִעַמּוֹ יִשְׁלֶם לְבָעָלָיו :
י אִם־יִשְׁרָף יִשְׂרָף יִבְאֵהוּ עַד דְּמִטְפָּה לֹא יִשְׁלֶם : פי וְכִי־יִשְׂאֵל
אִישׁ מִעַם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבָּה אוֹ־מָת בְּעָלָיו אִין־עַמּוֹ שְׁלֹם יִשְׁלֶם : י אִם־
בְּעָלָיו עַמּוֹ לֹא יִשְׁלֶם אִם־שָׁכִיר הוּא בָּא בְּשָׂכָרוֹ : ס י וְכִי־יִפְתַּח
אִישׁ בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא־אֵשָׂה וְיִשְׁכַּב עִמָּה מִהַר יִמְחַרְנָה לוֹ ? שָׂה :
י אִם־מָאֵן יִמָּאֵן אֶבְיָה לְתַתָּה לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמִחְרַת הַבְּתוּלָה : ס

ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו : או בן ינח או בת ינח
כמשפט הזה יעשה לו : אם עבד ינח השור או אמה כסף
שלשים שקלים יתן לאדניו. והשור יסקל : ם וכי יפתח איש בור
או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור : בעל
הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו : ם וכי יגף שור
איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם
את המת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא
ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : ם
כי יגנב איש שור או שה ומכחו או מכרו חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע צאן תחת השה : כב אם במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו דמים : אם זרחה השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו : אם המצא תמצא בידו
הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם : ם שִׁישִׁי כי
יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם : ם כי תצא אש ומצאה קצים
ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה :
ם כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש
אם ימצא הגנב ישלם שנים : אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל
הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו : על כל
דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען
אלהים ישלם שנים לרעהו : ם כי יתן איש אל רעהו חמור או
שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה :
שבעת יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
ולקה בעליו ולא ישלם : ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו :
אם מרף יטרף יבאחו עד המרפה לא ישלם : פ וכי ישאל
איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם : אם
בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו : ם וכי יפתח
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מחר ימהרנה לו לאשה :
אם מאן ימנן אביה לתתה לו כסף ישקל כמחר הבתולת : ם

י' מִכְשָׁפָה לֹא־תַחֲיָהּ : י" פֶּלִי־עֶבֶב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוֹמָת : ס
 י" זֶבֶח לֵאלֹהִים יִחְרַם בְּלֹתִי לַיהוָה לָבָדוּ : י וגר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא
 תִלְחָצֶנּוּ פִּיגְרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : ט פֶּלִיאֲמָנָה וַיְהִי לֹא
 תַעֲנֹן : ז אִם־עֲנָה תַעֲנֶה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעַק יִצְעַק אֵלַי שָׁמַע אֲשַׁמַּע
 צָעַקְתוּ : יי וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נָשׁ כֶּם אֲלֻמֹּת
 וּבְנֵיכֶם יִתָּמִים : פ כִּי אִם־זָכַרְתָּ תִלְוָה אֶת־עַמִּי אֶת־הָעָנִי עִמָּךְ לֹא־
 תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׁה לֹא־תְשִׁימוֹן עָלָיו נָשָׂךְ : ט"ה אִם חָבֵד תַּחֲבֹל שְׁלֹמֹת
 רַגְלֶךָ עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבֻנוּ לוֹ : כ כִּי הוּא כְסוּתָה לְבָדָה הוּא
 שְׁמִדְתּוֹ לָעָרֹ בְּמַה יִּשְׁכַּב וְהָיָה פִּרְיָצֶעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־תוֹנֵן אָנִי :
 • ס רִבִּיעִי כִּי אֱלֹהִים לֹא תִקְדֹּל וְנָשִׂיא בַעֲמֶךָ לֹא תֵאָר : ט"ז מֵאֲתָךְ
 וְדַמְיָךְ לֹא תֵאָחֵר בְּכֹר בְּנֶיךָ תִּתֵּן־לִי : כ פִּי־תַעֲשֶׂה לְשֹׁרֶה לְצֹאֵךְ
 שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִסְאֻמוֹ בְּיוֹם הַשְּׁמֹנִי תִתְגַּדִּלִי : י ואֲנִשְׁרִי־קָדָשׁ
 תִּתְּנוּן לִי וּבִשָּׁר בַּשָּׂדֶה מִרְפָּה לֹא־תֵאָכְלוּ לְכָל־כֶּלֶב תִּשְׁלֹכוּן אֹתוֹ : ס
 כג * לֹא תִשָּׂא שָׁמַע שׂוֹא אֶל־תִּשְׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע לִהְיוֹת עִד תָּמִים :
 י לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵירִבִּים לִרְעוֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רֹב נִסִּית אַחֲרֵי רִבִּים
 לְחַמֵּת : יוֹדֵל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבּוֹ : ס י כִּי תִפְגַּע שׂוֹר אִיבָה אוֹ חֲמֹר
 תִּגַּע הַטֵּב תִּשְׁיָבֻנוּ לוֹ : ס"ה פִּי־תִרְאֶה חֲמֹר שִׁנְאָה רִבִּץ תַּחַת מִשְׁאוֹ
 וְהִדִּלְתָּ מֵעֹז לוֹ עֹז תַּעֲזֹב עִמּוֹ : חס שי' לֹא תִמָּה מִשֵּׁפֶט אֲכִינֶה
 בְּרִיבּוֹ : י מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחֹק וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל־תִּתְּחַרֵּךְ כִּי לֹא־אֲצַדִּיק
 רָשָׁע : י" וְשָׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשָּׁחַד יַעֲזֹר פִּקְחִים וַיִּסְקֹף דְּבָרֵי צַדִּיקִים :
 • ס וגר לֹא תִלְחָץ וְאַתָּם יִדְעֶתֶם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר פִּיגְרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם : י' וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרָצְךָ וְאַסְפָּת אֶת־דִּבְאוֹתֶיהָ :
 י" וְהַשְּׁבִי'ת תִּשְׁמַמְנָה וְנִשְׁשֶׁתָּה וְאָכְלוּ אֲבִינִי עִמָּךְ וַיִּתְּרֶם תֹּאכֹל
 חֵיט הַעֲדָה כִּן־תַּעֲשֶׂה לְכָל־מָה צוִּיתָךְ : י" שִׁשִּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ
 וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשָּׁבֵת לַמַּעַן יָנוּחַ שׂוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וְנַפְשׁ כָּן־אִמְתָּה
 וְהִגֵּד : י' וּבְכָל־יְשׁוּרָאֲמֹרְתִי אֲרִיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא
 תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עַל־פִּיד : י" שִׁשִּׁי רִגְלִים תַּחַג לִי בַשָּׂה : ס"א אֶת־
 חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכֹל מִצּוֹת כֹּאֲשֶׁר צוִּיתָךְ לְמוֹעֵד
 חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־כֹן יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יִרְאוּ כָּנִי רִיקָם : ס"ב וְחַג
 הַקִּצּוֹר בַּפּוֹרִי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֵסֶף בְּצֵאת הַשָּׂנֶה

מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: ם
 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא תונה ולא
 תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא
 תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע
 צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
 ובניכם יתמים: פ אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
 תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת
 רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבדה הוא
 שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:
 * ם רביעי אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאתך
 ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה לשרך לצאנך
 שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש
 תהיון לי ובשר בשדה מרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: ם
 כג לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס:
 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנמת אחרי רבים
 להטת: ודל לא תהדר בריבו: ם כי תפגע שור איבך או חמור
 תעה השב תשיבנו לו: ם כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו
 וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: חמישי לא תטה משפט אבינך
 בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק
 רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
 מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה:
 והשביעת תשמטנה ונמשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל
 חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך
 וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך
 והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא
 תזכירו לא ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את
 חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד
 חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג
 הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה
 באספך

באספה אֶת־מַעֲשֵׂיהָ מִיְהוָה: י' עֲלֵשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־
זְכוּרָה אֶל־פְּנֵי הָאֵל: י"א לֹא־תִזְבֹּחַ עֲרֻמִּין דִּם־זִבְחֵי וְלֹא־
יֵלֶן חֶלְבֵי־חַי עֹד־בָּקָר: י"ב רֹאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתָה תָּבִיא בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיהָ לֹא־תִבְשֹׁל גִּדֵּי בַחֲלֵב אִמּוֹ: פ' שְׁשִׁי י הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח
מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לִשְׁמֹרָה בַּדֶּרֶךְ וּלְהַבִּיאָךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכֵּנִי:
יג הַשֹּׁמֵר מִפְּנֵיו וּשְׁמַע בְּקוֹל אֱלֹהֵימָר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֶכֶם כִּי
שְׁמִי בָקָר בּוֹ: יד כִּי אִם־שָׁמָע תִּשְׁמַע בְּקוֹל וַעֲשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֶדְבָּר
וְאִיבִיתִי אֶת־אִיבֶיךָ וְצָרְתִּי אֶת־צָרְרֶיךָ: י"ה כִּי־יִדְּוֶךָ מִלְּאֹכְלֵי לִפְנֶיךָ
וְהַבִּיאָךְ אֶל־הָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרֹזִי וְהַפְּנִיעִי הַחֲזִי וְהַיּוֹסִי
וְהַכְּחָדְתִּיו: י"ז לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה
כַּמַּעֲשִׂיהֶם כִּי חָרֵם תִּתְּרָם וְשֹׁבֵר תִּשְׁבֹּר מִצְבֹּתֵיהֶם: י"ח וְעַבְדְּתֶם
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבְרַח אֶת־זִמְמָה וְאֶת־יָמִימָה וְהִסְרִיתִי מִחַיָּה
מִקֶּרְבְּךָ: י"ט שְׂבִיעִי י לֹא תִהְיֶה מִשְׁבֻּלָּה וְעֹקֶרֶת בָּאֲרָצָה אֶת־
מִסְפַּר יָמֶיהָ אֲמַקָּא: כ' אֶת־אִימָתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֶיךָ וְהִסְרִיתִי אֶת־כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר תִּבְאֵ בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת־יְדֵי־אֱלֹהֶיךָ יָרֶךְ: כ"א וְשִׁלַּחְתִּי
אֶת־הַצֹּרֶעַה לִפְנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת־הַחֲזִי אֶת־הַפְּנִיעִי וְאֶת־הַחֲתִי
מִדִּפְנֶיךָ: כ"ב לֹא אֲגַרְשְׁנִי מִפְּנֶיךָ בַּשָּׁנָה אַחַת פְּרֻתְהוּתָה הָאָרֶץ
שְׁמִמָּה וּרְבָה עָלֶיךָ חֵית הַשָּׂדֶה: כ"ג מַעֲט מַעֲט אֲגַרְשְׁנִי מִפְּנֶיךָ עַד
אֲשֶׁר תִּפְרֹה וְנִחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ: כ"ד וְשִׁתִּי אֶת־גִּבְלֶיךָ בִּימֵי־סוֹף וְעַד
יָם פְּלִשְׁתִּים וּבִמְדָּבָר עַד־נָתַר כִּי י אֶתּוּ בִידְכֶם אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
וְגִרְשָׁתֶמוּ מִפְּנֶיךָ: כ"ה לֹא־תִתְּכַרֵּת לָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה בְרִית: כ"ו לֹא
יִשְׁבּוּ בָּאֲרָצָה פְּרוֹחֵמִיאוֹ אֹתָהּ לִי כִי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה
דָּה דְמוֹקָשׁ: פ' כ"ד * וְאֶל־מִשָּׁה אָמַר עֲלֶה אֵלֶי יְהוָה אִתָּה וְאֶהְיֶה
נֶדֶב וְאִבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּמְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֶק: כ"ז וְנָשׂ
מִשָּׁה דְבָרוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יָגִשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲזֹו עִמּוֹ: כ"ח וַיִּבֹּא
מִשָּׁה וַיִּסְפֹּר לָעָם אֶת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעֲזֹו כָּל־
הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כֹל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה:
י וַיִּכְתֹּב מִשָּׁה אֶת־כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּתֵּת
הָהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֹּה לְשָׁנִים עֶשֶׂר שִׁבְעִי יִשְׂרָאֵל: י"א וַיִּשְׁלַח
אֶת־יְגִעֲזִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזֹו עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה

באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: פ ששי הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והבחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיים: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך: ס שביעי לא תהיה משבלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אנרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולא להיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: פ כד ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה

כח * יִדְבְּרוּ יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה לְאָמֹר : י דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ
לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת־
תְּרוּמָתִי : י וְאֵת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתָם : ז הֵב וּכְסֶה וּנְהַשֵּׁת :
י וְהִכַּלְתָּ וְאֶרְנָמָן וְתוֹלַעֵת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים : יי וְעֵרַת אֵילִם מֵאֲדָמִים
וְעֵרַת תְּחָשִׁים וְעֻצֵי עֲסֻיִּם : יג לָמָן לְמֵאֶר בְּשָׁטִים לְשִׁמּוֹן הַמִּצְיָחָה
וְלִקְמָרֵת הַפֶּקֶם : יד אֲבִנֵי־שֹׁהַם וְאֲבִנֵי מִדְּאִים לְאַפֹּד וְלִחְשִׁי :
טו וַעֲשׂוּ לִי מִדְּבָר וְשִׁכְבֹּתִי בְּתוֹכָם : טז כָּל־אִשֶּׁר אֲנִי מֵרְאֶה אוֹתָהָ
אֵת תְּכֵנִית וּבִשְׁלֹשׁ וְאֵת תְּכֵנִית כִּדְּבִלִיו וְכו' תַּעֲשׂוּ : טז וַעֲשׂוּ
אֶרְזֵן עֻצֵי עֲסֻיִּם : טז תִּמְתִּים וְחֻצֵי אֶרְפֹּו וְאַמָּה וְחֻצֵי רִחְבּוֹ וְאַמָּה וְחֻצֵי
קִמְרוֹ : יז וְצִפִּית אֶתֹו זָהָב מִדֹּוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעִשִּׂיתָ לָלֹו
זָר זָהָב כָּבִיב : יח וְנִצַּחֲתָ לוֹ אֶרְבַּע מִטְבַּעַת זָהָב וְנִתְּתָה עַל אֶרְבַּע
פָּעֻסֶתֶי וְשִׁתִּי מִטְבַּעַת אֶל־צִדִּי הָאֶחָת וְשִׁתִּי מִטְבַּעַת עַל־צִדִּי

השנים

פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנות הספיר ובעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ם ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם: מפטיר ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: פ פ פ

כה וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועוזים: וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המישה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ם ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית

וְשָׁנִית׃ י״ וְעָשִׂיתָ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ י״ וְהִבַּאתָ
 אֶת־הַבָּדִים בַּטֹּבְעַת עַל צִלְעַת הָאָרֶץ לְשֵׂאת אֶת־הָאָרֶץ בָּהֶם׃
 י״ בַּטֹּבְעַת הָאָרֶץ יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִסְרוּ מִכֶּנְנִי׃ י״ וְנָתַתְּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ י״ שְׁנֵי יְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר
 אֲמִתִּים וְחָצִי אֲדָמָה וְחָצִי רַחֲוֶה׃ י״ וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם פָּרָזִים
 זָהָב מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם כְּשֵׁנֵי כְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ י״ וְעָשִׂה פָּרוּב
 אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וְכָרוּב־אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה כִּן־הַכַּפֹּרֶת תַעֲשֶׂה אֶת־
 הַפָּרָזִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ י״ וְהָיוּ הַפָּרָזִים פְּרָשִׁי כְנָפִים לְמַעַל
 סָבִיב בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפָנִיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת
 יִהְיוּ פָנֵי הַפָּרָזִים׃ י״ וְנָתַתְּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה וְאֶל־
 הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ י״ וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שֵׁם וּדְבַרְתִּי
 אֶתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַפָּרָזִים אֲשֶׁר עַל־אָרֶץ הָעֵדֻת אֵת
 פְּלִיאֲשֶׁר אֲצֻוֶּה אוֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ״ וְעָשִׂיתָ שְׁדָחַן עֲצֵי
 לִטִּים אֲמִתִּים אֲדָמָה וְחָבֹה וְאֲמָה וְחָצִי כְמֵתוֹ׃ י״ וְצִפִּיתָ
 אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֶר זָהָב סָבִיב׃ י״ וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכְנָת
 טֶפֶח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֶר־זָהָב לְמִכְנָתוֹ סָבִיב׃ י״ וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע
 טֹבְעַת זָהָב וְנָתַתְּ אֶת־טֹבְעַת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
 רִגְלָיו׃ י״ לַעֲמֹת הַמִּכְנָת תִּהְיוּ רִטְשֵׁי לְכֹתִים לְכֹדִים לְשֵׂאת
 אֶת־הַשְּׁדָחַן׃ י״ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי לִטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב
 וְנִשְׁאֲרָבָם אֶת־הַשְּׁדָחַן׃ י״ וְעָשִׂיתָ קַעֲרָתוֹ וּכְפָתוֹ וּקְטוֹרֹתוֹ
 וּמִנְקִיתוֹ אֲשֶׁר יִסֹּף בְּגֶד־זָהָב טָהוֹר תַעֲשֶׂה אֹתָם׃ י״ וְנָתַתְּ עַל־
 הַשְּׁדָחַן לֶחֶם פָּנִים לִפְנֵי הַמִּיד׃ פ״ וְלִישִׁי יֹא וְעָשִׂיתָ מְנֹרֶת זָהָב
 טָהוֹר מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה הַמְּנֹרֶה יֹרֵכָה וְקִנָּה ג׳ יִיעֶה פִּפְתְּרִיהָ
 וּפִרְחֶיהָ כִּמְנָה יִהְיוּ׃ י״ וְשָׁשָׁה קָנִים יֵצְאוּ מִצִּדָּהּ עֲלֶשָׁה וְקָנֵי
 מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשָׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשְּׁנִי׃ י״ וְשָׁשָׁה
 גִּבְעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנָּה הָאֶחָד פִּפְתֹּר וּפִרְחַ וְשָׁלֹשָׁה גִּבְעִים
 מִשְׁקָדִים בְּקִנָּה הָאֶחָד פִּפְתֹּר וּפִרְחַ פֶּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ
 מִן־הַמְּנֹרָה׃ י״ וּבְמְנֹרָה אַרְבַּעַה גִּבְעִים מִשְׁקָדִים פִּפְתְּרִיהָ
 וּפִרְחֶיהָ׃ י״ וּכְפֹתֶר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים כִּמְנָה וּכְפֹתֶר תַּחַת שְׁנֵי
 הַקָּנִים כִּמְנָה וּכְפֹתֶר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים כִּמְנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים

השנית: ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים במבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם: במבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך: שני ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: פ ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן: ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: פ שלישי ועשית מנרת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה תחת שני הקנים היצאים

היצאים מוֹדֵמְנָה : י' כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה
 אחת זהב טהור : י' ועשית את־נרתיה שבגיה והעלה את־נרתיה
 והאיר על־עבר פניה : י' ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור : י' כפר
 זהב טהור יעשה אתה את כל־הכלים האלה : י' וראה ועשה
 בתבניתם אשר יאתה מראה בהר : ס כו * ואת־המשכן תעשה
 עֶשֶׂר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מנייה
 חשב תעשה אתם : י' ארץ היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
 ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל־היריעת :
 י' חמש היריעת תהיון חברת אשר אל־אחתה וחמש יריעת חברת
 אשר אל־אחתה : י' ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת
 מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקצונה במחברת
 השנית : י' חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת
 תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת
 אשר אל־אחתה : י' ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את־היריעת
 אשר אל־אחתה בקרסים והיה המשכן אחד : י' ועשית יריעת עזים
 ללאת על־המשכן עשתי־עשרה יריעת תעשה אתם : י' ארץ ו
 היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
 מדה אחת לעשתי עשרה יריעת : י' וחברת את־חמש היריעת
 לבד ואת־ש היריעת לבד וכפרת את־היריעה הששית ארימור
 פני האהל : י' ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת
 הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת
 השנית : י' ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את־הקרבנים
 בללאת וחברת את־האהל והיה אחד : י' וסרח העדף ביריעת
 האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן : י' והאמה
 מזה והאמה מזה בעדף בארץ יריעת האהל יהיה סרוח על־צדי
 המשכן מזה ומזה לכסתו : י' ועשית מכסה לאהל ערת אילים
 מאדמים ומכסה ערת תחשים ממעלה : רביעי י' ועשית את־
 הקרשים למשכן עצי שטים עמודים : י' עשר אמות ארץ הקרש
 ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד : י' שתי ידות לקרש האחד
 משלבת אשר אל־אחתה פן תעשה לכל קרשי המשכן : י' ועשית

את

סבירין תעשה קט"ז ב"ק

היצאים מן המנרה: כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר: ס כל ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית: ועשית קרסי נחשת וחבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן: והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: רביעי ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את

את־הקֹרָשִׁים כְּמִשְׁכּוֹ עֲשִׂים קֹרֶשׁ לַפֶּאֱת נִגְבֵּה תִיכְנֶנָּה: י ואַרְבָּעִים
אֲדָנִי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֲשָׂרִים הַקֹּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֹּרֶשׁ
הָאֶחָד לְשֵׁתִי יִדְתּוּ וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֹּרֶשׁ הָאֶחָד לְשֵׁתִי יִדְתּוּ:
כ וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לַפֶּאֱת צָפוֹן עֲשִׂים קֹרֶשׁ: יא ואַרְבָּעִים
אֲדָנִים כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֹּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֹּרֶשׁ הָאֶחָד: יב וְלִירְכַּתִּי הַמִּשְׁכָּן יִמָּה תַּעֲשֶׂה שְׁשֶׁה קֹרָשִׁים:
יג וְשְׁנֵי קֹרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמִקְצֵת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכַּתִּים: יד וְהָיוּ תְּאֵמָם
נִרְכְּמָה וַיַּחֲדוּ יִהְיוּ תָמִים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטְּבַעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה
לְשֵׁינֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמִּקְצָעַת יִהְיוּ: יו וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קֹרָשִׁים וְאֲדָנֵיהֶם
כֶּסֶף שְׁשֶׁה עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֹּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֹּרֶשׁ הָאֶחָד: יז וְעֲשִׂיתָ בְּרִיחַם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקָדְשִׁי צֹלַע־
הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד: יח וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחַם לְקָדְשִׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית
וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחַם לְקָדְשִׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן לִירְכַּתִּים יִמָּה: יט וְהַבְּרִיחַ
הַתֵּיכָן בְּתוֹךְ הַקֹּרָשִׁים מִבְּרִיחַ מִן־הַקְּצָה אֶל־הַקְּצָה: כ ואֶת־הַקֹּרָשִׁים
תַּצְפֶּה זָהָב וְאֶת־טְבַעְתֵּיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בָּתִּים לְבְרִיחַם וְצִפִּיתָ אֶת־
הַבְּרִיחַם זָהָב: כא וְהִקַּמְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁכָּמוֹ אֲשֶׁר הָרָאִיתָ בְּהָר: כב
חֲמִישִׁי יא וְעֲשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר
מִעֵלֶה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ פָּרֹכִים: יג וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה עֲמֻדֵי
שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וְוִיהֶם זָהָב עַל־אַרְבָּעֵה אֲדָנִי־כֶסֶף: יד וְנָתַתָּה
אֶת־הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקֹּרָסִים וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לְפָרֹכֶת אֶת אֲרוֹן
הָעֵדוּת וְהַבְרִילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים:
טו וְנָתַתָּ אֶת־הַכֹּפֶרֶת עַל אֲרוֹן הַיִּידֹת בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים: יז וְיִשְׁמַת
אֶת־הַשֹּׁלֶחַן מִחוּץ לְפָרֹכֶת וְאֶת־הַמִּנְדָּה נִכְח הַשֹּׁלֶחַן עַל צֹלַע
הַמִּשְׁכָּן תִּימָנָה וְהַשֹּׁלֶחַן תָּתִי עַל־צֹלַע צָפוֹן: יח וְעֲשִׂיתָ מִכָּף לַפֶּתַח
הָאֵהָל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מִעֵלֶה רֶהֱם:
יט וְעֲשִׂיתָ לְמִכָּף חֲמִשָּׁה עֲמֻדֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְוִיהֶם זָהָב
וְיִצְקֶתָ לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנִי נְחֹשֶׁת: כ שֵׁשׁ כֵּן יַעֲשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשׁ אַמּוֹת אֶרֶךְ וְחֲמִשׁ אַמּוֹת רָחֵב רְבֹוע יִהְיֶה
הַמִּזְבֵּחַ וְשֹׁלֶשׁ אַמּוֹת קָמְתּוֹ: כא וְעֲשִׂיתָ קֶרְנָתָיו עַל אַרְבַּע פִּנָּתָיו
כָּמֹנָו תִּהְיוּ קֶרְנָתָיו וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת: כב וְעֲשִׂיתָ פִּירֵתָיו לְרִשְׁנָוָם

את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: וארבעים
 אדני כסף תעשה תחת עשרים קרש שני אדנים תחת הקרש
 האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים
 אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
 הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים:
 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: ויהיו תאמם
 מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת דאחת כן יהיה
 לשניהם לשני המקצעת יהיו: והיי שמנה קרשים ואדניהם
 כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
 תחת הקרש האחד: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית
 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: והבריח
 התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה: ואת הקרשים
 תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את
 הבריחם זהב: והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בחר:ם
 המישי ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה חשב יעשה אתה כרבים: ונתתה אתה על ארבעה עמודי
 שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה
 את הפרכת תחת הקרשים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
 העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים:
 ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: ושמת
 את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע
 המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: ועשית מסך לפתח
 האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם:
 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב
 ויצקת להם חמשה אדני נחשת:ם ששי כז ועשית את המזבח
 עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה
 המזבח ושלוש אמות קמרו: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו
 ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: ועשית סידתיו לדשנו
 ויעיו

ויעלו וזרקתיו ומוזגתיו וכתתתיו לבגדי כהן תעשה נחשת :
 ויעשית לו מכפר מעשה רשת נחשת ועשית עזרת רשת ארבע
 טבעות נחשת על ארבע קצותיו : ונתתה אתה תחת פרק
 המזבח מקיפה והיתה הרשת עד חצי המזבח : ועשית בדים
 למזבח בדים עצי עטים וצפית אתם נחשת : והובא אתיבדיו
 בטבעות והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אחד : חבוב
 דחת תעשה אתו פאשור הראה אתך בחר פו יעשו : שביעי
 ועשית את חצר המזבן לפאת נגביתמנה קלעים לחצר שש
 משור מאה באמה ארך לפאת האחת : וימדו עשרים ואדניהם
 עשרים נחשת ווי העמידים וחשקיהם פספס : וכו לפאת צפון
 בארה קלעים מאה ארה ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
 ווי העמידים וחשקיהם פספס : ורחב החצר לפאתים קלעים
 חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה : ורחב החצר
 לפאת קדמה מרחח חמשים אמה : וחמש עשרה אמה קלעים
 לפתח עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה : וזכרתה השנית חמש
 עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה : ולשער החצר
 מסה עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה וקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה : כפשו פל
 עמודי החצר סביב מחשורים פספס ווייהם פספס ואדניהם נחשת :
 וי ארה החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש
 אמות שש משור ואדניהם נחשת : וכל פל המזבן בכל
 עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת : ש ש ש

וואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליה שון גית וזך פזית
 למאור להעלת נר תמיד : באהל מויד מחוץ לפרכת
 אשר עלי העלת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
 חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל : ש כח ואתה תקרב אקר
 אתי אהרן אקר ואתיבניו אתו מתוך בני ישראל לבתנו : אהרן
 נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדי קדש
 לאהרן אחיה לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אליהם בכמי
 לב אשר מלאתי רוח חכמה ועשו אתיבני אהרן לקדשו לכהנן

ויעיו ומזרקתיו ומזולגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת:
 ד ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע
 ה טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב
 ו המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים
 ז למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: והובא את בדיו
 ח בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו: נבוב
 לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: ס שביעי
 ט ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים שש
 י משור מאה באמה ארך לפאה האחת: ועמדיו עשרים ואדניהם
 יא עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: וכן לפאת צפון
 בארך קלעים מאה ארך ועמדו* עשרים ואדניהם עשרים נחשת
 יב ווי העמדים וחשקיהם כסף: ורחב החצר לפאת ים קלעים
 יג חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: ורחב החצר
 יד לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: וחמש עשרה אמה קלעים
 טו לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית חמש
 טז עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולשער החצר
 מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 יז מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: מפשיר כל
 עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת:
 יח ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש
 יט אמות שש משור ואדניהם נחשת: לכל כלי המשכן בכל
 עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת: ס ס ס
 כ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
 כא למאור להעלת נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת
 אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
 כב חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: ס כח ואתה הקרב אליך
 את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
 כג נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש
 כד לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי
 לה אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו
 *ועמדיו ק'

לִי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֻּד וּמְעִיל וּבִתְנֵה תִשְׁבֵּן
מִצְנֶפֶת וְאַבְנֶט וְעִשׂוּ בְגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אֶתִּיד וְלִבְנָיו לְבָהֳנוֹלֵי:
וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַחֹכֶמֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: פ יַעֲשׂוּ אֶת־הָאַפֻּד וְהַב תִּכְלֹת וְאַרְגָּמָן
תוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁנֹר מְעִשָּׂה חֹשֶׁב: י שְׁתֵּי כֹתֶפֶת הַבֵּרֶת יִהְיֶה
לוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֶבֶר: י וחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו בְּמַעֲשָׂהּ
מִמֶּנּוּ יִהְיֶה וְהַב תִּכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁנֹר:
י וְלִקְחָתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
י שֵׁשֶׁה מִשְׁמָתָם עַל הָאָבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל־
הָאָבֶן הַשֵּׁנִית כְּתוּבָתָם: יי מְעִשָּׂה חֹרֶשׁ אָבֶן פְּתוּחֵי חֹתָם תִּפְתַּח
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסֶּבֶת מִטְבָּעוֹת וְהַב
תַּעֲשֶׂה אֹתָם: יי וְשָׁמַת אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כֹּתֶפֶת הָאַפֻּד אֲבָנֵי
זִכָּרֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשָּׂא אֶהָרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי
כֹתְפָיו לְזִכָּרֹן: יס שְׁנֵי וְעִשִּׂית מִטְבָּעַת וְהַב: יי וְשְׁתֵּי שְׂרָשֶׁרֶת
וְהַב מְהוּר מִגְבֵּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מְעִשָּׂה עֶבֶת וְנִתְתָּה אֶת־שְׂרָשֶׁרֶת
הָעֶבֶת עַל־הַמִּטְבָּעַת: יס וְעִשִּׂית חֹשֶׁן מִטְפָּא מְעִשָּׂה חֹשֶׁב
כְּמַעֲשֶׂה אֶפֶד תַּעֲשֶׂנוּ וְהַב תִּכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁנֹר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: יי רְבֹעַ יִהְיֶה כְּפוֹל זֹרֶת אֲרָפּוֹ וְזֹרֶת רַחְבּוֹ:
י וּמִלֹּאֶת בּוֹ מִלֹּאֶת אָבֶן אַרְבָּעָה טוּרִים אָבֶן טוּר אֶדָם פְּטֻדָּה
וּבִרְקַת הַטּוּר הָאֶחָד: יי וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סָפִיר וְהַלֵּל: יס וְהַטּוּר
הַשְּׁלִישִׁי לִשֵּׁם שָׁבוֹ וְאַחֲלָמָה: יי וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם
וְיִשְׁשָׁר מִשְׁבָּצִים וְהַב יִהְיֶה בְּמִלּוֹאֹתָם: יי וְהָאֲבָנִים תְּהִיֶּינּוּ עַל־
שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמָתָם פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־
שְׁמוֹ תְּהִיֶּינּוּ לְשְׁנֵי עָשָׂר שְׁבָט: יי וְעִשִּׂית עַל־הַחֹשֶׁן שְׂרָשֶׁת גְּבֻלֹת
מְעִשָּׂה עֶבֶת וְהַב מְהוּר: יי וְעִשִּׂית עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי מִטְבָּעוֹת וְהַב
וְנִתְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַמִּטְבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן: יי וְנִתְתָּה אֶת־שְׁתֵּי
עֶבֶת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַמִּטְבָּעַת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: יי וְאֵת שְׁתֵּי
קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֶבֶת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמִּטְבָּעוֹת וְנִתְתָּה עַל־כֹּתֶפֹת
הָאַפֻּד אֶל־מֹל פָּנָיו: יי וְעִשִּׂית שְׁתֵּי מִטְבָּעוֹת וְהַב וְשָׁמַת אֹתָם עַל־
שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֶבֶר הָאַפֻּד בֵּיתָה:
וְעִשִּׂית

לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ י
 מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי:
 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת ה
 השני ואת השש: פ* ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן י
 תולעת שני ושש משור מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהיה י
 לו אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ה
 ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור:
 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: * ט
 ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על י
 האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח יא
 את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסכת משבצות זהב
 תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני יב
 זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי
 כתפיו לזכרון: ס שני ועשית משבצת זהב: וישתי שרשרת יג יד
 זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת
 העבתת על המשבצת: ס ועשית חשן משפט מעשה חשב טו
 כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 תעשה אתו: רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: טז
 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פמדה יז
 וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור יח יט
 השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש ושהם כ
 וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיון על כא
 שמת בני ישראל שתיים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על
 שמו תהיון לשני עשר שבט: ועשית על החשן שתי טבעות זהב כב
 מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי טבעות זהב כג
 ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן: ונתתה את שתי כד
 עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי כה
 קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות
 האפד אל מול פניו: ועשית שתי טבעות זהב ושנת אתם על כו
 שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה:
 ועשית

י ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על־שתי כתפות האפוד
 מקמטה כמול פניו לעמית מחברתו ממעל לחשב האפוד :
 כ וירכסו את־החשי מטבעתו אר־טבעת האפוד בפתיל תכלת
 להיות על־חשב האפוד ורא־יחז החשן מעל האפוד : כ ונשא
 אהרן את־שמות בני־ישראל בחשן המושפט על־לבו בבאו אל־
 הקדש לזכרון לפני־יהוה תמיד : י ונתת אל־חשן המושפט את־
 האורים ואח־התמים והיו על־לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
 אהרן את־מושפט בני־ישראל על־לבו לפני יהוה תמיד : ס ושני
 י ועשית את־מעיל האפוד כלי תכלת : י ויהיה פיראשו בתוכו
 שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תזרא יהיה־לו לא יקצע :
 י ועשית על־שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על־שוליו
 סביב ופעמני זהב בתוכם סביב : י פעמני זהב ורמני פעמן זהב
 ורמני על־שולי המעיל סביב : י ויהיה על־אהרן לשרת וגשמע
 קולו בבאו אל־הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות : ס י ועשית
 ציצן זהב טהור ופתחת זקניו פתוחי חתם קדש ל הוה : י ושמת
 אתו על־פתיל תכלת והיה על־המצנפת אר־מול פני־המצנפת
 יהיה : י ויהיה על־מצח אהרן ונשא אהרן את־עוון הקדשים אשר
 יקדישו בני־ישראל לכל־מתנת קדשיהם והיה על־מצחו תמיד
 לרצון להם לפני יהוה : י ושבעת הכתנת שש ועשית מצנפת
 שש ואבנט תעשה מעשה רקם : י ולבני אהרן תעשה כתנת
 ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת :
 כ והלבשת אתם את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו ומשחת אתם
 ומלאת את־ידם וקדשת אתם וכה־וילי : י ועשה להם מכנס־
 כד לכסות בשר ערוה כמזנים ועד־ירכים יהיו : י והיו על־
 אהרן ועל־בניו בבאם א־א־אהל מועד או בגשתם אל־המזבח
 לשרת בקדש ולא־ישאו עין ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחרייו : ס
 רבינו כט וזה הדבר אשר־תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח
 פר אחד ב־בקר ואילם שנים תמימם : י ולחם כצות וחקת מצת
 בלולת בשמן ורקיקי כצות משחים בשמן סלת חטים תעשה
 אתם : י ונתת אתם על־סל אחד והק בת אתם בסל ואת־הפר

ואת

מטבעתיו ק' קמ"ץ נזק

בועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד
 מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד:
 כה וירכסו את החשן* מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת
 כס להיות על חשב האפוד ולא יזה החשן מעל האפוד: ונשא
 אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל
 להקדש לזכרון לפני יהוה תמיד: ונתת אל חשן המשפט את
 האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
 אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ס שיש
 לא לב ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת: והיה פי ראשו בתוכו
 שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע:
 לג ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו
 לי סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמון פעמן זהב
 לה ורמון על שולי המעיל סביב: והיה על אהרן לשרת ונשמע
 לו קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ס ועשית
 לי ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ושמת
 אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת
 לה יהיה: והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר
 יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד
 לט לרצון להם לפני יהוה: ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת
 מ שש ואבנט תעשה מעשה רקם: ולבני אהרן תעשה כתנת
 ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת:
 מא והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם
 מב ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: ועשה להם מכנסי
 מג בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו: והיו על
 אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח
 לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולורעו אחריו: ס
 ארבעי כט וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח
 בפר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים: ולחם מצות וחלת מצת
 כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה
 ג אתם: ונתת אתם על סל אחד והקרכת אתם בסל ואת הפר
 ואת

וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם : י וְאֶת־אֶהָרָן וְאֶת־בְּנָיו תְּקַרֵּב אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם : י וּלְקַחְתָּ אֶת־הַבִּגְדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת־
אֶהָרָן אֶת־הַכֹּהֵנֶת וְאֵת מַעֲלֵי הָאֹפֶד וְאֶת־הָאֹפֶד וְאֶת־הַחֹשֶׁן
וּפָדַת לָוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֹפֶד : י וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־
גִּזְרֵי הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמִּצְנֶפֶת : י וּלְקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּיֶּטֶה וַיִּצְקֶתָ עַל־
רֹאשׁוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ : י וְאֶת־בְּנָיו תְּקַרֵּב וְהַלְבַּשְׁתָּם כְּתֹנֶת :
ס וְחִגַּרְתָּ אֹתָם אֲבָנֹת אֶהָרָן וּבְנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם כְּגִבְעֹת וְהִיְתָה
לָהֶם כֹּהֵנֶה לְחֹשֶׁת עוֹלָם וּמִלֹּאֲתֵי יַד־אֶהָרָן וַיַּד־בְּנָיו : י וְהִקְרַבְתָּ אֶת־
הַפָּרִי לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וּסְמַךְ אֶהָרָן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּרִי :
י וּשְׁחַטְתָּ אֶת־הַפָּרִי לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : י וּלְקַחְתָּ מִדָּמָם
הַפָּרִי וְנָתַתָּה עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ וְאֶת־כֶּלֶד הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל־
יֶסֶד הַמִּזְבֵּחַ : י וּלְקַחְתָּ אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַנִּכְסֶסֶה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת
הַיִּתְרֹת עַל־הַפֶּבֶר וְאֵת שְׁתֵּי הַכַּפֹּיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
וְהַקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ : י וְאֶת־בֶּשֶׂר הַפָּרִי וְאֶת־עֲרֹו וְאֶת־פִּרְשׁוֹ תִשְׂרֹף
בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה חֲמָאֵת הוּא : י וְאֶת־הָאֵל הָאֶחָד תִּקַּח וּסְמַכּוּ
אֶהָרָן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵל : י וּשְׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵל
וּלְקַחְתָּ אֶת־דָּמּוֹ וְזִרְקָתָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : י וְאֶת־הָאֵל תִּנְתַּח
לְנִתְחָיו וּרְחַצְתָּ קֶרְבּוֹ וּכְרָעִיו וְנָתַתָּ עַל־נִתְחָיו וְעַל־רֹאשׁוֹ :
י וְהַקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאֵל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ
אִשָּׁה לַיהוָה הוּא : חֲמִישִׁי י וּלְקַחְתָּ אֵת הָאֵל הַשֵּׁנִי וּסְמַךְ אֶהָרָן
וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵל : י וּשְׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵל וְזִרְקָתָ
מִדָּמּוֹ וְנָתַתָּה עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אֶהָרָן וְעַל־תְּנוּךְ אֹזֶן בְּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־
בֶּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וְזִרְקָתָ אֶת־הָדָם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : י וּלְקַחְתָּ מִן־הָדָם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן
הַמִּיֶּטֶה וְהִיְתָה עַל־אֶהָרָן וְעַל־בְּגָדָיו וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ
וְקֹדֶשׁ הוּא וּבְגָדָיו וּבְנָיו וּבְגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ : י וּלְקַחְתָּ מִן־הָאֵל
הַחֵלֶב וְהָאֵלִיָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַנִּכְסֶסֶה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרֹת הַפֶּבֶר
וְאֵת שְׁתֵּי הַכַּפֹּיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הֵן וְאֵת שֶׁוֹךְ הַיָּמִין כִּי
אֵל מִדָּאִים הוּא : י וּכְבֹּר לָחֶם אֶחָת וְחֹלֶת לָחֶם שְׁמֹן אֶחָת וְרִקִּיק
אֶחָד מִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה : י וּשְׂמַתָּ הַכֹּל עַל בְּפִי אֶהָרָן
וְעַל

ואת שני האילים: ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל י
 מועד ורחצת אתם במים: ולקחת את הבגדים והלבשת אתה
 אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן
 ואפדת לו בחשב האפד: ושמת המצנפת על ראשו ונתת אתי
 נזר הקדש על המצנפת: ולקחת את שמן המשחה ויצקת עלי
 ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת י
 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה
 להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: והקרבת אתי
 הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר:
 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקחת מדם י
 הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
 יסוד המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואתי
 היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
 והקטרת המזבח: ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף י
 באש מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת האיל האחד תקח וסמכו י
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל י
 ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: ואת האיל תנתח י
 לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו:
 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח י
 אשה ליהוה הוא: חמישי ולקחת את האיל השני וסמך אהרן י
 ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת י
 מדמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית ועל
 בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על
 המזבח סביב: ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן י
 המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
 וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: ולקחת מן האיל י
 החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד
 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי
 איל מלאים הוא: וכבר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק י
 אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: ושמת הכל על כפי אהרן י
 ועל

וְעַל פְּנֵי בְנֵי וְהִנֵּפֶת אֹתָם תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : כה וּלְקַחְתָּ אֹתָם
מִיָּדָם וְהִקְמַדְתָּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה לְבֵית נִיחֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אֵשֶׁה
הוּא לַיהוָה : כו וְקָבַצְתָּ אֶת־הַחֹהֶה מֵאֵל הַמִּלֵּאִם אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
וְהִנֵּפֶת אֹתוֹ תִנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהוּא לֶהָ לָמְנָה : לו וְכִדִּשְׁתָּ אֶת־
חֹהֶה הַתִּנּוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵנִיף וְאֲשֶׁר הֵרָם מֵאֵל
הַמִּלֵּאִם מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו : מז וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
לְחֶקֶד עֹלֹם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא וְתְרוּמָה יְהִיָּה מֵאֵת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחִי שֶׁלִּמְוִיהֶם תְּדִימָתָם לַיהוָה : נא וּבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו אִחֶר וְלִמְשַׁחָה בָּהֶם וּלְמַלְאֲכֵם אֲתִידֶם :
ל שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשׁוּם הַבָּהוּ תַחְתּוֹ מִבְּנֵי אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ : לא וְאֵת אֵיל הַמִּלֵּאִים תִּקַּח וּבִשְׁלַת אֶת־
בִּשְׂרוֹ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ : לב וְאָכַל אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־בִּשֶׁר הָאֵיל וְאֵת־
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּל פָּתַח אֹהֶל מוֹד : לד וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כִּפֹּר
בָּהֶם לְמִלֵּא אֶת־יָדֵם לְרֹדֶשׁ אֹתָם וְזֶר לֹא־יֵאָכַל כִּי־רֹדֶשׁ הֵם :
לז וְאִם־יִוָּתֵר מִבִּשְׂרֵי הַמִּלֵּאִים וּמִלֶּחֶם עֲדִיהֶם בִּקְרֹן וְשׁוֹפֶת אֶת־
הַנּוֹתֵר רֹאשׁ לֹא יֵאָכַל כִּי־קֹדֶשׁ הִיא : לה וְעָשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
כִּכְהֵן כָּכָל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתָכֶם שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֹא יָדָם : לו וּפָר
הַטָּאֵת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עֲלֵיהֶם פָּרִים וְחִטָּאת עֲלֵיהֶם יִמִּיבֹת בַּכִּפָּרֶה עֲלֵיו
וּמִשְׁחַת אֹתוֹ לְרֹדֶשׁוֹ : לו שִׁבְעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקֹדֶשֶׁת
אֹתוֹ וְהָיָה בְּמִזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים כְּלִי־הַנֶּגֶז בְּמִזְבֵּחַ יִקְרָשׁ : ס שִׁשִּׁי
לֹא יִהְיֶה אֲשֶׁר תִּלְשֶׁה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כִּבְשִׂים בְּנִי־שָׁנָה שְׁנֵים־רֵוֶם תָּמִיד :
סא אֶת־הַבִּשֵּׁל הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר וְאֵת הַכִּבְשֵׁל הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֶן־
הָעִרְבִים : סב שְׁרֹן סִלַּת בָּלוֹל בַּיַּיִן פָּתִית רִבְעֵי הָהֵין נִסְפָה
רִבִּיעֵת הָהֵין בֶּן־לֶכֶשׁ הָאֶחָד : סג וְאֵת הַכִּבְשֵׁל הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֶן־
הָעִרְבִים כִּמְנַחֵת הַבֶּקָר וּכְנִסְפָה תַעֲשֶׂה־לָּהּ לְבֵית נִיחֹחַ אֵשֶׁה
לַיהוָה : סד עֹלֶת תָּמִיד לְדֹרֹתֵכֶם פָּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
אֶנְוֵד לָכֶם שְׁמָה לְדַבֵּר אֶלְיָהֶם שָׁם : סה וּנְעִדְתִּי שְׁמָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנִקְרָשׁ בְּכִבְדִּי : סז וְכִדִּשְׁתִּי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־
אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֲרֹדֶשׁ לָכֶן לִי : סח וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהִיָּתִי לָהֶם לֵאלֹהִים : סט וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי

כה ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה : ולקחת אתם
 מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה
 כו הוא ליהוה : ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן
 כי והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה : וקדשת את
 חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל
 כח המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו : והיה לאהרן ולבניו
 לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת
 כט בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה : ובגדי הקדש
 אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם :
 ל שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל
 לא מועד לשרת בקדש : ואת איל המלאים תקח ובשלת את
 לב בשרו במקם קדש : ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת
 לג הלחם אשר בסל פתח אהל מועד : ואכלו אתם אשר כפר
 בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם :
 לד ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את
 לה הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא : ועשית לאהרן ולבניו
 לו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם : ופר
 חטאת תעשה ליום על הכפרים והטאת על המזבח בכפרך עליו
 לו ומשחת אתו לקדשו : שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת
 אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש : ס ששי
 לח וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד :
 לש את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
 מ הערבים : ועשרן סלת כלול בשמן כתית רבע ההין ונסך
 כא רביעת ההין יין לכבש האחד : ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשה
 כב ליהוה : עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר
 מג אועד לכם שמה לדבר אליך שם : ונעדתי שמה לבני ישראל
 כד ונקדש בכבדי : וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת
 מה אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי : ושכנתי בתוך בני ישראל
 מו והייתי להם לאלהים : וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי
 אותם

אֲתֶם מִצֵּרֵי מִצְרַיִם לִשְׁכֵּנִי בְּתוֹכְכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ שְׁבִיעִי
 ל * וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטֹרֶת קָטָן עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: ז אִמָּה
 אֲרָפּוּ וְאִמָּה רַחְבּוֹ רִבְעֵי יֵהִי וְאַמְתִּים קָמְתוּ מִמֶּנּוּ קִרְנָתָיו:
 י וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גִּגְיוֹ וְאֶת־קִירָתָיו סָבִיב וְאֶת־קִרְנָתָיו
 וְעָשִׂיתָ לָּו זָרָהָב סָבִיב: יא וְשֵׁנִי מִבְּעַת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לּוֹ וְנִתְחַת
 לָּו וְעַל שְׁנֵי צִדָּעָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צִדָּיו וְהָיָה רַבְתִּים לְבָדִים
 לְשֵׂאת אֹתוֹ בַּהֲמָה: יב וְעָשִׂיתָ אֶת־הַפָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
 זָהָב: יג וְנִתְתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי
 הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֹעֵד לָהּ שָׁמָּה: יד וְהַקְטִיר עָלָיו
 אֶהְיֶן קָטֹרֶת סָמִים בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱת יִקְטִירֶנָּה:
 טו כַּסְיֵי * וּבִהְעֵלֶת אֶהְיֶן אֶת־הַנֶּחֱת בֵּין הָעֲרֹבִים יִקְטִירֶנָּה לְמִטַּת
 תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם: יז לֹא־תִעָלוּ עָלָיו קָטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה
 וּמִזְבֵּחַ וְנִסָּךְ לֹא תִסְכוּ עָלָיו: יח וְכִפֹּר אֶהְיֶן עַל־קִרְנָתָיו אַחַת
 בַּשָּׁנָה בְּיָדֶם הַטָּהוֹת הַכַּפָּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם

קֹדֶשׁ־קֹדֶשִׁים הוּא לַיהוָה: פ פ פ

י" וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: י" כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לַפְּקֻדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא־
 יִהְיֶה בָהֶם גִּנָּף בַּפֶּקֶד אֹתָם: י"ז זֶה * יִתְּנוּ כֹל־הַעֲבֹר עַל־הַפְּקָדִים
 מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל הַשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֵשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל
 תְּרוּמָה לַיהוָה: י"ח כֹּל הַעֲבֹר עַל־הַפְּקָדִים מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה
 וּמַעֲלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה: י"ט הָעֹשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדָּל לֹא יִמְעֹט
 מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לֶחֶת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:
 כ * וְלָקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכַּפָּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־
 עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לִזְכָּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־
 נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ" וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶ�ה לֵאמֹר: י"י וְעָשִׂיתָ פִּיזֹר
 נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
 וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: י"י וְרַחֲצוּ אֶהְיֶן וּבְנֵי מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
 רַגְלֵיהֶם: י"ב בְּבֹאֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ
 בְּנִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת לְהַקְטִיר אֵשׁ לַיהוָה: י"ג וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם
 וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹקֶם לֹא וּלְזָרְעוֹ דְּרוֹתָם: פ

וידבר

אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: פ שביעי
 ל ועשית מזבח מקטרת קטרת עצי שטים תעשה אתו: אמה אב
 ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתי: קמתו ממנו קרנתיו:
 וצפית אתו זהב טהור את גנו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ג
 ועשית לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת י
 לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים
 לשאת אתו בהמה: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם י
 זהב: ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני י
 הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: והקמיר עליו י
 אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקמירנה:
 מפמיר ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקמירנה קטרת ח
 תמיד לפני יהוה לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת זרה וטלה ט
 ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת י
 בשנה מדם חמאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם
 קדש קדשים הוא ליהוה: פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל יא יב
 לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא
 יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על הפקדיה יג
 מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
 תרומה ליהוה: * כל העבר על הפקדים מבו עשרים שנה יד
 ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא ירבה והדל לא ימעט טו
 ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם:
 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על טו
 עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
 נפשתיכם: פ * וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיור יי יח
 נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח
 ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת יט
 רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או כ
 בנשתם אל המזבח לשרת להקמיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם כא
 ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: פ
 *לוי *ישראל וידבר

כב וידבר יהוה אל־משה באמר : כ ואתה קח־לך בשמים ראש
מִדְדֹרֹר חֲמֵשׁ מאות וקנמן בששם מִחֲצִיתו חֲמִשִּׁים ומאתים וקֹהֶה
בשש חֲמִשִּׁים ומאתים : כד וקדה חֲמֵשׁ מאות בשקל קֹדֶשׁ וְשֶׁמֶן
זֵית הֵן : כה ועשית אתו שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֶקֶח מִבְּרֻכַת מַעֲשֶׂה
רֶקֶח שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה : כו וּמִשַּׁחַת בּוֹ אֶת־אֶהָר מוֹעֵד וְאֶת־
אֲרוֹן הָעֵדֻת : כז וְאֶת־הַשֹּׁחַן וְאֶת־כִּלָּיו וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־כִּלָּיהָ
וְאֶת מִזְבַּח הַקְטָרֶת : כח וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלֶה וְאֶת־כִּלָּיו וְאֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־בָּנוֹ : כט וקדשת אתם והיו קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ פְּלִיטָה בָהֶם
יִקְדָּשׁ : ל וְאֶת־אֶהָרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי :
לא וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר באמר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִּי
לְדֹרֹתֵיכֶם : לב עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִיסָף וּבִמְתַּכְנֹתוֹ לֹא תַעֲשֶׂה פֶה־הוּא
קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם : לג אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח פָּמָהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן
כַּפְּנוֹ עַל־זֵר וְנִכְרַת מַעֲמוֹ : ס לד ויאמר יהוה אל־משה קח־לך
סָמִים נָטָף וְשֹׁחַלֹת וְהִלְבֵּנָה סָמִים וּלְבָנָה זָפָה בַד בְּבַד יִהְיֶה :
לה ועשית אתה קֹטֶרֶת רֶקֶח מַעֲשֶׂה רֶקֶח מִמִּנְחַת טָהוֹר קֹדֶשׁ :
לו וְשַׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֶהָר מוֹעֵד אֲשֶׁר
אָעִיד לָךְ שִׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם : לו וְהַקְטַרְתָּ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה בְּמִתְכַנָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה : לז אִישׁ
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמוֹהַ לַהֲרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מַעֲמוֹ : ס רא וידבר יהוה
אל־משה לאמר : ז רֹאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצִלָּאֵל בְּנִי־אֹרִי בְּיָתֶךָ
לְכַמֹּת יְהוּדָה : ח וְאַמְלֵא אֹהֶן רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבְתִבְיוֹנָה
וּבְדַעַת וּבְכִל־מְדַאכָה : י דַּחֲשִׁב מַחֲשַׁבַת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף
וּבַנְּחֹשֶׁת : יא וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבֹן לְמָאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכִל־
מְדַאכָה : יב וְאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי אֹתוֹ אֶת אֶהֱיָאֵב בְּ־אֲחִים־יָד לְמַטֵּה־דָן
וּבְלֵב פְּרִיָּה־בִם לָב נָתַתִּי חֲכָמָה וְעָשׂוֹ אֶת פְּדֵאֲשֶׁר צִוִּיתָךְ : יג וְאֶת
אֶהָר מוֹעֵד וְאֶת־הָאֲרוֹן לָעֵדֻת וְאֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת פְּרִיָּה־
הָאֶהָר : יד וְאֶת־הַשֹּׁחַן וְאֶת־כִּלָּיו וְאֶת־הַמִּנְחָה הַטְהַרְהָ וְאֶת־כִּלָּיָהּ
כִּלָּיהָ וְאֶת מִזְבַּח הַקְטָרֶת : טו וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלֶה וְאֶת־כִּלָּיו וְאֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־בָּנוֹ : י וְאֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֶהָרֹן
הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן : יז וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת
הַסָּמִים

בג וידבר יהוה אל משה לאמר : ואתה קח לך בשמים ראש
מֵר דְּרוֹר חֹמֶשׁ מֵאוֹת וּקְנִימָן בֶּשֶׂם מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת וּקְנֵה
כד בֶּשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת : וְקֵדָה חֹמֶשׁ מֵאוֹת בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ וּשְׁמֵן
כה זֵית הַיֵּין : וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ רֶקֶת מִרְקַחַת מַעֲשֶׂה
כו רֶקֶת שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יִהְיֶה : וּמִשְׁחַת בּוֹ אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
כז אֹרֹן הָעֵדֻת : וְאֶת הַשְּׁלַחַן וְאֶת כָּלִיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּלִיו וְאֶת
כח וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת : וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל כָּלִיו וְאֶת
כט הַבֵּיר וְאֶת כִּנּוֹ : וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהֶם
ל יִקְדָּשׁ : וְאֶת אֹהֶרֶן וְאֶת בָּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לִכְהֵן לִי :
לא וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבָּר : לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי
לב לְדֹרֹתֵיכֶם : עַל בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִיָּסַךְ וּבִמְתַכְנֵתוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כִמְהוֹ
לג קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם : אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כִּמְהוֹ וְאֲשֶׁר יִתֵּן
לד מִמֶּנּוּ עַל זֶר וּנְכֹרֶת מַעֲמִיו : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ
סמ סָמִים נִטְף וּשְׁחַלֵּת וְחִלְבֵּנָה סָמִים וּלְבֹנָה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה :
לה וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקֶת מַעֲשֶׂה רוּקָה מִמֶּלַח טָהוֹר קֹדֶשׁ :
לו וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הַדֵּק וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
לז אֹוֹעֵד לְךָ שֹׁמֵה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם : וְהַקְטַרְתָּ אֲשֶׁר
לח תַּעֲשֶׂה בִּמְתַכְנֵתָהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לִיהוָה : אִישׁ
א אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כִמְהוֹ לְהִרִיחַ בָּהּ וּנְכֹרֶת מַעֲמִיו : ס לֹא וַיִּדְבַּר יְהוָה
ב אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : רֹאה קִרְאֹתִי בֶשֶׂם בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר
ג לְמִטֵּה יְהוּדָה : וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בַּחֲבֵמָה וּבִתְבוּנָה
ד וּבִדְעֻת וּבְכָל מְלָאכָה : לַחֲשֹׁב מַחֲשַׁבֹּת לַעֲשׂוֹת בִּזְהִב וּבְכֶסֶף
ה וּבְנַחֲשֶׁת : וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבֵן לְמִלֹּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל
ו מְלָאכָה : וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת אֶחָיָאֵב בֶּן אַחִיסַמֶּךְ לְמִטֵּה דָן
ז וּבִלְבַב כָּל חֵכֶם לֵב נֹתְתִי חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ : אֶת
ח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הָאֹרֶן לְעֵדֻת וְאֶת הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּלִיו
ט הָאֹהֶל : וְאֶת הַשְּׁלַחַן וְאֶת כָּלִיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּלִיו וְאֶת
י כָּלִיו וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת : וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל כָּלִיו וְאֶת
יא הַבֵּיר וְאֶת בָּנָיו לִכְהֵן : וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת
הַסָּמִים

הַסָּמִים לְקֹדֶשׁ כִּכֹּף אֲשֶׁר־צִוִּיתָהּ יַעֲשׂוּ: פ יִיָּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: י וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 כִּי אוֹת הוּא בְּנֵי וּבְנֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:
 י וּשְׁמֹרְתֶם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֵם מִחֻלּוֹת כּוֹת וּמֹת כִּי
 פְּרִי־הָעֵשֶׂה בָּהּ מְלָכָה וּנְכֹרֶתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִקֶּרֶב עַמּוּהָ:
 ס יֵשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מִלֹּאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שְׁבֹתוֹ קֹדֶשׁ
 לַיהוָה פְּרִי־הָעֵשֶׂה מִלֹּאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת וּמֹת: ס יִשְׁמְרוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם: י בְּנֵי
 וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעַלֵּם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
 הַמַּצִּיחִים וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנָּפֶשׁ: ס שְׁנֵי יָי וַיִּתֵּן
 אֶל־מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת לַחַת אֶבֶן
 כְּתוּבִים בְּאֶזְכָּבֶּה אֱלֹהִים: לב א וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בִשַׁשׁ מֹשֶׁה לָּרֹדֶת
 מִן־הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם וַעֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים
 אֲשֶׁר יִלְכּוּ לִפְנֵינוּ כִּי־נֹחַ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לֹא יָדָעֵנוּ מִהֲיָהוּ לוֹ: י וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פִּקְדוֹנוֹמִי הַזֶּה
 אֲשֶׁר בָּאוּנִי נְשִׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהִבִּיאוּ אֵלַי: י וַיִּתְּפְּרוּ כָּל־
 הָעָם אֶת־נֹמֵי הַזֶּהב אֲשֶׁר בְּאֹזְנֵיהֶם וּבִבְּאוֹ אֶל־אַהֲרֹן: י וַיִּקַּח
 מִיָּדָם וַיֵּצֵר אֹתוֹ בַּהֲרַט וַיַּעֲשֻׂהוּ עֵגֶל מִסִּבָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָה אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֹה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: י וַיֵּרָא אַהֲרֹן וּבִין מִזִּבְחֵה
 לִפְנֵיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר תֵּן לַיהוָה מִחֶר: י וַיִּשְׁלִימוּ מִפְּחֻתָה
 וַיַּעֲלֵו עֹלֹת וַיִּנָּשׂוּ שָׁמַיִם וַיִּשָּׁב הָעָם לְאַכֵּל וּשְׁתּוֹ וַיִּקְּחוּ
 לְצִחָק: פ י וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּדַרְדֹּר כִּי שַׁחַת עַמּוּהָ אֲשֶׁר
 הָעֵשִׂית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ס סָרוּ מֵהַר מִדִּהְדָּרָה אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוֹ
 לָהֶם עֵגֶל מִסִּבָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לּוֹ וַיִּזְכְּחוּ־לּוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָה אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֹה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 רְאִיתִי כִּי־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עֹסֵק־שֶׁה־עֲרֹף הוּא: י וַיִּגְתָּה הַנִּיחָה לִּי
 וַיִּחַד־אֲפִי בָהֶם וּבְאַכְבָּם וַאֲעֲשֶׂה אוֹתָהּ לְגוֹי גָּדוֹל: י וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
 אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לְמַה יְהוָה יִתְּנֶה אַפָּה בְּעַמּוּהָ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גְּדוֹל וּבְכֹחַ תִּקְוָה: י לְמַה וַיֹּאמְרוּ
 מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְחַרֵּג אֹתָם בְּהָלִים וּלְכַבֵּדָתָם עַל־

הַסָּמִים לְקַדֵּשׁ כָּבֵל אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ יַעֲשׂוּ׃ פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה יִבְ^י
 לֵאמֹר׃ וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת שַׁבְּתַתִּי תִשְׁמְרוּ יִבְ^י
 כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֶרֶתִיכֶם לִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם׃
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מַחֲלִלָה מוֹת יוֹמָת כִּי יִבְ^י
 כֹּל הַעֲשֵׂה בָּהּ מִלֹּאכָה וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִקֶּרֶב עַמִּיה׃
 שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מִלֹּאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ טו
 לַיהוָה כֹּל הָעוֹשֶׂה מִלֹּאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוֹמָת׃ וּשְׁמְרוּ בְנֵי טו
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֶרֶתִם בְּרִית עוֹלָם׃ בֵּינִי יִבְ^י
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעָלֶם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנָּפֶשׁ׃ ס שְׁנֵי וַיִּתֵּן יִבְ^י
 אֶל מֹשֶׁה כָּכֵלָתוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת לַחַת אַבְּן
 כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃ לֵב וִירָא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לְרַדֵּת אִי
 מִן הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֹהֶרֶן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים
 אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לֹא יָדַעְנוּ מַה הָיָה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֹהֶרֶן פִּרְקוּ נִזְמֵי הַזֹּהָב כִּי
 אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשִׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהִבִּיאוּ אֵלַי׃ וַיִּתְּפִרְקוּ כָּל יִבְ^י
 הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּבִּיאוּ אֶל אֹהֶרֶן׃ וַיִּקַּח יִבְ^י
 מִיָּדָם וַיִּצַּר אֹתוֹ בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךְ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וִירָא אֹהֶרֶן וּבֵין מִזְבַּח יִבְ^י
 לִפְנָיו וַיִּקְרָא אֹהֶרֶן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מָחָר׃ וַיִּשְׁכִּימוּ מִמַּחֲרַת יִבְ^י
 וַיַּעֲלִי עֹלֹת וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים וַיֹּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׁתוּ וַיִּקְמוּ
 לְצַחֵק׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּךְ רֹד כִּי שַׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר יִבְ^י
 הָעֹלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ סָרוּ מִהֶר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ יִבְ^י
 לָהֶם עֲגֹל מִסַּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךְ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה ט
 רֵאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קִשָּׁה עֶרְפָּה הוּא׃ וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי יִבְ^י
 וַיַּחַר אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לַגּוֹי גָּדוֹל׃ וַיַּחַל מֹשֶׁה יִבְ^י
 אֶת פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לִמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אִפְּךָ בְּעַמָּךְ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה׃ לִמָּה יֹאמְרוּ יִבְ^י
 מִצְרַיִם לֵאמֹר בִּרְעָה הוֹצִיאָם לַחֲרֹג אֶתָּם בַּחֲרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל
 פָּנָי

פני ה' ארמה שוב כחרון אפך והנחם עליהם ל' כה : י זכר
 לאברהם ל' צחק ולישראל עבדך אשר נשבעת להם בך ותדבר
 אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכי הארץ הזאת אשר
 אמרתי אתו לזרעכם ונחלו ל' דם : י וינחם יהוה עליהם אשר
 דבר לעשות לעמם : פ י ויפן וגרד משה מן ההר ושני לחת
 העדת בידו לחת פתבים לשני עבריהם מזה ומזה הם פתבים :
 י ויהדת משה אלהים הפה והמכתב מכתב אלהים הוא תרות
 עליהם : י וישמע יהושע את קול העם ברגל ויאמר אדני משה
 קול מלחמה במחנה : י ויאמר אין קול ענות נבונה ואין קול
 ענות חלושה קול ענות אנכי שמע : י ויהי כאשר קרב אל
 המחנה וירא את הנהגה ומחלת ויחר-אף משה וישקף מידו את
 ההר וישבר אתם תחת ההר : י ויקח את העגל אשר עשו
 וישלך באש וישחיו עד אשר-הק ויור על-פני הסים וישק את-פני
 ישראל : י ויאמר משה אדני-הרן מה-עשית לה העם הזה כי-
 הבאת עמי חטאת גדלה : י ויאמר אהרן אל-יחר אף אדני
 אתה ידעת א' ההעם כי ברע הוא : י ויאמרו לי עשה-לנו אלהים
 אשר ילכו לפנינו ביום : משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
 לא ידענו מה-יהוה לו : י ויאמר להם למי זהב התפרקו ויתנו-לי
 ואשליכו באש ויצא תיגל הזה : י וירא משה את-העם כי פרע
 הוא כי-פרעה אהרן לשמצה בקמיהם : י ויעמוד משה בשער
 המחנה ויאמר מי ליהוה אדני ויאספו אלו פל-פני לו : י ויאמר
 להם כה-אמר יהוה אדני ישראל שימו איש-חרבו על-ירכו עברו
 ושובו משער לשער במחנה והרגו איש-את-אחיו ואיש-את-עמו
 ואיש את-קרבו : י ויעשו בני-דני כדבר משה ויפל מן-העם יום
 ההוא פסל-שתי אלפי איש : י ויאמר משה מלא ידכם היום ליהוה
 כי איש בקנו ובאחיו וקתת עליכם היום ברכה : י ויהי מפלגה
 ויאמר משה אלהים אתם חטאתם חטאת גדלה ועתה א' יהוה אדני
 יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם : י וישב משה אדני-יהוה
 ויאמר א' חטא היום הזה חטאת גדלה ויעשו להם אלהי זרב :
 י ועתה אביח-שוא חטאתם ואביח מתני לא מספרה אשר כתבת :

ויאמר

ברעו כ' מידיו כ' יק' רב קה כ' פ' ס' ס' ס'

י פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר
 לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
 אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הוצאת אשר
 יד אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר
 טו דבר לעשות לעמו: פ ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת
 העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים:
 טז והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות
 יז על הלחת: וישמע יהושע את קול העם ברעה* ויאמר אל משה
 יח קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול
 יט ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל
 המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו* את
 כ הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו
 וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני
 כא ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי
 כב הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יהוה אף אדני
 כג אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים
 אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
 כד לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי
 כה ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע
 כו הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער
 כז המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר
 להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו
 ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
 כח ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום
 כט ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
 ל כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת
 ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל
 לא יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה
 ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב:
 לב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
 ויאמר

*ברעו ק' *מידיו ק'

יג ויאמר יהוה אל־משה מי אשר חטא־לִי אֲמַחֲנוּ מִסְפְּרִי :
 יד ועתה לך ונחה את־העם אל־אשר־דברתי לך הנה מלאכי ילך
 לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם : י"ה ויגף יהוה את־
 העם על־אִש־עֶשֶׂו אֶת־הַעֲנַן אֲשֶׁר עָשָׂה אֹהֶל־ן : ס רג » וידבר
 יהוה אל־משה לך עֲלֵה מִזֶּה אֵתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֵלִית מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיָּעֲקֹב לֵאמֹר
 דֹּרְעָה אֶתְנַנָּה : ז ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את־הַבְּנֵי־עָנִי
 הָאֵמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִּי חֲחוּ וְהִיבֹסוּ : י אֶל־אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ
 כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבָּהּ כִּי עִם־קִשָּׁה־עֶרְפָּה אֵתָּה פֶן־אֶכְלָה בְּהֶרֶף :
 י וישמע העם את־הַדְּבָר הַרַע הַזֶּה וַיִּתְּאֲבָלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֲדֹן
 עָקְיוֹ : יא ויאמר יהוה אל־משה אֵמֹר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשָּׁה־
 עֶרְפָּה רַגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבָּהּ וְכִלְיֹתֶיהָ וְעַתָּה הִנֵּד עֲדֹנָהּ מִעֲלֶיהָ
 וְאֲדַעֲהָ מִה אֲעֲשֶׂה־לָּהּ : יב ויתנצלו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲדֹנִים מִתֶּר
 חֹרֶב : יג וּמֹשֶׁה יָקָח אֶת־הָאֹהֶל וַנִּטְהַלֵּל וּמַחוּץ לְמַחֲנֵה הַרְחֵק מִן־
 הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה פֶלֶא־מִבְּקֵי יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל
 מוֹעֵד אֲשֶׁר מַחוּץ לְמַחֲנֶה : יד וְהָיָה כִּצְאֹת מִשָּׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֱלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ
 הָאֹהֶל : טו וְהָיָה כִּבְאֵ מֹשֶ�ה הָאֹהֶל יֵרֵד עִמּוֹד הָעֵיִן וְעִמּוֹד פֶּתַח
 הָאֹהֶל וְדַבֵּר עִם־מֹשֶׁה : יז וְרָאָה כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עִמּוֹד הָעֵיִן עִמּוֹד פֶּתַח
 הָאֹהֶל וְקָם כָּל־יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֱלוֹ : יח וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶ�ה פָּנִים אֶפְנִים פֶּאֶרֶךְ יִדְבַּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה
 וּמִשְׁתַּחֲוּוּ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל : טט שְׁלִישִׁי
 יא ויאמר מֹשֶ�ה אֶל־יְהוָה רָאָה אֵלֶיךָ אֵמֹר אֵלִי תַעַל אֶת־יִשְׂרָאֵל הַזֶּה
 וְאֵתָּה לֹא תִדְעֵנִי אֵת אֲשֶׁר־תַּשְׁלַח עִמִּי וְאֵתָּה אֲמַרְתִּי יָדַעְתִּיךָ
 בָּיִים וְגַם־מִצְאֹת חֵן בְּעֵינִי : יב וְעַתָּה אֲסִינָא מִצְאֹתֵי חֵן בְּעֵינֶיךָ
 הַיּוֹדְעֵנִי גַם אֶת־דְּרָכָהּ וְאֲדַעֲהָ לְמַעַן אֲבִצְאֵנִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרָאָה כִּי
 עִמָּךְ חָנִי הָיָה : יג ויאמר פָּנִי יִקְבֹּץ וְהִנַּחְתִּי לָךְ : יד ויאמר אֲלֵיו
 אֲסִינָא פְּנֵיךָ הַיָּכִים אֲדִיתֵּעֲלֵנוּ מִזֶּה : טו וּבִמְהֵרָ יֵרַד אֲפּוֹא כִּי־
 מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הָיָה בְּכִכְתָּה עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אִנִּי
 וְעִמָּךְ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִלְּפָנִי הָאֲדָמָה : טז רַבִּיעִי יא ויאמר יְהוָה אֶל־

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֲמַחֲנוּ מִסַּפְרִי : לֹא
וַעֲתָה לֶךְ נָחָה אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לֶךְ הִנֵּה מְלֹאכֵי יָלֶךְ לֹא
לִפְנֶיךָ וּבְיוֹם פִּקְדֵי וּפְקַדְתִּי עֲלֵהֶם חֲטָאתָם : וְיִגַּף יְהוָה אֶת לֹא
הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן : ס לֹא וַיִּדְבֹּר א
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּךְ עֲלֵה מִזֶּה אֵתָהּ וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִית מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֶקֶב לֵאמֹר
לִזְרַעְךָ אֶתְנַנֶּה : וְשִׁלַּחְתִּי לִפְנֶיךָ מֶלֶאךָ וְגִרְשָׁתִי אֶת הַכְּנַעֲנִי ג
הָאֹמֶרִי וְהַחֲתִי וְהַפְרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי : אֶל אֶרֶץ זֹבַת חֶלֶב וְדִבַּשׁ ג
כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם קֶשֶׁה עֶרְף אֵתָהּ פֶּן אֲכַלְךָ בְּדֶרֶךְ :
וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת הַדְּבָר הַרַע הַזֶּה וַיִּתְּאֲבָלוּ וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עֵדִיו ד
עֲלָיו : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם קֶשֶׁה ה
עֶרְף רַגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלְיֶיךָ וַעֲתָה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלִיךָ
וְאֲדַעַה מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ : וַיִּתְּנֻצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדִים מִהֵרָ ו
הוֹרֵב : וּמֹשֶׁה יָקָה אֶת הָאֹהֶל וּנְטָה לוֹ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה הֶרְחַק מִן ז
הַמִּחֲנֶה וּקְרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מִבְּקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד אֲשֶׁר מַחוּץ לַמִּחֲנֶה : וְהָיָה כִּצְאָת מֹשֶׁה אֶל הָאֹהֶל יִקְוֹמוּ ח
כָּל הָעָם וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֱלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד בָּאוּ
הָאֹהֱלָה : וְהָיָה כִּבְּא מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עִמּוֹד הָעֵנָן וְעִמּוֹד פֶּתַח ט
הָאֹהֶל וְדִבֵּר עִם מֹשֶׁה : וּרְאָה כָּל הָעָם אֶת עִמּוֹד הָעֵנָן עִמּוֹד פֶּתַח ו
הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וַהֲשִׁתַּחוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֱלוֹ : וְדִבֵּר יְהוָה אֶל י
מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים כְּאֲשֶׁר יִדְבֹּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וּשְׁבֹא אֶל הַמִּחֲנֶה
וּמִשְׁרָתוֹ יִחוּשַׁע בֶּן נֹון נָעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל : פ שְׁלִישִׁי
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה רְאֵה אֵתָהּ אֲמַר אֵלַי הֶעֱלֵ אֶת הָעָם הַזֶּה י
וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֲמַרְתָּ יִדְעֶתִיךָ
בִּשְׁם וְגַם מִצְאָת חֵן בְּעֵינַי : וַעֲתָה אִם נָא מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ י
הוֹדַעְנִי נָא אֶת דְּרֹכְךָ וְאֲדַעַךְ לְמַעַן אֲמַצֵּא חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרְאֵה כִּי
עִמְךָ הִנּוּי הַזֶּה : וַיֹּאמֶר פָּנִי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ : וַיֹּאמֶר אֲלָיו י ד טו
אִם אֵין פָּנֶיךָ הַלֹּכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה : וּבְמָה יוֹדַע אֲפּוֹא כִּי טו
מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמְךָ הַלֹּאִי בִלְכַתְּךָ עִמָּנוּ וּנְפִלְנוּ אֲנִי
וְעִמְךָ מִכָּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה : פ רְבִיעִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל י
מֹשֶׁה

מִשֶּׁה גַם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מִצַּאתִי חַי בְּעֵינַי
 וְאָדַעַת בְּשֵׁם : י' וַיֹּאמֶר ה' אֲנִי נָא אֶת־כְּבֹדִי : י"א וַיֹּאמֶר אֲנִי
 אֶגְבִּיר כְּדִי־טוֹב לִי עַל־פָּנָיו וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנָיו וְחַנְּתִי אֶת־
 אֲשֶׁר אֲחִן וְהַחֲמֵתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם : י"ב וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאוֹת
 אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֶנִּי הָאָדָם וְחַי : י"ג וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אֲתִי
 וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר : י"ד וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשָׁמָּה בְּנִקְבַת הַצּוּר
 וְשִׁפְתֵי בְּפִי עֲלִיָּה מִדִּעֲבָרִי : י"ה וְהִסְרֵתִי אֶת־יָדַי וְרָאִיתִי אֶת־אֲחֵרֵי
 וּפָנַי לֹא יִרְאוּ : פ' חֲמִישִׁי לֹד * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶסֶל־יָד
 שְׁנֵי־לַחַת אֲבִנִים פְּרָאשִׁימִים וְכָתַבְתִּי עַל־לַחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 הָיוּ עַל־לַחַת הַפְּרָאשִׁימִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ : י"ז וְהָיָה נֶכֶן לְבָקֶר וְעֵלִית
 בְּבָקֶר אֶל־יַד סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר : י"ח וְאִישׁ לֹא־
 יַעֲלֶה גִמְזָה וְגַם־אִישׁ אֶל־יֶדָא בְּכֹד־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אֶל־יֶדָעוּ
 אֶל־מֹול הָהָר הַהוּא : י"ט וּפֶסֶל שְׁנֵי־לַחַת אֲבִנִים פְּרָאשִׁימִים וַיִּשְׁכֵּם
 מֹשֶׁה בְּבָקֶר וַיַּעַל אֶל־יַד סִינַי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ
 שְׁנֵי־לַחַת אֲבִנִים : כ' וַיִּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְּצֵב עָמוֹ שָׁם וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה : כ"א וַיַּעֲלֶזְבֵר יְהוָה וְעַל־פָּנָיו וַיִּהְרָא יְהוָה וַיִּהְרָא אֶל־רַחֲמִים
 וַחֲנוּן אֶרֶה אֶפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאֵמֶת : כ"ב צֶדֶק חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׁאָ עוֹן
 וּפִשַׁע וְחַמְאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד יַעֲזוּ אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי
 בָנִים עַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־רִבְעִים : כ"ג וַיִּכְתֹּר מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה
 וַיִּתְחַח : כ"ד וַיֹּאמֶר אֲבִי־י אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי כֹמֵצָתִי חֵן בְּעֵינָיו אֲדֹנִי יִגְדֵּל־נָא אֲדֹנִי
 בְּקִרְבָּנוּ כִּי עַם־קָשֶׁה־עֹרֶה הוּא וְסָתַת לַעֲזוּנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ :
 כ"ה וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כֹרֶת בְּרִית וְגַד כְּלִי מִדָּ אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת
 אֲשֶׁר לֹא־יִבְרָאוּ בְּכֹד־הָאָרֶץ וּבְכֹד־הַחַיִּים וְרָאִה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־
 אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־יִבְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ :
 כ"ו שְׁמִרָתָךְ אֶת־אֲשֶׁר אֲכִי מִצּוֹר הַיּוֹם הַזֶּה גִּרְשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־
 הָאֲמֹרִי וְהַפְנַעְנִי וְהַחֲתִי וְהַפְּזִי וְהַחֲזִי וְהַיּוֹבֹסִי יִהְיֶה־מֶרְדֶּךָ פֶּן־
 תִּכְרַת בְּרִית לִיּוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בְּאֵלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ
 בְּקִרְבָּךְ : כ"ז אֶת־מִזְבְּחֵיכֶם תִּתְּצוּן וְאֶת־כִּזְבֻּיְכֶם תִּשְׁבִּרוּ וְאֶת־
 אֲשֵׁרֵי תִכְרֹתֶנּוּ : כ"ח כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֹאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קִנְאָ שְׁמוֹ
 אֵל קִנְאָ הוּא : כ"ט פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לִיּוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְנָנוּ וְאֲחֵרֵי

משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
 ייט ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני
 אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את
 כ אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראת
 כא את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי
 כב ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור
 כג ושכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית את אחרי
 א ופני לא יראו: פ חמישי לך ויאמר יהוה אל משה פסל לך
 שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר
 ב היו על הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית
 ג בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא
 יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו
 ד אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם
 משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו
 ה שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויציב עמו שם ויקרא
 ו בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום
 ו וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת: *נצר חסד לאלפים נשא עון
 ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני
 ה בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר משה ויקד ארצה
 ט וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
 בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 י ששי ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות
 אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר
 אתה בקרבם את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך:
 יא שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את
 יב האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן
 תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
 יג בקרבך: כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשכרון ואת
 יד אשריו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר* כי יהוה קנא שמו
 טו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי
 אלהיהם

אֱלֹהֵיהֶם וַתִּבְחָר אֱלֹהֵיהֶם וַקְרָא לָהּ וַאֲבָלֶת מִזְבְּחָהּ ו ^י וַלִּקְחֶתָּ
מִבְּנֵיהֶם דְּבַנֵּיהָ וּזְנוּ ב' תָּנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיהָ אַחֲרֵי
אֱלֹהֵיהֶן : ^י וְאֶחָד מִסִּבָּה לֹא הָעִשָּׂה־לָּהּ : ^י אֶת־חֵג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמַר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכֵל בַּצֹּלֶת אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי
בַּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאתָ מִמִּצְרָיִם : ^ס פֶּל־פֶּטֶר רַחֵם לִי וְכִל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר
פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׁה : ^כ וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֵׁה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתָהּ
כֹּל בְּכוֹר בְּנֵיהָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רִיקָם : ^כ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת : ^כ וְחֵג שִׁבְעַת
תַּעֲשֶׂה לָּהּ בַּבּוֹרֵי קִצִּיר חֲמִים וְחֵג הָאֲסִיף תִּקְוֶת הַשָּׁנָה : ^כ שְׁלֹשׁ
פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה פְּלִיזְכוּרָה אֶת־פָּנַי הָאֵדוּ : ^כ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
כִּי פִּי־אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיהָ וְתִרְחַבְתִּי אֶת־גִּבְרָתָהּ וְלֹא־יִחַמְדָּה אִישׁ אֶת־
אַרְצָהּ בְּיִלְדָּהּ דְּרֹאוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֵיהָ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה :
כ ^כ לֹא־תִשָּׁטַט עַל־חֲמִין דִּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלְוֶה לְבָבְךָ זָכַח חֵג הַפֶּסַח :
כ ^כ רֹאשִׁית בַּבּוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִכְשֶׁר גְּרִי
בַּחֲלָב אִמּוֹ : ^כ שְׁבִיעִי כִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לָּהּ אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי : ^כ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּתַבְתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְאֶת־
יִשְׂרָאֵל : ^כ כִּי וַיְהִי־שֵׁשׁ עֶסְרִי־יְהוָה אֲרַבְּעִים יוֹם וְאֲרַבְּעִים לַיְלָה לָחֵם לֹא
אָבַד וּמִים לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְחֹת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת
הַדְּבָרִים : ^כ וַיְהִי בְּרֵדֶת מֹשֶׁה מִתֵּר סִינַי וְשָׁנִי לַחֹת הַעֲדַת בְּנֵי־
מִשֵּׁה בְּרֵדָתוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי כָּהֵן עוֹר פָּנָיו בְּדִבְרוֹ אֵתוֹ :
י וַיֵּרָא אֵתוֹן וְכִי־בָנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה חֲרוֹ עוֹר פָּנָיו וַיֵּרָאוּ
כִּנְשֹׁת אֵתוֹ : ^כ יֹא וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיֵּיָּבֹוּ אֵלָיו אַחֲרָיו וְכִי־
הַנִּשְׁטָאִים בְּיָדָהּ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם : ^כ וַאֲחֵר־כִּי נִגְשׂוּ כָל־בָּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא אֶת פָּרִי־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵתוֹ בְּתֵר סִינַי : ^כ כִּפְּתָה
יֹא וַיִּכֹּל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסְכָּה : ^כ יֹא וְכִבְלָה מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֵתוֹ וַיִּסֹּר אֶת־הַמַּסְכָּה עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדַבֵּר אֶל־
בָּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲמֵרֵי־צִוְּהָ : ^כ וַיֵּרָאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי
קָרוֹ עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה וְהָיִטִּב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְכָּה עַל־פָּנָיו עַד־כֵּאוּ

לְדַבֵּר אֵתוֹ : ס ס ס

לח * וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַבְדֵי בָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי

אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחם : ולקחת טו
מבנתיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי
אלהיהן : אלהי מסבה לא תעשה לך : את חג המצות תשמר יי
שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר יט
פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כ
כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם : ששת ימים תעבד כא
וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת : וחג שבעת כב
תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלש כג
פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל :
כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את כד
ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה :
לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח : כה
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי כו
בחלב אמו : פ שביעי ויאמר יהוה אל משה כתב לך את כו
הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת
ישראל : ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא כח
אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הכרית עשרת
הדברים : ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד כט
משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו :
וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו ל
מגשת אליו : ויקרא אלם משה וישבו אליו אהרן וכל לא
הנשאים בעדה וידבר משה אלם : ואחרי כן נגשו כל בני לב
ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני : מפטיר
ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה : ובבא משה לג לד
לפני יהוה לדבר אתו ויסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל
בני ישראל את אשר יצוה : וראו בני ישראל את פני משה כי לה
קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו
לדבר אתו : ס ס ס
לה ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלם אלה א
הדברים

הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: י ששית ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כד
העלה בו מדאבה ומת: י לא תבניו אש בכל משבת כב ביום
השבת: פ י ואמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר: ח קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב
לב וביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: י ותבת
וארגמן ותולעת שני ויש ועזים: י ועלת איכם מאדמים וערת
תחשים ועצי שטים: י ושמן למאור ובשמים לשמן המשיחה
ולקטרת הפקים: י ואבני ששה ואבני מדאים לאפור ודחשן:
י וכי תבכר בכם יבאו ויעשו את אשר צוה יהוה: י את
המשכן את אהרן ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו
את עמודיו ואת ארגנו: י את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת
פרכת המטה: י את השלחן ואת בדיו ואת כפרתו ואת דגם
הפקים: י ואת מנחת המאור ואת כליה ואת נרותיה ואת שמן
המאור: י ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשיחה
ואת קטרת הפקים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: י את מזבח
העלה ואת מקבץ הנחשת אשר לו את בדיו ואת כליה ואת
הבן ואת כפנו: י את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניה ואת
מבך שער החצר: י את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת
סדריהם: י את בגדי הערד לשרת בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הבחן ואת בגדי בניו לכהן: י ויצאו כד עדת בני ישראל
אצלני בסיני: שני י ויבאו כד איש אשר נשאו לבו וכל אשר
נצרכה רוחו אליו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מעד
דבר לבדו ודבר בגדי הקדש: י ויבאו האנשים על הנשים כד
נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומץ כד כלי זהב וכל איש אשר
היה תנופת זהב ליהוה: י וכד איש אשר נמצא אהו תכלת
וארגמן ותולעת שני ויש ועזים וערת איכם מאדמים וערת
תחשים הביאו: י כד מרים תרומת פסה ונחשת הביאו את
הדגמת יהוה וכל אשר נמצא אהו עצי עטים לכד מלאכת
הנחשת הביאו: י וכד יצא חכמה לב בניה טו ויבאו מן

ב הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם : ששת ימים תעשה
ג מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל
ד העשה בו מלאכה יומת : לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום
ה השבת : פ* ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
ה אשר צוה יהוה לאמר : קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב
ו לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת : ותכלת
ז וארגמן ותולעת שני ושש ועזים : וערת אילם מאדמים וערת
ח תחשים ועצי שטים : ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
ט ולקטרת הסמים : ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן :
י וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה : * את
המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו*
יב את עמדיו ואת אדניו : את הארץ ואת בדיו את הכפרת ואת
יג פרכת המסך : את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם
יד הפנים : ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
טו המאור : ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה
טז ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן : את מזבח
העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את
יז הכיר ואת כנו : את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת
יח מסך שער החצר : את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
יט מיתריהם : את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש
כ לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו כל עדת בני ישראל
כא מלפני משה : שני ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר
נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד
כב ולכל עבדתו ולבגדי הקדש : ויבאו האנשים על הנשים כל
כג נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר
כד הניף תנופת זהב ליהוה : וכל איש אשר נמצא אתו תכלת
ווארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת
כה תחשים הביאו : כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת
כז העבודה הביאו : וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה
לוי * ישראל * בריחיו ק'

אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ : ט וְכָל
 הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לָבָן אֹהֶנָּה בְּחֻמָּה מִן־אֶת־הָעָוִים : י וְהַנָּשִׂאִם
 הָבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמִּקְלָאִים לְאַפֹּרֶד וְלַחֲשֹׁן :
 יא וְאֶת־הַבָּשָׂם וְאֶת־הַשֶּׁמֶן לְמָאֹר וְלִשְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְסֻרֹת
 הַסִּמִּים : יב כָּל־אִישׁ וְאִשְׁהוֹ אֲשֶׁר נָרַב לָפָם אֹתָם לְהָבִיא לְכֹהֵן־
 הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 נִדְבָה לַיהוָה : פ ^{לשון מחסר} שְׁלִישִׁי שָׁנִי כִשְׁלֹשׁ מֵחֻמֵּי ל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בָּשָׂם בְּצִדְאֵל בֶּן־אֹוִרִי בֶן־חִיר לְכֻמָּה
 יְהוּדָה : יז וַיִּמָּלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְיָהּ בְּתוֹבוֹנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־
 מְדַאָכָה : יח וְלַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַבֶּסֶס וּבַנְּחֹשֶׁת :
 יט וּבַחֲרֻשֶׁת אָבֹן לְמִלְאֹת וּבַחֲרֻשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְדַאָכָת
 מַחֲשָׁבֹת : יז וְזֵהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ וְאֶהְיָאֵב בֶּן־אֶחֱסִימָךְ לְכֻמָּה־
 דָּן : יי מֵלֵא אֹתָם חֻכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת פֶּל־מְדַאָכָת חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב
 וְרָקִם בְּתֻכְלֹת וּבְאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבָשָׂשׁ וְאַרְגָּן עֵשִׂי כָל־
 מְלָאָכָה וְחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבֹת : לו * וַעֲשֵׂה בְצִלְאֵל וְאֶהְיָאֵב וְכָל־אִישׁ
 חֻכְמָלֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֻכְמָה וְתוֹבוֹנָה בְּהִמָּה לַדַּעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־
 פֶּל־מְדַאָכָת עֲבֹדֶת הַקֹּדֶשׁ לְכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה : יז וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
 אֶל־בְּצִדְאֵל וְאֶל־אֶהְיָאֵב וְאֶל־כָּל־אִישׁ חֻכְמָלֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
 חֻכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל־אֲשֶׁר נָשָׂא לָבָן לְכָל־דְּקָרְבָה אֶל־הַמְּדַאָכָה לַעֲשׂוֹת
 אֹתָהּ : י וַיִּקְחוּ מִדֶּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת פֶּרֶד־תְּרוּמָה אֲשֶׁר הָבִיאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְמַדְאָכָת עֲבֹדֶת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הָבִיאוּ אֲזִיזֵי־עוֹד
 נִדְבָה בְּבָקָר בְּבָקָר : י וַיִּבְאוּ כָל־הַחֻכְמָיִם הָעֹשִׂים אֶת פֶּל־
 מְדַאָכָת דְּקָדִישׁ אִישׁ־אִישׁ מִמִּלְאָכָתוֹ אֲשֶׁר־הִמָּה עֹשִׂים : יז וַיֹּאמְרוּ
 אֱלִים־מִיָּה לֵאמֹר מִרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לְמְדַאָכָה אֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ : י וַיִּצֹּן מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר
 אִישׁ וְאִשְׁהוֹ אֲלֵי־יַעֲשׂוּ־עוֹד מְדַאָכָה לְתִרְוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּפְלֹא הָעָם
 מִהָבִיא : י וְהַמְּדַאָכָה הִיתָה דִּים לְכָל־הַמְּלָאָכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ
 וְהוֹתָר : יז רַבִּיעִי * וַיַּעֲשׂוּ כָל־חֻכְמָיִלֵב בְּעֹשִׂי הַמְּלָאָכָה אֶת־
 הַמִּשְׁכָּן עֵשֶׂר יָרִיעֹת שֵׁשׁ מִשְׁוֹר וְתֻכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
 כְּרִבִּים מַעֲשֵׂה חֲשֵׁב עֲשֵׂה אֹתָם : * אֶךָ תִּירְעָה הָאֶחָת שְׁמִנָּה
 וְעֵשֶׂר־

את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל כ
הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טו ואת העזים: והנשאים כ
הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן:
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת כ
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל כ
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל
נדבה ליהוה: פ שלישו שני כשהן מחוברין ויאמר משה אל בני ל
ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל ל
מלאכה: ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: ל
ובחרשת אבן למלאה ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה ל
מחשבת: ולחוררת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה ל
דן: מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ל
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת: לו ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש *
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את
כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה כ
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת
אתה: ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני י
ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד
נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל י
מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר חמה עשים: ויאמרו ה
אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר
צוה יהוה לעשת אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר י
איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם
מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה י
והותר: ס רביעי ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את ח
המטכנ עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ט
ועשרים

ועשרים באמה ורחב ארבע באמה הורגיה הארת מדה אחת
לכל הורגיה: י ויחבר את חמש הורגיה אחת אל אחת וחמש
יריעת חבד אחת אל אחת: י ועש ללאת תכלת על שפת הורגיה
האחת בקצה במחברת פן עשה בשפת הורגיה הקיצונה
במחברת השנית: י חמשים ללאת עשה בורגיה האחת וחמשים
ללאת עשה בקצה הורגיה אר במחברת השנית בקבילת
הללאת אחת אל אחת: י ועש חמשים קרסי וזהב ויחבר את
הורגיה אחת אל אחת בקרסים ויהי הפיפי אחד: פ י ועש
יריעת עזים לאהר על המשכן עשתי עשרה יריגות עשה אתם:
י ארבע הורגיה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב הורגיה
האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריגות: י ויחבר את חמש
הורגיה לבד ואת שש הורגיה לבד: י ועש ללאת חמשים על
שפת הורגיה הקיצונה במחברת חמשים ללאת עשה על שפת
הורגיה החב ת השנית: י ויגש קרסי נהשת חמשים לחבר את
האהל להיות אחד: י ועש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה ערת תחשים מקמעה: ס חמשי י ועש את הקרשים
למשכן עצי שמים עמודים: י עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד: י שתי ידות לקרש האחד
משלבת אחת אל אחת פן עשה לכל קרשי המשכן: י ועש את
הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: י וארבעים
אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחתה קרש
האחד שתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו:
י ויצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
י וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש האחד: י ויירפתי המשכן ימה עשה עשה
קרשים: י ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים:
י והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אר מרגע
האחת פן עשה לשניהם שני המקצעות: י והיו שמנה קרשים
ואדניהם כסף עשה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
הקרש האחד: י ויגש בריתי עצי שמים חמשה לקרשי צלע

ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת
 י לכל היריעת: ויחבר את המש היריעת אחת אל אחת וחמש
 יא יריעת חבר אחת אל אחת: ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה
 האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה
 יב במחברת השנית: חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים
 ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
 יג הללאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את
 יד היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: פ ויעש
 יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם:
 טו אך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה
 טז האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את המש
 יז היריעת לבד ואת שש היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים על
 שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת
 יח היריעה החברת השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את
 יט האהל להיות אחד: ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
 כ ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ס חמישי ויעש את הקרשים
 כא למשכן עצי שטים עמודים: עשר אמת ארך הקרש ואמה
 כב וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת לקרש האחד
 כג משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את
 כד הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: וארבעים
 אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש
 האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו:
 כה ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
 כו וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
 כז אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה
 כח קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים:
 כט והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל המבועת
 ל האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: והיו שמונה קרשים
 ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
 לא הקרש האחד: ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע
 המשכן

הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד : י' וְחִמְשָׁה בְּרִיחִים לְקִרְיָיו צִדְעֵי־חִמְשֵׁי הַשְּׁנִית
וְחִמְשָׁה בְּרִיחִים לְקִרְיָיו הַמִּשְׁכָּן לִבְרִכָּתִים יָמָּה : י' וַיַּעַשׂ אֶת־
הַבְּרִיחַ הַתִּיכֵן לְבִרְחָה בְּתוֹךְ הַקִּרְיָיִם מִן־הַקֶּצֶה אֶל־הַקֶּצֶה :
י' וְאֶת־הַקִּרְיָיִם צִפָּה יָהֵב וְאֶת־טַבַּעְתָּם עָשָׂה זָהָב בְּתִים לְבְּרִיחֵם
וַיִּצַּק אֶת־הַבְּרִיחִים זָהָב : י' וַיַּעַשׂ אֶת־הַפֹּרֶכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָהּ כְּרָבִים :
י' וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עֲמֻדֵי עֹטִים וַיִּצַּפֵּם זָהָב וַיְוִיהֶם זָהָב וַיִּצֶק
לָהֶם אַרְבָּעִים אֲדָנִי־כֶסֶף : י' וַיַּעַשׂ מִסְךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר מַעֲשֵׂה רָקִים : י' וְאֶת־עֲמֻדָיו
חִמְשָׁה וְאֶת־נְוִיָּהֶם וַצִּפָּה רֹאשֵׁיהֶם וְחֻשְׁקֵיהֶם זָהָב וְאֲדָנֵיהֶם חִמְשָׁה
נְחֹשֶׁת : פ לו * וַיַּעַשׂ בְּצִלָּאֵל אֶת־הָאֹרֶץ עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וַחֲצִי
אֲרָפוֹ וְאִמָּה וַחֲצִי רַחְבּוֹ וְאִמָּה וַחֲצִי קָמְתּוֹ : י' וַיִּצְּפֻהוּ זָהָב טְהוֹר
מִבַּיִת וּמַחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב : י' וַיִּצֶק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי
זָהָב עַד אַרְבַּע פַּעֲמָתָיו וְשִׁתֵּי טַבַּעֲתֵי עַד־צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשִׁתֵּי טַבַּעֲתֵי
עַד־צִלְעוֹ הַשְּׁנִית : י' וַיַּעַשׂ בְּרִי עֲצֵי עֹטִים וַיִּצַּק אֹתָם זָהָב : י' וַיְבָא
אֶת־הַבָּרִים בַּטַּבַּעֲתֵי עַד צִלְעַת הָאֹרֶן לִשְׁאֵת אֶת־הָאֹרֶן : י' וַיַּעַשׂ
כַּפֶּרֶת זָהָב טְהוֹר אֲמֹתַיִם וַחֲצִי אַרְפָּה וְאִמָּה וַחֲצִי רַחְבָּה : י' וַיַּעַשׂ
שְׁנֵי כְרָבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֶּרֶת : י' כְּרוֹב
אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וּכְרוֹב־אֶחָד כִּקְצֵה מִזֶּה מִן־הַכַּפֶּרֶת עָשָׂה אֶת־
הַכְּרָבִים מִשְׁנֵי קְצוֹתָיו : * וַיְהִיו הַכְּרָבִים פָּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעַן
לְכַסֵּים בְּכַנְפֵּיהֶם עַד־הַכַּפֶּרֶת וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶדְאָחִיו אֶל־הַכַּפֶּרֶת
הַזֶּה פְּנֵי הַכְּרָבִים : פ י' וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֹּׁדָדִי עֲצֵי עֹטִים אֲמֹתַיִם אֲרָפוֹ
וְאִמָּה רַחְבּוֹ וְאִמָּה וַחֲצִי קָמְתּוֹ : י' וַיִּצַּק אֹתוֹ זָהָב טְהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ
זָר זָהָב סָבִיב : י' וַיַּעַשׂ לוֹ מִכְנֶרֶת טַפַּח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֶרֶז־זָהָב
לְמִסְנַרְתּוֹ סָבִיב : י' וַיִּצֶק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבַּעֲתֵי
עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו : י' לְעִמַּת הַמִּסְנַרֹת הָיוּ
הַטַּבַּעֲתֵי בְּתִים לְבָדִים לִשְׁאֵת אֶת־הַשֹּׁדָדִי : י' וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּרִים
עֲצֵי עֹטִים וַיִּצַּק אֹתָם זָהָב לִשְׁאֵת אֶת־הַשֹּׁדָדִי : י' וַיַּעַשׂ אֶת־
הַכְּרָבִים אֲשֶׁר עַד־הַשֹּׁדָדִי אֶת־קַעְרָתּוֹ וְאֶת־כַּפֶּרְתּוֹ וְאֶת־מִנְקִיתּוֹ
וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יָסַף בָּתָּן זָהָב טְהוֹר : פ שְׁלִישִׁי שָׁשִׁי כֶּשֶׁת מַחֲבִיץ

המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית ל
 וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה: ויעש את ל
 הבריח התיכון לברה בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה:
 ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ל
 ויצף את הבריחם זהב: ויעש אונ הפרכת תכלת וארגמן ל
 ותולעת שני ושש משור מעשה חשב עשה אתה כרבים:
 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק לו
 להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל תכלת לו
 וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם: ואת עמודיו ל
 חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם והשקיהם זהב ואדניהם חמשה
 נחשת: פ לו ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי א
 ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצפהו זהב טהור ב
 מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת
 זהב על ארבע פעמיתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת
 על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא ד
 את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן: ויעש ו
 כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש ו
 שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: כרוב ח
 אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את
 הכרבים משני קצוותו*: ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה ט
 סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
 היו פני הכרבים: פ ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ו
 ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו יא
 זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפה סביב ויעש זר זהב יב
 למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת יג
 על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו יד
 הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים טו
 עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: ויעש את טז
 הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו
 ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: פ שלשי ששי כשהן כחוכרין
 ויעש

עצרים

יו ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה
 יח וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו : וששה קנים יצאים
 מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה
 יט השני : שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
 ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת
 כ הקנים היצאים מן המנרה : ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
 כא כפתריה ופרחיה : וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
 שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
 כב היצאים ממנה : כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת
 כג זהב טהור : ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב
 כד זה טהור : ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה : פ ויעש
 את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע
 כו ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו : ויצף אתו זהב טהור את
 גוו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב :
 כז ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על
 כח שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם : ויעש את הבדים
 כט עצי שטים ויצף אתם זהב : ויעש את שמן המשחה קדש ואת
 קטרת הסמים טהור מעשה רקח : ס שביעי רביעי כשהו מחוברין
 א ל"ח ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש
 ב אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו : ויעש קרנתיו על ארבע
 ג פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת : ויעש את כל כלי
 המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת
 ד המחתת כל כליו עשה נחשת : ויעש למזבח מכבר מעשה
 ה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו : ויצק ארבע טבעת
 ו בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים : ויעש את
 ז הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת : ויבא את הבדים בטבעת
 ח על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נכוב לחת עשה אתו : ס
 ט ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר
 י צבאו פתח אהל מועד : ס ויעש את החצר לפאת נגב תימנה
 י קלעי החצר שש משור מאה באמה : עמודיהם עשרים ואדניהם
 עשרים

עֲשִׂים נְחֹשֶׁת וְוֵי הַעֲמֻדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: י' וְלַפֶּאֱת צִפּוֹן בָּאֶמָה עֲמֻדֵיהֶם עֲשִׂים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשִׂים נְחֹשֶׁת כֶּסֶף: י' וְלַפֶּאֱתִים עֲשִׂים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשִׂים וְוֵי הַעֲמֻדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: י' וְלַפֶּאֱת קֹדֶמָה מִזְרָחָה חֲמִשָּׁה אַמָּה: י' קִרְעִים חֲמִש־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־הַתֶּתֶף עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: י' וְלַתֶּתֶף הַשְּׁנִית מִזְרָחָה וְלַתֶּתֶף הַחֲצַר קִרְעִים חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה אַמָּה עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: י' כְּלִי־קִדְעֵי הַחֲצַר סָבִיב שֵׁשׁ מִשֹּׁר: י' וְהָאֲדָנִים לַעֲמֻדִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הַעֲמֻדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹן רִאשֵׁיהֶם כֶּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כָּל עֲמֻדֵי הַחֲצַר: טפסיר י' וּמִכָּךְ שֹׁעַר הַחֲצַר מַעֲשֶׂה רָקִם תְּכֵתֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשֹּׁר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָה בְּרֹחַב חֲמִשָּׁה אַמּוֹת לְיָמֵת קִדְעֵי הַחֲצַר: י' וְעֲמֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וְוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹן רִאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: י' וְכִי־תִתְּתֶנּוּ לַמִּשְׁכָּן וְלַחֲצַר סָבִיב נְחֹשֶׁת: ס ס ס

א אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר בָּקָד עֲלֵי־פִי מִטָּה עֲבַדְתָּ הַיּוֹם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: י' וּבְצִלָּאֵל בֶּן־אֲוִירִי בֶן־חֹר לְכַמֶּה יְהוּדִה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֵת מִטָּה: י' וְאֵת אֶהֱיָאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֶךְ לְכַמֶּה־הֵן חֶבֶשׁ וְחִשָּׁב וְהָקִם בַּתְּכֵלֶת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ: ס י' כָּל־הַזֹּהָב הָעֲשׂוּי לְמִלְאכָה כָּל מִלְאכַת הַקֹּדֶשׁ וְיְהִי זֶהב הַתְּנוּפָה תִּשְׁעֵי וְעֶשְׂרִים כָּפָר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בַּיִּיכָר הַקֹּדֶשׁ: י' וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדֻת מֵאֹת כָּפָר וְאַלֶּף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים שֶׁקֶל בַּיִּיכָר הַקֹּדֶשׁ: ט בָּקָע לְגֹלְגָתִי מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בַּיִּיכָר הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֵבֶר עַד־הַפְּקָדִים מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֵלֶּה וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: י' וְיְהִי מֵאֵת כָּפָר הַכֶּסֶף לְצִקָּת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרָכֶת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכָּפָר כָּפָר לְאָדָן: י' וְאֵת־הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים עָשָׂה וְוִים לְעֲמֻדִים וְצִפּוֹן רִאשֵׁיהֶם וְחִשָּׁק אֲתָם: י' וְנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שְׁבַעִים כָּפָר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: י' וְיַעֲשֶׂה בָהּ אֶת־אֵלֶּי לִי פֶתַח אֹהֶל

עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף : ולפאת צפון מאה יא
 באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים
 וחשקיהם כסף : ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם יב
 עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף : ולפאת יג
 קדמה מזרחה חמשים אמה : קלעים חמש עשרה אמה אל יד
 הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה : ולכתף השנית מזה טו
 ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה
 ואדניהם שלשה : כל קלעי החצר סביב שש משור : והאדנים טז
 לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף
 והם מחשקים כסף כל עמדי החצר : מפאיר ומסך שער החצר יז
 מעשה רקם תבלת וארגמן ותולעת שני ושש משור ועשרים
 אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר :
 ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי יח
 ראשיהם וחשקיהם כסף : וכל היתדת למשכן ולחצר סביב כ
 נחשת : ס ס ס

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה כא
 עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן : ובצלאל כב
 בן אורי בן חור לכמטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את
 משה : ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם כג
 בתבלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש : ס * כל הזהב העשוי כד
 למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים
 ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש : וכסף פקודי כה
 העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל
 הקדש : בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר כו
 על הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת
 אלפים וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת ככר הכסף לצקת את כז
 אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר
 לאדן : * ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויס כח
 לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם : ונחשת התנופה שבעים כט
 ככר ואלפים וארבע מאות שקל : ויעש בה את אדני פתח אהל ל

מועד ואת מזבח הנחשת ואת־מבכר הנחשת אשר־לו ואת כֹּל־
 כְּלֵי המזבח : י ואת־אדני החצר סביב ואת־אדני שַׁעַר החצר
 ואת כְּלֵי־הַתֵּיבָה ואת־כְּלֵי־הַחֹצֵר סביב : לט י ומן־
 התבֹּרֶת והאֲרָגָמָן ותולַעַת השֵׁנִי עֲשׂוּ בְגָד־שָׂרָד לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ
 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כֹּהֵן צִוֶּה יְהוָה אֱתֵמְשָׁהּ : פ
 שְׁנֵי חֲמִיּוֹט כִּתְּוֹן פְּחוּלִין י וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּבֵלֶת וּאֲרָגָמָן
 וְתוֹלַעַת שֵׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר : י וירָקְנוּ אֶת־פְּתֵי הַזָּהָב וקָצַץ פְּתִילִם
 לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּבֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגָמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת השֵׁנִי
 וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב : י כִּתְּפֹת עֲשׂוּ־לָו הִכְרַת עַל־שְׁנֵי
 קְצוֹתָיו חָבֵר : י וחֹשֶׁב אִפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב
 תְּבֵלֶת וּאֲרָגָמָן וְתוֹלַעַת שֵׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר כֹּהֵן צִוֶּה יְהוָה אֱתֵמְשָׁהּ
 מִשָּׁה : ס י וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֲבָנֵי הַשֹּׁהַם מִסֶּבֶת מִשְׁבַּצַּת זָהָב מִפְּתַחַת
 פְּתוּחֵי חוּתֵם עַל־שְׂמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : י וַיִּטְּסוּ אֹתָם עַל פְּתַת
 הָאֵפֹד אֲבָנֵי זָכָרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּהֵן צִוֶּה יְהוָה אֱתֵמְשָׁהּ : פ
 י וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד זָהָב תְּבֵלֶת וּאֲרָגָמָן
 וְתוֹלַעַת שֵׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר : י רִבּוּעַ הָיָה כְּפֹל עֲשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן וְרֹת
 אֲרָכּוֹ וְרֹת רָחְבּוֹ כְּפֹל : י וַיַּמְלֹאֲכֻהוּ אֲרָבָיִה מְנוּיִ אֶבֶן מִזֶּרֶם אָדָם
 פְּמִדָּה וּבִרְקַת הַמִּזֶּרֶם הָאֶחָד : י וְהַמִּזֶּרֶם הַשֵּׁנִי נִפְּךְ סָפִיר וַיִּחְלֹס :
 י וְהַמִּזֶּרֶם הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שְׁבוּ וַאֲחֻדָּה : י וְהַמִּזֶּרֶם הָרְבִיעִי תְּרִשִׁישׁ
 לְשֵׁם וַיִּשְׁפֹּה מוֹכַכַּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב כְּמִלְאָתָם : י וְהָאֲבָנִים עַל־
 שְׂמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עַל־שְׂמֹתָם פְּתוּחֵי חוּתֵם אִישׁ
 עַל־שְׁמוֹ לְשָׁנָם עֶשֶׂר שְׁבָט : י וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁלֹשׁ תְּבֵלֶת
 מַעֲשֵׂה עֵבֶת זָהָב מְהוֹר : י וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבַּצַּת זָהָב וּשְׁתֵּי
 מַבְעֵת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי הַמַּבְעֵת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן : י וַיִּתְּנוּ
 שְׁתֵּי הָעֵבֶת הַזֹּהָב עַל שְׁנֵי הַמַּבְעֵת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן : י וְאֵת
 שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֵבֶת נָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבַּצַּת וַיִּתְּנָם עַל־
 פְּתַת הָאֵפֹד אֶל־מִזֶּל פָּנָיו : י וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מַבְעֵת זָהָב וַיִּשְׁמְּנוּ
 עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפֹד בִּיתָה :
 י וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מַבְעֵת זָהָב וַיִּתְּנָם עַל־שְׁתֵּי כִתְּפֹת הָאֵפֹד מִדְּכִיטָה
 מִמִּזֶּל פָּנָיו לְעֻמָּת מַחְבְּרָתוֹ כְּמַעַל דְּחֹשֶׁב הָאֵפֹד : י וַיִּרְבְּדוּ אֶת־

מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל
לא כלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר
א ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב: ל"א ומן
התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש
ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: פ
ב שני חמישי כשהן כחברים ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן
ג ותולעת שני ושש משזר: וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם
לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני
ד ובתוך השש מעשה חשב: כתפת עשו לו חברת על שני
ה קצוותו* חבר: וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את
ו משה: ס ויעשו את אבני השם מסכת משבצת זהב מפתחת
ז פתוחי חותם על שמות בני ישראל: וישם אתם על כתפת
האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: פ
ח ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן
ט ותולעת שני ושש משזר: רבוע היה כפול עשו את החשן ורת
י ארכו וזרת רחבו כפול: וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם
יא פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם:
יב יג והטור השלישי לשם שבו ואהלמה: והטור הרביעי תרשיש
יד שהם וישפה מוסבת משבצת זהב במלאתם: והאבנים על
שמת בני ישראל הנה שתיים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש
טו על שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן שרשרת נבלת
טז מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושתי
יז טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו
יח שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן: ואת
שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על
יט כתפת האפד אל מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישימו
על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה:
כ ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה
כא ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: וירכסו את
החשן

החישו ממדעתי ארטיבעת האפד בפתיר תכלת להיות עד-חשב
האפד ודא-ינח החישו מעל האפד כאשר צוה יהוה את-משה : פ
שדושי ששי בשחן מחוברין כב ויעש את-מעיר האפד מעשה אהג כליל
תכלת : כג ופי-המעיר בתוכו כפי תחרא שפה דיו סביב לא
יקע : כד ויעשו עד-שולי המעיר רטוני תכלת וארגמן ותולעת
שני משור : כה ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את-הפעמנים בתוך
הרמנים עד-שולי המעיל סביב בתוך הרמנים : כי פעמן ורמן
פעמן ורמן עד-שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את-
משה : ס כו ויעשו את-התפתת שש מעשה אהג לאהרו ולכניו :
כז ואת המצנפת שש ואת-פארי המצנפת שש ואת-מכנסי הכד
שש משור : כח ואת-האבנט שש משור ותכלת וארגמן ותולעת
שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את-משה : ס ל ויעשו את-ציץ
נזר-הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתותי חותם קדש
ליהוה : לא ויתנו עליו פתיר תכלת לתת עד-המצנפת מלמעלה
כאשר צוה יהוה את-משה : ס לב ותכל פד-עבדת משכן אהל
מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את-משה בן עשו : פ
רביע י ויביאו את-המשכן אר-משה את-האהל ואת-כל-כליו
קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו : יז ואת-מכסה עזרת
האילים המ דמים ואת-מכסה עזת התחשים ואת פרכת המסך :
יח את-ארון העדת ואת-בדיו ואת הפרת : יט את-השחן את-כר
כליו ואת לחם הפנים : לו את-המנורה הטהרה את-נרתיה נרת
המ ערכה ואת-כרכליה ואת שמן המאור : לי ואת מזבח הזהב
ואת שמן המשיחה ואת קשרת הפסים ואת מסך פתח האהל :
לז את מזבח הנחשת ואת-מכבר הנחשת אשר-לו את-בדיו
ואת-כל-כליו את-הכיר ואת-כנו : ס את קלעי החצר את-עמדת
ואת-אדניה ואת-מסך לשער החצר את-מ תריו ויתדתי ואת
כל-כלי עבדת המשכן לאהל מועד : סא את-בגדי השורד לשרת
בקדש את-בגדי הקדש לאהרו הכהן ואת-בגדי בניו לבחן :
סב ככל אשר צוה יהוה את-משה בן עשו בני ישראל את פר
העבדה : ס וירא משה את-כל-המלאכה ויהנה עשו אתה כאשר צוה

החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב
האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה : פ
שְׁרִישֵׁי שְׁשֵׁי כֶּשֶׁן מַחֲבִירִין וַיַּעַשׂ אֶת מַעֲיֵל הָאֶפֶד מַעֲשֵׂה אָרֶג כְּלִיל כֶּנֶס
תכלת : ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא כנ
יקרע : ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת כד
שני משזר : ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך כה
הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים : פעמן ורמן כו
פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את
משה : ס ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו : כז
ואת המצנפת שש ואת פארי המנבעת שש ואת מכנסי הבד כח
שש משזר : ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת כט
שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה : ס ויעשו את ציץ ל
נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש
ליהוה : ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה לא
כאשר צוה יהוה את משה : ס ותכל כל עבדת משכן אהל לב
מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו : פ
רביעי ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו לב
קרסיו קרשיו בריחו* ועמדיו ואדניו : ואת מכסה עורת לו
האילים המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך :
את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת : את השלחן את כל לה לו
כליו ואת לחם הפנים : את המנרה המהרה את נרתיה נרת לו
המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור : ואת מזבח הזהב לה
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל :
את מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו לו
ואת כל כליו את הכיר ואת כנו : את קלעי החצר את עמדיה ס
ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת
כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד : את בגדי השרד לשרת מא
בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן :
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל מנ
העבדה : וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה מנ
יהוה

יהוה פו עשיו ויבדק אתם משה: פ חס שי שביעי כשח: סח: דח: מ * וידבר
 יהוה אל משה לאמר: י ביום ההוא תראשון בראשון בראשון בראשון בראשון
 אתימסכן אתה מועד: י ושבת שם את ארון העדות וסבת עליהאון
 אתהפרכת: י והבאת אתהשחון וערכת אתהערכו והבאת את
 המנרה והעלית אתהנרית: י ונתת אתימזבח הזהב לקמרת לפני
 ארון העדות ושבת אתימסך הפתח למשכן: י ונתת את מזבח
 הזהב לפני פתח משכן אהל מועד: י ונתת אתהפיר בין אהל
 מועד ובין המזבח ונתת שם כיום: י ושבת אתהחצר סביב ונתת
 אתימסך שער החצר: * ולמחלת אתהשמן המלחה ומשחת את
 המשכן ואתכל אשרבו וקדשת אתו ואתכלכליו והיה קדש:
 * ומשחת אתימזבח העדה ואתכלכליו וקדשת אתהמזבח והיה
 המזבח קדש רדשים: * ומשחת אתהפיר ואתכלכליו וקדשת אתו:
 * והקרכת אתהארון ואתכלכליו אלפתח אהל מועד והצת אתם
 במים: * והלבישת אתהארון את בגדי הקדש ומשחת אתו
 וקדשת אתו וכחן קי: * ואתכלכליו תמריב והלבישת אתם כתנת:
 * ומשחת אתם כאשר מלחת אתאביהם ודחנו לי והיתה להיות
 להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: * ועש משה ככל אשר
 צוה יהוה אתו פו עשה: ס ששי י והיו בחדש ה' אשיו בשנת
 השנית בראשון לחדש הוכם המשכן: * ויקם משה אתהמשכן
 וית אתכלכליו וישם אתהקדשיו וית אתהפיריתו ויקם אתהעמודיו:
 * ויפרש אתהאהל עלהמשכן וישם אתהמכסה האהל עליו
 מדמילה כאשר צוה יהוה את משה: ס ויקח ויתן אתהעדות
 אלהאון ו: ס אתהפדים עלהארון ויתן אתהכפרת עלהארון
 מלמילה: * יא ויבא אתהארון אלהמשכן וישם אתהפרכת המסך
 ויבא על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: ס י ויתן את
 השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה כחוש לפרכת:
 * יב וערך עליו ערך דחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ס
 * יג וישם אתהמנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
 נגבה: * יד ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ס
 * טו וישם אתהמזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: * טז ויקמר עליו

א יהוה בן עשו ויברך אתם משה: פ' חמישי' שביעי' משה' מחיברין ב' וידבר
 ב יהוה אל משה לאמר: ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים
 ג את משכן אהל מועד: ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארץ
 ד את הפרכת: והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את
 ה המנרה והעלית את נרתיה: ונתת את מזבח הזהב לקמרת לפני
 ו ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן: ונתתה את מזבח
 ז העלה לפני פתח משכן אהל מועד: ונתת את הכיר בין אהל
 ח מועד ובין המזבח ונתת שם מים: ושמת את החצר כביב ונתת
 ט את מסך שער החצר: ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
 י המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש:
 יא ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה
 יב המזבח קדש קדשים: ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו:
 יג והקרכת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם
 יד במים: והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו
 יה וקדשת אתו וכהן לי: ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת:
 יז ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיח
 יח להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: ויעש משה ככל אשר
 יט צוה יהוה אתו כן עשה: ס' עשי' ויהי בחדש הראשון בשנה
 יא השנית באחד לחדש חוקם המשכן: ויקם משה את המשכן
 יב ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו:
 יג ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
 ד מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ס' ויקח ויתן את העדח
 ה אל הארץ וישם את הבדים על הארץ ויתן את הכפרת על הארץ
 ו מלמעלה: ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך
 ז ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: ס' ויתן אה
 ח השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת:
 ט ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ס'
 י וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
 יא נגבה: ויעל הנרות לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ס'
 יב וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ויקטר עליו
 קמרת

קמדת סמים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס שְׂבִיעִי כִּי וַיִּשֶׁם אֶת־
מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּנוֹ: כס וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלֶה לִשְׁם פֶּתַח מִשְׁכָּנוֹ אֶחָד־
מוֹעֵד גַּם־עַל עַלְיוֹ תִּתְּהֶעָלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה: ס י וַיִּשֶׁם אֶת־הַכִּיֹּר בֶּן־אֶהֱל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וּבֵין שְׁמֵה
מַיִם לְרַחֲצָה: לא וַיִּרְחֻצוּ כַּמְנוֹ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
רַגְלֵיהֶם: יג בַּבָּאִם אֶל־אֶהֱר מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֻצוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס יי וַיִּקֶּם אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב לְמִשְׁכָּנוֹ
וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וּבִל מֹשֶׁה אֶת־הַמִּדְּאָקָה: פ
ספסיר יז וַיִּכֶּס הָעֲנָן אֶת־אֶהֱל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־
הַמִּשְׁכָּן: יח וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד כִּי־יֵיכֹז עָרְוֵי
הָעָם וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־מִשְׁכָּנוֹ: יי וּבִדְגֻלּוֹת הָעָם מֵעַל
הַמִּשְׁכָּן יִסְּרוּ בָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹס מַסְעֵיהֶם: יז וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעָם
וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הַעֲדָתוֹ: יח כִּי עָלָן יְהוָה עַל־הַמִּצֵּי־וָמָם
וְאִשׁ תִּהְיֶה גִלְגָּה בּוֹ לְעֵינֵי כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכֹס־מַסְעֵיהֶם:

ח ז ק

סכום פסוקי דספר יא"ה שמות אלף ומאתים ותשעה. אר"מ
סימן: וחציו אלהים לא תקלל: ופרשיותיו אחד עשר. איזה
בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו עשרים ותשעה. וליזה
לדילה יחזק דעת סימן: ופרקיו ארבעים. תורת אלהיו בלבן
סימן: מנין הפתוחות תשע וישישים. והסתומות המוש ותשעים.
הכל מאה וישישים וארבע פרשיות. ישלח עורך מקדש
ומציון יסעדך סימן:

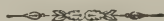
ויקרא א ויקרא

א * וַיִּקְרָא אֶת־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֶהֱר מוֹעֵד לֵאמֹר:
י דַּבֵּר אֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב
מִקְדָּם קָרְבָן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־
קרבנכם

קמרת סמים כאשר צוה יהוה את משה: ס שביעי וישם את כח
מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל כג
מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את
משה: ס וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה ל
מים לרחצה: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת ל
רגליהם: בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ורחצו ל
כאשר צוה יהוה את משה: ס ויקם את החצר סביב למשכן ל
ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: מ
מפסיר ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את ל
המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו ל
הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל ל
המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ל
ולא יסעו עד יום העלתו: כי ענן יהוה על המשכן יומם ל
ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ח ז ק

ככים פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה. אר"ט
סימן: וחציו אלהים לא תקלל: ופרשיותיו אחד עשר. אי זה
בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו עשרים ותשעה. ולילה
ללילה יחזק דעת סימן: ופרקיו ארבעים. תורת אלהיו בלבן
סימן: מנין הפתוחות תשע וששים. והסתומות חמש ותשעים.
הכל מאה וששים וארבע פרשיות. ישלח עורך מקדש
ומציון יסעדרך סימן:

זיקרא א ויקרא

א ויקרא* אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: *
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב ב
מבם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את
*יניח ד' שישין פגיוות ויתחיל מתחלת שיטה ה' *א' ועירא קרבנכם

קִרְבָּנֵכֶם : י אִם־עֹלָה קִרְבְּנוֹ מִן־הַבֶּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּנוּ אֵלֶיךָ
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לִרְצוֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה : י וּסְמֵךְ יָדוֹ עַל
 רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ כִּכְפָּר עָלָיו : י וְשָׂחַט אֶת־כֶּבֶד הַבֶּקָר לִפְנֵי
 יְהוָה וְהָקִיבוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־יְהֹדָם וּזְרָקוּ אֶת־יְהֹדָם עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : י וְהַפְּשִׁיט אֶת־יְהֹדָה וְנִתַּח
 אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ : י וְנָתַנוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעִרְכוּ
 גַּעֲצִים עַד־דָּאֵשׁ : י וְעִרְכוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתִיחִים אֶת־
 הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפֶּדֶר עַל־הַגַּעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ :
 י וְרָבּוּ וּכְרָעִיו יִרְחֹץ בַּמַּיִם וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ
 עֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה : ס י וְאִם־מִן־הַצֹּאן קִרְבְּנוֹ מִן־
 הַבְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעוֹצִים עֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּנוּ : י וְשָׂחַט אֹתוֹ
 עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וּזְרָקוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־
 דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : י וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־דָּגְרוֹ וְאֶת־פִּדְרוֹ
 וְעִבְרָה הַפֶּתַח אֹתָם עַל־הַגַּעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ :
 י וְהַקְרִב וְהַפְרָגִים יִרְחֹץ בַּמַּיִם וְהַקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהַקְטִיר
 הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : פ שׁ י וְאִם מִן־
 הָעוֹף עֹלָה קִרְבְּנוֹ לַיהוָה וְהַקְרִיב מִי־הַתּוֹרִים אוֹ מִדְּבַר הַיּוֹנָה אֶת־
 קִרְבּוֹ : ס י וְהַקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַךְ אֶת־זֶרְאוֹ וְהַקְטִיר
 הַמִּזְבֵּחַ וְנִרְצָה דָּמּוֹ עַל כִּיר הַמִּזְבֵּחַ : ס י וְהַסִּיר אֶת־זֶרְאוֹ
 בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשֵׁן :
 י וְשָׂעֵר אֹתוֹ בְּכַפְּיוֹ לֹא יִבְדִּיל וְהַקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל־
 הַגַּעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : ס
 ב י וְנִפְשֵׁת כִּי־תִקְרִיב קִרְבֵּן מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קִרְבְּנוֹ וַיִּצַק
 עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לִבְנָה : י וְהָבִיֹּאָה אֶל־בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים
 וְרָמִץ מִשֶּׁם מִלֹּא קָמְצוּ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשֶּׁמֶנָּה עַל פֶּדֶ־בִּנְתָּהּ וְהַקְטִיר
 הַכֹּהֵן אֶת־אִזְבָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : י ג וְנִתְּרַת
 מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶלן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה : ס י וְכִי
 תִקְרַב קִרְבֵּן מִנְחָה מֵאִפָּה תִנּוֹר סֶלֶת חֲלוֹת מִצֹּת בְּלוֹלָת בִּשְׁמֵן
 וּרְדִיקֵי מִצֹּת מִשְׁתִּים בִּשְׁמֵן : ס י וְאִם־מִנְחָה עַל־מַחְבֹּת קִרְבְּנָהּ
 סֶלֶת בְּלוֹלָה בִּשְׁמֵן מִצָּה תִהְיֶה : י פָּתוּת אֹתָהּ פָּתִים וַיִּצַקְתָּ עָלֶיהָ

ויקרא א ב ויקרא

קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל
 ד פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על
 ה ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: * ושחט את בן הבקר לפני
 יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
 י המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העלה ונתח
 ו אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו
 ח עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
 הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
 ט וקרבנו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה
 י עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: ס * ואם מן הצאן קרבנו מן
 יא הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו
 על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את
 יב דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו
 וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
 יג והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר
 יד המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: פ שני ואם מן
 העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את
 טו קרבנו: והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
 טז המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את מראתו
 בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן:
 יז וישמע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על
 העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: ס
 א ב ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק
 ב עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים
 וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר
 ג הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת
 ד מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ס וכי
 ה תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן
 ו ורקיקי מצות משחים בשמן: ס ואם מנחה על המחבת קרבנך
 י סלת בלולה בשמן מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה
 שמן

שמן מנחה הוא: ם שישׁ י ואם־מנחת מרחשת קרבנה סלת
 בשמן תִּשָּׂה: ם והבאת את־המנחה אשר יַעֲשֶׂה מאֲנֶה ליהוה
 והקריבה אֶל־הַכֹּהֵן והגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: ם והלִים הַזֶּהֶן מִן־
 המנחה את־אֹזְבָתָהּ והקטיר המִזְבֵּחַ אֵשֶׁה רִיחַ נִיחַח ליהוה:
 י והנותר מִן־המנחה לֹא־תֵאָכֵל וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה:
 ם כִּלֵּי־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תֵּקַי יָבוּ ליהוה לֹא תַעֲשֶׂה חֲמִץ כִּי כִלֵּי־שֹׂאֵל
 וּכְלֵי־דֹבֶשׁ לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֵשֶׁה ליהוה: ם קרבן ראשית
 תִּקְרִיבוּ אֹתָם ליהוה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יָעֲלוּ דְרִיחַ נִיחַח: ם וְכֹל־
 קָרְבֶּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח תִּמְלֹחַ וְלֹא תִשְׁפִּית מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל
 מִנְחָתְךָ עַל כִּלֵּי־קָרְבָנְךָ תִּקְרִיב מֶלֶח: ם י ואם־תִּקְרִיב מִנְחָה
 בַּבּוֹרִים ליהוה אֲבִיב קִלְוִי בָאֵשׁ גֶּדֶשׁ כֶּרֶמֶל תִּקְרִיב אֶת מִנְחָת
 בַּבּוֹרִי: ם וְנָתַת עֲלֶיהָ שָׁמֶן וְשִׁמְתָה עֲלֶיהָ לִבְנֶה מִנְחָה הוּא:
 ם והקטיר הַכֹּהֵן אֶת־אֹזְבָתָהּ מִגִּרְשָׁהּ וּמִשְׁמֶנֶה עַל כִּלֵּי־לִבְנָתָהּ
 אֵשֶׁה ליהוה: פ רביעי ג ם ואם־זָבַח שְׁעִמִּים קָרְבָּנוֹ אִם מִן־הַבֶּקָר
 הוּא מִקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נֶקֶבָה תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ דָּפְנֵי יְהוָה:
 ם וְסֶמֶךְ יָדָיו עַד־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשִׁחְטֹו פָתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי
 אֹהֶל־הַזֹּהֵב אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ם והקריב מִזְבֵּחַ
 הַשְּׁעִמִּים אֵשֶׁה ליהוה אֶת־הַחֹלֶב הַמְּכֻסֶּה אֶת־הַקֹּרֶב וְאֶת־כִּלֵּי־
 הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֹּרֶב: ם וְאֶת־שְׁתֵּי הַפָּלִיט וְאֶת־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הֶן
 אֲשֶׁר עַל־הַפְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַפֶּבֶר עַל־הַפָּלִיט וְסִירְנָה:
 ם והקטירו אֹתָם בְּנֵי־אֹהֶל־הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל־הַעֲצִים
 אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֵשֶׁה רִיחַ נִיחַח ליהוה: פ י ואם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ
 לִזְבַּח שְׁלָמִים ליהוה זָכָר אוֹ נֶקֶבָה תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ: ם אִם־כֶּשֶׁבֶת
 הוּא־מִדְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ והקריב אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה: ם וְסֶמֶךְ אֹתֵיהֶן
 עַד־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשִׁחְטֹו אֹתָם דָּפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל־הַזֹּהֵב
 דָּמָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ם והקריב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים אֵשֶׁה ליהוה
 חֲזָבוּ הָאֱלֹהִים תְּמִימָה דַּעֲמַת הַעֲצָה וְסִירְנָה וְאֶת־הַחֹלֶב הַמְּכֻסֶּה
 אֶת־הַקֹּרֶב וְאֶת כִּלֵּי־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֹּרֶב: ם וְאֶת שְׁתֵּי הַפָּלִיט וְאֶת־
 הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הֶן אֲשֶׁר עַל־הַפְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַפֶּבֶר עַל־
 הַפָּלִיט וְסִירְנָה: ם והקטירו הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לָחֶם אֵשֶׁה ליהוה: פ

שמן מנחה הוא: ס ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת י
 בשמן תעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה ח
 והקריבה אל הכהן והגישת אל המזבח: והרים הכהן מן ט
 המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה:
 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: י
 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר יא
 וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן ראשית יב
 תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: וכל יג
 קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל
 מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ס ואם תקריב מנחת יד
 בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת
 בכוריד: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: טו
 והקטיר הכהן את אזכרתה מנרשה ומשמנה על כל לבנתה טז
 אשה ליהוה: פ רביעי ג ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר א
 הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה:
 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני ג
 אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח ג
 השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן ד
 אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים ח
 אשר על ד' אשה ריח ניחח ליהוה: פ ואם מן הצאן קרבנו י
 לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב י
 הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: וסמך את ידו ח
 על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
 דמו על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה ט
 חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה
 את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת י
 החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
 הכלית יסירנה: והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: פ יא
 ואם

י ואבדו קרבנו והקריבו לפני יהוה : י וסמך אתידו עלראשו
 ושטט אתו לפני אהל מועד וקרו בני אהרן אתידמו עלזמובח
 סביב : י והקריב ממנו קרבנו אשר ליהוה אתהחלב המכסה
 אתהקרב ואת פליהחלב אשר עליהקרב : י ואת שתי הזבלות
 ואתהחלב אשר עליהן אשר עליהפסלים ואתהיתרת עליהכבד
 עליהזבלות וסירנה : י והקטירם הזבול המזבחה לחם אשר לרית
 ניהם פליהחלב ליהוה : י חקת עולם לדרייתכם בכר מושבתיכם
 פליהחלב וכרדסם לא תאכלו : פ חמישי ד וידבר יהוה אלימינה
 דאמר : ד דבר אגבני ישראל דאמר נפש פייחתמא בשנה
 מפל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה : ג אם
 הזבול המשיח יחמא לאשמת העם והקריב עליהמא אתו אשר חמא
 פר בןבקר תמים ליהוה להמאת : י והביא אתההפר אלפתח
 אהל מועד לפני יהוה וסמך אתידו עלראש הפר ושטט אתהפר
 לפני יהוה : י ולקח הזבול המשיח מדם הפר והביא אתו אל
 אהל מועד : ו וטבל הזבול אתאצבעו בדם והזה מןהדם שבע
 פעמים לפני יהוה אתידפני פרכת הקדש : י ונמן הזבול מןהדם
 עלזרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד
 ואת פליהם הפר ישפך אגביסוד מזבח העלה אשר שפת אהל
 מועד : י ואתהחלב פר החמאת ירים ממנו אתהחלב המכסה
 עליהקרב ואת פליהחלב אשר עליהקרב : י ואת שתי הזבלות
 ואתהחלב אשר עליהן אשר עליהפסלים ואתהיתרת עליהכבד
 עליהזבלות וסירנה : י באשר יורם משור זבח השמים והקטירם
 הזבול על מזבח העלה : י ואתעור דפר ואתכרישורו עלראשו
 ועלזרעו ודרבו ופרשו : י והוציא אתההפר אלימחזין למזבח
 אלימקום טחור אגישפך הדשן ושנה אתו ערעצים באש ער
 שפך הדשן ישנה : פ י ואם פליהעדת ישראל ישנו ונעלם דבר
 מעיני הקהל ועשו אחת כפזמצות יהוה אשר לאתעשינה
 ואשמו : י ויודעה החמאת אשר חמא עליה והקריבו הקהל
 פר בןבקר להמאת והביאו אתו לפני אהל מועד : י וסמכו וקני
 העדה אתידיהם עלראש הפר לפני יהוה ושטט אתהפר לפני

יב ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה : וסמך את ידו על ראשו
 ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבה
 יד סביב : והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה
 טו את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית
 ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 טז על הכלית יסירנה : והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח
 יי ניחח כל חלב ליהוה : חקת עולם לדדתיכם בכל מושבתיכם
 א כל חלב וכל דם לא תאכלו : פ חמישי ד וידבר יהוה אל משה
 ב לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה
 ג מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה : אם
 הדכה המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
 ד פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת : והביא את הפר אל פתח
 אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר
 ה לפני יהוה : ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל
 ו אהל מועד : וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע
 י פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש : ונתן הכהן מן הדם
 על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד
 ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל
 ח מועד : ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה
 ט על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית
 ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 י על הכליות יסירנה : כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם
 יא הכהן על מזבח העלה : ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו
 יב ועל כרעיו וקרבו ופרשו : והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה
 אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על
 יג שפך הדשן ושרף : פ ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר
 מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
 יד ואשמו : ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל
 טו פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד : וסמכו וקני
 העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני
 יהוה

יְהוָה: ^א וְהָבִיא הַכֹּהֵן הַמִּשְׁחָה מִן הַכֹּהֵן אֶל־הַזֶּה מוֹעֵד: ^ב וְיִטְבֹּל
 הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהָזָה שִׁבְעַ פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פָּנֵי
 הַזֶּה־רֶכֶת: ^ג וּמִן־הַדָּם יִתֵּן עַל־קַרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ אֶחָד לִפְנֵי יְהוָה
 אֶחָד בַּמּוֹעֵד וְאֵת בַּל־הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר־
 פָּתַח אֶחָל מוֹעֵד: ^ד וְאֵת כָּל־חֻלְבוֹ יָרִים כִּמְנוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ־הַזֶּה:
^ה וְעִשָּׂה לֶכָּפֹר כַּאֲשֶׁר עִשָּׂה לִפְרֹת הַחֲטָאִת כִּי עָשָׂה־לוֹ וּכְפָר עֲלֵהֶם
 הִזְקֵן וְנִסְלַח לָהֶם: ^ו וְהִצִּיא אֶת־הַכֹּהֵן אֶל־מַחוּץ לַמִּזְבֵּחַ וְיִשְׂרָף
 אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַכֹּהֵן הָרִאשֹׁן הַטָּמֵא הַקָּהֵל הוּא: ^ז כִּי אֲשֶׁר
 נָשִׂיא יִחְטָא וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־לוֹ לֹא־תַעֲשֶׂנָּה
 בְּשִׁנְגָה וְאִשִּׁים: ^ח אִוִּיהוּדֵעַ אֵלָיו חֲטָאוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהָבִיא
 אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים: ^ט וְסִמָּךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
 וְשָׁחֹת אֹתוֹ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאֵת הוּא:
^י כִּי וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאֵת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 וְאֶת־דָּמּוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה: ^{יא} כִּי וְאֵת־כָּל־חֻלְבוֹ יִקְטִיר
 הַמִּזְבֵּחַ־הַזֶּה כַּחֲלָב זָבַח הַשְּׁלָמִים וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאוֹ וְנִסְלַח
 לוֹ: ^{יב} פ' שִׁשִּׁי כִּי וְאִם־נִפְשָׁא אֶחָת תַּחֲטָא בְּשִׁנְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ
 אֶחָת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂנָּה וְאִשִּׁים: ^{יג} כִּי אִוִּיהוּדֵעַ אֵלָיו
 חֲטָאוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהָבִיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירֵת עִזִּים תָּמִימָה נִקְבָה עַל־
 חֲטָאוֹ אֲשֶׁר חָטָא: ^{יד} כִּי וְסִמָּךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאֵת וְשָׁחֹת
 אֶת־הַחֲטָאֵת בַּמָּקוֹם הָעֹלָה: ^{טו} וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן
 עַל־קַרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ:
^{טז} וְאֵת־כָּל־חֻלְבָּהּ יִסֹּר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מֵעַל זָבַח הַשְּׁלָמִים
 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ־הַזֶּה לְרִיחַ־לַּיהוָה וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
 לוֹ: ^{יז} פ' יב וְאִם־נִפְשָׁא יִבִּיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאֵת נִקְבָה תָּמִימָה יִבִּיאֶנָּה:
^{יח} וְסִמָּךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאֵת וְשָׁחֹת אֶת־הַחֲטָאֵת בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה: ^{יט} וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאֵת בְּאֶצְבָּעוֹ
 וְנָתַן עַל־קַרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ:
^כ כִּי וְאֵת־כָּל־חֻלְבָּהּ יִסֹּר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֵלֶב הַפֶּשֶׁעַ מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים
 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ־הַזֶּה עַל אִשִּׁי־יְהוָה וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־
 חֲטָאוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: ^{כא} וְנִפְשָׁא בִּיתַחֲטָא וְשָׁמְעָה קוֹל

יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל טו
 הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני
 הפרכת: ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה יח
 אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר
 פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: יט
 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם כ
 הכהן ונסלח להם: והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף כא
 אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: פ אשר כב
 נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה
 בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא כג
 את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך ידו על ראש השעיר כד
 ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא:
 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה כה
 ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר כו
 המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח
 לו: פ ששי ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה כז
 אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: או הודע אליו כח
 חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על
 חטאתו אשר חטא: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט כט
 את החטאת במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן ל
 על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:
 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים לא
 והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח
 לו: פ ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: לב
 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום לג
 אשר ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו לד
 ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:
 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים לה
 והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על
 חטאתו אשר חטא ונסלח לו: פ ה ונפש כי תחטא ושמעה קול
 אלה

אלה והוא עד אוראה לא ידע אכילוא יגיד ונפלא עזנו : י או נפש
 אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
 בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא
 ואשם : י או כי ינע בממאז אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה
 ונעלם ממנו והוא ידע ואשם : י או נפש כי תשבע לבטא
 בשפתים דהרע : י או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
 ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה : ׀ והיה כר' אשם
 לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה : י והביא את אשמו ליהוה
 על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן פשעה או שעירת עזים
 לחטאת וכפר עליו הבחן מחטאתו : י ואם לא תגיע ידו בישע
 והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה
 אחד לחטאת ואחד לעלה : ׀ והביא אתם אל הבחן והקריב את
 אשר לחטאת ראשונה וסלק את האשמו כמור ערפו ולא יבדיל :
 ׀ והזה כודם החטאת על גיד המזבח והנשאך בדם ימצה אל
 יסוד המזבח חטאת הוא : י ואת השני געשה עקה כששפט וכפר
 עליו הבחן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו : ׀ שביעי י ואם לא
 תשיג ידו שתי תרים או לשני בני יונה והביא את דקרבו אשר
 חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ודאיתן
 עליה לבנה כי חטאת הוא : י והביאה אל הבחן וקמץ הבחן
 כמנה מלוא קמצו את האזנה והדמיר המזבח על אש יהוה
 חטאת הוא : י וכפר עליו הבחן על החטאת אשר חטא מאחת
 מאלה ונסלח לו והיתה לפה פמנה : ׀ י וידבר יהוה אל משה
 ואמר : ׀ גפש פיתמעל מעד חטאה בשגנה מקדשי יהוה והביא
 את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערפה פסח שקלים בשקל
 הקדש לאשם : ׀ ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמשתו
 יוסף עליו ונתן אלו לפה והבחן וכפר עליו באיל האשם ונסלח
 לו : פ י ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ודאידע ואשם ונשא עזנו : י והביא איל תמים מן
 הצאן בערפה לאשם אל הבחן וכפר עליו הבחן עד שגנתו אשר
 שגן והוא לא ידע ונסלח לו : ׀ אשם הוא אשם אשם ליהוה : ׀

ב אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יניד ונשא עונו : או נפש
 אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
 בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא
 ג ואשם : או כי ינע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה
 ד ונעלם ממנו והוא ידע ואשם : או נפש כי תשבע לבטא
 בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
 ה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה : והיה כי יאשם
 ו לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה : והביא את אשמו ליהוה
 על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
 ז לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו : ואם לא תניע ידו די שה
 ח והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה
 ח אחד לחטאת ואחד לעלה : והביא אתם אל הכהן והקריב את
 אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל :
 ט והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל
 י יסוד המזבח חטאת הוא : ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר
 יא עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו : ס שביעי ואם לא
 תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
 חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן
 יב עליה לבנה כי חטאת הוא : והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
 ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה
 יג חטאת הוא : וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת
 יד מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה : ס וידבר יהוה אל משה
 טו לאמר : נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא
 את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל
 טז הקדש לאשם : ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו
 יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח
 יז לו : פ ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר
 יח לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו : והביא איל תמים מן
 הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר
 יט שגג והוא לא ידע ונסלח לו : אשם הוא אשם אשם ליהוה : פ
 וידבר

י וידבר יהוה אל משה לאמר : כי נפש כי תחטא ומיתה מעל
ביתוהו וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשה
את עמיתו : כי ארמא אברה וכחש בה ונשבע על שקר על
אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה : כי והיה כיוחמא
ואשם והשיב את ההגלה אשר גזל או את העשק אשר
עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האברה אשר
מצא : שמטיר כד או מכל אשר ינשבע עליו לשקר ושם אתו בראיו
וחמשותיו יסם עליו לאשר הוא לו יתנו ביום אשמתו : כי ואת
אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכו לאשם אלהיהו :
כי ויפד עליו הבתן לפני יהוה ונסתח לו על אחת מכל אשם יעשה
לאשמה בה : פ פ פ

י וידבר יהוה אל משה לאמר : כי צו אהיה אתה ואת בניו לאמר
וזאת תורת העלה הוא העלה על זקרה עליהמוזב
פגיהה עדיהבקר ואש ומוזב תוקד בו : יולבש הבתן כדו
בר וככנסו בד ילבש על בשרו והרים את הדישן אשר תאכל
האש את העלה עליהמוזב ושמו אצל המזבח : יופשט את
בגדיו ויבש בגדים אחרים והוציא את הדישן ארמיתו למזבח
אל מקום טהור : כי והאש עליהמוזב תוקד בו לא תכבה ובגד
עליה הבתן עצים בבקר בבקר ועבה עליה העלה והקטיר עליה
חלבי השמים : יאש תמיד תוקד עליהמוזב לא תכבה : כי
וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אלהינו
המוזב : כי והרים כמנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כד
הקבנה אשר עליה המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזרחתה
ליהוה : כי והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל מועד יאכלנה : כי לא האפה חמין חלקם נתתי
אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם : כי כד יזכר בבני
אהרן יאכלנה חק חק ללחתיכם מאשי יהוה כל אשר ינע בהם
יקדש : פ שני יידבר יהוה אל משה לאמר : כי ויה קרבן אהרן
ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת
מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב : כי על עתה

וידבר יהוה אל משה לאמר: **נפש כי תחטא ומעלה מעל כ בא**
 ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק
 את עמיתו: או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על כב
 אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: והיה כי יחטא כג
 ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר
 עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר
 כמצא: מפעיר או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו כד
 וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת כה
 אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערובך לאשם אל הכהן:
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה כז
 לאשמה בה: פ פ פ

ו וידבר יהוה אל משה לאמר: **צו את אהרן ואת בניו לאמר כ**
 זאת תורת העלה הוא העלה על *מוקדה על המזבח
 כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו כ
 בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל
 האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: *ופשט את י
 בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה
 אל מקום שחור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער כ
 עליה הכהן עצים בבקר ובערך עליה העלה והקטיר עליה
 חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: ס * י
 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני ז
 המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל ח
 הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה
 ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום כ
 קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי י
 אתה מאשי קדש קדשים הוא כחמאת וכאשם: כל זכר בבני י
 אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
 יקדש: פ שני וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן י
 ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשה אתו עשירת האפד ת
 מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על מנחת י
 בישכון ילוי ישראל ימי זעירא

בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח-
ניחח ליהוה : ^ט והפחן ופשיח תחתיו מבניי יעשה אתה הקד-
עולם ליהוה פליל תקמור : ^י וכל מנחת פחן פליל תהיה לא
תאכל : ^פ וידבר יהוה אל משה לאמר : ^י דבר אל בני ישראל
ואל בניי לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא : ^י הפחן המחטא
אתה יאכנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד : ^י כל אשר
יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על להבגד אשר יזה עליה
תבכס במקום קדש : ^כ וכלי חרש אשר תשליכו שבר ואס-
בכלי נחשת בשלה ומרק ושטה במים : ^כ פלזכר בפחנים יאכל
אתה קדש קדשים הוא : ^כ וכרחטאת אשר יובא מדמה אל-
אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף : ^{פ ז} וזאת
תורת ראשים קדש קדשים הוא : ^י במקום אשר ישחטו את-
העלה ישחטו את הראשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב : ^י ואת
פלחלו יקריב כמנ את האליה ואת החלב המכסה את הקרב :
^י ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הפסלים
ואת היתות על להבגד על הפלית יסרנה : ^י והקמיר אתם
הפחן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא : ^י פלזכר בפחנים יאכלנו
במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא : ^י פחטאת פאשם תורה
אתה להם הפחן אשר יכפרו לו יהיה : ^י והפחן המקריב את-
עזת איש עור העלה אשר הקריב לפחן לו יהיה : ^י וכרחטאת
אשר תאפה בתנור וכל געשה במרחשת ועל מחבת לפחן
המקריב אתה לו תהיה : ^י וכרחטאת בלוקה בשמן ותרכה לכל
בני אהרן תהיה איש פאחיו : ^פ שלישי וזאת תורת זבח
השלמים אשר יקריב ליהוה : ^י אם על תודה יקריבו והקריב
על זבח התודה חלות מצות בולת בשמן ורקקי מצות משחם
בשמן וסלת מרבכת חלת בולת בשמן : ^י על חלת לחם חמץ
יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו : ^י והקריב ממנו אחד מכל-
קרבנו תרומה ליהוה לפחן חורק אתידם השלמים לו יהיה :
^י ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד-

בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח
טו ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק
טז עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא
יז יח תאכל: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה
יט תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: הכהן המהמא
כ אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר
יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
כא תכבס במקום קדש: וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם
כב בכלי נחשת בשלה ומרקושטף במים: כל זכר בכהנים יאכל
כג אתה קדש קדשים הוא: וכל חטאת אשר יובא מדמה אל
א אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: פ ז וזאת
ב תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את
ג העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: ואת
ד כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב:
ה ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסדים
ו ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: והקטיר אתם
ז הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו
ז במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשם תורה
ח אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב את
ט עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן
י המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לב
יא בני אהרן תהיה איש כאחיו: פ ששישי וזאת תורת זבח
יב השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על תודה יקריבנו והקריב
על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
יג בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמין
יד יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: והקריב ממנו אחד מכל
קרבן תרומה ליהוה לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה:
טו ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד
בקר

בקר: יו ואר נדר ו או נדבה ובה קרבנו ביום הקריבו את זבחן
 יאכל וימחרת והנותר מכנו יאכל: יו והנותר מבשר הזבח ביום
 השלישי באש ישרף: יי ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו
 ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה
 והנפש האכלת מכנו עונה תשא: יי והבשר אשר יגע בכל טמא
 לא יאכל באש ישרף והבשר פליטה יאכל בשר: יי והנפש
 אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: יי ונפש פיישתגזע בכל טמא
 בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל ששקץ טמא ואכל
 מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
 יי וידבר יהוה אלימשה לאמר: יי דבר אלי בני ישראל
 פליחלב שור וכשב ועז לא תאכלו: יי וחלב גבלה וחלב מרפה
 יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: יי פי פליחלב חלב מן
 הבהמה אשר יקריב מכנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת
 מעמיה: יי וכל אדם לא תאכלו בבשר מושבתים לעזת
 ולבהמה: יי פני נפש אשר תאכל פלידה ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה: יי וידבר יהוה אלימשה לאמר: יי דבר אלי בני ישראל
 לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה
 מזבח שלמיו: יי ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה
 יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: יי והקטר הקטר
 את החלב המזבח והיה החזה לאהרן ולבניו: יי ואת עזת הימין
 תתנו תרומה לפהו מזבחי שמיכם: יי המקריב את אדם השלמים
 ואת החלב מכנו אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: יי פי את
 יהוה תתנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
 מזבחי שלמים ואתן אתם לאהרן הפהו ולבניו לחקעולם מאת
 בני ישראל: יי זאת משחת אהרן ומשחת בניו כשאי יהוה ביום
 הקריב אתם לכהן ליהוה: יי אשר צוה יהוה לתת להם ביום
 משחו אתם מאת בני ישראל תקת עולם לדורתם: יי זאת התורה
 לעלה למנחה ולחטאת וקאשים ולמנואים ולזבח השלמים:
 יי אשר צוה יהוה אתימשה בקר סיג ביום צוהו את בני ישראל

להקריב

ספרין כאשר

בקר : ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו ^{טו}
 יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל : והנותר מבשר הזבח ביום י
 השלישי באש ישרף : ואט האכל יאכל מבשר זבח שלמיו י
 ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה
 והנפש האכלת ממנו עונה תשא : והבשר אשר יגע בכל טמא יט
 לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר : והנפש כ
 אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : ונפש כי תגע בכל טמא כא
 בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל
 מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר כב כב
 כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו : וחלב נבלה וחלב טרפה כד
 יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו : כי כל אכל חלב מן כח
 הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת
 מעמיה : וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף כו
 ולבהמה : כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא כו
 מעמיה : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל כח כח
 לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה
 מזבח שלמיו : ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה ל
 יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה : והקטיר הכהן לא
 את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו : ואת שוק הימין ל
 תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם : המקריב את דם השלמים ל
 ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה : כי את ל
 חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
 מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת
 בני ישראל : זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום לה
 הקריב אתם לכהן ליהוה : אשר צוה יהוה לתת להם ביום לו
 משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם : זאת התורה לו
 לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים :
 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל לה
 להקריב

להקריב את־קרבניהם ליהוה במדבר סיני : פ רביעי ח * וידבר
 יהוה אל־משה לאמר : י קח את־אהרן ואת־בניו אתו ואת־הבגדים
 ואת־שמן המשיחה ואת : פ ר החטאת ואת שני האילים ואת סל
 המצות : י ואת כל־העדה הקהל אל־פתח אהל מועד : י ויעש
 משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל מועד :
 י ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר־צוה יהוה לעשות :
 י ויקרב משה את־אהרן ואת־בניו וירחץ אתם במים : י ויתן עליו
 את־הכתנת ויחגור אתו באבנט וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו
 את־האפר ויחגור אתו בחשב האפר ויאפד לו בו : * י וישם עקיו
 את־החשן ויתן אל־החשן את־האורים ואת־התקם : * י וישם את־
 המצופת על־ראשו וישם על־המצופת אל־מול פניו את ציץ הזהב
 נזר הקדש כאשר צוה יהוה את־משה : י ויקח משה את־שמן
 המשיחה ימשה את־המשכן ואת־כל־אשר־בו ויקדש אתם : י ויו
 כמנו על־המזבח שבע פמים וימשח את־המזבח ואת־כל־כליו
 ואת־הכיר ואת־בניו לקדשם : י ויצק משמן המשיחה על ראש
 אהרן וימשה אתו לקדשו : י ויקרב משה את־בני אהרן וילבשם
 כתנת ויחגור אתם אבנט ויחבש להם מנבעות כאשר צוה יהוה
 את־משה : י ויגש את פ ר החטאת ויסמך אהרן ובניו את־ידיהם
 על־ראש פ ר החטאת : * י ויעזח ויקח משה את־הדם ויתן על־
 קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את־המזבח ואת־הדם יצק
 אל־יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עקיו : * י ויקח את־כל־החלב
 אשר על־הקרב ואת יתרת הפטר ואת־שתי הפלית ואת־חלבון
 ויקטר מִשֶׁה המזבחה : י ואת־הפטר ואת־ערו ואת־בשרו ואת־
 פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את־משה :
 י ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש
 האיל : * י וישחט ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב : י ואת־
 האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־
 הפטר : * י ואת־הקרב ואת־הפרעים רחץ במים ויקטר משה את־
 פֶּר־האיל המזבחה עלה הוא לריח־ניחח אשה הוא ליהוה כאשר
 צוה יהוה את־משה : ששי כ ויקרב את־האיל השני איל המקראים

א להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני: פ רביעי ח וידבר
 ב יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים
 ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
 גר המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש
 משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד:
 ה ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות:
 ו ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: ויתן עליו
 את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו
 ה את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: * וישם עליו
 ט את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התומים: וישם את
 המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב
 י נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה את שמן
 יא המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: ויז
 ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו
 יב ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש
 יג אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את בני אהרן וילבשם
 כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה
 יד את משה: ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם
 טו על ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את הדם ויתן על
 קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק
 טו אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את כל החלב
 אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבתן
 יז ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת
 פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה:
 יח ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 יט ב האיל: וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ואת
 האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת
 כא הפדר: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את
 כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר
 כב צוה יהוה את משה: ששי ויקרב את האיל השני איל המלאים

ויבטלו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל : כ וישתחוו ויקח
 משה מדמו ויתן על יתנוך און אהרן הימנית ועל ביהן ידו הימנית
 ועל ביהן רגלו הימנית : כו ויקח ב את בניו אהרן ויתן משה מן הדם
 על יתנוך אונם הימנית ועל ביהן ידם הימנית ועל ביהן רגלם
 הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב : כז ויקח את
 החלב ואת האלה ואת כל החלב אשר על החלב ואת יתרת
 הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין : כח ומפל
 המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן
 אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין : כט ויתן את
 הכל על בפי אהרן ועל כפי בניו וינגף אתם תנופה לפני יהוה :
 לו ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקמר המזבח על העלה מלאים
 הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה : לט ויקח משה את ההזה
 ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה לפניו
 כאשר צוה יהוה את משה : שבעי י ויקח משה משמן המניחה
 ומן הדם אשר על המזבח ויו על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל
 בגדי בניו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי
 בניו אתו : לו ויאמר משה אל אהרן ובניו בשלו את הבשר
 פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים
 כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו : לז והנותר בבשר
 ובלחם באש תשרפו : ספטר יז ומפתח אהל מועד לא תצאו
 שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם פי שבעת ימים ימלא
 את ידיכם : יח כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר
 עליכם : יט ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים
 ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו פניכם צויתי :
 לו ויש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד

משה : ס ס ס

ט ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ובניו ולזקני ישראל :
 ב ויאמר אל אהרן קהילך עגל בן בקר לחטאת ואיל
 לעלה תמימם והקרב לפני יהוה : ג ואל בני ישראל תדבר
 לאמר קחו שירי ציזים לחטאת ועגל וכבש בן שנה תמימם

לעלה

ח קטורה

וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאֵיל : וַיִּשַׁחֲט וַיִּקַּח כֶּגֶז
 מִשֶּׁה מִדָּמּוֹ וַיִּתֵּן עַל תַּנּוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן הַיִּמָּנִית וְעַל בֶּהֶן יָדוֹ הַיִּמָּנִית
 וְעַל בֶּהֶן רַגְלוֹ הַיִּמָּנִית : וַיִּקְרַב אֶת בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מִשֶּׁה מִן הַדָּם כֶּגֶז
 עַל תַּנּוּךְ אֹזֶנָּה הַיִּמָּנִית וְעַל בֶּהֶן יָדָם הַיִּמָּנִית וְעַל בֶּהֶן רַגְלָם
 הַיִּמָּנִית וַיִּזְרֹק מִשֶּׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וַיִּקַּח אֶת כֶּגֶז
 הַחֹלֶב וְאֶת הָאֵלִיָּה וְאֶת כָּל הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרַת
 הַכֹּהֵן וְאֶת שְׁתֵּי הַכֹּלִיֹּת וְאֶת חֲלֵבֵהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיִּמִּין : וּמָסַל כֶּגֶז
 הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לֶקַח חֲלֵת מִצֵּה אֶחָת וְחֲלֵת לֶחֶם שֶׁמֶן
 אֶחָת וּרְקִיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיִּמִּין : וַיִּתֵּן אֶת כֶּגֶז
 הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיִּנָּח אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה :
 וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹרַע הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֹלָה מִלֵּאִים כֶּגֶז
 הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה : וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת הַחֹזֶה כֶּגֶז
 וַיִּנִּיפֵהוּ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים לַמִּשְׁחָה הִיא לַמִּנְחָה
 כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה : שִׁבְעֵי וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה ל'
 וּמִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזֹּעַ עַל אַהֲרֹן עַל בְּגָדָיו וְעַל בָּנָיו וְעַל
 בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וְאֶת בָּנָיו וְאֶת בְּגָדֵי
 בָּנָיו אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו בְּשָׁלוֹ אֶת הַבֶּשֶׂר לֹא
 פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת הַלֶּהֱם אֲשֶׁר בְּסֵל הַמִּלֵּאִים
 כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ : וְהַנּוֹתֵר בִּבְשָׂר לֹא
 וּבִלְחָם בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ : מִפֶּטִיר וּמִפֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד לֹא תִצְאוּ לֹא
 שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי מִלֵּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֹא
 אֶת יִדְכֶם : כֹּאֲשֶׁר עָשָׂה בְּיוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר לִי
 עֲלֵיכֶם : וּפֶתַח אֶהֱל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹמָם וּלְיָלָה שִׁבְעַת יָמִים לֹא
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי כֵן צִוִּיתִי :
 וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד לִי
 מֹשֶׁה : ס ס ס

ט וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : א
 וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן קַח לָךְ עֵגֶל בֶּן בָּקָר לְחֻטָּאת וְאֵילָן
 לַעֲלָה תְּמִימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה : וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר ג
 לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר עִזִּים לְחֻטָּאת וְעֵגֶל וּכְבֹּשׂ בְּנֵי שְׁנֵה תְּמִימִם
 לַעֲלָה

לעלה : י רשור ואיר לשלמים לזבח לפני יהוה וננחה בלילה
 בשמי כי היום יהוה נראה אליכם : י ויקחנאת אשר צוה משה
 אלפני אהל מועד ויקרבו כל העדה בעטרו לפני יהוה : י ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה יהוה פעשו וירא אליכם כבוד יהוה :
 י ויאמר משה אליהם רבב אלהיכם ואלהיכם אתהם : יהוה ואתי
 עלתה וכפר בעדך ובעד העם וגשם אתהם וקרבן העם וכפר
 בעדם כאשר צוה יהוה : י ויקרב אהרן אלהיכם וישחט את
 עגל החטאת אשר לו : י ויקרבו בני אהרן אתהם אליו ויטבד
 אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואתהם יצק אלהיך
 המזבח : י ואתהחלב ואתהחלית ואתהחיתרת מןהחלב מן
 החטאת הקטור המזבח כאשר צוה יהוה את משה : י ואת
 הבשר ואתהעור שרף באש מחוץ למחנה : י וישחט אתהעלה
 ויצא בני אהרן אליו אתהם ויקרבו על המזבח סביב :
 י ואתהעלה המציאו אליו לנתחיה ואתהראש וקטן על
 המזבח : י וירתן אתהקרב ואתהקצעים וקטן עלהעלה
 המזבח : י ויקרב את קרבו העם ויקח אתהשעיר החטאת אשר
 לגם וישחטו ויחטאו ויראיו : י ויקרב אתהם לה וגשם
 פסעם : שני ויקרב אתהמנחה ומלא כפו מנחה וקטן על
 המזבח מדבר עלה הקבר : י וישחט אתהשור ואתהאיל זבח
 השמים אשר לגם וימצאו בני אהרן אתהם אליו ויקרבו על
 המזבח סביב : י ואתהחלבים מןהשור ומןהאיל האלה
 והמכסה והחלית ויתרת הקבר : י וישחט אתהחלבים לר
 החיות וקטן החלבים המזבח : י ואת החיות ואת שוק הימין
 הנקא אהרן תופס לפני יהוה כאשר צוה משה : י ויצא אהרן
 אתהם אל העם ויברכם וירד מניחת החטאת והעלה וישחטם :
 י וכל משה ואהרן אליהם מועד ויצו ויקרבו אתהעם וירא
 כבוד הוה אל כל העם : שלש ויצא אש מדפני הוה והאכל
 על המזבח אתהעלה ואתהחלבים וירא פתחם : י ויצא על
 פניהם : י ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מיתו ויתנו
 בהן אש וישחטו עליה קטרת וקריבו לפני יהוה אש וקח אשר

ד לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
 ה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה
 ואל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: *
 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את הטאתך ואת
 עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר
 ח בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את
 ט עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל
 ויצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
 י המזבח: ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן
 יא החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: * ואת
 יב הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט את העלה
 וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב:
 יג ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על
 יד המזבח: וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה
 טו המזבחה: ויקרב את קרב העם ויקח את שעיר החטאת אשר
 טז לעם וישחטו ויחטאו כראשון: ויקרב את העלה ויעשה
 יז כמשפט: שני ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על
 יח המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח
 השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על
 יט המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האלית
 כ והמכסה והכלית ויתרת הכבד: וישמו את החלבים על
 כא החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק הימין
 כב הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: וישא אהרן
 את ידיו* אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים:
 כג ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא
 כד כבוד יהוה אל כל העם: שמיני ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
 על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם ויפלו על
 כה פניהם: י ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו
 בהן אש וישמו עליה קמחת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר

לא

*לוי *ישראל *ידיו ק'

לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני ג
יהוה: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר ג
בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה ד
אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו*
שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו ה
וישאו בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ויאמר י
משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו
ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל
בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה: ומפתח אהל ז
מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה: פ וידבר יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכר אל ח ט
תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
חקת עולם לדדתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין י
הטמא ובין הטהור: ולהורות את בני ישראל את כל החקים יא
אשר דבר יהוה אליהם ביד משה: פ רביעי וידבר משה אל יב
אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
הוא: ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא יג
מאשי יהוה כי כן צויתי: ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה יד
תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק
נגיד נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: שוק התרומה וחזה טו
התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה
לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: חמישי ואת טו
שעיר החטאת דרש דרש* משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל
איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא אכלתם את יז
החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם
לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הובא יח
את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר
צויתי: וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את החטאתם יט

*הקרא יטעים הגריש קודם התרסא *דרש בראש שיטה ותוא חצי התורה בתיבות

ויקרא י יא שביני

ואת־עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי פאדה ואבדתי תמאת היום
 הייטב בעיני יהוה : כ וישמע משה וייטב בעיניו : ס ששי
 יא " וידבר יהוה אלי־משה ואלי־אהרן לאמר אליהם : י ודברו אלי
 בני ישראל לאמר זאת התיה אשר תאכלו מפל־הבהמה אשר
 עליה־אָרץ : י כל מפרסת פרסה ושעעת שמע פרסת מעלת
 גרה בבהמה אתה תאכלו : י אך את־זה לא תאכלו מפל־
 הגרה ומפרסי הפרסה את־הגמל פ־שעלה גרה הוא ופרסה
 אינו מפ־ים טמא הוא לכם : י ואת־שפן פ־שעלה גרה הוא
 ופרסה לא יפ־ים טמא הוא לכם : י ואת־הארנבת פ־מעלת גרה
 הוא ופרסה לא תפ־ים טמאה הוא לכם : י ואת־חזיר פ־
 מפרים פרסה הוא ושמע שמע פרסה והוא גרה לא־יגר טמא הוא
 לכם : י מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תג־ו טמאים הם
 לכם : י את־זה תאכלו מפל־ אשר במים כל אשר־לו סנפיר
 וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו : י וכל אשר אין־לו
 סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש
 החיה אשר במים שקץ הם לכם : י ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
 תאכלו ואת־נבלתם תשקצו : י כל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת
 במים שקץ הוא לכם : י ואת־אלה תשקצו מן־העוף לא יאכלו
 שקץ הם את־הנשר ואת־הפרס ואת־העזניה : י ואת־הדאה
 ואת־האיה למינה : י את פל־ערב למינו : י ואת פת תיענה ואת־
 התחמס ואת־השתחף ואת־הנץ למינהו : י ואת־חפוס ואת־השקה
 ואת־השוף : י ואת־התנשמת ואת־הקאת ואת־הרחם : י ואת
 החסידה האנפה למינה ואת־הדוכיפת ואת־העמק : י כל שרץ
 העוף הה־ה על־ארבע שקץ הוא לכם : י אך את־זה תאכלו מפל־
 שרץ העוף הה־ה על־ארבע אשר־לא כרעים מפל־ לרגליו
 לנתר בהן על־הארץ : י את־אלה מהם תאכלו את־הארבה
 למינו ואת־הפלעס למינהו ואת־התרגל למינהו ואת־החגב
 למינהו : י וכל שרץ העוף אשר־לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם :
 י ולא־לה תטמאו פל־הנזע בנבלתם וטמא ער־ערב : י וכ־
 הנשא מנבלתם ובגס בגדיו וטמא ער־ערב : י לכל־הבהמה

ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום
 כ היתב בעיני יהוה: וישמע משה וייטב בעיניו: פ ששי
 א ב יא וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: דברו אל
 בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר
 ג על הארץ: כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת
 י גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלי
 הגרה וממפרסי הפרסה את הנמל כי מעלה גרה הוא ופרסה
 ה איננו מפרים טמא הוא לכם: ואת השפן כי מעלה גרה הוא
 ופרסה לא יפרים טמא הוא לכם: ואת הארנבת כי מעלת גרה
 ו הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם: ואת החזיר כי
 מפרים פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא
 ח לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
 ט לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
 י וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו: וכל אשר אין לו
 סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש
 יא החיה אשר במים שקץ הם לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
 יב תאכלו ואת נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
 יג במים שקץ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו
 יד שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ואת הדאה
 טו ואת האיה למינה: את כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת
 יז התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס ואת השלך
 יח ואת הינשוף: ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ואת
 כ החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ
 כא העוף החלך על ארבע שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו מכל
 שרץ העוף החלך על ארבע אשר לא* כרעים ממעל לרגליו
 כב לנתר בהן על הארץ: את אלה מהם תאכלו את הארבה
 למינו ואת הסלעס למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב
 כג למינהו: וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם:
 כד ואלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: וכל
 כו הנשא מנבלתם יכבם בגדיו וטמא עד הערב: לכל הבהמה
 אשר

אֲשֶׁר הָיָא מִפְּלֶסֶת פְּרָסָה וְשִׁמְעִי וְאַיִנָּה שִׁמְעֵת וְגִרָה אֵינָנָה
מִמַּעַל מִמַּאִים הֵם לָכֶם פְּרִדְהֲנֵנָע בָּהֶם יִטְמָא : כו וְכָל הַחֹלֶה עַל־
פָּפוּי בְּכָל־זֶה־הָהָא הַחֹלֶת עַל־אַרְבַּע מִמַּאִים הֵם לָכֶם פְּרִדְהֲנֵנָע
בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב : כז וְהַנָּשָׂא אֲתִיבְלָתָם יִכְבֶּם בְּגָדֵי
וּמִמָּא עַד־הָעֶרֶב מִמַּאִים הֵמָּה לָכֶם : כח וְזֶה לָכֶם הַטִּמָּא בַּשָּׂרָן
הַשָּׂרָן עַל־הָאָרֶץ הַחֹלֶד וְהַעֲכָר וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ : כט וְהָאֲנָקָה וְהַפֶּת
וְהַדִּמָּאָה וְהַחֵט וְהַתְנַשְׁמָת : לו אֵלֶּה הַטִּמָּאִים לָכֶם בְּכָל־הַשָּׂרָן
פְּרִדְהֲנֵנָע בָּהֶם בְּמָתָם יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב : לז וְכָל אֲשֶׁר־יִפֹּל עָלָיו
מֵהֶם וּבְמָתָם יִטְמָא מִכָּל־פְּלִיעֵין אוֹ בְּגֵד אוֹ עוֹר אוֹ שֶׁק־כָּל־כְּלִי
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה מֵאֲכָה בָּהֶם בְּמִים יוֹבֵא וּמִמָּא עַד־הָעֶרֶב וְיִטְהַר :
שְׁבִיעִי : לט וְכָל־כְּלִי־חֶרֶשׁ אֲשֶׁר־יִפֹּל מֵהֶם אֲלִי־תוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ
יִטְמָא וְאֹתוֹ תִּשְׁבְּרוּ : לו מִכִּי־הָאָכַל אֲשֶׁר יֹאכַל אֲשֶׁר יָבוֹא עָלָיו
מִיָּם יִטְמָא וְכָל־מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל־כְּלִי יִטְמָא : לז וְכָל אֲשֶׁר־
יִפֹּל מִנִּבְלָתָם וְעָלָיו יִטְמָא תָנוּר וְכִירִים יִתֵּן מִמַּאִים הֵם וּמִמַּאִים
יִדְּיוֹ לָכֶם : לח אֵךְ מֵעַן וְכוֹר מְקוּדִים יִהְיֶה טָהוֹר וְנִגַּע בְּנִבְלָתָם
יִטְמָא : לט וְכִי יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עַל־כִּי־זָרַע זָרַע אֲשֶׁר יִזְרַע טָהוֹר
הוא : לו וְכִי יִתְּרִים עַל־זָרַע וְנִפֹּל מִנִּבְלָתָם עָלָיו טִמָּא הוא לָכֶם : ס
לז וְכִי יָמוּת מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־הָיָא לָכֶם לֹא־בָלָה הִנֵּגַע בְּנִבְלָתָהּ
יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב : סא וְהָאָכַל מִנִּבְלָתָהּ יִכְבֶּם בְּגָדֵי וּמִמָּא עַד־הָעֶרֶב
וְהַנָּשָׂא אֲתִיבְלָתָהּ יִכְבֶּם בְּגָדֵי וּמִמָּא עַד־הָעֶרֶב : סב וְכִי־הַשָּׂרָן
הַשָּׂרָן עַל־הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֹאכַל : סג כֹּל הַחֹלֶה עַל־גִּחְוֹן וְכָל
הַחֹלֶה עַל־אַרְבַּע עַד פְּלִי־מִרְבָּה רַגְלִים לְכָל־הַשָּׂרָן הַשָּׂרָן עַל־
הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי־שֶׁקֶץ הֵם : סד אֲלִי־תִשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם
בְּכָל־הַשָּׂרָן הַשָּׂרָן וְלֹא הַטִּמָּא בָּהֶם וְנִטְמָתָם בָּם : סה כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַתְקַדְשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדָשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא
תִטְמָאוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּכָל־הַשָּׂרָן הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ : סז
כח כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעַלֶּה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם קָדְשִׁית לָכֶם לְאֱלֹהִים
וְהִייתֶם קְדָשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי : סח וְזֹאת תוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף
וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בְּמִים וּלְכָל־נֶפֶשׁ הַשָּׂרָצָה עַל־
הָאָרֶץ : סט לַחֲבִדִּיל בֵּין הַטִּמָּא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַתָּהִי

אשר היא מפרסת פרסה ושם איננה שמעת וגרה איננה
 מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא: וכל הולך על כי
 כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע
 בנבלתם יטמא עד הערב: והנשא את נבלתם יכבס בגדיו ^{כח}
 וטמא עד הערב טמאים המה לכם: ם וזה לכם הטמא בשרץ ^{כט}
 השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה והכח ^ל
 והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכף השרץ ^{לא}
 כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: וכל אשר יפל עליו ^{לב}
 מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי
 אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר:
 שביעי וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו ^{לג}
 יטמא ואתו תשברו: מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו ^{לד}
 מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: וכל אשר ^{לה}
 יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתן טמאים הם וטמאים
 יהיו לכם: אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם ^{לו}
 יטמא: וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור ^{לז}
 הוא: וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: ם ^{לח}
 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה ^{לט}
 יטמא עד הערב: והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב ^מ
 והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: וכל השרץ ^{מא}
 השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הולך על גחון* וכף ^{מב}
 הולך על ארבע עד כל מרכה רגלים לכל השרץ השרץ על
 הארץ לא תאכלום כי שקץ הם: אל תשקצו את נפשתיכם ^{מג}
 בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם* בם: כי אני ^{מד}
 יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא
 תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ: מפטיר
 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים ^{מה}
 והייתם קדשים כי קדוש אני: זאת תורת הבהמה והעוף ^{מו}
 וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על
 הארץ: להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה ^{מז}
 הנאכלת

הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל : פ פ פ
יב * וידבר יהוה אל־משה לאמר : ידבר אל־בני ישראל לאמר
 אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי
 נדת דותה תטמא : י וביום השמיני ימול בשר ערלתו : י ושלושים
 יום ושלושת ימים תשב בדמי מטהה בכד־קדש לא־תגזל וא־ת־
 המקדש לא תבא עד־מלאת ימי מטהה : י ואם־נקבה תלד
 וטמאה שבעים כדתה וששים יום וששת ימים תשב עד־רמי
 מטהה : י ובמלאת ימי מטהה לבן או לבת תבוא פבש בן־
 שנתו לעלה וב־יומה או־יתר לחטאת אר־פתח אהל־מועד א־
 הכהן : י והקריב לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקדמיה זאת
 תו־ת־הי־דת לזכר או לנקבה : י ואם־לא תמצא ידה די־שה
 ולקחה שת־יתרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
 וכפר עליה הכהן וטהרה : פ יג * וידבר יהוה אל־משה וא־
 אהרן לאמר : י אדם פיי־היה בעור־בשרו שאת או־יספחת או
 ב־ה־ת והיה בעור־בשרו הנגע צרעת והובא אל־הכהן או
 אל־חד מבניו הכהנים : י וראה הכהן את־הנגע בעור־הבשר
 ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מיוור בשרו נגע צרעת
 הוא וראהו הכהן וטמא אתו : י ואם־בהרת לבנה הוא בעור
 הָשׁוּ וְנִמְקֹא אִין־מִרְאָה מִדִּיה ור ושענה לא־הפך לבן והסגיר
 הכהן את־הנגע לבעת ימים : י וראהו הכהן ביום השביעי והנה
 הנגע עמד בעינו לא־פשה הנגע בעור והסגירו הכהן לבעת ימים
 שנית : י וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה פחה הנגע
 ודא־פשה הנגע בעור וטהר הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
 וטהר : י ואם־פשה תפ־שה המספחת בעור אחרי הָאֵתוֹ אִין־כֶּהֱן
 לטהרתו ונראה שנית אל־הכהן : י וראה הכהן והנה פ־שה
 המספחת בעור וטמא הכהן צרעת הוא : פ * נגע צרעת כי תהיה
 באדם ותבא אל־הכהן : י וראה הכהן והנה שאת־לבנה בעור
 והיא הפכה שער לבן ומחית בשר ת־בשאת : י צרעת נושנת
 היא בעור בשרו וטמא הכהן לא יסגרני כי טמא הוא : י ואם־
 פרות תפרח הצ־לת בעור וכסֶה הצֶנַע את פ־עור הנגע

ויקרא יא יב יג שמיני

הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל : פ פ פ

א ב יב וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
 אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי
 ג ד נדת דותה תטמא : וביום השמיני ימול בשר ערלתו : ושלישים
 יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל
 ה המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה : * ואם נקבה תלד
 וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי
 ו טהרה : ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן
 שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל
 ז הכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת
 ח תורת הילדת לזכר או לנקבה : ואם לא תמצא ידה די שה
 ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
 א וכפר עליה הכהן וטהרה : פ * יג וידבר יהוה אל משה ואל
 ב אהרן לאמר : אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או
 בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או
 ג אל אחד מבניו הכהנים : וראה הכהן את הנגע בעור הבשר
 ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת
 ד הוא וראהו הכהן וטמא אתו : ואם בהרת לבנה הוא בעור
 בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר
 ה הכהן את הנגע שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי והנה
 הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
 ו שנית : שני וראהו הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע
 ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
 ז וטהר : ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן
 ח לטהרתו ונראה שנית אל הכהן : וראה הכהן והנה פשתה
 ט המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא : פ נגע צרעת כי תהיה
 י באדם והובא אל הכהן : וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור
 יא והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת : צרעת נושנת
 יב הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא : ואם
 פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
 מראשו

ויקרא יג תזריע

מראשו ועד רגליו ככל מראה עיני הכהן : י וראה הכהן והנה
 כפחה בצלעת את קליבשו וטהר את הנגע פלו הפה לבן סרוד
 הוא : י וכלום הראות בו בשער תי וטמא : י וראה הכהן את
 השער התי וטמאו השער התי טמא הוא צרעת הוא : י או כי
 ישוב השער התי ונהפך ללבן וכל אלה הפה : י וראה הכהן
 והנה נרפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא : פ
 שיש י ובשער פריהיה בורבערו שחין ונרפא : י והנה במקום
 השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אלה הפה :
 י וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפה לבן
 וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחח : י ואם יראנה
 הכהן והנה איזבה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
 והסגור הכהן שבעת ימים : י ואם פשה תפשה בעור וטמא
 הכהן אלו נגע הוא : י ואם תחתיה תעמד בהרת לא פשה
 צרבת השער הוא וטהרו הכהן : ס רביעי שני בשחן סבורין כי אלו
 בשער פריהיה גערו מכותאש והיתה מתית המכה בהרת לבנה
 אדמדמת או לבנה : י וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן
 בהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכה פרחח וטמא
 אתו הכהן נגע צרעת הוא : י ואם יראנה הכהן והנה איז
 כפלה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגור
 הכהן שבעת ימים : י וראה הכהן ביום השביעי אם פשה
 תפשה בעור וטמא הכהן אלו נגע צרעת הוא : י ואם תחתיה
 תעמד בהרת לא פשה בעור והוא כהה שאת המכה הוא
 וטהרו הכהן כי צרבת המכה הוא : פ חמישי כס ואיש או אשה
 כיו ית בו נגע בראש או בזקן : י וראה הכהן את הנגע והנה
 מראה עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק
 הוא צעת הראש או הזקן הוא : י וכי יראה הכהן את הנגע
 הנתק והנה אי יראה עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגור
 הכהן ארבעה הנתק שבעת ימים : י וראה הכהן את הנגע ביום
 השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה
 הנתק אלו עמק מן העור : י והנה נתק ואת הנתק לא יגדל והסגור

הכהן

קמח כוס י"ג רכ"ו

מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן : וראה הכהן והנה יג
כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור
הוא : וביום הראות בו בשר חי יטמא : וראה הכהן את יד טו
הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא : או כי טז
ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן : וראהו הכהן יז
והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא : פ
שלישי ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא : והיה במקום יח יט
השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן :
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן כ
וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחת : ואם יראנה כא
הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים : ואם פשה תפשה בעור וטמא כב
הכהן אתו נגע הוא : ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה כג
צרבת השחין הוא וטהרו הכהן : ס רביעי שני כשחן מחוברין או כד
בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה : וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן כח
בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחת וטמא
אתו הכהן נגע צרעת הוא : ואם יראנה הכהן והנה אין כו
בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה כז
תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא : ואם תחתיה כח
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא : פ חמישי ואיש או אשה כט
כי יהיה בו נגע בראש או בזקן : וראה הכהן את הנגע והנה ל
מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק
הוא צרעת הראש או הזקן הוא : וכי יראה הכהן את נגע לא
הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר
הכהן את נגע הנתק שבעת ימים : וראה הכהן את הנגע ביום לב
השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה
הנתק אין עמק מן העור : והתגלח* ואת הנתק לא יגלח והסגיר לג
הכהן

הִכְהִין אֶת־הַנֶּחֱתָק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית׃ י וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּחֱתָק
בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהָנִיחַ לֹא־פָשָׁה הַנֶּחֱתָק בְּעוֹר וּמָרְאָהוּ אֵינָנו עֹמֵק מִן־
הָעוֹר וּמָהָר אִתּוֹ הַכֹּהֵן וּכְבֹּס בְּגָדָיו וּמָהָר׃ יא וְאִם־פָּשָׁה יִפְשָׁה
הַנֶּחֱתָק בְּעוֹר אַחֲרֵי מָהָרָהוּ׃ יב וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהָנִיחַ פָּשָׁה הַנֶּחֱתָק
בְּעוֹר לֹא־בָקָר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצֹּהֵב מִמָּא הוּא׃ יג וְאִם־בְּעֵינָיו
עָמַד הַנֶּחֱתָק וּשְׁעַר שַׁחַר צִמְחָדָבוּ נִרְפָּא הַנֶּחֱתָק מָהָר הוּא וּמָהָר
הַכֹּהֵן׃ יד וְאִישׁ אוֹיֵשׁ אוֹיֵשׁה פִּי־יָהִיָּה בְּעוֹר־בִּשָּׂרָם בְּהָרַת בְּהָרַת
לְבָת׃ יו וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהָנִיחַ בְּעוֹר־בִּשָּׂרָם בְּהָרַת בְּהָרַת לְבָנַת
בִּלְתָּק הוּא פָּרַח בְּעוֹר מָהָר הוּא׃ טו שִׁשִּׁי שְׁלִישִׁי כֹשֶׁה מִחֲבָרָן ט וְאִישׁ
כִּי יִמְרַט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא מָהָר הוּא׃ טז וְאִם מִפְּאֵת פָּנָיו יִמְרַט
רֹאשׁוֹ גִּבְחָה הוּא מָהָר הוּא׃ טז וְכִי־יָהִיָּה בְּקָרְחַת אוֹ בְּגִפְחַת נָגַע
לְבָן אֲדָמָדָם צָרַעַת פִּרְחַת הוּא בְּקָרְחַתוֹ אוֹ בְּגִפְחַתוֹ׃ יז וְרָאָה
אִתּוֹ הַכֹּהֵן וְהָנִיחַ שְׂאֵת־הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדָמָדָמַת בְּקָרְחַתוֹ אוֹ בְּגִפְחַתוֹ
פִּמְרָאָה צָרַעַת עוֹר בִּשָּׂר׃ יח אִישׁ־צָרוּעַ הוּא מִמָּא הוּא מִמָּא
יִטְמָאָנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נָגַע׃ יט וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ
פְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל־שִׁפְסִים יַעֲמֶה וּמִמָּא טמא יִקְרָא׃
כ פְּלִימִי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טמא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמִּחֲנֶה
מִיָּשְׁבוֹ׃ כא וְהַפָּגַד פִּי־יָהִיָּה בּוֹ נָגַע צָרַעַת בְּבֹגַד צִמְרָ אוֹ בְּבֹגַד
פִּשְׁתִּים׃ כב אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעָרֵב לְפִשְׁתִּים וּלְצִמְרָ אוֹ בְּעוֹר אוֹ
בְּבִדְמָאכַת עוֹר׃ כג וְהִיָּה הַנֶּגַע יִדְמָקָו אוֹ אֲדָמָדָם בְּבֹגַד אוֹ
בְּעוֹר אוֹ־בְשֵׁתִי אוֹ־בְעָרֵב אוֹ בְּבִדְמָא־עוֹר נָגַע צָרַעַת הוּא
וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן׃ כד וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע
שִׁבְעַת יָמִים׃ כה וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי פִּי־פָשָׁה הַנֶּגַע
בְּבֹגַד אוֹ־בְשֵׁתִי אוֹ בְּעָרֵב אוֹ בְּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה הָעוֹר
לְמִלְאכָה צָרַעַת מִמֵּאֵת הַנֶּגַע מִמָּא הוּא׃ כז וְשָׂרָף אֶת־הַבֹּגַד אוֹ
אֶת־הַשֵּׁתִי אוֹ אֶת־הָעָרֵב בְּצִמְרָ אוֹ בְּפִשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלִי
הָעוֹר אֲשֶׁר־יָהִיָּה בּוֹ הַנֶּגַע פִּי־צָרַעַת מִכֹּאֲרַת הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף׃
כח וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהָנִיחַ לֹא־פָשָׁה הַנֶּגַע בְּבֹגַד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ
בְּעָרֵב אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר׃ כט וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּכְבֹּסוּ אֶת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע
וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת־יָמִים שְׁנִית׃ ל שְׂבִיעִי רְבִיעִי כֹשֶׁה מִחֲבָרָן ל וְרָאָה הַכֹּהֵן

לו הכהן את הנתק שבעת ימים שנית : וראה הכהן את הנתק
 ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן
 לה העור ומהר אתו הכהן וכבס בגדיו ומהר : ואם פשה יפשה
 לו הנתק בעור אחרי. מהרתו : וראה הכהן והנה פשה הנתק
 לו בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא : ואם בעיניו
 עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק מהור הוא ומהרו
 לה הכהן : ם ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת
 לט לבנת : וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כחות לבנת
 מ בהק הוא פרח בעור מהור הוא : ם ששי שלישי כשהן מחוברין ואיש
 מא כי ימרט ראשו קרח הוא מהור הוא : ואם מפאת פניו ימרט
 מב ראשו גבח הוא מהור הוא : וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע
 מג לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו : וראה
 אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדם בקרחתו או בגבחתו
 נד כמראה צרעת עור בשר : איש צרוע הוא טמא הוא טמא
 מה יטמאנו הכהן בראשו נגעו : והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו
 פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא :
 מו כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה
 מו מושבו : ם והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד
 מה פשתים : או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או
 מט בכל מלאכת עור : והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או
 בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא
 נ והראה את הכהן : וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע
 נא שבעת ימים : וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע
 בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
 נב למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא : ושרף את הבגד או
 את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי
 העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף :
 נג ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או
 נד בערב או בכל כלי עור : וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
 נה והסגירו שבעת ימים שנית : שביעי רביעי כשהן מחוברין וראה הכהן
 אחרי

אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את יינו והנגע לא
 פטה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו :
 ואם ראה הכהן והנה פתח הנגע אחרי הכבס אתו וקבע אתו
 מ' הבגד או מ' העור או מ' השתי או מ' הערב : מפני : ואם
 תראה עוד בבגד או בשתי או בע' או בכ' בלי עור פחתת
 היא באש תשרפנו את אשר יב הנגע : י' והבגד או השתי או
 הערב או בלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית
 וטהר : י' זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או השתים או
 השתי או הערב או בלי עור לטהרו או לטמאו : פ פ פ

יד וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה תורת המצרע
 ביום טהרתו והוא אריהפון : י' ויצא הכהן אריהפון
 למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע : י' וצוה
 הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני
 תולעת ואזב : וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אר' בלי
 חרש על כים חיים : ואת הצפור השני לקח אתה ואת עץ הארז
 ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפור השני
 בדם הצפור השחטה על המים החיים : וזה על המטהר מ'
 הצרעת שבע פעמים וטהרו ושחט את הצפור השני על פני
 השרה : וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שעריו ורחץ
 במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת
 ימים : ויהיה ביום השביעי וגלח את כל שעריו את ראשו ואת
 זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שעריו וגלח וכבס את בגדיו ורחץ
 את בשרו במים וטהר : וביום השמיני לקח שני כבשים תמימים
 וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושששה עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן ולג אחד שמן : והעמיד הכהן המטהר את האיש
 המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד : י' ולקח הכהן את
 הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת ל'ג השמן והניף אתם
 תנפה לפני יהוה : שני י' ושחט את הכבש במקום אשר ישחט
 את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי פחטת האיש הוא
 לפחטת קדש קדשים הוא : י' ולקח מזהב כדים האשם ונתן הכהן

אחרי הכבש את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא
 פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בנכחתו:
 ואם ראה הכהן והנה כחה הנגע אחרי הכבש אתו וקרע אתו ^{יז}
 מן הכנד או מן העור או מן השתי או מן הערב: מפטיר ואם ^{יח}
 תראה עוד בכנד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרכת
 הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: והכנד או השתי או ^{יט}
 הערב או כל כלי העור אשר תכבש וסר מהם הנגע וכבש שנית
 וטהר: זאת תורת נגע צרעת בנד הצמר או הפשתים או ^כ
 השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו: פ פ פ
 יד וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ^א
 ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ ^ב
 למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה ^ג
 הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני
 תולעת ואזב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי ^ד
 הדש על מים חיים: * את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ^ה
 ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה
 בדם הצפר השחטה על המים החיים: והזה על המטהר ^ו
 הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני
 הישרה: וכבש המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ ^ז
 במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת
 ימים: והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת ^ח
 זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלח וכבש את בגדיו ורחץ
 את בשרו במים וטהר: * וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים ^ט
 וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיז ^י
 המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את ^{יא}
 הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם
 תנופה לפני יהוה: שני ושחט את הכבש במקום אשר ישחט ^{יב}
 את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא
 לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן ^{יג}
 על

על־תִּנּוֹק אִזּוֹ דַּמְטָהּ הִימְנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הִימְנִית וְעַל־בֶּהֱן
 רִגְלוֹ הִימְנִית : י וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִלֵּג הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן
 הַשְּׂמֵאלִית : יא וַיָּבֶלֶת הַכֹּהֵן אֶת־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׂמֵאלִית אֲשֶׁר
 עַל־כַּף הַשְּׂמֵאלִית וְהָיָה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאַצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי
 יְהוָה : יב וּמִתֵּר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל־תִּנּוֹק אִזּוֹ
 הַמְטָהּ הִימְנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הִימְנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הִימְנִית עַל
 דָּם הָאֲשֵׁם : יג וְהִנּוֹתָר בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ
 הַמְטָהּ וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה : יד וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־חַטָּאת
 וּכְפָר עַל־הַמְטָהּ מִטְּמֵאתוֹ וְאַחֵר יִשְׁחַט אֶת־הַעֲדָה : טו וְהַעֲדָה
 הַכֹּהֵן אֶת־הַעֲדָה וְאֶת־הַמִּצְחָה הַמְּזֻבַּחַת וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן וּמִתֵּר : טז
 שְׁלִישִׁי חֲמִישִׁי כֶּשֶׁן כַּח בְּרִין כֹּא וְאִם־דָּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מִשְׁנֵת וְלִקַּח כֶּבֶשׂ
 אֶחָד אֲשֶׁם לַתְּנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וַעֲשֵׂה סֵלֶת אֶחָד בְּדֹל בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה וּלֵג שֶׁמֶן : יז וּשְׁתֵּי תְרִים אִזּוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁגִּי יָדוֹ
 וְהָיָה אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה : יח וְהִבִּיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 לְמִהְרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה : יט וְלִקַּח הַכֹּהֵן
 אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֲשֵׁם וְאֶת־לֵג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי
 יְהוָה : כ וַיִּשְׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֲשֵׁם וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשֵׁם וְנָתַן עַל־
 תִּנּוֹק אִזּוֹ הַמְטָהּ הִימְנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הִימְנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ
 הִימְנִית : כא וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצַק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמֵאלִית : כב וְהָיָה
 הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְּמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַשְּׂמֵאלִית שִׁבְעַת
 פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה : כג וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ עַל־תִּנּוֹק
 אִזּוֹ הַמְטָהּ הִימְנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הִימְנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הִימְנִית
 עַל־מָקוֹם דָּם הָאֲשֵׁם : כד וְהִנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן
 עַל־רֹאשׁ הַמְטָהּ לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה : כה וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־
 הַתְּרִים אִזּוֹ מִן־בָּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁגִּי יָדוֹ : כו אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁגִּי יָדוֹ
 אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּצְחָה וּכְפָר הַכֹּהֵן עַל
 הַמְטָהּ לִפְנֵי יְהוָה : כז וְאֵת תּוֹרֹת אֲשֶׁר־בּוֹ נָגַע צִרְעַת אֲשֶׁר לֹא־
 תִּשְׁגִּי יָדוֹ בְּמִהְרָתוֹ : כח רִבְעֵי שָׁשִׁי כֶּשֶׁן כַּח בְּרִין לֵג וְיִדְבֹּר יְהוָה אֶל־
 מִשְׁחָה וְאֶת־אֶחָדָן לֵאמֹר : כט כִּי תִבְאֶה אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
 לָכֶם לְאֶחָזָה וְנָתַתִּי נָגַע צִרְעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם : לו וְכִבֵּה

על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
 טו רגלו הימנית : ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן
 טז השמאלית : וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
 על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני
 יז יהוה : ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך און
 המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על
 יח דם האשם : והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
 יט המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה : ועשה הכהן את החטאת
 כ וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה : והעלה
 הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר : ס
 כא שלישי חמישי כשהן מחוברין ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש
 אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן
 כב למנחה ולג שמן : ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו
 כג והיה אחד חטאת והאחד עלה : והביא אתם ביום השמיני
 כד למטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה : ולקח הכהן
 את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני
 כה יהוה : ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על
 תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
 כז הימנית : ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית : והזה
 הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע
 כח פעמים לפני יהוה : ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך
 און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
 כט על מקום דם האשם : והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
 ל על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה : ועשה את האחד מן
 לא התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו : את אשר תשיג ידו
 את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על
 לב המטהר לפני יהוה : ואת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא
 לג תשיג ידו במטהרתו : פ רביעי ששי כשהן מחוברין וידבר יהוה אל
 לד משה ואל אהרן לאמר : כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן
 לה לכם לאחזה ונחתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם : וזא
 אינר

אֲשֶׁר־לוֹ הַבֵּית וְהַגִּיד לַפֶּהֱן לֵאמֹר כִּנְגַע נִרְאָה לִי בְּבֵית : י וְצוּהָ
הַפֶּהֱן וּפָנּוּ אֶת־הַבֵּית בְּטָרִם יָבֹא הַפֶּהֱן לִרְאוֹת אֶת־הַנִּגַּע וְלֹא
יִטָּמָא כִּדְאִשְׁר בְּבֵית וְאַחֵר כֵּן יָבֹא הַפֶּהֱן לִרְאוֹת אֶת־הַבֵּית :
י וְרָאָה אֶת־הַנִּגַּע וְהִנֵּה הַנִּגַּע בְּקִירַת הַבֵּית שֶׁקַּעְרוּרֹת יִרְקַבְקַת
אוֹ אֲדָמָדֶמֶת וּמֵרָאִיתָו עַל־מִי־הַקִּיר : י וַיֵּצֵא הַפֶּהֱן מִן־הַבֵּית
אֲדָמָדֶמֶת הַבֵּית וְהַסִּנִּיר אֶת־הַבֵּית שִׁבְעַת יָמִים : י וְשָׁב הַפֶּהֱן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פֶשֶׁה הַנִּגַּע בְּקִירַת הַבֵּית : י וְצוּהָ
הַפֶּהֱן וְחָלְצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנִּגַּע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל־
כַּחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא : י וְאֶת־הַבֵּית יִקְצַע מִבֵּית סָבִיב
וְשִׁפְכוּ אֶת־הַצֹּפֶר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־מִחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא :
י וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבְיִאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֹפֶר אַחֵר
יִקַּח וְטַח אֶת־הַבֵּית : י וְאִטִּי־שׁוֹב הַנִּגַּע וּפָרַח בְּבֵית אַחֵר חֲקִץ
אֶת־הָאֲבָנִים וְאֶחָדִי הִקְצוֹת אֶת־הַבֵּית וְאֶחָדִי הַטֹּחַ : י וְכֹא
הַפֶּהֱן וְרָאָה וְהִנֵּה פֶשֶׁה הַנִּגַּע בְּבֵית צִרְעַת מִמֵּאֲרֶת הוּא בְּבֵית
טָמֵא הוּא : י וְנָתַן אֶת־הַבֵּית אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֲצָיו וְאֶת־כָּל־עֹפֶר
הַבֵּית וְהוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא : י וְהִבָּא אֶל־הַבֵּית
כִּי־יָמִי הַסִּנִּיר אֹתוֹ יִטָּמָא עַד־הָעֶרֶב : י וְהִשְׁכַּב בְּבֵית יִכְבֶּם אֶת־
בְּגָדָיו וְהָאֵל בְּבֵית יִכְבֶּם אֶת־בְּגָדָיו : י וְאִטִּי־בֹא יָבֹא הַפֶּהֱן
וְרָאָה וְהִנֵּה אֶל־פֶּשֶׁה הַנִּגַּע בְּבֵית אַחֲרֵי הַטַּח אֶת־הַבֵּית וְטַהֵר
הַפֶּהֱן אֶת־הַבֵּית כִּי נִרְפָּא הַנִּגַּע : י וְלָקַח לְחֵטָא אֶת־הַבֵּית שְׁתֵּי
צִפְרִים וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֹזֹב : י וְשָׁחַט אֶת־צִפְרֵי הָאֵחֶת
אֶל־בְּלִי־חֵרֶשׁ לַחַיִּים חַיִּים : י וְלָקַח אֶת־עֵץ־הָאֶרֶז וְאֶת־הָאֹזֹב
וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הַצֹּפֶר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדָם הַצֹּפֶר
הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם הַחַיִּים וְהִנֵּה אֶל־הַבֵּית שִׁבְעַת פְּעָמִים : י וְחִטָּא
אֶת־הַבֵּית בְּדָם נִשְׁפּוֹר וּבַמַּיִם הַחַיִּים וּבַצֹּפֶר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז
וּבְאֹזֹב וּבְשְׁנֵי הַתּוֹלַעַת : י וְשָׁלַח אֶת־הַצֹּפֶר הַחַיָּה אֶל־מִחוּץ לְעִיר
אֶל־פְּנֵי הַשָּׂרָה וּכְפָר עַל־הַצֹּפֶר הַחַיָּה אֶל־מִחוּץ לְעִיר
נִגַּע הַצִּרְעַת וְנִתְקַם : י וְלִצְרַעַת הַבְּגָד וּלְבֵית : י וְלִשְׂאֵת וּלְסַפַּחַת
וּלְבִהָרַת : י לַהוֹרֹת בַּיּוֹם הַטָּמֵא וּבַיּוֹם הַטָּהוֹר זֹאת תוֹרַת
הַצִּרְעַת : פ מִזֶּה יִדְבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : י וְדִבְרוּ

אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית : וצוה לו
 הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא
 יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית :
 וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורות ירקרקת לו
 או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר : ויצא הכהן מן הבית לח
 אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים : ושם הכהן לט
 ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית : וצוה מ
 הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל
 מחוץ לעיר אל מקום טמא : ואת הבית יקצץ מבית סביב מא
 ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא :
 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר מב
 יקה וטח את הבית : ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ מג
 את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח : ובא מד
 הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית
 טמא הוא : ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר מה
 הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא : והבא אל הבית כו
 כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב : והשכב בבית יכבס את מז
 בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו : ואם בא יבא הכהן מח
 וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר
 הכהן את הבית כי נרפא הנגע : ולקח לחטא את הבית שתי מס
 צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב : ושחט את הצפר האחת ג
 אל כלי חרש על מים חיים : ולקח את עץ הארז ואת האזב זא
 ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר
 השחוט וּבמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים : וחטא נב
 את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז
 ובאזב ובשני התולעת : ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר נג
 אל פני השדה וכפר על הבית וטהר : חמישי זאת התורה לכל נד
 נגע הצרעת ולנתק : ולצרעת הכנר ולבית : ולשאת ולספחת נה נו
 ולבהרת : לחורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת נו
 הצרעת : פ מז וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : דברו א ב

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׁרוֹ
 זָבֹו טָמֵא הוּא : י וְזֹאת תַּהְיֶה טָמְאָתוֹ בְּזֹוֹבוֹ דָּר בְּשָׁלוֹ אֶת־זֹוֹבוֹ
 אֹרְחָתָיו בְּשָׁלוֹ מִזֹּוֹבוֹ טָמְאָתוֹ הוּא : י כִּלְהִמְשָׁכָב אִשֶּׁר יִשְׁכַּב
 עָלָיו הֶזֶב יִטְמֵא וְכִלְהִפְלִי אִשֶּׁר־יִשָּׁב עָלָיו יִטְמֵא : י ואִישׁ אִשֶּׁר
 יִנָּע בְּמִשְׁכָּבוֹ יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : י וְהִישָׁב
 עַל־הַפִּלִּי אִשֶּׁר־יִשָּׁב עָלָיו הֶזֶב יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד־
 הָעֶרֶב : י וַיִּהְיֶנּוּעַ בְּבִשָּׁר הֶזֶב יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד־
 הָעֶרֶב : י וְכִי־יִרְקֶה הֶזֶב בְּטָהוֹר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּמִים וְטָמֵא
 עַד־הָעֶרֶב : י וְכִלְהִמְרַפֵּב אִשֶּׁר יִרְפֵּב עָלָיו הֶזֶב יִטְמֵא : י וְכִלְ־
 הַנָּעַ כָּל־אִשֶּׁר יִהְיֶה תַּחְתָּיו יִטְמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהַנּוּשָׂא אוֹתָם
 יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : י וְכֹל אִשֶּׁר יִנְעִיבוֹ
 הֶזֶב וַיִּדְּיוֹ לֹא־יִשְׁטַף בְּמִים וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד־
 הָעֶרֶב : י וְכִלְי־חַרֶּשׁ אִשֶּׁר־יִנְעִיבוֹ הֶזֶב יִשְׁכַּר וְכִלְי־לֵעִץ יִשְׁטַף
 בְּמִים : י וְכִי־יִטְהַר הֶזֶב מִזֹּוֹבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהַרְתּוֹ
 וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּשָׁלוֹ בְּמִים חַיִּים וְטָהַר : י וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקְדֹּה
 לוֹ שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה וּבָא לוֹ פָּנָי יִהְיֶה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד וְנִתְּנָם אֶל־הַכֹּהֵן : י וַעֲשֵׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶתֶר הַטָּמֵא וְהָאֶחָד
 עֹלָה וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּוֹבוֹ : י שְׁשֵׁי שְׁבִיעִי כִשְׁחָ פְחוּבָרָן
 טו וְאֵל כִּיתְצָא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת־זָוָע וְרִחֵץ בְּמִים אֶת־כָּל־בְּשָׁרוֹ וְטָמֵא
 עַד־הָעֶרֶב : י וְכִלְבִּגְד וְכִלְעוֹר אִשֶּׁר־יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַּת־זָוָע וְכִבֶּס
 בְּמִים וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : י ואִשָּׁה אִשֶּׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתָּה שִׁכְבַּת־
 זָוָע וְרִחֲצוּ בְּמִים וְטָמְאוּ עַד־הָעֶרֶב : פ ואִשָּׁה פִּי־תִהְיֶה זָכָה דָּם
 יִהְיֶה זָכָה בְּבִשָּׁרָה שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכֹל דָּנָע בָּהּ יִטְמֵא
 עַד־הָעֶרֶב : י וְכֹל אִשֶּׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמֵא וְכֹל אִשֶּׁר־תִּשָּׁב
 עָלָיו יִטְמֵא : י וְכִלְי־הַנָּעַ בְּמִשְׁכָּכָה יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּמִים
 וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : י וְכִלְי־הַנָּעַ כָּל־פִּלִּי אִשֶּׁר־תִּשָּׁב עָלָיו יִכְבֶּס
 בְּגָדָיו וְרִחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : י ואִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ
 עַל־הַכִּלִּי אִשֶּׁר־הוּא יִשְׁבַת עָלָיו בְּנִנְעוּרָיו יִטְמֵא עַד־הָעֶרֶב :
 י ואִם יִשָּׁב אִשָּׁה אֶתָּה וְתִהְיֶה נִדְתָּה עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת
 יָמִים וְכִלְהִמְשָׁכָב אִשֶּׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמֵא : י ואִשָּׁה פִּי־זָוָב

אַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אֱלֹהִים אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זֶה מִבְּשָׂרוֹ
 ג זֹכֵר טָמֵא הוּא׃ וְזֹאת תִּהְיֶה טָמְאָתוֹ בְּזֹכְרוֹ דֶּר בָּשָׂרוֹ אֶת זֹכְרוֹ
 ד אֹרְחָתִים בָּשָׂרוֹ מִזֹּכְרוֹ טָמְאָתוֹ הוּא׃ כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
 ה עִלּוֹ הֵזֶב יִטְמָא וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר
 ו יֵנֵעַ בַּמִּשְׁכָּב יִכְבֶּם בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמִּים וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב׃ וְהִישָׁב
 עַל הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו הֵזֶב יִכְבֶּם בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמִּים וְטָמֵא עַד
 ז הָעֶרֶב׃ *וְהִנֵּגַע בְּבָשָׂר הֵזֶב יִכְבֶּם בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמִּים וְטָמֵא עַד
 ח הָעֶרֶב׃ וְכִי יִרְק הֵזֶב בַּטְּהוֹר וְכִבֶּם בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמִּים וְטָמֵא
 ט י עַד הָעֶרֶב׃ וְכָל הַמֵּרְכָב אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הֵזֶב יִטְמָא׃ וְכָל
 הַנֵּגַע בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתּוֹ יִטְמָא עַד הָעֶרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם
 יא יִכְבֶּם בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמִּים וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב׃ וְכָל אֲשֶׁר יֵנֵעַ בּוֹ
 הֵזֶב וִידָיו לֹא שִׁטָּף בַּמִּים וְכִבֶּם בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמִּים וְטָמֵא עַד
 יב הָעֶרֶב׃ וְכָלִי חֹרֵשׁ אֲשֶׁר יֵנֵעַ בּוֹ הֵזֶב יִשְׁכַּר וְכָל כְּלִי עֵץ יִשְׁטָף
 יג בַּמִּים׃ וְכִי יִטְהַר הֵזֶב מִזֹּכְרוֹ וּסְפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטַהַרְתּוֹ
 יד וְכִבֶּם בְּגִדָיו וְרַחֵץ בָּשָׂרוֹ בַּמִּים חַיִּים וְטָהַר׃ וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח
 לו שְׁתֵּי תְּרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וּבֹא לִפְנֵי יְהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל
 טו מוֹעֵד וְנִתְּנָם אֶל הַכֹּהֵן׃ וַעֲשֵׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חֲטָאָת וְהָאֶחָד
 עֹלֶה וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּכְרוֹ׃ ס שְׁשֵׁי שְׁבִיעִי כִּשְׁהֵן מִחֻבּוּרֵין
 מז וְאִישׁ כִּי תִצָּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת זֶרַע וְרַחֵץ בַּמִּים אֶת כָּל בְּעָרוֹ וְטָמֵא
 יז עַד הָעֶרֶב׃ וְכָל בְּגָד וְכָל עוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַּת זֶרַע וְכִבֶּם
 יח בַּמִּים וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב׃ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ שִׁכְבַּת
 יט זֶרַע וְרַחֲצוּ בַּמִּים וְטָמְאוּ עַד הָעֶרֶב׃ פ וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זֹכָה דָּם
 יכ יִהְיֶה זֹכָה בְּבִשְׂרָהּ שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל הַנֵּגַע בָּהּ יִטְמָא
 כד עַד הָעֶרֶב׃ וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמָא וְכָל אֲשֶׁר תִּשָּׁב
 כה עָלָיו יִטְמָא׃ וְכָל הַנֵּגַע בַּמִּשְׁכָּב יִכְבֶּם בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמִּים
 כו וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב׃ וְכָל הַנֵּגַע בְּכָל כְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו יִכְבֶּם
 כז בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמִּים וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב׃ וְאִם עַל הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ
 כח עַל הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא יִשְׁבַת עָלָיו בְּנִגְעוֹ בּוֹ יִטְמָא עַד הָעֶרֶב׃
 כט וְאִם שִׁכַּב יִשְׁכַּב אִתָּהּ וְתִהְיֶה נִדְתָּהּ עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת
 לה יָמִים וְכָל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא׃ ס וְאִשָּׁה כִּי יִזְוֶה

וְהָיָה דְמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדָּתָהּ אוֹ כִּי־תֵיב עֲדֵי־דָתָהּ כִּי־
 יֵשֶׁה יוֹם טָמֵאֲתָהּ כִּי־מִי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טָמֵאָה הוּא : י כִּי־כִּי־מִשְׁכַּב
 אִשְׁרֵי־תִשְׁכַּב עָלָיו כִּי־מִי זֹכֶה כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה־לָּהּ וְכִי־
 תִּהְיֶה אִשְׁרֵי תִשְׁכַּב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּמִטְמֵאת נִדָּתָהּ : יי וְכִי־חֲנוּנֵץ
 בָּהּ יִטְמָא וְכִסֵּם בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־תֵּעָרֵב : יג וְאִם־
 מִי־הָיָה מִזֹּכֶה וְסִפְּרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחֵר תִּטְהַר : יד וְכִי־
 כִּי וְכִי־הָיָה שְׁנֵי תִּקְחָלָהּ שְׁנֵי תָּיִם אוֹ שְׁנֵי בָנִי יִנָּה וְהִבִּיֵּאתָ
 אוֹתָם אֶל־הַפֶּהן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : יו וְעָשִׂתָּ הַכֹּהֵן אֶת־הָאֹהֶל
 הַטָּמֵא וְאֶת־הָאֹהֶל עָלָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַפֶּהן לִפְנֵי יְהוָה כְּזֹכֶה
 טָמֵאֲתָהּ : יז וְהָיָה־תָּם אֶרֶץ־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּמִטְמֵאתָם וְלֹא יִמְתָּ
 כְּמִטְמֵאתָם כְּמִטְמָא אֶת־מִשְׁכַּבְּךָ אִשְׁרֵי בְּתוֹכָם : יח זֹאת תִּזְכֹּר הַזֶּה
 (אִשְׁרֵי תִצָּא מִכֶּנֶּךָ שֶׁכֶּבֶת־יִזְרַע לְטָמֵאֲתָהּ : יט וְהָיָה בְּנִדָּתָהּ וְהָיָה
 אֶת־זֹכֶר לְזָכָר וְנִקְבָּה וְלֹא־יֵשֶׁה אִשְׁרֵי יִשְׁכַּב עִם־טָמֵאָה :

פ פ פ

טז • וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם
 לִפְנֵי־יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־
 אֶהֱרֹן אַחִיךָ וְאֵלֶּכָּה בְּכָל־עֵת אֶל־קֹדֶשׁ מִבֵּית לְפָרֹכֶת אֶל־פְּנֵי
 הַפָּרֹכֶת אִשְׁרֵי עַל־הָאֹהֶל וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֹן אֶתָּה עַל־הַפָּרֹכֶת :
 יב וְכִי־יָבֹא אֶהֱרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בִּפְרָךְ לְחַטָּאת וְאִם לְעֹלָה :
 יג כִּי־תִכְדֹּר קֹדֶשׁ וְלִבָּשׁ וּמִכְנָסִי־בֶד יִהְיוּ עַל־שָׁרְוֹ וּבִאֲבָנֵי־בֶד
 יִהְיוּ וּבְמִצְנֶפֶת בֶּד יִצְנַף בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמָּיִם אֶת־יָדָיו
 וְלִבָּשֵׁם : יד וּמֵאֵת עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת
 וְאֵל אֶחָד לְעֹלָה : יו וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֹּר
 בָּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ : יז וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהִעֲמִיד אוֹתָם לִפְנֵי
 יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : יח וַיִּתֵּן אֶהֱרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גִּדּוֹת גֹּדֶל
 אֶחָד לַיהוָה וְגֹדֶל אֶחָד לַעֲזָאזֶל : יט וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־הַשְּׂעִיר
 אֲשֶׁר עָלָה עָדָיו הַגֹּדֶל לַיהוָה וְעָשִׂהוּ חַטָּאת : כ וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר
 עָלָה עָדָיו הַגֹּדֶל לַעֲזָאזֶל יַעֲמֹד־לִי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָדָיו לְשַׁלַּח
 אוֹתוֹ לַעֲזָאזֶל הַמִּדְבָּרָה : כא וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־
 לוֹ וְכִפֹּר בָּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְעָשִׂתָּ אֶת־פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ :

זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל
 ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא: כל המשכב כ
 אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל
 הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל הנוגע כ
 במ טמא וכבם בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ואם כ
 טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: שביעי
 וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה * והביאה כ
 אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן את האחד ל
 חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב
 טמאתה: מפטיר והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו ל
 במטאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: זאת תורת הזב ל
 ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה כה: והדוה בנדתה והזב ל
 את זובו לזכר ולנקבה ולאישה אשר ישכב עם טמאה:

פ פ פ

מז וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם *
 לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל *
 אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני
 הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת:
 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: *
 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד י
 יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו
 ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת *
 ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר י
 בעדו ובעד ביתו: * ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני י
 יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל *
 אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר *
 אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר י
 עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח
 אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר י
 לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: *
 *בראש עמוד סימן בי"ה שמ"ז *לוי *ישראל ולקח

י וְלָקַח מִלֵּאֵי הַמִּזְבֵּחַ נְחֹרֶת־אֵשׁ מִעַד הַמִּזְבֵּחַ מִדֶּפְנֵי יְהוָה וְיִטְרָא
חֲפָנָיו בְּיָדָיו סָמִים דָּקָה וְהָבִיא מִבֵּית דְּפָרְכָתָהּ : י וְנָתַן אֶת־
נִקְמָתָהּ עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסְהוּ עָנָן הַקָּטָן אֶת־הַבִּפְתָּה
אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוּת וְלֹא יָמוּת : י וְלָקַח סֹכֶם הַפֶּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַבִּפְתָּה קֶרֶמָה וּלְפָנֵי הַבִּפְתָּה יִזָּה שִׁבְעַת־פַּעַמִּים מִן־הָדָם
רֹאצְבָּעוֹ : יו וְשָׁחַט אֶת־שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וְהָבִיא אֶת־
דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית דְּפָרְכָתָהּ וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂה לְדָם הַפֶּר
וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַבִּפְתָּה וּלְפָנֵי הַבִּפְתָּה : יי וְכֹפֶר עַל־הַקֹּדֶשׁ כִּמְטָאֵל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכֹל־הַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַעֲבֹן אֹתָם בְּתוֹךְ מְטָאָתָם : יג וְכֹל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בָּבֹאוֹ לְכֹפֶר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכֹפֶר בָּעֲוֹן וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כְּלִי
קֵהֶל יִשְׂרָאֵל : שְׁנֵי יי וְיֵצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וְכֹפֶר עָלָיו
וְלָקַח כֶּדֶם הַפֶּר וּמֶדֶם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :
יג וְהִזָּה עָלָיו מִן־הָדָם בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבְעַת־פַּעַמִּים וּמָחֲרוּ וְקָדְשׁוֹ מִטֹּאת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : יד וְכֹלֶה מִכֹּפֶר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וְהַקָּרִיב אֶת־הַשְּׁעִיר הַחִי : טו וְסָמָךְ אֹהֶלוֹ אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו
עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחִי וְהַתּוֹדָה עָלָיו אֶת־בְּרִיעוֹנָתָהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
כָּל־פְשָׁעֵיהֶם לְכֹל־הַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשִׁלַּח בְּנֵי־
אִישׁ עֹתִי הַמִּדְבָּרָה : יז וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנָתָם אֶל־
אֵוֶן גִּזְרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר : יח וְכֹא אֹהֶרֶן אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־גָּדֵי הַכֹּדֶר אֲשֶׁר לְבָשׁ בָּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִזָּהֵם
עֵם : יט וְרָחֵץ אֶת־בָּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ וּלְבָשׁ אֶת־בְּגָדָיו
וְיֵצֵא וַעֲשֵׂה אֶת־עֲלֹתוֹ וְאֶת־עֹלֹת הָעֵם וְכֹפֶר בָּעֲוֹן וּבְעֵד הָעֵם :
כ וְיֵשִׁי שְׁנֵי בָשָׂן מְחוֹבְדִּין כֹּה וְאֵת חֶלֶב הַחַטָּאת יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ :
כא וְהִמָּשַׁח אֶת־הַשְּׁעִיר לְעֹזָאוֹל וּכְבֶּס בְּגָדָיו וְרָחֵץ אֶת־בָּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
וְיַחְרִיבֵן יָבֹוא אֶל־הַמִּחְנֶה : כב וְאֵת פֶּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁעִיר
הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוֹבֵא אֶת־דָּמָם לְכֹפֶר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצֵא אֶל־מַחוּץ
לַמִּחְנֶה וְשִׁפּוֹ בְּאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם וְאֶת־בָּשָׂרָם וְאֶת־פָּרָשָׁם : כג וְהַשְׂרָף
אֹתָם וּכְבֶּס בְּגָדָיו וְרָחֵץ אֶת־בָּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְיַחְרִיבֵן יָבֹוא אֶל־
הַמִּחְנֶה : כד וְהִיתָה לָכֶם דְּחָקָת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹת

יב ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
 יג חפניו קמרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את
 הקמרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקמרת את הכפרת
 יד אשר על העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו
 על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם
 מז באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את
 דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר
 מו והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת
 בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
 יז השכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד
 בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל
 יח קהל ישראל: שני יוצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו
 ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב:
 יט והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת
 כ בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת
 כא המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן את שתי ידיו
 על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת
 כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד
 כב איש עתי המדברה: ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל
 כג ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל
 מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם
 כד שם: ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו
 ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם:
 כה שלישו שני כשחן פחיתין ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:
 כו והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
 כז ואחרי כן יבוא אל המחנה: ואת פר החטאת ואת שעיר
 החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ
 כח למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרעם: והשרף
 אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
 כט המחנה: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
 לחדש

לה' תענו את נפשתיכם וכי לא ת' ש' האזרח והגר
 הגר בתוכם : י פריכיום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל
 הטאתיכם לפני יהוה תטהרו : יא שבת שבתון היא לכם ועניתם
 את נפשתיכם חקת עולם : יב וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר
 ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדיו הכהן בגדי
 הקדש : יג וכפר את מקדש הקדש ואת אהרן מועד ואת המזבח
 יכפר ועל הכהנים ועל כל בני הקהל יכפר : יד והיה זהו לכם
 לחקת עולם לכפר עלי בני ישראל מקדשם ואת שנתה ויעש
 כאשר צוה יהוה את משה : פ יז רביע י' וידבר יהוה אל משה
 לאמר : יג דבר אל אהרן ואליהוואל כל בני ישראל ואמרת
 אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : יג איש איש מבית ישראל
 אשר ישחט שור או בקר או ארז במח ה' או אשר ישחט מחוץ
 למחנה : יד ואלפתח אהל מועד לא הביאו להקריב ק' בן ליהוה
 לפני משכן יהוה הם יחשב לאיש החוץ הם שפך ונכרת האיש
 החוץ מקרב עמו : יז למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם
 אשר הם זבחים על לפני השרה והביאם ליהוה אלפתח אהל מועד
 אל הכהן ונכחו זבחי שלמים ליהוה אותם : יז ורק הכהן את הדם
 על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר הח' לבית גיתח ליהוה :
 יז ולא יזבחו עוד את זבחייהם לעצירם אשר הם זנים אהריהם
 חקת עולם תהיה זאת להם לדורתם : חטישי שלשי כנה מחוברין
 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם
 אשר יעשה עקה או זבח : יז ואלפתח אהל מועד לא יביאנו חטאת
 זאת ליהוה ונכרת האיש החוץ ממו : יז ואיש איש מבית ישראל
 ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל בלדם ונתתי פני בפני האכלת
 את הדם והכרתי אתה מקרב עמך : יז פ' נפש הבשר בדם הוא
 ואני נתתי לכם עליהם לחלל כפר על נפשתיכם פ' חרש הוא
 בנפש יכפר : יז עליון אמרתי לבני ישראל פ' נפש מכם לא
 תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם : יז ואיש איש
 מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף
 אשר יאכל ושפך את דמו וכסו בזה : יז פ' נפש כל בשר דמו

לחדש תענו את נפשיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר
הגר בת־ככם : כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יהוה המהרו : שבת שבתון היא לכם וענייתם לא
את נפשיכם חקת עולם : וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר לא
ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי
הקדש : וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר : והיתה זאת לכם
לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש
כאשר צוה יהוה את משה : פ יז רביעי וידבר יהוה אל משה
לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ
למחנה : ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה
לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש
ההוא מקרב עמו : למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם
אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד
אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם : וזרק הכהן את הדם
על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה :
ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם :
חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם : חמישי שלישי כשהן מחוברין
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם
אשר יעלה עלה או זבח : ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות
אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו : ואיש איש מבית ישראל
ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת
את הדם והכרתי אתה מקרב עמה : כי נפש הבשר בדם הוא
ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשיכם כי הדם הוא
בנפש יכפר : על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מבם לא
תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם : ואיש איש
מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף
אשר יאכל ושפך את דמו וכסחו בעפר : כי נפש כל בשר דמו
בנפשו

בנפשו הוא ואמר דבני ישראל הם פל־בשר לא תאכרו פי נפש
 כד־בשר דמו הוא פל־אכלו וקרת : יו וכד־נפש אשר תאכל
 נבלה ומרפה באורח ובגור וכפס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 הערב ומחר : יא ואם לא יבסם ובשרו לא ירחץ ונשא עונו : פ
 יח * וידבר יהוה אל־משה לאמר : ב דבר אל־בני ישראל
 ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם : ג כמעשה ארץ־מצרים אשר
 ישבתם־בה לא תעשו וכמעשה ארץ־כנען אשר אני כבא
 אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו : ד את־משפטי
 תעשו ואתיחקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם :
 ה וימרתם את־חקתי ואת־משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי
 בהם אני יהוה : ו ששוי איש איש אל־פר־שאר בשרו לא
 תקרבו לגלות ערוה אני יהוה : ז ערות אביו וערות אמו לא
 תגלה אמה הוא לא תגלה ערוה : ח ערות אשת־אביו לא
 תגלה ערות אביו הוא : ט ערות אחותו בת־אביו או בת־אמה
 מולד : י בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותו : יא ערות בת־בנו
 או בת־בתו לא תגלה ערותו כי ערותה הגה : יב ערות בת־
 אשת אביו מולדת אביו אחותה היא לא תגלה ערותה : יג
 ערות אחות־אביו לא תגלה שאר אביו הוא : יד ערות אחות־
 אמה לא תגלה פי־שאר אמה הוא : טו ערות אחי־אביו לא
 תגלה אל־אשתו לא תקרב דחתה הוא : טז ערות פרתה לא
 תגלה אשת בנו הוא לא תגלה ערותה : יז ערות אשת־אחיו
 לא תגלה ערות אחיו הוא : יח ערות אשה ובתה לא תגלה את־
 בת־בנה ואת־בת־בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הגה זמה
 היא : יט ואשה אל־אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה
 בהויה : כ ואל־אשה בנות טמאתה לא תקרב לגלות ערותה :
 כא ואל־אשת עמיתך לא־יתנו שכבתה לזרע לטמאת־בה :
 כב וכמו־עד לא־תמן להעביר למקד ולא תחלל את־שם אלהיך אני
 יהוה : כג עיני רביעי כשׁו מו־זכרין כב וא־ת־זכר לא תשכב משכבי
 אשה תועבה הוא : כד ובכל־בהמה לא־תמן שכבתה לטמאת־בה
 ואשה לא־תעמד לפני בהמה להביא תכל הוא : כה אריתטמא

בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש
טו כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת : וכל נפש אשר תאכל
נבלה וטרפה באזרח ובגר ובכם בגדיו ורחץ במים וטמא עד
טז הערב וטהר : ואם לא יכבם ובשרו לא ירחץ ונשא עונו : פ
א ב יח וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם : כמעשה ארץ מצרים אשר
ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
ד אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו : את משפטי
תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם :
ה ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי
י בהם אני יהוה : ס ששי איש איש אל כל שאר בשרו לא
ז תקרבו לגלות ערוה אני יהוה : ס ערות אביך וערות אמך לא
ח תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה : ס ערות אשת אביך לא
ט תגלה ערות אביך הוא : ס ערות אחותך בת אביך או בת אמך
י מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן : ס ערות בת בנך
יא או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה : ס ערות בת
אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה : ס
יב יג ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא : ס ערות אחות
יד אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא : ס ערות אחי אביך לא
טו תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא : ס ערות כלתך לא
טז תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה : ס ערות אשת אחיך
יז לא תגלה ערות אחיך הוא : ס ערות אשה ובתה לא תגלה את
יח בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה
יח הוא : ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה
יט בחייה : ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה :
כ ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה :
כא ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני
כב יהוה : שביעי רביעי כשהן מחוברין ואת זכר לא תשכב משכבי
כג אשה תועבה הוא : ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה
כד ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא : אל תטמאו
בבל

בְּבִרְיָאֲהָ כִּי בָכַל־אֶלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מִשְׁכָּח חֲפִיכֶם׃
 כה וְתִטְמָא הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וְתִקָּא הָאָרֶץ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
 לו וְשִׁמְרֶתֶם אֹתָם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת
 הָאֵלֶּה הַאֲזִינָה וְהִנֵּה הֵנָּה בְּתוֹכְכֶם׃ יז כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשׂוּ
 אֲנִי־יְיָ הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְתִטְמָא הָאָרֶץ׃ מִפְּטֹר כה וְלֹא־תִקְיֹא
 הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּמַמָּאֵכֶם אֲתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם׃
 כח כִּי כָד־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרַתוּ הַנַּפְשׁוֹת
 הָעֹשֶׂת בְּקֶרֶב עַמָּם׃ י וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־מִשְׁמְרָתִי לִבְלֹתִי עֲשׂוֹת מַחֲקֹת
 הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ

יט ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יז דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם חֲדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם׃ יז אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָא׃ וְאֶת־שִׁבְתָּתִי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם׃ יז אֲלֵתִפְנוּ אֶל־הָאֱלֹלִים וְאֵלֵהֶי מִסִּבָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ יז וְכִי תִזְכְּחוּ בַּח לְעָלְמִים לַיהוָה לִרְצוֹנְכֶם
 תִּזְכְּרוּהוּ׃ יז בְּיוֹם זִבְחֶכֶם וְאֶכֶל וּמִמְחַדָּת וְהַנּוֹתֵר עֲדָיוֹם הַשְׁלִישִׁי
 בְּאֵשׁ יִשָּׂרָף׃ יז וְאִם הָאֵכֶל יֵאָכֵל בְּיוֹם הַשְׁלִישִׁי פְגוּל הוּא לֹא
 יִרְצָה׃ יז וְאֵכְלוּ עֲוֹנוֹ יֵשָׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ
 הַהִיא מִיִּמֶיהָ׃ יז וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֹאֶת
 עֹדֶה לְקָצֵר וּלְקַט קִצִּירָהּ לֹא תִקָּט׃ יז וְכִרְמֶה לֹא תַעֲדֹל וּפֶטֶר
 פֶּרְמֶה לֹא תִקָּט לַעֲנִי וְלַגֵּר תַּעֲזוֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
 יז לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא־תִבְכְּשׁוּ וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ׃ יז וְלֹא־
 תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לִשְׁקֹר וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ יז לֹא־
 תַעֲשֶׂק אֶת־הָעֵד וְלֹא תִגֹּד לְאֶחָד־לִי פֶעֶדֶת שָׂבִיר אֲתָהּ עַד־בִּקֹּר׃
 יז לֹא־תִקְלָל חֵרֶשׁ וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן כִּכְשֶׁ׃ וּרְאֵת מֵאֲחִיהֶיךָ אֲנִי
 יְהוָה׃ שְׁנֵי חֲמִישֵׁי כֶּהֱן כַּחֲבוּיִן סו לֹא־יִהְיֶשׁוּ עָלַי בְּמִשְׁפָּח לֹא־יִתְשָׂא
 כְּנִידֹלָף וְלֹא תִחַדֵּר פָּנַי גְּדוֹל בְּצִדְךָ תִשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ׃ יז לֹא־תִלְוֶה
 רֵבִיב בִּי מִיָּה לֹא תַעֲמִיד עֲלֵיכֶם הַיָּה אֲנִי יְהוָה׃ יז לֹא־תִשָּׂא אֶת־
 אֶחִיךָ בַּלְבָּבָהּ הוֹכֵחַ תוֹכִית אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־יִתְשָׂא עָלָיו חֲטֵא׃
 יז לֹא־קָס וְלֹא־תַטְמֹל אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶת־בִּתְּךָ לְקַדֵּשׁ כְּמִיָּה אֲנִי

בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם:
 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיבה: כה
 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת כו
 האלה האזרח והגר הגר בתוכם: כי את כל התועבת האל עשו כו
 אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: מפטיר ולא תקיא כה
 הארץ אתכם בטמאכם אתה באיזר קאה את הגוי אשר לפניכם:
 כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות כט
 העשת מקרב עמם: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות ל
 התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

פ פ פ

יט וירבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל א פ
 ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה
 אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה ג
 אלהיכם: אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם ד
 אני יהוה אלהיכם: * וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם ה
 תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי י
 באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא י
 ירצה: ואכליו עונן ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ח
 הווא מעמיה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת ט
 שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרטי י
 כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: *
 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא יא יב
 תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא יג
 תעשק את רעך ולא תנזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר:
 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יד
 יהוה: שני חמישי כשהן מחוברין לא תעשו עול במשפט לא תשא טו
 פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך טז
 רכיל בעמיק לא תעמד על דם רעך אני יהוה: לא תשנא את יז
 אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא:
 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יח
 יהוה ילוי * ישראל

יהוה : י אלהיך תשמרו בהמה לא תרביע בלאם עקד לא
 תזרע פלאים ובגד פלאים שרימנו לא וגלה עקד : ואי כי
 ישלב את אשה שכבת זרע והיא שפחה וחרפת לאיש והפכה לא
 נפדה לא חפשה לא נתנה בקדש תהיה לא וימנו כי לא
 חפשה : כ והביא את אשמו כיהה אלהיך אלה מיד אלה
 אשם : כג וכפר עליו הפה באיל האשם לפני יהוה עשי משאתו
 אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא : פ שליש י וכי יבאו
 אלהיך ויביעם פלעין מאכל וערלתם ערלתו את פרו שלש
 שנים יהיה לכם ערלים לא ואכל : כז ובשנה הרביעית יהיה פל
 פרו ריש הרולים ליה : כח ובשנה החמישית תאכלו את פרו
 להוסיף לכם תריותיו אני יהוה אלהיכם : ט לא תאכלו עלי דם
 לא תחשיו ולא תעונו : י לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית
 את פאת זקנה : יא ושלם לפי לא תתנו בבשרכם וכתבת
 קמיע לא תהיו נכס אני יהוה : יב אלהיך אל יכתב להונתה
 ולא יתונה הארץ ומלאה הארץ זמה : יג את שבתת השמור
 ומדדשי תראו אני יהוה : יד אלהיך אלהיך אלהיך ואלהיך
 אלהיך תמאנה בהם אני יהוה אלהיכם : טז מפני שיהיה
 תקום וידות פני זקן וראת מאמה אני יהוה : טז רביעי ששי
 כשה מחובר לגן ובי גור אתה גר בא יכם לא תונו אתו : יז פארת
 מכם יהיה לכם הגר והגר אתכם ואהבת לו פמה פיהם
 היותם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : יח לא תשנינו יול
 במשפט זמה במורה ובמשנה : יט מאני צדק אלהיך
 איפת צדק ודני צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשריה צאתי
 אלהם הארץ מצרים : כ ושמרתם את דבר חקתי ואת דברי פטי
 ועשיתם אדם אני יהוה : פ כ חשי א ודבר יהוה אלהיך
 לאמר : ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל וכו' וכו'
 הגר בן ישראל איש יתו מזרעו למך מות יומת עם הארץ
 ירמיהו באבן : י ואני אתו אתה פני באיש שהוא והכרתי אתו
 כקרב גמי פי מזרעו נתי למלך למשן במא אתה מדדשי ולחלל
 את שם קדשי : י ואם העלם ועלמו עם הארץ אתה מדדשי מן
 האיש

יט יהוה : את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא
 כ תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך : ואיש כי
 ישכב את אישה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפרדה לא
 נפרדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא
 כא חפשה : והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל
 כב אשם : וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
 כג אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא : ד שלישי וכי תבאו
 אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרוי שלש
 כד שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל : ובשנה הרביעת יהיה כל
 כה פרוי קדש הלולים ליהוה : ובשנה החמישת תאכלו את פרוי
 כו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם : לא תאכלו על הדם
 כז לא תנחשו ולא תעוננו : לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית
 כח את פאת זקנך : ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת
 כט קעקע לא תתנו בכם אני יהוה : אל תחלל את בתך להזנותה
 ל ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה : את שבתתי תשמרו
 לא ומקדשי תיראו אני יהוה : אל תפנו אל האבת ואל הידענים
 לב אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם : מפני שיבה
 תקום והזדורת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה : ס רביעי ששי
 לג לד כשהן בחיברין וכי יגור אהך גר בארצכם לא תונו אותו : כאזרח
 מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים
 לה הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : לא תעשו עול
 לו במשפט במדה במשקל ובמשורה : מאזני צדק אבני צדק
 איופת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
 לו אתכם מארץ מצרים : ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
 א ועשיתם אתם אני יהוה : פ ב חמישי וידבר יהוה אל משה
 ב לאמר : ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר
 הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ
 ג ויגמחו באבן : ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו
 ד מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל
 ד את שם קדשי : ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן
 האיש

הָאִישׁ הַהוּא בָּתֵּתוֹ כִּנְדָּעוֹ לַמֶּלֶךְ לְבִלְעֵי הַמּוֹת אֹתוֹ׃ הַיִּשְׁכֵּמְתִּי אֲנִי
 אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וּהְכַלְתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־הַנָּשִׁים
 אַחֲרָיו לְזִנוּת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְרֵב עִמָּם׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְתָּח אֶל־
 הָאֵבֶת וְאֶל־הַיָּדְעָנִים לְזִנוּת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בְּנֶפֶשׁ הַהוּא
 וְהַכֵּלְתִּי אֹתוֹ מִקְרֵב עִמּוֹ׃ וְהִתְבַּדְּשְׁתָּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ שְׁשִׁי שְׁבִיעִי כֹהֵן מְחֻבָּר׃ ח וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־חֻקֹּתִי
 וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם׃ ט כִּי־אִישׁ אִישׁ אִשְׁלֵי יִקְלַל
 אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוֹמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קָלָל דָּמּוּ בּוֹ׃ י וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִנְאֹף אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֹף אֶת־אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ מוֹת־יוֹמָת
 הַנֶּאֱפָה וְהַנֶּאֱפָת׃ יא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁכַב אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו עֲרוֹת אָבִיו
 גִּלָּה מוֹת־יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמִיהֶם בָּם׃ יב וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁכַב אֶת־
 בְּתֻלָּתוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם תְּבֵלָה עִשּׂוֹ דְּמִיהֶם בָּם׃ יג וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִשָּׁכַב אֶת־זִכְרֹן מִשְׁכָּבִי אֲשֶׁה תוֹעֵבָה עִשּׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוֹמָתוֹ
 דְּמִיהֶם בָּם׃ יד וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־אִמָּהּ זִמָּה הוּא
 בְּאִשׁ יִשְׂרָפּוּ אֹתוֹ וְאֶתְהוֹן וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּזִמְבָּכָם׃ טו וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִתֵּן שִׁכְבָּתוֹ בְּבַהֲמָה מוֹת יוֹמָת וְאֶת־הַבְּהֵמָה תַּהַרְגּוּ׃ טז וְאִשְׁתּוֹ
 אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהִגַּת אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־
 הַבְּהֵמָה מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמִיהֶם בָּם׃ יז וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אִתּוֹ בֵּת
 אָבִיו אֹרֵי־בֵת־אִמּוֹ וְרָאָה אֶת־עֲרוֹתָהּ וְהָיָה תְּרָאָה אֶת־עֲרוֹתוֹ חֶסֶד
 הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינַי בְּנֵי עַמָּה עֲרוֹת אֶתְלוֹ גִּלָּה עָלָיו וְשָׂא׃ יח וְאִישׁ
 אֲשֶׁר־יִשָּׁכַב אֶת־אִשָּׁה דָּוָה וְגִלָּה אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־עֲקָהּ הִעֲלָה
 וְהוּא גִלָּתָהּ אֶת־מִקְוֹר דְּמִיָּה וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרֵב עִמָּם׃ יט וְעֲרוֹת
 אֲחֻזָּת אִמָּהּ וְאֲחֻזָּת אָבִיהָ לֹא תִגְלָה בִּי אֶת־שְׂאֵרוֹ הִעֲרָה עוֹנֶם יִשְׂאוּ׃
 כ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁכַב אֶת־דֹּדָתוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גִּלָּה חֲטָאִים יִשְׂאוּ עֲרִירִים
 יָמָתוֹ׃ כא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אֲחִיו גִּלָּה
 עֲרִירִים יִהְיוּ׃ כב וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וְעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׂמָּה לְשִׁכְתְּ
 בָּהּ׃ שְׁבִיעִי כֹהֵן וְלֹא תִלְכוּ בַּחֲקֵת הַנּוֹי אִשְׁלֵי־אֲנִי מִשְׁלַח מִבְּנֵיכֶם בִּי
 אֶת־כָּל־אֹדָה עִשּׂוֹ וְאֶקֶץ בָּם׃ כג וְאָמַר לָכֶם אֲתֶם תִּירָשׁוּ אֶת־אֲדָמָתְכֶם
 וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לָּכֶם לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ אֶרֶץ זָבֶת חֶרֶב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם

האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו : ושמתי אני ה
את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים
אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם : והנפש אשר תפנה אל ו
האבת ואל הידענים לזנת אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא
והכרתי אתו מקרב עמו : והתקדשתם והייתם קדשים כי אני ו
יהוה אלהיכם : ששי שביעי כששן מהוברין ושמרתם את חקתי ה
ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם : כי איש איש אשר יקלל פ
את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו : ואיש י
אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת
הנאף והנאפת : ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו יא
גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם : ואיש אשר ישכב את יב
כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם : ואיש אשר יג
ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו
דמיהם בם : ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא יד
באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם : ואיש אשר יז
יתן שכבתו בבחמה מות יומת ואת הבחמה תהרגו : ואשה יז
אשר תקרב אל כל בחמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת
הבחמה מות יומתו דמיהם בם : ואיש אשר יקח את אחת בת י
אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד
הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא : ואיש יח
אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה
והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם : וערות יט
אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו :
ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חמאם ישאו ערירים כ
ימתו : ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלו כא
ערירים יהיו : ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם כב
אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
בה : שביעי ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי כג
את כל אלה עשו ואקץ בם : ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם כד
ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם

פ פ פ

אז

כה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: מפשיר והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר בו הבדלתי לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה כי ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי: ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם:

פ פ פ

א כא ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת ב אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו ג הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחתו ד הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: לא ה יטמא בעל בעמיו להחלו: לא יקרהח* קרהח בראשם ופאת י זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם ז הם מקריבם והיו קדש: * אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה ח גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה ט מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת י באש תשרף: ס והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבוש את הבגדים את ראשו לא יפרע יא ובגדיו לא יפרס: ועל כל נפשת מת דא יבא לאביו ולאמו לא יב יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי יג נזר שמן משיחת אלהיו עליו אני יהוה: * והוא אשה בבתוליה יד יקח: אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה טו מעמיו יקח אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: ס זי יז שני וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: יח כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או יט כ שרוע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבן כא או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: כל

איש

*יקרהח ק' לוי *ישראל

אִישׁ אֲשֶׁר־בוֹ מוֹם מִזֶּלֶל אֲחֵרוֹ הִבְחִן לֹא יֵגֵשׁ לַהֲקָרִיב אֶת־יְשׁוּ
 יְהוָה מוֹם בּוֹ אֵת דָּתָם אֲחֵרוֹ לֹא יֵגֵשׁ לַהֲקָרִיב׃ כ ג דָּתָם אֲחֵרוֹ
 בְּקֹדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים וּבִיְדֵי הַקִּדְשִׁים יֵאָכֵל׃ כ אִם אֶל־הַפֹּרֶקֶת לֹא יָבֹא
 וְאֶל־מִזְבֵּחַ לֹא יֵגֵשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יַחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשִׁי כִּי אֲנִי יְהוָה
 מִקְדָּשִׁי׃ כ ב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
 כ ב ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ י דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְיִגְדְּלוּ
 בְּקֹדְשִׁי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחַלְּלוּ אֶת־יְדֵי־יְהוָה קֹדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם
 מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה׃ י אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כֹּל־אִישׁ אֲשֶׁר־
 יִקְרַב מִפְּרִיזוֹעֵכֶם אֶל־הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִרְדּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִיהוֹת
 וּמִמָּאֵתוֹ עָלָיו וּנְכֹרֶתָהּ תִּנָּפֵשׁ הַהוּא מִדַּפְּנֵי אֲנִי יְהוָה׃ י אִישׁ אִישׁ
 מִזֶּלֶל אֵת ׀ וְהוּא צִוּעַ אֵו זָב בְּקֹדְשִׁים לֹא יֵאָכֵל יָד אֲשֶׁר יִמְהַר
 וְהִנָּלַע בְּבֶטֶט־מֵאֵלֶּפֶשׁ אִישׁ אֲשֶׁר־תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שֹׁכֵב־תֹּזַרַע׃ י אִישׁ
 אִישׁ אֲשֶׁר יֵגַע בְּכֶל־שִׁרְיָן אֲשֶׁר יֵטֵאֵלוֹ אִו בְּאֶדָם אֲשֶׁר וּמִמָּאֵלֶּוּ
 קָלָל מִמָּאֵתוֹ׃ י גִּנָּפֵשׁ אֲשֶׁר תִּנְעֹבוּ וּמִמָּאֵה יִדְהַעֲרֹב וְלֹא יֵאָכֵל מִן־
 בְּקֹדְשִׁים כִּי אִם־תִּחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמִים׃ י וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וּמְהֵר וְאַחֵר יֵאָכֵל
 כִּי יִהְיֶה קֹדְשִׁים כִּי לִחְמוֹ הוּא׃ י גִּבְרָה וּשְׂרָפָה לֹא יֵאָכֵל לְטִמְאָה־יִבֶּה
 אֲנִי יְהוָה׃ י וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלֵי חֹטֵא וּמִתּוֹ בּוֹ
 כִּי יַחַלְּלוּ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים׃ י וּכְלִיזָר לֹא־יֵאָכֵל מִדָּשׁ תּוֹשֵׁב פֶּהוּ
 וַיִּכְיֹר לֹא־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ׃ י וְכֹהֵל כִּי־יִקְרָה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּכְפוֹ הוּא יֵאָכֵל
 בּוֹ וַיִּקֵּד בֵּיתוֹ הֵם יֵאָכְלוּ בִלְחָמוֹ׃ י וּבִתְיָבֶהֱ כִי תִהְיֶה לִי יֵשׁוֹר הוּא
 בְּתִרּוּמַת הַקִּדְשִׁים לֹא תֵאָכֵל׃ י וּבִתְיָבֶהֱ כִי תִהְיֶה אֶלְמָנָה
 וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אִין לָהּ שֹׁכֵה אֶל־בֵּית אָבִיהָ כִּי־עוֹרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ
 תֵּאָכֵל וּכְלִיזָר לֹא־יֵאָכֵל בּוֹ׃ י וְאִישׁ כִּי־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וַיִּסַּף
 חַמִּישִׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַפֶּהוּ אֶת־הַקֹּדֶשׁ׃ י וְלֹא יַחַלְּלוּ אֶת־קֹדְשִׁי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר־יְרִימוּ לִיהוָה׃ י וְהִשְׂיִאוּ אוֹתָם עֵין אֲשִׁמָּה
 בְּאֶכְלָם אֶת־קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים׃ פ שְׂרִישׁ ׀ וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ י דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִחֵגֶר בְּיִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִקְרַב קִרְבָּנוֹ קִבְּלֵי־יְדֵיהֶם וְלִכְבֵּי־יְדֵיהֶם וְאֲשֶׁר־יִקְרַבוּ
 לִיהוָה לְעֹלָה׃ י לְרֹצְחֵיכֶם תָּמִים זָכָר בְּבָקָר בְּכֹשֶׁטִים וּבְעֹזִים׃

איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את איש
יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב : לחם אלהיו כג
מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל : אך אל הפרכת לא יבא כד
ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם : וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל : פ כז
כב וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו ויניזו א כ
מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם
מקדשים לי אני יהוה : אמר אלהם לדדתיכם כל איש אשר
יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה : איש איש ד
מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או ה
איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו
לכל טמאתו : נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים : ובא השמש וטהר ואחר יאכל ו
מן הקדשים כי לחמו הוא : גבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה ה
אני יהוה : ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו ט
כי יחללהו אני יהוה מקדשם : וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן י
ושכיר לא יאכל קדש : וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל יא
בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו : ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא יב
בתרומת הקדשים לא תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה יג
וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה
תאכל וכל זר לא יאכל בו : ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסק יד
חמישיתו עליו ונתן לכהן את הקדש : ולא יחללו את קדשי טו
בני ישראל את אשר ירימו ליהוה : והשיאו אותם עון אשמה טז
באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם : פ שמיני וידבר יז
יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני יח
ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו
ליהוה לעלה : לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים : יט

כ פל אֲשֶׁר־יָבוּ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם׃ כא וְאִישׁ
 כִּי־יִזְכֹּיב וּבַחֲשִׁלְמִים לִיהְוֶה לִפְלֹאֲלֵהוּ אוֹ לְנִדְבָה בְּבִקְרָאוֹ
 בְּצֹאן תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כְּדִמִּים לֹא יִהְיֶה יָבוּ׃ כב עֲלֵת אוֹ שִׁבּוֹר
 אוֹ חֲרוֹץ אוֹ יִזְכֹּר אוֹ גִּבּ אוֹ יִדְפֹת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה
 וְאִשָּׁה לֹא־תִתֵּנוּ מִמֶּהם עַל־חַמּוֹנָה לִיהוָה׃ כג וְשׂוֹר וְשֶׁה שְׂנֵי
 וְקִלוֹט נִדְבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּפְנֵדֵר לֹא יִרְצֶה׃ כד וּמִעֵקֶה בְּתוֹת
 וְנִתּוֹק וּכְרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃ כה וּמִיד
 בּוֹדֵכֵר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִפְּלִיאָה כִּי מִשְׁתָּתֶם
 בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם׃ ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
 כו שׂוֹר אוֹ־יִזְכֹּב אוֹ־עֲלֵת כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיָּמִים
 הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצֶה לְקַדְּמוֹ אִשָּׁה לַיהוָה׃ כז וְשׂוֹר אוֹ־שֶׁה אֹתוֹ
 וְאִתְּכֶם לֹא תִשְׁחַטּוּ בַּיּוֹם אֶחָד׃ כח וּכְוִיתֻכְחוּ וּבַחֲתוּדָה לַיהוָה
 לְרָצוֹנְכֶם תִּזְכְּחוּ׃ י בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
 אֲנִי יְהוָה׃ יא וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ יב וְלֹא
 תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי וְנִכְבְּשִׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
 מְקַדְּשֵׁכֶם׃ יג תְּמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַהּוֹת לָכֶם לֹא־הֵימֶנִי
 אֲנִי יְהוָה׃ פ כג רַב־עֵיִא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כד דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְדָּאֵי
 קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָיו׃ ט שִׁשְׁתֵּי־יָמִים תִּשָּׂה מִלֵּאֵל וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שַׁבָּת שַׁבְתוֹ מִקְדָּא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שִׁבְתָּ הוּא לִי וְהָ
 כָּל־מִשְׁבְּתֵיכֶם׃ פ י אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְדָּאֵי קֹדֶשׁ אֵשׁ יי
 תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ יא בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת יָמִים בַּחֲדָשׁ
 בְּיוֹם הַדְּרִבִּים פֶּסַח לַיהוָה׃ יב וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ בְּיוֹם הַזֶּה
 חַמּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצְוֹת הָאֵלֶּה׃ יג בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְדָּאֵי
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כְּדִמְלָאכַת עֲלִידָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ יד הַיּוֹם בְּתָם אִשָּׁה
 לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְדָּאֵי־קֹדֶשׁ כָּל־לֵאכַת עֲבִידָה
 לֹא תַעֲשׂוּ׃ פ ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יז דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־יִקְבְּלוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
 וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבִּיתֶם אֶת־עֲשִׂמֹר רִאשִׁית כְּצֹרֶם אֶל־
 הַבֶּקֶן׃ יח וְהָיָה אֶת־הַקֹּמֶץ׃ יט כָּל־יְהוָה לְרָצוֹנְכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת
 יִנִּיפְנוּ

כ כ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם : ואיש
 כ כ כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או
 כ כ בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו : עורת או שבור
 או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה
 כ כ ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה : ושור ושה שרוע
 כ כ וקלוט נדבה תיש : אתו ולנדר לא ירצה : ומעוך וכתות
 כ כ ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו : ומיד
 בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם
 כ כ בהם מום בם לא ירצו לכם : ם וידבר יהוה אל משה לאמר :
 כ כ כי שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום
 כ כ השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה : ושור או שה אתו
 כ כ ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
 ל ל לרצונכם תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר
 א א לב אני יהוה : ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה : ולא
 תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה
 ג ג מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 א א ב אני יהוה : פ כג רביעי וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
 בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי
 ג ג קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
 שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה
 ד ד בכל משכתיכם : פ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר
 ה ה תקראו אתם במועדם : בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש
 ו ו בין הערבים פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
 ז ז המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא
 ח ח קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו : והקרבתם אשה
 ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה
 ט ט לא תעשו : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
 וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל
 יא יא הכהן : והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
 יניפנו

וַיִּנָּחֵם ה' וַיִּשְׁלַח יְיָ עֲשִׂיתָם בְּיוֹם הַנּוֹפֶכֶם אֶת־יְהוָה עֹמֵר כֶּבֶשׂ תָּמִיד
 בְּיָדְכֶם לְעֹלֶה לַיהוָה: י' וּמִנַּחְתּוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 אִשָּׁה לַיהוָה רִיחַ נִיחָח וְנִסְכָּה יוֹ רְבִיעִית הֶחָיִן: י"ד וְלֶחֶם וּקְלַי
 וְכֹרֶמֶל לֹא־תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֵבִיאֲכֶם אֶת־קֶרְבֹּן
 אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: ס' וּסְפַרְתֶּם
 לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֵבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת
 שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: ס"ג עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ
 רִמְשִׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: י"ז מִמִּשְׁבְּתֵיכֶם
 תֵּבִיאוּ לָחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֻמֵּין
 הָאֶפֶינָה בְּכוּרִים לַיהוָה: י"ח וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הָלֶחֶם שִׁבְעַת כֶּבֶשִׂים
 תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפָר בֹּרֶכֶק אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה
 וּמִנַּחְתָּם וְנִסְכֵּיהֶם אִשָּׁה רִיחַ־נִיחָח לַיהוָה: י"ט עֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־
 עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֹבַח שְׁלָמִים: כ' וְהִנִּיחָה
 חֲבֹתָיִם אֹתָם עַל לָחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כִבְשִׂים
 קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַפָּהֶן: כ"א וּקְרַאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם פְּרִמְזֹאֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־
 מִשְׁבְּתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: כ"ב וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצְרֵי אֲרָצְכֶם לֹא־תִבְלֹד
 פֶּאת שִׂדְרָה בְּקִצְרָהּ וְלֶקֶט קִצְרָהּ לֹא תִבְקַט גִּעְנִי וְלֹגֶר תִּינָח
 אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כ"ג חֹמֶשׁ כ' וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: כ"ד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
 לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ: כ"ה פְּרִי־
 מִלֹּאֶכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: ס' וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כ"ו אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם
 הַבִּכּוּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־פְּשִׁיכֵיכֶם
 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: כ"ז וּבְפְרִמְזֹאֶת לֹא תַעֲשׂוּ בְיוֹצֵם הַיּוֹם
 הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כ"ח כִּי
 בְּיִמֵּי־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִעָנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם וְנִכְרַתָּה מִיִּמִּית:
 כ"ט וּבְיִמֵּי־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה פְרִמְזֹאֶת בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי
 אֶת־יִמֵּי־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרָב יָמָה: ל' פְּלִי־מִלֹּאֶכֶת לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: ל"א שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם

יניפנו הכהן : ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים יב
 בן שנתו לעלה ליהוה : ומנחתו שני עשרנים סלת כלולה בשמן יג
 אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה* יין רביעת ההין : ולחם וקלי יד
 וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן
 אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם : ס וספרתם טו
 לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע
 שבתות תמימת תהיינה : עד ממחרת השבת השביעת תספרו טז
 חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה : ממושבתיכם יז
 תביאו לחם תנופה שנים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ
 תאפינה בכורים ליהוה : והקרבתם על הלחם שבעת כבשים יח
 תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
 ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה : ועשיתם שעיר יט
 עזים אחד לחמאת ושני כבשים בני שנה לזבח על יום : והניף כ
 הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים
 קדש יהיו ליהוה לכהן : וקראתם בעצם היום הזה מקרא כא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל
 מושבתיכם לדרתיכם : ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה כב
 פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב
 אתם אני יהוה אלהיכם : פ חמישי וידבר יהוה אל משה כג
 לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד כד
 לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש : כל כה
 מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אייה ליהוה : ס וידבר כי
 יהוה אל משה לאמר : אך בעשור לחדש השביעי הזה יום כו
 הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
 והקרבתם אשה ליהוה : וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום כח
 הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם : כי כט
 כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה :
 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי ל
 את הנפש ההוא מקרב עמה : כל מלאכה לא תעשו חקת לא
 עולם לדרתיכם בכל משבתיכם : שבת שבתון הוא לכם לב
 ועניתם

ועניתם את־נפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֹב מַעֲרֹב עַד־עָרֹב
תִּשְׁכְּתוּ שַׁבְּתֵכֶם : פ שִׁשִּׁי לֹא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : י וַיְדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הִזָּה חַג
הַסִּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה : יא בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־
כֹּל־אֹכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : יב שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהוָה לָכֶם וְהִכַּרְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה
עֲצֻרָת הוּא כָּל־מִקְרֵאֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : יג אֲלֵה מוֹעֲדֵי יְהוָה
אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לַהֲקָרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ
וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִּים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ : יד מִלִּבְדֹּ שַׁבַּתֹּת יְהוָה
וּמִלִּבְדֹּ מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלִּבְדֹּ פֶלִיגְדֵיכֶם וּמִלִּבְדֹּ פְרִיגְדֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה : טו אֲךָ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תִּתְּנוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבַּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבַּתוֹן : טז וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי־עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ־אֵזֶבֶת וְעֵרְבֵי־
נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : טז וְהִגַּתֶּם אֹתוֹ
חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
תִּחְגּוּ אֹתוֹ : טז בַּסֶּפֶת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֹזֶרָה בְּיִשְׂרָאֵל
יִשְׁבּוּ בַסֶּפֶת : טז לְמַעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֶּפֶת הוֹשַׁבְתִּי אֶחֱבִנִי
יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
יז וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ כֹּד שִׁבְעִי
* וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : יז צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיהֶם
שֶׁמֶן זֵית זָךְ כְּתִיב לַמֶּאֱזֹרָה לַהֲעֵלֶת נֵר תָּמִיד : יח מִחוּץ לַפֶּרֶכֶת
הָעֵדֻת בְּאֵהָל מוֹלֵד יַעֲרֹךְ אֹהֶל אֶהְרֹן מַעֲרֹב עַד־בִּקְרָד לִנִּי יְהוָה
תָּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם : יט עַל הַמִּנְחָה הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת־
הַנֵּרִית לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד : פ * וּלְקַחְתָּ סֹלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה חֲקֹת שִׁנִּי עֶשְׂרִינָם יִהְיֶה הַחֲמֵה הָאֶחָת : י * וּשְׂמַת אֹתָם
שְׁתֵּים מַעֲרֹבִית יִשֵּׁשׁ הַמַּעֲרֹבֶת עַל הַשִּׁלְחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְהוָה :
י * וְנִתְּתָה עֲלֵי־הַמַּעֲרֹבֶת לִבְנֵה זָכָה וְהִיְתָה לֶלֶחֶם לְאֹזֶרָה אִשָּׁה
לַיהוָה : י * בַּיּוֹם הַשִּׁבְעִי בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : י * וְהִיְתָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וַיִּכְתְּבוּ
בַּמָּקוֹם

ועניתם את נפשיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב
 זג לה תשבתו שבתכם: פ ששי וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
 אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
 לה הסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש כל
 לו מלאכת עבדה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה
 ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה
 לו עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: אלה מועדי יהוה
 אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה
 לה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהוה
 ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם
 לז אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
 באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים
 מ ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם
 ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי
 מא נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו
 חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדדתיכם בחדש השביעי
 מב תחגו אתו: בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
 מג ישבו בסכת: למען ידעו דדתיכם כי בסכות הושבתי את בני
 ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
 מד וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל: פ בד שביעי
 א ב וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך
 ג שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד: מחוץ לפרכת
 העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה
 ד תמיד חקת עולם לדדתיכם: על המנורה המטהרה יערך את
 ה הנרות לפני יהוה תמיד: פ ולקחת סלת ואפית אתה שתיים
 ו עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ושמית אתם
 שתיים מערכות שש המערכת על השלחן המטהר לפני יהוה:
 ז ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה לכם לאזכרה אשה
 ח ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד
 ט מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
 במקום

במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו כאשר יהיה חקיו עולם : ס
 ויצא ב' אשה ישראלית והוא בן אשה מצרי בתוך בני ישראל
 וינצו במחנה בן ישראלית ואיש ישראל : י ויקב ברחמיה
 ישראלית את השם ויקלד ויביא אתו אלימשה ושם אמו
 שמות בתדברי לבטהדן : י ויניחו במשמר דפ'ש להם על
 פי יהוה : פ י וידבר יהוה אלימשה לאמר : י הוצא אתה מקלד
 אלימחול למחנה וסבכו כל השמעים את ידיהם עד אשר ורגמו
 אתו פליהעדה : ס ואלדני ישראל תדבר לאמר איש איש כי
 יקלד אלהיו ונשא חטאו : ס ונקב שב יתה מות יומת רגום
 ורגמו בו פליהעדה פגל פאורח בנקבו שם יומת : י ואיש כי
 יפה פלד נפש אדם מות יומת : י ומכה נפש בהמה ישלמה
 נפש תחת נפש : י ואיש כי יתן מום בעמיתו פאשר עשה פן
 ישה לו : י שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן פאשר
 יתן מום פאדם פן יתן בו : ס פטור כ' ומכה בהמה ישלמה
 ומכה אדם יומת : י משפט אחד יהיה לכם פגל פאורח יהיה
 כי אני יהוה אלהיכם : י וידבר משה אל בני ישראל ויצאו את
 המקלד אלימחול למחנה ורגמו אתו אבו ובני ישראל עשו
 כאשר צוה יהוה את משה : פ פ פ

כה * וידבר יהוה אלימשה בחר סיני לאמר : י דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אליה ארץ אשר אני
 נתי לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : י שש שנים תזרע שדה
 ושש שנים תזרע פריה ואכפת את תבואתה : י ובשנה
 השביעית שבת שבתו יהיה לארץ שבת ליהוה שדה לא תזרע
 ובכרם לא תזמר : י את ספיח קציר לא תקצור ואת ענני
 לא תבצר שנת שבתו יהיה לארץ : י והיתה שבת הארץ לכם
 לאכלה לה ולעבדה ולצאנה ולשכיריה ולתושביה הגרים עמה :
 י ולבהמתה ולחיה אשר בארצה תהיה ב' תבואתה לאכל : ס
 * וסבות לה שבע שבת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לה
 ימי שבע שבת שנים תשע וארבעים שנה : י והעברת שופר
 תו ועה בתדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפורים תעבירו שופר

במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ס
 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל י
 וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה יא
 הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו
 שלמית בת דברי למטה דן: ויניחוו במשמר לפרש להם על יב
 פי יהיה: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל יגיד
 אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו
 אתו כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי טו
 יקלל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם יהוה מות יומת רגום טז
 ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: ואיש כי יז
 יכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה נפש בהמה ישלמנה יח
 נפש תחת נפש: ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה בן יט
 יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר כ
 יתן מום באדם בן יתן בו: מפטיר ומכה בהמה ישלמנה כא
 ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כב
 כי אני יהוה אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את כג
 המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו ובני ישראל עשו
 כאשר צוה יהוה את משה: פ פ פ

כה וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני א ב
 ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
 נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ג
 ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: * ובשנה ד
 השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
 וכרמך לא תזמר: את ספיה קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך ה
 לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם ו
 לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך:
 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: ס * ז
 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ח
 ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר ט
 תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר

בְּכָל־אֲרָצֵיכֶם :: וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר
 בָּאָרֶץ לֵכֵי שְׂבִיָּה יוֹבֵל הוּא תְּהִיָּה לָכֶם וְיִשְׁבְּתֶם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ
 וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ : * יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תְּהִיָּה
 לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְטְרוּ אֶת־סִפְיָהּ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְרִיָּהּ :
 י כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תְּהִיָּה לָכֶם מִן־הַשָּׁנָה הַזֹּאת אֶת־זִבְוֹאתֶיהָ :
 י בַּיּוֹמֵת הַזֶּה יִזְבְּלֶה הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ : שְׁנֵי יָד וְכִי־
 תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר לַעֲמִיתְכֶּה אוֹ מְנָה בְּיַד עַמִּיתְכֶּה אֶל־תִּתְּנוּ אִישׁ אֶת־
 אָחִיו : * כ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחֵר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְכֶּה בְּמִסְפַּר
 שָׁנֵי־חִבּוּאֵת יִמְכְּרֶלָּהּ : * ל פִּי רַב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנֵתוֹ וּלְפִי
 מִנֵּי הַשָּׁנִים תִּמְעֵט מִקְנֵתוֹ כִּי מִסְפַּר חִבּוּאֵת הוּא מִכָּר קָדֶה :
 י וְלֹא תוֹוּ אִישׁ אֶת־עַמִּיתוֹ וִירֹאֶת מֵאֻלָּהּ כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : י וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֲדָם וְיִשְׁבְּתֶם עַל־אֲרֶץ לְבַטָּח : שְׁלֹשִׁי שְׁנֵי כִשְׁהָן מִחֻבּוּרֵן יִם וְנִתְּנָה
 הָאָרֶץ פִּיָּה וְאִכְלֶתֶם לְשִׁבְעַ וְיִשְׁבְּתֶם לְבַטָּח עָלֶיהָ : * וְכִי תֹאמְרוּ
 מִה־נֶּאֱבָל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נִאֲסַף אֶת־חִבּוּאֵתֵנוּ :
 כ וְצִוִּיתִי אֶת־בְּרֹכְתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וַעֲשֵׂת אֶת־חִבּוּאֶה
 לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים : * כ וְזִרְעֶתֶם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמוֹנֶת וְאִכְלֶתֶם מִן־
 חִבּוּאֶה יִשְׂוּ עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד־חִבּוּאֵת חִבּוּאֶה תִּבּוּאֶתֶה תִּאֲכֹלוּ וְיִשְׂוּ :
 כ וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכָּר לְצִמְתָּת פִּילִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אֲתֶם
 עַמִּדִּי : * כ וּבְכָל אֲרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם גֹּאֲלָה תִתְּנוּ לָאָרֶץ : * ס רִבְעִי
 כ כִּי־יָמוּת אֶחָיָה וּמִכָּר מֵאֲחֻזָּתוֹ וְכֹא גֹאֲלוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו וְגֹאֲלֵה אֶת
 מִמְכָּר אָחִיו : * כ וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה־לּוֹ גֹּאֵל וְהַשָּׁנָה יָדוֹ וּמִצָּא כְּדִי
 גֹאֲלָתוֹ : * כ וַחֲשַׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהָשִׁיב אֶת־הַקֶּרֶף לְאִישׁ אֲשֶׁר
 מִכָּר־לּוֹ וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ : * כ וְאִם־לֹא מִצָּא יָדוֹ דִּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה
 מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וּיָצֵא בִיבֹל וְשָׁב
 לְאֲחֻזָּתוֹ : * ס חֲמִישִׁי שְׁלִישִׁי כִשְׁהָן מִחֻבּוּרֵן כֶּסֶם וְאִישׁ כִּי־יִמְכָּר בֵּית־זֶוֹשֶׁב
 עִיר חוּמָה וְהָיְתָה גֹאֲלָתוֹ עַד־תֶּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תְּהִיָּה גֹאֲלָתוֹ :
 * וְאִם לֹא־יִגָּאֵל עַד־מָלֵאת לוֹ שָׁנָה תִמְכֹּמֶה וְקָם בְּבֵית אֲשֶׁר־כָּעִיר
 אֲשֶׁר־לֹא חֲמָה לַעֲמִיתָת לִקְנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יָצֵא בִיבֹל : * וְכִתִּי
 הַחֲצִיִּים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֲמָה סָבִיב עַל־שְׁנַת הָאָרֶץ וַחֲשַׁב גֹּאֲלָה

• בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוור
 בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו
 ואיש אל משפחתו תשבו: יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה
 לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה:
 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה:
 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו: שני ובי
 תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את
 אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
 שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרכה מקנתו ולפי
 מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך:
 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
 אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם
 אתם וישבתם על הארץ לבטח: שליש שני נשהו מחיכין ונתנה
 הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו
 מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו:
 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה
 לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינה ואכלתם מן
 התבואה ישן עד השנה התשיעת עד כוא תבואתה תאכלו ישן:
 והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם
 עמדי: ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: ס רביעי
 כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
 ממכר אחיו: ואיש כי לא יהיה לו גאל והשינה ידו ומצא כדי
 גאלתו: וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר
 מכר לו ושב לאחוזתו: ואם לא מצא ידו די השיב לו והיה
 ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב
 לאחוזתו: ס חמישי שליש נשהו מחיכין ואיש כי ימכר בית מושב
 עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו:
 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר
 לא אשר לא* חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: ובתי
 החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה
 תהיה

תהיה־לו וביבל יצא : ^י וְעַרְי הַלֹּוִים בְּתֵי עָרֵי אֲחֻזָּתָם נֶאֱלֶת עֹלָם
תהיה ללוים : ^י וְאֲשֶׁר יֵגָאֵל מִן־הַלֹּוִים וַיֵּצֵא מִמִּכְר־בֵּית וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ
ביבל כִּי בְתֵי עָרֵי הַלֹּוִים הוּא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ^י וְיִשְׁדָּה
מִגִּרְשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמְכַּר כִּי־אֲחֻזָּת עֹלָם הוּא לָהֶם : ^ס לֵאמֹר וְכִי־יָמוּק
אֲחִיהֶם וּמָטָה יָדוֹ עִמָּה וְהַחֲזַקתָּ בוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְחֵי עִמָּה : ^ל אֲלֵתֶּקֶת
מֵאִתּוֹ גִּשְׁה וְתִכִּית וִירָאתָ מֵאֱלֹהֶיהָ וְחֵי אֲחִיהֶם עִמָּה : ^{לו} אֲתִכְסֶּם־סָפֶה
לֵאמֹר לֹא בְּגִשְׁה וּבְמִכְרֵית לֹא תֵתוּ אֶכְרָה : ^{לז} אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לֵאמֹר מִצְרַיִם תֵּת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן לְחַיֵּית
לָכֶם לְאֱדֹמִים : ^ס שְׁשִׁי רִבְעֵי כֶּשֶׁת מִחֵרֶץ לֹא וְכִי־יָמוּק אֲחִיהֶם עִמָּה
וְנִמְכַּרְלָהּ לֹא יַעֲבֹד בוֹ עַבְדֵּת עָבֵד : ^{סז} כִּשְׂכִּיר בֵּית־שֶׁבַע יִהְיֶה עִמָּה
עַד־שֶׁ תִּהְיֶה יְהִיבָה וְעָבֵד עִמָּה : ^{סח} וַיֵּצֵא מִעִמָּה הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשֶׁבַע
אֲדָמִים שִׁפְחָתוֹ וְאֶל־אֲחֻזָּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב : ^{סח} כִּי־עָבְדוּ הֵם אֲשֶׁר־
הוֹצֵאתִי אֹתָם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם לֹא יִמְכְּרוּ מִמִּכְרֵת עָבֵד : ^{סח} לֹא־
תִרְדֶּה בוֹ בְּפֶרֶה וְיִרָאתָ מֵאֱלֹהֶיהָ : ^ס וְעָבְדָהּ וְאִמָּתָה אֲשֶׁר יֵה וְהִזָּה
מֵאֵת הַגִּלּוֹת אֲשֶׁר סָבִיב־תִּכֶם מֵהֶם תִּקְוָה עָבֵד וְאִמָּתָה : ^ס וְגַם מִבְּנֵי
הַתּוֹשְׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם
אֲשֶׁר הוֹדִידוּ בְּאֶרֶצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֲחֻזָּה : ^ס וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֹתָם
לְבָנֵיכֶם אֲחֵרִים לְרֵשֶׁת אֲחֻזָּה לְעַלְמָה בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאֲחֵיכֶם בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אִישׁ בָּאָחוֹ לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפֶרֶה : ^ס שֶׁכֵּן מִיּוֹכֵי תִשְׁגִּיד
גֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּה וּמִקָּה אֲחִיהֶם עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּה אִישׁ לְעַמּוֹ
כִּשְׁפַחַת גֵּר : ^ס זָחָרִי נִמְכַּר גֹּאֲלָהּ תִּהְיֶה־לוֹ אֶחָד מֵאֲחָיו יִגְאֹלֶנּוּ :
^ס אִוְרִדְדוּ אוֹ בְּיָדְדוּ יִגְאֹלֶנּוּ אוֹי־מִשְׁאָר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁכָּתוֹ יִגְאֹלֶנּוּ
אוֹי־הַשִּׁגָּה יָדוֹ וְנִגְאֹל : ^ס וְהִשָּׁב עִם קָנָהוּ מִשְׁנֵת הַמִּכְרֹוֹ לֹא־גֵר
שְׁנֵת הַיָּבֵל וְהָיָה פָסָה מִמִּכְרֹוֹ בְּמִכְרֵת שְׁנָיִם פִּימֵי שְׂכִיר יִהְיֶה
עִמּוֹ : ^ס אִם־עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיחָן יָשׁוּב נֶאֱלָם מִפָּסָה מִקְנָתוֹ :
^ס וְאִם־מֵעַט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד־שְׁנֵת הַיָּבֵל וְהִשָּׁב־לוֹ כִּפְיִ שְׁלֹו
יָשׁוּב אֶת־נֶאֱדָתוֹ : ^ס כִּשְׂכִּיר שָׁנָה שָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־יִרְדֶּה
בְּפֶרֶה לְעֵינֶיהָ : ^ס וְאִם־לֹא יִגָּאֵל בָּאָהָ וַיֵּצֵא בְּשְׁנֵת הַיָּבֵל הוּא
וּבָנָיו עִמּוֹ : ^ס מִסְמֵר נֶאֱלָם כִּי־לֹא בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עָבְדִים עָבְדוּ הֵם אֲשֶׁר־
הוֹצֵאתִי אֹתָם מִמִּצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : ^ס לֹא־תִעֲשֶׂהוּ

תהיה לו וביבל יצא : וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם לֹי
 תהיה ללויים : ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו לֹי
 ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל : ושדה לֹי
 מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם היא להם : ם וכי ימוך לֹי
 אחיד ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך : אל תקח לֹי
 מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיד עמך : את כספך לֹי
 לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך : אני יהוה אלהיכם לֹי
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען ולהיות
 לכם לאלהים : ם ששי רביעי ישה מחצית וכי ימוך אחיד ענך לֹי
 ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד : כשכיר כתושב יהיה עמך ם
 עד שנת היבל יעבד עמך : ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב בֹא
 אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב : כי עבדי הם אשר מֵב
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד : לא מִי
 תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך : ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מִד
 מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה : וגם מבני מֵה
 התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם
 אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה : והתנחלתם אתם מִי
 לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני
 ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך : ם שביעי וכי תשיג יד מִי
 גר ותושב ענך ומך אחיד עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר
 משפחת גר : אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו : מֵה
 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו מֵט
 או השיגה ידו ונגאל : וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד ג
 שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה
 עמו : אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנהו : נֵא
 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו גֵב
 ישיב את גאלתו : כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו גֵג
 בפרך לעיניך : ואם לא יגאל בגאלה ויצא בשנת היבל הוא גֵד
 ובניו עמו : מספר כי לֹי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר נֵח
 הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : כו לא תעשו א

דָּבָם אֶרְלֹם וּפֶסֶל וּמִצְבֵּה לְאַתְקִימוּ לָכֶם וְאִבֹּן מִשְׁפִּית לֹא תִתְּנוּ
בְּאֹרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: י אֶת־שִׁבְתִּי
תִּשְׁמְרוּ וּמִרְדְּשִׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה: פ פ פ

י אִם־בַּחֲקֹתֵי תִלְכוּ וְאִתְּמִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם: י וּנְתַתִּי
נִשְׁמִיכֶם בְּעֵת: י וּנְתַנֶּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשֹּׂדֶה יִתֵּן פֵּרוֹ: י
י וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁגוּ אֶת־זֶרַע וּ בְלֹתֶם
לְחִמְכֶם לְשִׁבְעַ וְיִשְׁבַּתֶּם לִבְטַח בְּאַרְצְכֶם: שני י וּנְתַתִּי שָׁלוֹם
בְּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִחְרִיד וְהַשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב
לֹא־תִעַבֵּר בְּאַרְצְכֶם: י וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֵיבֵיכֶם וּנְפְלוּ לִפְנֵיכֶם
לְחֶרֶב: י וּרְדְּפוּ מִפֶּם חֲמִישָׁה מֵאָה וּמֵאָה מִפֶּם רִבְבָּה יִרְדְּפוּ וּנְפְלוּ
אֵיבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לְחֶרֶב: י וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי
אֹהֲבֵיכֶם וְהִקִּימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: שְׁלִישִׁי חֲמִשִּׁי כְּשֶׁחֵן מְחֻבָּר
י וְאִבְדֶּתֶם יִשְׁוּ נוֹשֵׁן וְיִשְׁן מִפְּנֵי חֶדֶשׁ תּוֹצִיאוּ: י וּנְתַתִּי מִשְׁפְּנֵי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נֶפֶשׁ אֶתְכֶם: י וְהִתְחַזַּקְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי
לָכֶם כְּאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם: י אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהֵיית לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר כִּמְטַת
עַדְכֶם וּ וְיָדָּךְ אֶתְכֶם קוֹמֵמִיֹת: פ י וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ
אֶת פְּרִי־חֻמֹּצוֹת הָאָדָמָה: י וְאִם־בַּחֲקֹתֵי תִמָּאֲסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפְּטֵי
תִגְעַל נֶפֶשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־חֻמֹּצוֹתֵי לְהַפְרֹכֶם אֶת־בְּרִיתִי: י
י אֶף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה־זֹאת לָכֶם וְהִפְקֹדְתִי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת־חֻשְׁשַׁת
וְאֶת־הַקְּדַחַת מִכְּדוֹת עֵינַיִם וּמִדִּיבַת נֶפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם לְרִיק וְרַעְכֶם
וְאִכְלֶהוּ אֵיבֵיכֶם: י וּנְתַתִּי פָנֵי בָכֶם וּנְגַפְתֶּם לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם וּרְדוּ
בָכֶם שְׁנֵאֵיכֶם וּנְכַתֶּם וְאִין־רֹדֶף אֶתְכֶם: י וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא
תִשְׁמְעוּ לִי וְיִסְפַּתִּי לִיפֹה אֶתְכֶם שִׁבְעַ עֲדִיחָאֲתִיכֶם: י וְשִׁבְרֹתִי
אֶת־נֶאֱוֹן עֵזְבֶם וּנְתַתִּי אֶת־שְׁמִיכֶם כְּכֶרֶס וְאֶת־אֹרְצְכֶם כְּנַחֲשָׁה: י
י וְתֵם לְרִיק פֶּחֶם וְלֹא־תִתְּנוּ אֹרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָה וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא
יִתֵּן פֵּרוֹ: י וְאִם־תִּתְּנוּ עֲמִי קָרִי וְלֹא תֵאָבֹו לְשִׁכְעַ לִי וְיִסְפַּתִּי
עֲלֵיכֶם מִפֶּה שִׁבְעַ כְּחָאֲתִיכֶם: י וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־חִית
הַשֹּׂדֶה וְשִׁפְלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֵמָתְכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם
וְנִשְׁמָו בְּרִיכָם: י וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תוֹסְרוּ לִי וְהִכְתֶּם עֲמִי קָרִי:
וְהִכְתִּי

יכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו
בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: את שבתתי

תשמרו ומקדשי תיראי אני יהוה: פ פ פ

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי
גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פרו:

היהשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם

החמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: * שני ונתתי שלום

בארץ ושכבתם ואין מהריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב

לא תעבר בארצכם: ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם

החרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו

ט איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי

אתכם והקימתי את בריתי אתכם: * ישרישי חמישו כשהן מחוברין

יא יאכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי משכני

יב בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי בתוככם והייתי

יג לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם אשר

הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר ממת

יד ילכם ואולך אתכם קוממיות: פ ואם לא חשמעו לי ולא תעשו

מז את כל המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי

תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי:

טו אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת

ואת הקדחת מכלות עיונים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם

יז ואכלתם איביכם: ונחתו פני בכם ונפתם לפני איביכם ורדו

יח בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: ואם עד אלה לא

יט תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: ושברתי

את גאון עוזכם ונתתי אח שמיכם בכרוזל ואת ארצכם כנהש:

כ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יכולה ועץ הארץ לא

כא יתן פרו: ואם תלכו עמי קרי ולא תאכו לשמע לי ויספתי

כב עליכם מכה שבע כחטאתיכם: והשלחתי בכם את חית

השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיסה אתכם

כג ונשמו דרכיכם: ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי:

והלכתי

• והלכתי אִתִּי אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִפֵּיתִי אֶתְכֶם גִּדְּאֵי שִׁבְעַ עֶלְ-
 חֲטָאֵיכֶם: • יְיָ וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֶקֶמַת נֶקֶם-כִּרְיֹת וְנִאֲסַפְתֶּם
 אֶל-עָרֵיכֶם וּשְׁלַחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד-אֹיֵב: • יְיָ בְּשִׁבְרִי
 לָכֶם כִּמְהֵרָה וְאִפּוֹ עֶשְׂרֵי נָשִׁים לַחֲמֶכֶם בְּתִנּוּר אֶדָּר וְהִשִּׁיבוּ
 לַחֲמֶכֶם בְּמִשְׁקֵל וְאָכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ: • יְיָ וְאִם-בְּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ
 לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי: • יְיָ וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחִמְתִּי קָרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם
 אֲפֹ-אֲנִי שִׁבְעַ עֶלְ-חֲטָאֵיכֶם: • יְיָ וְאָכַלְתֶּם בָּשָׂר בְּנִיכֶם וּבִשֵּׁר
 בְּנֵיכֶם תֹּאכְלוּ: • יְיָ וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת-בְּמִיתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת-הַמִּינִיכֶם
 וְנִתַּתִּי אֶת-פְּגָרֵיכֶם עַל-פְּנֵי גִדְּוֵיכֶם וְגַעְלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם: • יְיָ וְנִתַּתִּי
 אֶת-עָרֵיכֶם חֲרָבָה וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת-מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אֶרֶץ בְּרִית
 גִּיחָהֶם: • יְיָ וְהִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת-הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֵיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים
 בָּהּ: • יְיָ וְאַתְּכֶם אֹזֶרָה כְּגוֹיִם וְהִרִיקְתִּי אֶת-יָכֶם חֶרֶב וְהָיְתָה אֶרְצְכֶם
 שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה: • יְיָ אֲזִי תִרְצָה הָאָרֶץ אֶת-שְׁבַתְתֶּיהָ
 כִּלְיָיִם הַשְּׂמָה וְאַתֶּם בָּאָרֶץ אֵיבֵיכֶם אֲזִי תִשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת-
 שְׁבַתְתֶּיהָ: • יְיָ כִּלְיָיִם הַשְּׂמָה תִשְׁבַּת אֶת אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁבַּתָּהָ
 בְּשַׁבַּתְתֵּיכֶם בְּשַׁבַּתְכֶם עָלֶיהָ: • יְיָ וְהִנְשְׂאָרִים בָּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּ
 בְּלִבְכֶם בְּאֶרֶץ אֵיבֵיהֶם וְרִדְף אֹתָם קוֹל עֲלֶה נִדְף וְנָסוּ מִנִּסְתִּי
 חֶרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רִדְף: • יְיָ וְכִשְׁלוּ אִישׁ-בְּאֶחָיו בְּמִפְנֵי-חֶרֶב וְרִדְף
 אֵין וְלֹא-תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם: • יְיָ וְאִבְדַּתֶּם כְּגוֹיִם
 וְאָכַלְהָ אֶתְכֶם אָרֶץ אֵיבֵיכֶם: • יְיָ וְהִנְשְׂאָרִים בָּכֶם יִשְׁקוּ בְּעֵינֵם
 בְּאֶרֶץ אֵיבֵיכֶם וְאֵף בְּעֵינֵת אֲבֹתָם אֹתָם יִמְקוּ: • יְיָ וְהִתְנַדְּוּ אֶת-
 עֵינֵם וְאֶת-עֵין אֲבֹתָם בְּמַעַלָם אֲשֶׁר מַעֲדוּבִי וְאֵף אֲשֶׁר-הִלְכּוּ עִמִּי
 בְּקָרִי: • יְיָ אֲפֹ-אֲנִי אֶלְךָ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֵיבֵיהֶם
 אֲוִי-אֲזִי יִפְנֹעַ לְבָבָם הָעֶרֶל וְאֲזִי יִרְצוּ אֶת-עֵינֵם: • יְיָ וְהִכְרַתִּי אֶת-
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזֹכֶר
 וְהָאֵין אֲזֹכֶר: • יְיָ וְהָאָרֶץ תִּעְזֹב מֵהֶם וְתִרְץ אֶת-שְׁבַתְתֶּיהָ בְּהִשְׁמָהָ
 מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת-עֵינֵם גֵּעַן וּבִיעוּ בְּמִשְׁפָּטִי מֵאִסּוּ וְאֶת-חֻקִּי
 גַּעְלָה נַפְשָׁם: • יְיָ וְאֶתְּנֶם-זֹאת כְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֵיבֵיהֶם לֹא-יִשְׁאָטִים
 וְלֹא-יִגְעַלְתִּים לְבִדְתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: •
 יְיָ וְהִכְרַתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשִׁימִים אֲנִי תוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על כי
 חטאתיכם : והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם כי
 אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב : כשברי כי
 לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיכו
 לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו : ואתם בואת לא תשמעו כי
 לי והלכתם עמי בקרי : והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם כי
 אף אני שבע על חטאתיכם : ואכלתם בשר בניכם ובשר בן
 בנתיכם תאכלו : והשמדתי את כמתיכם והכרתי את חמניכם ל
 ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם ונעלה נפשי אתכם : ונתתי לא
 את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח כריח
 נוחחכם : והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים ל
 בה : ואתכם אורה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם ל
 שממה ועריכם יהיו חרבה : אז תרצה הארץ את שבתתיה ל
 כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את
 שבתתיה : כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה ל
 בשבתתים בשבתכם עליה : והנשואים בכם והבאתי מרד כי
 בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנס
 חרב ונפלו ואין רדף : וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף ל
 אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם : ואבדתם בגוים ל
 ואכלה אתכם ארץ איביכם : והנשואים בכם ימקו כעונם ל
 בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו : והתודו את
 עונם ואת עון אבתם כמעלם אשר מעלו כי ואף אשר הלכו עמי
 בקרי : אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם ל
 או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם : וזכרתי את
 בריתי יעקוב* ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר
 והארץ אזכר : והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה כהשמה ל
 מהם והם ירצו את עונם יען וכיען במשפטי מאסו ואת חקתי
 געלה נפשם : ואף גם זאת כהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ל
 ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם :
 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים ל
 לעיני

לעני הנזים להיות להם לאלהים אני יהיה : ^א אלה החקים והמשפטים והתורה אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בחר סיני ביד משה : ^ב רביעי ששן סחורה כז ^א וידבר יהוה אלי משה לאמר : ^ג דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערפה נפש ליהוה : ^ד והיה ערפך הזכר מבין עשרים שנה ועד כן ששן ^ה שנה והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל הקדש : ^ו ואם נקבה היא והיה ערפך שלשים שקל : ^ז ואם מבין חמשים שנים ועד כן עשרים שנה והיה ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים : ^ח ואם מבין חדש ועד כן חמשים שנים והיה ערפך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפה שלשת שקלים כסף : ^ט ואם מבין שלשים שנה ומעלה אם זכר והיה ערפה חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים : ^י ואם ימיה הוא מערפך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן עליו אשר תשיג יד הנדר : ^{יא} עריכו הכהן : ^{יב} ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש : ^{יג} לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם חמר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש : ^{יד} ואם פל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את ההמה לפני הכהן : ^{טו} יד והעריך הכהן אתה ביו טוב ובין רע פערפך הכהן פי יהיה : ^{טז} ואם יגאלה ויסף המישתו על ערפך : ^{יז} ואיש כי יקדש אחיביתו קדש ליהוה והעריך הכהן בין טוב ובין רע פערפך העריך אתו הכהן כן יקום : ^{יח} ואם המקדש יגאל את ביתו ויסף המישתו פערפך עליו והיה לו : ^{יט} המישתו שביעי כשהן כחננין ^כ ואם כשהן אחתו יקדש איש ליהוה והיה ערפך לפי זרעו זרע חמר שערס פחמשים שקל כסף : ^{כא} אם מעשנת היכל יקדש שדהו פערפך יקום : ^{כב} ואם אחר היכל יקדש שדהו והשכילו הכהן את הכסף עליו השנים הנותרות עד שנת היכל ונגרע מערפך : ^{כג} ואם גאל את השדה ממקדש אתו ויסף המישתו כסף ערפך עליו וקם לו : ^{כד} ואם גאל את השדה ואם חמר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד : ^{כה} והיה השדה פצאתו

ביבול

ספרין כמנה קרבן כמחאה

כו לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה : אלה החקים
 והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר
 א סיני ביד משה : פ רביעי ששני כשהן מחוברין כז וידבר יהוה אל
 ב משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא
 ג נדר בערכך נפשת ליהוה : והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה
 ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש :
 ד ה ואם נקבה היא והיה ערכך שלשים שקל : ואם מבין חמש
 שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים
 ו ולנקבה עשרת שקלים : ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים והיה
 ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים
 ז כסף : ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה
 ח עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים : ואם מן הוא מערכך
 ה העמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תש ג יד
 ט הנדר יעריכנו הכהן : ס ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן
 י ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש : לא יחליפנו ולא
 ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה
 יא והיה הוא ותמורתו יהיה קדש : ואם כל בהמה טמאה אשר
 לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן :
 יב והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע בערכך הכהן כן יהיה :
 יג יד ואם גאל גאלנה ויסף חמישתו על ערכך : ואיש כי יקדש
 את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר
 טו יעריך אותו הכהן כן יקום : ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף
 חמישית כסף ערכך עליו והיה לו : חמישי שביעי כשהן מחוברין
 טז ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו
 יז זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף : אם משנת היבל יקדיש
 יח שדהו בערכך יקום : ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו
 הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע
 יט מערכך : ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אותו ויסף חמישית
 כ כסף ערכך עליו וקם לו : ואם לא יגאל את השדה ואם מכר
 כא את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד : והיה השדה בצאתו

בִּיזָל קָדֹשׁ לַיהוָה פְּשֻׁרָה הַחֵרֶם נִפְהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ : שִׁשִּׁי כִּי וְאִם
 אֶת־שָׂרָה מִקְנֵתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁהָ אֲחֻזָּתוֹ יִקְדָּשׁ לַיהוָה : כִּי וְחֹשֶׁבֶן
 לֹא הִכְהִין אֶת מִכְסֵת הָעֶרְפָּךְ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַי אֶת־הָעֶרְפָּךְ
 בַּיּוֹם הַהוּא קָדֹשׁ לַיהוָה : כִּי בְשַׁנַּת הַיּוֹבֵל יִיּוֹב הַשָּׂרָה לֹא־אֲשֶׁר
 קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לֹא־אִשׁ לֹא אֲחֻזַּת הָאָרֶץ : כִּי וְכָל־עֶרְפָּךְ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל : כִּי אֶךְ־בְּכֹר אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה
 בְּבִהְמָה לֹא־יִקְדָּשׁ אִישׁ אִתּוֹ אִם־שׂוֹר : סִי־שֶׁה לַיהוָה הוּא : כִּי וְאִם
 בְּבִהְמָה חֲטָמָאָה וּפְדָה בְּעֶרְפָּךְ וַיִּסַּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא יִגָּאֵל
 וְנִמְכַּר בְּעֶרְפָּךְ : כִּי אֶךְ פְּדִי־חֵרֶם אֲשֶׁר יֵחָרֵם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־
 לֹא מֵאָדָם וּבִהְמָה וּמִשָּׂרָה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכַר וְלֹא יִגָּאֵל פְּדִי־חֵרֶם
 קָדֹשׁ־קֹדְשִׁים הוּא לַיהוָה : שְׁבִיעִי כִּי פְדִי־חֵרֶם אֲשֶׁר יִתֶּם מִן־הָאָדָם
 לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוֹמָת : לֹא־יִמָּעַשׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי
 הָעֵץ לַיהוָה הוּא קָדֹשׁ לַיהוָה : לֹא־וְאִם־נָגַאֵל יִגָּאֵל אִישׁ מִמָּעֲיָרוֹ
 חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו : מִפְּטִיר בִּי וְכָל־מָעַשׂר בְּקָר וְצֹאֵן כֹּל אֲשֶׁר־
 יִעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה־קָדֹשׁ לַיהוָה : לֹא־יִבְכֹּר בֶּן־
 טוֹב לָרַע וְלֹא יִמְיָרְנוּ וְאִם־הִכָּר יִמְיָרְנוּ וְהִי־הָיָה וְהִמְיָרְתוּ
 יִהְיֶה־קָדֹשׁ לֹא יִגָּאֵל : לֹא אֶכָּה הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה אֶדְבָּרְנִי יִשְׂרָאֵל בְּהָר סִינַי :

ח ז ק

סכום פסוקי דספר ויקרא שמונה מאות וחמשים ותשעה . גִּמְרָה סִימָן :
 וחציו והנגע בבשר הזב : ופרשיותיו עשרה . בא גִּד סִימָן : וסדריו
 שלשה ועשרים . יבתורתו יהגה יומם ולילה סִימָן : ופרקיו
 שבעה ועשרים . ואהיה עִבְדְּךָ ואברכך סִימָן : מניין הפתוחות
 שתים והמשים . והסתומות ששה וארבעים . הכל שמנה
 ותשעים פרשיות . דודי צה ואדום סִימָן :

ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו: ששי ואם כג
 את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: וחשב כג
 לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך
 ביום ההוא קדש ליהוה: בשנת היובל ישוב השדה לאשר כד
 קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ: וכל ערכך יהיה בשקל כה
 הקדש עשרים גרה יהיה השקל: אך בכור אשר יבכר ליהוה כו
 בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא: ואם כו
 בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל
 ונמכר בערכך: אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר כח
 לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם
 קדש קדשים הוא ליהוה: שביעי כל חרם אשר יחרם מן האדם כט
 לא יפדה מות יומת: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי ל
 העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: ואם גאל יגאל איש ממעשרו לא
 חמשתו יסף עליו: מפשיר וכל מעשר בקר וצאן כל אשר לב
 יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין לב
 טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו
 יהיה קדש לא יגאל: אלה המצות אשר צוה יהוה את לד
 משה אל בני ישראל בהר סיני:

חוק

סכום פסוקי דספר ויקרא שמונה מאות וחמשים ותשעה. נמף סימן:
 וחציו והנגע בבשר הזב. ופרשיותיו עשרה. בא גד סימן: וסדריו
 שלשה ועשרים. ובתורתו יהגה יומם ולילה סימן: ופרקיו
 שבעה ועשרים. ואהיה עמך ואברכך סימן: מנין הפתיחות
 שתיים וחמשים. והסתומות ששה וארבעים. הכל שמנה
 ותשעים פרשיות. דודי צה ואדום סימן:

במדבר א במדבר

א * וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחֲד לַחֹדֶשׁ
השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר :
ב וְשָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵית אֲבוֹתָם
בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגָּלָתָם : י מִכֶּן עֲשִׂירִים שָׁנָה וּמַעֲלָה
ג כְּלִיָּצָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתָם אֹתָהּ וְאֶתְהוּ :
ד וְאַחֲכֵם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְכִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבוֹתָיו הִיא :
ה וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמִדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשֵׁי אֲלִיָּצוֹר בֶּן־
ו שְׂדֵיאוֹר : ז לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צוּרִישִׁדִי : ח לְיִהוּדָה נַחֲשֹׁן בֶּן־
ט עֲמִינָדָב : י לֵישָׁר נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעָר : יא דוֹבִילָן אֲדִיאָב בֶּן־חֶלֶן :
יב לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישֶׁמַּע בֶּן־עֲמִיהוֹד לְמִנְשֶׁה נְמַלְיָאֵל בֶּן־
יג פִּדְהַצוֹר : יד לְלֵוִי אֲבִיהֶן בִּי־דָעָנִי : טו לְדָן אַחִיזָאֵר בֶּן־עֲמִישִׁדִי :
טז לְנַפְתָּלִי פִגְעִיאֵל בֶּן־עֶכְרֹן : יז לְגָד אֲדִיסָה בֶן־דִּעוּאֵל : יח לְנֹפְתָלִי
אֲחִיזָע בֶּן־עֵינִי : יט אֵלֶּה קְרִיאֵי תִּדָה נְשִׂאֵי מִסּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי
כ אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם : יי וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶתְהוּ אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
כא נִקְבִּי בְשֵׁמוֹת : יב וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאַחֲד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
כב וַתִּתְּקְדוּ עַל־מִשְׁפַּחֲתָם לְבֵית אֲבוֹתָם בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת מִכֶּן עֲשִׂירִים
כג שָׁנָה וּמַעֲלָה לְגִלְגָּלָתָם : יג כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם
כד בַּמִּדְבָּר סִינַי : שִׁי ס י וַיְהִיו בְּנֵי־אוֹבֶן בֶּכֶר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם
כה לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵית אֲבוֹתָם בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלָתָם כָּל־זָכָר מִכֶּן
כו עֲשִׂירִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יָצָא צָבָא : כא פְּקֻדֵיהֶם לְכִטָּה רֹאשֵׁי
כז שִׁשָּׁה וְאֵם בָּעִים אֵלֶּה וְחֲמִשׁ מֵאוֹת : פ כב לְבִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם
כח לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵית אֲבוֹתָם פְּקֻדֵי בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלָתָם כָּל־זָכָר
כט מִכֶּן עֲשִׂירִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יָצָא צָבָא : יב פְּקֻדֵיהֶם לְכִטָּה שְׁמֵעוֹן
ל תִּשְׁנִיָּה וְחֲמִשִּׁים אֵלֶּה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת : פ כג לְבִנְיָמִן גֵּר תּוֹלְדֹתָם
ל לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵית אֲבוֹתָם בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת מִכֶּן עֲשִׂירִים שָׁנָה וּמַעֲלָה
לא כָּל יָצָא צָבָא : יב פְּקֻדֵיהֶם לְכִטָּה גֵּר חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֵלֶּה וּשְׁשִׁים
לב מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים : פ כד לְבִנְיָמִן יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵית
לג אֲבוֹתָם בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת מִכֶּן עֲשִׂירִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יָצָא צָבָא :
לד ס פְּקֻדֵיהֶם לְכִטָּה יְהוּדָה אֲרֶבֶּעַה וּשְׁבַעִים אֵלֶּה וּשְׁשִׁים מֵאוֹת : פ
לה כב לְבִנְיָמִן יִשְׁשָׁכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵית אֲבוֹתָם בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת

א * וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש
 השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר :
 ב שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם
 ג במספר שמות כל זכר לגלגלתם : מבן עשרים שנה ומעלה
 כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן :
 ד ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא : *
 ה ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן
 ו י שדיאור : לשמעון שלמיהל בן צורישדי : ליהודה נחשון בן
 ח ט עמינדב : ליששכר נתנאל בן צוער : לזבולן אליאב בן חלץ :
 י לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן
 א יב פדהצור : לבנימין אבירון בן גדעני : לדן אחיעזר בן עמישדי :
 יד טו לאשר פנעיהל בן עכרן : לגד אליסף בן דעואל : לנפתלי
 טז אחרע בן עינן : אלה קריאי* העדה נשיאי ממות אבותם ראשי
 יז אלפי ישראל הם : * ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר
 יח נקבו בשמות : ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש העני
 ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
 יט שנה ומעלה לגלגלתם : כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם
 ב במדבר סיני : שני ס ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן
 כא עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה ראובן
 כב ששה וארבעים אלף וחמש מאות : פ לבני שמעון תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר
 כג מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה שמעון
 כד תשעה וחמשים אלף ושלש מאות : פ לבני גד תולדתם
 למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
 כה כל יצא צבא : פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש
 כו מאות וחמשים : פ לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
 כז פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות : פ
 כח לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות

* יגיה ד' שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה' * קרואי ק' * לוי * ישראל כ' בן

מִבֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : כ פְּקֻדֵיהֶם לְכֻמָּה
 יִשְׁכְּבוּ אַרְבַּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת : פ ז לִבְנֵי זְבוּלֹן
 תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֵּן עֲשָׂרִים
 שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : ז פ לִבְנֵי יוֹסֵף אֶפְרַיִם
 תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֵּן עֲשָׂרִים
 שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : ח פְּקֻדֵיהֶם לְכֻמָּה אֶפְרַיִם
 אֶלֶף וַחֲמִשִּׁים מֵאוֹת : ט ז לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא :
 י פְּקֻדֵיהֶם לְכֻמָּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת : יא ז לִבְנֵי
 בְּנִימִן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֵּן
 עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : יב פְּקֻדֵיהֶם לְכֻמָּה בְּנִימִן
 חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת : יג ז לִבְנֵי דָן תּוֹלְדָתָם
 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה
 כֹּל יֵצֵא צָבָא : יד פְּקֻדֵיהֶם לְכֻמָּה דָן שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים אֶלֶף וְשֶׁבַע
 מֵאוֹת : טו ז לִבְנֵי אֲשֵׁר תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
 שְׁמֹת מִבֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : טז פְּקֻדֵיהֶם לְכֻמָּה
 אֲשֵׁר אֶחָד וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשִּׁים מֵאוֹת : יז ז לִבְנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדָתָם
 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה
 כֹּל יֵצֵא צָבָא : יח פְּקֻדֵיהֶם לְכֻמָּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִיּוֹם אֶלֶף
 וָאַרְבַּע מֵאוֹת : יט ז אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אִישׁ־אֶחָד לְבֵית־אֲבֹתָיו הָיוּ : כ ז וַיְהִי כֹל־
 פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית יִצְחָק מִבֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא
 צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל : כא וַיְהִי כֹל־הַפְּקֻדִים שְׁשִׁים־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשָׁת
 אֲלָפִים וַחֲמִשִּׁים מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : כב ז וְהָלוּם לְכֻמָּה אֲבֹתָם לֹא
 חֲתֻמָּהּ בְּתוֹכָם : כג ז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דֹּאמֶר : כד ז אֲתָּה
 מֹשֶׁה לֹא תִפְקֹד וַיִּתְּנָהּ לְךָ יְהוָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 ה וְאַתָּה תִפְקֹד אֶת־הָלוּם עֲלֵימֶשֶׁן וְאַתָּה־תִּצְדָּק וְהָם יִשְׁרָתְהוּ וְסָבִיב
 לְמִשְׁכַּן וְחָגוּ : כה ז וּבְנֵם־הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הָלוּם וּבְחֻנַּת־הַמִּשְׁכָּן
 יִקִּמוּ

מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה כט
יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות : פ לבני זבולן ל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה זבולן שבעה לא
וחמשים אלף וארבע מאות : פ לבני יוסף אפרים לב
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה אפרים ארבעים לג
אלף וחמש מאות : פ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית לד
: אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים : פ לבני לה לו
בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה בנימן לו
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות : פ לבני דן תולדתם לח
למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא : פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע לז
מאות : פ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר מ
שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה מא
אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות : פ בני נפתלי תולדתם מב
למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא : פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף מג
וארבע מאות : פ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי מד
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו : ויהיו כל מה
פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל : ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת מו
אלפים וחמש מאות וחמשים : והלויים למטה אבתם לא מז
התפקדו בתוכם : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : אך את מח מח
מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל :
ואתה הפקד את הלויים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל ג
אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתוהו וסביב
למשכן יהנו : ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן נא
יקמו

יָקִימוּ אֹתוֹ הָלֹוִים וְהוֹרֶה הַקָּרֵב יוֹמָת׃ י׃ וַחֲנֹנִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־
 מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לְצַבֹּאתָם׃ י׃ וְהָרֹוֹם יַחֲנוּ סָבִיב לְמַשְׁכַּן
 הָעֵדוּת וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הָלֹוִים אֶת־
 מִשְׁמֶרֶת מַשְׁכַּן הָעֵדוּת׃ י׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ׃ פ׃ שְׁלִישִׁי ב׃ י׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
 לֵאמֹר׃ י׃ אִישׁ עַל־דִּגְלוֹ בֹאֲתָה לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנֹגֵד
 סָבִיב לְאַהֲל־מוֹעֵד יַחֲנוּ׃ וְהַחֲנִינִים קָדְמָה מִזְרָחָה דָּגֵל מַחֲנֵה יְהוּדָה
 לְצַבֹּאתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי יְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב׃ י׃ וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
 אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אָלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ י׃ וְהַחֲנִינִים עֲלָיו כִּמְטָה וְשֹׁשֶׁבֶר
 וְנָשִׂיא לְבְנֵי יִשְׁשָׁכָר נַתְנָאֵל בֶּן־צֹפֹר׃ י׃ וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיו אַרְבָּעָה
 וְחֲמִשָּׁה אָלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ י׃ כִּמְטָה זְבוּלֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיָּאֵל
 בֶּן־יִחִילֹן׃ י׃ וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיו שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אָלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
 י׃ כִּדְהִפְקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאוֹת אָלֶף וּשְׁמֹנִים אָלֶף וּשְׁתַּיִם־
 אֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת לְצַבֹּאתָם רֹאשִׁיָּה יִסְעוּ׃ י׃ דָּגֵל מַחֲנֵה
 רָאוּבֵן תִּימָנָה לְצַבֹּאתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי רָאוּבֵן אֲדִיָּזוֹר בֶּן־שְׂדִיאוֹר׃
 י׃ וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיו שֵׁשָׁה וְאַרְבָּעִים אָלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת׃ י׃ וְהַחֲנִינִם
 עֲלָיו כִּמְטָה שְׁמֹעוֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי שְׁמֹעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צֹרִישָׁדִי׃
 י׃ וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם תְּשִׁיעָה וְחֲמִשִּׁים אָלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ י׃ וְכִמְטָה
 גֵּר וְנָשִׂיא לְבְנֵי גֵר אֶלְיָזָר בֶּן־דְּעוּאֵל׃ י׃ וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה
 וְאַרְבָּעִים אָלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים׃ י׃ כִּלְיָהוּדִים לְמַחֲנֵה
 רָאוּבֵן מֵאוֹת אָלֶף וְאַחֲרֵי וְחֲמִשִּׁים אָלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים
 לְצַבֹּאתָם וְשָׁנִים יִסְעוּ׃ י׃ וְנִסְעָ אֶהְרִימוֹעֵד מַחֲנֵה הַלֵּוִיִּם בְּתוֹךְ
 הַמַּחֲנֵה כְּאִשֶּׁר יַחֲנוּ כִּן יִסְעוּ אִישׁ עַל־עֵדֵיָדוֹ לְדִלְיָתָם׃ י׃ י׃ דָּגֵל
 מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצַבֹּאתָם יִמָּה וְנָשִׂיא לְבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישִׁמֶעַ בֶּן־
 עַמִּי הוּד׃ י׃ וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אָלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת׃ י׃ וְעֲלָיו
 כִּמְטָה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לְבְנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִיאֵל בֶּן־פֶּדָהצוֹר׃ י׃ וְצַבָּאוֹ
 וּפְקֻדֵיהֶם שָׁנִים וְשִׁשִּׁים אָלֶף וּמֵאוֹתִים׃ י׃ וְכִמְטָה בְּנִימֵן וְנָשִׂיא
 לְבְנֵי בְנִימֵן אֲבִידֹן בֶּן־גִּדְעָנִי׃ י׃ וְצַבָּאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים
 אָלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ י׃ כִּלְיָהִפְרָדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאוֹת אָלֶף
 וּשְׁמֹנֶה־אֲלָפִים וּמֵאוֹת לְצַבֹּאתָם וְשִׁשִּׁים יִסְעוּ׃ י׃ דָּגֵל מַחֲנֵה דָן

נב יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת : וחנו בני ישראל איש על
 נג מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם : והלויים יחנו סביב למשכן
 העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את
 נד משמרת משכן העדות : ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 א את משה כן עשו : פ שלישי ב וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 ב לאמר : איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד
 ג סביב לאהל מועד יחנו : והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה
 ד לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב : וצבאו ופקדיהם
 ה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות : והחנים עליו מטה יששכר
 ו נשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער : וצבאו ופקדיו ארבעה
 ז וחמשים אלף וארבע מאות : מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב
 ח בן חלץ : וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות :
 ט כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת
 י אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו : ס דגל מחנה
 ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור :
 א יב וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות : והחנם
 עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיואל בן צורישדי :
 ג יד וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות : ומטה
 טו גד ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל : וצבאו ופקדיהם חמשה
 טז וארבעים אלף ושש מאות וחמשים : כל הפקדים למחנה
 ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים
 יז לצבאתם ושנים יסעו : ס ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך
 יח המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם : ס דגל
 מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן
 יט ט עמ הוד : וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות : ועליו
 כא מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור : וצבאו
 כב ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים : ומטה בנימין ונשיא
 כג לבני בנימין אבידן בן גדעני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
 כד אלף וארבע מאות : כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף
 כה ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו : ס דגל מחנה דן
 צפנה

צִפְנָה לְצִבְאָתָם וְנָשִׂיא לְבִנִּי דָן אֲחִי־יִזְרָח בֶּן־עֲמִישֶׁתָּי : י וּצִבְאָן
וּפְקַדִּיָּה שְׁנַיִם וָשֵׁשׁ אָלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת : כ וְהַחֲנִינִים עֲרִי כַמֶּה
אִשָּׁר וְנָשִׂיא לְבִנִּי אִשָּׁר פְּגִיעִיאל בֶּן־כָּהֵן : כג וּצִבְאָן הָיָה לְרִיהֶם
אֶחָד וְאֶרְבָּעִים אָלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת : כד וְכַמֶּה נִפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבִנִּי
נִפְתָּלִי אֲחִירָע בֶּן־עִינָן : י וּצִבְאָן וּפְקַדִּיָּה שְׁרָשָׁה וַחֲמֵשִׁים אָלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת : יא כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה דָן מֵאֵת אָלֶף וְשֶׁבַע
וַחֲמֵשִׁים אָלֶף וָשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם : פ יי אֵלֶּה
פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כִּלְפִּקְדֵי הַמַּחֲנֵה לְצִבְאָתָם שֵׁש־
מֵאוֹת אָלֶף וְשֶׁלֶשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמֵשִׁים : יג וְהַיּוֹנִים דָּא
הַתְּפַקְרוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : יד וַיַּעֲשׂוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כְּכֹחֵנוּ לְדִגְלֵיהֶם וְכֹן
נִסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל־בֵּית אֲבֹתָיו : פ ג רַב־יְבִיעִי * וְאַלְכָה
תִּזְדַּדְתָּ אֲחֶרָן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבְרַר יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּתוֹר סִינִי : ז וְאַלְכָה
שְׁמוֹת בְּנֵי־אֲחֶרָן הַכֹּהֵן : ז נָדָב וַאֲבִיהוּא אֲלִיעֶזֶר וְאִיתָמָר : י אֲלָכָה
שְׁמוֹת בְּנֵי אֲחֶרָן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר־מָלְא יָדָם לְכַהֵן : יי וַיָּמָת
נָדָב וַאֲבִיהוּא לְפָנֵי יְהוָה בְּהַקְרִיבָם אֵשׁ זָרָה לְפָנֵי יְהוָה בַּמִּדְבָּר
סִינִי וּבָנִים לֹא־יָדְעוּ לָהֶם וַיָּכַח אֲלִיעֶזֶר וְאִיתָמָר עַל־פָּנֵי אֲחֶרָן
אֲבִיהֶם : פ ה וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : י הַקְרֵב אֶת־כַּמֶּה לְךָ
וְהַעֲמִדְתָּ אֹתוֹ לְפָנֵי אֲחֶרָן תַּכְתּוֹ וַיִּשְׁתָּנוּ אֹתוֹ : י וַשְּׁמֵרוּ אֶת־
מִשְׁמֵרָתוֹ וְאֶת־מִשְׁמֵרַת כָּל־הָעֵדָה לְפָנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת הַמִּזְבֵּחַ : יי וַשְּׁמֵרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁכַּנְתָּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּזְבֵּחַ : יג וְנִתְּתָה אֶת־הַלְוִיִּם לְאַחֲרָן
וּלְבָנָיו נְתוּנִים נְתוּנִים הָמָּה לֹא מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : יד וְאֵת־אֲחֶרָן וְאֵת־
בָּנָיו תִּפְקֹד וַשְּׁמֵרוּ אֶת־בְּהֶמְתָּם וְהָזֹר הַקָּרֵב יוֹמֵת : פ יי וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : יי וְאֲנִי הִנֵּה לְקַחְתִּי אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־כְּבוֹד פָּטָר רַחֵם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם :
י כִּי לִי כָל־כְּבוֹד בְּיוֹם הַתְּכִי כְּכָבוֹד בָּאָרֶץ מִצְרַיִם הַקְדִּישְׁתִּי לִי
כִּלְכְּבוֹר בִּישְׂרָאֵל מֵאֲדָם עַד־בְּהֶמְתָּ לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה : פ חֲמִישִׁי
י וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינִי לֵאמֹר : י פֹקֵד אֶת־בְּנֵי
לְךָ קְבִית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כִּלְפִּי הַזֶּה כְּכֹן־תִּדְּשׁ וּמַעֲלָה תִּפְקְדֵם :

צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי : וצבאו ^ז
ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות : והחנים עליו מטה ^ז
אשר ונשיא לבני אשר פנעיאל בן עכרן : וצבאו ופקדיהם ^ח
אחד וארבעים אלף וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא לבני ^ט
נפתלי אחירע בן עינן : וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף ^י
וארבע מאות : כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה ^{יא}
וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם : פ אלה ^{יב}
פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים : והלויים לא ^{יג}
התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו ^{יד}
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן
נסעו איש למשפחתו על בית אבתו : פ ג רביעי ואלה ^{טו}
תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני : ואלה ^{טז}
שמות בני אהרן הכהן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר : אלה ^{יז}
שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן : וימת ^{יח}
נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר
סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן
אביהם : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : הקרב את מטה לוי ^{יט}
והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו : ושמרו את ^כ
משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את
עבדת המשכן : ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ^{כא}
ישראל לעבד את עבדת המשכן : ונתתה את הלויים לאהרן ^{כב}
ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל : ואת אהרן ואת ^{כג}
בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת : פ וידבר ^{כד}
יהוה אל משה לאמר : ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ^{כה}
ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים :
כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי ^{כו}
כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה : פ חמישי
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר : פקד את בני ^{כז}
לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם :

יי ויפקד אתם משה על־פי יהוה כאשר צוה: יי ויהיואלה בני־לוי
 בשמחתם גרשון וקהת ומררי: יי ואלה שמות בני־גרשון למִשְׁפַּחַתָּם
 לבני ושמעי: יי ובני קהת למִשְׁפַּחַתָּם עמרם ויצהר חברון
 וגזיאֵל: יי ובני מררי למִשְׁפַּחַתָּם כחלי ומושי אלה הם מִשְׁפַּחַת
 הדוי לבית אבהם: יי לגרשון מִשְׁפַּחַת הדבני ומִשְׁפַּחַת השמעי
 אלה הם מִשְׁפַּחַת הגרשני: יי פקדיהם במספר כל־זכר מבֹּרֶךְ
 חֹדֶשׁ וּמִנְיָה פקדיהם שבעת אלפים וחֲמֵשׁ מאות: יי מִשְׁפַּחַת
 הגרשני אחרי המִשְׁכָּן יחנו ימה: יי ונשיא בית־אב לגרשני
 אלוֹסֶה בֹר־אֵל: יי ומשמרת בני־גרשון באהל מועד המִשְׁכָּן
 והאהל מכסהו ומסֹה פתח אהל מועד: יי וקדעי החצר ואֶת־
 מִסֵּךְ פֶּתַח הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל־מִשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מִיתְרֵיו
 דָּבַל עֲבֹדָתוֹ: יי ולקהת מִשְׁפַּחַת העמרמי ומִשְׁפַּחַת היצחרי
 ומִשְׁפַּחַת החברני ומִשְׁפַּחַת הגזיאלי אלה הם מִשְׁפַּחַת הקהתי:
 יי במספר כל־זכר מבֹּרֶךְ חֹדֶשׁ וּמִנְיָה שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מאות
 שמרי משמרת הקדש: יי מִשְׁפַּחַת בני־קהת יחנו על־יָדֵי המִשְׁכָּן
 תימנה: יי ונשיא בית־אב למִשְׁפַּחַת הקהתי אליצפן בֹר־עֵזֶיזֶה:
 יי ומשמרתם הארן והשֹׁחַן והמִנְיָה והמִזְבֵּחַ וכלי הקֹדֶשׁ אֲשֶׁר
 יִשְׁרְתוּ בָהֶם והמִסֵּךְ וכל עֲבֹדָתוֹ: יי ונשיא נשיאי הדוי אֶלְעָזָר
 בֹר־אֶתְרֹן הַבֵּהוּן פֶּקֶדֶת שְׁמֵי מִשְׁמֶרֶת הקֹדֶשׁ: יי למררי מִשְׁפַּחַת
 המחלי ומִשְׁפַּחַת המישי אלה הם מִשְׁפַּחַת מררי: יי ופקדיהם
 במספר כל־זכר מבֹּרֶךְ חֹדֶשׁ וּמִנְיָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹת:
 יי ונשיא בית־אב למִשְׁפַּחַת מררי צוריאֵל בֹר־אֲבִיחִיז על־יָדֵי
 המִשְׁכָּן יחנו צפנה: יי ופקדת משמרת בני־מררי קרשי המִשְׁכָּן
 ובריתיו ועמדי ואדניו וכל־עֲבֹדָתוֹ וכל עֲבֹדָתוֹ: יי ועמדי החצר
 סָבִיב וְאֶדְנֵיהֶם וּמִיתְרֵיהֶם: יי והחנים לפני המִשְׁכָּן
 קדמה לפני אהל־מוֹעֵד וּמִזְבֵּחַ מִשָּׁה וְאֶתְרֹן וּבְנָיו שְׁמֵרִים
 משמרת המקדש למשמרת בני־יִשְׂרָאֵל וְהַזֶּה הַקֶּרֶב יוֹמֵת: יי בֹר־
 פקודי הדֹּתִים אֲשֶׁר פָּקֵד מִשָּׁה וְאֶתְרֹן עַל־פִּי יְהוָה לִמִּשְׁפַּחַתָּם
 כל־זכר מבֹּרֶךְ חֹדֶשׁ וּמִנְיָה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֵלֶּה: יי וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּקֶד כל־דָּבָר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמִעַלֶּה

יו ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו אלה בני לוי
 יח בשמחתם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות בני גרשון למשפחתם
 יט לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון
 כ ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת
 כא הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי
 כב אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן
 כג חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת
 כד הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: ונשיא בית אב לגרשני
 כה אליסף בן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן
 כו והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת
 מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
 כז לכל עבדתו: ס ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצחרי
 ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל אלה הם משפחת הקהתי:
 כח במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות
 כט שמרי משמרת הקדש: משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן
 ל תימנה: ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל:
 לא ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר
 לב ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי אלעזר
 לג בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: למררי משפחת
 לד המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: ופקדיהם
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים:
 לה ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביהיל על ירך
 לו המשכן יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן
 לז ובריהיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ועמדי החצר
 לח סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: והחנים לפני המשכן
 קדמה לפני אהל מועד מזרח משה ואהרן ובניו שמרים
 לט משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: כל
 פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן* על פי יהוה למשפחתם
 ס כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס ששי ויאמר
 יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה

וְשָׂא אֶת מִסְפַּר שְׁמֵהֶם : י וְקָחָת אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת
 כְּדִבְכֹּךְ בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כְּדִבְכֹּר בְּבִהְמַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : יא וַיִּפְקֹד כָּל־שֵׁשׁ צֹוֹת יְהוָה אֹתוֹ אֶת־בְּלִבְכֹּר
 בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל : יב וַיְהִי כְּדִבְכֹּר זָכָר בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ
 וְמַעַלָּה לְפָנֶיהֶם שְׁנַיִם וָעֶשְׂרִים אֲלֶפֶּי שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמֵאָהִים : יג
 יד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : יוּקַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כְּדִבְכֹּר
 בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֵמַת וְהַיּוֹדֵלִי הַלְוִיִּם אֲנִי
 יְהוָה : יז וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה יְהֻשְׁבְּעִים וְהַמֵּאָתִים הַיִּזְדָּפִים עַל־
 הַלְוִיִּם מִבְּכֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : יח וְלִקְחָתָם חֲמִשָּׁתַּת חֲמִשָּׁתַּת שְׁקָלִים
 לַזָּהָבָה בְּיָמֶיךָ הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֵשְׂרִים זָכָה הַשֶּׁקֶל : יט וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף
 לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי הָעֲדֻפִּים בָּהֶם : כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף
 הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֲדֻפִּים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם . כא מֵאֵת בְּכֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וְשֹׁלֹשׁ כִּזְאוֹת וְאֵלֶּיךָ בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ :
 כב וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כֹּאשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : כג שְׁבִיעִי כ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אֶהֱרֹן לֵאמֹר : כד נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קָהָת מִתּוֹדָה בְּנֵי לֵוִי
 לְמִסְפַּחֲתָם דְּבֵית אֲבֹתָם : כה מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמַעַלָּה וְעַד בֶּן־
 חֲמִשִּׁים שָׁנָה פֶּרֶבֶא לְצִבָּא לַעֲשׂוֹת מְדֹאָכָה בְּאַהֲל מוֹעֵד : כו וְאֵת
 עֲבֹדַת בְּנֵי־קָהָת בְּאַהֲל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים : כז וְכֹל אֶהֱרֹן וּבָנָיו
 בְּנִסְעֵי הַמִּחֲנֶה וְהוֹרְדוֹ אֶת פִּרְכַּת הַפֶּסֶד וְכִסּוֹ בָּהָ אֶת אֶרֶן הָעֵדוּת :
 כח וְנִתְּנוּ עָלָיו פָּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ וּפִרְשׁוֹ בְּגָד־צִלְי תְּכֵלֶת מְלֻמָּעָה
 וְשָׂמוּ בָדָיו : כט וְעַל שַׁלְתָּן הַפָּנִים יִפְרְשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְנִתְּנוּ עָלָיו
 אֶת־הַקֶּצֶרֶת וְאֶת־הַכֶּפֶת וְאֶת־הַמְּנִקִּיּוֹת וְאֵת קִשּׁוֹת הַגִּזָּה וְלָחֶם
 הַתְּמִיד עָלָיו יְהוָה : לו וּפִרְשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגָד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוֹ אֹתוֹ
 בְּמִכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בָּדָיו : לו וְלִקְחוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוֹ
 אֶת־מִנְרֶת הַמֵּאִיר וְאֶת־נִרְתִּיה וְאֶת־מִלְּקָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֵּיהָ וְאֵת
 פֶּדֶי־כַּלְי שְׁמֹנֶה אֲשֶׁר יִשְׁתַּוְּלָה בָּהֶם : לו וְנִתְּנוּ אֹתָהּ וְאֶת־צִלְצִלֶיהָ
 אֶל־מִכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְנִתְּנוּ עַל־הַמּוֹט : לו וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב יִפְרְשׁוּ
 בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוֹ אֹתוֹ בְּמִכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בָּדָיו : לו וְלִקְחוּ
 אֶת־צִלְצִלֵי הַשֹּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׁתַּוְּבָם בַּקֹּדֶשׁ וְנִתְּנוּ אֶל־בְּגָד תְּכֵלֶת

ושא את מספר שמתם: ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת ^{מא}
 כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת
 בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור ^{מב}
 בבני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבין חדש ^{מג}
 ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים תחת כל בכור ^{מד מה}
 בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני
 יהוה: ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על ^{מו}
 הלויים מבכור בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים ^{מז}
 לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתתה הכסף ^{מח}
 לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם: ויקח משה את כסף ^{מט}
 הפדיום מאת העדפים על פדויי הלויים: מאת בכור בני ישראל ג
 לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש:
 ויתן משה את כסף הפדים* לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר ^{נא}
 צוה יהוה את משה: פ ד שביעי וידבר יהוה אל משה ואל א ^א
 אהרן לאמר: נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי ב ^ב
 למשפחתם לבית אבתם: מבין שלשים שנה ומעלה ועד בין ג
 חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: זאת ד
 עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: ובא אהרן ובניו ה
 בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת: ^ו
 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה י
 ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו י
 את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם ^ז
 התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו ח
 במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו ט
 את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת
 כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה י
 אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו יא
 בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו יב
 את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת

וּכְסוּ אוֹתָם בַּמִּכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁ וְנָתַנוּ עֲלֵיהֶם כֹּסֶם : י' וְרָשׁוּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׁוּ עָלָיו בְּגָד אֲרָנָן : י" וְנָתַנוּ לָעֹלִי אֶת־כִּלְיָיו אֲשֶׁר־
יִשְׁרָתִי עָלָיו בָּהֶם אֶת־הַמִּחְתָּת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־
הַמִּזְרָקֶת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׁוּ עָלָיו כֹּסֶם עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בְּדָוִי :
ט" וּבָדָה אֶת־רִיבְנָיו לְכַסֹּת אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כִּלְיָיו הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַ
הַמִּחְנֶה וְאֶת־רִיבְנָיו יָבִאוּ בְּנֵי־קָהֵת לְשֵׂאת וְלֹא־יָגִעוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
וּמִתּוֹ אִדָּה מִשָּׂא בְּנֵי־קָהֵת בְּאַחַד מוֹעֵד : ט" וּפָקַדְתָּ אֶלְעֶזֶר בֶּן־
אֶתְרֵן הַכֹּהֵן שֶׁמוֹ הַטּוֹר וְקִטְרֹת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְעֹשֶׁן
הַמִּסְחָה פָקַדְתָּ כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבַכֹּהֵן : פ סָמִיר
י' וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־אֶתְרֵן לֵאמֹר : י" אֶל־תְּכַלִּיתוּ אֶת־
שִׁבְט מִשִּׁפְחַת הַקָּהֲתִי מִתּוֹךְ הַזֹּהִים : י" וְזֹאת יַעֲשׂוּ לָהֶם וְחִיו
וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת־הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶתְרֵן וּבָנָיו יָבִאוּ וְיָמָו
אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־מִשְׁאֵו : כ' וְלֹא־יָבִאוּ לְרֵאוֹת
כָּבֹדָה אֶת־הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ : פ פ פ

י' וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כ" נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן נָסִי
הַזֶּה לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם : ט" מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְעַד־עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקַד אוֹתָם כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד צָבָא
לְעֹבֵד עֲבֹדָה בְּאַחַד מוֹעֵד : ט" וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי
לְעֹבֵד וְלִמְשָׂא : ט" וְנִשְׂאוּ אֶת־דִּירֵיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
כִּמְכָּלָהּ וּכְמִכְסָּהּ תַּחֲשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְּמַעְלָה וְאֶת־כִּסֵּה פֶתַח אֹהֶל
מוֹעֵד : ט" וְזֹאת קַדְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת־כִּסֵּה פֶתַח יַעֲשׂוּ הַחֹצֵר אֲשֶׁר־
עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ כִּבִּיב וְזֹאת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כִּלְיָיו עֲבֹדָתָם
וְזֹאת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְיַעֲבֹדוּ : ט" עַל־כֵּי אֶתְרֵן וּבָנָיו תִּהְיֶה
כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי דָגֻרָשִׁי לְכָל־מִשְׁאֵם וּלְכָל־עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵיהֶם
בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל־מִשְׁאֵם : ט" וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי
בְּאַחַד מוֹעֵד וּמִי־מִרְתָּם בְּיֹד אִיתָמָר בֶּן־אֶתְרֵן וּבָנָיו : ט" בְּנֵי
מִרְרֵי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקַד אוֹתָם : י' מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְעַד־עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקַדְהֶם כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד צָבָא לְעֹבֵד אֶת־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד : י" וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם לְכָל־עֲבֹדָתָם
בְּאַחַד מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיתוֹ וּמִטְהָרוֹ וְאֶדְנָיו : י" וְעַמְדֵי
הַחֹצֵר

יג וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט : ודשנו את
יד המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן : ונתנו עליו את כל כליו אשר
ישרתו עליו בהם את המחלת את המזלגת ואת היעים ואת
המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו :
טו וכלה אהרן ובניו לבסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע
המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש
טז ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד : ופקדת אלעזר בן
אהרן הכהן שמן המאור וקמרת הסמים ומנחת התמיד ושמן
המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו : פ מפטיר
יז וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אל תכריתו את
יט שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים : וזאת עשו להם וחיו
ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו
כ אותם איש איש על עבדתו ואל משאו : ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש ומתו : פ פ פ

כג וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני גרשון גם
כג הם לבית אבתם למשפחתם : מבין שלשים שנה
ומעלה עד בן חמישים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא
כד לעבד עבדה באהל מועד : וזאת עבדת משפחת הגרשני
כה לעבד ולמשא : * ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד
מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל
כו מועד : ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר
על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם
כז ואת כל אשר יעשה להם ועבדו : על פי אהרן ובניו תהיה
כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם
כח במשמרת את כל משאם : וזאת עבדת משפחת בני הגרשני
כט באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן : ס * בני
ל מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם : מבין שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמישים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את
לא עבדת אהל מועד : וזאת משמרת משאם לכל עבדתם
לב באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו : ועמודי
החצר

החזיר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם לכלייהם וכל
עבדיהם ובשמת תקדו אתכלי משמית משאם: * זאת עבדת
משפחת בני מררי לכעבדתם באהל מועד ביד איתמר בן
אהרן הכהן: * ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה אתבני הקהתי
למשפחתם ולבית אבתם: * מן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים ינה פליהבא לצבא לעבדה באהל מועד: * ויהיו
פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: * אלה פקודי
משפחת בקהתי כעבדה באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
עלפי יהוה ביד משה: * שני יח ופקודי בני גרשון למשפחותם
ולבית אבתם: * מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
כעבדה לצבא לעבדה באהל מועד: * ויהיו פקדיהם למשפחתם
לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: * אלה פקודי
משפחת בני גרשון כעבדה באהל מועד אשר פקד משה
ואהרן עלפי יהוה: * ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם
ולבית אבתם: * מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
כעבדה לצבא לעבדה באהל מועד: * ויהיו פקדיהם למשפחתם
לגדיות אלפים ומאתים: * אלה פקודי משפחת בני מררי אשר
פקד משה ואהרן עלפי יהוה ביד משה: * פליהפקדים אשר
פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל אתהלויים למשפחתם ולבית
אבתם: * מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
כעבדה לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד:
* ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים: * עלפי
יהוה פקד אותם ביד משה איש איש עבדתו ועבדת משאו
ופקדיו איש צות יהוה את משה: * פ שיש ה * וידבר יהוה אל
משה לאמר: * בצו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כרצו
וכרצו וכרצו טמא קנפס: * מזכר עד נהבה תשלחו אל מחוץ
למחנה תשדחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכי בתוכם:
* וישלחו בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר
דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: * פ * וידבר יהוה אל
משה לאמר: * וידבר אל בני ישראל איש איש כי יעשו מכל

ההצד סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל
עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם: זאת עבדת ^ג
משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן
אהרן הכהן: ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי ^ד
למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן ^ה
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו ^ו
פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: אלה פקודי ^ז
משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד משה: ^ח שני ופקודי בני גרשון למשפחותם ^ט
ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה ^י
כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם ^{יא}
לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: אלה פקודי ^{יב}
משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה: ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם ^{יג}
לבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה ^{יד}
כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם ^{טו}
שלשת אלפים ומאתים: אלה פקודי משפחת בני מררי אשר ^{טז}
פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: כל הפקדים אשר ^{יז}
פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית
אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה ^{יח}
כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד:
ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים: על פי ^{יט}
יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו
ופקדיו אשר* צוה יהוה את משה: ^כ וישמי יהוה אל ^{כא}
משה לאמר: צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע ^{כב}
וכל זב וכל טמא לנפש: מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ ^{כג}
למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם:
ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר ^{כד}
דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: ^{כה} וידבר יהוה אל ^{כז}
משה לאמר: דבר אל בני ישראל איש או אישה כי יעשו מכל ^{כח}

חטאת האדם ממעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא : והתוודו
את־הטאתם אשר עשו והשיב את־אשמו בראשו וחמישתו יסף
עלו ונתו לאשר אשם לו : ^א ואם־אין לאיש גאל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לבנהו מלבד אלו הפפרים אשר יכפר
בו עליו : ^ב וכל־תרומה לכל־קדשי בני־ישראל אשר־יקריבו
לבנהו לו יהיה : ^ג ואיש את־קדשיו לו יהיו איש אשר־יתן לבנהו לו
יהיה : ^ד וידבר יהוה אל־משה לאמר : ^ה דבר אל־בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כִּי־תשמה אשתו ומעלה בו
מעל : ^ו ושכב איש אתה שכבת־זרע ונעלם ממני אישה ונסתרה
והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה : ^ז ועבר עליו רוח־
קנאה וקנא את־אשתו והוא נטמאה אוד־עבר עליו רוח־קנאה
וקנא את־אשתו והיא לא נטמאה : ^ח והביא האיש את־אשתו
אל־הפהו והביא את־קרבנה עליה עשירת האיפה קֶמַח שערים
לא־יצק עליו שמן ולא־תן עליו לבנה פרי־מנחת קנאת הוא מנחת
זכרון מזפרת עון : ^ט והקריב אלה הפהו והעמידה לפני יהוה :
^י ולקח הפהו מים קדשים בכל־יֶחֱרֹשׁ ומן־העפר אשר יהיה
בחרקע המִצֵּפֶן יסח הפהו ונתו אל־המים : ^{יא} והעמיד הפה את־
האשה לפני יהוה ופרע את־ראש האשה ונתו ער־פפיה את
מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא ובִיד הפהו יהיו מן המים
המֵאָרְרִים : ^{יב} והשביע אתה הפהו ואמר אל־האשה אם־לא שכב
איש אתך ואם־לא שמיט טמאה תחת אישך הנקי ממי המים
המֵאָרְרִים האלה : ^{יג} ואת כי שמיט תחת אישך וכי נטמאת ויתן
איש בך את־שכבתו מבלעדי אישך : ^{יד} והשביע הפהו את־
האשה בשבעת האלה ואמר הפהו לאשה יתן יהוה איתך לאלה
ולשבעה בתוך עמך בתח יהוה את־ירכך ונפלת ואת־בטנה
צבה : ^{טו} ובאו המים המֵאָרְרִים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל
: ^{טז} והאמרה האשה אמן : ^{יז} וכתב את־האלת האלה הפהו
בספר ומחה אל־מי המים : ^{יח} והשקה את־האשה את־מי המים
המֵאָרְרִים ובאו בה המים המֵאָרְרִים למרים : ^{יט} ולקח הפהו מִיֶּד
האשה את מנחת הקן־אֵל והניף את־המנחה לפני יהוה והקריב

ז חטאת האדם למעל מעל ביהות ואשמה הנפש ההוא : והתודו
את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף
ח עליו ונתן לאשר אשם לו : ואם אין לאיש גאל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר
ט בו עליו : וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו
י לכהן לו יהיה : ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו
יב יהיה : פ רביעי וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אעתו ומעלה בו
יג מעל : ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
יד והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה : ועבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה
טו וקנא את אשתו והיא לא נטמאה : והביא האיש את אשתו
אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמה שערים
לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת
טז זכרון מזכרת עון : והקריב אתה הכהן והעמידה לפני יהוה :
יז ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה
יח בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים : והעמיד הכהן את
האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את
מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים
יט המאדרים : והעביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שבב
איש אתך ואם לא שטית טמאה תהת אישך הנקי ממי המרים
כ המאדרים האלה : ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן
כא איש בך את שכבתו מבלעדי אישך : והשביע הכהן את
האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה
ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך
כב צבוא : ובאו המים המאדרים האלה במעיך לצבות במין ולנפל
כג ירך ואמרה האשה אמן אמן : וכתב את האלת האלה הכהן
כד בספר ומחה אל מי המרים : והשקה את האשה את מי המרים
כה המאדרים ובאו בה המים המאדרים למרים : ולקח הכהן מיד
האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב
אתה

אֶתֶּה אֶל־הַפְּזוּבָה: י וְקָמַן הַפֹּהוּ מִן־חֲמִנְתָּהּ אֶת־אֲזִיזֹתֶיהָ וְהִקְטִיר
 דָּבָר בָּהֶם וְאַחֲרֵי כֵן יִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־יָדָיו: י וְהִשְׁקָהּ אֶת־יָדָיו
 וְהִיתָה אִסְיִיטָמָא וְתִמְעַל מַעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בֵּהּ הַמִּים הַמְּאָרְרִים
 לְמַדִּים וְזָכְרָתָה בַּמָּנָה וּנְפִלָה יָרֵכָהּ וְהִיתָה הָאִשָּׁה לְאֵלָה בְּקֶרֶב
 עֲמָה: כ וְאִסְיִיטָמָא הָאִשָּׁה וּמִהֲרָה הָיָה וּנְקָתָה וְנִזְרָעָה
 זָרָע: כג וְזֹאת תִּזְכֹּרֶת הַקִּנְיָאֵת אֲשֶׁר תִּשְׁמָה אִשָּׁה תַּחַת אִשָּׁה
 וְנִטְמָאָה: לד אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ קִנְיָאָה וְהָיָה אֶת־אִשְׁתּוֹ
 וְהִעֲלִיד אֶת־הָאִשָּׁה לְפָנָיו יִהְיֶה וְעָשָׂה לָּהּ הַפֹּהוּ אֶת כָּל־הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת: לא וְנִקָּה הָאִישׁ מִזֵּנוֹ וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא אֶת־עוֹנָהּ: פ
 ו * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: ז רֹבֵר אֶרֶיבֵנוּ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אִישׁ אֲדִי־אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא כְנֶדֶר נָדָר נִזְרָ לְהִזְרִי לַיהוָה:
 ז כִּינִי וְשִׁכְרִי יִזְרִי תִּזְיִן נִזְרִי וְחִמִּין שִׁכְרִי לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרֵת
 עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לְתִים וְיִבְשִׁים לֹא יֹאכֵל: ח כָּל יְמֵי נִזְרוֹ
 מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפִּי תִינן מִח־צָנִים וְעִדּוֹג לֹא יֹאכֵל: ט כָּל־יְמֵי
 נָדָר נִזְרוֹ תַעֲרֵר לֹא־עֲבֹר עֲדִירָאֲשׁוֹ עַד־מָלֵאת הַיָּמִם אֲשֶׁר־יִזְרִי
 לַיהוָה קֹדֶשׁ יִהְיֶה בְּלֹל פָּרַע שַׁעַר רֹאשׁוֹ: י כָּל־יְמֵי הַנִּזְרוֹ לַיהוָה
 עַל־נַפְשׁ מֵת לֹא יָבֹא: יא לֹא־בִּי וְלֹא־בִּי וְלֹא־בִּי וְלֹא־בִּי מִמָּוֶה
 דָּהֵם בְּמִתָּם כִּי נִזְרִי אֲדִירָאֲשׁוֹ: יב כָּל יְמֵי נִזְרוֹ קֹדֶשׁ הוּא
 לַיהוָה: יג וְכִי־מָוֶת מֵת עָלָיו בִּפְתָע פְּתֹאִם וְטָמֵא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנִלְחַ
 רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם מִהֲרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְדַּחֲנוּ: יד וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יָבֹא
 שְׁתֵּי תָדִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל־כֹּהֵן אֶחָד מִזֶּה:
 יא וְיִשְׁלַח הַכֹּהֵן אֶחָד לַחֲטָאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכֹפֶר עָלָיו מִאֲשֶׁר חָטָא
 עַל־הַנַּפְשׁ וְקֹדֶשׁ אֶת־אֲשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא: יז וְהִזְרִי לַיהוָה אֶת־יְמֵי
 נִזְרוֹ וְהָיָה כִּבְשׁ בַּיּוֹם שְׁנִיתוֹ לְאִשָּׁם וְהַיָּמִים הָרִאשִׁים יִפְלוּ כִּי טָמֵא
 נִזְרוֹ: יח וְזֹאת תּוֹרַת הַנִּזְרִי בַּיּוֹם מָלֵאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבֹא אֹתוֹ אֶל־
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: יט וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כִּבְשׁ בַּיּוֹם שְׁנִיתוֹ
 תָמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשָׁה אֶחָת בַּחֲשִׁנָּה תְּמִימָה לַחֲטָאת וְאֵיל־
 אֶחָד תָּמִים לְשִׁלְמִים: כ וְסֵר מִצֹּת סֶלֶת חֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 וּרְקִיקֵי כִצֹּת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְפִּיהֶם: כא וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
 לְפָנָיו יִהְיֶה וְיִשָּׂא אֶת־חַטָּאתוֹ וְאֶת־עֲלֹתוֹ: כב וְאֶת־זָאִיל יַעֲשֶׂה

אתה אל המזבח : וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר כו
המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים : והשקה את המים כו
והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאזרים
למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב
עמה : ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה כח
זרע : זאת תורת הקנאת אשר תשמה אשה תחת אישה כט
ונטמאה : או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו ל
והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה
הזאת : ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה : פ לא
וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת א ב
אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה :
מיין ושבר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ג
ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל : כל ימי נזרו ד
מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל : כל ימי ה
נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר
ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו : כל ימי הזירו ליהוה ו
על נפש מת לא יבא : לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו לא יטמא ז
להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו : כל ימי נזרו קדש הוא ח
ליהוה : וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלה ט
ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו : וביום השמיני יבא י
שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד :
ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא יא
על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא : והזיר ליהוה את ימי יב
נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא
נזרו : וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל יג
פתח אהל מועד : והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו יד
תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל
אחד תמים לשלמים : וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן טו
ורקיקי מצות משהים בשמן ומנחתם ונסכיהם : והקריב הכהן טז
לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו : ואת האיל יעשה יז
זבח

שקל

זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת
 יח נסכו : וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את
 יט שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים : ולקח
 הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל
 ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו :
 כ והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על
 כא חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין : זאת
 תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו
 כב כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו : פ וידבר יהוה
 כג אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את
 כה בני ישראל אמור להם : ס יברכך יהוה וישמרך : יאר יהוה
 כו פניו אליך ויחנך : ס ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ס
 ז' ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם : ס חמישי ז' ויהי
 ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת
 ב כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו
 נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים
 ג על הפקדים* : ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושני
 עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני
 ה המשכן : ויאמר יהוה אל משה לאמר : קח מאתם והיו לעבד
 את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו :
 י ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים : את
 שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם :
 ח ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי
 ט עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן : ולבני קהת לא נתן כי
 י עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו : ויקריבו הנשאים את חנכת
 המזבח ביום המשח אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני
 יא המזבח : ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד
 יב ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח : ס ויהי המקריב ביום
 יג הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה : וקרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל

שָׁקַל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לַמִּנְחָה :
 י בָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִמְרַת : יא פֶּר אֶחָד בֵּין־בָּקָר אֵיל
 אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֵּין־שְׁנֵיתָו לְעֹלָה : יב שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
 יג וּלְזֹבַח הַשָּׁמֶיִם בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים
 בְּנֵי־שֵׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן נַחֲשׁוֹן בֹּו־עֲמֻנָּה : פ י בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בִּי־צוּעֵר נָשִׂיא יִשְׁטָכֶר : יז הַקָּרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ
 קֶעֱרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לַמִּנְחָה :
 יח בָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִמְרַת : יט פֶּר אֶחָד בֵּין־בָּקָר אֵיל
 אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֵּין־שְׁנֵיתָו לְעֹלָה : כ שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
 כג וּלְזֹבַח הַשָּׁמֶיִם בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים
 בְּנֵי־שֵׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן נִתְנָאֵל בֵּין־צוּעֵר : פ י בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֹן אֵילֵיָאֵב בֵּין־חֶלֶן : כז קָרְבָּנוֹ קֶעֱרַת־כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : כח בָּף אַחַת
 עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִמְרַת : כט פֶּר אֶחָד בֵּין־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
 אֶחָד בֵּין־שְׁנֵיתָו לְעֹלָה : ל שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : לג וּלְזֹבַח
 הַשָּׁמֶיִם בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־
 שֵׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן אֵילֵיָאֵב בֵּין־חֶלֶן : פ י בְּיוֹם הָרִבְעִי נָשִׂיא
 לִבְנֵי רְאוּבֵן אֵלִיצֹר בִּי־טִיאוֹר : לז קָרְבָּנוֹ קֶעֱרַת־כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : לח בָּף אַחַת עֶשְׂרֵה
 זָהָב מִלֵּאָה קִמְרַת : לט פֶּר אֶחָד בֵּין־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֵּין־
 שְׁנֵיתָו לְעֹלָה : מ שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : מז וּלְזֹבַח הַשָּׁמֶיִם
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שֵׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קָרְבֵּן אֵלִיצֹר בִּי־טִיאוֹר : פ י בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
 שֹׁמְעוֹן שִׁמְיָאֵל בֹּו־צוּר־יִשְׂרָי : נ קָרְבָּנוֹ קֶעֱרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : נא בָּף אַחַת עֶשְׂרֵה
 זָהָב מִלֵּאָה קִמְרַת : נב פֶּר אֶחָד בֵּין־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֵּין־

שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר איל יד טו
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: טו
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים י
בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב: פ ביום השני יח
הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקרב את קרבנו יט
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר איל כ כא
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: כב
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים כג
בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: פ ביום השלישי כד
נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: קרבנו קערת כסף אחת כה
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת כו
עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש כז
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח כח כט
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: פ ביום הרביעי נשיא ל
לבני ראובן אליצור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת לא
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה לב
זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן לג
שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים לד לה
בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליצור בן שדיאור: פ ביום החמישי נשיא לבני לו
שמעון שלמיהל בן צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים לו
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה לה
זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן לט
שנתו

שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: ^א שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: ^ב וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים
בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבֹּן אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶיךָ: ^ג פ' ש' ^ד בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי נָשִׂיא לְבָנִי
גֵּר אֲלֶיֶכָּה בְּיָדֶיךָ: ^ה קָרְבֹּנוֹ קַעֲרֹת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ^ו
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: ^ז כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה
קִטְרֶת: ^ח פ' אֶחָד בֶּן־בֶּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁי־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה:
^ט שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: ^י וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹּן אֱלֹהֶיךָ
בְּיָדֶיךָ: ^{יא} פ' ש' ^{יב} בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנִי מִלֵּאָה בְּיָדֶיךָ
פְּדֵה־צֹר: ^{יג} קָרְבֹּנוֹ קַעֲרֹת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ^{יד} מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: ^{טו} כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: ^{טז} פ' אֶחָד בֶּן־
בֶּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁי־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: ^{יז} שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת: ^{יח} וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹּן אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶיךָ: ^{יט} פ' ש' בַּיּוֹם
הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנִי בְּנִימֹן אֲבִידֹן בְּיָדֶיךָ: ^כ קָרְבֹּנוֹ קַעֲרֹת־כֶּסֶף
אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ^{כא} מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: ^{כב} כָּף אֶחָת
עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: ^{כג} פ' אֶחָד בֶּן־בֶּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁי־
אֶחָד בְּנִי־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: ^{כד} שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: ^{כה} וּלְזִבַּח
הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹּן אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶיךָ: ^{כו} פ' ש' בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנִי הֵן

שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן שלמיאל בן צורישרי: פ ששי ביום הששי נשיא לבני
 גד אליסף בן דעואל: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אליסף בן דעואל: פ ביום השביעי נשיא לבני אפרים
 אלישמע בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
 שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע
 בן עמיהוד: פ ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
 פדהצור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור: פ ביום
 התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני: קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני: פ ביום העשירי נשיא לבני דן
 אחיעזר

אחיעזר בן-אמיהדי : י קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : י כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת : י פר אחד בן-בקר איל אחד פבש-אחד בן-
שנתו לעלה : י שעיר-עזים אחד לחטאת : י ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פבשים בן-שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן-אמיהדי : פ י ביום שני עשר יום נשיא
לכני אשר פגעיא בן-עכרן : י קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : י כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : י פר אחד בן-בקר איל אחד פבש-אחד בן-
שנתו לעלה : י שעיר-עזים אחד לחטאת : י ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פבשים בן-שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן-אמיהדי : פ י ביום שנים עשר יום נשיא
לכני נפתלי אחיעזר בן-ענין : י קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : י כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : י פר אחד בן-בקר איל אחד פבש-אחד בן-
שנתו לעלה : י שעיר-עזים אחד לחטאת : י ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה פבשים בן-שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן-ענין : פ שביעי זה חנכת המזבח ביום
המשח אתו נאשאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרק
כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה : י שלשים ומאה
הקערה האחת כסף ושבעים ומזרק האחד כסף הפלים
אזפים וארבע מאות בשקל הקדש : י כפות זהב שתיים עשרה
מלאות קטרת עשרה עשרה הפה בשקל הקדש פל-זהב הכפות
עשרים ומאה : כמטיר פל-הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים
שנים עשר פבשים בן-שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת : י וכל בקר י זבח השלמים עשרים וארבעה
פרים אילים ששים עתדים ששים פבשים בן-שנה ששים ואת

חנכת.

אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה סו
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב סח
 מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בי סט
 שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים ע עא
 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ ביום עשתי עשר יום נשיא עב
 לבני אשר פנעיאל בן עכרן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים עג
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה ער
 זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן עה
 שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים עו עז
 בקר עניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן פנעיאל בן עכרן: פ ביום שנים עשר יום נשיא לבני עח
 נפתלי אחירע בן עינן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים עט
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה פ
 זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן פא
 שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים פב פג
 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אחירע בן עינן: פ שביעי זאת חנכת המזבח ביום פר
 חמשה אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי
 כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: שלשים ומאה פה
 הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
 אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפות זהב שתים עשרה פו
 מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות
 עשרים ומאה: מפטיר כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם פז
 שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
 שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פח
 פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת
 חנכת

הנפת המזבח אחר המשה אתו: ^פ ובכל משה אליה מועד לדבר אתו וישמע אתהקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר עלי ארץ העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: ^{פ פ פ}

ח * וידבר יהוה אל משה לאמר: ^י דבר אל אהרן ואמרת אליו בלעלחה את הנרת אלימול פני המנורה ואורו שבעת

הנרות: ^{י ויעש} פן אהרן אלימול פני המנורה העלה נרתיה פאשר צוה יהוה את משה: ^י וזה מעשה המנורה מקשה זהב

עדירכה עד פרחה מקשה הוא פמ אה אשר הראה יהוה את משה פן עשה את המנורה: ^פ וידבר יהוה אל משה לאמר:

י קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת והעבירו תער על פלג בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו: ^י ולקחו פך בן יבקר ומנחתו סלת

כדורה בשמן ופרשני בן יבקר תקח להטאת: ^י והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקדחת את כל עדת בני ישראל:

י והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים: ^י והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: ^י והלויים יסמכו את ידיהם

על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה וכפר על הלויים: ^י והעמיד את הלויים לפני אהרן ולפני בני

והנפת אתם תנופה ליהוה: ^י והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי חלויים: ^י שני ^י ואחר יבן יבאו חלויים לעבד את

אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: ^י פי נתנים נתנים ומה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת פלגדם בכור כל מבני

ישראל לקחתי אתם לי: ^י כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי:

י וקח את החלויים תחת כל בכור בבני ישראל: ^י ונתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת

בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ^י ויעש משה ואהרן

וכר עדת בני ישראל לחלויים פכל אשר צוה יהוה את משה לחלויים

פט חנכת המזבח אחרי המשח אתו: ובבא משה אל אהל מועד
 לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת איזר על
 ארן העדת מבין עני הכרבים וידבר אליו: פ פ פ
 א ב ח וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו
 בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת
 ג הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה
 ד כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה המנרה מקשה זהב
 עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את
 ה משה כן עשה את המנרה: פ * וידבר יהוה אל משה לאמר:
 ו ז קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה
 להם לטהרם הוזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם
 ח וכבסו בגדיהם וטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת
 ט בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: והקרבת את
 הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: *
 י והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
 יא על הלויים: והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני
 יב ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: והלויים יסמכו את ידיהם
 על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה
 יג לכפר על הלויים: והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו
 יד והנפת אתם תנופה ליהוה: והבדלת את הלויים מתוך בני
 טו ישראל והיו לי הלויים: שני ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את
 טו אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים נתנים
 חמה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני
 יז ישראל לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם
 ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי:
 יח ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל: ואתנה את
 הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
 בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני
 כ ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן
 וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים

פָּנֵי־עֵשׂוֹ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי וַיַּחֲטְאוּ הָלוֹם וַיִּכְבְּסוּ בַגְדֵיהֶם וַיָּנֻחַ
 אֶהָרָן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכְפֹּר עֲלֵיהֶם אֶהָרָן לְמַהֲרָם :
 כִּי וַאֲחֵרֵיכֶן בָּאוּ הָלוֹם לַעֲבֹד אֶת־עַבְדָּתָם בְּאֵהָל מוֹעֵד לִפְנֵי אֶהָרָן
 וּלִפְנֵי בְנָיו כְּאִשֹּׁר צֹוָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְעִדְהוֹם כֹּן עֲשׂוֹ לָהֶם : ס
 כִּי וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּי זֹאת אִשֹּׁר לָלוֹם מִכֵּן חֲמֹשׁ
 וְעֵשְׂרִים שָׁנָה וּמִעֲלָה יָבוֹא לְצִבָּא צִבָּא בַעֲבֹדֶת אֵהָל מוֹעֵד : כִּי וּמִכֵּן
 חֲמֵשִׁים שָׁנָה יֵשֵׁב מִצִּבָּא הַעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד : וְיִשְׂרָת אֶת־
 אֶהָלֵי בְּאֵהָל מוֹעֵד לְשֹׁמֵר מִשְׁמֶרֶת וְעַבְדָּהּ לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲשֶׂה
 לָלוֹם בְּמִשְׁמֶרֶתָם : פ שִׁישׁ ט וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר־
 סִינִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּחֹדֶשׁ הַרְּאִשׁוֹן לֵאמֹר :
 כִּי וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ : כִּי בְּאַרְבַּעָה עֲשׂוֹ יָוִם
 בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמַעֲדוֹ כִּכָּל־חֻקְתִּי וּכְכָל־
 מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ אֹתוֹ : וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשֵׂת הַפֶּסַח :
 כִּי וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עֲשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים
 בַּמִּדְבָּר סִינִי כִכָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֹּן עֲשׂוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וְכִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכִינוּ לַעֲשֵׂת הַפֶּסַח
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלִפְנֵי אֶהָרָן בַּיּוֹם הַהוּא : וַיֹּאמְרוּ
 הָאֲנָשִׁים הִרְמָה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַבְתִּי
 הַקָּרִיב אֶת־קִרְבִּי יְהוָה בְּמַעֲדוֹ כַּתוּב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 מֹשֶׁה עֲמִידוּ וְאִשְׁמְעָה מִה־יִּצְוֵה יְהוָה לָכֵם : פ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּי דַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ פִּי־יִהְיֶה טָכָא ו
 לְנֶפֶשׁ אוֹ בִּרְדָּה רַחֲקָה לָכֵם אוֹ לִדְרֹתֵיכֶם וְעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה :
 כִּי בַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעָה עֲשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־
 מִצּוֹת וּמִדְּרֹתִים וַאֲכָלֵהוּ : כִּי לֹא־יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עֲדִי־יִכְבֹּד וַיֵּצֵא לֹא
 יִשְׁבְּרוּ־יָבֹו כִּכָּל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ : כִּי וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 מְהוֹר וּבִרְדָּה לֹא־יִהְיֶה וְתִדְּלַ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַלְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא
 מִמִּצְוֶה כִּי וְקָרְבָן יִהְיֶה לֹא הַקָּרִיב בְּמַעֲדוֹ חֲטָאוֹ יֵשֵׂא הָאִישׁ
 הַהוּא : כִּי וּכְיִיגֹור אֶתְכֶם גֵּר וְעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה כַּתְּקַת הַפֶּסַח
 וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֹּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֵם וְגֵר וְלֹאֲזֶרֶת הָאָרֶץ : ס
 רַבִּיעִי ט וּבַיּוֹם הַקִּים אֶת־הַמִּשְׁפָּן כִּכָּה תַעֲנִן אֶת־מִשְׁפָּן לֹאֲהֵל

כן עשו להם בני ישראל: ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינף ^{כא}
 אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם:
 ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ^{כב}
 ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם: ^{כג}
 וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת אשר ללויים מבין חמש ^{כד}
 ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: ומבין ^{כה}
 חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ושרת את ^{כו}
 אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה
 ללויים במשמרתם: פ שישיל ^{כז} וידבר יהוה אל משה במדבר א
 סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר:
 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום ^{כח}
 בחדש הזה בין הערבים תעשו אותו במעדו ככל חקתיו וככל
 משפטיו תעשו אותו: וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ^{כט}
 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים ^ל
 במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל:
 *ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ^{לא}
 ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו ^{לב}
 האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
 הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהים ^{לד}
 משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: פ וידבר יהוה אל ^{לה}
 משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא ^{לו}
 לנפש או בדרך החקה * לכם או לדרתיכם ועשה כסח ליהוה:
 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו על ^{לז}
 מצות ומררים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר וגזם לא ^{לח}
 ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו: והאיש אשר הוא ^{לט}
 טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש
 ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח ^מ
 וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: ^{מא}
 רביעי וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל ^{מב}
^{מג}

העדת

* כסבירין ויהיו * נקוד על ה'

הַעֲדָת וּבִעֲרֹב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמְרָאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר׃ יׁ בֶן־יִתְיָה
 תְּסִיד הָעֵנָן יִכְסֹּנוּ וּמְרָאֵה־אֵשׁ לַיְלָה׃ יׁ וְיִרְפִּי הָעֲדוֹת הָעֵנָן מֵעַל
 הָאֹהֶל וְאַחֲרָיִ בֶּן־יִסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכְּנוּ־שָׁם הָעֵנָן
 שָׁם יִחְנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ יׁ עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי
 יִהְיֶה יִחְנוּ כִּלְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יִחְנוּ׃ יׁ וּבַהֲאָרֶץ
 הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
 וְלֹא יִסְעוּ׃ יׁ וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי
 יְהוָה יִחְנוּ וְעַל־פִּי יִהְיֶה יִסְעוּ׃ יׁ וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵנָן מֵעֲרֹב עַד־
 בֹּקֶר וְנִעְלָה הָעֵנָן כִּבְדָּר וְנִסְעוּ אוֹ יִכְסוּ וְנִעְלָה הָעֵנָן וְנִסְעוּ׃
 כׁ אֲוִי־יָמִים אוֹיֶחֱדָשׁ אוֹ יָמִים כַּהֲאָרֶץ הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו
 יִחְנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבַהֲעֲרֹתוֹ יִסְעוּ׃ כׁ עַל־פִּי יְהוָה יִחְנוּ וְעַל־
 פִּי יִדוּהוּ יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ
 יׁ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ יׁ עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצוֹת כִּכָּף
 מִקְשָׁה תְּעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֲדָה וּלְמִסְעָ אֶת־הַמַּחֲנֹת׃
 יׁ וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כִּלְהַעֲדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ יׁ וְאִם־
 בְּאַחַת יִתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃
 יׁ וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִיִּם קִדְמָה׃ יׁ וְתִקְעֶתֶם
 תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִיִּם תִּמְנָה תְּרוּעָה יִתְקַעוּ
 לְמַסְעֵיהֶם׃ יׁ וּבַהֲקָהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְעוּ׃ יׁ וּבְנֵי אֹהֶל
 הַכֹּהֲנִים יִתְקְנוּ בַּחֲצוּצוֹת וְהָיוּ לָכֶם לַחֲקֵת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ יׁ וְכִי־
 תָּבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֹרְצְכֶם עַל־הָעָר הָעָרָר אֹתְכֶם וְהִרְעֵתֶם בַּחֲצוּצֹת
 וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם׃ יׁ וּבְיוֹם
 שִׁמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֲדָשְׁכֶם וְתִקְעֶתֶם בַּחֲצוּצֹת עַל־
 עֲדֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזָכָרֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ הַסִּיֵּשׁ יׁ וְהָיִ בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי
 בַּעֲשֵׂי יָם בַּחֲדָשׁ נִעְלָה הָעֵנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֲדָת׃ יׁ וְיִסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינִי וְיִשְׁכֹּן הָעֵנָן בְּמִדְבַּר פָּאָרָן׃ יׁ וְיִסְעוּ
 בְּרָאשֵׁי עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ יׁ וְיִסַּע דָּגַל מַחֲנֶה בְנֵי־יְהוּדָה
 בְּרָאשֵׁי לְצַבָּאתָם וְעַל־צִבְאָו נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב׃ יׁ וְעַל־צִבְאָ
 כִּטָּה בְנֵי יִשְׂשָׁכָר נְתַנָּאֵל בֶּן־צוּעָר׃ יׁ וְעַל־צִבְאָ כִּטָּה בְנֵי זָבֻלֹן

טו העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: כן יהיה
 יו תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה: ולפי העלות הענן מעל
 האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן
 יח שם יחנו בני ישראל: על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי
 יט יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: ובהאריך
 הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה
 כ ולא יסעו: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי
 כא יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מערב עד
 בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו:
 כב או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו
 כג יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה יחנו ועל
 פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה: פ
 ד י' וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך שתי חצוצרות כסף
 מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המהנות:
 ד י' ותקעו בהן ונועדו אליך כֹּה העדה אל פתח אהל מועד: ואם
 באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל:
 ה י' ותקעתם תרועה ונסעו המהנות החנים קדמה: ותקעתם
 תרועה שנית ונסעו המהנות החנים תימנה תרועה יתקעו
 ז י' למסעיהם: ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: ובני אהרן
 ט הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: ובי
 תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרת
 י ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: וביום
 שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם בחצצרת על
 עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני
 יא יהוה אלהיכם: פ חמישי ויהי בשנה השנית בחדש השני
 יב בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל
 יג למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו
 יד בראשנה על פי יהוה ביד משה: ויסע דגל מחנה בני יהודה
 טו בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא
 טז מטה בני יששכר נתנאל בן צוער: ועל צבא מטה בני זבולן
 אליאב

אֵלֶיךָ בְּיָדְךָ: י' וְהוֹבֵד הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ בְּנֵי־גֵרְשֹׁן וּבְנֵי מְדָנִי וְנִסְעוּ
וְנִסְעוּ י' וְנִסְעוּ הָגָל מִחֲנֵה רְאוּכֵן לְצַבְאָתָם וְעַל־צִבְאוֹ אֲדִיָּאֹר
בְּרִשְׁדִּיאֹר: י' וְעַל־צִבְאָה מִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּרֶזְדֹּרִישִׁי:
י' וְעַל־צִבְאָה מִטָּה בְּנֵי־גֵד אֶלְיָהוּ בֶן־דְּעוּאֵל: י' וְנִסְעוּ הַקַּהֲלִים
נִסְאֵי הַמִּדְבָּר וְהָרִימוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בָּאֵם: י' וְנִסְעוּ הָגָל מִחֲנֵה
בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְצַבְאָתָם וְעַל־צִבְאוֹ אֶלְיָשָׁמֶע בֶּן־עֲמִיהוּד: י' וְעַל־צִבְאָה
מִטָּה בְּנֵי מְנַשֶּׁשֶׁ בְּמִלְיָאֵל בֶּן־פֶּדָהצֹר: י' וְעַל־צִבְאָה מִטָּה בְּנֵי
מְנַחֵם אֲבִיהֶן בֶּרֶזְדֹּעֲזִי: י' וְנִסְעוּ הָגָל מִחֲנֵה בְּנֵי־דָן מֵאֶפֶס דָּנִי
הַמַּחֲנֶה לְצַבְאָתָם וְעַל־צִבְאוֹ אֲחִיעֶזֶר בֶּרֶזְעַמִּישִׁי: י' וְעַל־צִבְאָה
מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר פְּגַעֲיָאֵל בֶּן־יִכָּן: י' וְעַל־צִבְאָה מִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי
אֲחִיעֶזֶר בֶּן־נֶחֱמִי: י' וְגַל מִסֵּעֵי בְּנֵי־יִשְׂשָׁכָר לְצַבְאָתָם וְנִסְעוּ: י'
י' וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְהַבִּיב בֶּרֶזְדֹּעֲזִי הַמִּדְיָנִי חֲתָן מִטָּה נָסְעִים וְאֶחָיו
אֶת־הַמַּסֹּס אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֵתוֹ אֲתוֹ לָכֵם לָכֵה אֶתְּכֶם וְהַטְּכֶם לָךְ
כִּרְיָהוּהָ דְבָר־טוֹב עַל־יִשְׂרָאֵל: י' וַיֹּאמֶר אֲקִיזָה אֶתְּכֶם כִּי אִם־
אֶת־אַרְצִי וְאֶת־מִוְלָדִי אֶקֶה: י' וַיֹּאמֶר אֶרְנָא תַעֲזֹב אֶתְּכֶם כִּי
עַל־כֵּי יָדְעֶתָ חֲתָנְךָ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם: י' וְהָיָה כִּרְיָהוּהָ
עֲשֵׂנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהַטְּכֶם לָךְ:
י' וְנִסְעוּ כִתֹּר יְהוָה דָּרָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְזֵן כִּרְיָהוּהָ נִסְעוּ
לְפָנֵיהֶם דָּרָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה: י' וְנִסְעוּ יְהוָה
עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם מִדְּבַח־ה': י' שִׁשִּׁי י' וְהָיָה בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה וְיְהוָה וַיִּקְצֹוּ אִיכָּיָה וְנִסְעוּ מִשְׁנָאֵה מִסְּנָה:
י' וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה רַבְּבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: י' וְ
יֹא אֲוִיחֵי הָעָם כְּמִתְאַנְּנִים הֵעַ בְּאֶזְנוֹ יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיַּחֲזֵק אֶפְסוֹ
וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאבֵד בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה: י' וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־
מֹשֶׁה וַיַּתְפִּיל מֹשֶׁה אֶת־יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: י' וַיִּקְרָא יִסְרָאֵל הַמַּסֹּס
הַהוּא תִבְעָרָה כִּרְיָהוּהָ בָּם אֵשׁ יְהוָה: י' וְהָאֶסְפָּסָה אֲשֶׁר בְּתִרְבוֹ
הִתְאַווּ תִּתְּאוּהָ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּכְלוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֹאכֹלֵנוּ
בְּשֹׁר: י' וְזָכְרֵנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נָאֵכָה בַּמַּדְרִים חָנָם אֶת תַּקְשָׁאִים
וְאֶת הָאֲבִטְחִים וְאֶת־הַחֲצִיר וְאֶת־הַקִּצְצִים וְאֶת־עֵשׂוֹמִים: י' וְעָתָה
נִפְשָׁנוּ וְיִבְשָׁה אֶרֶץ כָּל בְּרִיתִי אֶל־חַסְדּוֹ עֵינֵינוּ: י' וְהָפֵן כִּרְיָהוּהָ הוּא
וְעֵינוּ

אליאב בן חלן: והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי יי המשכן: ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור יי בן שדיאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלמיואל בן צורישדי: יי ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: ונסעו הקהתים יי נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: ונסע דגל מחנה כב בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא כג מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: ועל צבא מטה בני כד בנימן אבידן בן גדעוני: ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל כה החנות לצבאותם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: ועל צבא כו מטה בני אשר פנעיואל בן עכרן: ועל צבא מטה בני נפתלי כז אחריע בן עינן: אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: ס כח ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו כט אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר כזב על ישראל: ויאמר אליו לא אלך כי אם י אל ארצי ואל מולדתי אלך: ויאמר אל נא תעזב אתנו כי לא על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: והיה כי תלך לב עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לבפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן יהוה לי עליהם יומם בנטעם מן המחנה: ס ששי *ז ויהי בנסע הארץ לה ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: *ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: *ז פ לו יא ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו * ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה במ אש יהוה: *והאספסוף אשר בקרבו י התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע גד הוא ז ועינו

וַיֵּצֵאוּ פָּנָיו הַבְּדִלָּה : יי שְׂטוֹ הָעַם וַתִּקְטְאוּ וַתִּשְׁחָטוּ בְּרִחִים אִלֹּה דָבוּ
 בְּמִדְבָּרָהּ וּבִשְׂדֵהוּ בַּפְּרוֹר וַעֲשׂוּ אִתּוֹ יָגוֹת וַהֲיָה מַעֲמֹו פְּטָעַם לְשֹׁךְ
 הַשָּׁמֶן : יי וּבִבְרֶת הַטֶּלַע הַמִּתְחַנֶּה לִיקָה יוֹרֵד הַמָּו עָלָיו : יי וַיִּשְׁמַע
 מִשָּׁה אֶת־הָעַם בֹּכֶה לְמַשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לִפְתָּח אָהָלוֹ וַיַּחֲרֹצֶה יְהוָה
 כְּאֹד וּבְעֵינָיו מִשָּׁה רָע : יי וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל־יְהוָה לְמָה תִּרְעַל
 לַעֲבֹדָה וּלְמָה לֹא־מָצִיתִי חַן בְּעֵינֶיךָ לְשׁוֹם אֶת־מִשְׁאֵל כָּל־הָעַם
 הַזֶּה עָלַי : יי הָאֲנֹכִי הָרִיתִי אֶת כָּל־הָעַם הַזֶּה אֶסְאֲנֹכִי וְיִדְּתִיחוּ כִּי
 תֹאמַר אֵלַי שָׂאֲהוּ בְּחִיָּה כְּאִשֶּׁר יֵשֵׁא הָאָמֹו אֶת־הַיֶּלֶק עַל
 הָאֲדָמָה אִשֶּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתָיו : יי מֵאַן לִי בָשָׂר לֶחֶם לְכָל־הָעַם
 הַזֶּה כִּי־יָבֹכּוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בָּשָׂר וְנֹא דָה : יי לֹא־אוּכַל
 אֲנֹכִי לִבְדִּי לִשְׂאת אֶת־כָּל־הָעַם הַזֶּה כִּי כִבֹּד מִמֶּנִּי : יי וַאֲסִפְכָּה
 אֶת־עֵשָׂה לִי הָרֹגִי נֹא הָרֹג אֶסְפֹּצְאִיתִי חַן בְּעֵינֶיךָ וַאֲסִפְרָאֲחָה
 בְּרַעְתִּי : פ יי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה אֶסְפֹּד־לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ פִּי־הֵם וְהֵם הָגִם וְשִׁלְּרוּ וְהִקְחָתָּ אִתָּם אֶת־אֶל־
 אֶחָד מִלֵּד וְהִתְיַצְבּוּ שָׁם עִמָּךְ : יי וַיִּבְרָדְתִּי וּדְבַרְתִּי עִמָּךְ שֵׁם
 וַאֲצִלְתִּי מִדְּהָרוֹם אִשֶּׁר עָלֶיךָ וְשִׁמְתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ בְּמִשְׁאֵל
 הָעַם וְלֹא־תִשָּׂא אִתָּךְ לְבִדָּה : יי וַאֲלֹהֵעַם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לַמֶּלֶךְ
 וַאֲבֹתָם בָּשָׂר כִּי בְכֹתֶם בְּאֶזְלִי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֵאכְלֵנוּ בָּשָׂר כִּי
 מֵוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וַאֲבֹתָם : יי לֹא יִסַּח אֶחָד
 הָאֲבִירֹן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא מִשָּׁה יוֹמִים וְלֹא עֵשְׂרֵה יוֹמִים וְלֹא
 עֶשְׂרִים יוֹם כִּעֵד חֹדֶשׁ יוֹמִים עַד אֲסִפְרָצְאָה מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם
 לִזְרָאֲלֵנוּ כִּי־מֵאֲתָם אֶת־יְהוָה אִשֶּׁר בְּסִרְבְּכֶם וּתִבְכּוּ לִפְנֵי
 לֵאמֹר לְמָה זֶה יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם : יי וַיֹּאמֶר מִשָּׁה שְׁש־צֹאֹת אֶקַּח
 מִגְּלִי תָם אִשֶּׁר אֵיכִי בִקְדָבוּ וַאֲתָה אֲמַדָּת בָּשָׂר אֲתִי לָרֶם וַאֲכִלּוּ
 חֹדֶשׁ יוֹמִים : יי הֵצֵאן וּבִקְרָ יִשְׁתַּח לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־
 הָעָם תִּקַּח לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם : פ יי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה חֵד
 יְהוָה תִּקַּח עִתָּה תִּקַּח הַתְּהִלָּה דְּבָרִי אֶסְדָּלָה : יי וַיֵּצֵא מִשָּׁה
 וַיִּדְבֹּר אֶל־הָעַם אֵת דְּבָרֵי יְהוָה וַיֵּאֱמַר שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעַם
 נִבְצָר אִתָּם סְבִיבֹת הָאֵלֶּה : יי וַיִּרְדַּד יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּדְבֹּר אֵלָיו
 וַיֹּאמֶר כִּי־יִהְיֶה אִשֶּׁר עָלָיו מִן־גַּל־שָׁבָעִים אִישׁ בְּהַגִּים וְהָיָה

ה ועינו כעין הבדלח : שמו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו
 במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד
 וי השמן : וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו : וישמע
 משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
 יא מאד ובעיני משה רע : ויאמר משה אל יהוה למה הרעת
 לעבדך ולמה לא *מציתי חן בעיניך לשום את משא כל העם
 יב הזה עלי : האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי
 תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הנוק על
 יג האדמה אשר נשבעת לאבותיו : מאין לי בשר לתת לכל העם
 יד הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה : לא אוכל
 טו אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני : ואם ככה
 את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה
 טז ברעתי : פ ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני
 ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל
 יז אהל מועד והתיצבו שם עמך : וירדתי ודברתי עמך שם
 ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא
 יח העם ולא תשא אתה לבדך : ואל העם תאמר התקדשו למחר
 ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי
 יט טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם : לא יום אחד
 תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא
 כ עשרים יום : עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והה לכם
 לזרא יען כי מוֹסַתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו
 כא לאמר למה זה יצאנו ממצרים : ויאמר משה שש מאות אלף
 רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו
 כב חדש ימים : הצאן ובקר ישחט להם ומיצא להם אם את כל
 כג דגי הים יאסף להם ומיצא להם : פ ויאמר יהוה אל משה חיד
 כד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא : ויצא משה
 וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם
 כה ויעמד אתם סביבת האהל : וירד יהוה בענן וידבר אליו
 ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים והיו

בָּנוּחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּחַבְּאוּ וְלֹא יָסֻפוּ : כ' וַיִּשְׁאֲרוּ שְׁנֵי נָשִׁים
בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד : אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתֵּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ
וַהֲמָה בַּפֶּתָּיִם וְלֹא יֵצְאוּ הָאֱהֻלָּה וַיִּתְנַבּוּ : ו' בַּמַּחֲנֶה : כ" וַיִּרְץ
וַיָּנֹעַ וַיִּגַּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמִידָד כִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה : כ" וַיַּעַן
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִשִּׁבְתַּת מֹשֶׁה מִפָּחַדָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּי אִם :
כ" וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הִמְכַנָּא אֶתְּךָ לִי וּמִי יִתֵּן פִּלְגֶּסֶם יִהְיֶה נְבִיאִים
כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם : שְׂבוּעִי וַיֹּאכֲלֵךְ מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה
הוא וְהָקֵנִי יִשְׂרָאֵל : " וְרוּחַ נִסְעוּ מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזוּ שְׁלוֹמֵם מִדִּבְרֵי
וַיִּטְטוּ עַל־הַמַּחֲנֶה כִּדְרֹךְ יוֹם כֹּה וּכְדְרֹךְ יוֹם כֹּה סִבִּיבוֹת הַמַּחֲנֶה
וְהָאֲמֵתִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ : י" וַיָּקֶם הָעָם פִּלְגֵּי־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־
הַלֵּילָה וְכָל־יוֹם הַמָּחֳרָת וַיֹּאכֲלוּ אֶת־הַשִּׁלּוֹ הַמִּמַּעֲלִים אֲסַף
עֲשֵׂר־הַחֲמִרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ סִבִּיבוֹת הַמַּחֲנֶה : " הַבִּשְׂרָה
עוֹדְנָה בֵּין שְׁנֵיהֶם מָרָם יִפְרֹת וְאֵף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיִּגַּד יְהוָה בָּלֵם
מִכָּה רַבָּה מְאֹד : י" וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּרוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתִּנְיָנוֹת
כִּי־שֵׁם קִבְרוֹ אֶת־הָעָם הַמִּתְאַוִּים : י" מִקִּבְרוֹת הַתִּנְיָנוֹת נִסְעוּ הָעָם
חֲצִרוֹת וַיְהִיו בַּחֲצֵרוֹת : פ' יב " וַתִּדְבֹר מִרִים וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל־
אֲדֹת הָאִשָּׁה הַבָּשִׂית אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כָּשִׂית לָקַח : י' וַיֹּאמְרוּ
הֲרָק אֲדֹת־בְּמִשְׁחָה דָּבָר יְהוָה הֲלֹא גִם־בָּנוּ דָּבָר וַיִּשְׁמַע יְהוָה :
י' וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָן מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה : י'
י' וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְּאֵם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם צֹאוּ שְׂלִשְׁתֵּכֶם
אֶרְצָאֵהל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשָׁתָם : י' וַיִּגַּד יְהוָה בְּיָמֹד עָנָן וַיַּעֲמֹד
פֶּתַח הָאֱהֻל וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם : י' וַיֹּאמֶר שְׂבוּעִי־
נָא דִּבְרִי אִם־יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בְּמִרְאָה אֲקִיּוֹ אֶתְּוֹדַע בַּחֲלוֹם
אֲדַבְּרֶכֶּן : י' וְלֹא־כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא : י' כֹּה אֶל־
כֹּה אֲדַבְּרֶכֶּן וּמִרְאָה וְלֹא בַחֲדִידַת וַתִּכְנַת יְהוָה יָבִים וּמִדֹּעַ לֹא
יֵרָאֵם דְּדָבָר בְּעַבְדִּי בְּמִשְׁחָה : " וַיַּחֲרָאֵף יְהוָה בָּם וַיִּגַּד :
י' וַהֲעָנָן סָר מֵעַל הָאֱהֻל וְהָנָה מִרְיָם מִצִּדָּת פִּשְׁלָה וַיָּפֹן אֶהֲרֹן אֶל־
מִרְיָם וְהָנָה מִצִּדָּת : י' וַיֹּאמֶר אֶהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי דָלִי אֶל־נָא
תִּשֶׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נֹאֲלָנוּ וְאַשֶׁר חָטָאנוּ : י' אֶל־נָא תְהִי
בִּפְתֵי אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אֲפֹ וַיֹּאכֲלֵךְ חֲצִי בָשָׂרוֹ : י' וַיִּצְעַם מֹשֶׁה

כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: וישארו שני אנשים כו
 במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנה עלהם הרוח
 והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: וירץ כו
 הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: ויען כח
 יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה בלאם:
 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כט
 כי יתן יהוה את רוחו עליהם: שביעי ויאסף משה אל המחנה ל
 הוא וזקני ישראל: ורוח נסע מאת יהוה ויגזו שלום מן הים לא
 וישש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה
 וכאמתיים על פני הארץ: ויקם העם כל היום ההוא וכל לב
 הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו* הממעיש אסף
 עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: הבשר לג
 עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם
 מכה רבה מאד: ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה לו
 כי שם קברו את העם המתאווים: מקברות התאוה נסעו העם לה
 חצרות ויהיו בחצרות: פ יב ותדבר מרים ואהרן במשה על *
 אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו ב
 הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה:
 והאיש משה ענו* מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: ס ג
 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם י
 אל אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד ה
 פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר שמעו י
 נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום
 אדבר בו: לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: פה אל ז ח
 פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא
 יראתם לדבר בעבדי במשה: ויחר אף יהוה בס וילך: ט
 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל י
 מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא יא
 תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: אל נא תהי יב
 כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק משה יג
 אל

אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא קָה : פ סַפֵּיר י וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יֶרֶק יֶרֶק בְּפָנֶיהָ הִלֵּא תִפְלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגֹּר
שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחֵר תֵּאָסֶף : י וַתִּסְגֹּר מִרְיָם מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הָאָסֶף מָרִים : י וַאֲחֵר נָסְעוּ
הָעָם מִחֲצֹרֹת וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר פָּאָרָן : פ פ

יג * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : י שְׁלַח־קָה אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־
אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
לְכֻמָּה אַבְתִּיתִּי וְלָחוּ כָל־נָשִׂיא בָהֶם : י וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר
פָּאָרָן עַל־פִּי יְהוָה פֶּלֶם אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָמָּה : י וְאֵלֶּה
שְׁמוֹתֵם לְכֻמָּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּרֶזְקִי : י לְכֻמָּה שִׁמְעוֹן שְׁפָט בֶּרֶזְקִי :
י לְכֻמָּה יְהוּדָה פָּלֵב בֶּרֶזְקִי : י לְכֻמָּה יִשְׂשָׁכָר יִגָּאֵל בֶּרֶזְקִי :
י לְכֻמָּה אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בֶּרֶזְקִי : י לְכֻמָּה בִּנְיָמִן פִּלְטִי בֶרֶזְקִי :
י לְכֻמָּה זְבוּלֹן גִּדְיָאֵל בֶּרֶזְקִי : י לְכֻמָּה יוֹסֵף לְכֻמָּה מְנַשֶּׁה גִדְיָאֵל
בֶּרֶזְקִי : י לְכֻמָּה דָּן עִמְיָאֵל בֶּרֶזְקִי : י לְכֻמָּה אֲשֶׁר כְּתוּר בֶּרֶזְקִי :
י לְכֻמָּה מִנְשֶׁה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶרֶזְקִי : י לְכֻמָּה גַּד גִּיאָאֵל בֶּרֶזְקִי :
י לְכֻמָּה שִׁמְעוֹן הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ
וַיִּרְא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁעַ בֶּרֶזְקִי וְהוֹשֶׁעַ : י וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר
אֶת־הָאָרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנִגְבַּב וְעִיתֵם אֶת־הָאָרֶץ :
י וְרֵאיתֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּהִיחָא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֲחֹזְקִיחָא
הֲרַפָּה הֲמַעֲלִיט הוּא אֲבִירָב : י וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ
הֲמִסְכָּה הוּא אֲבִירָבָה וּמָה הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בְּרִגְוָה הֲמִסְכָּה
אֲבִירָבָה : י וּמָה הָאָרֶץ הַשְׂמֵנָה הוּא אֲבִירָבָה הַיֹּשֵׁב בָּהּ עַל
אֲבִירָבָה וְהִתְחַזְקֶתֶם וְלֹא תִסְרֹף הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יָמִי בְּפִי
עֵבֶים : י וַיֵּלְכוּ וַיִּתְּרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִדְּבָרֶיזוּ עַד־הַחֵב לְבֵא
חֶמֶת : י וַיֵּלְכוּ בְּנִגְבַב וּבֵא עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם אַחִימֶן שִׁשַׁי וְתַלְמִי
יִדְדִי הֵגְלָק וְחֶבְרוֹן שִׁבְעַ שְׁנַיִם נִבְנָתָה לִפְנֵי צֶעַן מִצְרַיִם :
י וַיָּבֹאוּ עַד־נַחֲל אֶשְׁכֵּל וַיְכַרְתּוּ מִשֶּׁם זְמוּרָה וְאֶשְׁכֵּל עֵנָבִים אֶחָד
וַיִּשְׁאָהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן־הַרְפָּסִים וּמִן־הַתְּאֵנִים : י לְפָקֹם הָיָה
קָרָא נַחֲל אֶשְׁכֵּל עַד אֲדוּת הָאֶשְׁכֵּל אֲשֶׁר־פָּרְתוּ מִשֶּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
י וַיִּשְׁכְּבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקְצוֹ אַרְבָּעִים יוֹם : י וַיָּכֻחוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה
וְאֵל

במדבר יב יג בהעלתך

יד אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: פ מפטיר ויאמר יהוה
אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר
טו שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: ותסגר מרים מחוץ
טז למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: ואחר נסעו
העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: פ פ פ

א ב יג וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויתרו את
ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
ג למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר
ד פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: * ואלה
ה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: למטה שמעון שפט בן חורי:
ו ז למטה יהודה כלב בן יפנה: למטה יששכר יגאל בן יוסף:
ח ט למטה אפרים הושע בן נון: למטה בנימין פלטי בן רפוא:
י יא למטה זבולן גדיאל בן סודי: למטה יוסף למטה מנשה גדי
ב יג בן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה אשר שתור בן
טו ד מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן ופסי: למטה גד גאואל בן
טז מכי: אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
יז ויקרא משה להושע בן נון יהושע: * וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר:
יח וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא
יט הרפה המעט הוא אם רב: ומה הארץ אשר הוא יושב בה
הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים
כ אם במבצרים: ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ
אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי
כא ענבים: שני ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
כב חמת: ויעלו בנגב ויבא * עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי
ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים:
כג ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
כד וישארו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: למקום ההוא
קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל:
ה כו וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל משה
ואל

* לוי * ישראל * סבירין ויבאו

ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו
אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: ויספרו לו כ
ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא
וזה פריה: אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות כ
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: עמלק יושב בארץ כ
הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים
ועל יד הירדן: ויהם* כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה ל
וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: והאנשים אשר עלו עמו אמרו ל
לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: ויצאו דבת הארץ ל
אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה
לתור אתה ארץ אבלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות: ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ל
ונחי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: יד ותשא כל העדה א
ויתנו את קולם ויבכו העם כלילת ההוא: וילנו על משה ועל א
אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ
מצרים או במדבר הזה לו מתנו: ולמה יהוה מביא אתנו אל
הארץ הזאת לנפל בהרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב
מצרימה: ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ו
ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: ה
ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו ו
בגדיהם: ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר ז
עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: שלשי אם ח
חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ
אשר הוא זבת חלב ודבש: אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל ט
תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו
אל תיראם: ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה י
נראה באהל מועד אל כל-בני ישראל: פ ויאמר יהוה אל משה י
עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות
אשר עשיתי בקרבם: אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי י
גדול ועצום ממנו: ויאמר: ש: אל יהוה ושמעו מצרים כי י
העלית

הָיָה לָךְ בְּכֹחַ אֱתֵיכֶם הַזֶּה מִקֶּדְבוֹ : י וַאֲמָרוּ אֶל־יְיָ הָאָרֶץ
 הַזֹּאת שָׁמָעוּ כִּי־אָתָּה יְיָוָה בְּהָרֹב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עָלָו בְּעֵינֵינוּ וְנָרְאוּ
 אֹתָהּ יְיָוָה וְעָנְהָ עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבִימָרְעֵנוּ אֶתְּהַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
 וּבְעֹמֹד אֵשׁ לָלֶךְ : י וְהִמָּתָה אֶת־יְיָוָה הַזֶּה פָּנִישׁ אֶחָד וַאֲמָרוּ
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעָה לֵאמֹר : י מִכֹּחַתִּי יְיָוָה לְהַבִּיֵא
 אֶת־יְיָוָה הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם וּשְׁחַטֵּם בַּמִּדְבָּר :
 י וְיָתָּה יִגְדֹּלְנָא כַח אֲדֹנִי כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : י יְיָוָה אֱרֹךְ אַפִּים
 וּרְב־חֶסֶד נִשְׂא עֵוֹן וּפְשַׁע וְנָקָה לֹא יִנָּקֶה פָּנֶיךָ עֵוֹן אֲבוֹת עַל־בָּנִים
 עַל־שְׂרָשִׁים וְעַל־דִּבְעִים : י סִכַּח־נָא לְעֵוֹן הָעָם הַזֶּה בְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ
 וּכְאִשֶּׁר נִשְׂאָתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה : י וַאֲמָר יְיָוָה סִלְּחָתִי
 כַּדִּבַּרְתָּ : י וְאוֹלָם חִי־אֲנִי וְיִמְלֹא כְבוֹד־יְיָוָה אֶת־בְּרֵךְ־הָאָרֶץ : י כִּי
 כִּלְהַאֲנִשׁ הָרָאִים אֶת־זִכְרִי וְאֶת־אֲתִי אֵשׁ דַּעֲשִׂיתִי בַּמִּצְרַיִם
 וּבַמִּדְבָּר וְנִסּוּ אֹתִי זֶה עֹשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְרוּ בְּקוֹלִי : י אֲסִירָאוּ
 אֶת־הָאָרֶץ אֵשׁ נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם וּכְלִי־מָאֵצִי לֹא יִרְאוּהָ : י וְעַבְדִּי
 בְּלֹב עֵקֶב הִיתָה רֹחַ אֲחֶיךָ עִמּוֹ וְיִמְלֹא אַחֲרֵי וְהַבִּיֵאתִיו אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ וְיִרְשְׁנָה : י וְהַעֲמַלְקִי וְהַפְּנִעֵנִי יוֹשֵׁב בְּעֶמֶק
 מִזְרַח פָּנָיו וְסָעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר הַרְדָּה יִסְדֹּסוּ : י רִבִּיעִי יִוִּדֶבֶר יְיָוָה
 אֶדְמִיטָה וְאֶל־אֶחָד לֵאמֹר : י עַד־כִּתִּי לַעֲדָה הַרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 הָמָּה מִדְּנִים יָדִי אֶת־הַלְנִית בְּנִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָמָּה מִדְּנִים עָלַי
 שָׁעַתִּי : י אֲמֹר אֵלֶיךָ חִי־אֵל נֹאס־יְיָוָה אֲסִילֹא כְּאֵשׁ דִּבַּרְתָּם
 בְּאֹזְנִי כִי אֶעֱשֶׂה לָכֶם : י בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְּנִיכֶם וּבְלִי־פְּדִיכֶם
 לְכַל־יָם וְכֶסֶם מִבֶּן־יִשְׂרָאֵל שָׁה וּמִמִּלְחָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶּם עָלַי : י אֲסִי
 אֶתְּכָם תִּבְּאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׂאָתִי אֶת־יָדִי לְשֹׁב אֶתְכֶם בָּהּ כִּי
 : י סִי־כָב בְּיִדִי־יִפְּנֶה וְיִחַשְׁכָּה בְּיָנִי : י וּמִפְּנֶה אֲשֶׁר אֲמַתְּ לָבוֹ
 יְיָוָה הַבִּיֵאתִי אֵלַי וְיִדְּעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאֲסַתְּ בָּהּ : י וּפְנִיכֶם
 אֲתֶם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה : י וּבְנִיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אֲרִבְעִים
 שָׁה וְנִשְׂאִי אֹתִי וְנֹתִיכֶם עַד־יָתֶם פְּנִיכֶם בַּמִּדְבָּר : י בַּמִּסְפָּר
 הַזֶּה יִסְּרֹם אֶת־הָאָרֶץ אֲרִבְעִים יוֹם וְשָׁנָה וְיִסְּרֹם לְשָׁנָה
 תִּי־אֹר אֶת־עֲוֹנֵיכֶם אֲרִבְעִים שָׁנָה וְיִדְעַתֶּם אֶת־יְיָוָה אֱלֹהֵי אֲנִי
 יְיָוָה דִּבַּרְתִּי אֲסִילֹא וְנֹת אֶעֱשֶׂה לְכַל־הָעֲדָה הַזֹּאת הַנּוֹעֲרִים

יד העלית בכחך את העם הזה מקרבנו : ואמרו אל יושב הארץ
 הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה
 אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם
 טו ובעמוד אש לילה : והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו
 טז הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר : מבלתי יכלת יהוה להביא
 את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר :
 יז ועתה *יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר : יהוה ארך אפים
 ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקח פקד עון אבות על בנים
 יט על שלשים ועל רבעים : טלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך
 כ וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה : ויאמר יהוה סלחתי
 כב כדברך : ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ : כי
 כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
 כג ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי : אם יראו
 כד את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה : ועבדי
 כה כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ
 כו אשר בא שמה וזרעו יורשנה : והעמלקי והכנעני יושב בעמק
 כז מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף : פ רביעי וידבר יהוה
 כח אל משה ואל אהרן לאמר : עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר
 חמה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר חמה מלינים עלי
 כח שמעתי : אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
 כט באזני כן אעשה לכם : במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם
 ל לכל מספרכם מבין עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי : אם
 אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי
 לא אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון : ושפכם אשר אמרתם לבז
 לב יהיה *והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר נאספתם בה : ופגריכם
 לג אתם יפלו במדבר הזה : ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים
 לד שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר : במספר
 הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
 לה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי : אני
 יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לרל העדה הרעה הזאת
 הנועדים

דְּנוּעִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתָּפוּ וְשֵׁם יָמָתוּ : י' וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
 שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיֹּדְעוּנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הַעֲוִה
 לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ : י' וַיִּמְלְאוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצָאֵי דַבַּת־הָאָרֶץ
 רָעָה בַּמִּנְפֶּה לִפְנֵי יְהוָה : י" וַיהוֹשֻׁעַ בּוֹדֵנוֹן וְכָל־בְּנֵי־חֵיו מִ־
 הָאֲנָשִׁים הָהֵם הֵחֵלְכִים לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ : י" וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּאֲבָדוּ הָעָם מְאֹד : י" וַיִּשְׁכַּמּוּ
 בַּבֶּקֶר וַיַּעֲלֶה אֱלֹהֵי־הַקֹּדֶשׁ לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעַלְנוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 אָמַר יְהוָה כִּי חָמָאנוּ : י" וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָנֵי־יְהוָה אַתֶּם וְלִבְרִים אֲתִי
 פִי יְהוָה וְהוּא לֹא תַצְלַח : י" אֲלִיתְעַלּוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא
 תִּנָּלְפוּ לִפְנֵי אִיבֵיכֶם : י" כִּי הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם וַנִּפְלֹתֶם
 בְּתֹרֵב כִּי־עַלְלֶנּוּ שִׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם :
 י" וַיַּעֲפֹצוּ לַעֲשׂוֹת אֶל־רֹאשׁ הַהָר וַאֲדֹנָן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־יָשׁוּ
 מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה : י" וַיִּבְרַד הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא וַיָּבוֹס
 וַיִּפְתּוּם עַל־הַחֲרָמָה : פ טו " וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : י" דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹא אֶרֶץ־אֲרָרְךָ מִשְׁכַּתִּיכֶם אֲשֶׁר
 אֵין נָתַן לָכֶם : י' וְנָעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶה אוֹיֻבָּח לְעֹלָאֲנִדָּר אוֹ
 כְּגִדְכָה אוֹ בְּמַעֲדִיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחַח לַיהוָה מִדִּבְקָר אוֹ מִן־
 הַצֹּאן : י' וְהִקְרִיב הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֶלֶת עֶשְׂרֹון בָּלוֹד
 בְּרִבְעִית הַחֵין שָׁמֶן : י' וַיִּזֶן לְקֶבֶד רִבְעִית הַחֵין תַּעֲשֶׂה עַל־הַקֶּלֶחַ
 אוֹ לִזְבַּח קֶבֶשׁ הָאֶחָד : י' אוֹ לֵאמֹר תַּעֲשֶׂה מִנְחַח סֶלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 בָּלוֹדָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית הַחֵין : י' וַיִּזֶן לְנֶסֶף שְׁלִשִׁית הַחֵין תִּקְרִיב בְּיַחַד
 נִיחַח לַיהוָה : ט"ו שִׁי חִיבִית־עֵשֶׂה בִּדְבָקָר עֲלֶה אוֹיֻבָּח לְעֹלָאֲנִדָּר
 אוֹ־שָׂדִים לַיהוָה : י" וְהִקְרִיב עַל־הַדְּבָקָר מִנְחָה סֶלֶת שְׁלִשִׁית
 עֶשְׂרֹנִים בָּלוֹד בְּשֶׁמֶן חֲצִי הַחֵין : י' וַיִּזֶן תִּקְרִיב לְנֶסֶף חֲצִי הַחֵין
 אִשָּׁה רִית־נִיחַח לַיהוָה : י" כִּכְּהַ עֵשֶׂה לְשׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לֵאמֹר הָאֶחָד
 אוֹ־לְשֶׁה בִּבְכָשִׁים אוֹ בְּעֹזִים : י' כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּכְהַ תַּעֲשֶׂה
 לֵאחָד כַּמִּסְפָּר : י' כִּדְהָאֻרְחַי עֵשֶׂה־זֶבֶח אֶת־אֵלֶּה לְהִקְרִיב אִשָּׁה
 רִית־נִיחַח לַיהוָה : י' וְכִי־יִגֹּר אַתֶּם גֵּר אוֹ אִשְׂרָאֵלִית כִּכְּהַ
 לְדֹתֵיכֶם וְעֵשֶׂה אִשָּׁה רִית־נִיחַח לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּדְהָאֻרְחַי :
 י' תִּקְהֵל חִקָּה אַתָּה : כ"ס וַיִּגֹּר הַגֵּר תִּקְהֵל עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כִּכְּהַ

הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: והאנשים אשר לו
שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוננו* עליו את כל העדה
להוציא דבה על הארץ: וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ לו
רעה במגפה לפני יהוה: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה היו מן לח
האנשים ההם החלכים לתור את הארץ: וידבר משה את לט
הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאכלו העם מאד: וישכמו ט
בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר
אמר יהוה כי חטאנו: ויאמר משה למת זה אתם עברים את מא
פי יהוה והוא לא תצלה: אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא מב
תגפנו לפני איביכם: כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם מב
בחרב כי על בן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם:
ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מד
מקרב המחנה: וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום כח
ויכתים עד החרמה: פ טו וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר א י
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר
אני נתן לכם: ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או ג
בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן
הצאן: והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כלול ד
ברבעית ההין שמן: ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה ה
או לזבח לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים ו
כלולה בשמן שלשית ההין: ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ז
ניחח ליהוה: חמישי וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר ח
או שלמים ליהוה: והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה ט
עשרנים כלול בשמן חצי ההין: ויין תקריב לנסך חצי ההין י
אשה ריח ניחח ליהוה: ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד יא
או לשם בכבשים או בעזים: כמספר אשר תעשו ככה תעשו יב
לאחד כמספרם: כל האזרה יעשה ככה את אלה להקריב אשה יג
ריח ניחח ליהוה: וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם יד
לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו בן יעשה:
הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם טו

בְּגֵר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה : י תֹּרֶה אֶתֶּם וּמִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם
וְגֵר הֵנָּה אִתְּכֶם : פ שִׁי י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : יי דִּבֶּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא
אֲתֶכֶם שָׁמָּה : יג וְהָיָה בְּאִבְלֹכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תִּרְיֻמוּ תְרוּמָה
לַיהוָה : יד רֹאשִׁית עֲרֹסְתֶכֶם חֲקֵה תִרְיֻמוּ תְרוּמָה כְּתוּמַת גֶּרֶן כֶּן
תִּרְיֻמוּ אֹתָהּ : טו מִרֹאשִׁית עֲרֹסְתֶיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְרוּמָה
לְדֹרֹתֵיכֶם : ס נ וְכִי תִשְׁנֹו וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כְּלֵי־הַמִּצֹּת הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה : טז אֶת כְּלֵי־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד
כֹּהֵן מִיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהִלָּאָה לְדֹרֹתֵיכֶם : טז וְהָיָה אִם
מִעֲנִי הָעֵדָה נִשְׁלַחְתָּה לְשֹׁנָה וַעֲשׂוּ כְלֵי־הָעֵדָה פֶּר בִּי־בִקְרֹךְ אֶחָד
לְעֵלָה לָרִיחַ נִיחַח לַיהוָה וּמִנַּחְתּוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּת : טז וּכְפָר הַכֹּהֵן עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כֹּל־
שֹׁנָה הוּא וְהֵם הִבִּיאוּ אֶת־קִבְנֵם אֵשֶׁה לַיהוָה וְהִטְאֹתָם לִפְנֵי
יְהוָה עַל־שֹׁנָתָם : טז וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגֵר הֵנָּה בְּתוֹכָם
כִּי לְכֹרֵהֶם בְּשֹׁנָה : ס שְׂבִיעִי טז וְאִכְלָם אֶתֶּם תִּחְטָא בְשֹׁנָה
וְהִמְרִיבָה עִו בְּתִי־נִתָּה לְחַטָּאת : טז וּכְפָר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ
הַשֹּׁנֶה בְּחַטָּאת בְּשֹׁנָה לִפְנֵי יְהוָה לְכָפֹר עָקְיוֹ וְנִסְלַח לוֹ :
טז הָאֲזִוְחָ בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְגֵר הֵנָּה בְּתוֹכָם תֹּרֶה אֶתֶּם יִהְיֶה לָכֶם
לַעֲשֹׂה בְשֹׁנָה : יז וְהִנֵּפֶשׁ אִשׁ תַּעֲצִיבָה בְּיַד רָמָה מִן־אֹז חֹמֶךְ
הֵנָּה אֶת־יְהוָה הוּא מְגִדָּה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת כְּקֹרֶב עֶפְרָה :
יז כִּי דִבַּר יְהוָה בְּזֹה וְאֶת־מִצְוֹתוֹ הִפְרָהּ הַפְרָתָה תִּכְבֹּת הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת
עֲזָה בָהּ : פ יז וַיְהִיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקֵּשׁ
עֲצִים בְּיוֹם רִשְׁבָּתָהּ : יז וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ מִמְּצֹאִים אֹתוֹ מִקֵּשׁ עֲצִים
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֵל כָּל־הָעֵדָה : יז וַיִּנַּחֲמוּ אֹתוֹ כַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא
פָּרַשׁ מִדֵּי־עֲשֵׂה לוֹ : ס יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יוֹכֵת הָאִישׁ
רָגוּם אֹתוֹ בְּאֲבָנִים כְּלֵי־הָעֵדָה כַּחוּץ לַמַּחֲנֶה : יז וַיִּצְאוּ אֹתוֹ פֶּלֶא־
הָעֵדָה אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ כַּמִּשְׁמֶר יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
יז דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־בְּגָדֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצֵת הַבִּגְדָה פָּעִיל תִּכְבֹּתָהּ : יז וְהָיָה

טו כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם
 יז וילגר הגר אתכם: פ ששי וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
 אה בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא
 יט אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
 כ ליהוה: ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן
 כא תרימו אותה: מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה
 כב לדרתיכם: ס וכי תישגו ולא תעשו את כל המצוות האלה
 כג אשר דבר יהוה אל משה: את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד
 כד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: והיה אם
 מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד
 לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
 כה לחטאת*: וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי
 שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה והם אתם לפני
 כז יהוה על שגגתם: ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם
 כח כי לכל העם בשגגה: ס שביעי ואם נפש אחת תחטא בשגגה
 כה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש
 השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפור עליו ונסלח לו:
 כט האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם
 ל לעשה בשגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן
 הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה:
 לא כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא
 לב עונה בה: פ ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש
 לג עצים ביום השבת: ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים
 לד אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ויניחו אתו במשמר כי לא
 לה פרש מה יעשה לו: ס ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש
 לו רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: ויצאו אתו כל
 העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה
 לו יהוה את משה: פ מפטיר ויאמר יהוה אל משה לאמר:
 לה דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי
 לש בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה
 לכם

לָכֶם לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֵתֶם זָנִים
 אַחֲרֵיהֶם : * לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשׂוּ תָם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לַאֲלֹהֵיכֶם : * אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לַחַיֹּת לָכֶם לַאֲלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : פ פ פ

טז * וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קֵהָת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי
 אֶל־אָב וְאוֹן בֶּן־פִּלֶּה בְּנֵי רְאוּבֵן : י וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
 וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם נָשׁ אִי עֵדָה קָרְאוּ מוֹעֵד
 אֲנִשִּׁי־שֵׁם : י וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֶם רַב־לָכֶם
 כִּי־יִהְיֶה עֵדָה כָּלֶם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְּשֵׁאוּ עַל־
 קַהֲל־יְהוָה : י וַיִּשְׁמַע מֹשֶ�ה וַיַּפֵּל עַל־פָּנָיו : י וַיְדַבֵּר אֶל־קָרַח וְאֶל־
 כָּל־עֲדָתוֹ לֵאמֹר בְּקֹר וַיִּדַּע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לָלוּ וְאֶת־הַקְדוֹשׁ
 וְהַקְרִיב אֱלֹו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחָרְבוּ יִקְרִיב אֱלֹו : י וְזֹאת עָשׂוּ קָהֲל־
 לָכֶם מַחֲתוֹת קָרַח וְכָל־עֲדָתוֹ : י וְתָנוּ בָהֶן אֵשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן
 קִמְדָּת לִפְנֵי יְהוָה מִתֹּךְ וְהָיָה הָאֵשׁ יִבְחָר יְהוָה הוּא הַקְדוֹשׁ
 רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי : י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׁמוּנָה בְּנֵי לֵוִי :
 * הַכְּעֹט מָפֶם כִּי־יִהְיֶה בְּדִיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מִעֲדַת יִשְׂרָאֵל
 לַהֲקָרִיב אֶתְכֶם אֱלֹו לַעֲבֹד אֶת־עַבְדָּת מִשְׁבַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי
 הָעֵדָה לְשֹׁרְתָם : י וַיִּקְרַב אֶתָּה וְאֶת־כָּל־אַחֶיךָ בְּנֵי־לֵוִי אֶתָּה
 וּבִקְשִׁיתֶם גִּם־זִרְהָנָה : * לָכוּ אֶתָּה וְכָל־עֲדָתְךָ הַנֹּעֲדִים עַל־יְהוָה
 וְאַהֲרֹן מִה־הוּא כִּי תִלְוּנוּ עֲלֵיו : י וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן
 וְלִאֲבִירָם בְּנֵי אֶל־אָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה : י הַכְּעֹט כִּי הַעֲלִיתֵנוּ
 מֵאֶרֶץ זִבְתַּת חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּרֵּר עָלֵינוּ גִם־
 הַשְּׂתֵרֶר : שְׁנֵי יֵי אֵף לֹא אֶל־אֶרֶץ זִבְתַּת חֶלֶב וּדְבַשׁ הֵבִיאֵתֵנוּ וְתִתֵּן
 לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וּכְרֶם הַעֲבִי דְאֲנָשִׁים הֵהֶם תִּנָּקֵר לֹא נִגְלָה :
 * וַיַּחֲרֵר לְמִשְׁנֵה מָאֹד וַיֹּאמֶר אֵי־יְהוָה אֵרִיתָפֵן אֶל־מִנְחָתָם לֹא חֲמוּר
 אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאָתִי וְלֹא חֲרַעֲתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־קָרַח אֶתָּה וְכָל־עֲדָתְךָ הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה אֶתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֵר :
 * וַיִּקְחוּ אֵשׁ מִמַּחֲתָוּ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם רִטְרַת וְהַקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
 אֵשׁ מִמַּחֲתָו חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם מַחֲתָת וְאֵת וְאַהֲרֹן אֵשׁ מִמַּחֲתָו :

לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: פ פ פ

טז ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ב

ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה: * וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל דתן כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהן קמרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: * ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: ה המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה יא ואהרן מה הוא כי תלוננו* עליו: וישלח משה לקרא לדתן וב לאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העליתנו יג מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: שני אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן יד לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור טו אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: ויאמר משה יז אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קמרת והקרבתם לפני יהוה יז איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו: ויקחו

י' ויהי איש מחתלו ויתנו עליהם איש נשימו עליהם קמח
 ויגמרו פתח אהל מועד ומשה ואהרן י' ויקהל עליהם קרח
 את כל העדה אשר פתח אהל מועד ויאמר כבוד יהוה אל בני
 העדה: ס' שמי י' וידבר יהוה אל משה ואהרן לאמר
 כ' הקדלו מתוך העדה זאת ואברהם אתם פגע: י' ויפלו על
 פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא
 ועל כלה העדה תקצף: ס' י' וידבר יהוה אל משה לאמר: י' וידבר
 אל העדה לאמר העלו מסכים למשכן קרח דתו ואבירם: י' ויקם
 משה וילך אל דתו ואבירם ילכו אחריו וקני ישראל: י' וידבר
 אל העדה לאמר סורו נא מעל אדני האנשים הרשעים האלה
 ואדבקו בכל אשר להם פיתספו בכל חטאתם: י' ויעלו מצד
 משכן קרח דתו ואבירם מסכים ודתו ואבירם יצאו נצבים פתח
 אהלם ונשקם ובניהם ומסם: י' ויאמר משה בואת תרשן
 כיהנה שלחני לעשות את פליהם שם האלה פילא מבי:
 כ' אסרמות פליהם ימתו אלה ופקדת פליהם יפקד
 עליהם לא יהיה שלחני: י' ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
 האדמה את רפיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם ויהיו חיים
 שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: י' ויהי
 ככחם לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
 תחתיהם: י' ותפתח הארץ את רפיה ותבלע אתם ואת בתיהם
 ואת כל האדם אשר לקח ואת פליהם ויהיו הם וכל
 אשר להם חיים שאלה ותבקע עליהם הארץ ויאברו מתוך הקהל:
 י' וכל ישראל אל אשר סביבתיהם נסו לקחם כי אמרו פן תבלענו
 הארץ: י' ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
 איש מקריבי הקמח: ס' י' וידבר יהוה אל משה לאמר:
 י' אמר אל העדה בואתן נבחו ויבם את המחנות מבין השרפה
 ואת האש וזה האלה כי קדשו: י' את מחנות החמשים האלה
 בנפשתם ואלו אתם רק עי פחים צפוי למזבח פיהם קריבם לפני
 יהוה וקדשו יהיו לאות לבני ישראל: י' ויקח אצל העדה את
 מחנות הנחשת אשר קריבו השרפים וירקעו צפוי למזבח:
 זכרון

יח ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת
 יט ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל אליהם קרח
 את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
 כ העדה: ס שִׁישִׁי וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 כב הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על
 כג פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא
 כד ועל כל העדה תקצף: ס וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
 כה אל העדה לאמר העלו מסביב למשבן קרח דתן ואבירים: ויקם
 כו משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר
 אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
 כז ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ויעלו מעל
 משכן קרח דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח
 כח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעון
 כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי:
 כט אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד
 ל עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
 האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים
 לא שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי
 ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
 לז תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם
 לג ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל
 אשר להם חיים שאלה ותכם עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
 לד וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו
 לה הארץ: ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
 א איש מקריבי הקטרת: ס יז וידבר יהוה אל משה לאמר:
 ב אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה
 ג ואת האש זרה הלאה כי קדשו: את מחתות החטאים האלה
 בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני
 ד יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן את
 מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח:
 זכרון

י וַיִּזְכְּרוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָב אִישׁ זֶר אֲשֶׁר לֹא
 מִזְרַע אֹהֶלֶן הוּא לְהִקְטִיר קִטְוֹת דָּפְנֵי יְהוָה וּלֹא־יִהְיֶה כִּקְדָּה
 וּכְעֵדוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לֵּאמֹר כֹּל־עַדְת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מִמִּחְלֵת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הַמִּתְמָם אֶת־יְהוָה
 יְהוָה יִיְהִי בְּהִקְדֵּל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל־אֹהֶל
 מוֹעֵד וְהָנָה כַּסְחוּ הָעֵנָן וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה י וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
 פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד י וַיִּבְעוּ י וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר י הֲרֹפוּ
 מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֶתֶּם פָּרְגַע וַיִּפְּצוּ עַל־פְּנֵיהֶם י
 י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־לִפְתָּה וְתֵן־לְיֵלֶיהָ אֵשׁ מַעַל
 הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קִטְוֹת וְהוֹלִיךְ מִהֶרָה אֶת־הָעֵדָה וּכְפַר עֲלֵיהֶם פִּירְיָא
 הַקָּצֵף כַּדְּפֵנִי יְהוָה הַחַל הַנֶּגֶף י וַיִּקַּח אֹהֶלֶן כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
 וַיִּתֵּן אֶת־תּוֹךְ הַקָּהֶל וְהָנָה הַחַל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְוֹת
 וַיִּכְפַּר עַל־הָעָם י וַיִּבֶּן עֹמֶד בֵּין־הַסִּתִּים וּבֵין הַחִיִּים וַתַּעֲצֹר
 הַמִּגְפָּה י וַיְהִיו הַסִּתִּים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶצְף וּשְׁבַע מֵאוֹת
 מִדְּבַר הַסִּתִּים עַל־דְּבַר־קָרַח י וַיִּגְשֶׁב אֹהֶלֶן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־לִפְתָּה
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמִּגְפָּה נִשְׁעָרָה י פ חֲטִישֵׁי י וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר י וַיִּדְבֹּר י אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֵתֶם מִטָּה לְבֵית אָב
 מֵיָּאֵת פִּלְגִּישָׁיָאֵהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִסּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ
 תִּכְתֹּב עַל־מִטָּהוּ י וְאֵת שֵׁם אֹהֶלֶן תִּכְתֹּב עַל־מִטָּה לְוִי כִּי־מִטָּה
 אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָהֶם י וְהִנַּחְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד דְּפְנֵי הָעֵדוּת
 אֲשֶׁר אֹנֶקֶד לָכֶם שָׁמָּה י וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבִחֲרוּ־בּוּ מִסּוֹתוֹ
 יִפְרָח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעַלִי אֶת־תְּלִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַדִּינִם
 עֲלֵיכֶם י וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֹזְנוֹ פִּלְגִּישָׁיָאֵהֶם
 מִטָּה לְנִשְׁיָאֵהֶם אֶחָד מִטָּה לְנִשְׁיָאֵהֶם אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִסּוֹת
 וּמִטָּה אֹהֶלֶן בְּתוֹךְ מִסּוֹתָם י וַיִּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּסֵּה לְפָנֵי יְהוָה
 בְּאֹהֶל הָעֵדוּת י וַיְהִי מִמִּחְלֵת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וְהָנָה
 פֶּרֶח מִטָּה־אֹהֶלֶן לְבֵית לְוִי וַיֵּצֵא פֶּרֶח וַיִּצֵּץ צִיץ וַיִּמָּד שְׁקָדִים י
 י וַיֵּצֵא מֹשֶ�ה אֶת־לִפְתָּה מִדְּפְנֵי יְהוָה אֶל־כַּדְּפֵנִי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְכְּרוּ
 וַיִּחֲיוּ אִישׁ בְּמִסּוֹתוֹ י פ שִׁי כֵּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשֵּׁב אֶת־מִטָּה
 אֹהֶלֶן דְּפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת דְּבַר־יִמְרִי וְהָבֵל תִּקְוָתָם

זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא ה
 מזרע אהרן הוא להקמיר קמרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח
 זכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: פ וילנו כל עדת בני י
 ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם
 יהוה: ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל י
 מועד והנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה: ויבא משה ואהרן אל ה
 פני אהל מועד: ס רביעי וידבר יהוה אל משה לאמר: הרמו ט י
 מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם:
 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל י
 המזבח ושים קמרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא
 הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה י
 וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקמרת
 ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר י
 המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות י
 מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרן אל משה אל פתח טו
 אהל מועד והמגפה נעצרה: פ חמישי וידבר יהוה אל משה טו
 לאמר: דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב י
 מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו
 תכתב על מטהו: ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה י
 אחד לראש בית אבותם: והנחתם באהל מועד לפני העדות י
 אשר אועד לכם שמה: * והיה האיש אשר אבחר בו מטהו ב
 יפרח והשכתי מעלי את תלגית בני ישראל אשר הם מלינם
 עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם כ
 מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות
 ומטה אהרן בתוך מטותם: וינח משה את המטת לפני יהוה כ
 באהל העדת: ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה כ
 פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים:
 ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו כ
 ויקחו איש מטהו: פ ששי ויאמר יהוה אל משה השב את מטה כ
 אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם

מִעַלְי וְלֹא יָמָתוּ: ט וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן עָשָׂה: פ
וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הִיגַדְנוּ אֲבִדְנוּ כִלְדְנוּ אֲבִדְנוּ:
כַּל הַקֶּרֶב וְהַקֶּרֶב אֶל־מִטְכָּן יְהוָה יָמוּת הָאֵם תָּמְנוּ לָנוּעַ:
יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן אֲתָה וּבִנְיָמִן אֲתָה אֶתְּךָ תִּשָּׂאוּ
אֶת־עֲוֹן הַמִּדְבָּר וְאַתָּה וּבִנְיָמִן אֶתְּךָ תִּשָּׂאוּ אֶת־לֶעֶן פְּהֶנְתֶּכֶם:
יט אֶת־אֶחָיִךְ מִטָּה לְוֵי שִׁבְט אֲבִיךָ הַקֶּרֶב אֲתָה וְלֵוִי עֲלֶיךָ
וְיִשְׁחָדָה וְאַתָּה וּבִנְיָמִן אֲתָה לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת: י וַיִּשְׁמְרוּ
מִשְׁמֶרְתָּהּ וּמִשְׁמֶרֶת כֹּהֵן הָאֱלֹהִים לִקְדֹּשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־
יִקְרְבוּ לֹא־מֵתוּ גִבֹּתָם גִּבֹּתֵיהֶם: י וַנִּלְווּ עֲלֶיךָ וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־
מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֱלֹהִים וְזֶר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם:
י וַיִּשְׁמְרֵם אֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה
עוֹד קֶצֶף עֲרֵבְנֵי יִשְׂרָאֵל: י ואֲנִי הִנֵּה לִבְחֹרִי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם
מִתִּיךָ בְנֵי יִשָּׂא לְכֶם מִתְּנָה נְתִינִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד: וְאַתָּה וּבִנְיָמִן אֲתָה תִּשְׁמְרוּ אֶת־פְּהֶנְתֶּכֶם לְכָל־דְּבַר
הַמִּזְבֵּחַ וְלַמִּבְּיֹת לַפָּרֹכֶת וְעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מִתְּנָה אֶתֶּן אֶת־
פְּהֶנְתֶּכֶם וְהִזֹּר הַקֶּרֶב יָמָת: פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאֲנִי הִנֵּה
נָתַתִּי לָךְ אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמַתִּי לְכָל־קֹדֶשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לָךְ נְתַתִּים
לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָמִן לְחֻק־עוֹלָם: ו וְהַיְהוָה לָךְ מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשִׁים מִן־
הָאֵשׁ כִּי־יִקְרְבוּ לְכָרִית־חַטָּאת וּלְכָרִית־חַטָּאת וְלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר
יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים לָךְ הוּא וּלְבִנְיָמִן: י בְּמִדַּשׁ הַקֹּדֶשִׁים
תֹּאכְלֶנּוּ פֶלִי־יָבֹל יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ וְהִי־יִדְבֹק: י וְהִלַּךְ תְּרוּמַת
מִתְּנֶם לְכָרִית־נוֹפֶת בְּנֵי יִשָּׂא אֵל לָךְ נִתְּתִים וּלְבִנְיָמִן וּלְבִנְתֵיהָ אֲתָה
לְחֻק־עוֹלָם פֶּלִי־טָהוֹר בְּבֵיתֶךָ יֹאכֵל אֹתוֹ: י בֶּל תִּלָּב וְצָהַר וְכִל־
חֶלֶב הַקֹּדֶשׁ וְהַזֶּה רֹאשִׁיתָם אֲשֶׁר־תִּתֵּן בַּיְחֹה לָךְ נִתְּתִים: י בְּבוֹרֵי
כִּרְאֵשׁ בְּאַרְצָם אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ לַיהוָה לָךְ יִהְיֶה קִדְש־טָהוֹר בְּבֵיתֶךָ
יֹאכְלֶנּוּ: י פֶּלִי־חָדָשׁ בְּיִשְׂרָאֵל לָךְ יִהְיֶה: י בִּלְפָנֶיךָ רָחֵם לְכָל־
בִּשְׁלֵ אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה פָּאֵדָם וּבְבִהֶמָּה וְהִי־יִדְבֹק אֵל: י פָּדָה
תִּפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה:
י וּפְדוּלֵי מִכָּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְפֶּךָ פֶּסֶף חֲמִשָּׁה שָׁקָלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂימִם נָתַתִּי הוּא: י אֵךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹר־בְּכוֹר פֶּסֶף אוֹר־

כו מעלי ולא ימתו: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: פ
 כז ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו:
 כח כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע:
 כ"ח יא ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו
 את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם:
 כ"ט וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך
 ל' וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: ושמרו
 משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא
 י' יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: ונלוו עליך ושמרו את
 משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם:
 ה' ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה
 י עוד קצף על בני ישראל: ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים
 מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת
 י אהל מועד: ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר
 המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את
 ח כהנתכם והזר הקרב יומת: פ וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה
 נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים
 ט למשחה ולבניך לחק עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן
 האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חמאתם ולכל אשמם אשר
 י ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: בקדש הקדשים
 יא תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: וזה לך תרומת
 מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניתך אתך
 יב לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יצהר וכל
 יג חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים: בכורי
 כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך
 טו יאכלנו: כל חרם בישראל לך יהיה: כל פטר רחם לכל
 בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה
 תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה חמאה תפדה:
 טז ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל
 י' הקדש עשרים גרה הוא: אך בכור שור או בכור כשב או
 בכור

בכור עז לא תפרה קדש הם את־דמם תזרק עִל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־
חֶלְבֶם תִּקְטִיר אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : יי וּבִשְׁרָם יִהְיֶה־לָּךְ כְּחֹזֶה
הַתְּנוּפָה וּבִשְׁוֹק הַיָּמִין לָךְ יִהְיֶה : יב כָּל תְּרוּמַת הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר
יָרִימוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לָךְ וּלְבִנְיָךְ וּלְכַנְתִּיךָ אֶתְּךָ לַחֲקֵי
עוֹלָם בְּרִית מִלַּח עוֹלָם הוּא פָנִי יְהוָה לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְּךָ :
יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחֹל וְחֶלֶק דָּא יִהְיֶה לָךְ
בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ וְנִחַלְתָּךְ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ס שְׁנֵיעִי : יד וּפָנִי
לְוִי הִנֵּה נָתַתִּי כִּלְי־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנִחְלָה חֶלֶק עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר־
הֵם עֲבָדִים אֶת־עֲבֹדְתְּ אֹהֶל מוֹעֵד : יו וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׂאת חֲטָא לְמוֹת : יז וְעַבְדְּךָ הַלְוִי הוּא אֶת־עֲבֹדְתְּ
אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יֵשְׂאוּ עֲוֹנֵם חֶקֶת עוֹלָם לְדִרְתִּיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נִחְלָה : יח כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָרִימוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לָלוֹיִם לְנִחְלָה עִל־כֹּן אִמְרַתִּי לָהֶם
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נִחְלָה : יט וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : כ וְאֶל־הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנִחְלָתְכֶם וְהִרְמַתֶם
מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר : כא וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם
כַּדָּגָן מִן־הַגֶּזֶר וּכְמִלֵּאָה מִן־הַיֶּקֶב : כב כֹּן תָּרִימוּ גַם־אַתֶּם תְּרוּמַת
יְהוָה מִכָּל מַעֲשֵׂרְתִּיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם כִּמְנוֹ
אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן : כג מִכָּל מִתְנִיתִיכֶם תָּרִימוּ אֵת
כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חֶלְבוֹ אֶת־מִקְדָּשׁוֹ כִּמְנוֹ : כד וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם בְּהִרְמִיכֶם אֶת־חֶלְבוֹ כִּמְנוֹ וְנִחְשַׁב לָסֵי פִתְנוּאָה גֶּרֶן
וּכְתִבוּאֵת יֶקֶב : לה וְאָכַלְתֶּם אוֹתוֹ בְּכָל־מָקוֹם אֲתֶם וּבִיתְכֶם כִּי־
שֹׂכֵר הוּא לָכֶם חֵף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד : לו וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלֶיךָ
חֲטָא בְּהִרְמִיכֶם אֶת־חֶלְבוֹ כִּמְנוֹ וְאֶת־קֹדְשִׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תִחְלְלוּ
וְלֹא תָמוּתוּ : פ פ פ

יט « וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : ז וְאֵת חֶקֶת הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר צִוִּיתָ יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר : א אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ
אֵלֶיהָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ
עֵץ : ח וְנָתַתָּם אֹתָהּ אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מִחוּץ

בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת
 חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: ובשרם יהיה לך כחזה יח
 התנופה וכשוק הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים אשר יט
 ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק
 עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך:
 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך כ
 בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ס שביעי ולבני כא
 לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר
 הם עבדים את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו עוד בני ישראל כב
 אל אהל מועד לשאת חטא למות: ועבד הלוי הוא את עבדת כג
 אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדדתיכם ובתוך בני
 ישראל לא ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר כד
 ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם
 בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: פ וידבר יהוה אל משה כה
 לאמר: ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני כי
 ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם
 ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ונחשב לכם תרומתכם כז
 כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: כן תרימו גם אתם תרומת כח
 יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו
 את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנתיכם תרימו את כט
 כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: מפטיר ואמרת ל
 אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן
 וכתבואת יקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי לא
 שכר הוא לכם חלק עבדתכם באהל מועד: ולא תשאו עליו לב
 חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
 ולא תמותו: פ פ פ

יט וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה א
 אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו
 אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה
 על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ ג
 למחנה

למחנה לחם אתה לפניו : וְקָח אֶרְצֶךָ הִבְהוּ מִדְּמָה בְּאַצְבָּעֵךָ
וְהִזָּה אֶל־נֶכֶח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדְּמָה שִׁבְעַת פְּעָמִים : וְיִשְׂרָף אֶת־
הַדָּמָה לְעֵינֵי אֶת־עֹבֶה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־דְּמָה עַל־עַרְשֵׁה יִשְׂרָאֵל :
וְיִקָּח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרִז וְאֹזֹב וּשְׁנֵי תוֹלְעֵת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־הַזָּהָב שֶׁרַפְתָּ
הַדָּמָה : וְכִכָּם בְּגָדָיו הִכְלֹן וְרִמָּץ בִּשְׂרָו בְּמִים וְאַתָּה יָבֵא אֶת־
הַמִּחֲנֶה וּמָטָא הִבְהוּ עַד־הָעֶרֶב : וְהִעֲרַף אֹתָהּ יָכֶכֶם בְּגָדָיו
בְּמִים וְרִמָּץ בִּשְׂרָו בְּמִים וּמָטָא עַד־הָעֶרֶב : וְאַחֲרָיִם אִישׁ מִהוֹר
אֶת אֶפֶר הַדָּמָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה בְּמָקוֹם מְהוֹר וְהִיתָה לְעֹלֹת
בְּגִי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁכַּת דְּמֵי נִדָּה חֲסִמָּה הִוא : וְכִכָּם הָאֶפֶר אֶת־
אֶפֶר הַדָּמָה אֶת־בְּגָדָיו וּמָטָא עַד־הָעֶרֶב וְהִיתָה לְכִנֵּי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר
וְלִגְר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם : וְהִנֵּנִי בְּמָת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וּמָטָא
שִׁבְעַת יָמִים : וְהִוא יִתְחַטָּא־כּוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִמָּהר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִמָּהר :
וְכָל־הַנֵּנֶנֶת בְּמָת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכָּנוֹ
יְהוֹה מָטָא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַנֶּפֶשׁ הִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נִדָּה לֹא־זִבְקָה עָלָיו
מָטָא יְהוֹה עוֹד מְמַאֲתוֹ כּוּ : וְנֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֶחָד
בְּלֹהֶבָא אֶת־הָאֵהָל וְכָל־אִשֶּׁר בְּאֶהָל יִסָּמָא שִׁבְעַת יָמִים : וְכָל־
כְּלִי פֶתַח אִשֶּׁר אֵין צְמִיד פְּתִיל עָלָיו מְמַא הִוא : וְכָל־אֲשֶׁר־נֵנֶנֶת
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחַלְחָל־חֶרֶב אוֹ בְּמָת אוֹ בְּעֵצִים אָדָם אוֹ בְּקֶבֶר
יִסָּמָא שִׁבְעַת יָמִים : וְיִקָּחוּ לְמָטָא מַעֲפֵר שֶׁרַפְתָּ חֲסִמָּה וְנָתַן
עָלָיו מִים חַיִּים אֶל־כְּלָיִ : שְׁנֵי יִי וְלָקַח אֹזֹב וְטָבַח בְּמִים אִישׁ מִהוֹר
וְהִזָּה עַל־הָאֵהָל וְעַל־בְּדֵי־הַכְּלָיִם וְעַל־הַנֶּפֶשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שֵׁם וְעַל־
הַנֵּנֶנֶת בְּעֵצִים אוֹ בְּחֶלֶד אוֹ בְּמָת אוֹ בְּקֶבֶר : וְהִזָּה הַמָּהָר עַל־
הַמָּטָא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטָּאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִכָּם
בְּגָדָיו וְרִמָּץ בְּמִים וְיִמָּהר בְּעֶרֶב : וְאַחֲרָיִם אִישׁ אֲשֶׁר־יִסָּמָא וְלֹא יִתְחַטָּא
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַנֶּפֶשׁ הִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוֹה מָטָא מִי
נִדָּה לֹא־זִבְקָה עָלָיו מָטָא הִוא : וְהִיתָה דָּמָה לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִנָּה
מִיִּחְנֻדָּה יָכֶכֶם בְּגָדָיו וְהַנֵּנֶנֶת בְּמִי הַנִּדָּה יִסָּמָא עַד־הָעֶרֶב : וְכָל־
אֲשֶׁר־נֵנֶנֶת־כּוּ הַמָּטָא יִסָּמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֵּנֶנֶת תִּסָּמָא עַד־הָעֶרֶב : וְ

במדבר יט כ חקת

י למחנה ושחט אתה לפני: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו
 ה והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את
 הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף:
 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת
 הפרה: * וכבם בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
 ח המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבם בגדיו
 ט במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור
 את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת
 בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: * וכבם האסף את
 אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר
 יא הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא
 יב שבעת ימים: הוא יתחטא בו כיום השלישי וכיום השביעי
 יטהר ואם לא יתחטא כיום השלישי וכיום השביעי לא יטהר:
 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן
 יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו
 יד טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל
 טו כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל
 טז בלי פתוח אשר אין צמיד פחיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע
 על פני השדה בחלל הרב או במת או בעצם אדם או בקבר
 יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן
 יח עליו מים חיים אל כלי: שני ולקח אזוב וטבל במים איש טהור
 והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל
 יט הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה הטהר על
 הטמא כיום השלישי וכיום השביעי וטהרו כיום השביעי וכבם
 כ בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא
 ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי
 כא נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומה
 כב מי הנדה יכבם בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל
 אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת טמא עד הערב: פ
 א כ ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישיב
 ילוי * ישראל
 העם

הָעָם בְּקֹדֶשׁ וּתְמִתָּ שֵׁם מְרִים וּתִקְבֹּר שֵׁם : י וְלֹא־הָיָה מִיִּם לַעֲדָה
 וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן : י וַיִּרְבַּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר וְלוֹ גִּנַּעְנוּ בְּגִנּוּעַ אֲחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה : י וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת־
 קֹהֵל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת לָעַם אֲנַחְנוּ וּבְעֵינֵינוּ : י וְלָמָּה
 הָעֵלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה הַזֶּה לֹא יִמְקוֹם
 זֶרַע וְתֵאֵנָה וְגִפֶּן וְרִמּוֹן וּמִיָּם אֵין לַעֲשֹׂתוֹת : י וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 כִּמְנִי הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ כְבוֹד־
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : פ שְׁלִישִׁי שָׁנָה כְּעָתָּה מִחוּבְרִין : י וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : י קַח אֶת־הַמָּטָה וְהַקֹּהֵל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אֶחֱיוֹ
 וְדַבַּרְתֶּם אֶל־הַסֹּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִיִּם מִן־
 הַסֹּלַע וְהַטָּקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם : י וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמָּטָה
 מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ : י וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֹּהֵל אֶל־
 פְּנֵי הַסֹּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַמַּיִם הַמֵּן־הַסֹּלַע הַזֶּה נּוֹצֵיא
 לָכֶם מִיָּם : י וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֹּלַע בְּכִטְאוֹ פַּעַמִּים
 וַיֵּצְאוּ מִיָּם רַבִּים וַתֵּשֶׁת הָעֵדָה וּבְעִירָם : י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן גִּעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לִכֵּן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקֹּהֵל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם : י הִמָּה
 מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקְדֹּשׁ בָּם : י וְיִבְעִי
 י וַיֵּשֶׁת מֹשֶׁה מִלֵּאכִים מִקְדָּשׁ אֶל־מִקְדָּה אֲדוֹם כֹּה אָמַר אֶחֱיוֹ
 יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ יָדַעְתָּ אֵת פְּלִי־הַתְגָּאָה אֲשֶׁר מִצַּאתָנוּ : י וַיִּרְדּוּ
 אֲבֹתֵינוּ מִצְרִימָה וְנָשָׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיֵּצְאוּ לָנוּ מִצְרַיִם
 וְלֹאֲבֹתֵינוּ : י וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁתַּח מִלֵּאכָה וַיֵּצְאוּנוּ
 מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ עֵיר קִצֵּה גְבוּלָה : י נַעֲבֹר־הֲנָא
 בְּאַרְצָה לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֵה וּבְכָרִים וְלֹא נִשְׁתַּח מִי בְּאֶר הַהִךְ הַמִּיָּד
 נִיָּה לֹא נִפְּחָה יָמִין וּשְׂמָאוֹל עַד אֲשֶׁר־עָבַר גְּבֻלָּה : י וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ
 אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֹו־בַחֲרֵב אֵצֶא לְקֹרֵאתָהּ : י וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי־
 יִשְׂרָאֵל בְּמִסְכָּה נֵעֲלֶה וְאִם־מִיָּד נִשְׁתַּח אֲנִי וּמִקְנִי וְנָתַתִּי מִכָּרֶם
 בַּק אֶן־דָּבָר בְּרָגְלִי אֵי־בָרָה : י וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֲדוֹם
 לְקֹרֵאתוֹ בְּעַם כְּבֹד וּבִיד חֲזָקָה : י וַיִּמָּאֵן אֲדוֹם נָתַן אֶת־יִשְׂרָאֵל
 עָבַר בְּגֻבְלוֹ וַיִּמָּאֵן יִשְׂרָאֵל מִעֲדָיו : פ הַטָּשׁ שְׁלִישִׁי כְּעָתָּה מִחוּבְרִין

העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם : ולא היה מים לעדה :
ויקהלו על משה ועל אהרן : וירב העם עם משה ויאמרו :
לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה : ולמה הבאתם את י
קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו : ולמה י
העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום
זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשמות : ויבא משה ואהרן י
מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד
יהוה אליהם : פ שלִישִׁי שְׁנֵי כֶּשֶׁהוּן כְּחֹבֶרֶן וידבר יהוה אל משה י
לאמר : קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ח
ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן
הסלע והשקית את העדה ואת בעירם : ויקה משה את המטה ט
מלפני יהוה כאשר צוהו : ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל י
פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא
לכם מים : וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים יא
ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם : ס ויאמר יהוה אל י
משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל
לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם : המה יג
מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בס : ס רביעי יד
וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך
ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו : וירדו טו
אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים
ולאבתינו : ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו טו
ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך : נעברה נא יז
בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך
נלך לא נטה ימין ושמאל* עד אשר נעבר גבולך : ויאמר אליו יח
אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך : ויאמרו אליו בני יט
ישראל במסלה נעלה ואם מימין נשתה אני ומקני ונתתי מכרם
רק אין דבר ברנלי אעברה : ויאמר לא תעבר ויצא אדום כ
לקראתו בעם ככד וביד חזקה : וימאן אדום נתן את ישראל כא
עבר בגבולו ויט ישראל מעליו : פ חמישי שלִישִׁי כֶּשֶׁהוּן כְּחֹבֶרֶן
ויסעו

כב ויסעו מקדש יובא בני ישראל בלילה ה' ה' ה' : כי ואמר
 יהוה אלי משה ואליהרן בחר ה' ה' על נבול ארץ אדום לאמר :
 כי יאבד אהרן ארץ ארץ כי לא יבא ארץ ארץ אשר נתתי לבני
 ישראל על אשר מריתם אתפי למי מריבה : יקח את אהרן ואת
 אלעזר בנו והעל אתם ה' ה' ה' : והפשט את אהרן את בגדיו
 והלבשתם את אלעזר בנו : והרן יאסף ומת שם : ויעש משה
 כאשר צוה יהוה ויעלו אל ה' ה' ה' : ויעש משה
 משה את אהרן את בגדיו כי בש אתם את אלעזר בנו ומת
 אהרן שם בראש ה' ה' וירד משה ואלעזר מן ה' ה' : כי ויראו כל
 ה' ה' כי נוע אהרן ויבאו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל :
 כא * וישמע הפנעני מלך עד ישוב הנגב כי בא ישראל דרך
 האתרים וילחם בישראל וישב : ממנו שבי : וירד ישראל נדר
 ליהוה ויאמר אסנתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את
 עריהם : וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הפנעני ויחרם
 אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חמה : כי ויסעו מהר
 ה' ה' דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפשיה עם
 בדרך : וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים
 למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקר :
 וישלח יהוה בעם את הנחשים השפים וינשכו את העם ומת
 עשרת אלפים : ויבא העם אלי משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
 ביהוה ונבך התפלל אליהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל
 משה בעד ה' : ויאמר יהוה אלי משה עשה לה שרף ושים
 אתו על נס והיה כלי הנשוק וראה אתו וחי : ויעש משה וחי
 נחשת וישמחו עליהם והיה אסנתן הנחש את איש והביט אל
 נחשת הנחשת וחי : שש ויסעו בני ישראל ויחנו באבת : ויסעו
 מאבת ויחנו בעי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח
 השמים : משם נסעו ויחנו בנחל זרד : משם נסעו ויחנו בנחל
 ארנו אשר במדבר היצא מנגב האמרי כי ארנון נבול מואב
 בין מואב ובין האמרי : עליון יאמר בספר מלחמת יהוה את
 והב בסופה ואת הנחשים ארנון : ויאמר הנחלים אשר נחש

במדבר כ בא הקת

ב נגויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר : ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר :
כד יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני
כה ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה : קח את אהרן ואת
כז אלעזר בנו והעל אתם הר ההר : והפשט את אהרן את בגדיו
כח והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם : ויעש משה
כט כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה : וישט
משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת
א אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר : ויראו כל
העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל : ס
א כא וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך
ב האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי : וידר ישראל נדר
ג ליהוה ויאמר אם נתן נתן את העם הזה בידי והחרמתי את
ג עריהם : וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם
ד אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה : פ ויסעו מהר
ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם
ה בדרך : וידבר העם באלהים ובמשה למטה העליתנו ממצרים
למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל :
י וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת
ז עם רב מישראל : ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ח ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל
ח משה בעד העם : ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים
ט אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי : ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל
י נס הנחשת וחי : ששי ויסעו בני ישראל ויחנו באבת : ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח
יג השמש : משם נסעו ויחנו בנחל זרד : משם נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר היצא מנבל האמרי כי ארנון גבול מואב
יד בין מואב ובין האמרי : על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את
טו והב בסופה ואת הנחלים ארנון : ואשר הנחלים אשר נטה
לשבת

לשבת ער ונשען לגבול מואב : יט וישם בארזה הוא הבאר אשר
אמר יהוה למשה אכה את־העם ואת־האֵלֶם ואת־הָאֶרֶץ לָהֶם מִיֹּם : ס יאז ישר
ישראל את־הַשִּׁירָה הזאת עלי באר עֲנִיָּה : יב באר חֲפֹרָה שְׁדִים
בְּרוֹחַ נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקָק כְּמִשְׁעָנָתָם וּמִמְדַּבֵּר כְּתִנָּה : יג מִמִּתְנָה
נִחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת : יד וּבָמוֹת דָּגִיאֵשׁר בְּשִׁדְה מואב ראש
הַפִּסְגָּה וְנִשְׁתַּחֲפָה עַל־פָּנָי הַיְיִשִּׁימוֹן : פ עֲבִיעֵי רִבְעֵי כֶּשֶׁת מִחוּבְרִין
יז וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל מִלְּאָכִים אֶל־סִיחֹן וַיִּלְחֶם הָאֱמֹרִי לֵאמֹר : כג אַעֲבֹרָה
בְּאֶרְצְךָ לֹא נִשָּׂה בְשִׁדְה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מִי בְּאֶר בְּהַר הַמֶּלֶךְ
נָלַךְ עַד אֲשֶׁר־עָבַר גְּבֻלְךָ : כד וַלֹּא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר
בְּגֻבְלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה
וַיָּבֹא יְהוֹצֵה וּלְחָם בִּישָׁאֵל : כה וַיַּכּוּהוּ יִשְׂרָאֵל לִפְיֵהֶם וַיִּרְבּוּ אֶת־
אֶרְצוֹ מֵאֲרֹנָן עַד־יִבְקָה עַד־בְּנֵי עַמּוֹן פִּי עֹז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן : כו וַיִּקַּח
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי
בְּחֵשֶׁב וּבְכָל־בְּנֵי־הָאֶרֶץ : כז כִּי חֲשַׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא
וְהוּא נִלְחָם בְּמֶלֶךְ מואב הָרֹאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֶרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד־
אֲרֹנָן : כח עַל־כֵּן וַאֲמָרוּ הַמִּשְׁתִּים בְּאוֹ חֲשַׁבּוֹן תִּבְנֶה וְתִבְנוּ עִיר
סִיחֹן : כט כִּי־אֵשׁ יֵצֵא מִחֲשַׁבּוֹן לְהַכּוֹת מִקְרִיַת סִיחֹן אֶכְלֶהָ עַר
מוֹאָב בְּנֵי־בָמוֹת אֲרֹנָן : לוֹ אוֹיֵבְךָ מואב אֶכְרֶת עִם־כָּל־נָתַן
בָּנָיו פֶּלִיטָה וּבְנֵיתִי בְּשִׁבְתִּי לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן : לוֹ וְגֵיתָם אֶכְרֶת
חֲשַׁבּוֹן עַד־דִּיבֹן וְנָשִׁים עַד נֹפֶח אֲשֶׁר עַד מִידְבָּא : לז וַיִּלָּכֶם
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי : לח וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרֹגֵל אֶת־יִעֲזָר וַיִּקְבְּרוּ
בְּנֵי־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־הָם : לח וַיָּפְנוּ וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ הַבָּשָׁן
וַיֵּצֵא עֹז מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לְקִרְיַתָּם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַדְחָמָה אֲדֻרָּעִי :
ספּטִיר לוֹ וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נָתַתִּי
אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וַעֲשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֲשַׁבּוֹן : לט וַיָּפּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־
כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּתְּלֵי הַשָּׁאִיר־לָו שְׁרִיד וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֶרְצוֹ :
כב * וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מואב מִקְּבֹר לִירוֹן וַיָּרְחוּ :

ס ס ס

י וַיֵּרָא בָּרָךְ בְּרֹצֶפֶזֶר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרִי : י וַיִּגֹּר

לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשם בארה הוא הבאר אשר טו
 אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: ס אז ישיר יי
 ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים יח
 כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: וממתנה יט
 נחליאל ומנחליאל במות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש כ
 הפסגה ונשקפה על פני הישימון: פ שביעי רביעי כשהן מחוברין
 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: אעברה כא כב
 באדנך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך
 נלך עד אשר נעבר גבלך: ולא נתן סיחן את ישראל עבר כג
 בגבולו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
 ויבא יהצה וילחם בישראל: ויכתו ישראל לפי חרב ויירש את כד
 ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ויקח כה
 ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי
 בחשבון ובכל בנתיה: כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא כו
 והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד
 ארנן: על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר כז
 סיחון: כי איש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער כח
 מואב בעלי במות ארנן: אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן כט
 בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון: ונירם אבד ל
 חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר* עד מידבא: וישב לא
 ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו לב
 בנתיה ויירש* את האמרי אשר שם: ויפנו ויעלו דרך הבשן לג
 ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי:
 מפטיר ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי לו
 אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון
 מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת לה
 כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו:
 כב ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: א

ס ס ס

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר כ ג
 *נקוד על ר' *וירש ק' מואב

מואב מפני העם כי ו ביהו ויקץ מואב מפני בני ישראל :
 ו ויאמר מואב אל זקני מדיו עתה ילחכו הקהל אתכם סביבותינו
 כלהם השור את ירק השדה ובלק בן צפור מדה למואב בעת
 ההוא : ו וישלח מלואים אל בלעם בן בעור פתורה אשר עז
 חנהר ארץ בני עמו לקראלו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה
 כסה את עין הארץ והוא ישב ממזי : ו ועתה לכה נא ארהלי
 אתה עם הזה פיעצום הוא כימי אולי אוכל נפחיו ואגרשנו מן
 הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר ואר : ו וילכו
 זקני מואב וזקני מדיו וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אצלו
 דברי בלק : ו ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשכנתי אתכם דבר
 פאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם : ו ויבא אליהם
 אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה : ו ויאמר בלעם אל
 האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי : ו הנה העם היצא
 ממצרים ויבס את עין הארץ עתה לכה קהלי אתו אולי אוכל
 להלחם בו וגרשתי : ו ויאמר אליהם אל בלעם לא תלך עמם
 לא ראו את העם כי ברוך הוא : שני חמש כסף סובין ויניקם
 בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ראצם כי מאו יהוה
 דתתי להם עמכם : ו ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו
 מאו בלעם הקד עמנו : ו ויסף עוד בלק שלח שר סרבים ונכבדים
 מארה : ו ויבאו אל בלעם ויאמרו לו פה אמר בלק בן צפור
 ארנא תמנע מלך אלי : ו כי ככה אכבדך מאד וכי אשר תאמר
 אלי אעש : ולכה נא קהלי את העם הזה : ו ויניעו בלעם
 ויאמר אל עבדי בלק אסיתן לי בלק מלא ביתו פסח וזהב לא
 אוכל לעבר אתי יהוה אלהי לעשות קמנה או גדולה : ו ועתה
 שבו נא בזה גס אתם הלילה ואדעה מה יסוף יהוה דבר עמי :
 ו ויבא אליהם אל בלעם לילה ויאמר לו אסלקרא לך באו
 האנשים קים לך אתם ואף אחי הדבר אשר אדבר אליה אתו
 תעשה : שדישי ויניקם בלעם בבקר ויחבש את אלתו ויזה ער
 שרי מואב : ו ויחור אף אלהים ביהולך הוא ויתעצב מאד וידה
 בדרך לשמו לו והוא רכב עד אלתו ושני נערו עמו : ו ותרא

מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל:
 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו
 בלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת
 ה ההוא: * וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
 הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה
 י כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארה לי
 את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן
 הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו
 זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו
 ה דברי בלק: * ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר
 ט כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים
 י אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל
 יא האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי: הנה העם היצא
 ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל
 יב להלחם בו וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם
 יג לא תאר את העם כי ברוך הוא: שני חמישי כשהן מחוברין ויקם
 בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה
 יד לתתי להלך עמכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו
 טו מאן בלעם הלך עמנו: ויסף עוד בלק שלח שרים רבים וגבבדים
 טז מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור
 יז אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר
 יח אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ויען בלעם
 ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא
 יט אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה
 שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי:
 כ ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
 האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו
 כא תעשה: שלישי ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם
 כב שרי מואב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה
 כג בדרך לשמן לו והוא רכב על אתנו ושני גערין עמו: ותרא
 האתון

הָאֵתוֹן אֶת־מֶלֶאךָ יְהוָה נָצַב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפֹה בִּידוֹ וַתֵּט הָאֵתוֹן
מִיַּד הָיָה תַקְהָה בְּשִׁדְּהָ וַיֵּךְ בַּלָּעַם אֶת־הָאֵתוֹן לְנֻטְתָּה בְּדֶרֶךְ׃
כד וַיַּעֲמֵד מֶלֶאךָ יְהוָה בְּמִיַּעוֹל הַפְּרָמִים גִּדְּרָה מִזֶּה וּגְדֵר כִּזֶּה׃
כה וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת מֶלֶאךָ יְהוָה וַתִּגְחֵץ אֶל הַקִּיר וַתִּגְחֵץ אֶת רִגְלָהּ
בַּלָּעַם אֶל הַקִּיר וַיִּכַּף לְהַפְתָּה׃ כו וַיּוֹסֶף מֶלֶאךָ יְהוָה עֲבוּר וַיַּעֲמֵד
בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנֻטוֹת יָמִין וּשְׂמָאוֹל׃ כז וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת־
מֶלֶאךָ יְהוָה וַתִּרְבֹּץ תַּחַת בַּלָּעַם וַיַּחֲר אַף בַּלָּעַם וַיֵּךְ אֶת־הָאֵתוֹן
בְּמַקְרָא׃ כח וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת פִּי־הָאֵתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלָּעַם מַה־עָשִׂיתָ
לִּי כִּי הִפְתָּנִי זֶה יִשְׁלַח רִגְלָיו׃ כט וַיֹּאמֶר בַּלָּעַם לָאֵתוֹן כִּי הִתְעַלַּלְתָּ
בִּי לֹא יִשְׁחָרֵב בְּדִי כִּי עָתָה הִרְגַּתִּיךָ׃ ל וַתֹּאמֶר הָאֵתוֹן אֶל־בַּלָּעַם
הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתָנֶךָ אֲשֶׁר־כָּבַת עָלַי מַעֲוֹדָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הִתְכַּפַּן
הַסִּפְנָתִי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא׃ לא וַיִּגַּד יְהוָה אֶת־עֵינֵי בַלָּעַם
וַיֵּרָא אֶת־מֶלֶאךָ יְהוָה נָצַב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁפָה בִּידוֹ וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחוּ
לִפְנָיו׃ לב וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶאךָ יְהוָה עֲלִימָה הִפִּיתָ אֶת־אֲתָנֶךָ זֶה
שְׁלוֹשׁ רִגְלָיו הִנֵּה אָנֹכִי יֹצְאִי לְשָׁטֵן כִּי־רַט הִדְרָה לִּנְגְדִי׃
לג וַתֵּרָאֵנִי הָאֵתוֹן וַתֵּט לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלָיו אוֹיֵב נֻטְתָּה מִפְּנֵי כִי
עָתָה גַם אֲחִכָּה הִרְגַּנִּי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי׃ לד וַיֹּאמֶר בַּלָּעַם אֶל־מֶלֶאךָ
יְהוָה חֲטֵאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נָצַב לְקִדְּאֵתִי בְּדֶרֶךְ וְעָתָה אֲמִיד
רַע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי׃ לה וַיֹּאמֶר מֶלֶאךָ יְהוָה אֶל־בַּלָּעַם לָךְ עִם־
הָאֲנָשִׁים וְאַפִּס אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־אָדַבְר׃ לו וַיֵּךְ אוֹתוֹ תִּדְבֹר וַיִּדְּקֵה
בַּלָּעַם עִם־שְׁרֵי בָלָק׃ לז וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי־בָא בַּלָּעַם יֹצֵא לְקִדְּאוֹ
אֶת־עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹל אֲרָזִים בַּקְצֵה הַגָּבוֹל׃ לח וַיֹּאמֶר
בָּלָק אֶל־בַּלָּעַם הֲלֹא שָׁלַח שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לְקַרְאֲיֶךָ לָמָּה לֹא־הִלַּחְתָּ
אֵלָי הָאֲמָם לֹא אוֹכֵל כֶּבֶדְךָ׃ לט וַיֹּאמֶר בַּלָּעַם אֶל־בָּלָק הִנֵּה־
בָּאתִי אֵלֶיךָ עָתָה הִכָּה אוֹכֵל דָּבָר מֵאוֹמֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר יֵשִׁים
אֱלֹהִים בְּפִי אֲתוֹ אֲדַבֵּר׃ מ וַיַּעַן שְׁשֵׁי כֹהֲנֵי מִדְּיָן לִשְׁוֹנֶה בַּלָּעַם עִם־
בָּלָק וַיָּבֹאוּ קָרִית חֲצוֹת׃ מא וַיּוֹצֵחַ בָּלָק בָּרַר וַצֹּא וַיִּשְׁלַח לְבַלָּעַם
וּרְשָׁרִים אֲשֶׁר אֲתוֹ׃ מב וַיְהִי כַּבְקָר וַיִּקַּח בָּלָם אֶת־בַּלָּעַם וַיַּעֲהוּ
בְּמוֹת בַּעַל וַיֵּרָא מִשָּׁם קֶצֶה הָהָם׃ מג וַיֹּאמֶר בַּלָּעַם אֶל־בָּלָק
בְּהִנֵּה־לִי כֹהֵה שִׁבְעָה מִזִּבְחֹת וְהִכָּה לִי כֹהֵה שִׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה

האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון
מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך :
ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה : כו
ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל כה
בלעם אל הקיר ויסף להכתה : ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד כז
במקום צר אשר אין דרך לגמות ימין ושמאל* : ותרא האתון את כז
מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון
במקל : ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי כח
לך כי הכיתני זה שלש רגלים : ויאמר בלעם לאתון כי התעללת כט
בי לוי יש חרב בידו כי עתה הרגתיך : ותאמר האתון אל בלעם ל
הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעורך עד היום הזה ההסכן
הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא : ויגל יהוה את עיני בלעם לא
וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו
לאפיו : ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה לב
שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי :
ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי לג
עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי : ויאמר בלעם אל מלאך לד
יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם
רע בעיניך אשובה לי : ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם לה
האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אותו תדבר וילך
בלעם עם שרי בלק : וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו לו
אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הנגבול : ויאמר לו
בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת
אלי האמנם לא אוכל כבודך : ויאמר בלעם אל בלק הנה לה
באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים
אלהים בפי אתו אדבר : רביעי ששי כשהן מחוברין וילך בלעם עם לט
בלק ויבאו קרית חצות : ויזבח בלק בקר ויצאן וישלח לבלעם ט
ולשרים אשר אתו : ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו מא
במות בעל וירא משם קצה העם : כג ויאמר בלעם אל בלק א
בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה
אילים

יָשִׁים : י וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בָּלָם וַיַּעַל בָּלָק וּבָלָם פָּר
וַאֲוִל בַּמִּזְבֵּחַ : י וַיֹּאמֶר בָּלָם לְבָלָק הַתִּיצֵב עַל־עֲלֹתָהּ וְאֵדְבָרָהּ אוֹלִי
יִקְרָה יְהוָה דְּקִרְאָתִי וּדְבַר כַּהֲרֹאֲנִי וְהַגְדַּתִּי לָךְ וַיֵּרָד שָׁפִי :
י וַיִּקְרָא : דָּהִים אֲרִיבָלָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֶת־שִׁבְעַת הַמִּזְבְּחֹת עֲרֹכְתִי
וַיַּעַל קָר וַאֲוִל בַּמִּזְבֵּחַ : י וַיֵּשֶׁם יְהוָה דְּבַר בְּפִי בָלָם וַיֹּאמֶר שׁוּב
לְעַמְּךָ כֹּה תִדְבֹר : י וַיָּשָׁב אֱלֹהֵי וְהִנֵּה נָצַב עַל־עֲלֹתוֹ הוּא וְכָל־
שָׂרֵי מוֹאָב : י וַיֵּשֶׁא מִשְׁעָו וַיֹּאמֶר מִן־אֲדָם יִנְחֵנִי בָלָק מִרְדְּמוֹאֵב
מִתְדַרְדֵּר דָּם לִלְבָּהּ וְהָיִלִי גִמְקָב וְלִכְהָ וְעַמָּה יִשְׂרָאֵל : י מִה אֵקֵב
לֹא קִבֵּה אֶל וְנָה אֶעֱמֵם לֹא וְעַם יְהוָה : י פִּי־מִרְאֵשׁ צִוִּים אֲדַאֲנוּ
וּמִגִּבְעוֹת אֲשִׁירָנוּ הִנֵּנִי לְדַבֵּר יִשְׁכֵּן וּבְנוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב : י מִי
מִה עֶפֶר יַעֲקֹב וּמִסַּפֵּר אֶת־דְּבַע יִשְׂרָאֵל תִּמְתַּנּוּ נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל
וְתִהְיֶי אֶת־יָדִי כַּמָּחוּ : י וַיֹּאמֶר בָּלָק אֲרִיבָלָם מִה עֲשִׂיתָ לִּי לִקְב
אֲוִלִּי דְקִרְחִיקָהּ וְהִנֵּה בִּרְכַּת בְּרָךְ : י וַיַּעַז וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶת־אֲשֶׁר
יָשִׁים יְהוָה בְּפִי אֲשַׁמֵּר לְדַבֵּר : י חֲמִישִׁי וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בָלָק דָּרִי
נָא אֶת־אֱלִי־מִקְוִים אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשֵּׁשׁ אָפֶס קִצְחוֹ תִרְאֶה וּכְחוֹ
לֹא תִרְאֶה וּקְבֻנוֹלִי מִשֵּׁשׁ : י וַיִּקְרָחוּ שְׁתֵּה צִפִּים אֲלִירָא שֶׁהַכִּנֶּה
וַיִּכֵּן שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פֶּר וְאֵל בַּמִּזְבֵּחַ : י וַיֹּאמֶר אֲרִיבָלָם
וְהִתִּיצֵב כֹּה עַל־עֲלֹתָהּ וְאֵנֹכִי אֵקֵרָה כֹּה : י וַיִּקְרָא יְהוָה אֲרִיבָלָם
וַיֵּשֶׁם דְּבַר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב לְעַמְּךָ וְדַבֵּר : י וַיָּבֹא אֱלֹהֵי וְהִנֵּה
נָצַב עַל־לָתוֹ וְשָׂרֵי מוֹאָב אֵתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ בָּלָק מַה־דְּבַר־יְהוָה : י וַיֵּשֶׁא
מִשְׁעָו וַיֹּאמֶר קוּם בָּרֶךְ יִשְׂרָאֵל הַאֲוִנָּה עֲדֵי בָנוּ צִפֵּר : י לֹא אִישׁ
אֶל וַיִּכָּזֵב וּבִן־אָדָם וַיִּתְנַחֵס הֵחָא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבֵּר וְלֹא
יִקְיָמָה : י הִנֵּה בָרֶךְ לְמַחְתִּי וּבָרֶךְ וְלֹא אֲשִׁיבָנָה : י לֹא־יִהְיֶי
אֱלֹהֵי בְנֵי־יִקְב וְלֹא־דָאָה עֲמָר בִּישְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי עַמִּי וְתִתְּנֶה
מִלֶּךְ בּוֹ : י אֶל מִצֵּי־מַמְצְרִים פְּתוּעַת רֹאשׁ כּוֹ : י כִּי־לֹא־
נַחֲשׁ בִּי עֲקֹב וְלֹא־קָסָם בִּישׁ אֶל בַּעַת וַיֹּאמֶר לוֹ עֲקֹב וְלִישְׂרָאֵל מִה־
פֶּעַל אֶרֶץ : י הִנֵּה פִלְכִיָּא יָקוֹב וּכְבֹּדִי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד־
יֹאכֵל טָרֶף וְדִבְחֵי־קָסָם יִשְׁתָּה : י וַיֹּאמֶר בָּלָק אֲרִיבָלָם נִסִּי ב
לֹא תִקְבְּנוּ גַם־בָּרֶךְ לֹא תִכְרַכְנוּ : י וַיַּעַז בָּלָם וַיֹּאמֶר אֲרִיבָלָם
הֲלֹא דִבְרַתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּה אֲשַׁר־יִדְבֹר יְהוָה אֵתוֹ אֲעִשֶׂה :
י וַיֹּאמֶר

במדבר כג בלק

ב אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר
ג ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי
ד יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והנודתי לך וילך שפוי:
ה ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבח ערכתני
ו ואעל פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב
ז אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל
ח שרי מואב: וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב
ט מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב
י לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: כי מראש צרים אראנו
י ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: מי
יא מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים
יב יתהי אחריתי כמהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב
יג יבי לקהתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר
יד ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: חמישי ויאמר אליו בלק לך
נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצחו תראה וכלו
יז לא תראה וקבנו לי משם: ויקחחו שדה צפים אל ראש הפסגה
יח ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק
יט התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר יהוה אל בלעם
כ וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והגו
כא נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: וישא
כב משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: לא איש
כג אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
כד יקימנה: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט
כה און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
כז מלך בו: אל מוציאים ממצרים כתועפת ראם לו: כי לא
כח נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה
כט פעל אל: הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד
ל יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב
לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק
לא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה:
ויאמר

ששִׁי שְׂבִיעִי כֹשֶׁה מְחֻבֵּר בּוֹ וַיֹּאמֶר בִּלְקָם אֶל־בָּלָעַם לֵכֶה־נָּא אֶקְחָה
אֶל־מָקוֹם אֲחֵר אוֹלָי יִישַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וְקִבְּתוּ לִי מִשָּׁם :
כִּי וַיִּקַּח בִּלְקָם אֶת־בָּלָעַם רֹאשׁ הַפָּעוּר וַיִּשְׁקֶף עַל־פְּנֵי הַיַּשְׁמוֹן :
כֹּס וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל־בִּלְקָם בְּנֵה־לִּי בֹוֶה שְׁבָעָה מִזִּבְחָת וְהָבִי לִי
בֹוֶה שְׁבָעָה פָרִים וְשְׁבָעָה אִילָנִים : וַיַּעַשׂ בִּלְקָם כַּאֲשֶׁר אָמַר בָּלָעַם
וַיַּעַל פָּר וְאִיל בְּמִזְבֵּחַ : כִּד * וַיֵּרָא בָּלָעַם כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה
לְבָרְךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־הִקְדָּה פִּפְעֵכ־כִּפְעֵם לִקְרֹאת נַחֲשִׁים וַיִּשֶׁת
אֶת־הַמִּדְבָּר פָּנָיו : * וַיֵּשֶׂא בָּלָעַם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן
לְשִׁבְטָיו וְהָתִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים : * וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאִם בָּלָעַם
בְּנִי בְּעַר וְנָאִם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵין : * נָאִם שָׁמַע אִמְרֵי־אֵל אֲשֶׁר
מִחֻזָּה שְׂדֵי יְחֻזָּה נִפְלָ וְגִלּוֹי עֵינָם : * מִהֲטִבּוֹ אֶהְיֶה יַעֲקֹב
מִשְׁפַּנְתִּיהָ יִשְׂרָאֵל : * פִּנְחָלִים נָטְיוֹ פִּגְנָת עָלַי נָהָר פְּאֶה־לִּים נָמַע
יְהוָה פֶּאֶזִים עַל־יָמִים : * יוֹלָמִים מִדְּלִיו וּזְרָעוּ בְּמִים רַבִּים וַיִּרֶם
מֵאֲגַנְג מִלְּפֹו וְתַנְשֵׂא מִיָּכְתּוֹ : * אֶל־מוֹצִיָּאוֹ מִמִּצְרַיִם פִּתְוַעֲפַת רֹאִם
כֹּו יֹאכֵל גּוֹיִם צָרָיו וְעַצְמֹתֵיהֶם יִגְרֹם וְחִצָּיו יִמְחֹץ : * פָּרַע שָׂכַר
פֶּאֶרִי וּכְדִבְיָא מִי יִקְיָמֵנו מִבְּרִיכָה בְרוּךְ וְאֶרְרִיק אֲדוֹר : * וַיַּחֲזֵר
אַף בִּלְקָם אֶל־בָּלָעַם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפְּיוֹ וַיֹּאמֶר בִּלְקָם אֶל־בָּלָעַם לָקֵב
אִי־כִי קִרְאתִיהָ וְהִנֵּה בִרְכַּת בְּרַךְ זֶה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים : * וְגַתָּה בִּרְחִי
לָךְ אֶל־מְקוֹמָךְ אִמְרָתִי כִפְדָּ אֶכְבֹּדְךָ וְהִנֵּה מִנְעָךְ יְהוָה מִכְּבוֹד :
י וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל־בִּלְקָם הֲלֹא נָה אֶל־מִלְּאֲכִיקָ אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי
דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר : * אִבִּי־תִתְּנִי לִי כָלֵק מִלֵּא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל
לְעֹבֵר אֶת־פִּי יְהוָה לְעֹשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִכִּי אֲשֶׁר־יִדְבֹּר יְהוָה
אֵתוֹ אֲדַבֵּר : שְׂבִיעִי * וְעַתָּה הִנֵּנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי לִכְהֵן אֲיִיזָקָה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמָּךְ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים : * וַיֵּשֶׂא מִשְׁלֵי וַיֹּאמֶר
נָאִם בָּלָעַם בְּנִי בְּעַר וְנָאִם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵין : * נָאִם שָׁמַע אִמְרֵי־
אֵל וַיִּדַּע דַּעַת עָלָיו מִחֻזָּה שְׂדֵי יְחֻזָּה נִפְלָ וְגִלּוֹי עֵינָם : * אֶרְאֹנּוּ
וְלֹא עָתָה אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קָרוֹב דָּךְ פִּיכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם שְׁבָט
מִי־טְרָאֵל וְיִמְחֹץ פֶּאֶתִי מוֹאֵב וְקִרְקֹר כִּלְיִי נִי־שֶׁת : * וְהָיָה אֲדוֹם
יִרְשָׁה וְהָיָה יִרְשָׁה שְׁעִיר אִיכְבִּיו וְטְרָאֵל עֲשֶׂה־חִיל : * וַיִּרְדּוּ
מִיַּעֲקֹב וְהָאֲבִיד שְׂרִיד מַעִיר : * וַיֵּרָא אֶת־עַמְּמֵקָ וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ
וַיֹּאמֶר

ששי שביעי כשהן מחוברים ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך כי
 אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם:
 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: כח
 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי כט
 בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ל
 ויעל פר ואיל במזבח: כד וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה *
 לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת
 אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן ב
 לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם ג
 בנו בער ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל אשר ד
 מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: * מה טבו אהליך יעקב ה
 משבנתיך ישראל: כנחלים נמיו כגנת עלי נהר כאהלים נמעי
 יהוה כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם י
 מאנג מלכו ותנשא מלכתו: אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם ח
 לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב ט
 כארי וכלביא מי יקימנו מברכך ברוך וארריך ארור: ויחר י
 אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
 איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח יא
 לך אל מקומך אמרתי כבוד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד:
 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכך אשר שלחת אלי יב
 דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל יג
 לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה
 אתו אדבר: שביעי ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יד
 יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר טו
 נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי טז
 אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו יז
 ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
 מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום יח
 ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: וירד יט
 מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו כ

וַיֹּאמֶר רֹאשִׁית גוֹיִם עֲמִלָק וְאַחֲרֵיתוֹ עַד אֶבְרָהָם : כ"א וַיֵּרָא אֶת־הַקְּנִי
 וַיֵּשֶׁא מִשְׁלֹו וַיֹּאמֶר אֵיתָו מוֹשֶׁבֶה וְשֵׁים בְּסֶלַע קִנְקָה : כ"ב כִּי אִם־
 יִהְיֶה לְבַלַּע קֶן עַד־מָה אִשּׁוֹר תִּשְׁבֶּה : כ"ג וַיֵּשֶׁא מִשְׁלֹו וַיֹּאמֶר אֹיִי
 מִי יִחְיֶה מִשְׁכּוֹ אֵל : כ"ד וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעֵנּוּ אִשּׁוֹר וְעֵנּוּ עֶבֶר וְגַם־
 הוּא עַד אֶד : כ"ה וַיָּקָם בְּלָעַם וַיִּלֶּךְ וַיֵּשֶׁב לְמַקְמוֹ וְגַם־לְבָלַק הִלֶּכְהָ
 לְדַרְכּוֹ : כ"ו כֹּה * וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחַל הָעַם לְזִנוּת אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְתִּמְנָח : כ"ז וַתִּקְרָאן לָעַם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכֵל הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לְאֱלֹהֵיהֶן : כ"ח וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעֹור וַיַּחֲרֹאֲף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל :
 כ"ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֶה הֵחָ אֶת־בְּלָדְרָאשֵׁי הָעַם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה
 נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל : ל' וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 שִׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֵגוּ אִישׁ אֶת־אִשּׁוֹ הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעֹור : ל"א וְהִנֵּה
 אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּרְבֵּ אֶל־אֲחִיו אֶת־הַמְדִּינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה
 וּלְעֵינֵי כָּל־עַדְת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בָכִים פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד : ל"ב וַיִּסְּרֹ
 וַיֵּרָא פִּינָחָם בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח
 רֶמֶס בִּידּוֹ : ל"ג וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל : ל"ד וַיִּקְרָא וַיִּדְקַר אֶת־שְׁנֵיהֶם
 אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי־קִבְיָתָהּ וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה מִלֵּי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ל"ה וַיָּזִלוּ הַכֹּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָאָף :

פ פ פ

וַיִּדְבַּר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֶה לֵאמֹר : ל"ו פִּינָחָם בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן
 הַכֹּהֵן הַשִּׁיב אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָנוּ אֶת־
 קִנְיָנִי בְּתוֹכָם וְאֶכְלִיתִי : ל"ז בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרָנָאתִי : ל"ח וַיִּלְכְּ אֶמֶר
 הַנְּנִי נָתַן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם : ל"ט וְהָיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית
 כְּהֻנָּה עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנָּא לְאֱלֹהָיו וַיִּכְפַּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 מ' וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל דְּמָכָה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמְדִּינִית זִמְרִי בֶרֶס־וָא
 נָשִׂיא בִּית־אָב לְשִׁמְעוֹנִי : מ"א וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמָּכָה הַמְדִּינִית כֹּזָבִי
 בְּתִצּוֹר רֹאשׁ אֲמוֹת בִּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא : מ"ב וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֵאמֹר : מ"ג צֹרֹר אֶת־הַמְדִּינִים וְהַכִּיתָם אוֹתָם : מ"ד כִּי צֹרְרִים
 הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר־נָפְלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר פְּעֹור וְעַל־דְּבַר כֹּזְבִי
 בְּתִי־נָשִׂיא מִדְיָן אֲחֵתָם הַמָּכָה בְּיוֹם־הַמִּגְפָּה עַל־דְּבַר־פְּעֹור :
 מ"ה וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה : מ"ו כו * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־עֲזֹר

כ"ז ל"ב עמדה תחת הע' יוקם עה פסוקא באמצע פסוק

במדבר כד כה כו בלק

כא ויאמר ראשית נזים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקניני
 כב וישא משלו ויאמר איהן מושבך ישים בסלע קנך: כי אם
 כג יהיה לבקר קין עד מה אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי
 כד מי יחיה משמו אל: ויצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם
 כה הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך
 א לדרכו: פ כה וישב ישראל בשמים ויחל העם לזנות אל בנות
 ב מיאב: ויחקראן לעם לזכחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו
 ג לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל:
 ד ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם וחוקע אותם ליהוה
 ה נגר השמש וישב חרון אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל
 ו: שפטי ישראל הרנו איש אנשי הנצמדים לבעל פעור: והנה
 איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה
 ילעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: מפטיר
 י וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח
 ח רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם
 את איש ישראל יאח האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל
 ט בני ישראל: ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף:

פ פ פ

יא וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן
 הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את
 יב קנאתי בתוכם ולא בליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר
 יג הנני נתן לו את בריתי שלום: * והיתה לו ולזרעו אחריו ברית
 כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל:
 יד ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא
 טו נשיא בית אב לשמעני: ושם האשה המכה המדינית בזבי
 טז בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: * פ וידבר יהוה אל
 יז משה לאמר: צרור את המדינים והכיתם אותם: כי צררים
 הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר בזבי
 כח נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור:
 טח ויהי אחרי המגפה * פ כו ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר

בן

*לוי *ישראל *פסקא באמצע פסוק

בְּיָאֵתְךָ הַכֹּהֵן לֵאמֹר : י שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ פְּלִיטַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם לֵי־צֵאת צָבָא בִּישְׂרָאֵל :
וַיֹּדְבַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֹתָם בַּעֲרֹכֶת מוֹאָב עַל־יְדֵיהֶן וַיִּרְחוּ
לֵאמֹר : י מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה פֶּשֶׁר צוּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצֵאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : שֵׁנִי הָרֹאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
רֹאוּבֵן הַנּוֹף מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפָלֹא מִשְׁפַּחַת הַפְּלֹאִי : י לַחֲצֹרִן
מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרֹנִי לְבָרְטִי מִשְׁפַּחַת הַבָּרְטִי : י אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
הָרֹאוּבֵנִי וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים אָלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת
וְשִׁשִּׁים : י וּבְנֵי פָלֹא אֵלִיָּאב : י וּבְנֵי אֵלִיָּאב נְמוּאֵל וְדָתָן וְאֶבֶרָם
הוֹאֲדָתָן וְאֶבֶרָם קְרוּאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
בַּעֲדַת־קָרַח בְּחֻצְתָם עַל־יְהוָה : י וּתְפַתַּח הָאָרֶץ אֶת־יָפֶיהָ וְתִבְלַע
אֹתָם וְאֶת־קָרַח בְּמֹת הָעֵדָה בְּאֵכֶל הָאִשׁ אֶת חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתָם אִישׁ
וַיְהִי לָגֵם : י וּבְנֵי־יִהֲרֹנָה לֹא־יָמָתוּ : י בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתָם
לְנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיִמִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּמִּינִי לְיִכִּין מִשְׁפַּחַת
הַיִּכִּינִי : י לְזֹרַח מִשְׁפַּחַת הַזֹּרַחִי לְשֹׁאוֹר מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁאוֹלִי : י אֵלֶּה
מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעוֹנִי שְׁשִׁים וְעֶשְׂרִים אָלֶף וּמֵאוֹת : י בְּנֵי גָד
לְמִשְׁפַּחַתָם לְצָפֹן מִשְׁפַּחַת הַצָּפוֹנִי לַחֲנִי מִשְׁפַּחַת הַחֲנִי לְשׁוֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹנִי : י לְאֶזְנִי מִשְׁפַּחַת הָאֶזְנִי לַעֲרִי מִשְׁפַּחַת הָעֲרִי :
י לְאֶרְוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֶרְוֹדִי לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי : י אֵלֶּה
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גָד לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אָלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת : י בְּנֵי
יְהוּדָה עַר וְהַגִּזִּי וַיָּמָת עַר וְאוֹנִי בְּאֶרֶץ פְּנֵנִי : י וַיְהִי בְנֵי־יְהוּדָה
לְמִשְׁפַּחַתָם לְשֹׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁלָה לְפָרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפָּרֶצִי לְזֶרַח
מִשְׁפַּחַת הַזֶּרַחִי : י וַיְהִי בְנֵי־יִזְרָאֵל לְחֲצֹרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרֹנִי
לְחִמּוֹל מִשְׁפַּחַת הַחִמּוֹלִי : י אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה לְפְקֻדֵיהֶם שְׁשֶׁה
וְשֶׁבַע־עֶשְׂרִים אָלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת : י בְּנֵי יִשְׂשָׁכָר לְמִשְׁפַּחַתָם תּוֹלַע
מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלַעִי לְפָפֹה מִשְׁפַּחַת הַפּוֹפִי : י לְיִטּוֹב מִשְׁפַּחַת הַיִּטְבִּי
לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי : י אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יִשְׂשָׁכָר לְפְקֻדֵיהֶם
אַרְבָּעִים וְשִׁשִּׁים אָלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת : י בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחַתָם
לְסֹרֵד מִשְׁפַּחַת הַסֹּרֵדִי לְאֶלּוֹן מִשְׁפַּחַת הָאֶלְנִי לְיִחִיאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיִּחִיאֵלִי : י אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלֹנִי לְפְקֻדֵיהֶם שְׁשִׁים אָלֶף וְחָמֵשׁ

בן אהרן הכהן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל ב
מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל:
ידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו ג
לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ד
ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: שני ראובן בכור ישראל בני ה
ראובן וזנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: לחצרן ו
משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: אלה משפחת ו
הראובני ויהיו פקדיהם שלשה יארבעים אלף ושבע מאות
ושלשים: ובני פלוא אליאב: יבני אליאב נמואל ודתן ואבירם ח ט
הוא דתן ואבירם קריאי* העדה אשר הציו על משה ועל אהרן
בעדת קרח בהצתם על יהוה: ותפתה הארץ את פיה ותבלע י
אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש
ויהיו לנם: ובני קרח לא מתו: ס בני שמעון למשפחתם י א
לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת
היכניני: לזרח משפחת הזרחי לטאול משפחת השאולי: אלה י ר
משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים: בני גד טו
למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחני משפחת החני לשוני
משפחת השוני: לאוני משפחת האוני לערי משפחת הערי: טז
לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: אלה י ח
משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ס בני יט
יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: ויהיו בני יהודה כ
למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח
משפחת הזרחי: ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרוני יא
לחמול משפחת החמולי: אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה יב
ושבעים אלף וחמש מאות: ס בני יששכר למשפחתם תולעי יג
משפחת התולעי לפוח משפחת הפוני: לישוב משפחת הישבי יד
לשמרון משפחת השמרני: אלה משפחת יששכר לפקדיהם כה
ארבעה ושלשים אלף ושלוש מאות: ס בני זבולון למשפחתם כו
לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת
היחלואלי: אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש כז
מאות

מאות : ס יי בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים : יי בני מנשה
למכיר משפחת המכיר ומכיר הוליד את זכר עד וגדעד משפחת
הגלעד : יי אלה בני גדע איעזר משפחת האיעזר חלק משפחת
החלקי : יי ואשראל משפחת האשראל ושכם משפחת השכמי :
יי ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי : יי וזכר עד
בן חפר לאיתנו לו בנים כי אסכנות ושם בנות צלפחד מחקה
ונגלה הגלה מרבה ותרצה : יי אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
וחמשים ארף ויבוע מאות : ס יי אלה בניאפרים למשפחתם
לשוטלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתמן משפחת
התחמי : יי ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני : יי אלה
משפחת בניאפרים לפקדיהם שנים ושלשים ארף וחמש מאות
אלה בנייוסף למשפחתם : ס יי בני בנימן למשפחתם לבוע
משפחת הבלעי לאשכל משפחת האשכלי לאחירם משפחת
האחירמי : יי לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי :
יי והיו בניבלע ארד וגעמן משפחת הארדי לגעמן משפחת
הגעמי : יי אלה בניבנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים
אלף ושש מאות : ס יי אלה בניידן למשפחתם לשוחם משפחת
השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם : יי כלימשפחת השוחמי
לפקדיהם ארבעה ושלשים ארף וארבע מאות : ס יי בני אשר
למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה
משפחת הבריעי : יי לבני בריעה לחבר משפחת החברי למזביאל
משפחת המזביאלי : יי ושם בתיאשר שרח : יי אלה משפחת בני
אשר לפקדיהם ששה וחמשים ארף וארבע מות : ס יי בני
נפתלי למשפחתם ליחזאל משפחת היחזאלי לגוני משפחת הגוני :
יי ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי : יי אלה משפחת
נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים ארף וארבע מאות :
יי אלה פקודי בני ישראל שש-מאות ארף וארף שבע מאות
ושלשים : ס שלשי יי וירבך יהוה אלי-משה לאמר : יי לאלה
תחלק הארץ בנחלה במדבר שמות : יי לרב תרבה נחלתו
ו למעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו : יי אלה בנולד

ח כט מאות : ס בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים : בני מנשה
 למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת
 ל הגלעדי : אלה בני גלעד איעזר משפחת האייעזרי לחלק משפחת
 לא החלקי : ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי :
 לב לג ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי : וצלפחד
 לב חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה
 לו ונעה חגלה מלכה ותרצה : אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
 לה וחמשים אלף ושבע מאות : ס אלה בני אפרים למשפחתם
 לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת
 לו לו התחני : ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני : אלה
 משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות
 לה אלה בני יוסף למשפחתם : ס בני בנימן למשפחתם לבלע
 משפחת הבלעי לאשביל משפחת האשבילי לאחירם משפחת
 לט האחירמי : לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי :
 מ ויהי בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת
 מא הנעמי : אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים
 מב אלף ויש מאות : ס אלה בני דן למשפחתם לשוהם משפחת
 מג השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם : כל משפחת השוחמי
 מד לפקדיהם ארבעה ושלשים אלף וארבע מאות : ס בני אשר
 למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה
 מה משפחת הבריעי : לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל
 מו משפחת המלכיאלי : ושם בת אשר שרח : אלה משפחת בני
 מח אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות : ס בני
 נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני :
 מט ג ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי : אלה משפחת
 נא נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות :
 נב אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות
 נג ושלשים : ס שְׁלִישִׁי וידבר יהוה אל משה לאמר : לאלה
 נד תחלק הארץ בנחלה במספר שמות : לרב תרבה נחלתו
 נה ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו : אך בגורל
 יחלק

יחַלַּק אֶת־הָאָרֶץ לְשִׁמּוֹת כְּטִיַּת־אֲבֹתָם יִנְחִלּוּ : י' עַל־פִּי הַגּוֹלֵל
 תִּחַלַּק נַחֲלָתוֹ בֵּין־רֶב לְמַעַט : ס' וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפַּחַתָּם
 לְגִרְשֵׁינָם מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁינִי לְקַחַת מִשְׁפַּחַת הַקְּהֵלִי לְמִרְיָם : מ' פַּחַת
 הַמִּדְבָּר : י"א אֵלֶּה : מִשְׁפַּחַת לֵוִי מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי מִשְׁפַּחַת הַחֲבֵרֹנִי
 מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוֹשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וְקַחַת הַחֹלֶד אֶת־
 עֲמֶרְם : י"ב וְשֵׁם : אֵשֶׁת עֲמֶרְם יוֹכָבֵד בְּתוּלָה אִשְׁרָה יִלְדָה אֹתָהּ לֵלֵוִי
 בְּמִצְרַיִם וְתָדָר לְעֲמֶרְם אֶת־זָהָרִן וְאֶת־יִמְשָׁה וְאֵת מָרִים אַחֲתָם :
 ׀ וְיִלְדָה לְזָהָרִן אֶת־נֹדֵב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אוֹתָמָר :
 ס' וְיָמָת נֹדֵב וְאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם אֲשִׁיזָרָה לִפְנֵי יְדוּהָ : י"ג וַיְהִי
 פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֵלֶּה פְקֻדֵי מִבְּיַחֲדָשׁ וּמַעֲלָה כִי : י"ד
 הַתְּפִקְדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־תָתֵן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל :
 י"ה אֵלֶּה פְקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ : י"ו וּבֹאֵלָה לֹא־יִהְיֶה אִישׁ מִפְּקוּדֵי
 מֹשֶׁה וְזָהָרִן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר סִינַי :
 י"ז כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוֹ בְּמִדְבָּר וּלְאִיזֹתָר מָהֶם אִישׁ כִּי
 אִם־יִלָּב בִּן־יִפְנֶה וְיִהְיוּשַׁע בִּן־נֹון : ס' כֹּז * וְתִקְרַבְנָה בָנוֹת צִלְפָּחָד
 בִּן־חֹפֶר בּוֹזֶלְעָד בִּן־מְכִיר בִּן־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בְּיֹוסֵף
 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנָתוֹ מַחֲזֶה מַחֲזֶה נָעָה וְחַגִּלָּה וּמִלְכָּה וְתַרְצָה :
 י"ח וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים וְכָל־
 הָעֵדָה פָּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לֵאמֹר : י' אֲבִינוּ מֵת בְּמִדְבָּר וְהוּא לֹא־
 הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעֲדִים עֲלֵיהֶם בְּעֶדֶת־קָרֹחַ כִּי־בַחֲשָׁאוֹ מֵת
 וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ : י' לָמָּה גִרַעְתֶּם שְׁמֵי־אֲבִינוּ בְּתוֹךְ מִשְׁפַּחַתוֹ כִּי אִין
 לוֹ בֶן תִּנְהַלְנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוּ : י"א וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּחַת
 לִפְנֵי יְהוָה : י"ב רַבִּיעִי : י"ג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : י"ד כִּי בָנוֹת
 צִלְפָּחָד דִּבַּרְתְּ נָתַן תֵּתֵן לָהֶם זָהָרִן נַחֲלָה בְּתֶךְ אַחֵי אֲבִיהֶם
 וְהַעֲבֵרְתָּ אֶת־נַחֲלָתָא אֲבִיהֶן לָהֶן : י"ה וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר
 אִישׁ כִּי־יָמוֹת וּבָן אֵין לוֹ וְהַעֲבֵרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבָתּוֹ : י"ז אִם־אֵין
 לוֹ בֶּת וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו : י"ח אִם־אֵין לוֹ אֲחִים וְנָתַתֶּם אֶת־
 נַחֲלָתוֹ לְאֶחָי אֲבִיו : י"ט וְאִם־אֵין אֲחִים לְאֲבִיו וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ
 לְשָׂאוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו כְּמִשְׁפַּחַתוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וַיִּתֶּנָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו: על פי הגורל י
 תחלק נחלתו בין רב למעט: ם ואלה פקודי הלוי למשפחתם י
 לגרשון משפחת הגרשני לקחת משפחת הקהתי למררי משפחת
 המררי: אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני נ
 משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את
 עמרם: ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי נ
 במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם:
 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ם
 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה: ויהיו סא סב
 פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא
 התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל:
 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל ס
 בערבת מואב על ירדן ירחו: ובאלה לא היה איש מפקודי ס
 משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני:
 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי ס
 אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ם כז ותקרבנה בנות צלפחד
 בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף
 ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה:
 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל
 העדה פתח אהל מועד לאמר: אבינו מת במדבר והוא לא
 היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת
 ובנים לא היו לו: למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין
 לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב משה את משפטן* ה
 לפני יהוה: פ רביעי ויאמר יהוה אל משה לאמר: כן בנות י
 צלפחד דברת נתן נתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם
 והעברת את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר לאמר
 איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ואם אין
 לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם את
 נחלתו לאחי אביו: ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו י
 לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל
 לחקת

לַחֲקֹת מִשְׁפַּט פֶּאֶסֶר צוֹה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי הֵרֵךְ הָעֶבְרִים הַזֶּה וְרֹא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל : י וְרֹאִיתָה אֹתָהּ וְנֹאכַפְתָּ אֶת־עֵמֶד נֹסֵאתָהּ פֶּאֶסֶר נֹאסֶת
 אֶת־הָאָרֶץ אֹתָהּ : י פֶּאֶסֶר מְרִיתָם פִּי בַמִּדְבָּר יֵצֵא בַמְּרִיבֹת הַעֲדָה
 לְהַקְרִיטֵנִי בָמִים רַעֲיֵנִיהֶם הֵם מִי־מְרִיבֹת קֹדֶשׁ מִדְּבַר־יִצְוֹ : ס
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר : ס וּפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרְוֹתָ לְכָל־
 בֶּשֶׂר אִישׁ עַד־הָעֲדָה : י אֲשֶׁר יֵצֵא לִפְנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם
 וְאֲשֶׁר יֵצֵאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה פְּלֹאץ אֲשֶׁר אֵין
 לָהֶם רָעָה : י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כַּחֲלִילָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
 אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ בּוֹ וְסִמְכַת אֶת־יָדָיו עָלָיו : י וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי
 אֲלֻעֵזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כִּדְּהֻעַדָּה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם : י וְנִתְּתָה
 מַחֲיִיָּה עָלָיו לְמַעַן וְשִׁמְעוּ פְּרִיעַדָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : י וּלְפָנַי אֲלֻעֵזֶר
 הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְיִשָּׂא לוֹ בַּמִּשְׁפָּט הָאוֹרִים לִפְנֵי יְהוָה עֲלִיפָיו יֵצֵאוּ
 וְעֲלִיפָיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכִדְּהֻעַדָּה : י וַיַּעַשׂ
 מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיָּקָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי
 אֲלֻעֵזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כִּדְּהֻעַדָּה : י וַיִּסְמַךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בִּדְּהֻעַדָּה : פ חֲמִישֵׁי בָת * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה ל' מֵר : י צִו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קִרְבְּנִי
 לְחַמֵּי לְאִשֵּׁי־רִיחַ נִיחָה תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בַמוֹעֲדוֹ : י וְאָמַרְתָּ
 לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לָהּ זֶה הָאִשֶּׁה כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה תְּמִימִם
 שְׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד : י אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֵת
 הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים : י וְעִשְׂוִירֹת הָאִיפָה סֹלֶת
 לְמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן פְּתִית רִבְעֵת הַחֵין : י עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה
 בְּהַר סִינִי לְרִיחַ נִיחָה אִשֶּׁה ל' הוּא : י וְנִכְפּוֹ רִבְעֵת הַחֵין לְכֶבֶשׂ
 הָאֶחָד בִּקְדֻשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה : י וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחָה הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשֶּׁה רִיחַ נִיחָה
 לַיהוָה : פ * וּבַיּוֹם הַשֵּׁשֶׁת שְ�נֵי־כִבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשֵׁנִי
 יִשָּׂא לִי סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : י עֹלֹת שֶׁכֶת בַּשָּׁבָתוֹ
 עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה : פ * וּבְאִשֵּׁי־חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרְבוּ עֹלָה
 לַיהוָה פְּרוֹם בְּנִי־בֹקֶר שְׁנִים וְאֵל אֶחָד כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שְׁבָעָה

תְּמִימִם

י"ב' פתחה

יב לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: פ ויאמר יהוה אל
 משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני
 יג ישראל: וראיתיה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף
 יד אהרן אחיך: כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה
 להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: ס
 ט וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל
 יז בשר איש על העדה: אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם
 ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין
 יח להם רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון
 יט איש אשר רוץ בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת אתו לפני
 כ אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתיה אתו לעיניהם: ונתתה
 כא מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: ולפני אלעזר
 הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו
 כב ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: ויעש
 משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדתו לפני
 כג אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו
 א כאשר דבר יהוה ביד משה: פ המישי כח וידבר יהוה אל
 ב משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני
 ג לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת
 להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
 ד שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת
 ה הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת
 ו למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת תמיד תעשה
 ז בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש
 ח האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה
 בין הערבים כמנחת הבקר וכנסבו תעשה אשה ריח ניחח
 ט ליהוה: פ וכיום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
 י עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו
 יא על עלת התמיד ונסכה: פ ובראשי חדשיכם תקריבו עליה
 ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימים

תמימים: י ויטלשה עשרנים בליל מנחה בלילה בשמן לפר האחד
 ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן לאיל האחד: י ועשרון
 עשרון סלת מנחה בלילה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח
 אשה ליהוה: י ונספיהם חצי ההין יהיה לפר ושמישת ההין לאיל
 ורביעת ההין לכבש: י ואת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
 י ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על־עלת התמיד ועשה
 ונסכו: ס שני י ובהחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
 פסח ליהוה: י ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים
 כצות אצל: י ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבודה לא
 תעשו: י והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל
 אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: י ומנחתם סלת
 בלילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
 י ועשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:
 י ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: י מלבד עלת הבקר אשר
 לעלת התמיד תעשו את־אדה: י פאדה תעשו ליום שבעת ימים
 לכם אשה ריח־ניחח ליהוה על־עולת התמיד וישה ונסכו:
 י וביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא
 תעשו: ס וביום הבפורים בהקרבתכם מנחה חדשה ליהוה
 בשבעתיכם מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
 י והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל
 אחד ושבעה כבשים בני שנה: י ומנחתם סלת בלילה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: י ועשרון
 עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: י ושעיר עזים אחד לכפר
 עליכם: י מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמיכם יהיו־לכם
 ונספיהם: פ כט י ובהחדש השביעי באחד לחדש מקרא־קדש
 יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
 י ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בני־בקר אחד איל אחד
 פכשים בני־שנה שבעה תמימים: י ומנחתם סלת בלילה בשמן
 שלשה עשרנים לפר שני עש נים לאיל: י ועשרון אחד לכבש
 האחד לשבעת הכבשים: י ושעיר־עזים אחד חטאת לכפר
 עליכם

תמימים: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד י
 ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרן י
 עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח
 אשה ליהוה: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל י
 ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה י
 ונסכו: ס ששי ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש י
 פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים י
 מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא י
 תעשו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל י
 אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת כ
 בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: כא
 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר כב כ
 לעלת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבועת ימים כ
 להם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו:
 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא כ
 תעשו: ס וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה כ
 בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל כ
 אחד שבעה כבשים בני שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן כ
 שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: עשרון כ
 עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר ל
 עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם לא
 ונסכיהם: פ כט ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש א
 יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כ
 כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת בלולה בשמן ג
 שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: ועשרון אחד לכבש ד
 האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת לכפר ה
 עליכם

עריבם : מִקְרֹב עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְפֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה : ס וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרֹא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם פֶּלֶא
מִלֹּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ : י וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רִיחַ נִיחָח פֶּרֶךְ בִּי
בָקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם :
י וּמִנְחָתָם סֶלֶת בִּלְוָלָהּ בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרִים
לֵאֵיל הָאֶחָד : י עֶשְׂרוֹן עֵשׂוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לִשְׁבַעַת הַכִּבְשִׂים :
י וְשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִקְרֹב עֲלֵת הַכֹּפָרִים וְעֲלֵת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם : ס שְׁבִיעִי י וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
מִקְרֹא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם פֶּלֶא־מִלֹּאכָת עֲבֹדָה לֹא יַעֲשׂוּ וְהִנָּתַם חֹג
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים : י וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ : י וּמִנְחָתָם סֶלֶת בִּלְוָלָהּ בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפֶר הָאֶחָד שְׁלֹשָׁה עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרִים לֵאֵיל הָאֶחָד לִשְׁנֵי
הָאֵילִם : י וְעֶשְׂרוֹן עֵשׂוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עָשָׂר כִּבְשִׂים :
י וְשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִקְרֹב עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם : ס
י וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנָיִם עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם : י וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם לִפְרִים לֵאֵילִם
וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט : י וְשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִקְרֹב
עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם : ס וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתִּירִי
עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם :
כא וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם לִפְרִים לֵאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט :
כב וְשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִקְרֹב עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם : ס
כג וּבַיּוֹם הָרִבְעִי פָּרִים עֶשְׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם : כד וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם לִפְרִים לֵאֵילִם
וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט : כה וְשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִקְרֹב
עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם : ס כז וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה
אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם : כח וּמִנְחָתָם
וְנִסְפֵיהֶם לִפְרִים לֵאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט : כט וְשְׁעִיר
חֲטָאת אֶחָד מִקְרֹב עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם : ס כס וּבַיּוֹם

הַשִּׁשִּׁי

יִנְקֹד עַל ו' בַּתְּרֵא

ו עליכם: מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: ס ובעשור לחדש
 השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל
 ח מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן
 בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:
 ט ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
 י לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:
 יא ושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד
 יב ומנחתה ונסכיהם: ס שביעי ובחמשה עשר יום לחדש השביעי
 מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג
 יג ליהוה שבעת ימים: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
 פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה
 יד עשר תמימים יהיו: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני
 טו האילים: ועשרון עשרון* לכבש האחד לארבעה עשר כבשים:
 טז ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס
 יז וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
 יח שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
 יט ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
 כ עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס וביום השלישי פרים עשתי
 עזר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים:
 כא ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
 כב ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס
 כג וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה
 כד ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
 כה ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
 כז עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס וביום החמישי פרים תשעה
 כח אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
 כט ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
 כח חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס וביום

הששי

*נקוד על ו' בתרא

הששי פרים שמונה אינם שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר
 תמימים: ל ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 כמ פט: ל ושעיר חטאת אחד מזבד עלת התמיד מנחתה
 ונספיה: ס ל וביום השביעי פרים שבעה אינם שנים כבשים
 בני-שנה ארבעה עשר תמימים: ל ומנחתם ונספיהם לפרים
 לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם: ל ושעיר חטאת אחד
 מזבד עלת התמיד מנחתה ונספיה: ס כפסוק זה ביום השמיני
 עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: ל והקרבתם
 עדה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איז אחד כבשים בני-שנה
 שבעה תמימים: ל מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
 כמשפטם: ל ושעיר חטאת אחד מזבד עלת התמיד ומנחתה
 ונספיה: ל אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדביות:
 ונדביתכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנספיהם ולשמיכם:
 ל ויאמר משה אל-בני ישראל ככל אשר-צוה יהוה את-משה:

פ פ פ

ב וידבר משה אל-ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר
 אשר צוה יהוה: ג איש פי-יודר נדר ליהוה או-יהשבע
 שבעה לאמר אפר עד-נפשו לא יחל דברו בכל-היצא מפיו
 יעשה: ד ואשה פי-תדר נדר ליהוה ואם-ה אפר בבית אביה
 בנעריה: ה ושמע אביה את-נדרה ואסרה אשר-אסרה עד-נפשה
 והחריש לה אביה וקמ' כל-נדריה וכל-אשר-אסרה עד-
 נפשה יקום: ו ואם-הניא אביה אתה ביום שמעו כל-נדריה
 ואסרה אשר-אסרה עד-נפשה לא יקום ויהוה יסלח-לה כיהניא
 אביה אתה: ז ואם-הני תהיה לאיש ונדרה עליה או מבטא
 שפתיה אשר אסרה עד-נפשה: ח ושמע אינה ביום שמעו
 והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר-אסרה עד-נפשה יקמו:
 ט ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את-נדרה אשר-עליה
 ואת מבטא שפתיה אשר-אסרה עד-נפשה ויהוה יסלח-לה:
 י ונדר אצמנה וגרושה כל אשר-אסרה עד-נפשה יקום עליה:
 יא ואם-בית אישה נדרה או-אם-ה אפר עד-נפשה בשבעה:

הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם ל כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה לא ונסכיה: ס וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים לב בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם* לפרים לב לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: ושעיר חטאת אחד לר מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס מפטיר ביום השמיני לה עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם לו עלה אישה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם לו כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה לה ונסכה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם לט ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: ל ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה: *

פ פ פ

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר ב אשר צוה יהוה: איש כי ידר נדר ליהוה או השבע ב שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: ואשה כי תדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה י בנעריה: ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה י והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה י ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא י שפתיה אשר אסרה על נפשה: ושמע אישה ביום שמעו י והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה י זאת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: * ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: י ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: יא ושמע

במדבר ל לא מלות

י ושמע אישה ותחרש לה לא היא אלה וקמו פלגדריה וכל-
 אסר אשר אסרה על נפשה יקום : י ואסיהפר יפר אתם אישה
 ביום שמו פלגמוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
 אישה הפס ויהיה יסחלה : י פלגנדר וכל שבעת אסר לענת
 גפש אישה יקומו ואישה יפרנו : י ואסיהחש יחריש לה אישה
 מיום אלהים והקים את פלגדריה או את פלגאריה אשר עליה
 הקים אתם פלגחחרש לה ביום שמו : י ואסיהפר יפר אתם
 אחרי שמו ונשא את עונה : י אלה החקים אשר צוה יהוה את
 משה בן איש לאשתו בן אב לבתו בנעריה בית אביה : פ שני
 לא יודבר יהוה אלהי משה לאמר : י נקם נקמת בני ישראל
 מאת המדינים אחר תאסף אלהי עמך : י וידבר משה אלהים
 לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא והיו על מדין לתת נקמת
 יהוה במדין : י אלה למטה אלה למטה לכל ממות ישראל
 תשלחו לצבא : י וימסרו מאלפי ישראל אלה למטה שנים עשר
 גור חלוצי צבא : י וישלח אתם משה אלה למטה לצבא אתם
 ויהיה חם בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה
 בידו : י ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו פלג
 זכר : י ואת מדין מדין הרגו על חלליהם את יאוי ואת קם ואת
 צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת כלעם בן בעור
 הרגו בחרב : י ויבאו בני ישראל את בני מדין ואת טפם ואת
 פלגבהמתם ואת פלגמקניהם ואת פלגחילם בזו : י ואת פלג
 עריהם במושבתם ואת פלגטירתם שרפו באש : י ויקחו את
 פלגהשקל ואת פלגמלקוח באדם ובבהמה : י ויבאו ארמשה
 ואראלעז הכהן ואלעזרת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
 ואת השקל ארמחנה אל ערכת מואב אשר עירבו ירחו : ס
 שליש שני כהן מחובין י ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל גשאי
 העדה לקראתם אל מחוץ למחנה : י ויקצף משה על פקודי
 החיל שרי האלפים ושני המאות הבאים מצבא המחמה :
 י ויאמר אליהם משה החייתם פלגנקבה : י הו הנה היו לבני
 ישראל בדבר בגדים למסור מעל ביהוה עדידבר פקוד ותתי

יב ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל
 יג אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם הפר יפר אתם אישה
 ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
 יד אישה הפרם ויהוה יסלח לה: * כל נדר וכל שבעת אסר לענת
 טו נפש אישה יקימו ואישה יפרנו: ואם החרש יחריש לה אישה
 מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה
 טז הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו: ואם הפר יפר אתם
 יז אחרי שמעו ונשא את עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את
 משה בין איש לאשתו בין אב לבונו בנעריה בית אביה: פ שני
 א ב לא וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת בני ישראל
 ג מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך: וידבר משה אל העם
 ד לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת
 ה יהוה במדין: אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל
 ו תשלחו לצבא: וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר
 ז אלף חלוצי צבא: וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
 ח ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצרות התרועה
 ט בידו: ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל
 י זכר: ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת
 יא צור ואת חור ואת רבע המשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור
 יב הרגו בחרב: וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת
 יג כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזו: ואת כל
 יד עריהם במושבבתם ואת כל טירתם שרפו באש: ויקחו את
 יה כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ויבאו אל משה
 יז ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
 יח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ורחו: ס
 טז שלשישי שני כשהן מחברין ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי
 יז העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: ויקצף משה על פקודי
 יח החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה:
 טז ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: הן הנה היו לבני
 ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי
 ישראל

המנפה בערת יהוה: י' ועתה הרגו כל כר בטח וכל אשה ידעת
איש למשפב זכר הרגו: י" וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משפב
זכר החיו לבם: י" ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג
נפש וכל נגע בחלל תתחמאו ביום השלשי וביום השביעי אתם
ושבובם: י' וכי יבגר וכל בלוי וזר וכל מעשה עזים וכל זרע
תתחמאו: י" ויאמר אלעזר הפהן אל ראשי בצבא הפאים
למלחמה זאת תקח התורה אשר צוה יהוה את משה: י" ואת
הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הברזל ואת
העפרת: י" כד דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטחר אף במו
נדה יתטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: י" ובבסותם
בגדיכם ביום השביעי וטחרתם ואחר תבאו אל המחנה: י" ס
רביעי כח ויאמר יהוה אל משה דאמר: י" שא את ראש מלך
השבי באדם ובבמה אתה ואלעזר הפהן וראשי אבות העדה:
י' וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היוצאים לצבא ובין
פל העדה: י" והרמת מבם ליהוה מאת אנשי המלחמה היוצאים
לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הפקר ומן החמרים
ומן הצאן: י" כמחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הפהן תרומת
יהוה: י' וממחצית בגדיש אל תקח אחד: י' אהו מן החמשים מן
האדם מן הפקר מן החמרים ומן הצאן מפל המלחמה ונתתה אצלם
קדושים שמימי משמרת משכן יהוה: י" ונגעש משה ואלעזר הפהן
כאשר צוה יהוה את משה: י" ויהי המלקוח יתר הפז אשר בזהו
עם בצבא צאן שלש מאות אלה ושבעים אלה וחמשת אפאים:
י" ובקר שנים ושבעים אלה: י" וחמרים אחד וששים אלה:
י" ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משפב זכר כל נפש שנים
ושלשים אלה: י" ויהי המחצה חלק היוצאים בצבא מספר הצאן
שלש מאות אלה ושלשים אלה ושבעת אפאים וחמש מאות:
י' ויהי המבם ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: י' והפקר
ששה ושלשים אלה ומבסם ליהוה שנים ושבעים: י" וחמרים
שלשים אלה וחמש מאות ומבסם ליהוה אחד וששים: י" ונפש
אדם ששה ושלשים אלה ומבסם ליהוה שנים ושלשים נפש: י" ויהי

המנפה בעדת יהוה : ועתה הרנו כל זכר בטף וכל אשה ידעת יז
 איש למשכב זכר הרנו : וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב יח
 זכר החיו לכם : ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג יט
 נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם
 ושביכם : וכל בנד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ כ
 תתחטאו : ס ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים כא
 למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה : אך את כב
 הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הכדיל ואת
 העפרת : כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי כג
 נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים : וכבסתם כד
 בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה : ס
 רביעי ויאמר יהוה אל משה לאמר : שא את ראש מלקוח כה נו
 השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה :
 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כו
 כל העדה : ותרמת מבם ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים כח
 לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים
 ומן הצאן : ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומה כט
 יהוה : וממחצת בני ישראל תקח אחד אחד מן החמשים מן ל
 האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם
 ללויים שמרי משמרת משכן יהוה : ויעש משה ואלעזר הכהן לא
 כאשר צוה יהוה את משה : ויהי המלקוח יתר הכז אשר בזזו לב
 עם הצבא צאן שש מאות ארף ושבעים אלף וחמשת אלפים :
 ובקר שנים ושבעים אלף : וחמרים אחד וששים אלף : לג לד
 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים לה
 ושלושים אלף : ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן לו
 שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות :
 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים : והבקר לו לה
 ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים : וחמרים לו
 שלושים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים : ונפש מ
 אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש : ויתן מא
 משה

מִשֶּׁה אֶת־מִכָּל תְּרוּמַת יְהוָה וְאֶל־עֹד הִבֵּן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מִשֶּׁה : חֲמִשִּׁי מִן וּמִמִּחְצֵית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֲצֵה מִשֶּׁה מִן־
הָאֲנָשִׁים הַצִּיִּאִים : יְיָ וַיְהִי מִחְצֵית הַיָּדָה מִן־הַצִּאֵן שְׁלֹש־מֵאוֹת
אַרְבָּע וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף שִׁבְעַת אָלֶפִים וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת : מִן וּבִקֵּחַ שֵׁשֶׁה
וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף : מִן וַחֲמִלִים שְׁלֹשִׁים אָלֶף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת : מִן וַנִּפֹּשׁ
אָדָם שֵׁשֶׁה עָשָׂר אָלֶף : מִן וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִמִּחְצֵית בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הָאֵחָו אֶחָד מִן־הַחֲמִלִים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַחֲבֵהָה וַיִּתֵּן אֵלֶּם לְלוֹוִים
שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מִשֶּׁה : מִן וַיִּקְרְבוּ
אֶל־מִשֶּׁה הַפָּקָדִים אֲשֶׁר לֹא־בִי הַצָּבָא שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי
הַמֵּאוֹת : מִן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מִשֶּׁה עֲבֹדֶה נָשָׂאוּ אֶת־יְיָ אֱנָשִׁי
הַמִּזְחָמָה אֲשֶׁר בִּידֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד כְּמִנּוּ אִישׁ : יְיָ וַנִּקְרָב אֶת־קִרְבּוֹ
יְהוָה אִישׁ אִישׁ מִצָּא כִּי־יִזְחַב אֶצְדָּה וְצִמִּיד טִבַּעַת עֲגִיל וְכִי־מִן
לְכַפֵּר עַל־נִפְשָׁתָנוּ לִפְנֵי יְהוָה : מִן וַיִּקַּח מִשֶּׁה וְאֶל־עֹד הִבֵּן אֶת־
הַזָּהָב מֵאֵתָּה כֹּל כָּלִי מַעֲשֶׂה : יְיָ וַיְהִי כָל־יִזְחַב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
הֵרִימוּ לַיהוָה שֵׁשֶׁה עָשָׂר אָלֶף שִׁבְע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל מֵאֵת
שְׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי הַמֵּאוֹת : יְיָ אֱנָשִׁי הַצָּבָא כָּל־אִישׁ דָּן :
מִן וַיִּקַּח מִשֶּׁה וְאֶל־עֹד הִבֵּן אֶת־הַזָּהָב מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ אֶל־אַהֲרֹן מוֹעֵד וּזְבֹרֹן לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה : פ
שְׂרֵי שְׁלֹשִׁים כֹּהֵן מִחוּבֵי לֵב א וּמִקֵּנָה רֹב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי
גֵר עֲצוּם כֹּהֵן וַיָּבֹאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעֲקֹב וְאֶת־אֶרֶץ גִּלְעָד וְחִנָּה הַמִּקְוֹם
מִקְוֹם מִקֵּנָה : יְיָ וַיָּבֹאוּ בְּיָגֵד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מִשֶּׁה וְאֶל־
אֶל־עֹד הִבֵּן וְאֶל־נִשְׂאֵי תִידָה לֹאמַר : יְיָ עֲמֻנוֹת וְדִיבֹן וַיַּעֲזֹר
וַנִּמְרָה וַחֲשָׁבוֹן וְאֶל־עֵלָה וְשִׁבְם וּנְבֹן וּבָעֵן : יְיָ הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה
יְהוָה לִפְנֵי עֵת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקֵּנָה הוּא וְלַעֲבָדָה מִקֵּנָה : ס
יְיָ וַיֹּאמְרוּ אֶם־מִצָּאנוּ חַל בְּעֵינֵינוּ יִתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֵינוּ
לְאֶחָדָה אֶל־הַעֲבָדֵנוּ אֶת־הַיָּרְדֵּן : יְיָ וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה לְבְנֵי־גֵר וּלְבְנֵי
רְאוּבֵן הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לְמִזְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁבּוּ בָהּ : וְלִמָּחַ תְּנוֹאוּן
אֶת־יָב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִעֵבֶר אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה : יְיָ כֹּה
עָשׂוּ אֲחֵיתִיכֶם בְּשִׁדְחֵי אֶתֶם מִקְדָּשׁ בְּרִנָּע לְרֹאוֹת אֶת־הָאֶרֶץ :
ס וַיַּעֲלוּ עַד־נֶחֱלָ אֲשֶׁר־בֹּרַח וַיָּבֹאוּ אֶת־הָאֶרֶץ וַיָּבֹאוּ אֶת־יָב בְּנֵי

משה את מבס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
מב משה: חמישי וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן
מג האנשים הצבאים: ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות
מד אלף ושלישים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: ובקר ששה
מה ושלישים אלף: וחמרים שלישים אלף וחמש מאות: ונפש
מו אדם ששה עשר אלף: ויקח משה ממחצית בני ישראל את
האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים
מח שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרבו
אל משה הפקרים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי
מט המאות: ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי
נ המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: ונקרב את קרבן
יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצערדה וצמיד טבעת עגיל וכומז
נא לכפר על נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה ואלעזר הכהן את
גב הזהב מאתם כל כלי מעשה: ויהי כל זהב התרומה אשר
הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת
גג שרי האלפים ומאת שרי המאות: אנשי הצבא בזו איש לו:
גד ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה: פ
א ששי שלישי כשהן מחברין לב ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני
גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום
ב מקום מקנה: ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל
ג אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: עטרות ודיבן ויעזר
ד ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען: הארץ אשר הכה
יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: ס
ה ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
ו לאחזה אל תעברנו את הירדן: ויאמר משה לבני גד ולבני
ז ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: ולמה תנואון*
ח את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: כה
עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ:
ט ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני
ישראל

וְיִשְׂרָאֵל לְבִקְתִּי-אֶל-אֱלֹהֵי יִן אֲשׁוּר-תָּנוּ לָהֶם יְהוָה: י וַיַּחֲדָף
 יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר: יא אֲסִיף אוֹ הָאֲנָשִׁים הָעֲלִים
 מִמַּצֵּרִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב כִּי לֹא-מָלְאוּ אַחֲרָי: יב בִּלְתִּי כָלֵב בֶּן-
 יִפְנֶה הִקְנִי וַיְחַשְׁעַ בְּנִגּוֹן כִּי מָלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה: יג וַיַּחֲדָף יְהוָה
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנָּגַם בַּמִּדְבָּר אֲרָבָעִים שָׁנָה עַד-תֵּל פַּל־הַדֹּד הַגִּלְשָׁה
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: יד וַהֲנִיחָה קִמְתָּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּבְּרַת אֲנָשִׁים
 בְּטָאִים לַסִּפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַפִּי-יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: טו כִּי תִשׁוּבֶן
 מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחֹו בַּמִּדְבָּר וַשְׁחַתֵּם לְכָל-הָעָם הַזֶּה: ס
 טו וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְדֻרַת צָאוּ נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֶּה וְעָרִים לְמִשְׁכְּנוֹ:
 יז וַיִּנְחֲנוּ נִחְזֵץ חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִסְהִיבֵיאֲנֶם אֶל-
 מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפָּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי וַיֵּשְׁבוּ הָאָרֶץ: יח לֹא נָשִׁיב
 אֶל-בְּתִינוּ עַד הַתִּנְחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲתֹו: יט כִּי לֹא נִנְחַל
 אִתָּם מִיַּעֲבֹר דִּירָתָו וַהֲלָאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתָנוּ אֵלֵינוּ מִעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 מוֹדָחָה: פ שִׁנִּי רַבִּיעִי כִשְׁחָן בְּחֹבֶרֶן כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם-
 תִּיָּנוּ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה אֲסִי-תַחֲלֹצוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַדְחָמָה: כא וְעַבְר
 לָכֶם כִּלְחֹוֹ אֶת-הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד חֲרִישׁוֹ אֶת-אֲבֹי מִפְּנֵי:
 כב וְנִבְכַּשְׁתָּה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחֵר תֵּשְׁבוּ וְהָיִיתֶם נָקִים מִיְּהוָה
 וּמִיִּשְׂרָאֵל: וְהָיִיתָ הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה: כג וְאִם-
 לֹא תַעֲשׂוּ כֵן הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא
 אֹתְכֶם: כד בְּיוֹ-לָכֶם עָרִים לְטַפְכֶּם וּגְדֻרַת לְצִנְאֲכֶם וְהִיצָא מִפִּיכֶם
 תַּעֲשׂוּ: כה וַיֹּאמֶר בְּנִי-יִגְד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר עַבְדֶּיךָ
 יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדָּנִי מִצֻּחָה: כו טַפָּנוּ נָשִׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל-בְּהֶמְתָּנוּ יִהְיוּ
 שֵׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד: לו עַבְדֶּיךָ יַעֲבְרוּ כָל-חֲדָיוֹן צָבָא לִפְנֵי יְהוָה
 לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אָדָּנִי דִּבֶּר: כז וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֲלֵיָּזֶר הַבְּחֹן
 וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוֹן וְאֶת-יֶאֱשִׁי אֲבֹת הַמַּטֵּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 כח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם אֲסִי-עֲבְרוּ בְנִי-יִגְד וּבְנֵי-רְאוּבֵן אִתְּכֶם אֶת-
 הַיַּרְדֵּן כִּלְחֹוֹ לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִבְכַּשְׁתָּה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם
 וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת-אָרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזָה: לו וְאִם-לֹא יַעֲבְרוּ חֲדָיוֹסִים
 אִתְּכֶם וְנִאֲחֲזוּ בְּחֶזְקָם בָּאָרֶץ כְּנָעַן: לא וַיִּגְּיוּ בְנֵי-יִגְד וּבְנֵי רְאוּבֵן
 לֵאמֹר

ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה : ויחר אף י
 יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : אם יראו האנשים העלים יא
 ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי
 לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי : בלתי כלב בן יב
 יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : ויחר אף יהוה יג
 בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה
 הרע בעיני יהוה : והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים יד
 חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל : כי תשובך יז
 מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה : ס
 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו : יז
 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנו אל יי
 מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ : לא נשוב יח
 אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו : כי לא ננחל יט
 אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
 מזרחה : פ שביעי רביעי כשהן מחזקין ויאמר אליהם משה אם כ
 תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה : ועבר כא
 לכם כל חלוצי את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו :
 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה כב
 ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה : ואם כג
 לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא
 אתכם : בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם כד
 תעשו : ויאמר* בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך כה
 יעשו כאשר אדני מצוה : טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו כו
 שם בערי הגלעד : ועבדיך יעברו כל חלוצי צבא לפני יהוה כז
 למלחמה כאשר אדני דבר : ויצו להם משה את אלעזר הכהן כח
 ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המשות לבני ישראל :
 ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את כט
 הירדן כל חלוצי למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם
 ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה : ואם לא יעברו חלוצים ל
 אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען : ויענו בני גד ובני ראובן לא
 לאמר

לאמר את אשר דבר יהוה לעבדך פו נעשה : יג נחנו נעבד
 חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואת אחות נחלתנו מוכר לירדן :
 יד ויתן להם משה לבניגד ולבני ראובן וכתבנו שבת משה
 ביוסף את ממלכת סחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך
 הבשן הארץ לערית בגבול רי הארץ סביב : טו ויבנו בניגד
 את יריבו ואת עמדת ואת ערער : יז ואת מרת שופן ואת יעור
 וגבחה : יח ואת בית נמרה ואת בית חרן ערני מבצר וגדרת צאן :
 יט ויבני ראובן בנו את יד שרון ואת אקעל ואת קדיתים : כ ואת
 נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שכמה ויקראו בשמות את
 שמות הרים אשר בנו : כא וילכ בני מיר בורעשה
 גלדה וילבדה וירש את האמרי אשר ה : כב ויתן משה את
 הנגד לבכר בורעשה וישב בה : כג ואיר בן משה הלך
 ויפד את חותיהם ויקרא אחיה חת ואיר : כד ונבכ ה ה וילבד
 את יקת ואת דבתיא ויקרא לה נבכ בשמו : כה פ פ פ

לג * אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם
 בירמשה ואת : ג וילב משה את ימוצאיהם
 למסעיהם על פני יהוה ואנה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו
 ברעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון
 ממצרת הפס : יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים :
 יז ומצרים מהברים את אשר הפה יהוה בהם כלבכר וגבוליהם
 עשה יהוה שפירים : יח ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בספת :
 יט ויסעו מספת ויחנו באתם אשר ברצה המדבר : כ ויסעו באתם
 וישב ערפי החירת אשר ערפי בעל צפון ויחנו לפני מנדל :
 כא ויסעו מפני החירת ויעברו בת דיהים המדברה וילכו בדרך
 שששת מים במדבר אתם ויחנו במרה : כב ויסעו ממרה ויבאו
 אדמה וביאדם ימים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו
 שם : כג ויסעו מאלם ויחנו על ימים סוף : כד ויסעו מים סוף
 ויחנו במדבר סיני : כה ויסעו ממדבר סיני ויחנו בדפקה : כז ויסעו
 מדפקה ויחנו באדש : כח ויסעו מאדש ויחנו ברפידים ולא היה
 שם מים לעם לשותות : כט ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני :

ויסעו

* ח' ופ' סבירין משי

לכ לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: נהנו נעבר
 חרוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחות נחלתנו מעבר לירדן:
 לג ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה
 בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך
 לב הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: ויבנו בני גד
 לה את דיבן ואת עמרת ואת עדער: ואת עטרת שופן ואת יעזר
 לו ויגבהה: ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן:
 לה ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: ואת
 נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את
 לט שמות הערים אשר בנו: מפטיר וילכו בני מכיר בן מנשה
 מ גלעדה וילבדה ויורש את האמרי אשר בה: ויתן משה את
 מא הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: ויאיר בן מנשה הלך
 כב וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: ונבכ הלך וילכד
 את קנת ואת כנתיה ויקרא לה* נבכ בשמו: פ פ פ

א לג אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם
 ב ביד משה ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם
 ג למסעיהם על פי יהוה וא"ה מסעיהם למוצאיהם: ויסעו
 מרעמסם בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון
 ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים:*
 ד ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
 ה עשה יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל מרעמסם ויהנו בסכת:
 ו י ויסעו מסכת ויהנו באתם אשר בקצה המדבר:* ויסעו מאתם
 וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויהנו לפני מגדל:
 ח ויסעו מפני* החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך
 ט שלשת ימים במדבר אתם ויהנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו
 אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויהנו
 י יא שם: ויסעו מאילם ויהנו על ים סוף: שני ויסעו מים סוף
 יב יג ויהנו במדבר סין: ויסעו ממדבר סין ויהנו בדפקה: ויסעו
 יד מדפקה ויהנו באלוש: ויסעו מאלוש ויהנו ברפידם ולא היה
 טו שם מים לעם לשותות: ויסעו מרפידם ויהנו במדבר סיני:

ו* רפה *לוי *ישראל *מכירן מפי ויסעו

א וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינַי וַיָּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתְּאֵנִים׃ י וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת
 הַתְּאֵנִים וַיָּחֲנוּ בְּהִצְרֵת׃ יא וַיִּסְעוּ מִהִצְרֵת וַיָּחֲנוּ בְּרֵתֶמֶה׃ יב וַיִּסְעוּ
 מִרֵּתֶמֶה וַיָּחֲנוּ בְּרֹמֵי פָרָן׃ יג וַיִּסְעוּ מִרֹמֵי פָרָן וַיָּחֲנוּ בְּלִבְנָה׃
 יד וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיָּחֲנוּ בְּרֹסָה׃ טו וַיִּסְעוּ מִרֹסָה וַיָּחֲנוּ בְּקִהְלָה׃
 טז וַיִּסְעוּ מִקִּהְלָה וַיָּחֲנוּ בְּתַרְשִׁיפָּר׃ יז וַיִּסְעוּ מִתַּרְשִׁיפָּר וַיָּחֲנוּ
 בְּחִרְדָּה׃ יח וַיִּסְעוּ מִחִרְדָּה וַיָּחֲנוּ בְּמִקְהֶלֶת׃ יט וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֶלֶת
 וַיָּחֲנוּ בְּתַחַת׃ כ וַיִּסְעוּ מִתַּחַת וַיָּחֲנוּ בְּתַרְחַח׃ כא וַיִּסְעוּ מִתַּרְחַח
 וַיָּחֲנוּ בְּמִתְקָה׃ כב וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיָּחֲנוּ בְּחִשְׁמוֹנָה׃ כג וַיִּסְעוּ
 מִחִשְׁמוֹנָה וַיָּחֲנוּ בְּמִסְכֹּת׃ כד וַיִּסְעוּ מִמִּסְכֹּת וַיָּחֲנוּ בְּבִנֵי יַעֲקֹב׃
 כה וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹב וַיָּחֲנוּ בְּחֵר הַגִּדְגָּד׃ כו וַיִּסְעוּ מִחֵר הַגִּדְגָּד
 וַיָּחֲנוּ בְּיִטְבְּתָה׃ כז וַיִּסְעוּ מִיִּטְבְּתָה וַיָּחֲנוּ בְּעִבְרֹנָה׃ כח וַיִּסְעוּ
 מִעִבְרֹנָה וַיָּחֲנוּ בְּעֵצִין גֶּבֶר׃ כט וַיִּסְעוּ מֵעֵצִין גֶּבֶר וַיָּחֲנוּ בְּמִדְבַּר
 צֹן הַיָּד קָדֵשׁ׃ ל וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיָּחֲנוּ בְּחֵר הַחֵר בְּקִצָּה אֶרֶץ אֱדוֹם׃
 לא וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הָהָר הַחֵר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמָת שֵׁם בִּשְׁנַת
 הָאֲדָבָעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי׃
 באַחֵד יָחִיד־שׁ׃ לב וְאַהֲרֹן בֶּן־שִׁלְשִׁי וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה כְּמֹתוֹ בְּחֵר
 הַחֵר׃ ס וַיִּשְׁמַע הַפָּנִנִי מִיָּד גִּבְרָה וְהָיָה־יָשִׁיב בְּנֶגֶב הָאֶרֶץ
 כְּנָעַן בְּבֹא בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ סא וַיִּסְעוּ מִחֵר הַחֵר וַיָּחֲנוּ בְּצִלְמֹנָה׃
 סב וַיִּסְעוּ מִצִּלְמֹנָה וַיָּחֲנוּ בְּפוֹנִן׃ סג וַיִּסְעוּ מִפוֹנִן וַיָּחֲנוּ בְּאֵלֶת׃
 סד וַיִּסְעוּ מֵאֵלֶת וַיָּחֲנוּ בְּעֵינֵי הָעֲבָרִים בְּנֶגֶב מוֹאָב׃ סה וַיִּסְעוּ מֵעֵינֵי
 הָעֲבָרִים וַיָּחֲנוּ בְּדִיבֵי גֵד׃ סז וַיִּסְעוּ מִדִּיבֵי גֵד וַיָּחֲנוּ בְּעֵלְמֹן דְּבַלְתִּימָה׃
 סח וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמֹן דְּבַלְתִּימָה וַיָּחֲנוּ בְּתַרְיֵי הָעֲבָרִים לִפְנֵי נָבוֹ׃
 סט וַיִּסְעוּ מִתַּרְיֵי הָעֲבָרִים וַיָּחֲנוּ בְּעֵלְכֶת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן וְרָחוּ׃
 ע וַיָּחֲנוּ עַל־יַרְדֵּן מִבֵּית הַיִּשְׁשֹׁת גֵּד אֶבֶר חֲשִׁמִּים בְּיַרְדֵּת
 מוֹאָב׃ עא שְׁלִישִׁי חֹדֶשׁ כִּשְׁלֹשִׁים יוֹדְכָר יָדָה אֶל־מִטָּה בְּעֶרְכֶת
 מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן וְרָחוּ לֵאמֹר׃ עב דָּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 כִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֲתִימְדֻן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן׃ עג וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת־כָּל־
 יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאֲבֹדְתֶם אֶת כָּל־יְשֻׁעֵיכֶם וְיָמָת כָּל־צִלְמוֹ
 מִסִּבְתֶּם תֵּאֱבְדוּ וְאֵת כָּל־מֹתֶם תִּשְׁמִדוּ׃ עד וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ
 וַיִּשְׁבְּתֶם־יָדָה כִּי לָכֵן נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אֵתָּה׃ עה וְהִתְנַחֲלֶתֶם

ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: ויסעו מקברת ^{טו יז}
 התאוה ויחנו בחצרת: ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה: ויסעו יח ^{יט}
 מרתמה ויחנו ברמן פרץ: ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: כ
 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ויסעו מרסה ויחנו בקהלתי: כא ^{כב}
 ויסעו מקהלתי ויחנו בהר שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו כג ^{כד}
 בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקהלתי: ויסעו ממקהלת ^{כה כז}
 ויחנו בתחת: ויסעו מתחת ויחנו בתרח: ויסעו מתרח ^{כז כח}
 ויחנו במתקה: ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: ויסעו ^{כט ל}
 מחשמנה ויחנו במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: לא
 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו מחר הגדגד ^{לב לד}
 ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ויסעו ^{לד לה}
 מעברנה ויחנו בעצין גבר: ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר ^{לו}
 צן הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ^{לז}
 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת ^{לח}
 הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי
 באחד לחדש: ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו ^{לט}
 בהר: ס וישמע הכנעני מלך ערד והוא יושב בנגב בארץ ^מ
 כנען בבא בני ישראל: ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ^{מא}
 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו מפונן ויחנו באבת: ^{מב מג}
 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו ^{מד מה}
 ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: ^{מו}
 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני ^{מז}
 נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ^{מח}
 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת ^{מט}
 מואב: ס שלישי חמישי כשהן מחוברין וידבר יהוה אל משה ^נ
 בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת ^{נא}
 אלם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם ^{נב}
 את כל צלמי יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ^{נג}
 ואת כל תשמידו: והורשתם את הארץ ^{נד}
 וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: והתנחלתם ^{נז}
 את

אֶת־הָאָרֶץ בְּגֹרֶל לְמִשְׁפַּחְתְּכֶם לְדָב תִּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וְכַמְעַט
 תִּמְעָטוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ אֵל אֲשֶׁר צִוָּה לִי שְׁמֹה בְּגֹרֶל לִי וְהָיָה לְמִטּוֹת
 אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ : י וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
 וְהָיָה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׂמִים בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנְיָנִים בְּצִדְכֶם וּצְרוּ
 אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ : יי וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמְיָתִי
 בַּעֲשׂוֹת לָכֶם אֲעִשֶׂה לָכֶם : פ לד • וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה לֵּאמֹר :
 ב צִוֵּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ
 כְּנָעַן וְאַתָּה הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנִחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לְגִבְלֹתֶיהָ :
 י וְהָיָה לָכֶם פֶּאֶת־נֶגֶב מִמִּדְבַּר־צֶעַי יְרֵדוּ אֲחֻזּוֹת וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל
 נֶגֶב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלֶח קִדְמָה : י וְנֶגֶב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב לְמַעַל
 עֲרֻבִים וְעֵבֶר צִנְהָ וְהָיָה תוֹצְאָתוֹ מִנֶּגֶב לְקֹדֶשׁ בְּרָנֶעַ וַיֵּצֵא תִצְרַח
 אֶחָד וְעֵבֶר עֲצֻמָּה : י וְנֶגֶב הַגְּבוּל מִעֲצֻמֹּן נִחֲזָה מִצְרִים וְהָיוּ
 תוֹצְאָתוֹ יִמָּה : י וְגְבוּלֵי יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם תְּהוֹדֹת וְגְבוּל וְהָיָה
 לָכֶם גְּבוּל יָם : יי וְהָיָה־יְהוָה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן מִיַּד־הַיָּם הַגָּדֹל תִּתְּאוּ
 לָכֶם חֹר הַחֹר : יי מִחֹר הַחֹר תִּתְּאוּ לְבֹא חֲמַת וְהָיוּ תוֹצְאוֹת הַגְּבוּל
 צִדְדָה : יי וַיֵּצֵא הַגְּבוּל וּפְרָדָה ו יי תוֹצְאָתוֹ חֲצֵר עֵינָן וְהָיָה־יְהוָה
 לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן : י וְהָתְּאוּתֶם לָכֶם לְגְבוּל קִדְמָה מִחֲצֵר עֵינָן
 שְׂפִינָה : יי וַיֵּרֶד הַגְּבוּל מִשְׁפָּם הַיְּכָלָה מִקְדָּם לְעֵין וַיֵּרֶד הַגְּבוּל
 וְכִתְּתָה עַל־כִּתְּתָהּ יְבֵי־נֶגֶד קִדְמָה : יי וַיֵּרֶד הַגְּבוּל הַיְּרֵדָנָה וְהָיוּ
 תוֹצְאוֹת יָם הַיְּמִלָּח וְאֵת תִּתְּתָהּ לָכֶם הָאָרֶץ לְגִבְלֹתֶיהָ סָבִיב :
 יי וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְאַתָּה הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ
 אֲתֶם בְּגֹרֶל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתַשְׁעַת הַמִּטּוֹת וְחֲצִי הַמִּטָּה :
 יי כִּי לָקְחוּ מִטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי־הַנֶּדֶי
 לְבֵית אֲבֹתָם וְחֲצִי מִטָּה בְּנֵי־לֵוִי לָקְחוּ נַחֲלָתָם : יי שְׁנֵי הַמִּטּוֹת
 וְחֲצִי הַמִּטָּה לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לִירְדֵּן יִרְחֻ קִדְמָה מִיַּד־הָחָה : פ
 רַבְעִי שֵׁשִׁי כֹשֶׁת מַחֲבֵרֵן סו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : יי אֵלֶּה
 עֲמֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֶלְעִזֵּר הַכֹּהֵן וְהוֹשֵׁעַ
 בֶּרְנֹון : יי וְנִטְיָא אֶחָד נִטְיָא אֶחָד מִמִּטָּה תִּקְחוּ לְנַחֲלֵי אֶת־הָאָרֶץ :
 יי וְאַתָּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמִטָּה יְהוּדָה בֶּלַב ב יִיפְנָה : יי וּלְמִטָּה
 בְּנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּרְעֻמִּיהוּד : יי לְמִטָּה בְּנִימִן אֶלִידָד בֶּי־בֶסֶן :
 יי וּלְמִטָּה

במדבר לג לד מסעי

את הארץ בגורל למשכחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
 תמעט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות
 נה אבותיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם
 והיה אשר תותירו מהם לשבים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצרו
 נו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמיתי
 א לעשות להם אעשה לכם: פ לד וידבר יהוה אל משה לאמר:
 ב צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ
 כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה:
 ג והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול
 ד נגב מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה
 עקרבם ועבר צנה והיה* תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר
 ה אדר ועבר עצמנה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו
 ו תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה
 ז לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו
 ח לכם הר ההר: מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל
 ט צדדה: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה
 י לכם גבול צפון: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן
 יא שפמה: וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל
 יב ומחה על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו
 תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב:
 יג ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו
 אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה:
 יד כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי
 טו לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני המטות
 ו חצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: פ
 טז יו רביעי ששי כשהן מחוברים וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה
 שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע
 יז בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ:
 יח ב ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמטה
 כא בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימין אלידד בן בסלון:
 והיו ק' ולמטה

כִּי וּלְמַטֵּה בְנֵי־דָן נָשִׂיא בְּרִיגְלִי : כִּי לִבְנֵי יוֹכָה לְמַטֵּה בְנֵי־
 מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חֲנִיאל בֶּן־אָפֶד : כִּי וּלְמַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קִמּוֹאל
 בֶּן־טַפְטָן : כִּי וּלְמַטֵּה בְנֵי־זְבוּלֹן נָשִׂיא אֲלִיצָפָן בֶּן־פְּרֻנָּה : כִּי וּלְמַטֵּה
 בְנֵי־יִשְׁשָׁכָר נָשִׂיא פֶדְיָאל בֶּן־עֶזֶן : כִּי וּלְמַטֵּה בְנֵי־אֲשֵׁר נָשִׂיא
 אַחִיהוּד בֶּן־שִׁלְמִי : כִּי וּלְמַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פִדְיָאל בֶּן־
 עֲמִיהוּד : כִּי אֱלֹהֵי אֲשֵׁר צִוָּה יְהוָה לְנֶחֱדָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
 כְּנָעַן : פ לָה חֲמִישִׁי ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מִזְבֵּחַ עֲלִי־
 יִרְדֵּן יִרְחוֹ לֵאמֹר : ג צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנִּי לְלוֹיִם מְנַחֵלֶת
 אֲחֻזַּתָם עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשׁ הָעָרִים סְבִיבֵיהֶם תִּתְּנוּ לָלוֹם :
 וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשֵׁיהֶם יִהְיוּ לִבְהֻמָּתָם וּלְרִבְשָׁם
 וּלְכָל חֵיכָם : ד וּמִגְרָשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם מִקִּדְּרֵי הָעִיר
 וְחוּצָה אֵלֶּה אִמָּה סְבִיב : ו וּמִדָּתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פֶּאת־הַמִּדְבָּה
 אֶלְפִים בָּאֵמֶר וְאֶת־פֶּאת־נֹכַח אֶלְפִים בָּאֵמֶה וְאֶת־פֶּאתֵיהֶם אֶלְפִים
 בָּאֵמֶה וְאֵת פֶּאת צָפוֹן אֶלְפִים בָּאֵמֶה וְהָעִיר כְּתוּדָה יְהִיָּה לָהֶם
 מִגְרָשֵׁי הָעִירִים : ז וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אֵת שְׁשִׁי־עָרֵי
 הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֶם שָׁמָּה הָרָצָח וְעִלְיָהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים
 וּשְׁתֵּים עִיר : ח כִּלְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר
 אֵתְהֶן וְאֵת־מִגְרָשֵׁיהֶן : י וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאַחֲזֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֵת הָרֶבֶךְ תִּרְבוּ וּמֵאֵת הַמַּעֲט תִּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נִחְלָתוֹ אֲשֶׁר
 יִנְחָלוּ יְתֵי מִעָרֵי לָלוֹם : פ שְׁשִׁי שְׁבִיעִי שְׁשֹׁן כְּחִיבִין ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֵאמֹר : י רַבֵּר אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם
 עִבְדֵי יְהוָה אֶת־יְהוָה אֶרְצָה כְּנָעַן : יא וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי
 מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנִם שָׁמָּה רָצַח מִכַּחֲדָנָפֶשׁ בִּשְׁגָגָה : יב וְהָיוּ
 לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט מִגָּאֵל וּמֵאֵימֹת הָרָצָח עַד־עֲמֹדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה
 לְמִשְׁפָּט . יג וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שְׁשִׁי־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם :
 יד אֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיִרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה : יו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִגְרָשׁ וּכְתוּשָׁב
 בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שְׁשִׁי־הָעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוֹם שָׁמָּה פְּלִימָפְהִי
 נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה : יז וְאֵת־בְּבִלִי בְּרוֹךְ ׀ הִקְחוּ יִמֵּת רָצַח הוּא מוֹת יוֹמֵת
 הָרָצָח : יח וְאֵם כְּאִבִּי יָד אֲשֶׁר־יָמוֹת בָּהּ הִקְחוּ יִמֵּת רָצַח הוּא

ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: לבני יוסף למטה בני כנ
 מנשה נשיא חניאל בן אפד: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל כד
 בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך: ולמטה כה כו
 בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני אשר נשיא כז
 אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן כח
 עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כט
 כנען: פ ל"ה חמישי וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על א
 ירדן ירחו לאמר: צו את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת ב
 אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללויים:
 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ג
 ולכל חיתם: ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר ד
 וחוצה אלף אמה סביב: ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה ה
 אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים
 באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם*
 מגרשי הערים: ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי ו
 המקלט אשר תתנו לנש שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים
 ושתים עיר: כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה עיר ו
 אתהן ואת מגרשיהן: והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל ח
 מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי נהלתו אשר
 ינחלו יתן מעריו ללויים: פ ששי שביעי כשהן מחיברין וידבר יהוה אל ט
 משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם י
 עברים את הירדן ארצה כנען: והקריתם לכם ערים ערי יא
 מקלט תהיינה לכם ונש שמה רצח מכה נפש בשגנה: והיו יב
 לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה
 למשפט: והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: יג
 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו יד
 בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: לבני ישראל ולגר ולתושב טו
 בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוש שמה כל מכה
 נפש בשגנה: ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת טז
 הרצח: ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא יז

מִית יוֹמֵת הָרֹצֵחַ : י או בְּכִלִּי עֵזִיזִיל אִישְׁרֵי־לֹוֹת בּוֹ הִפְּהוּ וַיִּמָּת
רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמֵת הָרֹצֵחַ : י גַּאֲלֵה הָדָם הוּא יִמָּת אֶת־הָרֹצֵחַ
בִּפְגְּעוֹיִיב הוּא יִמָּתוּ : י ואֲבִי־בִשְׁנֵאֵה יִהְיֶה־פָּנּוּ אוֹיְהִשְׁקִיךְ עָלָיו
בְּצִדִּיהָ יוֹמֵת : י או בְּאִיכָה הִפְּהוּ כִּידוֹ וַיִּמָּת מוֹת־יוֹמֵת הַמִּכָּה
רֹצֵחַ הוּא אֲלֵה הָדָם יִמָּת אֶת־הָרֹצֵחַ בִּפְגְּעוֹיִיב : י ואֲבִי־כִפְתֵּעַ
בְּלֹא־אִיכָה הִדְּפוּ אוֹיְהִשְׁלִיךְ עָלָיו פְּרִי־כָּל בְּלֹא צִדִּיהָ : י או בְּכִל־
אֲבִי אִשְׁרֵי־מוֹת בָּר בְּלֹא רֹאוֹת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיִּמָּת וְהוּא לֹא־אוֹיִיב לּוֹ
וְלֹא מִבְּקֵשׁ הָעֵתוֹ : י וּשְׁפָטוּ עֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גַּאֲלֵה הָדָם עַל
הַמִּשְׁפָּטִיכ הָאֵלֶּה : י וְיִצְלִי הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד גַּאֲלֵה הָדָם
וְהִשְׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָמוֹ אִשְׁרֵי־נֶסֶם שָׁמָּה וַיָּשֶׁב בְּהָעִיר
מוֹת הִפְּהוּ הַגֹּדֵל אִשְׁרֵי־יִשְׁחֹא אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן בְּקֶדֶשׁ : י ואֲבִי־צֹא צֹא
הָרֹצֵחַ אֶת־גֹּב ל עִיר מִקְלָמוֹ אִשְׁרֵי יָנוּס שָׁמָּה : י וּמִצֹּא אֹתוֹ גַּאֲלֵה
הָדָם מִחוּץ לָנֶבֶל עִיר מִקְלָמוֹ וְרֹצֵחַ גַּאֲלֵה הָדָם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לּוֹ
דָּם : י כִּי בְּעִיר מִקְלָמוֹ וַיָּשֶׁב גְּדִי־מוֹת הַהֵן הַגֹּדֵל אֶת־יָמוֹת
הַהֵן הַגֹּדֵל וַיָּשֶׁב הָרֹצֵחַ אֶל־רֵץ אֶהְיֹו : י וְהוּא אֵלֶּה לָּהֶם לַחֲקֹת
מִשְׁפָּט ל רִחֲיִכֶם בְּכָל מוֹת בְּתִיכֶם : י כִּלִּי־מִכָּה־פֶשֶׁל פֶּשֶׁל פֶּשֶׁל עֵדִים
יִרְחֹא אֶת־הָרֹצֵחַ וְעַד אֶהְיֹו עֵנָה בְּנִפְשׁ לָמוֹת : י וְלֹא־יִתְקַחוּ
כֶּפֶר לָנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אִשְׁרֵי־הוּא רִשְׁעֵה מֵת פִּי־מוֹת יוֹמֵת : י וְלֹא־
הִקְחוּ כֶּפֶר לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָמוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ עֲדִי־מוֹת
הִפְּהוּ : י וְלֹא־יִתְחַיְּפוּ אֶת־הָאָרֶץ אִשְׁרֵי אַתֶּם בְּהָפִי הָדָם הוּא
יִחַי אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא־יִכְפֹּר דָּם אִשְׁרֵי שָׁפַךְ בָּהּ פִּי־אִם בְּדָם
שָׁפַכּוּ : י וְלֹא תִמָּא אֶת־הָאָרֶץ אִשְׁרֵי אַתֶּם וַיִּכֹּס בָּהּ אִשְׁרֵי אֲנִי
שָׁכֵן בְּתוֹכָהּ פִּי אֲנִי יְהוָה שָׁכֵן בְּתוֹכָהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ לוֹ שְׁבִיעִי
י וַיִּקְרְבוּ רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת לַמִּשְׁפָּחַת הַגִּי־גִלְגָּל בָּרִי־כִכֹּר בְּיָמֵי־נֹשֶׁה
כִּמְשַׁפָּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּדְבְּלוּ לָפָנַי מִשֶּׁה וּלְפָנַי הַנִּשְׂאִים וְאֲשֶׁן
אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : י וְאֲמָרוּ אֶל־יְהוָה צִוְּהָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ
בְּנִחְלָה בְּנוֹרָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי צִוְּהָה לָתֵת אֶת־נִחְלָת
צִלְפָּחֵד אֶחָיו לְבְנָתָיו : וְהוּא לֶחֶד מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
ל שִׁים וַיִּגְרָהֶם מִחֲלָתִי מִנְחָלָת אֲבֹתָיו וְנוֹסֵף עַל נִחְלָת הַמִּטָּה
אִשְׁרֵי תִהְיֶהֶם לָהֶם וּמִגֵּד נִחְלָתָם וְנִחְלָתָם : י ואֲבִי־יְהוָה הִכֹּל לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל

במדבר לה לו מסעי

יח בנות יומת הרצח : או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת
 יט רצח הוא מות יומת הרצח : גאל הדם הוא ימות את הרצח
 כ בפגעו בו הוא ימתנו : ואם בשנאה יחדפנו או השליך עליו
 כא בצדיה וימת : או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה
 כב רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו : ואם בפתע
 כג בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה : או בכל
 ד אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו
 כד ולא מבקש רעתו : ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על
 כה המשפטים האלה : והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
 והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד
 כז מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש : ואם יצא יצא
 כח הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה : ומצא אתו גאל
 כט הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
 ד כח דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
 דא הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו : והיו אלה לכם לחקת
 דב משפט לדדתיכם בכל מושבתיכם : כל מכה נפש לפי עדים
 דג ירצה את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות : ולא תקחו
 דד כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת : ולא
 דה תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לעבת בארץ עד מות
 דו הכהן : ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא
 דז יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם
 דח שפכו : ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני
 דט שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל : פ לֹא שביעי
 ה ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה
 הא למשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי
 הב אבות לבני ישראל : ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ
 הג בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת
 הד צלפחד אחינו לבנותיו : והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
 הה לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה
 הו אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע : ואם יהיה היכל לבני
 הז ישראל

במדבר לו מסעי קיא 221

יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נִחְלָתָן עַל נַחֲלַת הַמִּטָּה אֲשֶׁר תְּהִינָה לָהֶם
וּכְנִי לַת־מִטָּה אֲבִיתָנוּ יִגְדַע נַחֲלָתָן : " וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֹּן מִטָּה בְּיָיֹוסֶף דְּבָרִים : " זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפַּחֲדָר לֵאמֹר לְטוֹב כֵּעֲנִיהֶם תְּהִינָה לְנָשִׁים
אֵה לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם תְּהִינָה לְנָשִׁים : " וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּטָּה אֲרִימִטָּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מִטָּה אֲבִיתוֹ יִדְבֹקוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : " וּבְלִיכֶת־יִרְשֶׁת נַחֲלָה מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֵר
מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם תְּהִיָּה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
נַחֲלַת אֲבִיתוֹ : " וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה מִמִּטָּה לְמִטָּה אַחֵר כִּי־אִישׁ
בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבֹקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : " כֹּאֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֹּן
יָשׁוּ בָנוֹת צִלְפַּחֲדָר : סֵפֶר " וְתְּהִינָה מִנְחָה תְּרֻצָּה וְחֻגְלָה וּבִלְכָּה
וְנָשָׂה בָנוֹת צִלְפַּחֲדָר לְבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים : " מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מִנְשֶׁה
בְּיָיֹוסֶף הָיוּ לְנָשִׁים וְתֵהִי נַחֲלָתָן עַל־מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן :
" אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּצְוֹתִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מִוָּאֵב עַל יְרֵחוֹ יִרְחוֹ : חֹק

סבס פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמונים ושמונה. ארפה סימן :
וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח : ופרשיותיו עשרה יי'
בדד ינחנו סימן : וסדריו שנים ושלשים. לב טהור ברא לי
אלהים סימן : ופרקיו שישה ושלשים. לו חכמו ישבילו זאת סימן :
מניין הפתוחות שתיים ושלשים. והסתומות שישים ושלש. הכל
מאה וחמשים ושלשה פרש ות. אני חלקך ונחלתך סימן :

דבר א דברים

א " אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּמִדְבַר בְּעֶרְבָה מִזֶּרֶם סוּף בְּיַד־פָּאָרוֹ וּבֵין־תַּפְּרַי וּלְבֵן
וְתִצֵּרֶת וְדִי זָהָב : " אַחֵר עָשָׂר יוֹם מִחֹלֶב הַרְר־שֶׁעִיר עַד קָדֵשׁ
בְּהֻנֶּע : " יוֹהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעִשְׁתֵּי־עָשָׂר הָדָשׁ בְּאַחֵד חֻדָּשׁ
דָּבָר

" יניח ד' שיטין פנויות ויתחיל בתחלת שיטה ה'

ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: ויצו משה את בני ישראל ה' על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: זה הדבר אשר י' צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: וכל בת ירשת נחלה ממונות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממונות בני ישראל: כאשר צוה יהוה את משה כן י' עשו בנות צלפחד: מפני ותהיינה מחלה תרצה וחנלה ומלכה י' ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: ממשפחת בני מנשה י' בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן: אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני י' ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: חזק

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה. **אָרְפַּח** סימן: וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשרה י' בדרך ינחנו סימן: וסדריו **שְׁנִים וְשִׁלְשִׁים**. **לֵב** טהור ברא לי אלהים סימן: ופרקיו **שְׁנֵה וְשִׁלְשִׁים**. לן חכמו ישבילו זאת סימן: מניין הפתוחות **שְׁתִּים וְתִשְׁעִים**. והסתומות **שִׁשִּׁים וְשִׁשִּׁים** הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות. אני הלקח ונחלתך סימן:

דברים א דברים

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן א במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין הפל ולבן וחצרת ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ב' ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש ג דבר

*ניח ד' שיטין פניות ויתחיל בתחלת שיטה ה'

דבר משה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָה אֵשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֲנִי־
וְאֶחָד הִכְלֹוּ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן וְאֶת עֹג
מֶלֶךְ חִשְׁבוֹן אֲשֶׁר־יוֹשֵׁב בְּעִשְׂתֹּת בְּאֶדְרָיִי׃ בַּעֲבֹר בִּירְדֵּן בְּאֶרֶץ
מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר׃ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ
דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב־לָכֶם שַׁבָּת בָּהּ הַיּוֹם׃ וּפְנֹו וּסְעֹו
לָכֶם וּבֹאוּ הָרֶה מִדֵּי וְאֶל־פְּלִי־יָכְנֹו בְּעֶרְבָה בְּהָר וּבִשְׂ-
וּבְנֹגֵב וּבְחֹף הַיָּם אֶרֶץ חֲגֹו עֲנִי וְהִלְכְנוּ עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נָהָר
פָּרָת׃ הִרְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם׃ תִּתֶּהֱאָרֶץ בָּאוּ וְדָעוּ אֶת־הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָאֲבֹתֶיכֶם לֵאמֹר לְיִצְחָק וְלִיְעֻקֵּב לָתֵת לָהֶם
וְלִזְרָעָם אַחֲרֵיהֶם׃ וְנֹאמַר אֲלֵכֶם בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אֹכֵל
לְבָדִי שֵׂאת אֲתֶכֶם׃ יְיָהוָה אֱלֹהֵיכֶם דִּרְבָּה אֲתֶכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם
פְּכוּכֵי הַשָּׁמַיִם קֹרֵב׃ יְיָהוָה לֹהֲו אֲבוֹתֵכֶם יִסֶּה עֲלֵיכֶם כָּכֶם
אֶלָּה פְּעָמִים וַיִּבְרָךְ אֲתֶכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ שְׁנֵי יָדֵי אִיכָה אֲשֶׁא
לְבָדִי מִרְחֻכֶּם וּמִשְׁאֲכֶם וּרְיֻכֶּם׃ יְיָ הָבֹו לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וְנָכְנִים וִידְעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם בְּרָאשֵׁיכֶם׃ יְיָ וְתַעֲנֵנוּ אֹתִי
וְתֹאמְרוּ נֹכַח־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ עֲלֵנוּת׃ וְנֹאקֹחַ אֶת־דֹּאשְׁנִי
עֲבָדֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וִידְעִים וְאֶתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׁלֹו
אֲדָמִים וְשְׁרֵי מֵאוֹת וְשְׁרֵי חֲשֵׁים וְשְׁרֵי מִשְׁרֵת וְשְׁרֵי לְשִׁבְטֵיכֶם׃
וְנֹאצִּוֶה אֶת־שִׁבְטֵיכֶם בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר שְׁמַע בְּיָדֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם
צֶדֶק בְּיָדֵי אִישׁ וּבִי־אֶחָד וּבִין־גֵּרוֹ׃ יְיָ לֹא־תִפְּרוּ פָנִים בְּפִי טַפֵּט
פִּקְטֹן בְּגֹדֶל תִּשְׁמַעֲנוּ לֹא תִגְּדוּ מִפְּנֵי־אִישׁ בְּיָדֵי חֲמִישָׁפֶט לְאֵלֹהִים הוּא
וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִפֶּה תִּקְרְבוּ אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו׃ יְיָ וְנֹאצִּוֶה אֲתֶכֶם
בַּעַת הַהוּא אֶת פִּי־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲדִינוּ׃ יְיָ וְנִפְּטֹו מִתִּכְבוֹדֵךְ
אֶת פִּי־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רָאִיתֶם בְּדֶךְ הַר הָאֱמֹרִי
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָנוּ וְנָבֹא עַד קֶדֶשׁ בְּרָנַע׃ וְנֹאמַר
אֲלֵכֶם בְּאֵתֶם עַד־הָרֶה הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַתְנוּ לָנוּ׃ וְנֹאמַר
נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־הָאֶרֶץ עַל־הָרֶשׁ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶל־תִּירָא וְאֶל־תַּחַת׃ שְׁלֹו יְיָ וְתִקְרְבוּ אֵלַי לָכֶם
וְתֹאמְרוּ נִשְׁתַּחֲוֵה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחֲפֹו־לָנוּ אֶל־הָאֶרֶץ וְיִשְׁבוּ אֲתָנוּ
דִּבֶּר אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁמַעְתִּיהָ וְאֶת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֶל־יְהוָה׃

דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: *
 ו אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
 ה מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי: בעבר הירדן בארץ
 י מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו
 ז דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בחר הזה: פנו וסעו
 לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בחר ובשפלה
 ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר
 ח פרת: * ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
 ט ולזרעם אחריהם: ואמר אלהם בעת ההוא לאמר לא אוכל
 לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
 יא ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם
 יב אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: שני איכה אשא
 יג לבדי מרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים
 יד ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו אתי
 טו ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח את ראשי
 שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי
 אלהים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם:
 טז ואצוה את שבטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
 יז צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט
 כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי דמשפט לאלהים הוא
 יח והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי: ואצוה אתכם
 יט בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון: ונסע מחרב ונלך
 את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי
 כ כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ואמר
 כא אלהם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ראה
 נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי
 כב אבתיך לך אל תירא ואל תחת: שלישי ותקרבון אלי כלכם
 ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו
 דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
 ויטב

כ ויכתב בעיני הדבר ואקח מפס שנים עשר אנשים איש אחד לשקט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד ינחל אשבל וירגלו אתה: כי ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר ייחזה אלהינו נתן לנו: כי ולא אבותם לעלת ותמרו אתפי יהוה אלהיכם: כי ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: כי אלה אנחנו עלים את נחם את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בבני ענקים ראינו שם: כי ואמר אדכם לא יתעוררו ולא תיראו מהם: כי יהוה אלהיכם החלף לפניכם הוא ירחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לפניכם: כי ובמדבר אשר ראית אשר נשאל יהוה אלהיך פאשר ישא איש את לבו בכדי הדבר אשר חלכם ידבבכם עד המדבר הזה: כי ובדבר הזה אינכם כאמינם ביהוה אלהיכם: כי החלף לפניכם בדברך לתור לכם מהם לתתכם באש לילה לראתכם בדברך אשר תלכו ביה ובקענו יומם: כי וישע יהוה אתי קול דבריכם ויקאף וישבע לאמר: כי אם יראה איש באנשים האלה תדור הדע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: כי זולתי כלאב כי יפנה הוא יראנה ולא אתן את הארץ אשר הרדפה ולבני יעו אשר מלא אתי יהוה: כי וגם בי האנפה יהוה בגדלכם לאמר גם תה לא יתבא שם: כי יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חוק ביהוה ויחלנה את ישראל: רביעי לא שפכם אשר אמרתם לבו יהוה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ויהם אתנה ויה יירשוה: כי ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך יססוה: כי ותנינו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותהגרו איש את לבו מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: כי ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא יתקחו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: כי ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו אתפי יהוה ותזו ותעלו ההרה: כי ויצא האמרי מישב בתי החוה לקראתכם וידפו אתכם פאשר תנשינה הדברים

וַיֵּשֶׁב בְּעֵינֵי הַדָּבָר וַאֲקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד מִן
לְשֹׁבֵט: וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הַהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד נָחַל אֲשַׁכַּל וַיִּרְגְּלוּ אֹתָהּ: כד
וַיִּקְחוּ בִידָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיּוֹרְדוּ אֵלֵינוּ וַיֵּשְׁבוּ אִתָּנוּ דָּבָר וַיֹּאמְרוּ כֹה
טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלֹת כִּי
וּתִמְחוּ אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּתְרַגְּנוּ בְּאַהֲלֵיכֶם וּתֹאמְרוּ בְּשִׁנְאֹת כִּי
יְהוָה אִתָּנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת אִתָּנוּ בִּיד הָאֱמֹרִי
לְהַשְׁמִידָנוּ: אָנָּה אֲנַחְנוּ עָלֵים אַחֲנֵנוּ הַמָּסוּ אֶת לִבְבָנוּ לֵאמֹר כֹּה
עַם גָּדוֹל וְרַם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים
ראִינוּ שָׁם: וְאָמַר אַלְכֶם לֹא תַעֲרֹצוּן וְלֹא תִירָאוּן מֵהֶם: יְהוָה כט ל
אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֶךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יֹלֵחַם לָכֶם כֹּכַל אֲשֶׁר עָשָׂה אֹתְכֶם
בְּמִצְרַיִם לַעֲנִיכֶם: וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
כִּאֲשֶׁר יֵשֵׂא אִישׁ אִישׁ אֶת בְּנוֹ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הֹלַכְתֶּם עַד בֹּאֲכֶם עַד
הַמָּקוֹם הַזֶּה: וּבַדָּבָר הַזֶּה אֵינֶכֶם מֵאֲמִינִם בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לד
הֵהָלֶךְ לִפְנֵיכֶם בְּדֶרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֻתְכֶם בָּאֵשׁ לִילָה לֹא
לִרְאֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ וּבַעֲנַן יוֹמָם: וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת לִי
קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיֵּשְׁבַע לֵאמֹר: אִם יֵרָאֶה אִישׁ בְּאַנְשִׁים לה
הַזֶּה הַדּוֹר הָרַע הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְתֵת
לְאַבְרָהָם: זֹלָתִי כָלֵב בֶּן יִפְנֶה הוּא יֵרָאֶה וְלוֹ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ לוֹ
אֲשֶׁר דִּרְךָ בָּהּ וּלְבָנָיו יֵעָן אֲשֶׁר מֵלֵא אַחֲרֵי יְהוָה: גַּם כִּי הִתְאַנַּף לוֹ
יְהוָה בְּגַלְלַכֶּם לֵאמֹר גַּם אֹתָהּ לֹא תִבֹּא שָׁם: יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מ
הַעֲמִד לִפְנֵיךְ הוּא יִבֹּא שָׁמָּה אִתּוֹ חֹזֶק כִּי הוּא יַחֲלֹנָה אֶת יִשְׂרָאֵל:
רִבְעִי וּשְׁפָכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹי יְהוָה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ לט
הַיּוֹם טוֹב וְרַע הֵמָּה יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְנַנָּה וְהֵם יִירָשׁוּהָ:
וְאַתֶּם פָּנוּ לָכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יָם כִּיף: וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ כִּי כ
אֱלֹהֵינוּ חָטֵאנוּ לִיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ כֹכַל אֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַתַּחֲגְרוּ אִישׁ אֶת כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ וַתַּהֲיִנוּ לַעֲלֹת הַהָרָה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּ כִּי אֲנִי כב
בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגָּפּוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם: וְאִדְּבַר אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם כג
וַתִּמְחוּ אֶת פִּי יְהוָה וַתִּזְדּוּ וַתַּעֲלוּ הַהָרָה: וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב מד
בְּהָר הַהוּא לִקְרֹאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֹתְכֶם כִּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים
וַיִּכְתּוּ

וַיִּפְתּוּ אֹתָם בִּישְׁעֵי עֲדֵי-חֲמָה׃ * וַתֵּשְׁבוּ וּתְכַבְּדוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא
שָׁמַע יְהוָה בְּקִלְכֶּם וּלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם׃ * וַתֵּשְׁבוּ בְּקִדְשׁ יָמִים רַבִּים
בַּיָּמִים אֲשֶׁר יִשְׁכַּתֶּם׃ ב * וַנִּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה הַהִיא יָסוּסוּ פֶּאֶשֶׁר
דָּבָר יְהוָה אֵלַי וַנִּכָּב אֶת-הַיִּשְׁעֵי יָמִים רַבִּים׃ * חֲמִישִׁי בַּיּוֹם
יְהוָה אָמַר׃ י רַב־לָכֶם סָב אֶת-הַחֵר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צִפְנָה׃
י וְאֶת-הָעַם צֹו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּנִכּוּל אֶחָד כֶּס בְּנִי-עֲשׂוּ הַיִּשְׁבִּים
בִּישְׁעֵי וַיֵּי אוֹ מִכָּס וְשִׁמְתֶם מֵאֹד׃ * אֶל-תִּתְּנוּ בָם פִּי לֹא-
אֶזְנוֹ לָכֶם מֵאֲרָצָם עַד מִדְבָּר כִּי-יִדְּגַל כִּי-יִדְּשָׁה לַעֲשׂוֹ נָתַתִּי אֶת-
הַיִּשְׁעֵי׃ * י אֲכַל תֵּשְׁבֶרּוּ מֵאֲתָם בַּפֶּה וּבַלֵּלֶתֶם וְגַם-יָמִים תִּכְרוּ
מֵאֲתָם בַּפֶּה וּשְׁתִּיחֶם׃ * י כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ כָּךְ כָּל מַעֲשֵׂה יָדָךְ
יִדַּע לַכְתּוֹת אֶת-הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה וְ אֲרַבְעִים שָׁנָה יְהוָה
אֶלְהֵיהֶ עִמָּךְ לֹא חָסָה דָּבָר׃ * י וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אֲחִינוּ בְּנֵי-עֲשׂוֹ
הַיִּשְׁבִּים בִּישְׁעֵי מִדְבָּר הָעֲרָבָה מֵאֵת וּמֵעֲצֵי גִבְרָ * ס וַנִּפֶן וַנַּעֲבֹר
דֶּרֶךְ מִדְבָּר מוֹאָב׃ * י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תִּצְרֹר אֶת־מֵאֵב וְלֹא-
תִתְּנֶר בָּם מִלְחָמָה פִּי לֹא-אֶתִי לֶךְ מֵאֲרָצוֹ יִרְשָׁה פִּי לְבְנֵי-לוֹט
נָתַתִּי אֶת־עֵר יִרְשָׁה׃ * י הָאִמִּים לִפְנֵים יֵשְׁבוּ בָּהּ עַם גָּדוֹל וְרַב וְרַם
כְּעֲנָקִים׃ * י רַפָּאִים יִחְשְׁבוּ אֶת־הֶם כְּעֲנָקִים וְהַמַּאֲבִים יִמְרֹאוּ
לָהֶם אִמִּים׃ * י וּבִישְׁעֵי יֵשְׁבוּ הַתִּי לִפְנֵים וּבְנֵי עֲשׂוֹ יִירְשׁוּם
וַיִּשְׁמִידוּם מִבְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם פֶּאֶשֶׁר עֲשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאָרֶץ
יִרְשׁוּ אֶת־יְדֵי יְהוָה לָהֶם׃ * י עֲתָה קִמוּ וְעִבְרִי לָכֶם אֶת־נַחֲל
זָרֵד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחֲל זָרֵד׃ * י וְהַיָּמִים אֶת־הַזֶּכֶּנוּ וּמִקְדָּשׁ בְּרִנָּה
עַד אֲשֶׁר-עֲבַדְנוּ אֶת־נַחֲל זָרֵד שְׁלִשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תֶּם כָּל-
הַדּוֹר אֲנִשִּׁי הַמִּלְחָמָה מִקְרָב הַמַּחְנֶה פֶּאֶשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם׃
* וְגַם יִדְּ-יְהוָה הָיְתָה בָם לְהִמָּס מִקְרָב הַמַּחְנֶה עַד הַמָּס׃ * י וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר-יָתְמוּ כָל־אֲנִשִּׁי הַמִּלְחָמָה לָמוֹת מִקְרָב הָעָם׃ * ס * י וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ * י אַתָּה לִבֵּר הַיּוֹם אֶת־גִּבּוֹל מוֹאָב אֶת־עֵר׃
* י וּקְרַבְתָּ מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־תִּצְרֶם וְאֶל־תִּתְּנֶר בָּם פִּי לֹא-אֶתִי
מֵאֲרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לֶךְ יִרְשָׁה פִּי לְבִן-לֹט נָתַתִּיה יִרְשָׁה׃ * י אֲרִי-
רַפָּאִים תַּחֲשֹׁב אֶת־הוּא רַפָּאִים יִשְׁכּוּ-בָּהּ לִפְנֵים וְתַעֲמִנִים יִקְרֹאוּ
לָהֶם זְמוּמִים׃ * כ * יִם גָּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעֲנָקִים וַיִּשְׁמִידֶם יְהוָה

כה ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא
 מו שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: ותשבו בקדש ימים רבים
 א כימים אשר ישבתם: ב ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר
 ב דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: ס חמישי ויאמר
 ג יהוה אלי לאמר: רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה:
 ד ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים
 ה בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: זל תתגרו בם כי לא
 אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את
 י הר שעיר: אכל תשכרו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו
 ז מאתם בכסף ושתייתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך
 ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה
 ח אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו
 הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר* ס ונפן ונעבר
 ט דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל
 תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט
 י נתתי את ער ירשה: האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם
 יא כענקים: רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו
 יב להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום
 וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
 יג ירשתו אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם את נחל
 יד זרד ונעבר את נחל זרד: והימים אשר הלכנו מקדש ברנע
 עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל
 הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
 טו וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם: ויהי
 יז כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: ס וידבר
 יח יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום את גבול מואב את ער:
 יט וקרבת מול בני עמון אל תצורם ואל תתגר בם כי לא אתן
 כ מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: ארץ
 רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו
 כא להם זמזמים: עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה
 מפניהם

מפניהם וירשם וישבו תחתם : יי פאָר עשה לבני עשו היטבים
 בשעיר אשר השמיד אתהחרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד
 היום הזה : יי והעוים היטבים בחצרים עדעזה כפתרים היצאים
 מכפת השמורים וישבו תחתם : יי קומו סעו ועברו אתנהל
 ארנו ראה נתתי בידך אתסיחון מלךחשבון האמרי ואתארצו
 החל רש והתגר בו מלחמה : יי היום הזה אחל תת פחדך
 ויראתך עדפני העמים תחת כלהשמים אשר ישמעון שמעך
 ורגזו וחלו מפניך : יי ואשלח מלאכים כמדבר קדמות ארסוחו
 כדך חשבון דברי שלום לאמרי : יי אעברה בארצה בדרך בך
 אלה לא אסיר ימין ושואל : יי אבל בכסף תשבנני ואכילתי
 ומים בכסף תתילי ושת תי רק אעברה ברגלי : יי פאשר עטילי
 בני עשו הישובים בשעיר והמואבים היטבים בער עד אשר
 אעבר אתהירדן אלהארץ אשריהיה אלהינו נתן לנו : יי ולא
 אלה סיחון כדך חשבון ה עברנו בו פירקיה יהיה אלהך אתי
 רוחו ואמין אתדלכו לבנו תתו בידך פיום הזה : יי ושי
 יאמר יהיה אלי ראה תהדתי תת לפניך אתסיחון ואתארצו
 החל רש דרשית אתארצו : יי ויצא סיחון לקראתנו הוא וכדמנו
 למלחמה יהצה : יי ויתנהו יהיה אלהינו לפנינו ונך אלו ואת
 בנו ואתכלעמו : יי ונלכד אתדלערו בעת ההוא ונחרם את
 כלעיר מתם והנשים והטף לא השאנו שריד : יי רק הבהמה
 בזנו לנו ושדל הערים אשר קברנו : יי מערער אשר עדשבת
 נחר ארנו והעיר אשר בנחל ועדהגלעד לא היתה קריה אשר
 שגבה ממנו אתהכל נתן יהיה אלהינו לפנינו : יי רק אלהין
 בניעמון לא מרבת כליל נחל יבק ועני הדור וכל אשרעזה
 יהיה אלהינו : ג ונפו ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלךהבשן
 לקראתנו הוא וכדעמו למלחמה אדבעי : יי ויאמר יהיה אלו אלו
 תירא אלו כי בידך נתתי אלו ואתכלעמו ואתארצו ועשית לו
 פאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון : יי ונתן יהיה
 אלהינו בידנו גם אתעוג כדךהבשן ואתדלעמו ונחמו עד
 בדת השאנו לנו שריד : יי ונלכד אתדלערו בעת ההוא לא

מפניהם ויירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני עשו הישבים ב
בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד
היום הזה: והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים ב
מכפתר השמידם וישבו תחתם: קומו סעו ועברו את נחל ב
ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו
החל רש והתגר בו מלחמה: היום הזה אחל תת פחדך ב
ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך
ורגזו וחלו מפניך: ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון ב
מלך חשבון דברי שלום לאמר: אעברה בארצך בדרך בדרך ב
אלך לא אסור ימין ושמאול*: אכל בכסף תשברני ואכלתי ב
ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו לי ב
בני עשו הישבים בשעיר וזמואכים הישבים בער עד אשר
אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא ל
אבה סיחן מלך חשבון העכרנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את
רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה: ס ששי
ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו ל
החל רש לרשת את ארצו: ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו ל
למלחמה יהצה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת ל
בנו* ואת כל עמו: ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרס את ל
כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: רק הבחמנו ל
בזוננו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: מערער אשר על עפת לו
נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ לו
בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי החר וכל אשר צוה
יהוה אלהינו: ג ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן א
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אלי א
תירא אתו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויתן יהוה ג
אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד
בלתי השאיר לו שריד: ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא י
היתה

היתה קִיָּה אֲשֶׁר לֹא־דָקְחָנוּ מֵאֵתֶם שְׁעִים עֵיֹל פָּר־חֲבִי אֲרָצָה
 מִמִּדְבַּת עֹג בְּבָשָׁן: " כִּי־אֵלֶּה עָרִים בְּצֹרֶת חֹמֶה גְּבוּהָ דִלְתָנִים
 וּבְרִיחַ לְבָד מִעָרֵי הַפְּתוּי הָרַבָּה מְאֹד: " וַנַּחֲרֵם אוֹתָם פֶּאֶסֶר
 עֲשִׂינוּ לְסִיחֵי מִלְּחָה חֲשׁוֹן הַחֲרָם פִּדְעִיר מֵתָם הַנָּשִׁים וְהַטָּף:
 " וְכָל־הַחֶבְהֻמָּה וְשִׁלָּה הָעָרִים בְּזִינוּ קָנוּ: " וַנִּקַּח בָּעֵת הַהוּא אֶת־
 הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בָּעֵבֶר הִירְדוֹ מִנַּחֵל אֲרָנוֹ עַד־
 הַר חֶרְמוֹן: " צִידָנִים יִקְרָאוּ לְחֶרְמוֹן שָׂרִין וְהָאֱמֹרִי יִקְרָאוּ לוֹ שְׁנִיר:
 " כָּל־עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל־הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן גִּדְּמָסָבָה וְאֶדְרָעִי עָרֵי
 מִמִּדְבַּת עֹג בְּבָשָׁן: " כִּי רָק־עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נָשָׂאֹר מִיתָר
 הָרַפְאִים הֵנִּיחַ עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּזֹל הָלַהּ הוּא בְּרַבְתָּ בְּנֵי עַמּוֹן תִּשָּׁע
 אֲמוֹת אֲרָבָה וְאַרְבַּע אֲמוֹת רַחְבָּהּ בְּאַסְתִּדָּאִישׁ: " וְאֶת־הָאָרֶץ
 הַזֹּאת יִרְשֵׁנוּ בָּעֵת הַהוּא מִעֶרְעֹר אֲשֶׁר־עַל־נַחֵל אֲרָנוֹ וְחֲצִי הָרִי־
 הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי לָרְאוּבֵנִי וְגַדִּי: " וְיִיתֵר הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן
 מִמִּדְבַּת עֹג נָתַתִּי לְחֲצִי שְׁבֹט הַמְּנַשֶּׁה כָּל חֶבֶל הָאֲרָצָה לְכָד־
 הַבָּשָׁן הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ רַפָּאִים: " יִי־יֹאִיר בְּזִי־מְנַשֶּׁה דָּקָח אֶת־כָּד־
 חֶבֶל אֲרָצָה עַד־גְּבוּל הַנְּשִׁירִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם עֲלִי־שָׁמוֹ אֶת־
 הַבָּשָׁן חֹתֵי יֹאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה: " שְׁבִיעִי וְיִלְמָכִיר נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד:
 " וַיִּרְאוּבֵנִי וְגַדִּי נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחֵל אֲרָנוֹ תוֹךְ הַנַּחֲלָה
 וְגְבוּלָהּ וְעַד יַבֵּם הַנַּחֲלָה גְבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: " וְהָעֲרֵבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגְבוּל
 מִצְרַת וְעַד יָם הָעֲרֵבָה יָם הַמֵּיֹחַ תַּחַת אֲשֶׁרֶת תַּפְסָנָה מִזְרָחָה:
 " וְאֵצֶו אֶתְכֶם בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־
 הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבֹרוּ לִפְנֵי אַחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 כִּי־בִי־יָחִיל: " רַק נְשִׁיכֶם וּמִסְכֶּם וּמִקְנֵכֶם יִדְעִתִּי כִּי־טַהֲנָה רַב
 דָּכָם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם: " כַּפְשִׁיר כֶּלֶד אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה
 לְאַחֲכֶם כָּכָם וְיִרְשׁוּ גִסְיָהֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן
 לָכֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וְשִׁבְתֶּם אִישׁ לְיוֹשְׁתּוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם: " וְאֶת־
 יְהִישׁוּעַ צִוִּיתִי בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר עֲנִיָּה הֲרֹאֵת אֶת־כִּדְאִישׁ עֲשֵׂה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה כִּי־עָשָׂה יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת
 אֲשֶׁר אֶתָּה עֹבֵר עֲבַר שָׁמָּה: " כִּי לֹא תִירָאוּ כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
 הַנִּלְחָם לָכֶם: " ס ס ס

היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארנב
ה ממלכת עוג בבשן: כל אלה ערים בצרת חומה גבהה דלתים
ו ובריה לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף:
ז וכל הכהמה ושלל הערים בזונו לנו: ונקח בעת ההוא את
הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד
ט הר חרמון: צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר:
י כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי
יא ממלכת עוג בבשן: כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה* הוא ברבת בני עמון תשע
יב אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: ואת הארץ
הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר
יג הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל
יד הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן מנשה לקח את כל
חבל ארנב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את
טו הבשן חות יאיר עד היום הזה: שביעי ולמכיר נתתי את הגלעד:
טז ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
יז וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערבה והירדן וגבל
מבנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה:
יח ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את
הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל
יט כל בני היל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב
כ לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: מפטיר עד אשר יניח יהוה
לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
כא להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת
יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות
כב אשר אתה עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם: ס ס ס

ב ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר : כ אדני יהוה אתה החלת
 להראות את עברך את גדלך ואת ידך החזקה אשר
 מראש בשמים ובארץ אשר עשית כמעשיך וכגבורתך :
 כה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בנך הירד החר
 הטוב הזה והקבנו : ד ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
 ויאמר יהוה אלי כבדך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה :
 כו עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ויחזקה
 וראה בעיניך כילא תעבר את החורן הזה : כז וצו אתי השע
 וחו קחו ואמצו כיתווא : עבר לפני העם הזה והוא נחיל אותם
 את הארץ אשר תראה : כח וגשב בניא מול בית פגור : פ
 ד אנתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי
 מלמד אתכם לעשות למען תזיו ובאתם ויושגם את הארץ
 אשר יהוה אלהי אבותיכם נת לכם : ז לא תספו על הדבר אשר
 אנכי מצוה אתכם ודא תגרשו ממנו לשמו את מצות יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם : ח לניכם הראות את אשר
 עשה יהוה בבעל פעור כי ביהאיש אשר הקך אחרי בגל פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך : י ואתם בדבקים ביהוה אלהיכם
 חים פלכם היום : יא שנה ראיה למדת אתכם חקים ומשפטים
 כאשר צוני יהוה אלהי לעשות פן בקרב הארץ אשר אתם באים
 שמה לרשתה : יב ושמרתם וגשיתם כי הוא חכם חכם ובינתכם
 לעיני העמים אשר ישמעו את פל החקים האלה ואמרו בק עב
 חכם ונבון הגוי הגדול הזה : יג כי מי יגוי גדול אשר לו אלהים
 רבבים אלו פיהוה אלהינו בכ יקראנו אלו : ד ומי גוי גדול
 אשר לו חקם ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
 נתתי לפניכם היום : ה רק השמר קך ושמר נפשך מאד פ
 תשבת את הדברים אשר יראו עיניך ופזיסורו מלבך כל ימי
 חיך והודעתם לבניה ולבני בניה : ו יום אשר עמדת לפני יהוה
 אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהילי את העם ואשמעם את
 דברי אשר ילמדון ליראה אתי פל החיים אשר הם חים על
 האמה ואת בנייהם ולמדון : ז ותקרבון ובעמון פחת החר
 והחר

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלת בנבי
 להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר
 מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך:
 אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר כה
 הטוב הזה והלבנן: * ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי כו
 ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה:
 עלי ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה כז
 וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את יהושע כח
 וחזקו ואמצו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם
 את הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: פ כט
 ד ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי א
 מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
 אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר ב
 אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר ג
 עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם ד
 חיים כלכם היום: * שני ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים ה
 כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים
 שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם ו
 לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם
 חכם ונבון הנני הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים ו
 קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול ח
 אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
 נתן לפניכם היום*: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן ט
 תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי
 חיך ותודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני יהוה י
 אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את
 דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
 האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת החר יא
 *לוי *ישראל *ע"כ ישראל וההר

וההר בָּעֵר בְּאֵשׁ עֲדִילָב וְשָׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וְעַרְפֶּל יִי וְדִבֶּר יְהוָה
 אֵלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם
 רֹאִים וּזְדַתִּי קוֹל יִי וַיְגַד לָכֶם אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר צִוֵּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
 עָשִׂיתָ הַדְּבָרִים וַיִּכְתַּבְכֶם עַל־שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים יִי וְאֵתִי צִוֵּה
 יְהוָה בָּעֵת הַהוּא לֵדַמֵּר אֶתְכֶם חֲקִי וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם אֲתֶם
 בְּאֶרֶץ אֲזִיר אֲתֶם עֲבָרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ יִי וּנְשַׁמְרֶתֶם מְאֹד
 לִנְפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רִאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבְרֵי יְהוָה אֵלֵיכֶם
 בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ יִי פָּתַחְתֶּם וְעָשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנָת כָּל־
 סֵּל תְּבִנִית זָכָר אוֹ נָקֵבָה יִי תְּבִנִית כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 תְּבִנִית כָּל־צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תַּעֲוֹף בַּשָּׁמַיִם יִי תְּבִנִית כָּל־דָּמָשׁ
 בְּאֶדְמָה תְּבִנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר יִבְמִים מִתַּחַת לָאָרֶץ יִי וּפְתִישָׁיו
 עֵינֶיךָ הַשְׁמִימָה וְרִאִיתִי אֶת־יְהוָה שֹׁמֵר תִּהְיֶינָה וְאֶת־הַפּוֹכְכִים כָּל־
 צִבְאֵי הַשָּׁמַיִם וְנִדְחֵת וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעַבַּדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲתֶם לְכָל הָעַמִּים תַּחַת כַּף־הַשָּׁמַיִם יִי וְאֲתֶם לָקַח יְהוָה
 וַיֵּצֵא אֶתְכֶם מִכּוֹר הַבְּרוּץ מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה בְּיוֹם
 הַהוּא יִי וְיְהוָה הִתְאַוָּה־בִּי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבָרִי אֶת־
 הַיָּד וְלִבִּי לִתִּיבָא אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה יִלְחֶיךָ נָתַן לָךְ
 נַחֲלָה יִי כִּי אֲנֹכִי מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאֲתֶם
 עֹבְרִים וַיִּרְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת יִי הַשְׁמֵרוּ לָכֶם כְּכִי־
 תִּשְׁכַּחוּ אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר פָּרַת עִמָּכֶם וְעָשִׂיתֶם לָכֶם
 פֶּסֶל תְּמוּנָת כָּל־אֲשֶׁר צִוֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִי כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 אָכַלָה הוּא אֵל חַיָּא פִּי כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וְנוֹשְׁנֶתֶם
 בְּאֶרֶץ וְהִיִּיתֶם וְעָשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנָת כָּל־אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הֲרַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה לַהֲדֹק לְחַבְּעִיסוֹ יִי הָעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ כִּי־אֲבִיד תִּאֲבֹדוּן מִהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים אֶת־
 הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תִאֲרִיכּוּ יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשֶּׁמֶר תִּשְׁמְדוּן יִי
 כִּי וְהָפִץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר
 יִנְהֹג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה יִי וְעַבַּדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם
 עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּ וְלֹא יִאֲכָלוּ וְלֹא יִרְחוּ יִי
 כִּי וּבִקְשִׁיתֶם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִרְשְׁנוּ בְּכָל־לִבְבְּךָ

יג וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם יג ראים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות יד עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים: ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים משפטים לעשותכם אתם טז בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: נשמרו מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם טז בהרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל יז סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ יח תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רמש יט באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה כ אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום כא הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך כב נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם כג עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם כד פסל תמונת כל אשר* צוך יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש כה אכלה הוא אל קנא: פ כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני כי יהוה אלהיך להכעיסו: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: כי והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר כה ינהג יהוה אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: כז ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך

ובכל

*סבירין כאשר

וּבְכִנְיֹנִי נִפְשָׁה : ל בָּצַר לָךְ וּמִצְאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית
 הַיּוֹם וּשְׁבֹת עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי : יא כִּי אֶל רַחוּם יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפָּה וְלֹא יִשְׁחִיתָהּ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע קִדְּם : יב כִּי שֶׁאֵלֶּנָּה לְיָמִים רַאשֻׁנִּים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמַךְ
 הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים : אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד־
 קֶצֶה הַשָּׁמַיִם הִנֵּהיָה כְּדָבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמָהוּ :
 יג הַשָּׁמָע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּאֵשׁ־שִׁמְעָתָ אֶתְּהָ
 נִיחִי : יד אוֹ הַנִּפְסָה אֱלֹהִים לָבוֹא לְקַחַת לִי גוֹי מִקֶּרֶב גוֹי בְּמִסְפַּת
 בָּאֵלֶת וּבְמִזְבְּחִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבְזִרְעֵ נְטוּיָה וּבְכוֹרֵאִים
 גְּדֻלִּים כָּכָא אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֵם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ :
 טו אֶתְּהָ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְדַבְּרוֹ :
 יז מִן־הַשָּׁמַיִם הַשְׁמִיעָה אֶת־קוֹלִי לִי־סֹרֶה וְעַל־הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת־
 אִשּׁוֹ הַגָּדוֹלָה וּדְבָרָיו שִׁמְעָתָ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : יז וְתַחַת כִּי אָהֵב אֶת־
 אֲבֹתֶיךָ וּבִבְחַר בְּזִרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל מִמִּצְרַיִם :
 יח לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֻלִּים וְעַצְמִים כְּמֹה מִכְּנִיָּה לְהִכְיָאֲךָ לְתַת־לָךְ
 אֶת־אֲרָצָם נְחִלָּה בְּיוֹם הַזֶּה : יט וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתָּ אֶל־לִבְבְּךָ כִּי
 יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַלֵּךְ וְעַל־הָאָרֶץ מְתַחַת אֵין עוֹד :
 כ וּשְׁמַרְתָּ אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֶזְכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטֵב
 לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ וְלִמְעַד תִּאֲבִיד יָמִים עַל־הָאָרֶץ מֶה אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כָּל־יְהִימִים : פ כִּי־שָׂא אֶזְרִי יִבְדִּיל מֹשֶׁה שְׂדֵשׁ
 עָרִים בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזִּרְחָה שָׁמֶשׁ : פב לָנֶם שְׂמָה רֹצֵחַ אֲשֶׁר
 יִרְצַח אֶת־יָרֵעֵהוּ בְּבִלְיַדְעַת וְהוּא לֹא־יִנָּה לוֹ מִתְמַל שְׂדֵשֶׁם וְנֶם
 אֶרֶצְהָת מִזִּהֲעָנִים הָאֵל וְחִי : פג אֶת־בָּצַר בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר
 לְהִאֲבֹנִי וְאֶת־זִמְתִּי בְּגִלְעָד לְגוֹי וְאֶת־נֹחַל בְּבִשְׁן לְמִנְשֵׁי :
 מד וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנִי יִשְׂרָאֵל : מה אָהֵה הָעֵדֶת
 וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־לִבִּי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
 מִמִּצְרַיִם : מו בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּגֵיא מֶל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחַן מֶלֶךְ
 הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִטְבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
 מִמִּצְרַיִם : מז וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֲרָצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ עֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן שְׁנֵי
 מֶלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזִּרְחָה שָׁמֶשׁ : מח מִעֲרַעֵר אֲשֶׁר

ובכל נפשך: בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית ^א
 הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל רחום יהוה ^{בא}
 אלהיך לא ירפך ולא ישותיך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר
 נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן ^{בב}
 היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד
 קצה השמים הנהיה בדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו:
 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ^{בג}
 ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת ^{בד}
 באתת ובמופתים ובמלחמה וכיד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים
 גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך:
 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: ^{בה}
 מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את ^{בז}
 אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את ^{בז}
 אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים:
 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך ^{בח}
 את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי ^{בט}
 יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב ^{בטב}
 לך ולבניך אחרריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך כל הימים: פ ^{כא} שְׁלִישִׁי אֲנִי יבדיל משה שלש
 ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנס שמה רוצח אשר ^{כב}
 ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם ונס
 אל אחת מן הערים האלו* וחי: את בצר במדבר בארץ המישור ^{כג}
 לראובני* ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי:
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: אלה העדות ^{כד} ^{כח}
 והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
 ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך ^{כו}
 האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
 ממצרים: ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני ^{כז}
 מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: מערער אשר ^{כח}
 על

עֲלֵי־כַפְת־נַחַל אֲרָנִי וְעַד־תֵּר שִׂיאֵי הוּא חֲרָמוֹן׃ ^א וְכִדְ־הֶעֱלֵבָה
 עֶבֶר בִּירְדֵּי מוֹרְחָה וְעַד יָם הַיַּרְבֵּה תַּחַת אֲשֶׁרֶת הַפְּסָגָה׃ פ
 ה רַבִּיעִי ׀ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנוֹכֶם הַיּוֹם
 וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֵׂתָם׃ י יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית
 בְּחֹרֶב׃ יא לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ פָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ
 אָנַחְנוּ אֲלֵה פַּה הַיּוֹם כִּדְּנוּ חַיִּים׃ יב פָּנִים׀ בְּפָנִים דֹּבֵר יְהוָה עִמָּכֶם
 בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ יג אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהוּא
 לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יֵרָאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עַל תֵּם
 בְּתֵי־לֵאמֹר׃ ס יֹאנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיהֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים׃ יז לֹא־יִהְיֶה לָּהֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ יח לֹא־תַעֲשֶׂה־
 לָּהֶם פֶּסֶל׀ פְּרִית־מִנֶּה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם׀ כִּמְעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת
 וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם׀ וּמִתַּחַת לָאָרֶץ׃ יט לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדָם
 כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֵל קָדָשׁ פָּקֵד עוֹן אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־שְׁלִשִׁים
 וְעַל־רִבְעִים׃ כ וְעָשִׂה חֶסֶד לְאֲפִלִּים לֹא־חֲבִי וְלֹשֶׁן־רִי
 מִצּוֹתוֹ׃ כא לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִקַּח
 יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־שָׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא׃ כב יִשְׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
 לַקִּדְּשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ׃ כג שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל־
 מְלָאכְתֶּךָ׃ כד וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לֹא־תַעֲשֶׂה כְּלִי־
 מְלָאכָה אַתָּה׀ וּבְנֶיךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדֶּךָ׃ כה אֲמַתֶּךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל־
 בְּהֵמַתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדֶּךָ וְאֲמַתְךָ כַּיּוֹם׃
 כו וַיִּזְכֹּרְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיִיתָ׀ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כז
 בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְמוּנָה עֲרִיבָן צוּרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם
 הַשָּׁבָת׃ כח כִּי כִּבֵּד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ וְלִמְנוּחַ יָיִם לָּךְ עַל הַדְּמָמָה אֲשֶׁר יִיְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ׃ כט לֹא תִרְצַח׀ וְלֹא תִנָּאֵם׀ וְלֹא תִגְנוֹב׀ וְלֹא־
 תַעֲנֶה בִּרְגֵל עַד שׁוֹא׃ ס יִי וְלֹא תִחַמֵּד אִשֶּׁת רֵעֶה׀ וְלֹא תִתְּאוֹת
 בֵּית רֵעֶה שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׁוֹר וַחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶה׃ ס
 חֲסִי־יִי אֶת־הַדְּבָרִים אֲלֵה דֹבֵר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהָלְכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ
 הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהַעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסָּף וּבִכְתָּבם עַל־שֵׁן לְחַת

כט על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון: וכל הערבה
 עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: פ
 א ה רביעי ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל
 את ההקים וגת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום
 ב ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו כרת עמנו ברית
 ג בחרב: לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו
 ד אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר יהוה עמכם
 ה בחר מתוך האש: אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא
 להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם
 ו בחר לאמר: ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
 ז מביית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה
 ח פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
 ט ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם
 כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים
 י ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
 יא מצותו*: ס לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה
 יב יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ס שמור את יום השבת
 יג לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל
 יד מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל
 בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמורך:
 טו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
 ביד חזקה ובזרע נמויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום
 טז השבת: ס כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך
 למען יאריך ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה
 יז אלהיך נתן לך: ס לא תרצה ס ולא תנאף ס ולא תגנב ס ולא
 יח תענה ברעך עד שוא: ס ולא תחמד אשת רעך ס ולא תתאוה
 בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ס
 יט חמישי את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בחר מתוך
 האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות
 אבנים

אֲכָלִים וַיִּתְּנֵם אֵלַי : כִּי יִהְיֶה כִּשְׁמֵעְכֶם אֶת־הַקּוֹל לַיהוָה הַחֲשִׁן וְהַקָּרִי
 בָּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּ אֵלַי כִּלְיֵי־אֵשׁ שִׁבְטֵיכֶם וּקְנִיכֶם : כִּי נִתְּאֲמָרוּ
 לָנוּ הָרָאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנִי־בָבְדוּ וְאֲנִי־נָדְרוּ וְאֲנִי־קָלָו שָׁמַעְנוּ
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יִדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת־יְהוָה וְהִי :
 כִּי וַעֲתָה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאבְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְדִּלָּה הַזֹּאת אֲסִיסִים
 אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַי אֶת־לֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וְקִתְּנוּ : כִּי כִי כִלְיֵי־בִשָּׁר
 אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כָּמֵנוּ וְנָחִי : כִּי קָרַב
 אֶתָּה וּשְׁמַע אֶת כִּלְיֵי־אֵשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת (תִּדְבַּר אֲלֵינוּ
 אֶת כִּלְיֵי־אֵשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעֲשִׂינוּ : כִּי וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדִבְרֵיכֶם אֲלֵנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־
 קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ חֲסִיבוּ כִלְיֵי־אֵשֶׁר דִּבְּרוּ :
 כִּי מִי־יָתֵן וְהָיָה דְּבַכְּם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֵתִי וּלְשֹׁמֵר אֶת־כִּלְיֵי מִצְוֹתֵי
 כִּלְיֵי־הַיָּסוּדִים לַמַּעַז וַיִּמָּכּ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם : כִּי לָהֶם אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ
 לָכֶם לְאֱהָבֵיכֶם : כִּי וְאֶתָּה פֹּה עֹמֵד עֹמְדִי וְאֶדְבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶת כִּלְיֵי
 הַמִּצְוֹת וְהַחֲקִים וְהַפְּשָׁטִים אֲשֶׁר תִּלְמְדֵם וַעֲשִׂנוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי
 נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ : כִּי וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֶתְכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל : כִּי בְכִלְיֵי־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲהַכֶּם תִּלְכּוּ לַמַּעַז תִּהְיוּ וְטוֹב לָכֶם וְהִאֲרַכְתֶּם יָמִים
 בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן : וְ (וְאֵת הַמִּצְוֹת הַחֲקִים וְהַפְּשָׁטִים אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַמַּעַז אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתָּה לְעֹבְרִים
 עָמָה לְרִשְׁתָּהּ : כִּי לַמַּעַז תִּירָא אֲנִי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת־כִּלְיֵי־
 חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אֶתָּה וּבְנֶה וּבְנֶה כִלְיֵי יָמִין הַיּוֹם
 וְלַמַּעַז יִצְרְכוּ יָמֶיךָ : כִּי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כִּלְיֵי־אֵשׁ וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִמָּכּ
 לָהֶם וְאֲשֶׁר תִּרְבֶּן כִּי־אֵל פֶּאֶר דִּבְּרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָהֶם אֲרִין
 זָכַת חֶלֶב וּדְבָשׁ : כִּי שִׁשִּׁי שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה (אֶחָד :
 כִּי וְאֶחָד אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכִי־לְבָבְךָ וּבְכִי־נַפְשְׁךָ וּבְכִי־מֵאֲדָה :
 כִּי וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ :
 כִּי וּשְׁנִיתֶם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה : כִּי וְקִשְׁרְתָם וְאֹת עֲלִידָה וְהָיוּ לְמַטְבַּת בֵּין
 עֵינֶיךָ : כִּי וּכְתַבְתֶּם עַל־מַנּוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁרְתְּךָ : כִּי וְהָיָה כִּי־

אֲבָנִים וַיִּתֶּנָּם אֵלַי׃ וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶּם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וַהֲרַג
בְּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל רֹאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃ וַתֹּאמְרוּ כֹא
הֵן הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת גְּדֻלּוֹ וְאֶת קְלוֹ שְׁמַעְנוּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רֵאיוֹנוֹ כִּי יִדְבַר אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַחֲיִי׃
וַעֲתָה לְמָה נָמוּת כִּי תֹאכַלְנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם יִסְפִּים כֹּב
אֲנַחְנוּ לִשְׁמַע אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ׃ כִּי מִי כָל בָּשָׂר כֹּב
אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כִּמְנוּ וַיְחִי׃ קִרְבַּ כִּי
אַתָּה וּשְׁמַע* אֶת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ
אֶת כָּל אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וַעֲשִׂינוּ׃ וַיִּשְׁמַע כֹּה
יְהוָה אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדִבְרֵיכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת
קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַי הִיטִיבוּ כָל אֲשֶׁר דִּבְרוּ׃
מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשַׁמֵּר אֶת כָּל מִצְוֹתַי כִּי
כָּל הַיָּמִים לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם׃ לֵךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ כִי
לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם׃ וְאַתָּה פֹה עֹמֵד עֹמְדִי וְאִדְּבַרְהָ אֵלֶיךָ אֶת כָּל כֹּה
הַמִּצְוָה וַתַּחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַדְם וַעֲשׂוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנֹכִי
נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כֹּס
אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל׃ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה ל
אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחֲיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהִאֲרַכְתֶּם יָמִים
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן׃ וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר א
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְמַד אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ לְמַעַן תִּירָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר אֶת כָּל כֹּב
חֻקָּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִנְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ
וּלְמַעַן יֵאָרְכֶן יָמֶיךָ׃ וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יֵיטֵב ל
לֵךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מֵאֵד כְּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לֵךְ אֲרִץ
זִבְתָּ חֶלֶב וְדִבְשׁ׃ פִּשְׁשֵׁי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃ ד
וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ׃ ה
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עָלֶיךָ לִבְּכָךְ׃ ו
וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁנְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ י
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין ח
עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל מַזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃ ס וְהָיָה כִּי טִי

יביאה ו יהוה אלהיך אלהי-הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם
 ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות ומבט אשר לא-בנית
 י ובותים מצרים פליטוב אשר לא-בנת וכלת חצובים אשר לא
 חצבת פרמים וותים אשר לא-בנת ואכלת ושבעת י השמר
 לך פני-תשבת את-יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים
 י את-יהוה אלהיך תירא ואתו ת-עבד ובשמו תשבע י לא תלכין
 אחרי אלהים אחרים מן להי העמים אשר סביבותיכם י כי אל
 קנא יהוה אלהיך בקרבך פ יחרה אף-יהוה אלהיך בה והשמירה
 מגל פני האדמה י ס לא תנסו את-יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
 במסה י שומר תשמרון את-מצות יהוה אלהיכם ועדתי וחקו
 אשר צוה י י ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך
 ובאת וירשת את-הארץ הטבה אשר-נשבע יהוה לאבותיך י
 י להודך את-פלא ביה מפניך כאשר דבר יהוה י ס כי-ישאף
 בנה מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהינו אתכם י ו אמרת לבנה עבדים היינו לפרעה במצרים
 ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה י ו יתו יהוה אות ומופתים
 גדלים ורגלים י במצרים נפרעה ובמצרים לעינינו י ו אותנו
 הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו אלהי-הארץ אשר נשבע
 לאבותינו י ו יצונו יהוה לעשות את-פלי-החקים האלה ליראה
 את-יהוה אלהינו לטוב לנו פלי-הנמים להיתנו כהיום הזה
 י ו צדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את-פלי-המצות הזאת לפני
 יהוה אלהינו כאשר צונו י ו שיעי א פי יביאה יהוה אלהי-אל-
 הארץ אשר י-אתה בא-שמה לרשתה ונשל גוים י כים י מפניך
 החתי והגרני והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוס י שבעה
 גוים רבים ועצומים כמך י ו נתת יהוה אלהיך לפניך והביתם
 החרבם תחרים אתם לאיתכרת להם ברית ולא תחנם י ו לא
 תתחת בם בתך לא-תתו לבנו ובתו לא-תקח לבנה י ו כי-יסיר
 את-בנה מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף-יהוה בכם
 והשמירה מחר י כי-אספה תעשו להם מובחתיכם תתצו
 ומצבתם תשכרו ואשי-הם תגרעון ופסידהם תשרפון באש י

יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתך לאברהם
 ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית:
 יא ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא
 יב חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: השמר
 לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
 יג יר את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: לא תלכון
 טו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל
 קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך
 טז מעל פני האדמה: ם לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
 יז במסה: שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו
 יח אשר צוך: ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך
 ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתך:
 יט כ להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה: ם כי ישאלך
 בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 כא אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים
 כב ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: ויתן יהוה אותות ומפתים
 כג גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: ואותנו
 הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
 כד לאבתנו: ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה
 את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה:
 כה וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני
 א יהוה אלהינו כאשר צונו: ם ז שביעי כי יביאך יהוה אלהיך אל
 הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך
 החתי והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה
 ב גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
 ג החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא
 ד תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר
 את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם
 ה והשמידך מחר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו
 ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש:

י כי גם קדש אתה ליהוה אלהיך בך בחר ויהוה אלהיך דתות
 לו קעם סגולה מפל העמים אשר על פני האדמה : י לא מרבכם
 מפל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל
 העמים : י כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר
 נשבע לאבותיכם תוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדה מביט
 ועבדים מיד פרעה מלך מצרים : סמיר י וידעת כי יהוה אלהיך
 הוא האלהים האל הנאמן שבין הברית והחסד לאהביו ולשמרו
 מצותו האלה דור : י ומשכם לשנאיו אל פניו להאבדו לא יאחר
 לשנאו אל פניו ישלם לו : י ושמרת את המצוה ואת החקים
 ואת המצוות אשר אנכי מצוה היום לעשותם : פ פ פ

י יהיה י ערב תשמעון את המצוות האלה ושמרתם ועשיתם
 אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד
 אשר נשבע לאבותיך : י ואהבה ובכרה וחרפה ובקד פריבטך
 ופריאדמך דגנה ותירשך ויצחקך שגראלפך ועשתות נאך
 על האדמה אשר נשבע לאבותיך דתת קד : י ברוך תהיה מכל
 העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמה : י והכיר יהוה
 ממה פליחלי וכל מצויו מצוים הרעים אשר ידעת לא ישלם בך
 ונתנם בכל שנאיה : י ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לא תחוס עיניך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי כונס
 הוא לך : ס י כי תאמר בכלבך רבים הגוים הנה ממי אכיה
 אוכל דהורישם : י לא תירא מהם וכו' תזכר את אשר עשה
 יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : י הפסת הגדלת אשר יאו
 עיניך והאמת והטפות והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצא
 יהוה אלהיך מן מצרים יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא
 מפניהם : כ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בך עד אבד
 הנשארים והנותרים מפניה : כ לא תעזב מפניהם כי יהוה
 אלהיך בקרבך אל גדול וגורא : י וגש יהוה אלהיך את הגוים
 האל מפניה מעט מעט לא תוכל פלתם מחר פן תרבה עניך תת
 העדה : י ונתנם יהוה אלהיך לפניך והם מחזמה גדלה יד
 השכם : י ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מלחת השמים

כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך כך בחר יהוה אלהיך להיות ו
 לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם ו
 מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל
 העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר ה
 נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית
 עבדים מיד פרעה מלך מצרים: מפטיר וידעת כי יהוה אלהיך ט
 הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
 מצותיו* לאלף דור: ומשגשג לשנאו אל פניו להאבידו לא יאחר י
 לשנאו אל פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים יא
 ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: פ פ פ
 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם יב
 אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד
 אשר נשבע לאבותיך: ואהבך וברכך והרכבך וברך פרי בטןך יג
 ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך
 על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מכל יד
 העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה טו
 ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך
 ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך טו
 נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש
 הוא לך: ס כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה יי
 אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יי
 יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסת הגדלת אשר ראו יט
 עיניך והאמת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך
 יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא
 מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בס עד אבד פ
 הנשואים והנסתרים מפניך: לא תעריך מפניהם כי יהוה כא
 אלהיך בקרבך אל גדול וגורא: * ונשל יהוה אלהיך את הגוים כב
 האל* מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
 השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד כג
 השמדם: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים כד

לֹא־תוֹצֵב אִישׁ בְּפָנָיו עַד הַשְׁמֹדָה אֹתָם : כִּי פָסִילִי אֱלֹהִים
תִּשְׁרֹפוּ בָאֵשׁ לֹא־תִחַמֵּד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְרַת לָךְ פֶּן תִּנָּקֵט
בּו כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא : י וְלֹא־תִבְיֹא תוֹעֵבָה אֶרְבִּיתְךָ
וְהָיִיתָ חָרָם בְּמַחֲוֵי שִׁקְץ וְתִשְׁקָצְנוּ וְתִיָּב יִתְבַּעֲבוּ פִי־חָרָם הוּא : פ
ח " פֶּלֶא־מִצְוֹת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לְמַעַן
תִּחְיוּ וּרְבִיתֶם וּבֹאתֶם וּיְרִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבוֹתֵיכֶם : י וְזָכַרְתָּ אֶת־פֶּלֶא־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה
אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לְמַעַן יִזְכָּרְךָ לְנֶפֶשְׁךָ בְּזֵאת אֶת־אֲשֶׁר
בִּלְבָבְךָ תִּתְּמַר מִצְוֹתֵי אֱ־לֹהִים : י וְעֵנָה וּרְעִיבָה וַיִּצְבֹּק אֶת־
הַמֵּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא־יָדָעוּ אֲבוֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעָךְ כִּי לֹא עָל־
הַלָּחֶם לִבְרוֹי־יְהוָה הָדָם כִּי עַל־פֶּלֶא־מוֹצֵא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם :
י שִׁמְלֶתְךָ לֹא בִלְתָּה מַעֲלִיף וּרְגֵלְךָ לֹא בִצָּקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה :
י וַיִּדְעַתָּ עַם־לִבְבָךָ כִּי כֹאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִי־סִרְיָה : י וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכַּת בְּדַרְכֵי וּלְרֹאֵת
אֹתוֹ : י כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבַאֵשׁ אֶת־אָרֶץ טוֹבָה אָרֶץ גִּתְלִי מִים
עֵינַת וְתִהְיֶה יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר : י אָרֶץ חֹמֶה וְשַׁעֲרָה וּגְפֶן
וְתִנְאֵף וְרִמּוֹן אָרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וְדִבְשׁ : י אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנָּתָהּ
תֹאבֵל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תִחַסֵּר כִּי בָהּ אָרֶץ אֲשֶׁר אֲבִיָּה בְרוֹל
וּמִהֲרָרִיהָ תִּחַצֵּב נְחֹשֶׁת : י וְאַבְלָת וְשִׁבְעַת וּבִרְכַּת אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָךְ : שני " הַשְׁמַר לָךְ פֶּן־
תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכַלְתִּי שִׁמְרֵי מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי וְחֻקֵּי
אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם : י פֶּן־תֹּאכַל וְשִׁבְעַת וּבְתִים טְבוֹים תִּבְנֶה
וְשִׁבְתָּ : י וּבִקְרָךְ וּצְאֹנְךָ יִרְבּוּ וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לָךְ וְכָל אֲשֶׁר־
לָךְ יִרְבֶּה : י וְגַם לִבְבָּךְ וּלְכַחַת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : י הַמּוֹלִיכָה בְּמִדְבָּר וְהַגְדֵּל וְהַנּוֹרָא
נִחַשׁ שִׁרָה וְעִקְרָב וּצְמָאוֹן אֲשֶׁר אִין־מִים הַמוֹצִיא לָךְ מִים מִצּוֹר
הַחֲלָמִישׁ : י הַמַּאֲכִלְךָ מִן בְּמִדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדָעוּ אֲבוֹתֶיךָ לְמַעַן
עֲנֶתְךָ וּלְמַעַן נִסְתָּה לְהִיטִיבְךָ בְּאַחֲרִיתְךָ : י וְאַמַּרְתָּ בִּלְבָבְךָ כִּחִי
וְלִעַם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִּל הַזֶּה : י וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
הוּא הֵנִתָּ לָךְ כָּח לַעֲשׂוֹת חֵיל לְמַעַן תִּהְיֶה אֶת־יְדִירְתּוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
לְאֲבוֹתֶיךָ

כה לא יתיצב איש בפניך עד השמידך אתם: פסילי אלהיהם
 תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש
 כו בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך
 והיית חרם כמהו שקין תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: פ
 א ח כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען
 תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
 ג לאבותיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה
 ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר
 ד בלבבך התשמר מצותו* אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את
 המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתך למען הודיעך כי לא על
 הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם:*
 ד שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
 ה וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך
 ו מיסרך: ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה
 ז אותו: כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים
 ח עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן
 ט ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת
 תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
 י ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
 יא אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: שני השמר לך פן
 תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו
 יב אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים טבים תבנה
 יג וישבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
 יד לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
 טו מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדל והנורא
 נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור
 טז החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתך למען
 יז ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי
 יח ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי
 הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
 לאבתך

לֹא־בָתִּיקָה בְּיוֹם הַהוּא : פ י וְהָיָה אִם־עָלְכֶם תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַּדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הִעַדְתִּי
בְכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֹּאבְדוּן : י כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה כֹּאבִיד מִפְּנֵיכֶם
בֶּן תֹּאבְדוּן עַקֵּב דָּא תִשְׁמַעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : פ ט * שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל אֶתָּה עֹבֵד הַיּוֹם אֶת־יְהוָה לֵבָא לְרֵשֶׁת צוּם גְּדֻלִּים
וְעֲצָמִים כִּמְסָה עֲרִים גְּדֻלָּת וּבִצְרַת בְּשָׁמִים : י עַם־גְּדוֹל וְרַם בְּנֵי
עֲנָקִים אֲשֶׁר אֶתָּה יֹדֵעַת וְאֶתָּה שִׁמְמַת מִי יִתְּצֵב לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק :
י וְיֹדַעַת הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא יִתְּעַבֵּר לִפְנֵיךָ אִישׁ אֶלְהָה הוּא
יִשְׁמִידֵם וְהוּא יִכְנִיעַם לִפְנֵיךָ וְהוֹרֶשֶׁם וְהַאֲבִדְתֶּם מִהֵר כְּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה לָךְ : שְׁלִישִׁי אֶל־תֹּאמַר בְּלִבְכֶּךָ בְּהִדָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אִתָּם (מִלִּפְנֵיךָ לֵאמֹר בְּצַדִּיקְתִּי הִכִּי־אֲנִי יְהוָה לְרֵשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת וּבְרֵשֶׁת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם כִּפְנִיךָ : י לֹא
בְצַדִּיקְתָּךְ וּבִישׁוֹר לִבְכֶּךָ אֶתָּה בָּא לְרֵשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ כִּי בְרִשְׁעָתָה
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם כִּפְנִיךָ וְלִמְעוּ הַקּוֹים אֶת־דִּבְרֹךְ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֹא־בָתִּיקָה לֹא־בָרַם לְצִחָק וּלְעֵרֶב : י וְיֹדַעַת כִּי
לֹא בְצַדִּיקְתָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת
לְרֵשֶׁתָּהּ כִּי עַם־קָשָׁה יִעְרָף אֶתָּה : י זָכַר אֶל־תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר־
הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמוֹתָיוֹם אֲשֶׁר־יִצְאָתָּ (מִן־הָאָרֶץ
מִצֻּרִים עַד־בְּאֵבֶם עַד־הַיַּבֵּשׁ הַזֶּה מִמֶּרְיִם הָיִיתֶם עִם־יְהוָה :
י וּבַחֲרֹב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְּאֲנַף יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶת־כֶּם :
י בְּעַלְתִּי הַהֲרָה לָקַחַת לִוְחֹת הָאֲבָנִים לִוְחֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּתַבְתִּי
יְהוָה עִמָּכֶם וְאֲשַׁב בְּהֵר אֲרָבָעִים יוֹם וָאֲרָבָעִים לַיְלָה לָחֶם לֹא
יָכַדְתִּי וּמִים לֹא שָׁתִיתִי : י וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לִוְחֹת הָאֲבָנִים
כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלִיתֶם כְּכֹל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
עִמָּכֶם בְּהַ כְּתוּב הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּדֶשׁ : י וַיְהִי מִקֵּץ אֲרָבָעִים יוֹם
וָאֲרָבָעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לִוְחֹת הָאֲבָנִים לִוְחֹת הַבְּרִית :
י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוֹם בְּדֵ מִהֵר מִנָּה כִּי שָׁחַת עָמָךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
מִמִּצְרָיִם סֵרוּ מִהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָדֶם מִסִּכָּה :
י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קָשָׁה־
עֲרָף הוּא : י נִרְאָה כְּמֹנִי וְאֲשַׁמִּידֵם וְאֶמְתָּה אֶת־עַמָּם כִּמְתָת
הַשָּׂמִים

לאבתוך כיום הזה: פ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך י
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם העדתי
בכם היום כי אבד תאבדון: כנוים אשר יהוה מאכיד מפניכם ג
כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: פ ט שמע א
ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים
ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים: עם גדול ורם בני ג
ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:
וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך איש אכלה הוא ג
ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר
דבר יהוה לך: ש"שי אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך י
אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ
הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: לא ה
בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת
הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבתוך לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי י
לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עם קשה ערף אתה: זכר אל תשכח את אשר י
הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד המקום הזה מזכרים הייתם עם יהוה:
ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: ח
בעלתי תהרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת ט
יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים י
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה
עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום י
וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית:
ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת י
ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה:
ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה וחנה עם קשה י
ערף הוא: הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת י
השמים

השמים ואֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְנוֹי־עַצְמוֹ וְרֹב מִכְּנוֹ : טו וְאִפֹּי וְאֶרֶץ מִן־
הַהָר וְהַיָּר מִן־הַיָּר בְּעֵר בְּאֵשׁ וְשָׁנִי לִוְחַת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי : טז וְאֶרְאֶה
וְהִנֵּה חֲטֵאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה כִּרְתֶּם מִתֹּר
מִי־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם : יז וְאַתָּפֶשׁ בְּשָׁנִי הַלְחַת
וְאֲשַׁלְּכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאֲשַׁכְּרֶם לְעֵינֵיכֶם : יח וְאַתָּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה
פְּרֹאשְׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֲכָלְתִּי וּמַיִם לֹא
שָׁתִיתִי עַל כִּלְחַטְאֲתְכֶם אֲשֶׁר חֲטֵאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ : יט כִּי יִגְרַמִּי מִפְּנֵי הָאֵל וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עָלֵיכֶם
לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֵי נָם בַּפֶּה הַהוּא : כ ובִּאֲחֶרֶץ
הַתְּאֵנָה יְהוָה כָּאֵד לְהַשְׁמִידוֹ וְאַתָּפֵל גַּם־בְּעַד אֲחֶרֶץ בַּעַת הַהִיא :
כא וְאַתָּחַטְּאֲתְכֶם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לְקַחְתִּי וְאֲשַׁלֵּף אֹתוֹ
בְּאֵשׁ וְאֶפֶת אֹתוֹ טָחוֹן הַיָּמִם עַד אֲשֶׁר־דָּק לְעָפָר וְאֲשַׁלֵּף אֶת־עַפְרוֹ
אֶל־הַנָּחַל הַיָּר מִן־הַיָּר : כב וּבְתַבְעֶרָה וּבְמַסֵּה וּבְכֶרֶת הַתְּאֵנָה
מִקְצָפִים הֵייתֶם אֶת־יהוָה : כג וּבְשֹׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקְדָּשׁ בְּרָנֶל
לְאֹמֶר עֲלוּרְשׁוֹ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרְוּ אֶת־פִּי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הָאֲמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי : כד כִּמְרִים הֵייתֶם
עִם־יהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶתְכֶם : כה וְאַתָּנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים
הַיּוֹם וְאַחֲאֲרָבָעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הַתָּנַפְלָתִי כִּי־אֹמֶר יְהוָה לְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם : כז וְאַתָּפֵל אֶל־יהוָה וְאֲמַר אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי־שֶׁמֶת עִמָּךְ
וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלָה אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה :
כח זָכַר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֲבֹתֶיךָ אֲרִי־קִשֵּׁי־הָעַם
זֶה וְאֲדֹרְשָׁעוּ וְאֶל־חַטְּאוֹ : כט פְּרִיאֲמוֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ
כִּשְׁם מִבְּלִי יִכְלֹת יְהוָה לְהַבְיֹאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבַּר לָהֶם
וּמִשְׁאֲלוֹ אוֹתָם הוֹצִיאָם לְהַמָּתָם בַּמִּדְבָּר : לו וְהֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחַת הַגָּדֹל וּבְזִרְעָה הַנְּטוּיָה : פ רַבִּיעִי יא בַּעַת
הַהִיא אֹמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי פֶסֶל־יָד שְׁנֵי־מוֹתָת אֲבָנִים פְּרֹאשְׁנִים וְעֵדָה
אֲנִי הִתֵּרָה וְעֲשִׂיתָ דָּךְ אֲרוֹן עֵץ : יב וְאַתָּבֵב עַל־הַקָּחַת אֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַקָּחַת הָרָאשִׁים אֲשֶׁר שָׁכַרְתָּ וְשָׁמַתָּ בְּאֲרוֹן :
יג וְאֶעֱשֶׂה אֲרוֹן עֵץ שְׁטִים וְאֶפְסֵל שְׁנֵי־קָחַת אֲבָנִים פְּרֹאשְׁנִים וְאֶעֱד
הַקָּחַת וְשָׁנִי הַקָּחַת בְּיָדֵי יי וּכְתַב עַל־הַקָּחַת כְּמִכְתָּב הָרָאשִׁים אֶת

טו השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: ואפן וארד מן
 טז ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי: וארא
 והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר
 יז מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: ואתפש בשני הלחת
 יח ואשליכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה
 כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה להם לא אכלתי ומים לא
 שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה
 יט להכעיסו: כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם
 כ להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: ובאהרן
 התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא:
 כא ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו
 באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו
 כב אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה
 כג מקצפים הייתם את יהוה: ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
 לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה
 כד אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: *ממרים הייתם
 כה עם יהוה מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני יהוה את ארבעים
 היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד
 כו אתכם: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך
 ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה:
 כז זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם
 כח הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו
 משם מבלי יכולת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם
 כט ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך
 א אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה: פ רביעי בעת
 ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה
 ב אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ואכתב על הלחת את הדברים
 אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון:
 ג ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל
 ד ההרה ושני הלחת בידי: ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את

עֲשֵׂתָהּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּהַר מִתְּנֶה הָאֵשׁ בְּיֹם
הַקֹּהֵל וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֵלַי י' וְאִפֹּי וְאִרְדִּי מִן־הַהָר וְאִשִּׁם אֶת־הַחֶלֶת
בְּאֶזְנוֹ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִי שֶׁם בְּאֶשֶׁר צִוֵּנִי יְהוָה : י' וּבְנִי יִשְׂרָאֵל
נָסְעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנִי־עֲקֹן מוֹסְרָה שֶׁם מֵת אֲהֵרֹן וַיִּקְבֹּר שָׁם וַיִּכְתֹּן
אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו : י' מִשָּׁשׁ נָסְעוּ הַגִּדְגָּדָה וּכְן־הַגִּדְגָּדָה יִטְבַּחַת
אֶרֶץ נַחֲלִי־יָמִים : י' בָּעֵת הַהִוא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת־שִׁבְטֵי דָּלּוּ לְשֵׁאת
אֶת־אֶרְנוֹן בְּרִית־יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁרְתּוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשִׁמּוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה : י' עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לָנוּ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִם־אֲחָיו יְהוָה
הוּא נַחֲלָתוֹ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָנוּ : י' וְאֲנֹכִי עֲמַדְתִּי בְּהַר
פְּרִימִים הָאֵשֶׁתִּים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם
בַּפֶּעַם הַהוּא לֹא־אָבָה יְהוָה הִשְׁחִיתָךְ : י' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם
לָךְ דִּמְסַע לִפְנֵי חָעֵם וַיְבֹאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבֹתְכֶם לָתֵת לָהֶם : פ' הַטָּשׁ יִי וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
שָׂאֵל מַעֲמֹךְ כִּי אִם־לִירָאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַבֵּת בְּכָל־דֶּרֶכָיו
וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלִעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּכָךְ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ :
י' לְשִׁמּוֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֵּי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְרֹאשׁ
לָךְ : י' הוּא לִיתוֹנָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמִי הַשָּׁמַיִם הָאֶרֶץ וּכְל־אֲשֶׁר־
בָּהּ : י' בָּרַק בְּאַבְרָהָם חֶשֶׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּיִצְחָק
אֲחֵרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל־הַגִּזְרִים כִּי־יִם הַזֶּה : י' וּמִלֵּתָם אֶת עֶרְוַת
לְבָבְכֶם וְעֶרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד : י' כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֵשׁ לֹא־יִשָּׂא
כָּל־יָם וְלֹא יִקַּח שָׂחָד : י' עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יָתוֹם וְאַל־מָנָה וְאַתָּה גֵר
לָתֵת לוֹ : י' חַס וְשִׁמְלָה : י' וְאַהֲבָתָם אֶת־יִצְחָק כִּי־גֵרִים הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם : י' אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ תִדְבֹּק וּבְשִׁמּוֹ
תִשְׁרָע : י' הוּא תַהֲלִיךְ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־עָשָׂה : י' תִּהְיֶה אֶת־
הַגִּדְגָּת וְאֶת־הַנּוֹרָאֹת הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיהָ : י' בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ
יִרְדּוּ אֲבֹתָיִךְ מִצְרַיִמָה וְעַתָּה שְׁמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכוֹכְבָיו בְּשָׁמַיִם
לָרֹב : י' וְאַהֲבָתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרָתָ מִשְׁמֶרְתּוֹ וְחֻקֵּי
וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים : י' וַיִּדְעַתָּם הַיּוֹם כִּי : י' לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא־יָדְאוּ אֶת־מוֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גִּדְלוֹ

עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום
הקהל ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת ה
בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ובני ישראל י
נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויבכה
אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה י
ארץ נחלי מים: בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת ה
את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו
עד היום הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה ט
הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר י
כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך: ויאמר יהוה אלי קום יא
לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו את הארץ אשר נשבעתי
לאבתם לתת להם: פ חמישי ועתה ישראל מה יהוה אלהיך יב
שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב יג
לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר יד
בה: רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם טו
אחריהם בכס מכל העמים ביום הזה: ומלתם את ערלת טז
לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי ז
האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר יח
לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ יט
מצרים: את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד וכו תדבק ובשמו כ
תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את כא
הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש כב
ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים
לרב: יא ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו א
ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם כ
אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו
את

אֶת־הַיָּד הַחֲזָקָה וְהַיָּד הַנְּטוּיָה : י וְאֶת־אֶתְלִי וְאֶת־מִשְׁלִי אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְשִׁדְּעָה מִיָּד הַמִּצְרִיִּים וְלִכְד־אֶרְצוֹ : י וְאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
וְהָיָה מִצְרַיִם לְסוּסֵי וּלְרֶכֶב וְלִשְׂטֵן הַצִּיֹּף אֶת־יָדֵי וּבִסּוּף עַד־פְּנֵיהֶם
בְּרַדְפָם אַחֲרֵיהֶם וַיֹּאכְלֵם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : י וְאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָכֶם
בְּמִדְבַר עַד־הַיּוֹם כֹּס עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה : י וְאֲשֶׁר עָשִׂיתָ דָדָתְךָ וּלְאֲבוֹתֶיךָ
בְּנֵי אֲדָמָה בְּיָדֶיךָ אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַעֵם וְאֶת־
בְּתָרֵיכָם וְאֶת־אֲהֻלֵּיהֶם וְאֶת פְּרִי־הַיָּקוֹם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּרָרַב פְּלִי־
וּשְׂרָא : י פִּי עֵינֵיכֶם הִרְאֵת אֶת־אֵת בְּיָמֵיכֶם יְהוָה הַגָּדֵל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ :
י וְשִׁמְרָתָם אֶת־קְדֹשֵׁי הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ
וּבְאֵתֶם וְרִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם גֵּבְרִים שְׂמָחָה לְרִשְׁתָּהּ :
י וְלִמְעַן בְּאֵזְבִּי יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתְךָ כֹּס
לָתֵת לָהֶם וּמִדְּעָם אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדִבְכָּשׁ : י שְׁשִׁי בִּי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲתֶם בְּאִשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יָצָאתָם
מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלֶךָ פָּנֵי הַיָּרֵק : י וְהָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲתֶם יֹאמְרִים לִמְחָה לָּהּ אֶרֶץ אֲנִי הַיּוֹם וּבִקְעֵתָ לְמַטֵּר הַשָּׁמַיִם
תִּשְׁתַּחֲוֶימוּ : י בָּרֶךְ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּלְשָׁ אֶתֶּה תִּמְדָּ עֵינֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְדִינֹת בְּשִׁלֵּחַ וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה : י וְהָיָה אִם־
שִׂמְחָה תִּשְׁמְרוּ וְלֹא־תִמְצְאוּ אֶת־אֲנֹכִי מִצְוֹת אֲתֶם הַיּוֹם לְאֲהַבָּה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא בְּכֹל־לִבְכֶם וּבְכֹל־נַפְשְׁכֶם : י וְנָתַתִּי
מִיָּד אֶת־לִבְכֶם בְּעַתִּי יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דָּגְנֶךָ וְתִירֶךָ וְיִצְהַרְךָ :
י וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשׂוֹדֶךָ לְבִהְמֹתֶךָ וְאֲבִלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ : י וְהִשְׂמִי וְלָכֶם
פְּרוֹיִפְתָּה לְבָרְכֶם וּסְרַתֶם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם : י וְהָיָה אִם־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹתֶם מִתּוֹרָה כִּעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : י וְשִׂמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וְהִשְׁרַתֶם אֹתָם לְאוֹת עֵינֵיכֶם וְיָדְכֶם וְהָיוּ דְמוּטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם :
י וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת־פְּנִיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְכִלְתְּךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : י וּכְתַבְתָּם עַל־מַזְוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
י לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ : י שְׁבִיעִי מִסְּפָר

ג את ידו החזקה וזרעו הנטויה: ואת אתתיו ואת מעשיו אשר
 ד עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה
 להליל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם
 ה ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר עשה לכם
 ו במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה לדתן ולאבירם
 בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת
 בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל
 ז ישראל: כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה:
 ח ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו
 ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
 ט ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 י לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: ם ששי כי הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
 יא משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ
 אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
 יב תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני
 יג יהוה אלהיך בה מרשית* השנה ועד אחרית שנה: ם והיה אם
 שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
 יד את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי
 מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך:
 טו ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם
 פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם
 יו להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
 והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
 יז אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
 נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למוטפת בין עיניכם:
 יח ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
 י בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
 כא למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: ם שביעי מפטיר

כ כפי אס' ימור ת' ימרון את' צד' מצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את' יהוה אלהיכם ולקבל בברית כיו ולדבקה' בו : » והוריש יהוה את' כל' הגוים האלה מפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם : כי כל' מקום אשר תדרוך ברגל גרמך בו לכם יהיה מרחמך והקבנן מן' הנחל נה' יצאת ועל הים האחרון יהיה נב' כם : כי לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומן' א'כם יתן / יהוה אלהיכם על' פני כל' הארץ אשר תה' כריבה כאשר דבר לכם : ס ס ס

כ ראה אנכי נת' לפניכם היום ברכה וקל' : כי את' ירה' אשר תשמעו אל' מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום : כי והקל'ה א' לא תשמעו אל' מצות יהוה אלהיכם וברתם מן' דרך אשר אנכי מצוה אתכם היום לקבל את' אלהים אחרים אשר לא ייעתם : ס ס וה' כי יביאה יהוה אלהיך אל' הארץ אשר' אתה בא' שמה לרשתה ונתתה את' הפרכת על' יתר גרוים ואת' הקל'ה על' יתר עיב' : כי הלא יחמה בעיני הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הפנעני הייב בערבה מור הנבל אשר' אנוי מרה : » כי אתם עבדים את' ה' הן לבא לבשת את' הארץ אשר' יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה : כי ושמרתם לעשות את' כל' החקים וה' משפטים אשר' אנכי נתן לפניכם היום : יב » אלה החקים והמשפטים אשר' תשמרון לעשות בארץ אשר' נתן יהוה אלהיך ארצה זבת חן וירשתה כל' הימים אשר' יאתם היום על' הארץ : כי אבד תאבדון את' כל' חמקמות אשר' עבדו' עם הגוים אשר' אתם יורשים אתם את' אלהיהם על' החקים הרמים ועל' הנפשות והתת פד' יתן ר' עני : כי ונתתם את' מוצחם ושבחתם את' כבודם כי שיהם תשרפון באש ופס' ילי אלהיהם תמדעון ואבדתם את' גוים מן' המקום ההוא : כי לא יעשיון פן ליהוה אלהיכם : כי אבדו' חמקום אשר' יבחר יהוה אלהיכם מפ' שבטיכם קיומם א' יתנו : כי ושבכו תהיו וביאת שמה : כי והבאתם שמה על' כב' ונ' חיקם ואת' מעש' תיכם ואת' תרופת ידכם וגו' ויכם ונדבתים

כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה כב
 אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו
 ולדבקה בו: וחוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם כג
 וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: כל המקום אשר תדרך כד
 כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת
 ועד הים האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב איש בפניכם כה
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
 תדרכו בה כאשר דבר לכם: ס ס ס
 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה כו כז
 אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
 אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם כח
 וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
 אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ס והיה כי יביאך יהוה כט
 אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
 הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא חמה ל
 בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב
 בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: כי אתם עברים את לא
 הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים לב
 ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: * יב אלה החקים א
 והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
 אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה:
 אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר ג
 אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות
 ותחת כל עין רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את ג
 מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם
 את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: ד
 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם ה
 לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: * והבאתם שמה ו
 עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
 ונדבתיכם

ונדבתים ובכרת בקרבם וצאכם : י ואכלתם-שם לפני יהוה
 אלהיכם ושמתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכה
 יהוה אלהיך : ה לא תעשון פכל אשר אנחנו עשים פה היום איש
 פלתי-ער בעיניו : ו כי לא-באתם עד-עתה אלי-המנוחה ואר-
 הנוחה אשר-יהוה אלהיך נתן לך : ו גברתם את-החרון
 וי-בתם בארץ אשר-יהוה אלהיכם מנחיל איכם והלית לכם
 מפד-איביכם מסביב וישבתם-טח : ז שני י והיה המקום אשר-
 יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את פד-אשר
 אנכי מצוה אתכם עודתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם
 וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה : י ושמתם לפני יהוה
 אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם וחלוי אשר
 בשעריכם פי אין לו חלק ונחלה אתכם : יא השמר לך פורתעלה
 עלתיך בכל-מקום אשר תראה : יב כי אם-במקום אשר-יבחר
 יהוה באחד שבטיה שם תעלה עלתיך ושם תעשה פד אשר
 אנכי מצוה : יג וירק בכל-אות נפיה תזבח ואבלת בשר בברפת
 יהוה אלהיך אשר נתן-לך בכל-שעריך בטמא והטהור ואכלנו
 בצבי וכ-י : יד רק הדם לא תאכלו על-הארץ תשפכו פמים :
 י לא-תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצחקך ובכרת
 בקרך וצא-י ובנדריה אשר תדר ונדבתך ותרומת ידך : יז כי
 אם-לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו אתה ובניך ובתך ועבדך ואמתך וחלוי אשר בשעריך ושמת
 לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך : יח השמר לך פן-תעזב את-
 חלוי פד-ימך על-אדמה : יט כי-ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך
 באשר דבר-יך ואמרת אכלה בשר פירת-אדמה נפשה לאכל בשר
 בכל-אות נפשה תאכל בשר : כא כי-ירחק ממך המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצא-י אשר
 נתן יהוה לך באשר ציתך ואכלת בשעריך בכל אות נפיה :
 כב אך באשר יאכל את-הצבי ואת-האיל פן תאכלנו הטמא
 והטהור יחדו ואכלנו : כג חזק לבגתי אכל הדם כי הדם הוא
 הנפש ולא-תאכל הנפש עם-הבשר : כד לא תאכלנו עד-הערב
 תשפכו

וינדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה
 אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך
 ה' יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנהנו עשים פה היום א' ש'
 ט כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל
 י הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן
 וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
 יא מכל איביכם מסביב וישבתם במח: שני והיה המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר
 אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם
 יב וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה
 אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
 יג בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה
 יד עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום- אשר יבחר
 יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר
 טו אנכי מצוך: רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת
 יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו
 טז כצבי ובאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים:
 יז לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת
 יח בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי
 אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת
 יט לפני יהוה אלהיך בכל משלך ירך: השמר לך פן תעזב את
 כ הלוי כל ימך על אדמתך: ס כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
 כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאווה נפשך לאכל בשר
 כא בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר
 נתן יהוה לך כאשר צויתך* ואכלת בשעריך בכל אות נפשך:
 כב אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא
 כג והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
 כד הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ

תשפכנו

*חסר י"ד

תשפכנו כמים: כה לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כיר
 תעשה היטב בעיני יהוה: כ בך קדשך ייש ייהיו לך וגדריך
 תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: כו וישית עליך
 הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח
 יהוה אלהיך והבשר תאכל: כז שמר ושמעת את פל דברים
 האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם
 כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כח שיש כ כירכרית
 יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם כפניך
 וירשת אתם וישבת בארצם: לו השמר לך בן הנקש אחריהם
 אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאתיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה אתי אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא לא תעשה כן
 ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי
 גם את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש לא הם: יג את כל
 הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תתם
 עליו ולא תבוע ממנו: פ כ ייקום בקרבך נביא או חלם חלום
 ונתן אליך אות או מופת: י ובא האות והמופת אשר ידבר אליך
 לאמר נבא אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם:
 י לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל החולם החלום ההוא
 כי מופת יהיה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אלהים אתי יהוה
 אלהיכם בכל דבבכם ובכל נפשכם: יא אחרי יהוה אלהיכם תלכו
 ואתו תיראו ואת צותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תירדו ובו
 תדבקו: י והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר
 סרה עדי יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפוך
 מבית עבדים לר דתך מן הדבר אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה
 ובגדת הרע מקרבך: ס י כי יסיתך א צוה בראשך או בנה או
 בתך או אשת חתך או רעה אשר פנשה בפסח לאמר נבא
 ונעבדה אלהים אחרים אשר לא יד ת אתה ואבותיך: יא מאדתי
 העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה
 הארץ וגדקצה הארץ: יא לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא
 תחוס עינה עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: י כי הרג פהרגנו

תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריו כי כה
 תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשין אשר יהיו לך ונדרים כי
 תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיו כי
 הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחך ישפך על מזבח
 יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים כי
 האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריו עד עולם
 כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: ם שלישי כי יכרית כט
 יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך
 וירשת אתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם ל
 אחרי השמים מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן לא
 ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי
 גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: יג את כל כ
 הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף
 עליו ולא תגרע ממנו: פ כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום כ
 ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך כ
 לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם:
 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא ד
 כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה
 אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ה
 ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו
 תדבקו: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר י
 סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפוך
 מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה
 ובערת הרע מקרבך: ם כי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או י
 בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה
 ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתך ואבתך: מאלהי ח
 העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה
 הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא ט
 תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו י

יָדָהּ תַּהֲיִיהֶיבוּ בְּרֹאשׁוֹנָה לַחֲמוֹתָיו וְיִד כְּלֵהֶעַם בְּאַחֲרָנָה : י"א וּמִקִּדְמוֹ
בְּאֲבָנִים וּמֵת כִּי בִקִּישׁ לַהֲדִיחָה מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיהָ הַמּוֹצִיָּהָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : י"ב וְכֹל־יִשְׂרָאֵל יִקְרְעוּ וְיִרְאוּן וְלֹא־יִוָּסְפוּ
לַעֲשׂוֹת כַּדְּבָר הַזֶּה בְּקִבְּךָ : ס י"ג כִּי־תִשְׁמַע בְּאַחַת
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן יָד לְשֹׁבֵת שָׁם לֵאמֹר : י"ד יֵצְאוּ
אֲנָשִׁים בְּנֵי־כְלָעַל מִקִּרְבְּךָ וַיְדִיחוּ אֶת־יְשֻׁבֵי עִירָם לֵאמֹר
נָלַכְהָ וְנִעֲבָדָהּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־דַעְתָּם : י"ה וְדַרְשֵׁת
וְחִקְרֵת וְשֹׂאדָת הַטֵּב וְהַנָּה אִמָּת נִכְוֹן הַדְּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה
הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ : י"ז הִכָּה תִפֹּה אֶת־יְשֻׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־יָחִיב
הַחֵרֶם אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֻׁרֶיהָ וְאֶת־כָּל־מִתָּהּ לְפִי־חֶרֶב : י"ח וְאֶת־כָּל־
שְׁלָלָהּ תִּקְבְּלוּ אֶל־יְתוֹד רַחֲבָה וְשַׁרְפֶתָהּ בְּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־
שְׂדֶהָ כָּלִיל לַיהוָה אֵל הָיִךְ וְהִיתָה תֵּל עֵינָם לֹא תִבְנֶה עוֹד :
י"ט וְלֹא־יִדְבַק בְּיָדְךָ מְאֻמָּה מִזֵּה־חֵרֶם לִמְעַן יָשׁוּב יְהוָה מִכָּחָר אִפּוֹ
וְנָתַתְּ לָהּ רַחֲמִים וְרַחֲמֶיךָ וְהִרְבֵּךְ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם : י"י כִּי
תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָמַר
כִּי־יָדָהּ לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר גִּיעַיִן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : ס י"ב יֵשׁ יִד " בְּנִים
אֲתָם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְּגַדְּדוּ וְלֹא־תִשְׁכַּחוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם
לְמֵת : י"ג כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְכָל בְּתֵר יְהוָה קִהוּת
לֹא לְעַם כְּגֹלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה : ס י"ד לֹא תֹאכַל
כָּל־תּוֹעֵבָה : י"ה וְאֵת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׂוֹר שֶׁלָּה כֶּשֶׂא יִסּוּשָׁה
עֵזִים : י"ז אֵיךְ וְצִבִּי וְחִכּוֹר וְאֶקֶי וְדִישׁ וְתֹאז וְזֹמֶר : י"ח וְכָל־בְּהֵמָה
מִפִּרְכַּת פִּרְכָּה וְשִׁמְעַת שִׁמְעַת עֵתִי פְרוֹסוֹת מַעֲלֵת גִּרָה בְּבֵהמָה אֹתָהּ
תֹּאכְלוּ : י"ט אֵיךְ אֹתָהּ לֹא תֹאכְלוּ כִּמְעַלֵּי הַגֶּרֶה וּכְמִפְרִסֵּי הַפְרוֹסָה
וְשִׁסּוּיָהּ אֶת־הַגִּמְדִּי וְאֶת־הָאֲרָנָכָה וְאֶת־הַשִּׁפּוֹ כִּי־מַעֲלָה גִרָה
הִמָּה וּפְרוֹסָה לֹא הַפְרִיסוּ טַמְאִים הֵם לָכֵם : י"י וְאֶת־הַחֲחֹזִיר כִּי־
מִפְרִיס פְרוֹסָה הוּא וְלֹא גִרָה טַמְאָה הוּא לָכֵם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
וּבְנִבְלָתָם לֹא רִגְעוּ : ס י"ג אֹתָהּ תֹּאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּנִים כָּל
אֲשֶׁר־לֹו סִנְפִיר וְקִשְׁרֵשׁ תֹּאכְלוּ : י"ד וְכָל אֲשֶׁר אֲוִי־לֹו סִנְפִיר
וְכִשְׁקִישֵׁת לֹא תֹאכְלוּ מִכָּא הוּא לָכֵם : ס י"ה כִּדְצֹפּוֹר מִזֵּה־הָאֲכָלוּ :
י"ו וְאֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ מִדָּם הַנֶּשֶׁר וּהַפָּרֶם וְהַעֲזוּנִיָּה : י"ז וְהָרָא וְאֶת־

א ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה : וסקלתו
ב באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
ג מצרים מבית עבדים : וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו
ד לעשות כדבר הרע הזה בקרבך : ם כי תשמע באחת
ה עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר : יצאו
ו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר
ז נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם : ודרשת
ח וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשית התועבה
ט הזאת בקרבך : הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב
י החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב : ואת כל
יא שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל
יב שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד :
יג ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו
יד ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתך : כי
יז תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
יח מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך : ם רביעי ידבנים
יט אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
כ למת : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך וכך בחר יהוה להיות
ג לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה : ם לא תאכל
ד כל תועבה : זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה
ה ו עזים : איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר : וכל בהמה
ו מפרסת פרסה ושסעת שמע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
ז תאכלו : אך את זה לא תאכלו מריעלי הגרה וממפריסי הפרסה
ח השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה
ט המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם : ואת החזיר כי
י מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבישרם לא תאכלו
יא ובנבלתם לא תגעו : ם את זה תאכלו מכל אשר במים כל
יב אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר
יג וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם : ם כל צפור טהרה תאכלו :
יד וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה : והראה ואת
האיה

האלה והדירה למינה : י ואת כל ערב למינו : * ואת בת העונה
ואת התחמם ואת השוף ואת הנזין למינהו : * את החסם ואת
הנשוף והתנשמת : * והקאת ואת הרחמה ואת השוף : *
* והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעמק : * וכל שרין
העוף ממא הוא לכם לא יאכלו : * כל עוף מהור תאכלו : * לא
תאכלו כדנבזה דג אשר בשעריה תתננה ואכלה או מכל דגברי
פי עם קדוש אתה ליהוה : * ליתקף לא תבשר גדי בחלב אמו : *
חמשי * ג ישר תעשר את כל תבואת זרעה היצא השנה שנה
שנה : * י ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן
שמו שם מעשר דגנה תירשה ויצחק ובכרת בקר וצאנה למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים : * י וכל יורב כמקד
הדך כי לא תוכל שאתו פיירחק כמקד המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם פי יברכה יהוה אלהיך : * י ונתתה בכסף
וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו : * י ונתתה הכסף בכל אשר תאנה נפשך בבקר ובצאן ובין
ובעבר ובכל אשר תשאלה נפשך ואכתת שם לגי יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך : * י והרי אשר בשעריה לא תעזבו פי און
לו חק ונחלה עמך : * י מקצה * שלש שנים תוציא את כל
מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך : * י ובא חלו פי
או יל חלק וחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו וישבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכי מעשה ידך אשר
תעשה : * י שש מז * בקץ עבד שנים תעשה שמטה : * י וזה
דבר השפוט שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא
יגש את דערו ואת אחיו פי קרא שמטה ליהוה : * י את הנכרי
תגש ואשר יהיה דך את אחיך תשטט ידך : * י אפס פי לא יהיה
דך אביון פי ברכה יברכה יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
דך נחלה לרשתה : * י רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר גזשות את כל חמסות הוא אשר אכי מצוה ביום : * י פר
יהוה אלהיך ברכה פאשר דבר ידך והעבדת גנים רבים ואתה
לא בעבדת ומשדת בגנים רבים יבך לא ימשלו : * י פי יהיה בך

האיה והדיה למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה יד טו
ואת התחמם ואת הערף ואת הנץ למינהו: את הכוס ואת טו
הינשוף והתנשמת: והקאת ואת הרחמה ואת השלך: יז
והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעמלף: וכל שרץ יח יט
הערף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא כ כא
תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: פ
המישי עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה כג
שנה: ואבלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן כג
שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך כד
הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף כה
וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן ובין כו
ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואבלת שם לפני יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין כז
לו חלק ונחלה עמך: ם מקצה שלש שנים תוציא את כל כח
מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי כט
אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
תעשה: ם ששי טו מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה א כ
דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא
יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי ג
תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה ד
בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה: רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך ה
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי ו
יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה
לא תעבט ומשלת בגוים רבים וכך לא ימשלו: ם כי יהיה כך
אביון

אביון מִיֶּחֶד אֶחָיו בְּאֶחָד שְׁנֵי יָדָיו בְּאַרְצָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִתֵּן
 לָךְ לֹא רָצִין אֶת־לִבְכָּךְ וְלֹא תִקַּח אֶת־יְדֶיךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן׃
 חֲכִימָה הִיא תִפְתַּח אֶת־יְדֶיךָ לוֹ וְהֶעֱבַט תַּעֲבִיטֵנוּ הִיא מַחֲסוֹ אֲשֶׁר
 יִחַסֵּר לוֹ׃ הִשְׁמַר לָךְ פְּרִי־יְהוָה דְּבַר עַם־לִבְכָּךְ בְּלֹא־לֹאמֹר
 מִרְבֵּה שְׁנֵי־יָדַי שְׁנֵי־הַשֵּׁן שֶׁנֶּת הַשֵּׁן שֶׁהִיא וְרַעַה עֵינֶךָ בְּאֶחָד הָאֲבִיוֹן וְלֹא
 תִתֵּן לוֹ וְקִרְא עָלֶיךָ אֱלֹהֵי וְיִהְיֶה בְךָ חֲטָא׃ יִתֵּן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־
 יִבֹּעַ לִבְכָּךְ בְּתִתֶּךָ לוֹ כִּי בְגִלָּה הַדְּבַר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ׃ יי כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיוֹן מִקִּרְבֵּי הָאָרֶץ
 עַל־פִּי אֲבִי מִצִּוְךָ לֵאמֹר פֶּתַח תִּפְתַּח אֶת־יְדֶיךָ לְאֶחָד מֵעֲנִיךָ
 וְלֹא־בִינְךָ בְּאֶרֶץ׃ ס יי פִּרְיִימְכֶם לָךְ אֶחָד הַיְבֵרִי אוֹ הַיְבֵרִי
 וְעַל־כֵּן שֵׁשׁ־שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחֵנוּ חֲפָשִׁי מַעֲמָד׃ וְכִי־
 תִשְׁלַחֵנוּ חֲפָשִׁי מַעֲמָד לֹא תִשְׁלַחֵנוּ רִיקִם׃ יי הַעֲנִיךָ תַּעֲנִיךָ לוֹ
 מִצִּאֲהָ וּמִמָּוֶנָה וּמִקִּרְבֵּי אֲשֶׁר בְּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן־לוֹ׃
 טו וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְפָן
 אֲנִי מִצִּוְךָ אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה הַיּוֹם׃ יי וְיִהְיֶה פִּרְיֵאמֶר אֶלֶיךָ לֹא אֵצֶא
 מִמַּעֲמָד כִּי אֶחָדְךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ פִּיטוֹב לוֹ עֲמָד׃ יי וְלִקְחַת אֶת־הַמִּרְצָע
 וְנִתְתָה בְּאֶזְנוֹ וּבִדְלֶת וְהָיָה לָךְ עֶבֶד עוֹלָם וְאֵת הָאֲמָתֶךָ תַּעֲשֶׂה־
 כֵּן׃ יי לֹא־יִהְיֶה בְּעֵינֶךָ בְּשִׂרְחָךְ אֲתוֹ חֲפָשִׁי מַעֲמָד כִּי מִשְׁנֵה שִׁכְרִי
 שְׂכִיר עֲבָדְךָ שׁ׃ שְׁנִים וּבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ פ
 שְׁבִי יי פִּרְיֵה־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְצִאֲךָ־הַזָּכֹר תִּקְדִּישׁ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבֹכֶר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגֹּז בְּכוֹר צֹאנְךָ׃
 י רִפְנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֵנוּ שְׁנֵה בִשְׁנֵה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ׃ יי וְכִי־יִהְיֶה כֹּה מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר פֶּל מוֹם רָע לֹא
 תִזְכְּלֵנוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ יי בְּשִׁעְרֶךָ תֹאכְלֵנוּ הַטָּמֵא וְהַטְהוֹר יַחְדוֹ
 בְּצִבִּי וּבְאֵיךְ׃ יי בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכְלֵ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֵנוּ פְּסִים׃ פ
 טז שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאֲבִיב וְעָשִׂיךָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ
 הָאֲבִיב הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לְדָה׃ יי וְזָבַחַת פֶּסַח לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ צֹא וּבִקֵּר בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשָׁבוֹן שְׁמוֹ שֵׁם׃ יי לֹא־
 תֹאכְלֵ לֵלִי חֲמִין שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכְלֵ־עָלָיו מִצֹּת לֶחֶם עֲנִי כִּי
 בַחֲפוּן יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם דָּמָעֵן תִּזְכֹּר אֶת־יָוִם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם

אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהיה אלהיך נתן
 לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ירך מאחיק האביון :
 ה כי פתח תפתח את ירך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
 ט יחסר לו : השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
 קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיק האביון ולא
 י תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא : נתון תתן לו ולא
 ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך
 יא בכל מעשך ובכל משלח ירך : כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
 על בן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ירך לאחיק לעניך
 יב ולאבינך בארצך : ס כי ימכר לך אחיק העברי או העבריה
 יג ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך : וכי
 יד תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם : העניק תעניק לו
 מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו :
 טו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על בן
 טז אנכי מצוך את הדבר הזה היום : והיה כי יאמר אליך לא אצא
 יז מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך : ולקחת את המרצע
 ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה
 יח כן : לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר
 שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה : פ
 יט שביעי כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר הקדוש
 ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך :
 כ לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
 כא אתה וביתך : וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא
 כב תזבחנו ליהוה אלהיך : בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו
 כג בצבי וכאיל : רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים : פ
 כד מז שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש
 כה האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה : וזבחת פסח ליהוה
 כו אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם : לא
 תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי
 כז בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ
 מצרים

מִצֻּרִים כָּל יְמֵי חַיָּיָה : וְלֹא־יִרְאֶה לָּךְ שׂאֵר בְּכָרֶיךָ שִׁבְעַת
 יָמִים וְלֹא־יִזְנֶן מִזֶּה־בְּשִׁיר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבַּי בַּיּוֹם הַרְאִישׁוֹן לְבָקֶר :
 הָאֵל תּוֹכֶ׃ לְזִבְחֵךְ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֵי אֲשֶׁר־יִרְוֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָּךְ : וְכִי אִם־אֵלֶיךָ וּמִן אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם
 תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּעֶרְבַּי כִּכְּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מִזְרֵיד : זֹאתָ כִּמְצֻרִים :
 וּבִשְׁלֹתָ וְאִכְלָתָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּוֹפְנִיתָ בְּבָקֶר
 וְהִקְרַבְתָּ לְאֱלֹהֶיךָ : ה' שְׁשַׁת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּבָיִם הַשְּׂבִיעִי
 עֲצֹרָת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מִלֻּאכָה : ׀ שִׁבְעָה שִׁבְעַת
 תִּכְפֹּר־לָּךְ מִחַל חֲרָמֶשׁ בַּקָּמָה תַּחֲלִי לְכַפֹּר שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת :
 וְעֲשִׂיתָ חֹג שִׁבְעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יָדְךָ אֲחֵר תִּתֵּן
 בְּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : ׀ וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָהּ
 וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעִבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם
 וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן
 שְׁמוֹ שָׁם : ׀ וְזָכַרְתָּ פֶי־עַבְדְּךָ הָיִיתָ כִּמְצֻרִים וְשִׁמַּרְתָּ וְעֲשִׂיתָ אֶת־
 הַחֻסִּים הָאֵלֶּה : פ' מִפְּטוֹר יִחַג הַסֶּבֶת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעָה יָמִים
 בְּאַכְפֹּךְ כִּגְרִנָּה וּמִיִּקְבֶּךָ : ׀ וְשִׂמַּחְתָּ בַחֲנֹךְ אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ
 וְעִבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ :
 ׀ שִׁבְעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי
 יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהִיִּיתָ ׀ לָּךְ
 שִׂמָּח : ׀ שְׁלוֹשׁ פְּעֻמִּים ׀ בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל־זָכוֹר אֶת־פְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחֹג הַמִּצֹּת וּבְחֹג הַשְּׂבִיעֹת וּבְרֹג
 הַסִּבּוֹת וְלֹא יִרְגֶּה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיָּה : ׀ אִישׁ כִּמְתַּנֵּת יָדוֹ כְּבִרְכַּת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַתְּ לָּךְ : ׀ ׀ ׀

י' שְׁפִטִּים וְשִׁמְרִים תַּתִּילָךְ בְּכָל־שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָּךְ לְשִׁבְטֶיךָ וּשְׁפִטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צָדֵק : ׀ דֹּא־
 תִּטָּה מִשְׁפָּט לֹא תִּכְיֹר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שָׂחַד כִּי תִשְׁחַד יְעוֹל עֵינִי
 חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבַר־יָדִיקָם : ׀ צָדֵק צָדֵק תִּדְרֹף לִעֲוֹת תַּחֲיֶה
 וְרִשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ : ׀ ׀ לֹא־תִמָּן לָּךְ
 אֲשֶׁרָה פִלְעֵץ אֲצִל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־יָדְךָ : ׀ וְלֹא־
 תָקִים לָּךְ מִצְבָּה אֲשֶׁר שָׂא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : ׀ יז ׀ לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה

מצרים כל ימי חיך : ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ה
 ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר :
 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן ה
 לך : כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם ה
 תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים :
 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר ו
 והלכת לאהליך : ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי ה
 עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה : ס שבעה שבעת ה
 תספר לך מההל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות :
 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן
 כאשר יברכך יהוה אלהיך : ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה יא
 ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
 שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את יב
 החקים האלה : פ מפטיר חג הסכת תעשה לך שבעת ימים י
 באספך מגרנך ומיקבך : ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך י
 ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יו
 יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך
 שמח : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה יו
 אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג
 הסכות ולא יראה את כני יהוה ריקם איש כמתנת ידו כברכת יז
 יהוה אלהיך אשר נתן לך : ס ס ס
 שפטים ושטרים נתן לך בכל שיעריך אשר יהוה אלהיך נתן יח
 לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק : לא יט
 תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני
 חכמים ויסלף דברי צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה כ
 וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : * ס לא תטע לך כא
 אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך : ולא כב
 תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך : ס יז לא תזבח ליהוה א
 אלהיך ילי

אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֶׁה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מִוּם כֹּל דָּבָר רָע כִּי תֹעֵבֶת יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ הוּא : ס - כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה אִישׁ אוֹאִישָׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הַחֶבֶע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּעֵבֶר בְּרִיתוֹ : י וְיִהְיֶה וְיַעֲבֹד אֵלֶּה ס אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם
וְלַשֶּׁשִּׁשׁ : א לֵבָיִת אוֹ לְכָל־צִבְיָא הַיִּימִים אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי : י וְהִגִּד
לָךְ וַיִּמְעַת וְהִרְשֵׁת הַיָּמִב וְהִנֵּה אָמַת נָכוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂה הַתְּנוּעָה
הַזֹּאת בִּישְׂרָאֵל : י וְהוֹצֵאת אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־
הָאִשָּׁה וּסְקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים יָמָתוּ : י עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה
עֵדִים וַיָּמָת הַמָּת לֹא יוֹמָת עַל־פִּי עַד אֶחָד : י יְד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ
בְּרָאשֹׁנָה לְהַמִּיתוֹ וְיֵד כִּלְהֻעָם בְּאַחֲרֹנָה וּבַעֲרַת הָרָע מִקִּרְבְּךָ : ס
כִּי יִפְדָּא כִּמְלָךְ דָּבָר לְשִׁשְׁשֹׁת בְּיֹדֶיךָ : י לָדֶם בְּיֹדֶיךָ לְדִין וּבִיּוֹ
נָגַע לִנְגַע דָּבָרִי רִיבִית בְּשְׁעָרֶיךָ וְקָמַת וְעָלִית אֶל־הַמִּסָּדִים אֲשֶׁר
יִבְחַר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : ס וּבָאת אֶל־הַפְּתָחִים הַגָּדוֹל וְאֶל־הַשִּׁשִּׁשׁ
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְהִרְשֵׁת וְהַגִּידוּ לָךְ אֵת דָּבָר הַמִּשְׁפָּט :
י וְעָשִׂית עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן־הַמִּסָּדִים הַהֵם אֲשֶׁר יִבְחַר
יִהְיֶה וְשִׁמַּת לַעֲשׂוֹת כֹּכֵל אֲשֶׁר יִזְרוּךְ : י עַל־פִּי תִתּוּרָה אֲשֶׁר
יִזְרוּךְ וְעַל־הַשִּׁשִּׁשׁ אֲשֶׁר־יִזְרוּךְ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִיֶּדֶךָ דָּבָר
אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וְשְׂמָאל : י וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כִּזְרוֹן לְבַבְתִּי
שָׁמַע אֶל־הַכְּהֵן הָעֹלֵד לְשִׁרַת שֵׁם אֱתִיָּה הָ אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשִּׁשִּׁשׁ
וַיָּמָת הָאִישׁ הַהוּא וּבַעֲרַת הָרָע מִישְׂרָאֵל : י וְכִד־הָעָם יִשְׁמְרוּ
וַיִּרְאוּ וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד : ס שְׁנֵי י כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבַּתָּהּ בָּהּ וְאָמַרְת אֵל־מֶה עָלִי מֶלֶךְ
כִּכְל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבִתִּי : י שׁוֹם תִּשִּׂים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר
יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקִּרְב אֲחִיָּה תִשִּׂים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תִבְכֹּד לְתַת
עֲלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אֱלֹהֶיךָ הוּא : י וְכִי לֹא־יִרְבֶּה־לּוֹ סוֹסִים
וְלֹא־יִשָּׁב אֶת־הָעָם מִצְרִימָה רִמְעָן תִּרְבּוֹת כּוֹס וַיִּתְּה אָמַר לְכָכ
לֹא תִסְפּוּ לָשׁוּב בְּדֶרֶךְ הַזֶּה עוֹד : י וְלֹא־יִרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יִסּוּר
לְבָבוֹ וְכִסֵּה וְהָב לֹא יִרְבֶּה־לּוֹ מֶלֶךְ : י וְהָיָה כִּשְׁבָתוֹ עַל כִּפְּא
מִמְלָכְתּוֹ וְכָתֹב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר סִדְרָנִי

אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה
 ב אלהיך הוא: ס כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
 ג אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם
 וילשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד
 לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
 ד הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא
 אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את
 ז האשה וסקלתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה
 ז עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו
 בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: פ
 ח כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין
 נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
 ט יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט
 אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
 י *ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר
 יא יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: * על פי התורה אשר
 יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך העשה לא תסור מן הדבר
 יב אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי
 שמע אל הכהן העמד לשרת יי' אה יהוה אלהיך או אל השפט
 יג וזאת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו
 יד ויראו ולא יזידון עוד: ס שני כי תבא אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך
 טז ככל הגוים אשר סביבתי: שוב תשים עליך מלך אשר יבחר
 יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת
 טז עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים
 ולא ישיב את העט מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם
 יז לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור
 יח לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כישבתו על כסא
 ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
 הכהנים

הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם: * וְהִיתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כְּלִימֵי חַיִּיךָ לְמַעַן יִזְכָּר
 לִירְאֵה אֱתֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת־בְּרִית הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־
 הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְעִשְׂתָּם: * כְּבַלְתִּי רוּסִי לְבָבוֹ מֵאֲחִיו וְלִבִּילְתִּי סוּר
 מִן־הַבְּיָאָה וּמִן־וְשִׁמְאוֹל לְמַעַן יֵאָלֶּה יָמָיו עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו
 בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל: * יח שְׁלִישִׁי * לֹא־יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־נֶגֶם
 לְנוֹ תֶּלֶק וְנִחְלָה עִם־יִשְׂרָאֵל: * שִׁי יְהוָה וְנִחְלָתִי יִאֲבָלוּ: * י וְנִחְלָה
 לֹא־יִהְיֶה־לּוֹ בְּקֶרֶב אֲחִיו יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר־לּוֹ: * י וְהָ
 יְהוָה מִשְׁפָּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זִכְתִּי הַזֹּכֵר אֲבִי־יִשָּׁה
 וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזֶּה הַזֶּה וְהַלְוִיִּים וְהַקֹּהֵל: * י ראשִׁית דִּגְנוֹ תִּירֶשֶׁת וְיִצֵּתָהּ
 וְרֹאשִׁית גֶּזֶז אֶלֶּה תִּתִּי־לּוֹ: * כ פִּי כו בַּח־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכֶּל־יְבִטְוֶה
 לְעַמֶּד לְשֶׁרֶת בְּשִׁבְיוֹתָהּ הוּא וּבָנָיו פְּלִיְהִימִים: * ס רִבְעִי וְכִיבֹא
 הַלְוִי מֵאֶחָד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא גֵר שָׁם וּבֹא בְּכָל־
 אֵיזֶה נֶפֶשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בַּח־יְהוָה: * י וְיָרַת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיו
 כְּכִי־אֲחִיו הַלְוִיִּים הַיִּזְרָדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה: * ח חֶלֶק כְּחֶלֶק יִאֲבָלוּ
 לְבָד מִמֶּנְהֶם עַל־הָאֲבוֹת: * ס כִּי אָתָּה בֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבֶת הַגִּיִּים הָהֵם: * י לֹא
 יִמָּצֵא בְּךָ מַעֲבִיר בְּנוֹזֵבֶתוֹ כְּאִשׁ קָסָם קָסָמִים מַעֲוָנוֹ וּמִנְחַשׁ
 וּמִבְשָׁף: * י וְחֹבֶר חֹבֶר וְשָׂאֵל אוֹב וִידְעָנִי וְדָרַשׁ אֱלֹהִימָתִים: * י כִּי־
 תוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהִים וּבִגְלָל תוֹעֵבֶת הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מוֹרִישׁ אוֹתָם מִיָּדְךָ: * י תָּמִיד תִּהְיֶה לִּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: * חֲמִישִׁי
 * כִּי הַיּוֹם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֲנִי־עֹנֶנְכֶם וְאֲנִי־קָסָמִים
 יִשְׁמְעוּ וְאָתָּה לֹא כֹן נָתַן לָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: * י נָבִיא מִקֶּרְבְּךָ
 מֵאֲחֶיךָ כְּמִנִּי יֵקֶם לָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲלָיו תִּשְׁמָעוּן: * י כָּל־אֲשֶׁר־
 שָׁאֵלָת מִלִּפְנֵי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּח־בֶּרֶךְ בְּיוֹם הַקֹּהֵל לֹא־אֵסַף
 לְשִׁמְעֵל אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶת־הָאִשׁ הַגּוֹלָה הַזֹּאת לֹא־תִרְאֶה
 עוֹד וְלֹא אָמוֹת: * י וְאֲשֶׁר יְהוָה אֲלֵי הַיָּם בְּנוֹ אֲשֶׁר־דִּבְּרוּ: * י נָבִיא
 יָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כְּמוֹת וְהִתִּי דְבָרֵי בְּפִיו וְדִבֶּר אֲלֵיהֶם
 אֶת־כָּל־דְּבָרֵי אֲצִוָּנוֹ: * י וְהִוָּה דְּאִישׁ אִשֶּׁר לֹא־יִשְׁמָע אֶת־דְּבָרֵי אֲשֶׁר
 יִדְבֹּר בְּיָמָיו אֲנֹכִי אֲדַרְשׁ מֵעַמּוֹ: * כ אֵךְ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יוֹד לְדַבֵּר
 דִּבָּר בְּשֵׁם יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־אֵוִיתִיו לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר יִדְבֹּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים

הכהנים הלויים: והיתה-עמו וקרא בו* כל ימי חייו למען ילמד י
 ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת
 החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור כ
 מן המצוה ימין ושמאל* למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
 בקרב ישראל: ס יח ששי לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט א
 לוי חלק ונחלה עם ישראל אישי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה כ
 לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: ס וזה ג
 יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זפחי הזבח אם שור אם שה
 ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: ראשית הנגף תירשך ויצהרך ד
 וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך ה
 לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: ס רביעיוכי יבא י
 הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל
 אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו ו
 ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו ח
 לבד ממכריו על האבות: ס כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה ט
 אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא י
 ימצא בך מעביר בנו וכתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש
 ומבשף: וחבר זכר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי יא יב
 תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך
 מוריש אותם מפניך: *תמים תהיה עם יהוה אלהיך: חטישי יג
 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים יד
 ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך יז
 מאחיד כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר יח
 שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף
 לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה
 עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: נביא יז יח
 אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
 את כל אשר אצוו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר יט
 ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר כ
 דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים

יְבָרִים יח יט שופטים

אחרים ומת הנביא דהוא : י' וכי האמר בלככה איכה נדע אתי
הדבר אשר לא ידברו יהוה : י' אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא
יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא ידברו יהוה וזון דברו
הנביא לא תגור ממנו : ס יט א כירכרית יהוה אלהיה אתהגוים
אשר יהוה אלהיה נתן לה את-ארצם וירשתם וישיבת בעריהם
ובבתיהם : י' שלוש ערים תבדיל לה בתוך ארצה אשר יהוה
אלהיה נתן לה דרשתה : י' תבי לה הדקה ושלשת את-גבול ארצה
אשר ינחיקה יהוה אלהיה ויהיה לנו שמה פלוצח : י' וזה דבר
הרצח אשר-יגנום שמה וחי אשר יפה אתדעוהו בבלידעת והוא
לא-שנא לו מתמר שששם : י' ואשר יבא אתדעוהו ביער לחטב
עצים ונדחה ידו בגרון לברת העץ ונשר הפרול מדיהגין ומצא
אתדעוהו ומת הוא יגוס אל-אחת הערים-האמה וחי : י' פני-ידה
גאל הדם אחרי הרצח פי יחס לבבו והשיגו פיריפה הדקה
והפחו נפש ולו אין משפט-מות כי לא שגא הוא לו מתמול
שלשום : י' ער-פו אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לה :
י' ואסירחוב יהוה אלהיה את-גבולך באשר נשפע לאבתך ונתן
לה את-פלד-הארץ אשר דבר לתת לאבתך : ס פיתשמו את-גל-
המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום לאהלה את-יהוה
אלהיה ולעבת בה כיו פלד-הימים ויספת לה עוד שלש ערים-ער
השגש האמה : י' ולא ייפפה גם נמי בררר ארצה אשר יהוה
אלהיה נתן לה נחלה ותהיה עירך דמים : פ י' וכי-יהנה איש שנא
לדעוהו וארב לו וגם עליו והפחו נפש ומת וגם אל-אחת הערים
האל : י' ושלחו וקני עירו ול-חו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל
הדם ומת : י' לא-תחוס עינה עליו ובעררת דם-הנקי מישל-אל ושוב
לה : ס עשי י' לא תסיג גבול רעה אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיה נתן לה דרשתה : ס
י' לא-יגוס עוד אחד באיש לכד-עון ולכד-חטאת בכי-חטא אשר
יחטא עליפי ו שני עדים או על-פי שלשה-עדים יקום דבר : י' כי
יקום עד-חמס באיש לענות בו סרה : י' ועמדו שני-האנשים
אשר-להם דריב לפני יהוה לפני הכהנים והשופטים אשר יהיו

כא אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר בלבבך איכה נדע את
 כב הדבר אשר לא דברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא
 יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו
 א הנביא לא תגור ממנו : ס יט כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
 אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
 ב ובבתיהם : שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה
 ג אלהיך נתן לך לרשתה : תכין לך הדרך ושלש את גבול ארצך
 ד אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנום שמה כל רצח : וזה דבר
 הרצח אשר ינום שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא
 ה לא שנא לו מתמל שלשם : ואשר יבא את רעהו ביער להטב
 עצים ונדהה ידו בגרון לכרת העץ ונשל זכרזל מן העץ ומצא
 ו את רעהו ומת הוא ינום אל אחת הערים האלה וחי : פן ירדף
 גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך
 והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול
 ז שלשום : על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך :
 ח ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן
 ט לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך : כי השמר את כל
 המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
 אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על
 י השלש האלה : ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
 יא אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים : פ וכי יהיה איש שנא
 לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים
 יב האל* : ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל
 יג הדם ומת : לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב
 יד לך : ס ששי לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך
 אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : ס
 טו לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר
 טז יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר : כי
 יז יקום עד חמס באיש לענות בו סרה : ועמדו שני האנשים
 אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשופטים אשר יהיו
 כסבירין האלה בימים

בַּיָּמִים הָהֵם: יי וַדְּרִישׁוּ הַשְּׁפָטִים הַיָּמִיב וְהָיָה עַד־שֶׁקָּרָה הָעֵד יִשְׁקָר
עָנָה בְּאָחִיו: יי וְעִשְׂיָם לוֹ כְּאִשֶּׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבְעֵרַת
הָרָע מִקִּרְבּוֹ: יי וְהַנְּטָאִים יִשְׁמְעוּ וַיֵּדְאוּ וְלֹא־יִסָּפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד
כִּדְבַר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבּוֹ: יי וְלֹא תַחֲסוּ עֵינֶיךָ נַפֶּשׁ בְּנַפֶּשׁ עֵין
בְּעֵין שׁוֹן בְּשׁוֹן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל: יי כ * כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־
אֹיְבֶיךָ וּרְאִיתָ סוֹס וָרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יִהְיֶה
אַ־חִידָה עִמָּךְ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: יי וְהָיָה כִּקְרַבְכֶּם אֶל־
הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַחֵזָק וְדִבֶּר אֶל־הָעָם: יי וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמִי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם קָרִבִּים הַיּוֹם לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אֶל־יָרֵךְ לְבַבְכֶּם אֶל־
תִּירָאוּ וְאֶל־תַּחֲפֹזוּ וְאֶל־תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם: יי כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם הַחֲלֹף
עִמָּכֶם לְהַקְחֶם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶּם: יי וְדִבְרוּ
הַשְּׁטָרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית־חֹדֶשׁ וְלֹא תָכֹן
יָרֵךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּו־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַנְכֶּנוּ: יי וּמִי־
הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָדְשׁוֹ יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּו־יָמוֹת
בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַלְכֶּנוּ: יי וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ אִשָּׁה וְלֹא
לָקָחָהּ יָרֵךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּו־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִסְתַּחֲנֶה:
י וְנִסְפּוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַזֶּה וְנָדָה
הַלֵּבֵב יָרֵךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמַז אֶת־לֵבֵב אָחִיו כִּלְבָּבוּ: יי וְהָיָה
כִּכְלַת הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שָׁרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: יי
שְׁבִיעִי כִּי־יִקְרַב אֶל־עִיר לְהַקְחֶם עֲלֶיהָ וּקְרָאתָ אֶל־הָעָם לֵאמֹר:
י וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ וּפְתַחְתָּ לָהּ וְהָיָה כִּלְבָּבֵהֶם הַנִּמְצָאֵיָהּ
יִהְיוּ לָהּ לָמָס וְעֵבְדוּהָ: יי וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשִׂיתָ לָּהּ
מִלְחָמָה וְצִוִּיתָ עֲלֶיהָ: יי וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדָהּ וְהָפִיתָ אֶת־
כָּל־זֶכֶךָ לָּהּ לְפִי־חֶרֶב: יי וְיָרֶה הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר
יִהְיֶה בְּיָד כָּל־שִׁלְחָנָהּ תָּכֹן לָהּ וְאֶבְרַת אֶת־שֵׁשׁל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָּהּ: יי כִּי תַעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת מִמָּךְ מֵאֹד
אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַנְּוִים־הָאֵלֶּה הֵנָּה: יי וְלֹא מַעֲרִי תַעֲמִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָהּ נַחֲלָה לֹא תַחֲיָה כִּלְבָּשָׁמָה: יי כִּי־יִהְיֶה
תַּחֲוִיָּמָם הַחֲתָנִי וְהָאִמְרִי הַכֹּנֵעַנִי וְהַפְּרוֹזִי הַחֲוִי וְהַיּוֹבֹסִי כְּאִשֶּׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: יי לָמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶּם עֲשׂוֹת כָּכָל

בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר יח
 ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת יח
 הרע מקרבך: והנשואים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כ
 כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין כ
 בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: ס כ כי תצא למלחמה על א
 איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה
 אלהיך עמך המעיך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל כ
 המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אלהם שמע ישראל כ
 אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל
 תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך י
 עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: ודברו ה
 השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו
 ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי ו
 האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא י
 לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה:
 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך ה
 הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כ
 כבלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: ס
 שביעי כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: י
 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יא
 יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך יב
 מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את יב
 כל זכורה לפי הרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יב
 יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן
 יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד טו
 אשר לא מערי הנזים האלה הנה: רק מערי העמים האלה טו
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם יי
 תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר
 צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל יח
 תועבתם

תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחתאתם ליהוה אלהיכם : ס = כר
תצור אל-עיר ימים רבים להקדם עליה לתפילה לאתשחית את-
עצה הנדח עליו ברון פי מננו תאכל ואתו לא תכרת פי האדם
עין השדה לבא מפנה במצור : י רק עין אשר-תע פי לא-עין
מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על-העיר אשר-הוא
עשה עמה מלחמה עד רדתה : פ כא = פי-ימצא חלל באדמה
אשר יהיה אלהיה נתן לה דרשתה נפל בשדה לא נודע מי
הקחו : י ויצאו זקניה ושמיה ומדרו אלה-הערים אשר סביבת
החלל : י ויהיה העיר הקרבה אלה-החלל וקחו זקני העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא-עבד בה אשר לא-משכה בעל : י ודורו
זקני העיר ההוא את-העגלה ארבע איתן אשר לא-יעבד בו ולא
תע וערפורשם את-העגלה בנחל : י ונגשו הפחנים בני דו פי
בם בחר יהוה אלהיה לשרתו ולברך בשם יהוה ועל-פיהם יהיה
פד-ריב וכד-נגע : י וכל זקני העיר יהיו הקרבים אלה-החלל
ירחצו את-ד'הם על-העגלה הערופה בנחל : מפי י וענו ואמרו
ינתנו לא שפכה את-הדם הזה וענינו לא ראו : י פפר לעמה
ישראל אשר-פדית יהוה ואלתתנו דם נקי בקרב עמה ישראל
ונפפר להם הדם : ואתה תבגר הדם הנקי מקרבך פיתעשה

הישר בעיני יהוה : ס ס ס

י פרתצא למלחמה על-איבך ונהנו יהוה אלהיה בידך ושבת
שכיו : י וראית בשביה אשת ופתיאר וחשקת בה וקחת
לה לאשה : י והבאתה אלתוך ביתך ונחתה את-ראשה וגשתה
את-צפרניה : י והסירה את-שמלת שביה מעליה וישבה בביתך
ובכרה את-אביה ואת-אמה ירח ימים ואחר פן תבוא אליה
ובעלתה וחתה לה לאשה : י והיה אם-לא חפצת בה ושחתה
לנפשה ומכר לא-מכרנה בפסח לאת-תעמר לה תחת אשר
ניתנה : ס פי-תהיו לאיש שתי נשים האמת אהובה והאמת שנואה
וידורו ב'ים דאהובה והשנואה והיה הפן הבכר לשנואה :
י והיה ביום הנחלו את-בניו את אשר-יהיה לו לא יוכל לבפר
את-בן-האמוה על-פני בן-השנואה הבכר : י פי את-הבכר בן

דברים כ כא שופטים

יט תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: ס כי
 תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את
 עצה לנדה עליו גרון כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם
 כ עץ השדה לבא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ
 מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא
 א עשה עמך מלחמה עד רדתה: פ כא כי ימצא חלל באדמה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי
 ג הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת
 ג החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
 ד עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורדו
 זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא
 ה יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: ונגשו הכהנים בני לוי כי
 בס בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה
 י כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל
 ז ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: מפטיר וענו ואמרו
 ח ידינו לא שפכה* את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך
 ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל
 ט ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה
 הישר בעיני יהוה: ס ס ס

י כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבת
 יא שביו: וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת
 יב לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחתה את ראשה ועשתה
 יג את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך
 ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה
 יד ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא הפצת בה ושלתה
 לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר
 טו עניתה:* ס כיתיהין לאיש שתינשים האחת האהובה והאחת השנואה
 וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לשנואה:
 טז והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר
 יז את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: כי את הבכר בן
 השנואה

הַשְׁנוּאָה יִפְרֹדָם לֹא פִי שְׁנַיִם כָּל אֲשֶׁר מֵצָא לוֹ כִּי הוּא רֹאשִׁית
אֵלָיו לֹא מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה : ס יי כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמֹרֵד אֵינֶנּוּ
שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֱלֹהִים :
וַתִּפְשׁוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוּצוּ אוֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שֹׁעַר מִקְדָּשׁוֹ :
י וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵינוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹרֵד אֵינֶנּוּ שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ
זוֹלָל וּסָבָא : כ וּרְגַמְתֻּהוּ כָּדָאנְשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים וּמָת וּבָעֵרְתָּ הָרֹעַ
מִקִּרְבֶּךָ וּכְדִי־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ : ס שני כ כִּי־יִהְיֶה בְּאִישׁ הָטָא
מִשְׁפָּט־טוֹת וְהוֹמַת וְתָלִית אֹתוֹ עַל־עֵץ : כ וְלֹא־תֵלֵין נִבְלָתוֹ עַל־
הָעֵץ כִּי־קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־קָדְלַת אֱלֹהִים תִּלְוִי וְלֹא
תִּבְטָא אֶת־אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחְלָה : ס
כב * לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אֲחִיךָ אוֹ אֶת־שׁוֹ נָדָחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ
מֵהֶם הָשֵׁב תִּשְׁיָבָם לְאֲחִיךָ : י ואם־לא קָרֹב אֶתְּךָ אֵלָיְךָ וְלֹא
יָדָתָּ וְאִסַּפְתָּו אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אֲחִיךָ אֹתוֹ
וְהִשְׁבֹּתוֹ לוֹ : י וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחֻמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְכָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְכָל־אֲבֵרַת אֲחִיךָ אֲשֶׁר־תֵּאֱבֹד מִמֶּנּוּ וּמֵצִאתָה לֹא תוֹכֵל לְהַעֲלֵמָם : ס
י לֹא תִרְאֶה אֶת־חֻמְרוֹ אֲחִיךָ אוֹ עֲזָרוֹ נָפְלִים בְּדָרֶךְ וְהִתְעַלַּמְתָּ
מֵהֶם הִקֵּם תִּקֵּם עִמּוֹ : ס י לֹא־יִהְיֶה כְּדִי־נָכָר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבָּשׁ
גָּבֵר שִׁמְכַת אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֶת יִהְיֶה אֵלָיְךָ כְּדִי־יֵשֶׁה אֵלֶּה : פ וְכִי
יִקְרָא מִן־צִפּוֹר * לְפָנֶיךָ בְּדָרֶךְ כְּדִי־עֵץ * אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֲפֻרָּחִים
אוֹ בִּיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֲפֻרָּחִים אוֹ עַל־הַבִּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם
עַל־הַבָּנִים : י שְׁמַח תִּשְׂלַח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקְחֶלֶךְ לְבָעֹל
יֵיטֵב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים : ס שְׁלִישִׁי * כִּי תִכְנֶה בֵּית חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ
מַעֲקֶה לְגִנְיָךְ וְלֹא־תִשּׂוּם דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי־יִפֹּל הַגָּפֶל מִמֶּנּוּ :
ס לֹא־תוֹכֵעַ פְּרִמָּה בְּלֹאִים פֶּתֶקֶדֶשׁ הַמִּלְאָה הַזֶּה * אֲשֶׁר תוֹדֹעַ
וְתִבְנוּת הַקָּדָשׁ : ס י לֹא־תִחַרֵּשׁ בְּשׁוֹר וּבְחֹמֶר יַחְדוֹ : יי לֹא־תִדְבֹּשׁ
שְׁעָמֶנּוּ צִמֹּר וּפִשְׁתִּים יַחְדוֹ : ס יי גִּדְלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אֲרָבֶּעַ
פִּנְפוֹת כְּסוּתֶיךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהֶן : ס יי כִּי־תִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ
וּשְׁנֹאָה : יי וְשֵׁם לָהּ עַל־זֶלַת דְּבָרִים וְהוּצָא עֲלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־
הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים :
* וְלִקַּח אָבִי הַנֶּעֱרָ וְהוּצָא אוֹתָהּ וְהוּלִי בְּגִידָהּ אֶל־זִקְנֵי הָעִיר

השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
אנו לו משפט הבכרה: *ס כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו יח
שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם:
ותפניו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקמו: יט
ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו כ
זולל וסבא: ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע כא
מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: ס שני וכי יהיה באיש חטא כב
משפט מות והומת ותלית אותו על עץ: לא תלין נבלתו על כג
העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא
תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ס
כב לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת א
מהם השב תשיבם לאחריך: ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ב
ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו
והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה ג
לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: ס
לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת ד
מהם הקם תקים עמו: ס לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש ה
גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: פ כי ו
יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים
או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם
על הכנים: שלח תשלח את האם ואת הכנים תקח לך למעו ו
יטב לך והארכת ימים: ס שלישי כי תבנה בית חדש ועשית ח
מעקה לגנך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו:
לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ט
ותבואת הכרם: ס לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש יא
שעמנו צמר ופשתים יחדו: ס גדלים תעשה לך על ארבע יב
כנפות כסותך אשר תכסה בה: ס כי יקח איש אשה ובא אליה יג
ושנאה: ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר את יד
האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים:
ולקח אבי הנער* ואמה והוציאו את בתולי הנער* אל זקני העיר טו
השערה

השערה: ואמר אבי הנער אליו וקמים אדכתי נתי דאיש
הזה לאשה וילנאה: י והנהיה א שם עלילת דברים דאם לא
מצאתי לביתך בתולים ואזה בחולי בתי ופרשו השמחה לפני וקני
העיר: י ודקתו וקני העיר והוא אתה דאיש ופרו אתו: י והנשו
אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנעלה פי הוציא שם רע על בתות
ישראל ולזה הנהיה לאשה לא יוכל לשחקה פלגמיו: ס י ואם אמת
היה הדבר הנה לא נמצאו בתולים לנער: י והוציאו את הנער
אל בית אביו וסדקה אנשי עירה באבנים וזתה ביעשתה
נבלה בישראל דונות בית אביו ובגרת הרע מקרבה: ס י כר
ימצא איש שכב עם אשה והאשה ובגרת הרע מישר: ס י כי יהיה
נער בתול: מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה:
י והוצאתם את שניהם אל שער העיר והוא וסדקתם אתם
באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
האיש על דבר אשר ענה את אשתו רעהו ובגרת הרע מקרבה: ס
י ואם בעדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיקה בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: י והנער
לא תענה דבר אי נער הטא מות פי כאשר יקום איש על
רעהו ורצחו נפש זו הדבר הזה: י כי בשדה מצאה צעקה
הנער המארשה ואין מושיע לה: ס י כר ימצא איש נער בתולה
אשר לא יאשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ס י תו האיש
השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולזה הנהיה לאשת תחת
אשר ענה לא יוכל לשחקה פלגמיו: ס כג י לא יקח איש את
אשת אביו ולא יגדה בנה אביו: ס י לא יקבא בצעידה וברוח
שפכה בקהל יהיה: ס י לא יקבא ממזר בקהל יהיה גם דור עשירי
לא יקבא לו בקהל יהיה: ס י לא יקבא עממי ומואבי בקהל יהיה
גם דור עשירי לא יקבא קהל יהיה עממי: ס י על
דבר אשר לא ידמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר עבר עיני אחיכם בירבעור מפתור ארם
נחבים להללה: י ולא יקבא יהיה אלהיה לשמש אלילים וקפך

טו השערה: ואמר אבי הנער* אל הזקנים את בתי נתתי לאיש
 יי הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא
 מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני
 יט העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אותו: וענשו
 אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת
 כ ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ם ואם אמת
 כא היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער*: והוציאו את הנער*
 אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
 כב נבלה ביער אל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: ם כי
 ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש
 כג השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: ם כי יהיה
 נער* בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה:
 כד והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם
 באבנים ומתו את הנער* על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
 האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: ם
 כה ואם בשדה ימצא האיש את הנער* המארשה והחזיק בה
 כו האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנער*
 לא תעשה דבר אין לנער* חטא מות כי כאשר יקים איש על
 כז רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה
 כח הנער* המארשה ואין מושיע לה: ם כי ימצא איש נער* בתולה
 כט אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש
 השכב עמה לאבי הנער* חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת
 א אשר ענה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ם כג לא יקח איש את
 ב אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: ם לא יבא פצוע דכה וכרות
 ג שכבה בקהל יהוה: ם לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי
 ד לא יבא לו בקהל יהוה: ם לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה
 ה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: על
 דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
 ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם
 ונהרים לקללך: ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך

יהוה

*ה סרי *לה ס'

יְהִי אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַקָּנָה בְּרִכָּה כִּי אֲהַבְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 וְלֹא־תִדְרֹשׁ שׂוֹמֵם וּמִבְּתֵם כְּדִי־טוֹב לְעוֹלָם : ס רַב־עַם לֹא־תִתְעַב
 אֲדָמִי כִּי אֲחִיךָ הוּא לֹא־תִתְעַב מִצְרִי פִינֵר הֵייתָ כְּאַרְצוֹ : פ בָּנִים
 אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בְּקֶמֶת יְהוָה : ס כִּי־תֵצֵא
 מִחֲנֶה עַל־אִיבֶיךָ וּנְשִׁמְרָתָּ מִכָּל דְּבַר רָע : י כִּי־יִהְיֶה בֶּךָ אִישׁ
 אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקֶּדֶה־לֵּילָה וַיֵּצֵא אֶרֶץ־חֲמוֹץ לְמַחֲנֶה לֹא יָבֹא
 אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה : י בְּיָדָהּ רַפְנוֹת־עָרֵב יִרְתֵּץ בָּפִים וּכְבֹּא הַשָּׁמַשׁ
 יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה : י וַיֵּל תִּהְיֶה לְךָ מַחֲוֶץ לְמַחֲנֶה וַיֵּצֵאת שָׁמָּה
 חוּץ : י וַיִּתֵּד תִּהְיֶה לְךָ עַל־אֹנֶה וְהִיא בְּשִׁבְתָּךְ חוּץ וַחֲפֹרְתָהּ
 בָּהּ וַיִּשְׁכַּת וּכְסִית אֶת־צִאֲתָהּ : י כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִתְחַבֵּד בְּסֶדֶק
 מִחֲוָה לַחֲצִילָה וְרִתַּת אִיבֶיךָ לַפְּנֵי וְהִיא מִחֲנֶה קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶהָ
 בֶּךָ עֲדוֹת דְּבַר וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיךָ : ס לֹא־תִסְגִּיר עֶבֶד אֶל־אֲדָנָיו
 אֲשֶׁר־יִנְצֵל אִתָּךְ מֵיָּם אֲדָנָיו : י עַמֶּךָ יֵשֵׁב בְּקֶרֶבְךָ בְּסָחוּם אֲשֶׁר־
 יִבְהַר בְּאַחֲד שְׁעָרֶיךָ נָטוּב לוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ : ס לֹא תִהְיֶה קִדְשָׁהּ
 מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קָדֹשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל : י לֹא־תִבְיֵא אֶתְנֹן
 זוֹנָה וּמַחֲוֶר כָּלֵב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכַר־נָדָר כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נְסִי־עֵינֵהֶם : ס לֹא־תִשָּׂךְ לֹאֲחִיךָ נִשָּׂךְ פֶּסֶח נִשָּׂךְ אֲבָל
 נִשָּׂךְ כְּדִיד־בָּר אֲשֶׁר יִשָּׂךְ : י כִּי־נִכְרִי תִשָּׂךְ וְלֹאֲחִיךָ לֹא תִשָּׂךְ
 לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מִשְׁכַּח יָדְךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָתָּה
 בֹּא־שָׁמָּה רִשְׁתָּהּ : ס כִּי פִרְתָּדָר נָדָר לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵאָחֵז
 לְשִׁדְמוֹ כִּי־דָרִישׁ יִדְרֹשְׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַעֲסָה וְהִיא בֶּךָ חָטָא :
 כ וְכִי תִחְדָּל לִנְדֹר לֹא־יִהְיֶה בֶּךָ חָטָא : י מוֹצֵא שִׁפְתֶּיךָ תִּשְׁמֹר
 וְנִשְׁתִּית פֶּאֶס־נִדְרֹת לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ : ס
 חֲטִישִׁי כִּי תִבֹּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים בְּנִפְשָׁה שְׂבָעָה וְאֶל־
 פִּיךָ לֹא־תִתֵּן : ס כִּי תִבֹּא בְּקֶמֶת רֵעֶךָ וְקִטְפַת מִלֶּחֶם בִּידְךָ
 וְחִרְמִשׁ לֹא תִנִּיחַ עַל קֶמֶת רֵעֶךָ : ס כֹּד כִּי־קִרְיַקֵּחַ אִישׁ אִשָּׁה
 וּבִגְדָהּ וְהִיא אִם־לֹא תִמְצָאֶחָן בְּעֵינָיו פִּרְמָצָא בָּהּ עֲרִית דְּבַר
 וְכָתֵב לָהּ סֵפֶר פְּרִיתָתָּ וְנָתַן בִּידָהּ וּשְׁלָחָה מִבֵּיתוֹ : י וַיֵּצֵאת
 מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה וְהִיתָה לֹא־יִשְׁאַחַד : י וַיִּשְׁאַחַד הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן וְכָתֵב
 לָהּ סֵפֶר פְּרִיתָתָּ וְנָתַן בִּידָהּ וּשְׁלָחָה מִבֵּיתוֹ אִם־כִּי יָמוּת הָאִישׁ
 הָאֲחֵרוֹן

יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אחבך יהוה אלהיך:
 לא תדרש שלום וטבתם כל ימך לעולם: ס רביעי לא תתעב ז ח
 אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: בנים ט
 אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: ס כי תצא י
 מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש י
 אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
 אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש י
 יבא אל תוך המחנה: ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה י
 חוץ: ויתד תהיה לך על אוזן והיה בשבתך חוץ וחפרתה י
 בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב טו
 מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה
 בך ערות דבר ושב מאחריך: ס לא תסגיר עבד אל אדניו טז
 אשר ינצל אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר י
 יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: ס לא תהיה קדשה יח
 מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן יט
 זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה
 אלהיך גם שניהם: ס לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל כ
 נשך כל דבר אשר ישך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך כא
 למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה: ס כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר כב
 לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא:
 וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיך תשמר כג כד
 ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיו: ס
 חמישי כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפעך שבעך ואל כה
 בליך לא תתן: ס כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך כו
 וחרמש לא תניף על קמת רעך: ס כד כי יקח איש אישה *
 ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר
 וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה כ
 מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב ג
 לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש
 האחרון

הַאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר־דָּקְחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה : י לֹא־יֻכַּל בְּעִלָּהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־
שָׁדְחָה לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ דְּהֵיּוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרִי אֲשֶׁר הַטְּמְאָה כִּי־
תוֹעֵבָה הִיא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תִהְיֶינָה אֶת־הָאָרֶץ אֲדָמָה אֲדֹמָה
נִתְּנָה לָךְ נִחְלָה : ס יִשְׂשִׁי כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְּצִבָּא
וְלֹא־יַעֲבֹר עָלָיו וְכָל־דְּבַר נָקִי יִהְיֶה דְּבִיתוֹ שְׁנָה אַחַת וְשִׁמְחָה אֶת־
אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקַח : י דֹּאֲרַחֲכֵל רַחֲמִים וְרֹכֵב פִּינְפֶּשׁ הוּא חֶבֶל : י כִּי
יִמְצֵא אִישׁ־גִּבֹּר נֶפֶשׁ מֵאֲחִיו כִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַתְּמַרְכּוֹ וּמְכָרוֹ וּמֵת
הַגִּבֹּר הַהוּא וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקִּרְבָּךְ : ס הַשְּׂמֹר בְּנִגְעֵי־צִדְעַת
לְשֹׁמֵר כֹּאֵד וְקַעֲשׂוֹת פֶּכֶל אֲשֶׁר־יִוְרוּ אֶתְכֶם הַפְּחָנִים הַלּוּיִם כֹּאֲשֶׁר
צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת : ס זְכוֹר אֶת־אֲשֶׁר־יָשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיֹם
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : ס כִּי־תִשָּׂא בְּרַעְיָה מִשְׁנֵאת מֵאוֹמֶה
לֹא־תָבֵא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עִבְמוֹ : י כַּחוּץ תַּעֲבֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר
אִתָּה נִשֶּׂה כּוֹ יוֹצֵא אֶלֶּיךָ אֶת־הָעֶבֶט הַחוּצָה : י וְאִם־אִישׁ עָנִי
הָאֵל לֹא תִשָּׁבֵב בְּעִבְמוֹ : י הַשֵּׁב תִּשׁוּב לוֹ אֶת־הָעֶבֶט כִּבּוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁבֵב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָּהּ וְדָל תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה
אֲדֹמָה : ס שְׁבִיעִי לֹא־תַעֲשֶׂק שְׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאֲחִיךָ אוֹ מִמֶּרְךָ
אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ בְּשַׁעֲרֶיךָ : ס בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא־תָבֹא עָלָיו
הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלּוּ הוּא נִשְׂא אֶת־נִפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ
אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְּךָ חֶמָּא : ס לֹא־יִוָּמְתוּ אֲבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־
יָדְמִתוּ עַל־אֲבוֹת אִישׁ בְּחַטָּאוֹ יוֹמְתוֹ : ס י לֹא תִפֹּס מִשְׁפָּט גֵּר יָתוֹם
וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֵד אֱלֻמִּנָּה : י וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיַּעַדְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּשְׂסָם עַל־פִּי אֲנֹכִי מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה : ס
י כִּי תִקְצֹר קִצְיוֹךָ בְּשָׂדֶךָ וַיִּשְׁכַּחַת עִמָּךְ בַּשָּׂדֶה לֹא תִשׁוּב לְקַחְתּוֹ
גַּל לַיָּתוֹם וְלֹא־לְמִנָּה יִהְיֶה לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂה
יָדֶיךָ : ס י כִּי תַחֲבֹט זִיתְךָ לֹא תִפָּאֵר אַחֲרֶיךָ גֵּר לַיָּתוֹם וְלֹא־לְמִנָּה
יִהְיֶה : ס כִּי תִבְצֹר בְּרִמָּה לֹא תַעֲוֹלֵךְ אַחֲרֶיךָ לְגֵר דִּיתוֹם וְלֹא־לְמִנָּה
יִהְיֶה : ס וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־פִּי אֲנֹכִי מִצְוָה
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה : ס בַּח כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אַנְשִׁים וּגַם טו
אֶל־הַמִּשְׁפָּט וְשִׁפְטוֹם וְהַצְדִּיקוּ אֶת־הַצְדִּיק וְהַרְשִׁיעוּ אֶת־הַרְשָׁעִי :
י וְהָיָה אִם־כֵּן הַכּוֹת הַרְשָׁע וְהַפִּילוֹ הַשֶּׁמֶט וְהִגְהוּ לִפְנֵי כָּרִי
רִשְׁעָתוֹ

ד האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר
 שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הממאה כי
 תועבה הוא לפני יהוה ולא תחמיא את הארץ אשר יהוה אלהיך
 ה נתן לך נחלה: ם ששי כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא
 ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את
 ו י אשתו אשר לקח: לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: כי
 ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת
 ה הנגב ההוא ובערת הרע מקרבך: ם השמר בנגע הצרעת
 לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר
 ט צויתם תשמרו לעשות: זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים
 י מדרך בצאתכם ממצרים: ם כי תשה ברעך משאת מאומה
 יא לא תבא אל ביתו לעכט עכטו: בחוץ תעמד והאיש אשר
 יב אתה נשה תו יוציא אליך את העכוט החוצה: ואם איש עני
 יג הוא לא תשכב בעכטו: השב תשיב לו את העכוט כבוא
 השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה
 יד אלהיך: ם שביעי לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך או מנרך
 טו אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו
 השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך
 טו אל יהוה והיה בך חטא: ם לא יומתו אבות על בנים ובנים לא
 יי יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: ם לא תטה משפט גר יתום
 יז ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך
 יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: ם
 יט כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
 לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
 כ ידיך: ם כי תחבט זיתך לא תפאר אחרריך לגר ליתום ולאלמנה
 כא יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחרריך לגר ליתום ולאלמנה
 כב יהיה: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך
 א לעשות את הדבר הזה: ם כה כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו
 אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע:
 ב והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי
 רשעתו

רשעתו במכפר : י ארבעים יפנו לא יסוף פדיוסף דחפתו על אלה
 במה רבה ונקמה אחיה לעיניו : י לא תחכם שיר בדישו : ס פיר
 ייבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובו איוולו לא תהיה אשתהמת
 החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : י והיה
 הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא יסחה שמו מישראל :
 י ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו וילתה יבמתו השערה
 אלהוקנים ואמרה מא יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה
 יבמי : י וקראוהו זכר יירו ודברו אליו ועמד ואמר לאחשצתי
 לקחתה : ס ונגזרה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה געו מעד
 רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה פכה יעשה לאיש אשר לא
 יבנה ארבות אחיו : ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנער : ס
 י פייגצו אששים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציר
 את אישה כיד מפתו ושלחתה ידה והזיקה במבטיו : י וקצתה
 אלהמה לא תהום עינה : ס י לא יהיה לה בקיסה אבן ואבן
 גדולה וקטנה : י לא יהיה לה בביתה איפה ואיפה גדולה וקטנה :
 ס אבן שלמה יצדק יהיה לה איפה שלמה וצדק יהיה לה למען
 יאריכו ימיה על האדמה אשר יהיה אלהיה נתן לה : ס כי תועבת
 יהוה אלהיה פדעשה אלה כר עשה עור : פ כפסיר יזכור את
 אשר עשה לה עממה בדרך בצאתכם ממצרים : י אשר קרה
 בדרך ויזנב בך פדענחשלים אחריה ואתה ענה ויגע ולא ירא
 אלהים : י והיה בהניח יהוה אלהיה לך מפראיבך מסביב
 בארץ אשר יהוה אלהיה נתן לה נתלה לרשתה תמחה את זכר
 עמלק מתחת השמים לא תשכח : פ פ פ

כו * והיה פיתבוא אלהאין אשר יהוה אלהיה נתן לה נתלה
 ירשתה וישבת בה : י ולקחת מראשית פלד פרי
 האדמה איש תביא מארצה אשר יהוה אלהיה נתן לה ושמת
 בטא והרכת אלה פקום אשר יבחר יהוה אלהיה לשון שמו שם :
 י ובאת אלהיה אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הנהני היום
 ליהוה אלהיה פירבאלי אלה ארץ אשר נשפך יהוה לאבתינו לתת
 לנו : י ולקח חכמן פסא מידה והניחו לפני יהוה אלהיה :

רשעתו במספר : ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה
מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך : לא תחסס שור בדישו : ס כי י ח
ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת
החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : והיה י
הבכור אשר תלדיקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל :
ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה :
אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה
יבמי : וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי ח
לקחתה : ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל ט
רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא
יבנה את בית אחיו : ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל : ס י
כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל יא
את אישה מיד מכוזו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו : וקצתה יב
את כפה לא תחוס עינך : ס לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן י
גדולה וקטנה : לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה : י
אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען טי
יאריכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי תועבת טז
יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול : פ מפטיר זכור את יי
אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים : אשר קרך יח
בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אלהים : והיה כהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב יט
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח : פ פ פ
כו והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה א
וירשתה וישבת בה : ולקחת מראשית כל פרי ב
האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת
במנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם :
ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום י
ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת
לנו : * ולקח הכהן המנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך : י
וענית לו

וְעָלִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִיר אֲבִי וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם
 וַיִּגְדּוּ שָׁם בְּמַתִּי מַעַט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עַצוֹם וְרַב׃ וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ
 הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה׃ וַיַּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוֹ וַיֵּרָא אֶת־עֲנָנָיו וְאֶת־עַמְּלָנוּ וְאֶת־
 לַחֲצֹנָנוּ׃ וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֶרְא
 גִּדְל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתִּים׃ וַיּוֹבִאֵנוּ אֶל־הַפָּאָרֹס הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־
 הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וּדְבָשׁ׃ וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־
 רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוָה וְהִנַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיִּשְׂמַחְתָּ בְּכֹרֶחַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־
 לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֹתָהּ וְחֵלּוֹ וְהִנֵּה אֲשֶׁר בְּקֶרֶכָה׃ שׁוּב־כִּי
 הִכְלָה לַעֲשׂוֹר אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנַת
 הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי דָּנִר לִי־זֶם וְלֹא־לְמִנָּה וְאֲכָלוּ בְּשַׁעְרֶיךָ וּשְׂבָעוּ׃
 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבֵּית וְגַם נָתַתִּי
 לְלוֹי וּלְגֵר לֵיתִם וּלֹא־לְמִנָּה כְּכֹל־מִצְוַתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי
 מִמִּצְוַתְךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי׃ וְלֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֵזִי כִכְנוֹ וְלֹא־בַעֲרִיתִי
 כִכְנוֹ בְּטֶמֶא וְלֹא־נָתַתִּי כִכְנוֹ לְמֵת שְׂמַעְתִּי בִּי וְלֹא יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי
 כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ וְהַשְׂקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְכֵךְ
 אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כֹּאֲשֶׁר
 נִשְׁפַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וּדְבָשׁ׃ שׁוּב־כִּי הַיּוֹם הַזֶּה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַפְּסָקִים
 וְשִׁמְרַת וַעֲשִׂית אֹתָם בְּכֹל־לִבְכֶּךָ וּבְכֹל־פִּשְׁקֶךָ׃ וְאֶת־יְהוָה
 הָאֲמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְלָבֶת בְּרַדְכִי וּלְשֹׁמֵר הַקּוֹי
 וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹל׃ וְיְהוָה הָאֲמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיוֹת
 לְךָ לֵעַם סִגְרָה כֹּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְךָ וּלְשֹׁמֵר כְּכֹל־מִצְוֹתָיו׃ וְלִתְתֶּךָ
 עֲשִׂיוֹ עִי כְּכֹל־דְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְהוֹדָה
 עִם־קֹדֶשׁ לְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּאֲשֶׁר דִּבַּר׃ כִּי רִבִּיעִי כֵּן וַיְצַו מֹשֶׁה וְהָכֵן
 יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ׃ וְאָמַר שֹׁמֵר אֶת־פְּלִחַתְּכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצִּיחַ
 אִתְּכֶם הַיּוֹם׃ וְיְהוָה בִּיחֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְהִקְמַתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וְשִׁתָּה אֵתֶם
 בְּשִׂיד׃ יִקְבְּצֶתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תְּהִלָּתָהּ הַזֹּאת בְּלִבְכֶּךָ לַעֲשׂוֹ

אשר

P¹ 272

ה וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה
 ו יוגר שם במתי מעט ויהי שם לפני גדול עצום ורב : וירעו אתנו
 ו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה : ונצעק אל יהוה אלהי
 אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת
 ח לחצנו : ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא
 ט גדל ובאתות ובמפתים : ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את
 י הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה הנה הבאתי את
 ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
 יא והשתחוית לפני יהוה אלהיך : ושמחת בכל הטוב אשר נתן
 יב לך יהוה אלהיך ולביתך אתה ולחוי והגר אשר בקרבך : ס * שני כי
 תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת
 המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו :
 יג ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדוש מן הבית וגם נתתיו
 ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי
 יד ממצותיך ולא שכחתי : לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי
 ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
 טו ככל אשר צויתני : השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך
 את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר
 טז נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש : ס ששי היום הזה
 יהוה אלהיך מצוך לעשות את ההקים האלה ואת המשפטים
 יז ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך : את יהוה
 האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו
 יח ומצותיו ומשפטייו ולשמע בקלו : ויהוה האמריך היום להיות
 יט לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו : ולתתך
 עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך
 א עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר : פ רביעי כז ויצו משה וזקני
 ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה
 ב אתכם היום : והיה ביום אשר העברו את הירדן אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם
 ג בשיד : וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען
 אשר

אֲשֶׁר תִּבְלֶה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב
וְדָבַשׁ בְּאִשּׁוֹ דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־אַבְרָהָם לְךָ : י וְהָיָה בְּעֵבְרֹכֶם אֶת־
יִצְחָק תִּקְרָאוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצִּיחַ אֵתְכֶם הַיּוֹם
בְּתֵר עֵיבֹל וְשִׁרְתָּ אוֹתָם בְּשִׂיד : י וּבָנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא־תִנֶּה עֲלֵיהֶם בְּרוֹז : י אֲבָנִים שְׁלֵמֹת תִּבְנֶה אֶת־
מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : י וְחִבַּחַת
שָׂמִים וְאֲבָחַת שֶׁם וְשִׁחַחַת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : י וְכִתְבַּחַת עַל־הָאֲבָנִים
אֲתִידְבָּרִי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאָזְנוֹ הַיָּמִיב : י וְדִבַּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַסֵּפֶת וְשִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
נְהִינָה לָעַם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : י וְשִׁמְעֵתָ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעִיִּיתָ
אֶת־צֻוֹתָיו וְאֵת חֲקֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצִּיחַ הַיּוֹם : י הִמְשִׁיחַ וַיֵּצֵא מִיַּד
אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר יי אֵלֶּה יַעֲמִדוּ לְכֹרֶךְ אֶת־הָעָם עַל־יְדֵי־יְהוָה
בְּרֹזִים בְּעֵבְרֹכֶם אֶת־הַיָּדָן שִׁמְעוּן וְלֵוִי וְהַיְּהוּדָה וְיִשְׁשַׁכָּר וְיוֹסֵפ
וּבְנֵימֵן : יי וְאֵלֶּה יַעֲמִדוּ עַל־הַקָּלָה בְּתֵר עֵיבֹל רְאוּבֵן גָּד וְאֲשֶׁר
וְזַבּוּלֹן בֶּן וּנְפֹתָלַי : יי וְעֵנִי הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹדֶשׁ
רָם : י י אֲרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁחָץ פֶּה וּמִסְכָּה תוֹעֵבֶת יְהוָה
מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֶׁם בִּפְתָר וְעֵנִי כָל־הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן : י י אֲרוֹר
מִקְלָה אֲבִיו וְאָמִי וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : י י אֲרוֹר מַסֵּג גִּבּוֹל רַעְיוֹ
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : י י אֲרוֹר מַשְׁגֶּה עֵזֶר בְּדֶרֶךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן : י י אֲרוֹר מִטָּה מִשְׁמַט גְּרִיתוֹם וְאִמְנָה וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן : י י אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם־אִשֶּׁת אָבִיו כִּי נָגַח בָּנָה אָבִיו וְאָמַר כָּל־
הָעָם אָמֵן : י י אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : י י
י אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם־אִחָתוֹ בֶּת־אָבִיו אוֹ בֶּת־אִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן : י י אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם־חֲתָנָתוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : י י אֲרוֹר
מִכָּה רַעְיוֹ בִּפְתָר וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : י י אֲרוֹר לֶקַח שְׂמֵד
לְחַבּוֹת נָפֶשׁ בָּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : י י אֲרוֹר אֲשֶׁר לֹא־
יָקִים אֶת־יְדִבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן : י כ כח וְהָיָה אִם־יִמְנָע תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצִּיחַ הַיּוֹם וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עָלֶיךָ עַל כָּל־צִוֵּי הָאָרֶץ : י וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשְׁלִיכָה

אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך : והיה בעברכם את י
הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום
בהר עיבל ושדת אותם בשיד : ובגית שם מזבח ליהוה אלהיך ה
מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל : אבנים שלמות תבנה את י
מזבח יהוה אלהיך והעלית עלי עולת ליהוה אלהיך : וזבחת ז
שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך : ובחכת על האבנים ה
את כל דברי התורה הזאת * באר היטב : ם וידבר משה והכהנים
הלויים אל כל ישראל לאמר הסבת ושמע ישראל היום הזה
נהיית לעם ליהוה אלהיך : ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית י
את מצותיו * ואת הקו אשר אנכי מצוך היום : ם חמישי ויצו משה י
את העם ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לברך את העם על הר י
גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף
ובנימן : ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר י
וזבולן דן ונפתלי : וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול י
דם : ם ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה י
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן : ם ארור י
מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן : ם ארור מסיג גבול רעהו י
ואמר כל העם אמן : ם ארור משנה עור בדרך ואמר כל העם י
אמן : ם ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם י
אמן : ם ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל
העם אמן : ם ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן : ם כ
ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם כ
אמן : ם ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן : ם ארור כ
מבה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן : ם ארור לקח שחד כ
להבות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן : ם ארור אשר לא כ
יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם
אמן : פ כח והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר א
לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך
עליון על כל גויי הארץ : ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך ב

כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : י בָּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְכֹרֶךְ אַתָּה
 בְּשָׂדֶיךָ : י בָּרוּךְ פְּרִי-בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי כְהֶמְתְּךָ שֹׁגֵר
 אֲלֶיךָ וְעֹשֶׂתְמוֹת צֹאנֶךָ : י בָּרוּךְ מִנְאֶה וּמִשְׁאֲרֶתְךָ : י בָּרוּךְ אַתָּה
 בְּבֹאֶה וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֹאתְךָ : שִׁי יִתֵּן יְהוָה אֶת-אֱלֹהֶיךָ תַקְשִׁים
 עֲלֶיךָ נֶגְפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אַחֲרֵי יְצֵאוֹ אֲלֶיךָ וּבִשְׂכַעַת דְּרָכִים יְנוֹסוּ
 לְפָנֶיךָ : י יֵצֵאוּ יְהוָה אֶתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיָּה וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ
 וּבְבִרְכָּךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ : י יְקִימֶה יְהוָה לוֹ דָעַם
 מְדוּשׁ כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּע לָךְ כִּי תִשְׁמַר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ
 בְּדַרְכָּיו : י יִרְאוּ כָל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ וְיֵדְאוּ
 מִמֶּךָ : י וְהוֹתִירָה יְהוָה לְמוֹכָה בְּפָרִי בִטְנֶךָ וּבְפָרִי כְהֶמְתְּךָ וּבְפָרִי
 אֲדָמָתְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵהֱתֵן לָהּ : י יִפְתַּח
 יְהוָה לָךְ אֶת־דְּאוּצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׂמִים לְתֵת מִמֶּנּוּ אֶרְצֶךָ בִּגְלוֹ
 וּבְבִרְכָּךְ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִלּוּיֹת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלּוּי :
 י וְנִתְּנָה יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנֹב וְהָיִיתָ בֶקֶל לְמַעֲלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה
 כִּי־תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶה הַיּוֹם לִשְׁמֹר
 וּלַעֲשׂוֹת : י וְלֹא תִסּוּר מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶה אֲתֹכֶם הַיּוֹם
 יָמִין וּשְׂמֹאל לְלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעִבְדָם : פ י וְיְהוָה אֱמִי
 לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר קְדָשׁוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
 וְחֻקָּתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶה הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָוֹת הָאֵלֶּה
 וְהַשְׁיִיגוּךָ : י אָרֹר אֶתְּךָ בְּעִיר וְאָרֹר אַתָּה בְּשָׂדֶיךָ : י אָרֹר מִנְאֶה
 וּמִשְׁאֲרֶתְךָ : י אָרֹר פְּרִי-בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ שֹׁגֵר אֲלֶיךָ
 וְעֹשֶׂתְמוֹת צֹאנֶךָ : י אָרֹר אַתָּה בְּבֹאֶה וְאָרֹר אַתָּה בְּצֹאתְךָ :
 י יִשְׁנַח יְהוָה בֶּהָ אֶת־הַמֶּאֱרָה אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמִּנְגַּעַת בְּכָל־
 מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְׁמָדָה וְעַד־בְּדֶרֶךְ מָוֶר כִּפְּנֵי רֹעַ
 מִעֲצָלְיָה אֲשֶׁר עֹבְתָנִי : י יִדְבֹק יְהוָה בֶּהָ אֶת־הַדָּבָר עַד פִּדְלוֹ אֶתְּךָ
 מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בְּא־שִׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : י יִפְכֶּה יְהוָה
 בְּשִׁחָפֹת וּבִקְדָמֹת וּבִדְלָקֹת וּבְחִרְחֹל וּבְחִרְבֹּב וּבְשִׁדְפוֹן וּבִיָּקוֹן
 וּרְדָפוֹ עַד אֲבִדָה : י וְהָיוּ שְׂמִיךְ אִשֶּׁר עַד־רֹאשֶׁהָ נִחֲשֶׁת וְהָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־תַּחְתָּהָ בְרוֹז : י יִתֵּן יְהוָה אֶת־מִסַּר אֶרְצֶה אֲבָק וְעֹפֶר מִן־
 הַשָּׁמַיִם יִבֹּד עֲלֶיךָ עַד הַשְׁמָדָה : י יִתְּנָה יְהוָה נֶגֶף לְפָנֶיךָ אֲלֹהֶיךָ

ג כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה
 ד בשדה: ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר
 ה אלפך ועשתרות צאנך: ברוך טנאך ומשאריתך: ברוך אתה
 ו בבאך וברוך אתה בצאתך: ששי יתן יהוה את איביך הקמים
 ז עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו
 ח לפניך: יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלה ידך
 ט וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקימך יהוה לו לעם
 קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת
 י בדרךיו: וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו
 יא ממך: והותרך יהוה לטובה בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי
 יב אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך: יפתח
 יג יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו
 ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה:
 יד ונתןך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה
 כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר
 יו ולעשות: ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום
 יז מימן ושמאל* ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: פ והיה אם
 לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו
 וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה
 יח והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ארור טנאך
 יט ומשאריתך: ארור פרי בטןך ופרי אדמתך שגר אלפך
 כ ועשתרת צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך:
 כא ישלח יהוה בך את המארה את המוכה ואת המגעת בכל
 כב משלה ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע
 כג מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך
 כד מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יכבה יהוה
 כה בשפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון
 כו ורדפוך עד אבדך: והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ
 כז אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן
 כח השמים ירד עליך עד השמדך: יתנך יהוה נגף לפני איביך
 כט בדרך

בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנום לפניו והיית לועיה
 לכל ממלכות הארץ: י והייתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים
 ולבהמת הארץ ואין מחיר: יי יפכה יהוה בשתי מצרים
 ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יג יפכה יהוה
 בשגזון ובעורון ובתמהון לבב: יד והיית ממשש בצהרים כאשר
 ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק
 וגזול בלתימים ואין מושיע: י אשה תארש ואיש אחר ישגלנה
 בית תבנה ולא תשב בו פרס תטע ולא תחדלנו: יא שורף מבית
 לעיניה ולא תאכל כמנו חמרה גזול מקדשה ולא ישוב לה צאנה
 נתנות לאביה ואין לה מושיע: יב בנה ובנותיה נהנים לעם אחר
 ועיניה ראות וקלות אליהם בלתי ויאין לא ידה: יג פרי אדמתה
 וכד יגנעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצון בלתי
 הימים: יד והיית משגע מפני אה עיניה אשר תראה: יו יפכה
 יהוה בשתי רע עירי חברים ועירי השמים אשר לא תוכל להרפא
 מפני בניה ובני בנותיה: יז ילה יהוה אתה ואת יפכה אשר
 תקים ציונה אדני ציון לא ידעת אתה ואבתך ועבדת שם
 אדמים אחרים עין וזכו: יח והיית לשמה למצוד ולשגירה בכל
 העצים אשר ינהנה יהוה נשמה: יט ורע רב תוציא השדה וטעם
 תאספה כי יחסלנו הארבה: יא פרמים הטע ועבדת וגיון לא תשתה
 ולא תאמר כי תאבדנו בתלעת: יב יתים יהיו לה בכל גבולה ושמל
 לא תבוק כי ישל יתה: יג בנים ובנות תוליד ולא יהיו לה כי
 ילכו בשבי: יד כי יצא ופרי אדמתה יירש הצדל: יו הגר אשר
 בקרבך יעלה עיניו בעיה סגרה ואתה תרד כטח מטה: יז הוא
 צוק ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לגב:
 יח ובאו עליה פלישתים קלות האלה ורדפוה והשיגוה עד השמר
 כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחזקתיו אשר
 צוה: יט והיו כה לאות ומופת ובזרעה עד עולם: כ תחת אשר
 לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כרוב פל:
 כא ועבדת את אלהיך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא
 ובצער ובחרס כל ונתן על ברזל על צוארה עד השמידו אתה:

בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנום לפניו והיית לזעוה
 לכל ממלכות הארץ: והייתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים כו
 ולבהמת הארץ ואין מחריד: יכבה יהוה בשחין מצרים כז
 *ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יכבה יהוה כח
 בשגעון ובעורון ובתמחון לבב: והיית ממשש בצהרים כאשר כט
 ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק
 וגזול כל הימים ואין מושיע: אשה תארש ואיש אחר ישגלנה* ל
 בית תכנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לא
 לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך
 נתנות לאיביך ואין לך מושיע: בניך ובנותיך נתנים לעם אחר לב
 ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך לג
 וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל
 הימים: והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: יכבה לו לה
 יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא
 מכף רגלך ועד קוקרך: יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר לו
 תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתך ועבדת שם
 אלהים אחרים עין ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל לו
 העמים אשר ינהגך יהוה שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט לה
 תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה לב
 ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן מ
 לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי מא
 ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: חגר אשר מב מב
 בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרך מטה מטה: הוא מד
 ילוך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב:
 ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמידך כח
 כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו והקתיו אשר
 צוך: והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר כו כז
 לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל:
 ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא מח
 ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך:

יֵצֵא יְהוָה עִלְיָה נְוִי מִרְחֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יֵדָעָה דְנִשְׁכַּר
 נְוִי אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע דְּשִׁנּוּ : י נְוִי עַז פָּנִים אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים לְזֶמֶר
 וְנֶעַר לֹא יֶחֱזֵק : י וְאִכְל פִּרֵי בְהֶמְתָּהּ וּפְרִי־אֲדָמָתָה עַד הַשְׁמִדָהּ
 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁאָר לָהּ דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְתָר שֹׁנֵר אֶלְפִיקָה וְעִשְׂתֶּרֶת
 צֹאנָה עַד הָאֲבִידוּ אֹתָהּ : י וְהָעִיר לָהּ בְּכִל־שַׁעֲרֶיהָ עַד רֹדֶת
 הַמִּדְבָּר הַגְּבוּלֹת וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אֹתָהּ בְּמִחַ בְּהֵן בְּכִל־אֶרֶץ וְהָעִיר
 לָהּ בְּכִל־שַׁעֲרֶיהָ בְּכִל־אֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לָהּ : י וְאֲכַלְתָּ
 פְּרִי־בִמְנָה בִּשְׂר בָנֶיהָ וּבְנֹתֶיהָ אֲשֶׁר נָתַתָּה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ בְּמִצּוֹר
 וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר־יֵצִיק לָהּ אִיבָהּ : י הָאִישׁ הָרָבָה לָהּ וְהַעֲנֵג מֵאֵד תִּרְעַע
 עֵינָיו בְּאֶחָיו וּבְאִשְׁתּוֹ חִיקוּ וּבִיתָר בְּנֵיו אֲשֶׁר יוֹתִיר : י כִּתְּתָה לְאֶחָד
 מֵהֶם מִבְּשָׂר בְּנָיו אֲשֶׁר יֹאכֵל מִבְּלִי הַשְׂאִיר־לוֹ כֹּל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק
 אֲשֶׁר יֵצִיק לָהּ אִיבָהּ בְּכִל־שַׁעֲרֶיהָ : י הָרָבָה לָהּ וְהַעֲנֵגָה אֲשֶׁר
 לֹא־נִסְתָּה בְּפִרְגָּלָהּ הֵצֵג עַד־הָאָרֶץ מִהַתְּעֵנֵג וּמִרָה תִּרְעַע עֵינָהּ
 בְּאִישׁ חִיקָה וּבִבְנָהּ וּבִבְתָּהּ : י וּבְשִׁלְיֹתָהּ תִּיּוֹצֵא מִבֶּן־רִגְלֶיהָ
 וּבִבְנֵיהָ אֲשֶׁר תִּלְדַּ בֵּיתָאֲכֻלָּם בְּחֶסֶד־כָּל בִּסְתָר בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק
 אֲשֶׁר יֵצִיק לָהּ אִיבָהּ בְּשַׁעֲרֶיהָ : י אִם־לֹא תִשְׁמַר דְּעִשּׂוֹת אֶת־דְּבָרֵי
 דְּכִבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַתְּכִבִּים בְּסִפְרָה הַזֹּאת לִירְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַגָּבֹהַ
 וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ : י וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת־מִכְתָּהּ וְאֶת
 מִכְּבוֹת זִרְעָהּ מִכְּבוֹת גְּדֻלָּת וּנְאֻמֹּת וּחֲלֹמֹת רָעִים וּנְאֻמִּים : י וְהִשְׁיֵב
 לָהּ אֶת כָּל־מִדּוֹת מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִגְרֹת מִפְּנֵיהֶם וְהִבְקֹוּ לָהּ : י אִם
 כִּי־חָלִי וּכְד־מִפָּה אֲשֶׁר לֹא כִתּוּב בְּסִפְרָה הַתּוֹרָה הַזֹּאת יֵעָלֶם יְהוָה
 עִלְיָה עַד הַשְׁמִדָהּ : י וְנִשְׁאָרְתָּם בְּמִתִּי מֵעַט תַּחַת אֲשֶׁר הִיָּיתִם
 כְּסוּבְבֵי הַשָּׁמַיִם קָרֹב כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיהָ : י וְהָיָה
 כַּאֲשֶׁר־יֵשֶׁשׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם וּלְתַרְבוֹת אֶתְכֶם כִּן יִשְׁיֵשׁ
 יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲכִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׁכִּיד אֶתְכֶם וּנְסַחְתֶּם מִלִּי
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אֹתָהּ בְּא־שָׁמָה לְרִשְׁתָּהּ : י וְהִפְיָצָה יְהוָה בְּכִל־
 הַיָּם מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדְּתָה שֵׁם אֱלֹהִים אֲתִים
 אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶת אֹתָהּ וְאֲכַתֶּיהָ עֵץ וְאֶבֶן : י וּבְנֹגִים הָהֵם לֹא תִרְגִּיעַ
 וְלֹא־יִהְיֶה מָנוֹחַ לְכַפְדְּנָתָהּ וְנָתַן יְהוָה לָהּ שֵׁשׁ לֵב רָגַל וּכְלִיזוֹ עֵינֶיהָ
 וּבְאֶבֶן נֶפֶשׁ : י וְהָיוּ חִיֵּיהָ תִלְאִים לָהּ מִגֵּד וּפְחָדָהּ לִלְהָ וְיוֹמָם

מט ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר
 נ גוי אשר לא תשמע לשנו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן
 נא ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך
 אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת
 נב צאנך עד האבידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת
 חמתך הגבהת והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר
 נג לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ואכלת
 פרי במגך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור
 נד ובמצוק אשר יציק לך איבך: האיז הרך בך והענג מאד תרע
 נה עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: מתת לאחר
 מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק
 נו אשר יציק לך איבך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר
 לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה
 נז באיש חיקה ובכנה ובבתה: ובשליטה היוצת* מבין רגליה
 ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק
 נח אשר יציק לך איבך בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל
 דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד
 נט והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפלא יהוה את מכתך ואת
 ס מכות זרעך מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: והשיב
 סא בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם
 כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה
 סב עליך עד השמדך: ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם
 סג ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה
 כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש
 יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל
 סד האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: והפיצך יהוה בכל
 העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים
 סה אשר לא ידעת אתה ואבותיך עין ואבן: ובגוים החם לא תרגיע
 ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים
 סי ודאבון נפש: והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם

וְלֹא תִאֲמִין בְּחַיִּיךָ : ^ט בִּבְקֶרְךָ תֵּאמַר מִיִּיתָן עָרֵב וּבְעֶרֶב תֵּאמַר
מִיִּיתָן בִּקְרֶם מִפְּחַד לְבִבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחַד וּמִמְרֹאֶה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
תִּמְרֹאֶה : ^ס וְהִשִּׁיבְךָ יְהוָה וּמִצָּרִים בָּאֲנוּת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
לְךָ לֹא־תִסְיָף עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהִתְמַכְּרֹתָם שָׁם לְאִיֶּבֶךָ לְעֶבְדִּים
וּלְשִׁפְחוֹת וְאִין קִנְיָה : ^ס אָנֹכִי רִבְרִית הִבְרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה לְקַלֵּת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִוָּאָב מִלִּבְדֵּי הִבְרִית אֲשֶׁר־קָרַת
אֹתָם בְּחֶרֶב : ^פ כֹּט שִׁבְעִי * וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶרְבֶּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִיתֶם אֶת פֶּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְפָרְעֹה וּלְכָל־עַבְדָּיו וּלְכָל־אֶרְצוֹ : * הַמִּסּוֹת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר
רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֵלֶּת וְהַמִּפְתִּים הַגְּדֹלִים הָהֵם : * וְלֹא־נָתַן יְהוָה לָכֶם
לֵב דָּדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנוֹיִם לִשְׁמָע עַד הַיּוֹם הַזֶּה : * וְאוֹלָךְ
אַתֶּם אֲרַבְעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לֹא־בָלוּ שְׁלֹמְתֵיכֶם מִעֲלֵיכֶם וְנַעֲלָךְ
לֹא־בָלְתָה מַעַל רַגְלֶךָ : * לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם וַיִּין וְשִׂכָר לֹא שָׁתִיתֶם
לְמַעַן תִּדְּעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : * מִאֲמִיר וּתְבָאוּ אֶל־מִקְדָּשׁ הַזֶּה
וַיֵּצֵא סִיחֹן מִמִּדְבַּר־חִשְׁבוֹן וְעוֹג מִמִּדְבַּר־הַבָּשָׁן לִקְרֹאתֵנוּ לְמַלְחָתָה נָפֶס :
* וְנִקַּח אֶת־אֶרֶצָם וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחֻצֵי שִׁבְט
הַמְּנַשֵּׁי : * וְשִׁמְרֹתָם אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן
תִּשְׁבְּלוּ אֶת כְּרִיאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂיוּ : ^{פ פ פ}

* אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם בְּלִבְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאִישֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם
וְקִנְיֵיכֶם וְשִׁמְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל : * מִגִּבְעֵי נְשִׁיכֶם וְגִרְךָ
אֲשֶׁר בִּקְרֵב מִחֻנְךָ מִחֻטֵּב עֲצִיךָ עַד שֵׂאֵב מִימִיךָ : * לְעֶבְרָךְ בְּבִרְיִת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם : * שְׁנֵי * לְמַעַן
הַקִּים־אֹתָךְ הַיּוֹם כִּי לָעֵם וְהוּא יְהוָה־דִדְךָ לְאֵלֹהִים כְּאִשׁ־דְּבִרְךָ
לְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב : * וְלֹא אַתֶּם
לְבַדְכֶם אֲנֹכִי כָרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֵלָּה הַזֹּאת : * כִּי
אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ עִמָּד הַיּוֹם כִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר
אֵנָּנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם : * שְׁלִישִׁי * כִּי אַתֶּם יִדְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר־יִבְנוּ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עֲבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם :
* וְתִרְאוּ אֶת־טָקִיצָתָם וְאֵת גִּלְדֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר
עָמְתָם : * פְּלִישִׁי בָכֶם אִישׁ אֶל־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־יִשְׁבֵּת אֲשֶׁר
לִבּוֹ

דברים כה כט תבוא קלא 261

ולא תאמין בחייד: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר ^{טז}
 מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר
 תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי ^{טז}
 לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
 ולשפחות ואין קנה: ^{טז} ם אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את
 משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת
 אתם בחרב: ^{טז} פ כמ שניעי ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר א
 אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
 מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסות הגדלת אשר ^{טז}
 ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם ^{טז}
 לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך ^{טז}
 אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך
 לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם ^{טז}
 למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: מפטיר ותבאו אל המקום הזה ^{טז}
 ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכס:
 ונקח את ארצם ונתתה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט ^{טז}
 המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען ^{טז}
 תשכילו את כל אשר תעשון: ^{טז} פ פ פ
 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם ^{טז}
 זקניכם ושמריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך ^{טז}
 אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך: לעברך בברית ^{טז}
 יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: * שני למען ^{טז}
 הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר
 לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם ^{טז}
 לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי יד
 את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר
 איננו פה עמנו היום: * שלישי כי אתם ידעתם את אשר ישבנו ^{טז}
 בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם:
 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עין ואבן כסף וזהב אשר ^{טז}
 עמיהם: פן ייש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר י
 לבבו

קִבְּלוּ פָנֶיךָ הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעֵבֶד אֶת־יְהוָה הַיּוֹם
 הַזֶּה פֶּן־יִשָּׁךְ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פָּרָה רָאשׁ וְקַעֲנָה׃ י וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־
 דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּדִבְכֵּיכֶם לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהוָה־לִּי כִּי
 בִשְׂרָרוֹת לִבִּי אָנֹכִי לְמַעַן סְפוֹת הָרֹוֹת אֶת־הַצִּנְאָה׃ יא לֹא־אֲבִה
 יְהוָה סֶלַח לוֹ כִּי אִזּוֹ יַעֲשֶׂן אֶת־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ פָּאִישׁ הֵהוּא וְרִבְצָה
 בּוֹ כִּלְי־הָאֱלֹהִים הַתְּנוּכָה בַּסֶּפֶר הַזֶּה וּמַחֲהֵ יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם׃ יב וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֲזֹת
 הַבְּרִית הַתְּנוּכָה בַּסֶּפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ יג וְאָמַר הַדּוֹר הַהוּא וְזֶן
 בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאַרְצָן רְחוֹקָה
 וְרָאוּ אֶת־מִצְוֹת הָאֶרֶץ הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־הָיָה יְהוָה בָּהּ׃
 יד גִּפְרִית וּמִלָּה שִׁפְתָּה כַּל־אַרְצָה לֹא תִזְעֹלָא תִצְמַח וְלֹא־יֵעָלָה
 בָּהּ כִּלְי־עֵשֶׂב בְּמַחֲפָכַת סֹדֶם וְעַמֹּרָה אֲדָמָה וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפְקֶה
 יְהוָה בְּאֶפְרוֹ וּבְחִמָּתוֹ׃ טו וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עִלְיָה עָשָׂה יְהוָה כִּכָּה
 לְאַרְצָן הַזֹּאת מִהַ חֲרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ טז וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ
 אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹ אֹתָם
 מֵאַרְצָן מִצְרַיִם׃ יז וְיֵלְכוּ וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם וְלֹא חָזַק לָהֶם׃ יח וַיַּחֲזֹאֵף יְהוָה בְּאַרְצָן
 הַהוּא לְהַבְיֹא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַתְּנוּכָה בַּסֶּפֶר הַזֶּה׃
 יט וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַד אֲדָמָתָם בָּאֵף וּבְחִמָּה וּבְרָצָף גָּדוֹל וַיִּשְׁרַכֵם
 אֶל־אַרְצָן אַחֲרֵת פְּיוֹם הַזֶּה׃ כה הַנִּסְתַּרְתָּ לִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגַּלְתָּ לָנוּ
 וְלִבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כו
 רִבִּיעִי שְׁנֵי כִסֵּי פְתוּרִין ל' וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עָלֶיהָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶת־לִבְכֶּךָ בְּכָל־
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיתִּיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂמָחָה׃ יא וְשִׁבַּתְתָּ עַד־יִתְּנֶה אֱלֹהֶיךָ
 וְשִׁמְעֶתָ בְּקִלּוֹ כִּכָּה אֲשֶׁר־אֲנִכִּי מִצֹּק הַיּוֹם אֹתָהּ וּבְנִיךָ בְּכָל־לִבְכֶּךָ
 וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ יב וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שִׁבּוּתָהּ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ
 מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂמָחָה׃ יג אִסִּיתָה נִהְיָה
 בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבָּצָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשֶּׁם יִקְחָה׃ יד וְהִבְיֹאֵךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהִיטְבָּהּ
 וְהִרְבָּהּ כְּאַבְתִּיךָ׃ יו וְיָמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְכֶּךָ וְאֶת־לִבְךָ וְרַעְיָה

לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים
 יח יהם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את
 דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי
 יט בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה
 יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה
 בו כל האלה: הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת
 כ השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
 כא הברית הכתובה בספר התורה הזה: ואמר הדור האחרון
 בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה
 וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה:
 כב גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה
 בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים* אשר הפך
 כג יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה
 כד לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו
 את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם
 כה מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
 כו אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ
 ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה:
 כז ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם*
 כח אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת *לנו
 ונבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: ס
 א רביעי שני כשהן מחזקין ל' והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה
 הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל
 ב הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך
 ג ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום ונניך בכל לבבך
 ד ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך
 ה מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך
 ו בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך
 ז יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך
 ח והרבך מאבתך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך
 *וצבים ק' *ל' רבתי *י"א נקודות

לֹאֲהֶבֶה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל־קִבְּכָהּ וּבְכֹל־מַעֲשֶׂיךָ לַמַּעַן תֵּחִידָהּ
 חֲסִידֶיךָ שְׁלִישִׁי כֶּשֶׁת מִמֶּנִּי וְנִתַּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־כִּלְיֵי־הַמָּוֶה
 עַל־אֵיבֶיךָ וְעַל־שָׂאִי אֲשֶׁר רָדַפְתָּ : י וְנִתַּן תְּשׁוּבָה וְיִשְׁמְעֶנִּי
 בְּקוֹל יְהוָה וְעִשִּׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְּךָ הַיּוֹם :
 • וְהוֹתִירָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל מַעֲשֶׂה יְדֹךָ כַּפְרִי בְּטִנָּה וּבְכַפֵּר
 בְּחַמְתָּהּ וּבְכַפֵּי אֲדֻמָּתָהּ ? מִכָּה פִּי יֵשׁוּב יְהוָה וְשִׁשִּׁי לְךָ רִמּוֹב
 כְּאִשׁוֹ שִׁשִּׁי עַל־אֵיבֶיךָ : פִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר
 מִצְוֹתָיו וְהִקְטִינוּ הַתְּנוּבָה בְּסֹפֶר תַּעֲרֹה הָאֵה פִּי תְשׁוּבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל־קִבְּכָהּ וּבְכָל־פִּשְׁתָּהּ : ס שִׁשִּׁי פִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אֲנִי מֵצִוְּךָ הַיּוֹם לֹא־נִפְלְאָה הִוא מִפְּנֵי וְלֹא־חָדָה הִוא : י לא
 בְּשָׂמִים הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשְּׁמִימָה וְיִקְחָה לָּנוּ וְיִשְׁמְעֵנוּ
 אֶתְּהָ וְנִעֲשֶׂנָה : י וְלֹא־יִמְעַכֵּר לִים הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר־לָנוּ אֶל־
 עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחָה לָּנוּ וְיִשְׁמְעֵנוּ אֶתְּהָ וְנִעֲשֶׂנָה : י כִּי־תִרְוֹב אֶתְּהָ
 הַדָּבָר מְאֹד בְּעִיךָ וּבְקִבְּכָהּ כְּעִשְׂתָּהּ : ס שְׁבִיעִי וּסְפָרִי רַבִּי
 כִּשְׁחָן מִתְּחִלָּה מִי רֹאֶה נִתַּתִּי לַפְּנִיךָ הַיּוֹם אֶת־חַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב וְאֶת־
 חַמִּית וְאֶת־הָרָע : ט אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִיךָ הַיּוֹם לֹאֲהֶבֶה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹת בְּדַרְכָּיו וּלְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו וְהִקְטִינוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיִּית
 וְרַבִּית וּבִרְכָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־אֵתָהּ בְּאֶשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ :
 י וְאִם־יִפְגַּע קִבְּכָהּ וְלֹא תִשְׁמַע וְנִדְחַת וְהִעֲתִחוּת לֹא־הִים אֲחֵרִים
 וְעַבְדָּתָם : י הִנֵּתִי לָכֶם הַיּוֹם פִּי אֲבֹד תֹּאבְדֶנּוּ לֹא־תִרְבּוּ
 יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אֵתָהּ עֹבֵר אֶת־הַיָּרְדֵּן קִב אֶשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ :
 י הִנֵּתִי לָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשְּׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ חַיִּים וְחַמִּית נִתַּתִּי
 לַפְּנִיךָ הַבִּרְכָּה וְהַקְּלָלָה וּבְחֵרַת בְּחַיִּים לַמַּעַן תַּחֲזִיךְ אֶתְּהָ וְתִרְעָה :
 י לֹאֲהֶבֶה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר בְּהָרָו וּלְדַבְּקָה־בּוּ פִּי הִוא חֵילֶךָ
 וְאֶתְּהָ יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֶיךָ לֵאמֹר
 לְיִצְחָק וְלִיִּצְחָק לָתֵת לָהֶם : פ פ פ

לא יַעֲלֶה מִטָּה וְיַדְבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל :
 י וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּרִמּוֹמָה וְעֵשְׂרִים שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם לֹא־
 אוֹכֵל עוֹד לְצֹאֵת וּלְבֹא נִתְּנָה אֲמַר אֵלֵי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיָּרְדֵּן
 הַזֶּה : יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תּוֹא עֹבֵר לַפְּנִיךָ הוֹא־יִשְׁמֹר אֶת־יְהוֹנָדָה

דברים ל לא נצבים קלב 263

לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך :
 חמישי שלישי כשהן מחובבין ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה ו
 על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך : ואתה תשוב ושמעת ח
 בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום :
 וחותרך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך תפרי בטנך ובפרי ט
 בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב
 כאשר שש על אבתך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר י
 מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך : ס ששי כי המצוה הזאת אשר יא
 אנכי מצוך היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא : לא יב
 בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
 אתה ונעשנה : ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל יג
 עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה : כי קרוב אליך יד
 הדבר מאד בפך ובלבבך לעשתו : ס שביעי ומפטיר רביעי
 כשהן מחובבין ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת טו
 המות ואת הרע : אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה טז
 אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיות
 ורבות וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה :
 ואם יפנה לבבך ולא תשמע וגדחת והשתחית לאלהים אחרים יז
 ועבדתם : הגדתי לכם היום כי אבל תאבדון לא תאריכון יח
 ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשתה :
 העדתי לכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי יט
 לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך :
 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חיך כ
 וארך ימך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם
 ליצחק וליעקב לתת להם : פ פ פ
 לא וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל : א
 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא ב
 אוכל עוד לצאת ולבוא ואמר אלי לא תעבר את הירדן
 הזה : יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים ג
 האלה

האלה מדפנך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך פאשר דבר יהוה:
 שני י תעשה יהוה להם פאשר עשה לסיוחן ודעו כלכי האמרי
 לארצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם
 ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חוקי ואמרו אל תיראו ואל
 תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא הקהל עמך לא ירפה ולא
 יעזוב: פ שלשי חמישי כשתן כחברון ויירא משה ליהושע ויאמר
 אליו לעני כד ישראל חזק ואמץ פי אתה תבוא את העם הזה
 אלה הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה
 אותם: ויהוה הוא ויהוה הוא לפניך הוא יהיה עמך לא ירפה ולא
 יעזוב לא תירא ולא תחת: פ ויכתב משה את התורה הזאת
 ויתן אל הכהנים בני לוי הנשאים אהרן ברית יהוה וארבל
 זכני ישראל: רביעי ויצו משה אותם לאמר מקץ פ שבע שנים
 במעד שנת השמיטה רתג הספות: פ בבוא כד ישראל ל אות
 את פני יהוה אלהיך בפדום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת
 נגד כד ישראל באניהם: פ הקהל את העם האנשים והנשים
 והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו כי
 יהוה אלהיכם ושכרו לעשות את כל דברי התורה הזאת:
 פ ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו לראות את חוה אלהיכם
 כל הימים אשר אתם חיים עד האדמה אשר אתם עבדים אתי
 הירד שמה לרשתה: פ חמישי כשתן כחברון י ויאמר יהוה
 אל משה הנ קרבו ימיה דמות קרא את יהושע והניצבו באהל
 מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתצבו באהל מועד: פ וירא
 יהוה באהל בצמוד עני ויעמד עמד הנינו על פתח האהל:
 פ ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עמי אבתך וקם העם הזה
 ונה אחר: אלהי נכד ארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
 ועזבני והפך אתי ריתי אשר פרתי אתו: פ וחרה בפי כו ביום
 ההוא וצויתם והסתיתי פני כהם ויהיה לאכל ומצאו רעות
 רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא עש פירצו אלה ברחבי
 מצאוני הרעות האדה: פ ואנכי הכתר אסתיר פני ביום ההוא
 עי פל הרה אפר עיה פ פנה אל אלהים אחרים: פ ועתה

האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: *
 י שני ועשה יהוה להם כאשר עשה לס חן ולעוג מלכי האמרי
 ה ולא רצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם
 י ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל
 תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא
 י עזובך: ס * של ישי חמישי כשהן מחוברין ויקרא משה ליהושע ויאמר
 אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה
 אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה
 ח אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
 ט יעזובך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת
 ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל
 י זקני ישראל: רביעי ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים
 יא במעד שנת השמיטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות
 את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת
 יב נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים
 והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את
 יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת:
 יג ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם
 כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את
 יד הירדן שמה לרשתה: פ חמישי ששי כשהן מחוברין ויאמר יהוה
 אל משה הן קרבו ימך למות קרא את יהושע ויתיצבו באהל
 טו מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא
 יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל:
 טז ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה
 וונה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
 יז ועזבני ודפר את בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום
 ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאחו רעות
 רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי
 יח מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא
 יט על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה
 כתבו

בתבו דכב את השירה הזאת ולפניה את דברי ישראל שירה
בפניהם למען תהיה לי השירה הזאת לגד בבני ישראל :
שני שביעי בשחק פת ברו כ כד אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי
לאבותי וזאת הדב ודבש ואכל ושבע ורשן ופנה אל הארץ
אחרים ונעבדום ונאמנו והפך את בריתי : כ א והיה כ דתבאנו
אלו רעות רבות וצרות ועננה רשית הזאת לפני כ ד כי לא
השכח כפי ורעו כי ידעתי את יצורו אשר הוא עשה היום בטרם
אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי : כ וכתב משה את השירה
הזאת ביום ההוא ולפניה את דברי ישראל : כ ויצו את יהושע בן
נון ויאמר חזק הכול כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ
אשר נשבעתי להם ואני אהיה עמך : י ויהי כבמות משה
לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמס : שביעי כ ויצו
משה את הרום נשאי ארון ברית יהוה לאמר : י דקח את ספר
התורה הזאת ושמתם אותו מצד ארון ברית יהוה אל חזקם והיה
שם בך לעד : י כי אני ידעתי את דמרוך ואת ערפך בקנה הן
בעורני חי עמכם היום במרים היותם עסיהוה ואף כד אתי
מתי : כפאר כ הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטרכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים
ואת הארץ : כ כי ידעתי אחי מתי קדשחת תשחתון וסרתם
מן הדבר אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים
כ דעשו את דברל בעיני יהוה דהכעים במעשה ידיכם : י וידבר
משה באזני פלדקת ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס :

פ פ פ

רב • האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמר פי :
י יערך כפאר דקחי תז כפאר אמרתי בשעירם
על דשא וכרביבים עלי עשב : י כי שם יהוה אקרא הבו גדל
לאלהינו : י הצור תמים פגעו כי כל דרכיו משפט אל אמונה
ואין עול צדיק וישר הוא : י שחת לו לא בנו מומם דור עקש
ופתלתל : י ה יהוה תגמור זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא

פתח כס"פ קס"ב בגולתו יראש סיד סימן כ"ה שס"ו דר רבני ודא חזיב כס"ב דת

כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
 בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל:
 ישישי שביעי כשחקן כחוכרין כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
 לאבותיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים
 אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאן
 זאת רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא
 תשכח מפיו זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם
 אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה כג
 הזאת ביום ההוא ולמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון
 ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ
 אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה כד
 לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמס: שביעי ויצו כה
 משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר כו
 התורה הזה ושמעתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה
 שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן כו
 בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי
 מותי: מפטיר הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם כח
 ואדברה באזניהם את הדברים האלה *ואעידה בם את השמים
 ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם כט
 מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים
 כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר ל
 משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס:

פ פ פ

לב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: *
 יערף כמטר לקחי תזל כמל אמרתי כשעירם כ
 עלי דשא וברביבים עלי עשב: כי שם יהוה אקרא הבו גדל ג
 לאדונינו: * הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ד
 ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ה
 ופתלתל: *ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא ו

* בראש עמוד סימן ב"ה שמו"ו * לוי *ה רבתי והיא תיבה בפני עצמה

אֲבִיךָ קָנָה הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנֹנֶה : שְׁנֵי זָכָר יָמֹת עוֹלָם בְּיָנֵינוּ שְׁנֵי
 דְּרֹדֶר שֶׁאֵל אֲבִיךָ וַיִּגְדֶּה וְקָנָה וַיֹּאמְרוּ עָדָה : " בְּהִנֵּחֵךְ עֲדִינָה נָוִים
 בְּהַפְרִיזוֹ בְּנֵי אָדָם יֵצֵב גְּבֻלַּת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : " כִּי
 חֶלֶק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶד נִחְתָּהוּ : יִמְצְאוּהוּ בָּאָרֶץ מִדְבָּר וּבְהָרָיו
 יִלָּד יִשְׁמָן יִסְכְּכֵנָהוּ יִבְנֶנָּהוּ יִצְרֶנָּהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו : " כִּנְשֵׁר יַעֲיִיר
 קָנָה עֲדִינָהוּ וְיִתֵּן יִפְרֹשׁ בְּנָפְיוֹ יִקְלָהוּ יִשְׁאָהוּ עַד־אֲבָרְתוֹ :
 יִי יְהוָה בְּדָר יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נָכָר : שְׁמִישׁ יִי יִפְכְּהוּ עַד־
 בְּמֹתֵי אֶרֶץ וַיֹּאכֶל תְּנוּבַת עֲדֵי וַיִּנְקָהוּ דְבִשׁ כִּסְפֵּעַ וְשָׁמֶן
 מִחֲלָמִישׁ צוּר : " חֲמַת בָּקָר וְחֶלֶב צֹאן עַם־חֶלֶב כְּרוֹס וְאִילִים
 בְּנִיבֶשֶׁן וְעֵתוּלִים עַם־חֶלֶב פִּלִּיּוֹת חֲטָה וְדִבְעָנָב תִּשְׁתַּחֲחֶמֶר :
 יִי וְיִשְׁמָן יִשְׂרָוִן וַיִּבְעֹט שְׁמֵתָ עֲבִית פְּשִׁית וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵה עֲשָׂהוּ
 וַיִּנְכַּל צוּר יִשְׁעָתוֹ : " יִקְנֵאוּהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבַת יַכְעִיכֵהוּ : " יִזְכְּחוּ
 לְשָׂדִים לֹא אֱלֹהִי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוֹם
 אֲבֹתֵיכֶם : " צוּר יִלְדֶה תֵּשֵׁב וְתִשְׁבַּח אֵל מִחֲדָדָה : רַבִּיעִי יִי וַיֵּרָא
 יְהוָה וַיִּנְאֹץ מִפְּעֵס בְּנָיו וּבְנֵתָיו : " וַיֹּאמֶר אֲסִתִּירָה פָנַי מִפָּנֵי
 אֱלֹהֵי מֶה אֲחִירֵתָם כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה בָּנִים לֹא־אֶמְנָן בָּם :
 יִי הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא־אֵל פְּעֻסוֹנִי בְּהִלָּהֵם וַאֲנִי אֶקְרִיאם בְּלֹא־עֵם
 בְּנָיו גָּבַל אֲבֵעִיסָם : " כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְּאִפִּי וַתִּקְרַע עֲד־שְׂאוֹד
 תַּחֲתִית וַתֹּאכֶל אֶרֶץ וַיִּבְלָה וַתִּלְחֹט מִסִּדֵּי הָהָרִים : " אֲסַפֶּה
 עֲדִימוֹ רַעוֹת חֲצִי אֲבִלְה־בָּם : " מִזֵּי רָעַב וְחֲמִי רֶשֶׁף וְכֹטֵב
 מִרִּירָה וְשֹׁן־בְּהֵמַת אֲעִיז־בָּם עַם־חֲמַת וְחֲלִי עֶפֶר : " מִחוּץ תִּשְׁכַּל־
 חָרֵב וּמִחֲדָרִים אֵימָה גִּם־בְּחֹר גִּם־בְּתוֹלָה יוֹנֵק עַם־אִישׁ שִׁיבָה :
 יִי אֲמַרְתִּי אֶפְאִי־הֶם אֲשַׁבִּיתָה מֵאֲדָשׁ וּבָרָם : " כִּי צוּלִי כְּעִם אוֹיֵב
 אֲגוֹר פֶּן־יִנְפְּרוּ צָרִימוֹ בְּ־יֹאמְרוּ יִבְנוּ רֶכֶה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כִּלְ־
 זָאת : " כִּי־נָוִי אֲבָד עֲצוֹת הִמָּה וְאִין בָּהֶם תִּבְנוּנָה : חֲמִישִׁי כִּי דוֹ
 חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זָאת יִבְנוּ לֹא־חִירֵתָם : " אֵיכָה יִרְדֶּה אַחֵר אֶלֶף וְשָׁנִים
 יִי־סִי רִבְבָה אִם־לֹא פִי־צוֹנָם כְּכָרֶם וַיְהוָה הַכְּבִירָם : " לֹא כִי לֹא
 כִּצְוֹנָנוּ צוֹנָם וְאִי־בָנוּ פְּלִילִים : " כִּי־כִנְפּוֹ כֹּדֶם גִּפְנָם וּמִשְׁדָּקַת
 עֲמָרָה עֲנִבְכֵמוּ עֲנִבְיָדוֹשׁ אֲשַׁפֵּלַת מוֹרֶת לָמוֹ : " חֲמַת תְּנִינִם יִי־ם
 וְנֹאשׁ פְּתָנִים אֲכָד : " לֹא הִלָּא הוּא כְּמֵס עֲמָדִי חֲתוּם בְּאִצְרֹתֵי :

ז אביך קנך הוא עשך ויכננך: *שני זכר ימות עולם בינו שנות
 ח דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים
 ט בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי
 י חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו
 יא ילל ישמן יסבכנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר
 קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו:
 יג יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: שלישי ירכבהו על
 במותי* ארץ ויאכל תנובת שדי וינקחו דבש מסלע ושמן
 יד מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים
 בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר:
 טו וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו
 טז וינבל צור ישעתו: יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו: יזבחו
 לשדים לא אלה: *אלהים* לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום
 יח אבתיכם: צור ילדך תשי* ותשכח אל מחללך: רביעי וירא
 כ יהוה וינאץ מכעם בניו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם
 אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם:
 כא הם קנאוני בלא אל* כעסוני בהבליהם ואני אקנאם בלא עם
 כב בניו נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול
 כג תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: אספה
 כד עלימו רעות חצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף וקציב
 כה מרירי ושן בהמת אשלח בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל
 חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה:
 כז כי אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעם אויב
 אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פעל כל
 כח זאת: כי גוי אבד עצות חמה ואין בהם תבונה: חמישי לו
 ל חממו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים
 לא יניסו רבבה אם לא כי צורם מחרם ויהוה הסגירם: כי לא
 לב כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמת
 לג עמרה ענבמו ענבי רויש אשכלת מדרת למו: חמת תנינם יינם
 לד וראש פתנים אכזר: הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי:
 *ישראל *י' יתירה *חול *י' ועירא *חול

דברים לב דג האוינו קלד 237

יי לוי נקם ושלם דעת תמוט רגלם פי קרוב יום אידם וחש עתלת
 קמו: יי פירדון יהוה עמו ועד עבדיו יתנחם פי יי אה פיראנות יד
 ואפס עצור ועזוב: יי ואמר אי ילחמו צור חסו בו: יי אה
 חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נכיהם יקומו ויעזובם יהי עליהם
 סתרה: יי ראו ועתה פי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני
 אמית ואהיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: ששי פ פיראשא
 אל שמים ידי ואמרתני חיי אנכי לעלם: יי אה שנותי ברק חרבי
 ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ומשנאי אשקם: יי אשכור
 חצי כדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות
 אויב: יי הרנינו גוים עמו פי דס עבדיו יקום ונקם ישיב לצרי
 וכפר אדמתו עמו: פ שביע מי ויבא משה וידבר את דברי
 השירה הזאת באוני העם הוא וחושע בן נון: יי ויבא משה לדבר
 את דברי הדברים האלה אל בני ישראל: יי ויאמר אלהם שימו
 לבבכם לכדי הדברים אשר אנכי מעיד בכם ויום אשר תצום
 את בניכם לשמר געשות את דברי התורה הזאת: יי פי לא
 דבר רק הוא מכם פי הוא חייכם וידבר הוה תאריכו ימים עלי
 האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: פ ממזר
 יי וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: יי עליה אל
 הר העברים הזה הרבו אשר בארץ מואב אשר עלי פני ירחו
 וראה את ארץ פנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: יי וכת
 בהר אשר אתה עלי שמה והאסף אל עמך פאשר ימית את
 אחיה בהר ההר ויאסף אל עמיו: יי על אשר מעלתם בי בתוך
 בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם
 אותי בתוך בני ישראל: יי פי כנגד תרתי את הארץ ושמה לא
 תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל: פ פ פ

לג * וזאת הברכה אשר בנה משה איש האלהים את בני
 ישראל לפני מותו: יי ויאמר יהוה מפיני בא וורה
 משעיר למז דופיע מהר פאון ואתה מרובת קדש מימינו אשדת
 למז: יי אה חלב עמים פל קדשו בידך והם תפז דוגדך ושא
 מדבר תוך: יי תורה צוה ילדנו משה מן צה קהלת יעקב: יי ויהי

לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת לה
 למו: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנוחם כי יראה כי אזלת יד לו
 ואפם עצור ועזוב: ואמר אי אלהינו צור חסו בו: אשר לו לה
 חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם
 סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים* עמדי אני למ
 אמות ואחיה מהצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: ששי כי אשא מ
 אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם: אם שנותי ברק חרבי מא
 ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר מב
 חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות
 אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו מג
 וכפר אדמתו עמו: פ שביעי ויבא משה וידבר את כל דברי מר
 השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר מה
 את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם שימו מו
 לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום
 את בניהם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא מו
 דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על
 האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: פ מפטיר
 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל מח מט
 הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו
 וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ומת ג
 בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן
 אחיך בהר הזה ויאסף אל עמו: על אשר מעלתם בי בתוך נא
 בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם
 אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא נב
 תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל: פ פ פ
 לג וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני א
 ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרה ב
 משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת*
 למו: אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תבו לרגלך ישא ג
 מדברתיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי ד ה
 בישחון *חול *הרץ מולין קרי

הפסגה

דברים לג לד ברכה

י בִּישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסֵּף רֹאשֵׁי עַם יֶחֱד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל : יְחִי רְאוּבֵן
 ו וְאַל יִמָּת וַיְהִי מִתִּיּוֹ מִסֵּפֶר : ס וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה
 קוֹל יְהוּדָה וְאֵל עַמּוֹ תְּבִיאֵנוּ יְדִיו רַב לוֹ וְעֹזֶר מִצְרֵיו תִּהְיֶה : פ *
 ח שְׁנֵי וּלְלוּי אָמַר תְּמִיד וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידְךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בַּמִּסָּה
 ט תִּרְיַבְהוּ עַל מִי מְרִיבָה : הָאֵמֶר לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִיו וְאֵת
 אָחִיו לֹא הִכִּיר וְאֵת בְּנוֹ* לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֶתְךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ :
 י יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וּתְוֹרֶתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ קְמֹרָה בְּאִפֶּךָ
 יא וּכְלִיל עַל מִזְבִּיחְךָ : בֵּרֶךְ יְהוָה חִילוֹ וּפַעַל יְדָיו תִּרְצֶה מִחֵץ מִתְּנִים
 יב קִמְיוּ וּמִשְׁנָאוֹ מִן יְקוֹמוֹן : ס לְבִנְיָמִן אָמַר יָדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבִטְחָה
 יג עָלָיו חֲפָף עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתָפָיו שֹׁכֵן : * ס שְׁיֵשִׁי וּלְיוֹסֵף אָמַר
 מְבֹרַכְתָּ יְהוָה אֲרָצוֹ מִמֶּנֶּד שָׁמַיִם מִטֹּל וּמִתְּהוֹם רִבְצַת תַּחַת :
 ד טו וּמִמֶּנֶּד תְּבוֹאֵת שֶׁמֶשׁ וּמִמֶּנֶּד גֶּרֶשׁ יִרְחִים : וּמִרְאֵשׁ הַרְרֵי קָדֶם
 טז וּמִמֶּנֶּד גְּבְעוֹת עוֹלָם : וּמִמֶּנֶּד אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי כְּנָה
 יז תְּבוֹאֵתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקִדְקֵד גִּזִּיר אָחִיו : בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ
 וקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו בָּהֶם עֲמִים יִגָּה יַחְדוֹ אֶפְסֵי אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת
 יח אֶפְרַיִם וְהֵם אֲלָפֵי מְנָשָׁה : ס רִבְעִי וּלְזִבְלוֹן אָמַר שִׁמְחָה זְבוּלוֹן
 יט בְּצֵאתְךָ וַיִּשְׁכַּב בְּאַחֶלֶיךָ : עַמִּים הָרַ יִקְרָאוּ שֵׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צִדֵּק
 כ כִּי שִׁפְעַי יָמִים יִינָקוּ וַיִּשְׁפְּנִי טַמּוּנֵי חוֹל : ס וּלְגַד אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב
 כא גֹּד כְּלָבִיא שֹׁכֵן וּטְרָף זֶרֶע אֶף קִדְקֵד : וִירֵא רֹאשִׁית לוֹ כִּי שֵׁם
 חֲלֶקֶת מַחֲקֵק סִפּוֹן וַיֵּתֵא רֹאשִׁי עִם צִדְקַת יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטִי
 כב עִם יִשְׂרָאֵל : ס חֲמִישִׁי וּלְדָן אָמַר דָּן גּוֹר אֲרִיָּה יִזְנֹק מִן הַבֶּשֶׂן :
 כג וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שִׁבְעַ רְצוֹן וּמִלֵּא בִרְכַת יְהוָה יִם וּדְרוֹם
 כד יִרְשֶׁה : ס וְלֹאֲשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מְכַנִּים אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹן אָחִיו וּמִבֵּל
 כה כִּי בִשְׁמֹן רָגְלוֹ : בְּרוּל וּנְחֹשֶׁת מְנַעֲלָךְ וְכִימִיד דְּבֹאךְ : אֵין כֹּאֵל
 כז יִשְׁרוֹן רֶכֶב שָׁמַיִם בַּעֲזוֹרָךְ וּבִגְאוּתוֹ שְׁחָקִים : שְׁשִׁי מַעֲנֶה אֱלֹהֵי
 קָדֶם וּמִתַּחַת זֶרַעַת עוֹלָם וַיִּגְרֹשׁ מִפְּנֵיךְ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשִּׁמְד :
 כח וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל אֶרֶץ דָּגָן וּתְיִירוֹשׁ אֶף
 כט שְׁמִיּוֹ יַעֲרֹפוּ טַל : אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כִמּוֹךְ עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה
 מִגֵּן עֲזוֹרָךְ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוּתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לָךְ וְאֵתָה עַל בְּמוֹתֵימוֹ
 * תִּדְרֹךְ : ס לָד שְׁבִיעִי וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֲרֶבֶת מוֹאָב אֶל הָר נֹבֹ רֹאשׁ
 הַפְּסִגָה

הַפְסָגָה אֲשֶׁר עָרַפְנִי יָרְחוּ וַיֵּרְאוּ יְהוָה אֶת־כְּדֵי־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּיד
עֲדֵיכֶן : י וְאֵת כְּדֵי־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֲרֶץ אֲפֹרָתִים וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כְּדֵי־אֲרֶץ
יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרִים : י וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַבְּרָכָה בְּעֵת יָרְחוּ עִיר
הַתְּמָרִים עַד־צֶעֶר : י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵינוּ וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיָּקֹב לֵאמֹר דּוֹרְעָה אֶתְנַנֶּה הָרְאִיתִיךָ בְּיָנֶיךָ
וְשָׂמָּה לֹא תָעֶבְרָה : י וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה בְּדִי־יְהוָה בָּאָרֶץ מִזֶּבֶב עַד
פִּי יְהוָה : י וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנִי בָּאָרֶץ מִזֶּבֶב בֵּית פִּגְזֹר וְלֹא־יָדַע
אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : י וּמֹשֶׁה בֶן־יֵצָאֵה וְעֹשִׁים שְׁנֵה
בְּמַתּוֹ לֹא־כִתְּתָה עֵינָיו וְלֹא־נָס לַחַם : י וַיִּכְפּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה
בְּעֶרְבַת מִזֶּבֶב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיָּתֵמוּ יָמֵי בְכִי אֲבָל מֹשֶׁה : י וַיְהִי־שָׁעָ בֶּךָ
נֹחַ מְלֹא רוּחַ חֲכָמָה בְּרִסְמָה מֹשֶׁה אֶת־דָּוִיד עֲלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֲזָיו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : י וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים : י לְכָל־הָאֱלֹהִים
וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלַחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לַפְרָעָה וּלְכָדִי
עֲבָדָיו וּלְכָדִי־אֲרָצוֹ : י וְלְכָל בֶּיֶד הַחֲזָקָה וּלְכָדִי הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל : ח ז ק

נשלמו חמשה חומשי תורה. תהלה לאל גדול ונורא:
סבוכ פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה הנץ סימן: וחציו.
ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך. ופרשיותיו אחד עשר אסרו חג
בעבותים סימן: וסדריו עשרים ושבעה יפוח אמונה יגיד צדק סימן:
ופרקיו שלשים וארבעה אודה י"י ככל לבב סימן: מנין הפתוחות
שלשים וארבעה והסתומות מאה ועשרים וארבעה הכל
מאה וחמשים ושמנה פרשיות וכסא כבוד ינחילם סימן:
סבוכ הפסוקים של כל התורה חמשת אלפים ושמנה מאות
וארבעים וחמשה ואור החמה יהיה שבעתים סימן: וחציו. וישם
עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: מנין פתוחות של
כל התורה מאתים ותשעים יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו סימן:
והסתומות שלש מאות ושבעים ותשעה או אסרה אסר על נפשה
בשבעה סימן: נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות שש
מאות וששים ותשעה לא תחסר כל בה סימן:

הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן : ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון : ואת הנגב ואת הכנען בקעת ירחו עיר התמרים עד צער : ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמע לא תעבר : וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה : ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה : ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה : ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה : ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה : ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים : לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר יעשה משה לעיני כל ישראל : חזק

נשלמו המשה חומשי תורה. תהלה לאל גדול ונורא : סכום פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה הנץ סימן : וחציו. ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך. ופרשיותיו אחד עשר אסרו חג בעבותים סימן : וסדריו עשרים ושבעה יפח אמונה יגיד צדק סימן : ופרקיו שלשים וארבעה אודה י"י בכל לבב סימן : מנין הפתוחות שלשים וארבעה והסתומות מאה ועשרים וארבעה הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות וכסא כבוד ינחילם סי' : סכום הפסוקים של כל התורה המשת אלפים ושמנה מאות וארבעים וחמשה ואור החמה יהיה שבעתים סימן : וחציו. וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים : מניין פתוחות של כל התורה מאתים ותשעים יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו סימן : והסתומות טרש מאות ושבעים ותשעה או אסרה אסר על נפשה בשבעה סימן : נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות שש מאות וששים ותשעה לא תחסר כל בה סימן :

א * יְהִי בִימֵי אַחֲשָׁרוֹשׁ הוּא אַחֲשָׁרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מִיְהוּדָה וְעַד־זוֹשׁ
 שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה יְדִינָה : י בִּימֵים הָהֵם כְּשֶׁבַת
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ עַד כִּפְּאֵי מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה : י בִּשְׁנַת
 שָׁרוֹשׁ לִמְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל ו פָּרָס וּמְדֵי
 הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו י בְּהָרְאֵתוֹ אֶת־עֶשֶׂר כְּבוֹד
 מַלְכֵהוּ וְלֵאמֹר יָקָר הַפָּאָרֶת גְּדוּלָּתוֹ יְמִים רַבִּים שְׂמָנִים וּמֵאָה יוֹם
 וּבְמִלּוּאֹת וּבְמִלּוּאֹת קָרִי הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעָם
 הַנִּצְטָאִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְמַגְדֹּל וְעַד־קֶטֶן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים
 בַּחֲצֵר גִּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ : י חִזֹּר פָּרָס וְתַכְתָּה אַחֲזוּ בַּחֲבִירֵי־כֶץ
 וְאַרְגָּמָן עַל־גִּלְדֵי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת ו זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת
 בַּהֲטִיטִישׁ וְדָר וּסְחָת : י וְהַשְׁקוּת בְּכֶל־זָהָב וּבְכֶסֶם מַפְלִים שׁוֹנִים
 וַיֵּין מַלְכוּת רַב בְּיַד הַמֶּלֶךְ : י וְהַשְׁתִּיָּה כֹדֶת אֵין אֵלֶם בִּיכֹן ו יִפְר
 הַמֶּלֶךְ עַד כִּדְרָב בֵּיתוֹ לַעֲיִזוֹת פֶּרֶצוֹן אִישׁ־דְּאִישׁ : ס * גַּם וְשִׁתִּי
 הַמֶּלֶכָּה עָשָׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ :
 * בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּמוֹכ בִּיָּין אָמַר לְמַהוֹמֵן בּוֹתָא תִּבּוֹנָא
 בְּנִתָא וְאַבְנִתָא וְתָר וּכְרָפָס שִׁבְעַת הַפְּרִיסִים הַמִּשְׁתָּתִים אֶת־פְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ : * לְהַבִּיא אֶת־נִשְׁתִּי הַמֶּלֶכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בַּבֶּתֶר
 מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעָמִים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפִיָּה כִּי־טוֹבַת מְרָאָה הִיא :
 י וְתַמְאֵן הַמֶּלֶכָּה וְשִׁתִּי לָבוֹא בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַפְּרִיסִים
 וְיִקְרָא הַמֶּלֶךְ כֹּאֵד וְחִמְתּוֹ בְּעֶרְהָ בּוֹ : ס * וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַבְטָם
 וְדַעִי הָעֵתִים בִּיכֹן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי פְלִי־דַעִי דַּת גְּדוּ : י וְהַקֵּב
 אֲדָיו בְּרִשְׁנָא שְׁתָּר אֲדַמְתָּא תְּרִישִׁישׁ מֶרֶס מְרִסְנָא מִמִּיכֹן שִׁבְעַת
 שָׂרֵי פָּרָס וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רֵאשִׁיָּה בַּמַּלְכוּת : * כְּדַת
 מַה־עֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָּה וְשִׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא־עָשָׂתָה אֶת־מְאֹמֶל הַמֶּלֶכָּה
 אַחֲיָרוֹשׁ בְּיַד הַפְּרִיסִים : ס * וַיֹּאמֶר מוֹכִיכוֹ יִסֵּן עַד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 וְהַשִּׁי יִסֵּן לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָהּ וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה בִּי עַד־כִּלְ
 הַשָּׂרִים וְעַד־כָּל־הָעָמִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ : י כִּי־
 יֵצֵא דְבַר־הַמֶּלֶכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת בַּעֲלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאַחְסָם
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת־נִשְׁתִּי הַמֶּלֶכָּה לִפְנָיו וְלֹא־בָאָה :
 * וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָה שְׂרוֹת פָּרָס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שְׁמִי אֶת־דְּבַר

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש
ב שבע ועשרים ומאה מדינה : בימים ההם כשבת
ג המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה : בשנת
ד שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי
ה הפרתמים ושרי המדינות לפניו : בהראתו את עשר כבוד
ו מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום :
ז ובמלואת ובמלאית קרי הימים האלה עשה המלך לכל העם
ח הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
ט בחצר גנת ביתן המלך : * חור כרפס ותבלת אחוז בחבלי בויץ
י וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש ממות זהב וכסף על רצפת
יא בהט ושש ודר וסחרת : והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים
יב ויין מלכות רב כיד המלך : והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד
יג המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש : ס גם ושתי
יד המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש :
טו ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזאת חרבונא
טז בגתא ואבנתא זתר וכרכם שבעת הסריסים המשרתים את פני
יז המלך אחשורוש : להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר
יח מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא :
יט ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים
כ ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו : ס ויאמר המלך לחכמים
כא ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין : והקרב
כב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת
כג שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות : כדת
כד מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך
כה אחשורוש ביד הסריסים : ס ויאמר מומכן ממוכן קרי לפני המלך
כו והשרים לא על המלך לבדו עושה ושתי המלכה כי על כל
כז השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש : כי
כח יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם
כט המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה :
ל והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה

רמללה לבל שרי המלך וכדי בציון וקצף: י אסתר המלכה טוב
 יצא דבר מלכות מלפניו ויפתח בדתו פרס וסדרי ולא יעבור
 אשר לאתבוא ושתי לפני המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך
 דרעותה הטובה ממנה: י ונשמע פהגס המלך אשר י עשה בכל
 מלכותו כי רבה היא וכדי הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדוד ועד
 קמן: יא וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך בדבר
 ממוכי: יב וישלח ס ריט אל כרמדינות המלך אל מדינת וכדינה
 ככתבה ואלעם וגם פלשונו לדיות פלש איש שר בביתו ומדבר
 פלשון עמו: יג ב אחר הדברים האלה פלש חמת המלך
 אחשוורוש וזכר אתי שתי ואת אשר שתי ואת אשר נגזר עליה:
 י ויאמרו גערי המלך משרתי יבקשו למלך נערות בתולות טובות
 מראה: י ויפקדו מלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את
 פלש ערה בתולה טובת מראה אל שיש הבירה אל בית הנשים
 אל יד הגא סרים המלך שער הנשים ונתון תמריקהן: י והנערה
 אשר תיטב בעיני המלך ותמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני
 המלך ויעש כן: יד איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי
 בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: יא אשר הגלה מירושלים ים
 הגלה אשר הגלתה ים יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
 מלך בבל: י ויהי אמן את הדפס הוא אסתר בת דוד כי אין לה
 אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה
 לקחה מרדכי לו לבת: י ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ
 נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותקח אסתר אל ית
 המלך אל יד הגי שער הנשים: י ותיטב הנערה בעיניו ותשא
 חסד לפניו ויבהל את הממונה ואת מנותה לתת לה ואת שבע
 הנערות הראיות לתת לה מבת המלך וישנה ואת הנערותיה
 לטוב בית הנשים: י לא הגידה אסתר את עמה ואת מורתה כי
 מרדכי צוה עליה אשר לא הגיד: י ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
 לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה:
 י ובחגיגת נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ
 היות לה פדת הנשים שנים עשר חדש כי גן ימלאו ימי מרוקיהן

המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: אם על המלך טוב יש
יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור
אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל פ
מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדיל ועד
קטן: ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך בדבר כא
נמוכן: וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה כב
ככתבה ואל עם ועם בלשוננו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר
כל טון עמו: ס ב אחר הדברים האלה כשך חמת המלך א
אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה:
ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות פ
מראה: ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את ג
כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים
אל יד הגא סרים המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: והנערה ד
אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני
המלך ויעש כן: ס איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי ה
בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: אשר הגלה מירושלים עם ו
הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל: והיו אמן את הדסה היא אסתר בת דוד כי אין לה ז
אב ואם והנערה יפת תאר וטיבת מראה וכמות אביה ואמה
לקחה מרדכי לו לבת: והיו בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ ה
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית
המלך אל יד הגי שמר הנשים: ותיטב הנערה בעיניו ותשא ט
חסד לפניו ויבחר את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע
הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה
לשוב בית הנשים: לא הגיתה אסתר את עמה ואת מולדתה כי י
מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: וככל יום ויום מרדכי מתהלך יא
לפני הצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה:
ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ יב
היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי תמרוקיהן
ששנה

מרדכי

ישיה חדשים בשמן המר וישיה חדשים בבשמים ובתמרוקי
 י הנשים: ובוזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן
 יד לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: בערב היא באה
 ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יר שששנו סרים המלך
 שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם הפין בה המלך
 טו ונקראה בשם: ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר
 לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר
 יאמר הגי סרים המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת הן בעיני
 טז כל ראייה: ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו
 יז בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ויאהב
 המלך את אסתר מכל הנשים ותשא הן וחסד לפניו מכל הבתולות
 יח וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ויעש המלך
 משתה גדול לכל ישריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות
 יט עשה ויתן משאת כיד המלך: ובהקבין בתולות שנית ומרדכי
 כ יושב בשער המלך: אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר
 צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה
 כא באמנה אתו: ס בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף
 בנתן ותרש שני סרים המלך משמרי המף ויבקשו לשלח יד
 כב במלך אחשורוש: ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה
 כג ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצא ויתלו
 א שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: סג אחר
 הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את הזמן בן המדתא האנגי
 ב וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: וכל עבדי
 המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן כי כן צוה לו
 ג המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך
 אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך:
 ד ויהי באמרם כמרס גרי אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו
 להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
 ה יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
 ו חמה: ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם
 מרדכי

מִרְדֵּכִי וַיִּבְקֹשׁ הָמֶן לְהַשְׁקִיד אֶת־כִּלְיֵיהֶּּ דִּים אִישׁ בְּכִלְיֵמֻלְכֻת
אֲחִישֵׁרוֹשׁ עִם מִרְדֵּכִי : בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֲדָשׁ נִסָּן בִּשְׁנַת
שְׁתֵּים עָשָׂרָה לַמָּלְכָּה אֲחִישֵׁרוֹשׁ הַפִּיל פֹּהר הוּא נִצְוָה לִפְנֵי הָמֶן
מִיּוֹם : לְיוֹם וּמַחֲדָשׁ לַחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֲדָשׁ אֲדָר : ס
וַיֹּאמֶר הָמֶן לַמָּלְכָּה אֲחִישֵׁרוֹשׁ יִשְׁנֹו עִם־אֶחָד מִכֹּהֵן וּמִפָּרֶז בֶּן־
הָעַמִּים בָּכָל מְדִינֹות מַלְכוּתָהּ וְדַתִּיהֶם שֵׁנוֹת מִכָּל־עַם וְאֶת־דַּתִּי
הַמֶּלֶךְ אֵינֶם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אִי־שִׁיחָה לַחֲנִיכָם : ס אִם־עֲלִי־הַמָּלְכָּה מִבֹּב
יִכְתֹּב לְאֶבְרָם וְעֵשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף־כֶּסֶף אֲשָׁכּוּל עַד־דִּי עֲשֵׂי
הַמִּלְאכָה לְהֵב אֶת־נַפְשִׁי הַמֶּלֶךְ : וַיֹּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מִיָּד
יָדוֹ וַיִּתֵּנָהּ לְהָמֶן בֶּן־הַמִּתְנָא הָאֲגֹנִי צָרַר הַיְּהוּדִים : וַיֹּאמֶר רַב־מֶלֶךְ
לְהָמֶן הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ וְהָיִים לַעֲשׂוֹת כֹּו פֶטָב בְּעֵינֶיךָ : י וַיִּקְרָאוּ
סִפְרֵי הַמָּלְכָּה בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם כֹּו וַיִּכְתֹּב כֶּסֶר
אֲשֶׁר־צִוָּה הָמֶן אֶת־אֲחִישֵׁר־פְּנִי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפָּחוֹת אֲשֶׁר עֲלִמְדִינָה
וְיִדְיָנָה וְאֶל־עָרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בִּכְתָבָהּ וְעַם וְעַם כָּל־שְׁנֵי
בֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אֲחִישֵׁרוֹשׁ וְכָתַב וְנָתַתָּם בְּטַבַּעַת רַב־מֶלֶךְ : י וְשִׁלַּח
סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל־כָּל־מְדִינֹות הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד וְלַחַרֵּב וּלְאַבֵּד
אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים כֹּוֹעַר וְעַד־זָקֵן מִן וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה
עָשָׂר לַחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֲדָשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז : י פַּתִּישְׁנוֹ
הַכָּתֹב לְדַתִּי דַת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גָלוּי לְכָל־הָעַמִּים דַּתֹּות
עַתִּידִים לְיוֹם הַזֶּה : ס הָרָצִים יֵצְאוּ דַחּוּפִים בְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ וְהַדַּת
גִּתָּנָה בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְדָמֶן יִשְׁכּוּ לַשְׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשָׁן
גְּבוּכָה : ס ד וּמִרְדֵּכִי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר גַּעֲשָׂה וַיִּקְבַּע מִרְדֵּכִי
אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ שָׂק וְאָפֶר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיַּעַק וַיַּעֲקֶה גְדוּדָה
וּמָרָה : י וַיָּבֵא עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין קְבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
בְּלָבוֹשׁ שָׂק : וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרַת־הַמֶּלֶךְ וְדַתּוֹ
מִגֵּעַ אֲכַל גְּדוּל לַיְּהוּדִים וְצוֹם וּבְכִי וּמִכְפָּד שָׂק וְאָפֶר יֵצְ לְרַבִּים :
י וְתַבּוּאִינָה יִתִּי נֶחֱדִי גַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וּמְרִיסָיָה וַיִּנְיָדוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל
הַמֶּלֶכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַקְבִּישׁ אֶת־מִרְדֵּכִי וְלַחֲסִיר שִׁקּוֹ
מִעֲלָיו וְלֹא קָבַד : י וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתֵּךְ מִפָּרֶזִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
הָעֶמֶד לִפְנֵיהֶּ וַתִּצְוָהוּ עַל־מִרְדֵּכִי לְבַעַת מֵהָזֶה וְעַל־מֵהָזֶה : י וַיֵּצֵא

מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
אחשורוש עם מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת י
שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל הוא הנורל לפני המן
מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ס
ויאמר המן למלך אחשורוש יישנו עם אחד מפזר ומפחד בין ח
העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי
המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם: אם על המלך טוב ט
יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי
המלאכה להביא אל נני המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל י
ידו ויתנה להמן בן המדתא האנני צרר היהודים: ויאמר המלך י
להמן הכסף נתון לך והעם לעשית בו כטוב בעיניך: ויקראו י
ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל
אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה
ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשונו
בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: ונשלחו י
ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד
את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבז: פתשנן י
הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות
עתדים ליום הזה: הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת טו
נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשמות והעיר שושן
נבוכה: ס ד ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי א
את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה
ומרה: ויבא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך ב
בלבוש שק: ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו ג
מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים:
ותבואינה ותבואנה קרי נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל ד
המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו
מעליו ולא קבל: ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר ה
העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא ו

התה אלמרדכי אלרחוב העיר אשר לפני שער המכה : ויצר לו
מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הפסח אשר אמר המן
לשקוד על גנני המלך ביהודיים חיי לאברהם : ואת פת שני
פתח הדת אשר נתן ב יושני להשמדם נתן לו להראות את אסתר
והגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ודבקש
מלפניו על נפשה : ויבוא התה וגד לאסתר את דברי מרדכי :
ותאמר אסתר להתה ותצוהו אימך דכי : אל עבדי המלך ועם
מדינות המלך ידעים אשר פדאיש ואשה אשר יבוא אל המלך
אלהחצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיטלו המלך אתשרביט הזהב ויהי ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום : י ויצרו למרדכי את דברי אסתר :
ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפילה להמלך בית
המלך מפני יהודים : י כי אביהחורש תחריש בעת הואת רוח
והצלה יעמוד ליהודים מפרס אחר ואת ובית דאך תאבדו ומי
יודע אם דעת פזאת הנעת למכות : ותאמר אסתר להשיב
למרדכי : י יך פנום את כרתי יהודים הנמצאים בש שו וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גסאני וג ערתי
אצום בן ובכן אבוא אל המלך אשר לא יבדתי ובאשר אבדתי
אבדתי : י ויעבר מרדכי ונעש ככל אשר צוהה עליו אסתר :
ה ויהי ביום הש ישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר
בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו
בבית המלכות נכח פתח הבית : י ויהי כראות המלך את אסתר
המלכה עמדת בחצר נש ה ח בגיניו ויושט המלך לאסתר את
שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט :
ויאמר לה המלך מה דל אסתר המלכה ומה דבקשתה עד חצי
המלכות ונתתי קך : י ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך
והמן היום אל המשתה אשר ישיטי לו : י ויאמר המלך מהרו
את המלך לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה
אשר עשתה אסתר : י ויאמר המלך לאסתר במשתה הנין מוד
שאתה ונתן לך ומה דבקשתה עד חצי המלכות ותעש : ותען

אסתר

י התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: ויגד לו
מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן
ח לשקול על גנזי המלך ביהודיים ימי י לאבדם: ואת פתשנן
כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר
ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש
ט מלפניו על עמה: ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי:
יא ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי: כל עבדי המלך ועם
מדינות המלך ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך
אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא יל
יב המלך זה שלושים יום: ויגידו למרדכי את דברי אסתר:
יג ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית
יד המלך מכל היהודים: כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח
והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת אביך תאבדו ומי
טו יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל
טז מרדכי: לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי
אנום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי
יז אבדתי: ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר:
יח והי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר
ב בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו
ג בבית המלכות נכח פתח הבית: והי כראות המלך את אסתר
המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את
שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:
ג ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי
ד המלכות וינתן לך: ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך
ה והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו
את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה
י אשר עשתה אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה
י שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען
אסתר

אֶסְתֵּר וְהָאֹמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי : חצי הספר במס' קס"ח אסתר מצאתי חן
 בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ מִזֶּה כִּתְּלָהּ אֶת־שְׂאֵלְתִי וְכִעֲשֹׂת אֶת־
 בִּקְשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה וְאִשֶּׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמִחֵר
 אֶעֱשֶׂה כְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ : י וַיֵּצֵא הָמֶן בֵּינָם הַהוּא שְׂמֵחַ וּמוֹכֵר כֶּבֶד
 וּכְרָאוֹת הָמֶן אֶת־מִרְדָּכִי בִשְׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹאֲדָקָם וְלֹאֲזַע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא
 הָמֶן עַל־מִרְדָּכִי חֲמָה : יא וַיִּתְאַפֵּק הָמֶן וַיָּבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא
 אֶת־אֲחֵיכֵיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ : יב וַיִּסְפֹּר לָהֶם הָמֶן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ
 וְכִבְּדוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר נָדָה הַמֶּלֶךְ וְאֶת־אֲשֶׁר נִשְׁאַל עַל־הָעָרִים
 וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ : יג וַיֹּאמֶר הָמֶן אֵף לֹא־הִכִּיָּאָה אֶסְתֵּר בַּמֶּלֶכָה עִם־
 הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קָרוֹא
 לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ : יד וְכִלְיָהּ אֵינָנּוּ שֹׁהֵה לִי בְּכִלְעֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־
 מִרְדָּכִי בֵּיתוֹ י יוֹשֵׁב בִּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ : יו וְהָאֹמֶר לוֹ זֶה־שֵׁשׁ אִשְׁתּוֹ וְכִלְיָ
 אֲחֵיכֵיו יַעֲשֹׂה־עֵץ גִּבְהַת חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִכְקָר : יז אָמַר הַמֶּלֶךְ וַיִּתְּלוּ
 אֶת־מִרְדָּכִי עָלָיו וּבֹא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֵחַ וַיַּיָּחֵב הַדָּבָר
 לִפְנֵי הָמֶן וַיַּעַשׂ הָעֵץ : יח וְכִלְיָהּ הַהוּא נָדָה שְׁתֵּי הַמֶּלֶכָה
 וַיֹּאמֶר דְּהִבִּיא אֶת־סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַהֲיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ : יט וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מִרְדָּכִי עַל־כִּנְתָּנָא וְהָרֵשׁ שְׁנֵי
 סֻרְסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלֵּחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁר־וָשׁ :
 כ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֲרֵנָּה עֲשֶׂה יָקָר וְגִדּוּלָה לְמִרְדָּכִי עַל־יָדָהּ וַיֹּאמְרוּ
 גַּעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־נֶעֱשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר : כא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי
 בַּחֲצֵר וְהָמֶן בָּא לְחַצֵּר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה וַאֲמַר הַמֶּלֶךְ לְתַחֲלוֹת
 אֶת־מִרְדָּכִי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הִכּוּ לוֹ : כב וַיֹּאמְרוּ גַּעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
 הִנֵּה הָמֶן עֹמֵד בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא : כג וַיָּבוֹא הָמֶן וַיֹּאמֶר לוֹ
 הַמֶּלֶךְ מִהֲלַעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הָמֶן
 בְּלִבּוֹ לִמִּי יִחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי : כד וַיֹּאמֶר הָמֶן אֶל־
 הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ : כה יָבוֹאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר
 לְבִשְׁדָּבוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּסֵי אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר
 מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ : כו וְנָתַן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּסִים עַל־יְדֵי־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ
 הַפְּתִימִים וְהַלְבִּשׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהַרְבֵּבְתִּי
 עַל־הַסּוּס בְּרָחוּב הָעִיר וְקִרְאוּ לִפְנָיו כִּכָּה נַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲדִיר

אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי : ח צי הספר בפסוקים אם מצאתי חן ח
בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את
בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר
אעשה בדבר המלך : ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב ט
וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קסולא זע ממנו וימלא
המן על מרדכי חמה : ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא י
את אהביו ואת זרש אשתו : ויספר להם המן את כבוד עשרו יא
ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים
ועבדי המלך : ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם יב
המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא
לה עם המלך : וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את יג
מרדכי היהודי יושב בשער המלך : ותאמר לו זרש אשתו וכל יד
אהביו יעשו עין גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו
את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח ויטב הדבר
לפני המן ויעש העץ : ס ו בלילה ההוא נדדה שנת המלך א
ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים והיו נקראים לפני
המלך : וימצא כתוב אשר הניד מרדכי על בנתנא ותרש שני ב
סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש :
ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו ג
נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר : ויאמר המלך מי י
בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות
את מרדכי על העץ אשר הכין לו : ויאמרו נערי המלך אליו ח
הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא : ויבוא המן ויאמר לו י
המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן
בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני : ויאמר המן אף י
המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו : יביאו לבוש מלכות אשר ח
לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר
מלכות בראשו : ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך ט
הפרתמים והלבשו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכבו
על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר
המלך

הַמֶּלֶךְ חָפִיץ בְּיָהוּדָה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהִמָּן כֹּהֵר כָּח אֶת־לְבוּשׁ
וְאֶת־הַסִּים כְּאִשׁ רַבְרַת וְעִשְׂהֲכִי לָמָּה דָבַר הַיְּהוּדִי הַזֶּה בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ אֵלֶּיךָ דָּבַר מִכָּל אִשֶּׁר דְּבַרְתָּ: יִי שֵׁן הַמֶּן אֶת־לְבוּשׁ
וְאֶת־הַסִּים יִלְבָּשׁ אֶת־מַרְדֳּכָי וַיַּכִּיבֵהוּ בַּרְחֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לִפְנֵי
כָכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אִשֶּׁר הַמֶּלֶךְ חָפִיץ בְּיָהוּדָה: יִי וַיָּשָׁב מַרְדֳּכָי אֶל־
שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמִי נִדְחָה אֶל־בֵּיתוֹ אֲבֵל וְחַפְצֵי רֹאשׁ: וַיִּסְפֹּר הַמֶּן
לְזָרָשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו
חֲרָשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִן־עַתָּה הַיְּהוּדִים מִדְּבִי אִשֶּׁר תַּחֲלוּת לְנַפְשׁ לִפְנֵי
לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נִפְּוֹד תִּפּוֹד לִפְנֵיו: יִי עוֹדֵם מַדְבָּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי
הַמֶּלֶךְ הִנֵּינִי וַיְבַהֲלוּ לְהִבִּיא אֶת־הָמֶן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה
אֶסְתֵּר: ז' וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמִי לִשְׁתוֹת עִס־אֶסְתֵּר הַמִּלְכָּה: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַזֶּה בְּמִשְׁתֶּה הַיּוֹם מִה־שֶּׁאֲדַתְּךָ אֶסְתֵּר
הַמִּלְכָּה וְתִנֵּנִי לָהּ וּמִה־בִּקְשֶׁתְּךָ עוֹד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֶׂה: וַתַּעַן
אֶסְתֵּר הַמִּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם־מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנֵּנִי לִי־נַפְשִׁי בְּשֶׁאֲדַתִּי וַיִּסִּי בִּבְקִשְׁתִּי: י' פִּי נִמְכְּרָנוּ
אֲנִי וְגִמְי לְהַשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבְדּוֹ לְכָל־יְבָרִים וּלְשַׁפְּחוֹת נִמְכְּרָנוּ
הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אֵין הָצָר שׁוּנָה בְּנוֹךְ הַמֶּלֶךְ: ס' וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֲחִישֵׁרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמִּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־
מִדְּאוֹ לָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: י' וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הָמֶן הָרַע
הַזֶּה וְהָמֶן נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמִּלְכָּה: י' וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ
סִמְּשָׁתָה הַיּוֹם אֲלֵי־נִגַּת הַבֵּיתוֹ וְהָמֶן עֶמֶד לְבִקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר
הַמִּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כִלְתָה אֵלָיו הָרַעַה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: י' וְהַמֶּלֶךְ יָשָׁב
מִנִּגַּת הַבֵּיתוֹ אֶל־בֵּית מִשְׁתֶּה הַיּוֹם וְהָמִי נָפַד עַד־הַמָּטָה אֲשֶׁר
אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמִּלְכָּה עִמִּי בְּבֵית
הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֶן חָפוּ: ס' וַיֹּאמֶר חֲרֹבוּנָה אֶחָד מִן־
הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הִעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה הָמֶן לְמַרְדֳּכָי אֲשֶׁר
דְּבַר־טוֹב עַד־הַמֶּלֶךְ עֶמֶד בְּבֵית הָמֶן גְּבַהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ תִּהְיֶה עֲקִיוֹ: וַיִּתְּלוּ אֶת־הָמֶן עַד־הָעֵץ אֲרִי־הַכּוֹן לְמַרְדֳּכָי
נִחְמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה: ס' ח' בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחִישֵׁרוּשׁ
לְאֶסְתֵּר הַמִּלְכָּה אֶת־בֵּית הָמֶן צָנֵר הַיְּהוּדִים יְתִי יִי וּמַרְדֳּכָי בָּא

לפני

יחלם"ר דטשח

י המלך חפץ ביקרו: ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש
 ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער
 יא המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח המן את הלבוש
 ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו
 יב ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: וישב מרדכי אל
 יג שער המלך והמן נדחה אל ביתו אבל וחפוי ראש: ויספר המן
 לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו
 וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו
 יד לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו: עודם מדברים עמו וסריסי
 המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה
 ה = אסתר: ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה: ויאמר
 המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר
 ג המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען
 אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על
 ד המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרנו
 אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו
 ה החרשתי כי אין הצר שזה בנוק המלך: ס ויאמר המלך
 אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר
 ז מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע
 ז הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: והמלך קם בחמתו
 ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר
 ח המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: והמלך שב
 מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר
 אסתר ערית ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית
 ט הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר הרבונת אחד מן
 הסריסים לפני המלך גם הגה העין אשר עשה המן למרדכי אשר
 דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר
 י המלך תלחי עליו: ויהלו את המן על העין אשר הכין למרדכי
 א וחמת המלך שככה: ס ה' ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש
 לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ימיו יוד ומרדכי בא
 לפני

לפני המלך כִּי־הִצִּידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא־לָהּ : י וַיֹּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־
 מַבְעֵתוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהֶמֶן וַיַּתְנֶה לְמִרְדָּכִי וַתֵּשֶׁם אֶסְתֵּר אֶת־
 מִרְדָּכִי עַל־בֵּית הָמֶן : ס וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפְּלֵ
 לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְּנֶנּוּ־לּוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־דַּרְעַת הַמָּה הָאֲנִי וְאֶת־
 מִחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־יְהוּדִים : י וַיִּשְׁטַם הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת־
 שְׂרָבִיט הַזֶּהָב וַתֵּחֶם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : י וַתֹּאמֶר אִם־
 עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מִצָּאתִי תוֹ לִפְנָיו וְכִשֵּׁר הִדְבָּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 וּמִזֶּבֶה אֲנִי בְּעִינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מִחֲשַׁבַּת הָמֶן בְּיַד־
 הַמִּדְּנָה הָאֲנִי אֲשֶׁר פָּתַח לְאַבֵּר אֶת־יְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת
 הַמֶּלֶךְ : י כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר־יֵצֵא אֶת־יָמִי
 וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּאַבְדֵּן מוֹלַדְתִּי : ס י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֹׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמִרְדָּכִי הַיְּהוּדִי הִנֵּה בֵּית־הָמֶן נִתְּתִי
 לְאַסְתֵּר וְאֹתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל־אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְהוּדִים יְמִי יי :
 י וְאַתֶּם פְּתוּבוֹ עַל־יְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעִינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וַתִּתְּמוּ
 בַּמַּבְעֵת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וַנַּחֲתוּם בַּמַּבְעֵת
 הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב : י וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בִּקְעֹת־הַיָּהּ בַּחֹדֶשׁ
 הַשְּׁלִישִׁי הוּא־תְּחִלַּת סִינּוֹן בְּשָׁלוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב כֹּכ־אֲשֶׁר־
 צִוָּה מִרְדָּכִי אֶל־יְהוּדִים וְאֵל הָאַחֲשֻׁרְפָּנִים וְהַפָּחוֹת וְשָׂרֵי
 הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר י מִתְּדוֹ וְעַד־כּוּשׁ שִׁבְעֵי וְעֶשְׂרִים וּמֵאַחַד מְדִינַת
 מְדִינַת וּמְדִינַת כִּכְתָּבָה וְעַם וְעַם פְּלִשְׁטִי וְאַל־יְהוּדִים כִּכְתָּבָם
 וּכְדִשּׁוֹנָם : י וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ וַיַּחֲתֵם בַּמַּבְעֵת הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵּי תְּרָכִישׁ הָאַחֲשֻׁרְפָּנִים בְּנֵי
 הָרַמְכִים : יי אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר
 דְּהִקְהֵל וּלְעֹמֵד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד לַחֲרָג בִּסֵּם כ"ו וְלַחֲרָג בּוֹא"ו וּבִסְמֵא

טינת לענין דינא וְלֹא־אֲבִד אֶת־כְּלִי־חַיִּל עִם וּמְדִינַת הַצָּרִים אֹתָם טח
 וְנָשִׁים וְשָׂדֵלָם לָבוֹז : יי בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ
 בְּשָׁלוּשָׁה עֶשְׂרֵי לְחָדָשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־תְּחִלַּת אָדָר : יי פְּתִישָׁן
 הִכְתֹּב לְהַצִּיחַ דָּת בְּכָל־מְדִינַת וּמְדִינַת גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלַחַיּוֹת
 הַיְהוּדִים יְמִי יי עֲתוּדִים מִיָּדִים עַד לְיוֹם הַזֶּה לְהַנָּקֵם מֵאֹיְבֵיהֶם :
 יי הָרָצִים רַכְבֵּי תְּרָכִישׁ הָאַחֲשֻׁרְפָּנִים יֵצְאוּ מִקְּהָלִים וּדְחוּפִים
 מלפני

לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: ויסר המלך את ב
 טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את
 מרדכי על בית המן: ס ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל ג
 לפני גליו יתבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת
 מחשבתו אשר חשב על היהודים: ויושט המלך לאסתר את ד
 שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ותאמר אם ה
 על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך
 וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן
 המדתא האגני אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות
 המלך: כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ו
 ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ס ויאמר המלך ו
 אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי
 לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים יתיר יור:
 ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו ח
 בטבעת המלך כי נתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת
 המלך אין להשיב: ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש ט
 השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר
 צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי
 המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
 מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם
 וכלשונם: ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך י
 וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני
 הרמכים: אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר יא
 להקהל ולעמד על נפשם להשמיד להרג בס"ס כ"ו ולהרג בוא"ו ונפקא
 מינה לענין דינא ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף
 ונשים ושללם לבוז: ביום אחד בכל מדינות המלך אחשוורוש יב
 בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: פתשגן יג
 הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות
 היהודיים יתיר יור עתודים עתידים קרי ליום הזה להנקם מאיביהם:
 הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים יד
 בדבר

בְּדַבַּר הַמִּדָּה וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: ס וַיִּמְרָדְכִי יָצָא
 מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּבֹשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹר וְעֶמְרֵת וְהָב גְּדוּלָּה
 וְתִכְרִיק בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוּשַׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה: ס לַיהוּדִים
 הָיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשָּׁן וְיָקָר: י וּבְכָל־יָמָיו וּמְדִינָהּ וּבְכָל־
 עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגִיעַ שִׁמְחָה וְשִׁשָּׁן
 לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאָרֶץ מִתִּיּוֹדִים כִּי־נִפְלַע
 פָּחַד־הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם: ט וּבִשְׁנַיִם עֶשְׂרֵה חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר
 בְּשׁוּשָׁה עֶשְׂרֵה יוֹם כּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם
 אֲשֶׁר יִכְרְזוּ אֲבוֹי הַיְּהוּדִים לְשִׁשָּׁן בָּהֶם וּנְהַפּוֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלָמוּ
 הַיְּהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם: י נִקְהָלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ לְשַׁלַּח יָד בַּמִּבְקָשִׁי רַעְתָּם וְאִישׁ לֹא־עָמַד
 בִּפְנֵיהֶם כִּי־נִפְלַע פָּחַדָם עַל־כָּל־הָעַמִּים: י וּבְכָל־שְׁלֹשִׁי הַמְּדִינֹת
 וְהָאֲחֵי־דִרְפָּנִים וְהַפָּחוֹת וְעֵשִׂי הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מִנְשָׂאִים אֶת־
 הַיְּהוּדִים כִּי־נִפְלַע פָּחַד־מֶרְדֵּכִי עֲלֵיהֶם: י כִּי־גָדוֹל מְרָדְכִי בְּבֵית
 הַמֶּלֶךְ וְשִׁמְגוֹ הִלָּךְ בְּכָל־הַמְּדִינֹת כִּי־הָאִישׁ מְרָדְכִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל:
 י וַיָּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־אֲבוֹיָהֶם מִמֶּת־חֶרֶב וְהָרָג וְאִבְדָן וַיַּעֲשׂוּ
 בְּשִׁנְאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם: י וּבְשׁוּשָׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאֶבֶד חֲמִשָּׁה
 מֵאוֹת אִישׁ טַרְשַׁשׁ חֲדָף יַעֲשֶׂרֶת כְּסוּפָה וְצִרִין לְכוֹתָבִים כֶּנֶס שִׁירָת תְּאוֹיֹת כְּדָף א' לְכָרִי
 אִישׁ: י וְאֵת א' פֶּרֶשׁ נִגְדָּתָא וְאֵת א' דִּלְפּוֹן וְאֵת א' אֲכַפְתָּא: י וְאֵת א'
 פּוֹרְתָא וְאֵת א' אֲדִלָּא וְאֵת א' אֲרִידָתָא: י וְאֵת א' פֶּרֶם־תָּא וְאֵת א'
 אֲרִיסִי וְאֵת א' אֲרִדִי וְאֵת א' וִיזְתָּא: י עֶשְׂרֵת בְּנֵי הָמָן בְּרִי־הַמֶּלֶכָּא
 צִרְרֵי הַיְּהוּדִים הָרְגוּ וּבְכֻזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: י בַּיּוֹם הַהוּא
 בָּא סַכְפֵּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוּשָׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְאַסְתֵּר הַמִּלְכָּה בְּשׁוּשָׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאֶבֶד חֲמִשָּׁה מֵאוֹת
 אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמָן בְּשִׁאָר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִהָ עָשׂוּ וּמִהָ־
 שְׂאֵלְתָהּ וַיִּנָּתֶן לָהּ וּמִהָ־בִקְשֶׁתָּהּ עוֹד וְתַעֲשֵׂה: י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־
 עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֶן גַּם־מִחֹר לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן לְעִשְׂוֹת כְּדָת
 הַיּוֹם וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמָן יִתְּלוּ עַל־הָעֵץ: י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 דָּת עֲשׂוֹת כֹּן וְהַנָּתֶן דָּת בְּשִׁשָּׁן וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמָן תִּלְוִי:
 י וַיִּקְהָלוּ הַיְּהוּדִים יִי אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן גַּם בַּיּוֹם אֲרַבְּנָה עֶשְׂרֵה

טו בדבר המלך והדת נהנה בשושן הבירה: ס ומרדכי יצא
 מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
 טז ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים
 יז היתה אורה ושמחה יששן ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל
 עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מניע שמחה וששון
 ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיידיים כי נפל
 א פחד היהודים עליהם: טז ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר
 בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום
 אשר שברו איבי היהודים לשלוש בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו
 ב היהודים המה בשנאיהם: נקהלו היהודים בעריהם בכל
 מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד
 ג בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: וכל שרי המדינות
 והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את
 ד היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: כי גדול מרדכי בבית
 המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול:
 ה ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו
 ו בשנאיהם כרצונם: ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
 מאות איש בראש הדף ועשרת בסופה וצריך לכתבם כעין שירת האזינו בדה א' לבדו
 ז ח איש: ואת | פרשנדהא* ואת | דלפון ואת | אספתא: ואת |
 ט פורתא ואת | אדליא ואת | ארדתא: ואת | פרמשתא* ואת |
 י אריסי ואת | ארדי ואת | *וייתא*: עשרת בני המן בן המדתא
 יא צרר היהודים הרגו ובכזה לא שלחו את ידם: ביום ההוא
 יב בא מספר ההרגים בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך
 לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות
 איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה
 יג שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש: ותאמר אסתר אם
 על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת
 יד היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ויאמר המלך
 להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו:
 טו ויקהלו היהודיים יתיר ייד אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר
 *תאו ועירא *שין ועירא *ואו רבתי *ויין ועירא לחדש

דְּחָדָשׁ אֲדָר וַיְהִיגוּ בַּשּׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזֹה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־
 יָדָם׃ ^א וַיִּשְׁאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וַעֲמִד עַל־
 נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וְהָרוּג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אָלֶף וּבִבְזֹה
 לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ ^ב בְּיוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר דְּחָדָשׁ אֲדָר וְנוֹחַ
 בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּה וּשְׂמִיחָה׃ ^ג וַיְהִיחֻדְיִים
 יַחֲדָיִם אֲשֶׁר־בַּשּׁוֹשָׁן נִקְהָלוּ בְּשִׁלְשׁוּיָה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ
 וְנוֹחַ בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּה וּשְׂמִיחָה׃ ^ד עַל־כֵּן
 הַיְּהוּדִים הַפְּרוּזִים הָרַחוּ קִרְיֵי הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי בְּפִרְיוֹת עָשִׂים אֶת יוֹם
 אַרְבָּעָה עָשָׂר דְּחָדָשׁ אֲדָר שְׂמִיחָה וּמִשְׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמִשְׁלָח מְנוֹת
 אִישׁ לְרֵעֵהוּ׃ ^ה וַיִּכְתֹּב מֶלֶךְ־כִּי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סָפָרִים
 אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־כִּדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ הַקְּרוּבִים
 וְהַרְחֻקִּים׃ ^ו לָקִים עֲלֵיהֶם לַהֲנוֹת עָשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר
 לְחָדָשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה׃ ^ז כִּי־יָמִים
 אֲשֶׁר־יָתוּ בָּהֶם הַיְּהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָךְ לָהֶם מִגִּזּוֹן
 לְשְׂמִיחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לְעֲשׂוֹת אֹתָם יָמֵי מִשְׁתָּה וּשְׂמִיחָה וּמִשְׁלָח
 מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֹבִיבָיִם׃ ^ח וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֶת אֲשֶׁר־
 הַחֲקוּ לְעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מֶלֶךְ־כִּי אֵלֵיהֶם׃ ^ט כִּי הָמֹן בּוֹרֵ־
 הַמֶּדְתָּא הָאֲגָנִי צָרַר כָּל־הַיְּהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים לְאַבְדֵם וְהַפְּזִיר
 פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְהָמָם וּלְאַבְדֵם׃ ^י וּבִבְזֹה לָגָנִי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם־
 הַסֶּפֶר יָשׁוּב מִחֲשֻׁבְתּוֹ הִרְעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ
 וְהָלַךְ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ׃ ^{יא} עַל־כֵּן קָרָאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים
 עַל־שֵׁם הַזֹּר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲגֻדָּה הַזֹּאת וּמֵהִירָאוּ עַל־כֵּן־הָ
 וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם׃ ^{יב} כִּי־מוֹ וְקִבֵּל וְקִבֵּל קִי הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וַעֲלִ־
 זֶרַעַם וְעַל כָּל־הַבָּרִיּוֹת עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לַהֲנוֹת עָשִׂים אֶת־שְׁנֵי
 הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּכַתְּבָם וּבְזִמְנָם כִּי־לִשְׁנָה וּשְׁנָה׃ ^{יג} וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה
 נִזְכָּרִים וְנִעֲשִׂים בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר מִשְׁתָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה
 וְעִיר וְעִיר וַיָּמִי הַפְּנוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם
 לְאִי־סוּף מִזִּמְנֵם׃ ^{יד} וְכִתְּבָתָב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּתִרְאֵבִיתִיךָ וּמֶלֶךְ־כִּי
 הַיְּהוּדִי אֶת־כָּל־תִּקְוָה לְחַיִּים אֶת־אֲגֻדַּת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְׁנִית׃ ^{טו}
 וַיִּשְׁלַח סָפָר יָם אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה

לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובכזה לא שלחו את
 ידם: ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על טו
 נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובכזה
 לא שלחו את ידם: ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח י
 בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: והיהודיים יח
 יתיר ייד אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו
 ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: על כן יט
 היהודים הפרוזים הפריים קרי הישבים בערי הפרוזות עשים את יום
 ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות
 איש לרעהו: ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים כ
 אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים
 והרחוקים: לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר כא
 לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: כימים כב
 אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מינון
 לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אתם ימי משתה ושמחה ומשלח
 מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים: וקבל היהודים את אשר כג
 החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: כי המן כן כד
 המדתא האגני צרר כל היהודים חשב על היהודים לאכדם והפיל
 פור הוא הנורל להמם ולאכדם: ובבאה לפני המלך אמר עם כה
 הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו
 ותלו אותו ואת בניו על העץ: על כן קראו לימים האלה פורים כי
 על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה
 ומה הגיע אליהם: קימו וקבל וקבלו קרי היהודים עליהם ועל כו
 זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני
 הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: והימים האלה כח
 נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
 ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם
 לא יסוף מזרעם: ס* וכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי כט
 היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת השנית:
 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה ל

מלכות אחשורוש דברי שקום ואמת : י' דקום את־ימי הפלים
האלה בנצחיהם באשר לים עליהם כי דבי היהודי ואתר דמלכה
וכאשר ריבו עליהם נפשם ועליונים דברי הצומות ונעקתם :
י"ו אמר אבתר לים דברי הפל כ האלה וכתב בספר : סי * וישם
הפלך אחשורוש אחשורוש י' כס * י' דיה רין ואין הים : * וכי־מעשה
תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מ' דבי אשר גדלו המלך הלא־הם
פתובים עליהם דברי הימים למלכי מדי ופרס : כ"ו * מרדכי
היה די כִּשְׁמֶה המלך אחשוורוש וגדול היהודים ורצוי לרב אחיו
דרש טוב לעמו ודבר שקום דְּכִי־תרגו :

חזלת מנלת אסתר

שיר השירים א ב

א * שיר השירים אשר לשלמה : י' ישלמי מנשיקות פיהו כי־מזכים
דדיה כניו : י' דלית שמניה טובים שמן תובק שמנה על־כן
עלמות אהבה : י' מ'כני אחריה נרוצה הביאני בסוף חדיו
נגילה ונשמחה בך נזכרה דדיה כניו מי־שרים אהבה : * שחורה
אני ונאה בן ת ירושלים באה * מדר פריעות שלמה : * אלתראני
שאני שחרהרת ששופתני השמש בני אפי נחורכי שלמי נמרה
את־הפרקים פרמי שקי לא מרתי : י' הגדה לי שאהבה נפשי איכה
תרעה איכה תרפיץ בצחקים שקמה אחיה פעמיה על עדרי
חבריה : * אבילא תדעי לך תופה בנשים צא־לך בעקבי הצאו
ורעי את־גדיתך על משכנות הרעים : * דססתי ברכבי פרעה
דמ תיק רעני : * גאוו דחילה בתורים צוארה בחזוים : * תורי
זהב עשה־לך עם נקדות הכסף : * עד־שהפלך בנים * נרדי
נת ריחו : * צרור חמר * דודי לי ביי שדי יקין : * אשפר הכפר *
דודי לי בכרמי עין גדי : * הגה יפה רעיתי הגה יפה ענינה ונים :
* הגה יפה דודי אה נעים אה־עלשנו רעננה : * קרות בתינו
אזנים רחישנו יסודי ברותים : ב * אני חכמת השון שו נת
העמקים : * פשוטנה בין החוחים בן רעיתי בין חכמות : * פתפוח
בעצי הער בין דודי בין חכמים בצנו המדתי וישכתי ופריו מתוק
דחסי : * הביאני א־בית כניו ודגלו עלי אהבה : * כמכוני

באישיות

לא מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: לקים את ימי הפרים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי. הצומות וזעקתם:
א ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: ס י וישם
ב המלך אחשורוש אחשורוש קרי מס על הארץ ואיי הים: וכל מעשה
תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם
ג כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: כי מרדכי
היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו
דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו: חסלת מגלת אסתר
סכום פסוקי מגלת אסתר קס"ז פטאל סימן: וחציו ותען אסתר: ופרקיו י' בא גד סימן:

שיר השירים א ב

א ב א *שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים
ג דדיך מיין: לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן
ד עלמות אהבוך: משכני אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו
ה נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך: שחורה
ו אני ונאוה בנות ירושלם באהלי קדר כיריעות שלמה: אל תראני
ז שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה
ח את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה נפשי איכה
ט תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי
י ח הבריק: אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן
יא ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה
יב דמיתך רעיתי: נאו לחייך בתורים צוארך בהרוזים: תורי
יג זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: עד שהמלך במסכו נרדי
יד נתו ריחו צרור המר דודי לי בין שדי ילין: אשבל הכפר
טו דודי לי בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים:
טז הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה: קרות בתינו
א ארזים רחיטנו רחיטנו קרי ברותים: ב אני הבצלת השרון שושנת
ב ג העמקים: כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: כתפוח
ד עצי היער כן דודי בין הכנים בצלו חמדתי וישכתי ופריו מתוק
ה לחבי: הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני
באשיות

בְּאִשִּׁישׁוֹת רִפְרוּנִי בַּתְּפוּחִים פִּי־חֹלֶת אֲדַבֶּה אֲנִי׃ שְׂמֵאלוֹ תַּחַת
 קְדָאִשִׁי וַיְמִינוּ תַּחֲבֹקְנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת
 אוֹ בְּאִיקוֹת הַשָּׂדֶה אֲסִתְּעוּרֶנּוּ אֶתֶּיָּהּ הִבֵּה עַד
 שֶׁתַּחֲפִין׃ ׀ קוֹל דּוּדֵי הַנְּהִיזָה בָּא מִדֶּלֶג עַל־הַהָרִים מִקַּפֵּץ עַל־
 הַגְּבָעוֹת׃ ׀ דּוֹמָה דּוּדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֵפֶר הָאֵלִיָּם הַנְּהִיזָה עוֹמֵל
 אַחֵר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיל מִן־תַּחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן־תַּחֲרֻכִּים׃ עֲנֵה דּוּדִי
 וְאָמַר לִי קוֹמִי לְךָ רַעֲיָתִי יָפֵתִי וְכִבִּי־לֶךְ׃ ׀ פִּי־הִנֵּה תִּסְתֹּר הִסְתִּיו קִרִי
 עֵינֵי הַלָּשֶׁם תִּהְיֶה הַקֹּדֶשׁ לוֹ׃ ׀ תִּנְצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזִּמְרִי הַיָּנֵעַ
 וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃ ׀ הַתִּאֲוָה חֲנֻמָּה פְּגִיָּה וְחֻגְפָּנִים
 סְמֹדֶר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי כִּכִּי רַעֲיָתִי יָפֵתִי וְכִבִּי־לֶךְ׃ ׀ י וְנָתַתִּי
 בְּחֻגִּי הַסֵּלַע בְּסֹתֶר הַמִּדְרָגָה תִּרְאֵנִי אֶת־מְרֹאֲךָ הַשְּׁמַיִמִי אֶת־
 קוֹנֶךָ פִּי־קוֹנֶךָ עָרֵב וּמְרֹאֲךָ יִמִּי יִי נְאוּהָ׃ ׀ אֲחֻזֵּי־לִנּוּ שְׁעָלִים
 שְׁעָלִים קִטְנִים כַּחֲבָרִים כְּרָמִים וּכְרָמִינוּ סְמֹדֶר׃ ׀ דּוּדִי לִי וְאֲנִי
 לוֹ הִרְעָה בְּשׂוֹשְׁנִים׃ ׀ עַד שְׁיֹפּוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים כִּבִּי דִמְהִי־לֶךְ
 דּוּדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֵפֶר הָאֵלִיָּם עַל־הָרֵי בְּתֵר׃ ג ׀ עַל־מִשְׁכְּבִי בֵּל לֹת
 בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהֶבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצָּאתִיו׃ ׀ אֲקוֹמָה נָא
 וְאֶסּוּבְכָה בְּעִיר בְּשׂוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׂאֵהֶבָה נִפְשִׁי
 בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצָּאתִיו׃ ג מִצָּאוֹנִי הַשְּׁמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת
 שְׂאֵהֶבָה נִפְשִׁי רְאוּתָם׃ י פִּמְעֹט שְׁעֵבֶרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצָּאתִי אֶת
 שְׂאֵהֶבָה נִפְשִׁי אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאֵתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
 וְאֶל־חֵדֶר הָוֶהֱתִי׃ ׀ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ
 בְּאִיקוֹת הַשָּׂדֶה אֲסִתְּעוּרֶנּוּ וְאֲסִתְּעוּרֶנּוּ אֶת־הָאֲהֶבָה עַד שֶׁתַּחֲפִין׃
 י מִי זֹאת עֲלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימָרוֹת עֵשֶׂן מִדִּפְתֵּת מֶר וּרְבוּנָה
 מִכִּי אֲבָקֶת רוּכַל׃ י הִנֵּה כִּסְתּוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבוּרִים כְּכִיב לָהּ
 כִּגְבִרֵי יִשְׂרָאֵל׃ ׀ פֶּלֶם אֲחֻזִּי חָרֵב מִלְּמַדִּי מִלְּחָמָה אִישׁ חָרָב עַל־
 יָרְכוּ מִמֶּחֶד בְּלִיקוֹת׃ ׀ אֶפְרַיִם עֲשָׂה לוֹ הַסֵּלַע שְׁלֹמֹה מִצִּיץ הַקִּבְנוֹן׃
 י עֲצוּדִיו עֲשָׂה כֶּסֶף רִפְיָתוֹ זָהָב מִרְפָּבוֹ אֲרָגְמוֹ תוֹכוֹ רִצּוֹף אֲדָבָה
 מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם׃ ׀ צִאֲוִיָּה וְרִאֲוִיָּה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּסֵלָה שְׁלֹמֹה בְּעֶלְיָהּ
 שְׁעֵמֶת־הָלֹא אִפְּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׁמְחַת לָבוֹ׃ ד ׀ הִנֵּךְ יָפֵה
 רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפֵה גִּינָה יָנוּם מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ שְׁעָרָה פִּתְחֵר הַעֵיִם

באִישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַתפּוֹחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אֲנִי: שְׁמָאֲלוּ תַּחַת י
לְרֹאשִׁי וַיִּמְּיֵנו תַּחֲבַקֵּנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֹתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת י
אוּ בַאִילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲיִרוּ וְאִם תַּעֲזוּרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתַּחֲפֹץ: קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בֹּא מִדֹּלֶגַע עַל הַהָרִים מִקְפִּץ עַל ח
הַגְּבָעוֹת: דּוֹמָה דּוֹדִי לְצִבִּי אוּ לְעֹפֶר הָאִילִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד י
אַחֵר כִּתְּלָנוּ מִשְׁנִיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים: עֲנֵה דּוֹדִי י
וְאֹמַר לִי קוֹמִי לֶךְ רַעֲיִיתִי יִפְתִּי וְלִכִּי לֵךְ: כִּי הִנֵּה הִסְתוּ הַפְּתִי קָרִי י
עֲבַר הַגֶּשֶׁם חֶלֶף הַלֵּךְ לוֹ: הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בָאָרֶץ עַת הַזְּמוּר הַנִּיעַ י
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בָּאֲרָצוֹ: הַתָּאנָה חֲנֻמָּה פְּנִיחַ וְהַנְּפִנִים י
סִמְדָר נִתְּנוּ רִיחַ קוֹמִי לִכִּי לֵךְ קָרִי רַעֲיִיתִי יִפְתִּי וְלִכִּי לֵךְ: יוֹנְתִי י
בַּחֲנוּי הַסֹּלַע בַּסֵּתֶר הַמְּדֻרָּה הִרְאִינִי אֶת מְרָאֵךְ הַשְּׁמִיעַנִי אֶת
קוֹלֶךְ כִּי קוֹלֶךְ עָרֵב וּמְרָאִיךְ יִתִּיר יִירָאָה: אַחְזוּ לָנוּ שְׁעָלִים י
שְׁעָלִים קִמְנִים מַחְבָּלִים כְּרִמִּים וּכְרִמִּינוּ סִמְדָר: דּוֹדִי לִי וְאֲנִי י
לֹא הִרְעָה בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד שִׁיפּוֹחַ הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצִּלְלִים סָבַ דְּמָה לֶךְ י
דּוֹדִי לְצִבִּי אוּ לְעֹפֶר הָאִילִים עַל הָרִי בִּתְרִי: ג עַל מִשְׁכְּבִי בַלִּילוֹת י
בִּקְשָׁתִי אֶת שְׁאֵהֲבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִי וְלֹא מִצְאָתִי: אֲקוֹמָה נֹא י
וְאִסְבְּבָה בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה אֶת שְׁאֵהֲבָה נִפְשִׁי
בִּקְשָׁתִי וְלֹא מִצְאָתִי: מִצְאוֹנִי הַשְּׁמֵרִים הַסֹּכְבִּים בְּעִיר אֶת י
שְׁאֵהֲבָה נִפְשִׁי רֹאִיתִם: כִּמְעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְאָתִי אֶת י
שְׁאֵהֲבָה נִפְשִׁי אַחְזָתִי וְלֹא אֲרַפְּנוּ עַד שֶׁהִבִּיאוּתִי אֶל בֵּית אִמִּי
וְאֶל חֹדֶר הַחוּרָתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֹתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ ה
בַּאִילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲיִרוּ וְאִם תַּעֲזוּרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ:
מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמְּדַבֵּר כְּתִימָרוֹת עֵשֶׂן מִקְטֶרֶת מֵר וּלְבוֹנָה י
מִכָּל אֲבֻקַּת רוֹכֵץ: הִנֵּה מִמֶּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ י
מִגְּבֵרֵי יִשְׂרָאֵל: כֹּלָם אַחֲזִי חָרֵב מִלְמַדִּי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל ח
יִרְכּוּ מִפֶּחֶד בַּלִּילוֹת: אֲפִרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה מִעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: י
עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רִצּוֹף אַהֲבָה י
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צִאֲוָנָה וְרֹאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה בַּעֲטָרָה י
שְׁעִטָּרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׁמִחַת לְבוֹ: ד הֵנֶךְ יִפָּה י
רַעֲיִיתִי הֵנֶךְ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים כִּיבְעֵד לְצִמְתְּךָ שְׁעָרְךָ כַּעֲדֵר הָעוֹזִים
שְׁגִלְשׁוֹ

שָׁנְךָ מִחַר נֶעֱדָד : י שְׁנֶךָ פֶּעֶדֶר הִקְצָ בֹת שְׁעָלוּ מִי־הַחֲצֵה
שְׁפָלָם בְּתֵאֵמוֹת וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם : י פָּחוֹט הַשְּׁנִי שְׁפָתוֹתֶיךָ
וּמִדְּבָרֶךָ נִאֻה פֶּפֶלַח הַרְמוֹן רִקְתָּ מִפֶּעֶד לְצַמְחָה : י פִּטְגוֹדֶי
דְּוִיר צִוְאָרֶךָ בָּנוּי לְתַלְפִּיזוֹת אֶמְךָ הַפְּגוֹן תִּדְוִי עָלָיו כֹּל שְׁמִי
הַגְּבוּרִים : י שְׁנֵי שְׁהֶךָ פִּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוֹמֵי צִבְיָה הַרְגִּים
בְּעוֹשֵׁינֵיהֶם : יַעֲד שִׁיפּוֹת הַיּוֹם וְנִסּוּרֵי צִלִּים אֶמְךָ לִי אֲדֹתֶר הַפֹּדֶר
וְאֲדֹגְבִיגֵת הַלְבוּנָה : י פֶּלֶה יָפֶה רַעֲיָתִי וְמוֹס אֵין בָּהּ : י אֲתִי
מִלְבָּנוֹן פֹּלֶה אֲתִי מִלְבָּנוֹן תְּבוֹאֵי תִשׁוּרֵי מֶרֶאֶשׁ אֶמְךָ מֶרֶאֶשׁ
שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִפְּעֻלּוֹת אֲרִיזוֹת מִחֶרְרֵי נִמְרִים : י לִפְכֹּתֵנִי אֲחֵתִי
בִּקְהָ לִפְכֹּתֵנִי בְּאֶחָד יָמִי מִעֵינֶיךָ בִּצְחָד עֵנֶק מִצֹּרֶתֶךָ : י כִּחַ
יְפוֹ דְדִידֶךָ אֲחֵתִי כִלְהָ מִחֶמְטָבוֹ דְדִידֶךָ מִיָּו וְרִיחַ שְׁמֶנֶךָ מִכֶּסֶף דִּבְשׁ יָם :
י נִפְתַּת תַּטְפִּנָּה שְׁפָתוֹתֶיךָ פִּלְהָ דִּבְשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרִיחַ
שְׁלִמְתֶּיךָ כְּרִיחַ לִבָּנוֹן : י גִּזְרִי נֶעֱוֶה אֲחֵתִי כִלְהָ גִזְרִי נֶעֱוֶה מִעֵינִי
חֶתוּם : י שְׁחִיחָךְ פֶּרֶהָ רְמוֹמִים גִּם פְּרִי מְגִדִּים כְּפָרִים עִם־נֶגְדִים :
י נֶגְדִי וְכִרְפָּס קִנְהָ וּמִגְמוֹ גִם פֶּלֶא־עֲצֵי לְבוֹנָה מֵר וְאֲחֵלוֹת גִם
פֶּרֶז אִשִּׁי בְּשִׁמְיָם : י מִעֵינִי נִזְיִם בְּאֶר מִים חֲיִים וְנִזְיִם מִן־לִבָּנוֹן :
י עוֹרִי צָפוֹן וְבוֹאֵי תֵיָן הִפִּיחַ גִּנִּי יוֹדוּ בְּשִׁמְיוֹ יָבֵא דוֹדִי לִגְנוֹ
וְיֹאכֵל פְּרִי מִגְדִּיו : ה "בָּאתִי לִגְנוֹ אֲחֵתִי כִלְהָ אֲבִיתִי מוֹרִי עִם־
בִּיָּלֶד אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם־דִּבְשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־חֲכָכִי אֲכָלוּ רֵעִים
שְׁתִּי וְיִכְרוּ דוֹדִים : י אֲנִי יִשְׁנָה וְדָבִי עַר קוֹר דוֹרִי דוֹפֵק פִּתְחוֹ
לִי אֲחֵתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תִמְתִּי שְׂרָאִשִּׁי נִמְלֶאֶמֶל קוֹצוֹתִי רִסְמִי
לִלְחָה : י פִּשְׁטָתִי אֲתִי־בִתְנִיתִי אִיכְכָה אֶלֶף־שָׁנָה רַחֲמָתִי אֲתִי־רַגְלִי
אִיכְכָה אֲמִנָּה : י דוֹדִי שְׂכַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וְגִיעִי הָמוּ עָלָיו : י קִמְתִּי
אֲנִי לִפְתָּח דְּדוֹרִי וְיָדִי גִאֲפוֹ־מֹדֶר וְאֶצְבָּעֵתִי מֹדֶר עֶבֶר גֵּל פִּפּוֹת
הַמִּנְעוֹל : י פִּתְחָתִי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חֶמֶק עֶבֶר נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדָבָר
בְּקִשְׁתוֹתָיו וְלֹא מִצְאָתוֹתִי קִרְאָתוֹ וְלֹא עָנִי : י מִצְאָנִי הַשְּׂמָדִים
הַסִּבְכִּים בְּעִיר הַכּוֹפֵי פִצְעוֹנִי נִשְׂאוּ אֲתִי־דִידִי מִעֲלֵי שְׁמֵרִי תַחֲכוֹת :
י חִשְׁבֵּעֵתִי אֶהְיֶה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אֲבִיתִי־מִצְאוֹ אֲתִי־דוֹדִי מִהַחֲגִירוֹ
לִי שְׁחוֹת אֶהְיֶה אֲנִי : י מִהַחֲדוֹקֶךָ מִדּוֹד תִּפְקֶה בְּנָשִׁים מִהַחֲדוֹקֶךָ
מִדּוֹד שְׁלֹכָה הָיְכָלֵנוּ : י דוֹדִי צֶחַ וְאֶחָד־הַגּוֹל מִרְכָּבָה : י רֹאשׁוֹ

שיר השירים ד ה

ב שגלשו מהר גלעד: שניך בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
: שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כחוט השני שפתותיך
ד ומדברך נאווה כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך: כמגדל
דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף המנן תלוי עליו כל שלמי
ה הגבורים: שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרעים
ו בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור
ז ואל נכעת הלבונה: כלך יפה רעיתי ומום אין בך: אתי
מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש
ט שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: לבבתני אחתי
י כלה לבבתני באחד קרי מעיניך באחד ענק מצורניך: מה
יפו דרך אחתי כלה מהטבו דרך מיין וריח שמניך מכל בשמים:
יא נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח
יב שלמתיך כריח לבנון: נן נעול אחתי כלה נל נעול מעין
יג חתום: שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים:
יד נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהללות עם
טו כל ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון:
טז עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו
א ויאכל פרי מגדיו: ה באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם
בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רגים
ג שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי
לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא מל קוצותי רסיסי
ג לילה: פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי
ד ה איככה אמנפם: דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו: קמתי
אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות
ו המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו
ז בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
ה הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות:
ח השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידי
ט לו שחולת אהבה אני: מה דורך מדוד היפה בנשים מה דורך
י מדוד שככה השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרבכה: ראשו
כתם

פתם פו קוצתיו תפתלים שחרות פעורב: י עיניו פיונים עד-
 אפיקי מים רחצות בחלב ישובות עד-מקאת: י דחיו בערגות
 הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר:
 י ידיו גדלני זהב מכלאים בתרשיש מעיו עשית שן סילפת
 ספירים: י שוקיו עמודי שש מוסדים עד-אדני-פן מראהו בלבנון
 בחור פארוזים: י חפזו ממפתקים וכזו מחמדים זה דודי וזה רעי
 בנות ירושלים: ו אנה הנה דודך הנה בנאיים אנה פנה דודך
 ונבקשנו עמך: י דודי ירד לגנו לערגות הבשם לערות בנגנים
 ולדקט שושנים: י אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים: י יפה
 את רעיתי בתרצה נאווה בירושלם אימה בנדגלות: י הסבי עיניך
 מגדי שהם הרחיבני שערך פערך העזים שגרשו מוהגדעד:
 י שניך פערך הרחלים שערך כן-הרחצה שפדם מתאימות ושבחה
 אין בהם: י כפלה הרסון רקתך מבעד לצמחה: י ששים המה
 מלכות ושמנים פידגשים ועלמות אי מספר: י אחת היא יונתי
 תפתי אחת היא לאמה ברה היא ליודתה ראוה בנות ויאשרות
 מלכות ופידגשים ויהללוה: י מיואת הנשקפה כמו-שחר יפה
 בלבנה ברה פחפה אימה בנדגלות: י אל-נגנת אגוז ירדתי
 לראות באפי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: י לא
 ידעתי נפשי שמתני מרפבות עמי נדיב: ו שובי שובי השולמית
 שובי שובי ונחזה-הבך מה-תחזו בשולמית כמחלת הפחנים:
 י מה-דפו פעמך בנעלים בת-דיב חמוקי ירכיך כמו חללים
 מעשה ידי אמן: י שררה אגן הסחר אריחסר דמוג במנה ערמת
 חטים סוגה בשושנים: י שני שדיך פשני עפרים תאמי צנה:
 י צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון עד-שער בתרבים
 אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: י ראשך עליך כפרמך
 ודלת ראשך פארגמן כלך אסור ברהמים: י מה-יפית ומה-נעמת
 אחכה בת-ענונים: י זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לא-שפלות:
 י אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסני ויהי-נא שדיך פאשפלות
 הנפן וריח אפך בפתוחים: י וחפך פנין הטוב הנהך לדודי
 למישרים דובב שפתי ושנים: י אני לדודי ועלי תשוקתו: י דכה

כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: עיניו כיונים על י
 אפיקי מים רחצות בחלב ישובות על מלאת: לחיו כערונות י
 הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר:
 ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת י
 ספירים: שוקיו עמודי שיש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון מ
 בחור כארזים: חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי מ
 בנות ירושלם: ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך א
 ונבקטנו עמך: דודי ירד לגנו לערונות הבשם לרעות בננים ב
 וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים: יפה ג ד
 את רעיתי כתרצה נאווה כירושלם אימה כנדגלות: הסבי עיניך ה
 מנגדי שהם הרחיבני שערך בעדר העזים שגלשו מן הגלעד:
 עניך בעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה י
 אין בהם: כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ששים חמה י ח
 מלכות ושמיים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי ט
 תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליוֹדֶתָה ראוה בנות ויאשרוה
 מלכות ופילגשים ויהללוה: מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה י
 כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: אל גנת אנוז ירדתי יא
 לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא יב
 ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב: ז שובי שובי השולמית א
 שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים:
 מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים ב
 מעשה ידי אמן: שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת ג
 חטים סוגה בשושנים: שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: ד
 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים ה
 אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: ראשך עליך ככרמל י
 ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: מה יפית ומה נעמת י
 אהבה בתענוגים: זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכולות: ח
 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסנו ויהיו נא שדיך כאשכולות ט
 הגפן וריה אפך כתפוחים: והכך כיון המוב הולך לדודי י
 למישרים דובב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה יא יב
 דודי

דודי נצא היטל נדונה בפפרים : י נשלימה לפרמים נראה אמר
פרחה הגלן פתח הסמדר הנצי הרמונים שם אתו אתדדי קח :
הדודאים נתנוה ית ועלפתחנו פרמגדים חדשים נשישנים
דודי צפנתי קח : ח מי יתנה פאח לי יונק שתי אמי אמצאה
בחויז אשר גם לא יבז לי : י אנהגה אביאה אלבית אמי תמפרני
אשקה מיני הרקח מעפים רכני : י שמאלו תחת ראשי וימינו
תחבקני : י השבעתי אתכס פנות ירושלים מהתעירו ו ומה
תעירו אתהאהבה עדדש חפץ : י מי זאת עליה מוהמפר
כתרפקת עלדודה תחת התפוח עזרתיה שמה חבדתה אמה
שמה חבלה ידדתה : י שימני בחותם עללכה בחותם עלזרונה
כיעזה כמות אהבה קטה כשאל קנאה רשפה רשפי אשר
שלחבתיה : י מים רבים לא יוכלו לכבות אתהאהבה ונהרות לא
ישטבוה אסיתו איש אתכלהו ביתו בארבה בזו יבזו לו :
י אחות לנו קמנה ושדים איז לה מהנעשה לאחותנו ביום שידבר
בה : י אסחומה היא נבנה עליה מירת פספ ואסידקת היא נצור
עליה קוח ארו : י אני חומה ושדי פמנדלות אז הייתי בעיני
כמוצאת שקום : י פרם היה לשמה בבצל המון נתו אתהפרם
לנמרים איש בא כפרו אשר בספ : י פרמי שלי דפני הארץ לה
שדמה ומאתים לנמרים אתדפני : י הישבת בגנים חברים
כקשיבים קולך השמיעני : י ברח דודי ודמהלך לקני או
לגפר האלים על חני בשמים :

סכום פסוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר . וס' וחבר ביין המושב
הולך דודי : ופרקיו שמונה . והרמו נגילה ונשמחה בן . וחצי
נרד וברכום :

הית א

א * ויהי בימי שפט הישפ ים ויהי רעב בארץ וילה איש מבית
לחם יה לה לגור בשלי מ אב הוא ואשתו ושני בניו :
י ואם האיש אלימך ושם אשתו גמלי ושם שני בניהו ברחון
וכליין

יג דודי נצא השדה נלינה בכפרים : נשכימה לכרמים נראה אם
 פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך :
 יד הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים
 * דודי צפנתי לך : ח מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך
 ב בחוץ אשקך גם לא יבוז לי : אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני
 ג אשקך מיין הרקח מעסים רמני : שמאלו תחת ראשי וימינו
 ד תחבקני : השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה
 ה תעירו את האהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר
 מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה הלכת אמך
 ו שמה הבלה ילדתך : שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך
 כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש
 ז שלהבתיה : מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא
 ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו :
 ח אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר
 ט בה : אם חומה היא נבנה עליה מירת כסף ואם דלת היא נצור
 י עליה לוח ארז : אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו
 יא כמוצאת שלום : כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
 יב לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף : כרמי שלי לפני האלף לך
 יג שלמה ומאתים לנטרים את פרו : היושבת בגנים חברים
 יד מקשיבים לקולך השמיעני : ברח דודי ודמה לך לצבי או
 לעפר האילים על הרי בשמים :

סכום פסוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר. וס' וחכך כיון הטוב
 הולך לדודי : ופרקיו שמונה והרמוז נגילה ונשמחה בו. וחציו
 נרד וכרכום :

רות א

* א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית
 לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו :
 ב ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון
 וכליון

וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שרי-מואב ויהודישם :
 ויבית אלימלך איש ג עמי ותשאר היא ושני בניה : י וישאו להם
 נשים מאכיות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם
 כעשר שנים : י וימתו גם-שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה
 משני ילדיה ומאשה : י ותקם היא וכלתיה ותשב מערי-מואב כי
 שמעה בשדה מואב כי-פקד יהוה את-עמו לתת לחם לחם :
 י ותצא מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה עמה ותלבנה
 בדרך לשוב אל-ארץ יהודה : י ותאמר ג עמי לשתי כלתיה
 לבנה ולבנה אשה לבית אמה יעשה יי ש יהוה עמכם חסד
 כאשר עשיתם ע-המתים ועמדי : י יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה
 אשה בית אישה ותשק דהן ותשאנה קולן ותבכנה : י ותאמנה
 לה כי-אתה נשוב לעמך : י ותאמר ג עמי לבנה לבנה למה
 תלבנה עמי העוד-לי בנים במעי והיו לכם לאנשים : י לבנה
 לבני לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי ישר-לי תכנה גם הייתי
 הלילה לאיש וגם יקדתי בנים : י הלחן י תליבנה עד אשר
 יגדלו הלהן תליבנה לבתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד
 מכם כי-וצאה כי יד-יהוה : י ותשנה קולן ותבכנה עוד ותשק
 ערפה לחמותה ורות דבקה-בה : י ותאמר הנה שבה יבמתך
 אל-עמה ואל-אלהיה שוכי אחרי יבמתך : י ותאמר רות אל-
 תפגע-יכי לעזבך לשוב מאחריך כי אל-אשר תלכי אלק ובאשר
 תליני אליו עמך עמי ואלהיך אלהי : י באשר תמותי אמות ושם
 אקבר בה יעשה יהוה לי וכה יוסף כי המות יפריד ביני ובינה :
 י ותרא כי-מתאמצת היא ללכת אמה ותחזל לדבר אליה :
 י ותלבנה שתיהם ע-בואנה בית לחם והיו כבאה בית לחם
 ותהם כל-העיר עליהן ותאמנה הנות ג עמי : י ותאמר אליהן
 אל-תקראנה כי ג עמי קראו לי מרא כי-המר שדי לי מאד : י אני
 מלאה חלבתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי ג עמי והיו
 ענה כי ושדי חרע-לי : י ותשב ג עמי ורות הפאבניה בדתה למה
 השבה מערי מואב והמת באו בית לחם בתחלת קציר שעורים :
 ב * ונגע עמי מידע סי לאישה ציש נגור חיל כמספחת

וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם:
וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: וישאו להם ג ד
נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם
בעשר שנים: וימתו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה ה
מושני ילדיה ומאשה: ותקם היא וכלתיה ותשב מושדי מואב כי ו
שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם:
ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה ו
בדרך לשוב אל ארץ יהודה: ותאמר נעמי לשתי כלתיה ה
לכנה שכנה אשה לבית אמה יעשה יעשה קרי יהוה עמכם חסד
כאשר עשיתם עם המתים ועמדי: יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה ט
אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: ותאמרנה י
לה כי אתך נשוב לעמך: ותאמר נעמי שבנה בנתי למה יא
תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: שבנה יב
בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי
הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: הלהן תשברנה עד אשר יג
יגדלו הלהן תעננה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד
מכם כי יצאה בי יד יהוה: ותשנה* קולן ותכנינה עוד ותשק יד
ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ותאמר הנה שבה יבמתך טו
אל ימה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך: ותאמר רות אל טו
תפגעי בי לעובד לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר
תלכי אליו עמך עמי ואלהיך אלהי: באשר תמותי אמות ושם יו
אקבר בה יעשה יהוה לי וכה יוסיף כי המות יפריד ביני ובינך:
ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: יח
ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם והיו כבאנה בית לחם יט
ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הוצאת נעמי: ותאמר אליהן כ
אל ת קראנה לי נעמי קראן לי מרא* כי המר שדי לי מאד: אני כא
מלאה חלבתי ורקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה
ענה בי ושדי הרע ל: ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה כב
השנה מושדי מואב וחמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:
ב ולנעמי מירע מידע קרי לאישה איש גבור חיל ממשפחת א
אלימלך *א' במקום ה' *א' חכר א' *א' חכר א'

ס'ה' יס' יבתרי מעמי

ב אלימלך ושמו בעז: ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא
השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה
ג לבי בתי: ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר
ד מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: והנה
ה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך
ה יהוה: ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת:
ו ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה
ז עם נעמי משדי מואב: ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים
ח אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה
ט הבית מעט: ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתִי:
י עיניך בשדה אשר יקצרון והלבת אחריהן הלוא צויתי את
הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר
י ישאבון הנערים: ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו
יא מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר
לה הגד הגד לי כל אשר עשית את המותך אחרי מות אישך
ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת
יב תמול שלשם: ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם
יג יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: ותאמר
יד אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך
וואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: ויאמר לה בעז לעת האכל גשי
הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים
טו ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: ותקם ללקט ויצו בעז את
טז נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תבלימוה: וגם של
יז תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה: ותלקט
בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים:
יח ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן
יט לה את אשר הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה איפה לקטת
היום ואנה עשית יהי מכריך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה
כ עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: ותאמר
נעמי

ג עמי לבללתה ברוך הוא ליהיה אשר לא יעזב חסדו את החיים ואת
המתים והאמר לה ג עמי קרוב לנו האיש מגאפנו הוא : י ויתאמר
רות דמאבית גם י ויתאמר אלי עסי הנערים אשר לית דבקין עד
אסכלו את בלתי הקציר אשר לי : י ויתאמר ג עמי אלהות בלתי
טוב בתי כי תצאי עסי נערותי ולא יפגעו בך בשדה אחר :
י ויתרבה בנערות בעו לרקט עד בלות קצי השעורים וקציר
החטים ותשב את החמותה : ג ויתאמר לה ג עמי חמותה בתי
הלא אבקטיך מנוח אשר ייטב לך : י ועתה הלא בעו מדעתנו
אשר היית את נערותי הנה הוא זרה אתנו השעורים תזילה :
י ורחצת וסבת ושמת י וסבת עלך וירדת י ויתת קר הגרן
אל תודעי לאיש עד פרתו לאכל ולשתות : י ויהי כשכבו וידעת
את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלותי ושכבתי
ושכבת קר וזה יגיד לך את אשר תעשין : י ויתאמר אליה בן אשר
תאמרי וזה יגיד לך את אשר תעשה : י ותרד הגרן ותעש בכל אשר
צותה חמותה : י ויאכל בעו וישת וייטב רבו ויבא לשכב בקצה
הערמה ותבא בלט ותגל מרגלותי ותשכב : י ויהי בחצי הלילה
ויחדד האיש וידעת והנה אשה שכבת מרגלותי : י ויאמר מי את
ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנףך עלי אמתך כי נאל אתה :
י ויאמר ברוכה את ליהיה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון
לכתיילכת אחרי הבתרים אסידל ואסיד שיר : י ונתת בתי
אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע פרשער עמי כי
אשת חיל את : י ועתה פי אמנם פי אם כתיב לא קר נאל איכי וגם
יש נאל קרוב ממני : י ליני חל לה ויהי בבקר אביגאך טוב
יגאל ואסילא יחפץ לגאפך וגאפך אנכי חיייתיה שכבי עדי
הבקר : י ותשכב מרגלותי מלילתי עד הבקר ותקם במרום
יתד יי יגיד איש את דעתו ויאמר אריות פיבאה האשה הגרן :
י וימר הכי מטפת אשר עוף ואחזיקה ותאחז בה וימר
יש שיעורים ישת עליה ויבא העיר : י ותבא אל חמותה ויתאמר
מיאת בתי ותגדלה : י תכל אשר עשה לה האיש : י ויתאמר שיר
השערים האלה נתן לי פי אמר וזה יגיד לך את אשר תעשה : י ויתאמר שיר

נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת
המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא : ותאמר כֹּה
רוח המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד
אם כלו את כל הקציר אשר לי : ותאמר נעמי אל רות כלתה כֹּה
טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר :
ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר
החטים ותשב את חמותה : ג ותאמר לה נעמי חמותה בתי
הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך : ועתה הלא בעז מדעתנו
אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה :
ורחצת וסבת ושמת ושמתי קרי שמתך* עליך ויבדתי ויבדת קרי הגרן
אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות : ויהי בשכבו וידעת
את המקום אשר יישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי
ושכבת קרי והוא יגיד לך את אשר תעשין : ותאמר אליה כל אשר
תאמרי אלי קרי ולא כתיב אעשה : ותרד הגרן ותעש ככל אשר
צותה חמותה : ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה
הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתיו ותשכב : ויהי בחצי הלילה
ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו : ויאמר מי את
ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה :
ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון
לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר : ועתה בתי
אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את : ועתה כי אמנם כי* אם כתיב ולא קרי גאל אנכי וגם
יש גאל קרוב ממני : *ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב
יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד
הבקר : ותשכב מרגלותיו מרגלותיו ק עד הבקר ותקם בטרם*
יתרני יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן :
ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד
שש שערים וישת עליה ויבא העיר : ותבא אל חמותה ותאמר
מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש : ותאמר שש
השערים האלה נתן לי כי אמר אלי קרי ולא כֹּה אל תבואי ריקם
שמתך קרי *לי רבתי

אֶל־חֲמוּתָהּ׃ יֵה וְתֹאמַר שְׂכִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אִיךָ יִפֹּא הַבָּר
 כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־יִכָּרֶה הַדָּר הַזֶּה הַיּוֹם׃ ד * וּבָעֵז עָלָה
 הַשָּׁעַר וַיֵּטֵב שֵׁם וְהִנֵּה הֵנָּה עֹבֵר אֲשֶׁר רִפְּרִיבִלְעֻז וַיֹּאמֶר כִּוְרָה
 שְׂבִיה־לָּהּ פִּלְגִי אֶל־מִנִּי וַיֵּטֵב׃ ז וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי
 הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׂבוּ־יָפָה וַיֵּשְׁבוּ׃ ח וַיֹּאמֶר לָנָא חֲלַקְתָּ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
 לְאַחֵינוּ לְאֶל־יִמְלֶךְ מְכָרָהָ נְעָמִי הַשָּׂדֶה מִשְׁדֶּה מוֹאָב׃ י וְאֲנִי אִם תִּי
 אֶנְלֶה אֲזִנָּה לֵאמֹר קָנָה נָגֵד הַיֹּשְׁבִים וְנָגֵד זִקְנֵי עָמִי אִם־תִּתְּנָלָה
 גֹּאֵל וְאִם־לֹא גֹאֵל הַיְדִידָה רִי וְאִדְעָ יֵה אִין זִוְלָתְךָ לְגֹאֵל
 וְאֲנֹכִי אַחֲרָיָה וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֶנְלֶה יֵה וַיֹּאמֶר בָּעֵז בְּיוֹם־קִנְיֹתְךָ הַשָּׂדֶה
 מִיָּד נְעָמִי וּמֵאֵת רֹות הַמֹּוֹאֲבִיָּה אֲשֶׁר־חֲסִמְתָּ קִנְיִי קִיִּית * לְחֻקִּים
 שְׁסִיחֲמַת עֲלֵנְחֲלָתוֹ׃ יא וַיֹּאמֶר הֵנָּה לֹא אוֹכַל לְגֹאֵל־חִירוֹ לִי פֶן־
 אִשְׁחִית אֶת־נְחֻלָּתִי גֹאֲלֶיךָ אֵתְּהָ אֶתְּהָ אֶת־נֶאֱלָתִי כִּי לֹא־אוֹכַל לְגֹאֵל׃
 יב וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגֹּאֲלָה וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקִים כִּי־יִדְבַר
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ נָעֵזוּ וַיִּתֵּן לְרַעְיוֹנוֹ וְזֹאת הַתְּמוּרָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ יג וַיֹּאמֶר
 הֵנָּה לְבָעֵז קָנָה־לָּךְ וַיִּשְׂרָף נָעֵזוּ׃ יד וַיֹּאמֶר בָּעֵז לִזְקֵנִים וּכְדִידָתָם
 עֲדִים אֵתְּם הַיּוֹם כִּי קִנִּיתִי אֶת־בְּלִי־אֲשֶׁר לְאֶל־יִמְלֶךְ וְאֵת כְּלִי־אֲשֶׁר
 לְכִרְיוֹן וּמַחְלוֹ מִיָּד נְעָמִי׃ טו וְגַם אֶת־דֹּוֹת הַמֹּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן
 קִנִּיתִי לִי לִישָׁה לְחֻקִּים שְׁסִיחֲמַת עֲלֵנְחֲלָתוֹ וְלֹא־זָרָת שְׁסִיחֲמַת
 מֵעַם אֲחִיו וּמִשְׁעַר מִקְוָמוֹ עֲדִים אֵתְּם הַיּוֹם׃ יז וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם
 אֵשׁ יִבְשָׁר וְהִזְקֵנִים עֲדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בִּי־יָךְ
 כְּרָחַל וּכְרָאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיחֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּגְשְׁתֵּי־חֵיל
 בְּאַפְרָתָה וּקְרָאִישָׁם בְּבֵית פֶּחֶם׃ יח וַיְהִי בִּיתָךְ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר־
 יִלְדָה תִּמָּר לַיהוָה כִּי־הִזְדַּע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָךְ מִן־הַנְּעָרָה
 הַזֹּאת׃ יט וַיִּקַּח בָּעֵז אֶת־דֹּוֹת וַתְּהִי־לֹו לְאִשָּׁה וַיֵּבֵא אֵלָיָה וַיִּזְן
 יְהוָה לָהּ הָרְיוֹן וַתֵּלֶד בָּו׃ יז וַתֹּאמְרָנָה הַנָּשִׁים אֶל־נְעָמִי בְּרוּךְ
 יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ יח וְהָיָה
 לָךְ לְמוֹשִׁיב נַפֶּשׁ וּלְכֹפֵל אֶת־שׁוֹבְתָךְ כִּי כָלְתָךְ אֲשֶׁר־אֶחָבְתָךְ
 יָרַדְתָּ אֶל־יְהוָה מוֹבָה לָךְ מִשְׁבָּעָה בָּנִים׃ יט וַתִּקַּח נְעָמִי אֶת־
 הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתָּהוּ בַחֲקָה וַתְּהִי־לֹו לְאִשָּׁת׃ יז וַתִּקְרָאנָה לֹו הַשְּׁמֹת
 שֵׁם לֵאמֹר יִלְדָּהָן לְנְעָמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הָיָה אֶל־יְיָ

יח אל חמותך : ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר
 א כי לא ישקט האיש כי אם בלה הדבר היום : ד ובעז עלה
 השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה
 ב שבה פה פלגי אלמני ויסר וישב : ויקח עשרה אנשים מזקני
 ג העיר ויאמר שבו פה וישבו : ויאמר לגאל חלקת השדה אשר
 ד לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב : ואני אמרתי
 אגלה אונק לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל
 גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע ואדעה ק' כי אין זולתך לגאול
 ה ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל : ויאמר בעז ביום קנותך השדה
 מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי קניתי ק' להקים
 ו שם המת על נחלתו : ויאמר הגאל לא אוכל לגאול ימיו לי פן
 אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאול :
 ז וזאת לפני ב ישראל על הגאלה ועל התמורה לקים כל דבר
 ח שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל : ויאמר
 ט הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו : ויאמר בעז לזקנים וכל העם
 עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר
 י לכליון ומחלון מיד נעמי : וגם את רות המואביה אשת מחלון
 קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת
 יא מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום : ויאמרו כל העם
 אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך
 כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל
 ג באפרתה וקרא שם בבית לחם : ויהי ביתך כבית פרץ אשר
 ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה
 יג הזאת : ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן
 יד יהוה לה הריון ותלד בן : ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך
 טו יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל : והיה
 לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך
 טז ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים : ותקח נעמי את
 יז הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת : ותקראנה לו השכנות
 שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי
 אבי

אבי דוד: י ואכה תולדות לוי פרץ הוליד את הער: י וחצרו
הוליד את דוד ורם הוליד את עמיה: י ועמיה רב הוליד את
נחשון ונחשון הוליד את שלמה: י ושלמו הוליד את דבועז ודבועז
הוליד את עובד: י ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

ח ז ק

כיום הפסוקים של ספר רות שמונים וחמשה וסימנו ובעז. ופרקיו
ארבעה והרמו אבא בגבורות. וחציו ותאמר רות המואביה. גם כי
אמר אלי:

איכה א

א איכה יושבה בדרך העיר רבתי עם היתה פאלמנה רבתי
בגוים ישרתי במדינות היתה למם: י בבו תבכה
בלילה ודמעתי על קחתי איימה מנחם מפל אהביה פלדעיה
בגדו בה היו לה לאיבים: י גלתה יתורה מעלי ומרב עברה היא
יושבה בגוים לא מצאה מנוח פלדעיה השגות בין המצדים:
י כי ציון אבילות מפלי באי מועד פלדעיה וממין פלדעיה
נאנחים בתולדותיה נוגות והיא מרלה: י היו צרית לראש איביה
שלו כיהונה הונה עזרב פשעיה על לית הלכי שכי לפני דוד:
י ויצא מפתחת י ציון פלדעיה היו שרית פלדעיה לא מצא
מריה נכחו בלא אכל לפני רוקה: י זכרה ירו שלם ימי עניה
ומדיתה פלדעיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר
ואין עוזר לה ראויה צרים שחקו עליה מעבתה: י חטא חטאה
ירושלם עלינו לגיתה היתה פלדעיה הולדה פלדעיה ערוהה
גם היא נאנחה ותב אחר: י סמאתה בשרית לא זכרה
אחריתה ותד פלאים אין מנחם לה ראה יתה את עניי פי
הגדי אוב: י ידו פרש צר על פלדעיה פלדעיה גוים באו
מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל דוד: י פלדעיה נאנחים
מבקשים לחם נתנו מחמודיהם ידו באכל לה שוב נפש ראה
יתה ותביטה פי היתי זוללה: י יצא אליכם פלדעיה דוד ה ימו
וראו אסגיש בכאוב מביאלי איד עזל לי אשר הונה ויתה ביום

אבי דוד: ואלה תולדות פרץ הוליד את חצרון: וחצרון י^ט
 הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב: ועמינדב הוליד את כ
 נחשון ונחשון הוליד את שלמה: ושלמון הוליד את בעז ובעז כ^א
 הוליד את עובד: ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד: כב

ח ז ק

סכום הפסוקים של ספר רות שמונים וחמשה וסימנו **זבעז**. ופרקיו
 ארבעה והרמו **אבא** בגבורות. וחציו ותאמר רות המואביה גם כי
 אמר אלי:

איכה א

א איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי א
 בגוים שרתי במדינות היתה למס: בכו תבכה ב
 בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה
 בגדו בה היו לה לאיבים: גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ג
 ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים:
 דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה ד
 נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה: היו צריה לראש איביה ה
 שלו כי יהוה הונה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר:
 ויצא מן בת מבת קרי ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו ו
 מרעה וילכו בלא כח לפני רודף: זכרה ירושלם ימי עניה ז
 ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר
 ואין עוזר לה ראוה צרים שהקו על משכנתה: חטא חטאה ח
 ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה
 גם היא נאנחה ותשב אחור: טמאתה בשוליה לא זכרה ט
 אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי
 הגדיל אויב: ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו י
 מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך: כל עמה נאנחים יא
 מבקשים לחם נתנו מחמודיהם יתיר ו באכל להשיב נפש ראה
 יהוה והביטה כי הייתי זוללה: *וא אליכם כל עברי דרך הביטו יב
 וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הונה יהוה ביום

חָרוּן אָפוּ: י' מִמָּרוֹם שְׁדַח־אֵשׁ בַּעֲצַמֹתַי וַיִּהְיֶה פֶדֶשׁ רִשְׁתִּי לְרִגְלִי
 הִשִּׁיבֵנִי אַחֲרֵי נִתְּנִי לַשָּׁמַיָּהּ כִּי הָיוּ דָוָה: י' גִּשְׁקֶךָ עַל פִּשְׁעֵי
 בִּידֹי וַיִּשְׁתַּרְגְּלוּ עָלַי עַד־צוּאֵי הַכִּשְׁיֹל כִּחִי נִתְּנִי אֲדָנִי בִידֵי לֹא־
 אוֹכֵל קוֹם: י' סָלָה כָּל־אֹפְרֵי אֲדָנִי בַּקְרָבִי קָרָא עָלַי מוֹעֵד
 לְשֹׁכֵר בַּחוּרֵי גִזְרֶיךָ אֲדָנִי לְבַתּוּלָתָהּ בַּת־יְהוּדָה: י' עַל־אֱלֹהִים
 אֲנִי בֹכִיָּה עֵינַי עֵינַי וַיִּרְדֵּה מִוֶּם כִּירְחֹק מִמֶּנִּי מִנְּחָם מֵיָּסִיב נִפְשִׁי
 הָיוּ בָנִי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֹּר אוֹיֵב: י' פִּרְשָׁה צִיּוֹן בִּידֶיהָ אִין מִנְּחָם
 לָהּ צִוָּה יְהוָה לַגִּיעָרָה סָבִיבוּ צִרְיוֹ הִיָּתָה יְרוּשָׁלַם לְנֶדָה בִּינֵיהֶם:
 י' צָדִיק הוּא יְהוָה כִּי־פָּהּוּ מִרִּיתִי שָׁמְעוּ־נָא כָּל־עַמִּים הַיָּסִיס קִרִּי
 וּרְאוּ מִכֹּאֲבִי בְּתוֹרַתִּי וּבְחֻכֵּי הַלְכוּ בִּשְׁבִי: י' חֲרָאתִי לְמֵאֲהָבִי
 הִמָּה רִמּוֹנֵי פֶהֱנִי וְחֻכֵּי בָעִיר גִּוְעוּ כִּי־בִקְשׁוּ אֹכֵל לָמוֹ וַיִּשְׁכַּחַת
 נִפְשָׁם: י' רָאָה יְהוָה בִּי־צָרָלִי מִעֵי חֲמִדְמוֹ נִהְיָ לָבִי בַּקְרָבִי כִּי
 מָדוּ מִרִּיתִי מִחוּץ שַׁבְּחָה־חֶרֶב בְּבֵית כְּמוֹת: י' שָׁמְעוּ כִּי נִאֲחָה
 אִין אִין מִיָּחַם לִי כָּל־אֵיבִי שָׁמְעוּ רַעֲמִי שָׁשׁוּ כִּי אֲתָה עֲשִׂית הַבֹּאֵת
 יוֹם־קָרָאת וַיְהִי כִמְנִי: י' תָּבֹא כָּל־רַעְתָּם לִפְנֵיהָ וְעוֹלָה לָמוֹ כַּאֲשֶׁר
 עֲוֹנָתָה לִי עַל כָּל־פִּשְׁעֵי כִּי רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְכִבִּי דָוָה: ב' אִיכָּה יַעֲיֹב
 בָּאִפוֹ וְאֲדָנִי: י' תִּי־בַת־צִיּוֹן הַשְׁלִיךְ מִשְׁמִים אֶרֶץ תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא־יָכֹר הַדּוֹכֵר־גִּלְיוֹ בָּיוֹם אָפוּ: י' בָּלַע אֲדָנִי בָלָא יִיא קִרִּי חֲמַל אֶת
 כָּל־נְאוֹת גִּעֲקָב הָרָם בַּעֲבָרְתוֹ מִבְּצָרֵי בַת־יְהוּדָה דָּגִיעַ פֶּאֶרֶץ חֶלֶל
 מִמַּלְכָּה וַיִּשְׁרִיָּה: י' גִּדַּע בַּחֲרוֹ־אָף כָּל קָרֵן יִשְׂרָאֵל הִשִּׁיב אַחֲרֵי
 יָמָיו מִגִּבֹּר אוֹיֵב וַיִּבְעֵר בְּיָיָקָב פֶּאֶשׁ דִּהְבָּה אֲכָלָה סָהִיב: י' דָּרָךְ
 חֲשַׁתוּ פֶאֱוִיִּב נִצָּב יָמִינוֹ כָּצֹר וַיִּהְרַג פֶּל מִחֲמִדְמֵי־צִיּוֹן בֹּאֲהָ בַת־צִיּוֹן
 שָׁפָךְ פֶּאֶשׁ חֲמָתוֹ: י' דָּוָה אֲדָנִי וְ פֶאֱוִיִּב בָּלַע יִשְׂרָאֵל בָּלַע כָּד־
 אֶרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרֵי־גִזְרֶיךָ בַּת־יְהוּדָה תִּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה: י' וַיִּחַמֶּם
 כָּל־שָׂפוֹ שַׁחַת מַעְדוֹ שַׁבַּח יְהוָה וְ בַּצִּיּוֹן מוֹעֵד וַשְׁבֶּת וַיִּנְאִין בַּעֲסִי־
 אָפוֹ מֶלֶךְ וְכַחֵן: י' וְזָנַח אֲדָנִי מִזִּבְחוֹ נָאֵר מִקִּדְשׁוֹ הַסִּגִּיר בִּידֵי־אוֹיֵב
 חֲמוֹת אֶרְמְנוֹתֶיהָ חוֹל נִתְּנוּ בְּבֵית־יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד: י' חָשֵׁב וַיְהִי
 לָהּ יִחַת חֲמוֹת בַּת־צִיּוֹן גִּמָּה קוֹ לֹא־הִשִּׁיב יָדוֹ מִבָּלַע וַאֲבִל־חֶלֶת
 וְחֲמוֹת יַחַת אֶמְלָלוּ: י' גָּבְעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֶבֶד וּשְׁכָר בְּרִיחֶיהָ
 מִלְּקָה וַיִּשְׁרִיָּה בְּגוֹיִם אִין תִּקְרָה גִּסְבִּיָּאִית לֹא־מָצְאוּ חָיוֹ מִיְּהוָה:

יג חרון אפו : ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פריש רשת להגלי
 יד השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה : נשקד על פשעי
 בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא
 טו אוכל קום : סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד
 טז לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה : על אלה
 אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי
 יז היו בני שוממים כי גבר אויב : פרשה ציון בידיה אין מנחם
 לה צוה יהוה לעקב סביבו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם :
 יח צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים העמים קרי
 יט וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי : קראתי למאהבי
 חמה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את
 כ ופסם : ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי
 כא מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות : שמעו כי נאנחה
 אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת
 כב יום קראת ויהיו כמני : תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר
 א עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי : ב איכה יעיב
 באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל
 ג ולא זכר הדום רגליו ביום אפו : בלע אדני לא ולא קרי חמל את
 כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל
 ג ממלכה ושריה : גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור
 ד ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב : דרך
 קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון
 ה שפך כאש חמתו : היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל
 ו ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה : ויהם
 כגן שכו שחת מעדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם
 ז אפו מלך וכהן : זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב
 ח חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד : חשב יהוה
 להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל
 ט וחומה יחדו אמללו : *טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה
 מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיתה :

י'שבו

*ט' ועירא

יִשְׁבוּ לָאָרֶץ יְדֵיכֶם וְזָכְנוּ בְּתִצִּיּוֹן הָעֵלְזוֹ עִפּוֹר עֲדֵרֵאֲשֶׁם חָגְרוּ שָׁקִים
 הוֹרִידוּ לָאָרֶץ רֹאשֵׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם : יי כָּלוּ בַדְמָעוֹת עֵינֵי חֲמַרְמָרוֹ
 מֵעֵי נִשְׁפָּף לָאָרֶץ כַּבְדִּי עַל־שֹׁבֵר בְּתַעֲמִי בַעֲטָף עוֹלָל וְיוֹנֵק
 בְּרַחֲבוֹת קָרְיָהּ : יי לֹא־מָתָם יֹאמְרוּ אִיהֶם דָּגָן וְיִגִּין בַּהֲתַעֲטָפָם כִּחֲלָל
 בְּרַחֲבוֹת עִיר בַּהֲשִׁתָּפֶף נַפְשָׁם אֲדִי־חִיק אִמָּתָם : יי מִה־אֲעוֹדֶה
 אֲעִידֶה כִּי מִה אֲדַמְחִילָהּ הַבֵּת יְרוּשָׁלַם מִה אֲשׁוּהָ לָהּ וְאֶנְחִמָּהּ בְּתוֹלַת
 בְּתִצִּיּוֹן פִּיגְדוֹד פִּים שֹׁבְרָהּ מִי יִרְפָּאֶיהָ : יי נִבְיֹאֶה חַיּוֹ לָהּ שׂוֹא
 וְתַפֵּל וְדֹאִיגְלוֹ עַל־עוֹנָהּ לְהָשִׁיב שְׁבִיתָהּ שְׁבִיתָהּ קִי וְיַחֲזוּ לָהּ מִשְׁאוֹת
 שׂוֹא וּמִדּוּחִים : יי סָפְקוּ עָלֶיהָ כַּפִּים פֶּלֶא־עֲבָרֵי דָרָה שָׂרָקוּ וְיִנְעוּ
 רֹאשָׁם עַל־בֵּית יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הַלִּיר שִׁיאֲמָרוּ פְּלִילִית יְפִי מִשׁוֹשׁ דְּכָל־
 הָאָרֶץ : יי פָּצוּ עֲלֶיהָ פִּיהֶם כָּל־אִיבֵיךָ שָׂרָקוּ וַיִּחַרְקוּ־שׁוֹ אֲמָרוּ
 בַּעֲדֵנוּ אֲךָ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּינָהוּ מִצָּאֵנוּ רָאִינוּ : יי עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם
 בַּעַל אֲמָרְתוֹ אֲשֶׁר צוּה מִימִיָּקֶדֶם חָרָם וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח עָלֶיהָ אִיב
 הַיָּם מִרֵּן צָרוֹהָ : יי צַעַק לִבָּם אֲדִי־אֲדַנִּי חוֹמַת בְּתִצִּיּוֹן הַרִידִי
 בְּנַחַל דְּמָעָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֲדִי־תַתְּנִי פּוֹגַת לָהּ אֲדִי־תֵדַם בְּתִיעִינָהּ :
 יי קוֹי רִנִּי בְּלִילִי כִּי־לֵילִי כִּי־לֵילִי כִּי־לֵילִי כִּי־לֵילִי כִּי־לֵילִי כִּי־לֵילִי
 נָכַח פָּנַי אֲדַנִּי שְׁאִי אֲדַנִּי פִּפְיָהּ עַל־נֶפֶשׁ עוֹלָלָהּ הַעֲטוּפִים בַּרְעֵב
 בְּרֹאשׁ בְּרִחְוֹצוֹת : יי רָאָה יְהוָה וַתִּבְיָטָה לְמִי עוֹלָלָתָהּ מִה אִמִּיתֵאכֶלֶנָה
 נִשִּׁים פְּרוּסִים לִלְוֵי מַפְחִים אִם־יִהְיֶה בְּמַדְרֵג אֲדַנִּי כִּהֵן וְנִבְיָא :
 יי שָׁכְנוּ לָאָרֶץ חוֹצוֹת נֶעַר וְנָקִי בְּתוֹלָתִי וּבְחֹרֵי נָפְלוּ בַּחֲרֵב הַרְגָּת
 בְּיוֹם אֶפֶס טִבְחָתָהּ לֹא חֲמָלָתָהּ : יי תִּקְרָא כְּיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מַסְכִּיב
 וְלֹא הָיָה בְּיוֹם אֶפֶס־יְהוָה פִּלִּיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר־טַפַּחְתִּי וּרְבִיתִי אִיבִי
 כִּכָּם : יי אֲנִי הַנִּזְכָּר רָאָה יְיָ בִּשְׁבֹט עֲבָרְתוֹ : יי אוֹתִי נָהַג וַיִּקָּה
 חֲשֵׁךְ וְלֹא־אֹזֹר : יי אֲךָ כִּי יֵשֶׁב יַחֲפֹף יָדוֹ פִּלִּי־הַיּוֹם : יי בָּרָה כִּשְׂרִי
 וְעוֹרֵי שֹׁבֵר עֲצָמוֹתִי : יי בָּנָה עָלַי גִּירָה רָאָה וַתִּלְאַה : יי בְּמַחֲשָׁכִים
 הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹקֵם : יי גִּדֵּר בַּעֲדִי וְלֹא אֶצֶא דִּכְבִּיד נִחֲשֵׁתִי : יי גַּם
 כִּי אֶזְעַק וְאֲשַׁע שְׁתָּם תַּעֲלֵתִי : יי גִּדֵּר דִּרְבִּי בְּנִזְיוֹת נְתִיבַתִּי עוֹהָ :
 יי דָּב אֲרֹב הוּא לִי אֲרִיָּה אֲדִי־כִי בְּמַסְתָּיִם : יי דִּרְכֵי סוֹרֵר וַיִּפְשַׁח י
 שְׁמִנִי שׁוֹמֵם : יי דָּרָךְ מִשְׁתִּי וַיַּצִּיבֵנִי כְּמַטְרָא חֲחִין : יי הִבִּיא בְּכִלְיִי
 בְּנִי אֲשַׁתָּהּ : יי הִייתִי יִשְׁחַק לְכַל־עַמִּי נִגְנַתָּם פִּלִּי־יוֹם :
 הִשְׁבִּיעֵנִי

ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חנרו שקים י
 הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: כלו בדמעות עיני חמרמרו י
 מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק
 ברחבות קריה: לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל י
 ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: מה אעודך י
 אעיד קרי מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוח לך ואנחמך בתולת
 בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך: נביאך חזו לך שוא י
 ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך ייחזר קרי ויחזו לך משאות
 שוא ומדוחים: ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו וינעו י
 ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי מישוש לכל
 הארץ: פצו עליך פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן אמרו י
 בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: עשה יהוה אשר זמם י
 בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב
 הרים קרן צריך: צעק לבם אל אדני הומת בת ציון הורידו י
 כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך:
 קימי רני בליל גליה קרי לראש אשמרות שפכי במים לבך י
 נכה פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עוללך העטיפים ברעב
 בראש כל חוצית: ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה י
 נשים פרים עללי מפתים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא:
 שכבו לארץ חוצית נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת י
 ביום אפך טבתת לא חמלת: תקרא כיום מועד מגורי מסביב י
 ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורבייתי אויבי
 כלם: ג אני הגבר ראה עני בשכט עברתו: אותי נהג וילך י
 חשך ולא אור: אך בי ישב יהפך ידו כל היום: בלה בשרי ג
 ועורי שבר עצמותי: בנה עלי ויקף ראש ותלאה: במחשבים ה
 הושיבני כמתי עולם: גדר בעדי ולא אצא חכביד נחשתי: גם י
 כי אזעק ואשוע שתם תפלתי: גדר דרכי בגזית נתיבתי עזה: ט
 דב ארב הוא לי אריה ארי קרי במסתרים: דרכי סורר ויפשחני י
 שמני שומם: דרך קשתו ויציבני כמטרא* לחץ: הביא בכליתי י
 בני אשפתו: הייתי שחק לכל עמי נגניתם כל היום: י
 *א' במקום ה'
 השביעני

כו הִשְׁבִּיעַנִי בַמִּדְּוָרִים הַרְוֵנִי לַעֲנָה : כז וַיִּגְרַם בְּחַצֵּי יְמֵי הַכְּפִישָׁנִי
 בְּאָפֶר : כח וַתִּנָּח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי נִשְׁתִּי טוֹבָה : כט וַאֲמַר אֲבָד נַחְתִּי
 וַתִּחַלְתִּי מִיָּהּ : לו זָכַרְעֲנִי וּמִרְדִּי לַעֲנָה וְרֹאשׁ : לו זָכֹר תִּזְכֹּר
 וַתִּשִּׁית יָשָׁם עָלַי נַפְשִׁי : לא זֹאת אָשִׁיב אֵלַי לִבִּי עַל־כֵּן אוֹחִיל :
 לב חֲסִדִי יִהְיֶה כִּי לֹא־תָמוּ כִּי לֹא־יָכֹז רַחֲמָיו : לג חֲדָשִׁים לִכְבָּרִים
 רַבָּה אֲמוֹנָתָהּ : לד חֲלָתִי יִהְיֶה אֲמֶרֶה נַפְשִׁי עַל־כֵּן אוֹחִיל לוֹ :
 לה טוֹב יִהְיֶה לָקוֹל נַפְשִׁי תִדְרֹשְׁנִי : לו טוֹב וַיִּחַל וְדוֹמָם לַתְּשׁוּעָה
 יִהְיֶה : לז טוֹב לִגְבֹר כִּי־יִשָּׂא עַד בִּנְעוּרָיו : לח יִשָּׁב בְּדָד וְיָדָם כִּי
 נָטַל עָלָיו : לט יִתֵּן בַּעֲפָר פִּיהוּ אוֹלֵי יִשְׁתַּחֲוֶה : לו יִתֵּן לִמְכַחֵהוּ לְחִי
 יִשְׁבַּע בַּחֲרָפָה : לז כִּי לֹא יִזְנֶה לַעֲוֹם אֲדָנִי : לח כִּי אִם־הוֹנָה וְרָחַם
 כִּרְבַּח חֲבָדוֹ : לט כִּי לֹא עָנָה מַלְכוּ וַיִּפֶּה בְּנֵי־אִישׁ : לו לִדְכָא
 תַּחַת רַגְלָיו לֹא אֲסִירִי אֶחָד : לי לַחֲטִיָּה מִשְׁפָּט־גִּבֹּר נִגְדָה פָּנָי
 עָלָיו : לז לַעֲוֹת אָדָם בְּרִיבּוֹ אֲדָנִי לֹא רָאָה : לח מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי
 אֲדָנִי לֹא צוּה : לט מִפִּי עָלָיו לֹא תֵצֵא הַרְעוֹם וְהַטּוֹב : לו מִה־
 יִתְאַוֵּן אָדָם חִי גִבֹר עַל־חֲטָאוֹ חֲטָאוֹ : לז נַחֲפָשָׁה דֹרְכִינוּ
 וַנַּחֲקֶה וְנִשְׁוֹבֶה עַד־יִהְיֶה : לח נִשָּׂא רַבְּכֵנוּ אֵל־כַּפִּים אֵל־אֵל
 בְּשָׁמַיִם : לט נַחֲנוּ פָשַׁעֲנוּ וּמְרִינוּ אֵתָּה לֹא סָלַחְתָּ : לו סִפּוֹתָהּ
 בָּאָה וַתִּדְרֹפֵנוּ הֲרַגְתָּ לֹא חֲמַלְתָּ : לי סִפּוֹתָהּ בָּעֵינִי לֶךְ מַעְבֹּר
 תִּפְקֶה : לז סְחִי וּמָאוֹס תִּשְׁיָמֵנוּ בְּמִרְבַּח הַנְּעִימִים : לו פָּצוּ עֵלְיוֹ
 פִּיהֶם בְּלִי־אִיבֵינוּ : לי פָּחַד וּפַחַת הָיָה לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁכֵּר :
 לה פִּלְגִי־מִים תִּרְדַּ עֵינֵי עַל־שֹׁכֵר בַּת־עָמֹ : לו עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא
 תִדְמָה מֵאֵן הַפְּנוֹת : לי עַד־יִשְׁקֹף וְיִרָא יִהְיֶה מִשְׁקִים : לו עֵינֵי
 עַל־הָהוּא נַפְשִׁי מִכָּל בְּנוֹת עִירֵי : לז צוּד צְדוּנִי כְּצֹד אִיבֵי חֲנָם :
 לח צִמְתּוֹ כְּבוֹר חֵן וַיִּדְוִי־אֲבָן כִּי : לי צְפוּי־מִים עַל־רֹאשִׁי אֲמַרְתִּי
 נִגְזַרְתִּי : לי קָרָאתִי שִׁמָּה יִהְיֶה מִכּוֹר תַּחֲתוֹת : לו קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אֵל־
 תַּעֲלֵם אֲזָנְךָ לְבוֹחֲתִי לְשׁוֹעֲתִי : לי קְרִבְתָּ בָּיִם אֶקְרָאָה אֲמַרְתָּ אֵל־
 תִּירָא : לי רִבְתָּ אֲדָנִי רִיבִי נַפְשִׁי גָאֲלָה חֵן : לו רָאִיתָה יִהְיֶה
 עֲנִיתִי שְׁפָטָה מִשְׁפָּטִי : לו רָאִיתָה פִּלְגִי־מִקְמָתָם פִּלְגִי־מִחֲשַׁבְתָּם לוֹ :
 לו שָׁמַעְתָּ חֲרָפְתָם יִהְיֶה פִלְגִי־מִחֲשַׁבְתָּם עָלַי : לו שִׁגְתִּי כְּמִי וְהַנְּיוֹנִים
 עָלַי בְּלִי־חַיִּים : לו שִׁבְתָּם וּקְיַמְתָּם הִבִּיטָה אֲנִי בְּנִינְיָתָם : לי תִּשְׁכַּח

בן השביעני במרורים הרוני לענה: ויגרם בחצין שני הכפישני
 י י י באפר: ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי
 י י י ותוחלתי מיהוה: זכר עניי ומרודי לענה וראש: זכור תזכור
 כ א ותשיח ותשוח קרי עלי נפשי: זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל:
 ב כ חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: חדשים לבקרים
 ב ד רבה אמונתך: חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו:
 ה כ טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת
 ו כ ח יהוה: טוב לגבר כי ישא על בנעוריו: ישב בדד וידם כי
 ז ל נטל עליו: יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: יתן למכהו לחי
 א ל יסבע בחרפה: כי לא יזנח לעולם אדני: כי אם הונה ורחם
 ג ל כרב חסדו חסדיו קרי: כי לא ענה מלבו וינה בני איש: לדכא
 ה ל תחת רגליו כל אסירי ארץ: להמות משפט גבר נגד פני
 ו ל עליון: לעזת אדם בריבו אדני לא ראה: מי זה אמר ותחי
 ח ל אדני לא צוה: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: מה
 ט יתאונן אדם חי גבר על חטאו חטאיו קרי: נחפשה דרכינו
 כ א ונחקרה ונשובה עד יהוה: נשא לבבנו אל כפים אל אל
 ב כ בשמים: נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: סכותה
 ד כ באף ותרדפנו הרגת לא חמלת: סכתה בענן לך מעבור
 ה מ תפלה: סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: פצו עלינו
 ו מ פיהם כל איבינו: פחד ופחת היה לנו השאת והשבר:
 ח ט פלגי מים תרד עיני על שכר בת עמי: עיני נגרה ולא
 ט א תדמה מאין הפנות: עד יסקוף וירא יהוה משמים: עיני
 כ ב עיללה לנפשי מכל בנות עירי: צוד צדוני כצפר איבי הנם:
 ג ד צמתו בבור חיי וידו אבן בי: צפו מים על ראשי אמרתי
 ה ו נגזרתי: קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: קולי שמעת אל
 ו תעלם אונך לרוחתי לשועתי: קרבת ביום אקראך אמרת אל
 ח ט תירא: רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי: ראיתך יהוה
 ט עיתתי שפטה משפטי: ראיתך כל נקמתם כל מחשבתם לי:
 א ט שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי: שפתי קמו וחגיונם
 ג ט עלי כל היום: שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם: תשיב

דָּחַם גְּמֹול יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: ה' תָּתֵן לָהֶם מִגְּנֹת לֵב תִּצְרֹף
 דָּחַם: ה' תִּצְרֹף בָּאֵשׁ וְתִשְׁמְדֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יְדֹוֹה: ד' אִיכָּה יָנֹעַם
 זָהָב יִשְׂאֵה הַתָּמָר הַטּוֹב תִּשְׁפֹּכֶנָּה אֲבִנֵי קֶדֶשׁ בְּרֹאשׁ פְּלִיחוֹת:
 י בָּנֵי צִיּוֹן הַיּוֹקִים הַמִּסְקָאִים בְּפֹו אִיכָּה נַחֲשֹׁבוּ לְגִבְלֵי יְהוָה
 מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: י גִּבְרֹתֵינוּ חָנִים קִרְיָ חֲלָצוּ שָׂדֵי הַיְנוּקוֹ נְזִירֵינוּ בְּתִי
 עָמִי לֹאכֹר פִּי גִנִּים כַּחַם תִּתֵּנוּ יְיָ חֵן בְּמִדְבָּר: י דָּבָק לִשְׁוֹן יוֹנָק אֶל־
 חֲבֹו בְצִמָּא עֲלֵימָם שְׂאֵלוּ לָחֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם: ה' הָאֲכִלִים לְמַעֲדִים
 נִשְׁמָו בַּחוּצוֹת הָאֲמִנִים עָלֵי תוֹלַע חֲבָקוֹ אֲשֵׁרֹת: ו' וַיִּגְדֵּל עֵין
 בְּתִיעָמִי מִחֲטָאת סֶדֶם הַהַפּוֹכָה כְּמוֹרְגָע וּלְאִחֲלוּ בְּהַ יָּדִים: ז' וְכֹו
 נְזִירֵיהִ מִשְׁדָּג צִחוֹ מִחֲלָב אֲדָמוֹ עֵינָם מִפְּנִינִים סָפִיר נִזְרָתָם:
 ח' חֲשָׁד מִשְׁחֹר תֵּאָסֵם לֹא נִפְרוּ בַּחוּצוֹת צָפֹר עֵינָם עֲדֵי־עֵצִים
 יבֹשׁ הָיָה כְּעֵין: ט' טוֹבִים הָיוּ תִלְפִי־חֶרֶב מִחֲלָלֵי רַעֲב שֶׁהֵם יוֹכֹו
 מִדְּקָיִם מִתְּנוּבוֹת שָׂדֵי: י' יְדֵי נֶשֶׁם רַחֲמֵי יוֹת בִּשְׁלֹו נִזְדִּיחוּ הָיוּ
 קְדֹרוֹת לָמוֹ בַּשֶּׁבֶר בְּתִיעָמִי: י"א פֶּלֶא יְהוָה אֶת־חֲמָתוֹ שֶׁפָּדָה חֲרוֹן
 אַפּוֹ וַיַּצִּת־אֵשׁ בְּצִיּוֹן וְתֹאכַל יִסְדֵּיתָה: י"ב לֹא הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ
 וּפְלִילֵי קִרְיָ יִשְׂכֵי תִבֵּל כִּי יבֹא צָר וְאוֹיֵב בִּשְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם: י"ג מִחֲטָאת
 נְבִיאֶיהָ עֲוֹנוֹת פְּהִיגָה הַשִּׁפְכִים בַּקֶּרֶב הֵם צְדִיקִים: י"ד נָעוּ עוֹרִים
 בַּחוּצוֹת נִגְאֲלוּ בָדָם בְּלֹא יוֹכֵלוּ בְּלִבְשֵׁיהֶם: ט"ו סוֹרוּ טָמֵא הָיוּ
 לָמוֹ סוֹרוּ סוֹרוּ אֶל־תִּגְעוּ פִּי נִצֹו גִּסְיָעוֹ אָמְרוּ רִגִּים לֹא יוֹסִפוּ
 דָּגוֹר: ט"ז פָּנֵי יְהוָה חֲלָקָם לֹא יוֹסִיף לְהַבִּיטֵם פָּנֵי כַהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ
 סִנְהִנִים וְחָנִים קִרְיָ לֹא חָנְנוּ: י"ח עוֹדִינָה יוֹרִינוּ קִרְיָ תִכְלֶנָּה יִינִינוּ אֶל־
 נִזְרֹתֵנוּ הִבֵּל בְּצַפִּיתֵנוּ צַפִּינוּ אֶל־נָגִיוֹ לֹא יוֹשִׁיעַ: י"ט צָדוּ צַעֲדֵינוּ
 כִּדְבַת בְּרַחֲבֵתֵנוּ חֶרֶב קָצְנוּ כָלֵו יָמִינוּ פִּי־כָא קָצְנוּ: כ' קָלָם
 הָיוּ רִדְפֵינוּ מִנְּשֵׁרֵי שָׁמַיִם עֲלֵי־חֲתָרִים דָּלְקָנוּ בְּמִדְבָּר אֲרָבוּ לָנוּ:
 כ"א רוּחַ אֲפִינוּ מִשִּׁית יְהוָה נִלְכַּד בִּשְׁחִיתוֹתֵם אֲשֶׁר אֲמַרְנוּ בְּצָדוֹ
 נַחֲתָה בְּנוֹיִם: כ"ב שִׁישִׁי וְשִׁמְחִי בְּתִאֲדוֹם יוֹשֵׁבֶת: כ"ג יוֹשֵׁבֶת קִרְיָ בְּאֶרֶץ
 גִּזּוֹן גִּסְעִיךָ תִּיכְלֶנָּה כּוֹס תִּשְׁכַּרִי וְתִתְעָרִי: כ"ד תִּסְעֹנֶךָ בְּתִצִּיּוֹן
 לֹא יוֹסִיף לְהַנְחִיתֶךָ פֶּקֶד עֲוֹנֶךָ בְּתִי־אֲדוֹם גִּזָּה עֲלֵי־חֲטָאֶיךָ:
 ה' זָכַר יְהוָה מִהֲזִיָּה לָנוּ הַבִּיטָם הַכִּסִּי קִרְיָ וּרְאֵה אֶת־חֲרָפָתֵנוּ:
 כ"ה נִחַלְתֵּנוּ נִחַפְּתָה לְזָרוֹיִם בְּתִינוּ לְנִכְרִים: כ"ו יְתוֹמָם הָיוּ אֵין יָאִין קִרְיָ

להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: תתן להם מגנת לב תאלתך ^{סח}
 להם: תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה: ד איכה יועם ^{סו א}
 זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות:
 בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש ^ב
 מעשה ידי יוצר: גם תנין תניס קרי חלצו שד היניקו גוריהן בת ^ג
 עמי לאכזר כי ענים נתיב תרתי וקרי חד במדבר: דבק לשון יונק אל ^ד
 חיו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: האכלים למעדרנים ^ה
 נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: ויגדל עון ^ו
 בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: זכו ^ז
 נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם:
 חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם ^ח
 יבש היה כעין: טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזבו ^ט
 מדקרים מתנובות שדי: ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו ^י
 לברות למו בשבר בת עמי: בלה יהוה את חמתו שפך חרון ^{יא}
 אפו ויצת אש בציון ותאכל יסדתי: לא האמינו מלכי ארץ ^{יב}
 וכל כל קרי ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: מחטאת ^{יג}
 נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: נעו עורים ^{יד}
 בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: סורו טמא קראו ^{טו}
 למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוספו
 לגור: פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו ^{טז}
 זקנים וקנים קרי לא חננו: עודינה עורינו קרי תכלינה עינינו אל ^{יז}
 עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע: צדו צעדינו ^{יח}
 מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו: קלים ^{יט}
 היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו:
 רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו ^כ
 נחיה בגוים: שישי ושמחי בת אדום יושבתי יושבת קרי בארץ ^{כא}
 עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: תם עונך בת ציון ^{כב}
 לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך:
 ה זכר יהוה מה היה לנו הביט הביטה קרי וראה את חרפתנו: א
 נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: יתומים היינו אין ואין קרי ^{ב ג}
 אב

אב אפתנו כאלמנח : י מימינו בבקש להנינו עצינו ב' יחד יבאו :
 י ערצוארנו נרדפנו יגענו ולא יד הונח לנו : י מצרים נרנו
 יד אשור לשבע לחם : י אבתנו חמאו באינם ואים יד אהנו
 ואנחנו יד עזותיהם סבלנו : י העבדים כעשו בנו פרק אין גידם
 • בנפשונו נביא לחמנו מפני תרב המדבר : י עורנו כהנור
 נכמרו מפני זלעפות רעב : י נשים בציון עזו בתחת בערי
 יהודה : י שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו : י בחורים
 מחון נשאו ונערים בעץ פגעו : י זקנים משער שבתו בחורים
 מנגינתם : י שבת משוש לבנו נהפך לאבד מחוקנו : י נפקה
 עמדת ראשנו או נא לנו כי חמאו : י עזה חיה דוח לבנו עד
 אלה חשכו עינינו : י עד תרציון ששמים שועלים הזכורו :
 י אתה יהוה לעולם תשב כסאך דדור ודור : י כמה לנצח
 תשפחנו תעזבנו לארץ ימים : י השיבנו יהוה אלהינו ונשוב
 נשובה יד תבש ימינו פקדם : י כי אבימלך מאסחנו קצפת עלינו
 עד ימאד :

חשיבנו ח' אליך יג ובה חרש ימינו כדס' :

סבים פסוקי איכה קנ"ד וסימו טוב ויחיל ודומם להשיע ח' .
 ופרקו ח' והרמו בן בג כג אומר דפוס צערא אגרא . וחציו לדכא
 תחת רגליו :

קהלת א

א • דברי קהלת בן-דוד מלך בירושלם : י חבל חבלים אמר
 קהלת חבל חבלים חבל חבל : י מהייתרו האדם בכל
 עמלו שיעמל תחת השמש : י דור הקף ודור בא והארגז לעולם
 עמדת : י הורח השמש ובא השמש ואלי-מקומו יורח הוא
 שם : י הולך ארדרום וסובב אל-צפון סובב סבב הולך הרוח
 ועל-סביבתיו שוב הרוח : י פד-הנחיים חלכים אליהם והים אינו
 מלא אר-מקום שהנחלים חלכים שם הם שבים לחבת : י פד-
 הדברים יגעים לאיובד איש לדבר לאיתשבע עין לראות ולא-
 תמצא און משמע : י מה-שהיה הוא שהיה ומה-שנעשה הוא
 שיעשה

ד אב אמתינו כאלמנות: מימינו בכסף שתינו עצינו במהיר יבאו:
 הו על צוארנו נרדפנו יגענו לא ולא קרי הונה לנו: מצרים נתנו
 ז יד אשור לשבע לחם: אבתינו הטאו אינם ואינם קרי אנחנו
 ח ואנחנו קרי עונתיהם סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם:
 ט י בנפשינו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כתנור
 יא נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתלת בערי
 יב יג יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים
 יד מחון נשאו ונערים בעץ כשלו: זקנים משער שבתו בחורים
 טו זנו מנגינתם: שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחולנו: נפלה
 יז עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חמאנו: על זה היה דוח לבנו על
 יח אלה השכו עינינו: על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו:
 יט כ אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור: למה לנצה
 כא תשכחנו תעזובנו לארך ימים: השיבנו יהוה אלך ונשוב
 כב ונשובה קרי חדש ימינו כקדם: כי אם מאם מאסתנו קצפת עלינו
 עד מאד:

השיבנו ה' אלך ונשובה חדש ימינו כקדם:

סכום פסיקי איכה קנ"ד וסימן טיב ויחיל ודומם לתשיעת ה'.
 ופרקיו ה' והרמו בן בג בג אימה לפים צערא אנרא. וחציו לדכא
 תחת רגליו:

קהלת א

א ב א דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: הבל הבלים אמר
 ג קהלת הבל הבלים הבל: מה יתרון לאדם בכל
 ד עמלו שיעמל תחת השמש: דור הלך ודור בא והארץ לעולם
 ה עמדת: זרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואה זורח הוא
 ו שם: הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח
 ז ועל סביבתיו שב הרוח: כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו
 ח מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: כל
 הדיברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא
 ט תמלא און משמע: מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
 שיעשה

שֶׁעָשָׂה וְאֵין פְּרִיחָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ : י' יֵשׁ דְּבַר שִׁיאֲמַר רֵאשִׁיטָה
חֲדָשׁ הוּא כִּבְרָה הָיְתָה לְעַלְמִים אֲשֶׁר הָיְתָה כִּדְפָנָנוּ : י"א אֵין זֶכֶן וְ
לְרֵאשִׁיטִים וְגַם לְאַחֲרָנִים שִׁיְהִיו לֹא־יִהְיֶה לָהֶם זִכְרוֹן עִם שִׁיְהִיו
לְאַחֲרָנָה : י"ב אֲנִי קִדְּרַת הָיִיתִי מִקֵּד עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם : י"ג וְנִתְּתִי
אֶת־לִבִּי לְדָרוֹשׁ וְלִתְּנוֹר בַּחֲכָמָה עַל פְּלִיאָשֶׁר גַּעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם
הוּא : עֲנִין רַע נָתַן אֲדָמִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ : י"ד רֵאִיתִי אֶת־
כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל הִבֵּל וְרַעוּת רוּחַ :
טו מַעֲנוֹת לֹא־יֻכַּל לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא־יֻכַּל לְהַמְנוֹת : טז דִּבַּרְתִּי אֲנִי
עַם־לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הַגְּדִלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל פְּלִיאָשֶׁר־הָיְתָה
לִפְנֵי עַד־יְרוּשָׁלַם וְלִבִּי רָאָה הִרְבֵּה חֲכָמָה וְרַעוּת : י"ז וְאַתָּה לִבִּי
לִבַּעַת חֲכָמָה וְרַעוּת הִלַּלְתָּ וּשְׁכַלְתָּ יָדַעְתִּי שֶׁנִּסְיוֹה הוּא רַעוּן רוּחַ :
י"ח כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב־כֶּסֶף וְיוֹסֵף דַּעַת יוֹסֵף מַכְאוֹב : י"ט אֲמַרְתִּי
אֲנִי בִלְבִי לִכְהֵנָּה אֲנַסְכָּה בְּשִׁמְחָה וְרָאָה בְּטוֹב וְהִנֵּה גִסְיָהוּא הִבֵּל :
כ לְשִׁחּוֹק אֲמַרְתִּי מִהוֹלֵל וּלְשִׁמְחָה מִהֲיִיזָה עֲשֶׂה : כ"א תִּרְתִּי בִלְבִי
לְמַשׁוּה בֵּין אֶת־בְּשָׂרִי וְלִבִּי נִהְגַּב בַּחֲכָמָה וְלִאֲחוֹ בְּסִכְלוֹת עַד וְאֲשֶׁר
אֲרָאָה אִיזָה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר גַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסְפָּר יָמֵי
חַיֵּיהֶם : כ"ב הִגְדַּלְתִּי מִעֲשֵׂי בְנֵיתִי לִי בָתִּים נִמְעַתִּי לִי בָרָמִים :
כ"ג עֲשִׂיתִי לִי גִנּוֹת וּפְרָדִים וְנִמְעַתִּי בָהֶם עֵץ פִּדְיָרִי : כ"ד עֲשִׂיתִי לִי
בָּרִכּוֹת מַיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוּמַח עֲצִים : כ"ה קִנִּיתִי עֲבָדִים
וּשְׁפָחוֹת וּבְגִבְרִיּוֹת הָיָה לִי גַם מִקְנֶה בָקָר וְצֹאן הִרְבֵּה הָיָה לִי מִכֹּל
שִׁיְהִיו לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם : כ"ו פָּנַסְתִּי לִי גַם־בַּסֶּפֶר וְהֵב וּסְגִידַת מַלְכִּים
וְהַמְדִּינוֹת עֲשִׂיתִי לִי שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְתַעֲנוֹת בְּנֵי הָאָדָם שָׂדֶה
וְשָׂדוֹת : כ"ז וְגִדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי מִכֹּל שִׁיְהִי לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם אֶת חֲכָמָתִי
עֲמִדָה לִי : כ"ח וְכֹל אֲשֶׁר שָׂאֲלוּ עֵינִי לֹא אֲצַלְתִּי מֵהֶם לֹא־מִנְעַתִּי אֶת־
לִבִּי מִכָּל־שִׁמְחָה כִּי־לִבִּי שָׂמַח מִכָּל־עֲמָלִי וְהִי־הָיָה חֲלָמִי מִכָּל־
עֲמָלִי : כ"ט וּפְגִימִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי שֶׁעֲשׂוּ יָדִי וּבְעֲמָלִי שֶׁעֲמַלְתִּי
לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַכֹּל הִבֵּל וְרַעוּת רוּחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ :
כ"י וּפְגִימִי אֲנִי לִכְלֹאֹת חֲכָמָה וְהוֹלָלוֹת וּסְכַלּוֹת כִּי מֵה הָאָדָם
שִׁיבֹא אַחֲרֵי הַמָּוֶה אֶת־אֵשׁ־לִבִּי עֲשׂוּהוּ : כ"י וְרֵאִיתִי אֲנִי שִׁישׁ
יִתְרוֹן מִחֲכָמָה מִן־הַסֶּפֶר לִפְתָּרוֹן הָאוֹר מִן־הַחֹשֶׁךְ : כ"י הַחֲכָם

שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: יש דבר שיאמר ראה זה י
 חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: אין זכרון יא
 לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו
 לאחרנה: אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם: ונתתי יב
 את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים
 הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ראיתי את יג
 כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח:
 מעות לא יוכל לתקן והסרון לא יוכל להמנות: דברתי אני טו כז
 עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה
 לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי י
 לדעת חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח:
 כי ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסיף מכאוב: ב אמרתי יח
 אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל:
 לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה: תרתי בלבי כ
 למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר
 אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי
 הייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים: י
 עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי: עשיתי לי ה
 ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: קניתי עבדים ו
 ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל
 שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלתי מלכים ח
 והמדינות עשיתי לי שרים ושרות והעננות בני האדם שדה
 ושדות: וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי ט
 עמדה לי: וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את י
 לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל
 עמלי: ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי יא
 לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש:
 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם יב
 שיבא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו: וראיתי אני שיש י
 יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: החכם י
 עיניו

עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וְהַפְסִיד בְּתַשְׁבֵּה הוֹלֵךְ וַיִּבְעֵתִי גַם־אֲנִי שְׂמֵרָה אֶחָד
 יִקְרָה אֶת־דָּבָרָם: י וַאֲמַרְתִּי אֲנִי בִלְפִי כַּמְקָרָה הַפְסִיד גַּם־אֲנִי יִקְרָנִי
 וְלָמָּה חֲכַמְתִּי אֲנִי אִזּוֹ יִתֵּר וְדִבַּרְתִּי בִלְפִי עֲגֻסָּה הֶבֶל: י ז כִּי אִין
 זָכְרוּ לַחֲכָם עַם־הַפְסִיד לְעוֹלָם בְּשִׁכְכֹר הַיָּמִים הַבָּאִים הֶבֶל נִשְׁכַּח
 וְאִךְ יָמוֹת הַחֲכָם עַם־הַפְסִיד: י וּשְׁנֵאתִי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע עָלִי
 הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשֶׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי־הֶבֶל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ: י וּשְׁנֵאתִי
 אֲנִי אֶת־כָּל־עַמְלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵד תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁאֲנִיחֵנו לְאָדָם שִׁיהִיָּה
 אַחֲרָי: י וּמִי יוֹדַע הַחֲכָם יִהְיֶה אִזּוֹ כֹּל וַיִּשְׁלַם בְּכָל־עַמְלִי שֶׁעָמַלְתִּי
 וַיִּשְׁחַכְמֵתִי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ גַּם־זֶה הֶבֶל: י וּסְבוּתִי אֲנִי לֹא־אֲנִי אֶת־דָּבָרִי
 עַל כָּל־הָעַמֵּל שֶׁעָמַלְתִּי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ: י כִּי־יֵשׁ אָדָם שֶׁעָמְלָו
 בַּחֲכָמָה וּבִדְעֻת וּבְכִשְׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עָמַל־בּוֹ וַיִּתְּנוּ חֶקְקוֹ גַּם־זֶה
 הֶבֶל וְרַעַה רָבָה: י ג כִּי מִהֲדַהוּהָ לְאָדָם בְּכָל־עַמְלָו וּבְרַעֲיוֹן לָבֹ
 שֶׁהוּא עָמַל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ: י ג כִּי כִדְיָמָיו מִכֹּאֲבִים וְכַעַס עֵינָיו גַּם־
 בְּדִידָה לֹא־יִשְׁכַּב לָבֹ גַּם־זֶה הֶבֶל הוּא: י וְאִין יָטוֹב בְּאָדָם שִׁיאֲכַר
 וַיִּשְׁתֶּה וְהִרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ מִטוֹב בְּעַמְלָו גַּם־זֶה רָאִיתִי אֲנִי כִּי מִיֵּד
 הָאֱלֹהִים הוּא: י ד כִּי מִי יֵאָכֵל וּמִי יִחַוֵּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי: י ו כִּי לְאָדָם
 עֲמֹוֹב לִפְנָיו נָתַן חֲכָמָה וְדַעַת וְשִׂמְחָה וּלְחוּמָא נָתַן עֵינָו לְאַסְפָּה
 וּלְכֻנוּס לְתֵת לְמוֹט לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ: י ג לָכֵן
 זָמַן וַעַת לְכִי־חֲפִין תַּחַת הַשָּׁמַיִם: י ג עַת לָלֶדֶת וַעַת לָמוֹת עַת לַטֹּמַעַת
 וַעַת לַעֲמֹר נָטוּעַ: י ג עַת לְהָרוֹג וַעַת לְרַפּוֹא עַת לְפָרוֹץ וַעַת לְבָנוֹת:
 י ג עַת לְדַבּוֹת וַעַת לְשִׁחּוֹק עַת סָפּוֹד וַעַת רִקּוֹד: י ג עַת לְהִשְׁתַּיֵּךְ
 אֲבָנִים וַעַת פָּנוּס אֲבָנִים עַת לְחִבּוֹק וַעַת לְרֹק מִחֶבֶק: י ג עַת
 לְבָקֵשׁ וַעַת לֹאֲכֹד עַת לִיָּמֹוֹר וַעַת לְהִשְׁתַּיֵּךְ: י ג עַת לְקוֹלַעַת וַעַת
 לְהַפּוֹר עַת לְחִשּׁוֹת וַעַת לְדַבֵּר: י ג עַת לְאַהֲבָה וַעַת לְשִׂנְאָה עַת מִלְחָמָה
 וַעַת שָׁלוֹם: י ג מִחֲדִיתְרוֹן הַעוֹשֶׂה בְּאֶשֶׁר הוּא יָמָה: י ג רָאִיתִי אֶת־
 הָעֵנָן אֲיִיר נָתַן אֱלֹהִים לְבָנֵי הָאָדָם לְעֻנּוֹת בּוֹ: י ג אֶת־הֶבֶל עֲשֶׂה
 יָפָה בָּעֵתוֹ גַּם־אֶת־הָעֵלֶם נָתַן בְּכֶם מִבְּלִי אֲיִיר לֹא־יִמָּצָא הָאָדָם
 אֶת־הַפַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאֱלֹהִים מִרֹאשׁ וְעַד־סוֹף: י ג יִדְעֵתִי כִּי אִין
 מִטוֹב בָּם כִּי אֶת־לִשְׁמוֹת וְהָעֲשׂוֹת ט בַּחַיִּים: י ג וְגַם כָּל־הָאָדָם
 שִׁיאֲכַר וַיִּשְׁתֶּה וְהִרְאָה מִטוֹב בְּכָל־עַמְלָו מִתַּת אֱלֹהִים הוּא: י יִדְעֵתִי

עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד
 בו יקרה את כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני
 מן ולמה חכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי שגם זה הבל: כי אין
 זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
 יי ואיך ימות החכם עם הכסיל: ושנאתי את החיים כי רע עלי
 יה המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי
 אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה
 יש אחרי: ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי
 כ ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל: וסבותי אני ליאש את לבי
 בא על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם שעמלו
 בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה
 כה הבל ורעה רבה: כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו
 כג שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם
 כד בלילה לא שוב לבו גם זה הבל הוא: אין טוב באדם שיאכל
 ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד
 כה כי האלהים היא: כי מי יאכל ומי יהוש חוץ ממני: כי לאדם
 שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסף
 א ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח: ג לכל
 ב זמן ועת לכל הפיץ תחת השמים: עת ללדת ועת למות עת לטעת
 ג ועת לעקור נטוע: עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות:
 ד ה עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: עת להשליך
 י אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: עת
 ז לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: עת לקרוע ועת
 ח לתפור עת לחשות ועת לדבר: עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה
 ט י ועת שלום: מה יתרון העושה באשר הוא עמל: ראיתי את
 יא הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: את הכל עשה
 יב יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם
 יג את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: וידעתי כי אין
 יד טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו: וגם כל האדם
 יד שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא: ידעתי

כִּי כִּי־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין דְּחוּסִין
 וּכְמִנּוּ אֵין גְּדֻעַ וְהָאֱלֹהִים עֲשֶׂה שִׁירָאוֹ מִדְּפָנָיו: ❶ מִה־שֶׁהָיָה כְּבֹר
 הוּא וְאֲשֶׁר דְּהוּת כְּבֹר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת־גְּדֻדָּה: ❷ וְעוֹד
 רֵאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ מְקוֹם הַשָּׁשְׁפֹּט עֲמָה הָרָשָׁע וּמְקוֹם הַצֶּדֶק עֲמָה
 הָרָשָׁע: ❸ אֲמַרְתִּי אֲנִי בִלְבִי אֶת־הַצֶּדִּיק וְאֶת־הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים
 כִּי־עַתָּה לְבִי־חָפֵץ וְעַל כִּי־הִפְעַשְׂהָ שֵׁם: ❹ אֲמַרְתִּי אֲנִי בִלְבִי עַל־
 דְּכִנּוּת בְּנֵי הָאָדָם לְכֹרֶם הָאֱלֹהִים וּלְרֵאוֹת שֶׁהִכִּי־בָהֶמָּה הֵמָּה דָּהֵם:
 ❺ כִּי מִקְרָה בְּנֵי־הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה וּמִקְרָה אֶחָד דָּהֵם כְּמוֹת
 זֶה כִּי מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל
 הַכֹּל: ❻ הַכֹּל הוֹלֵךְ אֵלֶימָקָם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן־הַעֲפֹר וְהַכֹּל שָׁב אֵלֶי־
 הַעֲפֹר: ❼ מִי יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הַעֲלָה הִיא לְמַעַלֶּה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה
 הִיכָדֶת הִיא לְמַטָּה לְאֶדָּן: ❽ וְרֵאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מִן־אֲשֶׁר יִשְׁמַח הָאָדָם
 כְּמַעֲשָׂיו כִּי־הוּא חֲלָקוֹ כִּי מִי יִכִּי־נָוֹ דְּרֵאוֹת בְּמָה שִׁי־הִיָּה אַחֲרָיו:
 ד' וְנִבֵּיתִי אֲנִי וְאַרְאֶה אֶת־הַדְּרָגָה שְׁשִׁים נְעֻשִׁים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
 וְהִנֵּה וְדַמְעַת הַעֲשָׂקִים וְאֵין דָּהֵם מִנָּחֶם וּמִיֵּד עֲשָׂקִיהֶם כֹּחַ וְאֵין
 דָּהֵם מִנָּחֶם: ❶ וְשִׁבְתָּ אֲנִי אֶת־הַפְּזִים שֶׁכְּבֹר מֵתוֹ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר
 הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה: ❷ וְטוֹב מִשִּׁיָּהֵם אֶת אֲשֶׁר־עָבָן לֹא דָּיָה אֲשֶׁר לֹא־
 רָאָה אֶת־הַמַּעֲשִׂה דָרַע אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: ❸ וְרֵאִיתִי אֲנִי
 אֶת־כִּי־עָמַל וְאֶת כִּי־כִשְׁרוֹן הַמַּעֲשִׂה כִּי הִיא קִנְיַת־אִישׁ מִרְעֻחוֹ
 גְּבוּרָה הַכֹּל וְרַעוּת רוּחַ: ❹ הַכֹּסִיל חָבֵק אֶת־יָדָיו וְאֵבֵל אֶת־בִּשְׁרוֹ:
 ❺ טוֹב מִלֹּא כֹף נָחַת כִּי־מִלֹּא חֲפָנִים עָמַל וְרַעוּת רוּחַ: ❻ וְשִׁבְתִּי אֲנִי
 וְאַרְאֶה הַכֹּל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: ❼ יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי גַם כֵּן וְאֵחָד אֶחָד־
 לוֹ וְאֵין קוֹץ לְכִי־עָמָלָו גַּם־עֵינָיו יֵי־יֵד לֹא־תִשְׁבַּע עֶשֶׂר וְלִמִּי וְאֲנִי
 עָמַל וּמַחֲסֵר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַּם־זֶה הַכֹּל וְעֵינָיו רַע הוּא: ❽ טוֹבִים
 הַשָּׁנִים מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵם שֶׁכֹּר טוֹב בְּעַמְלָם: ❹ כִּי אִם־יִפְרוּ
 הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרֹו וְאֵילוֹ הָאֶחָד שִׁיפֹל וְאֵין שְׁנֵי לְדַקִּימוֹ: ❺ גַּם
 אִם־יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחֵם לָהֶם וְלֹא־אֶחָד אֵיךְ יָחֵם: ❻ וְאִם־יִתְקַבֵּל הָאֶחָד
 הַשָּׁנִים יַעֲמִדוּ גִּדְלוֹ וְהַחוּט הַמִּשְׁלֵשׁ לֹא כִּי־הִרָה וְנִתַּק: ❼ טוֹב יָקֵד
 מִסֶּבֶן וְחֲכָם מִכִּי־יָקֵד וְכִסִּיף אֲשֶׁר לֹא־יִדַּע לְהוֹתֵר עוֹד: ❹ כִּי־מִבֵּית
 הַסּוּרִים יֵצֵא לְמִלֵּךְ כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ נִוְלַד רֵשׁ: ❽ רֵאִיתִי אֶת־כִּי־

כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
 וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו : מה שהיה כבר ^{טו}
 הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף : ועוד ^{טז}
 ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה
 הרשע : אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים ^{יז}
 כי עת לכל הפץ ועל כל המעשה שם : אמרתי אני בלבי על ^{יח}
 דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם :
 כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות ^{יט}
 זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
 הכל : הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל ^כ
 העפר : מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה ^{כא}
 הירדת היא למטה לארץ : וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם ^{כב}
 במעשיו כי הוא חלקן כי מי יביאנו לראות כמה שיהיה אחריו :
 ד ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש ^א
 והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין
 להם מנחם : ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר ^ב
 המה חיים עדנה : וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ^ג
 ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש : וראיתי אני ^ד
 את כל עמל ואת כל בשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו
 גם זה הבל ורעות רוח : הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו : ^ה
 טוב מלא כף נחת ממלא חכנים עמל ורעות רוח : ושבתי אני ^ו
 ואראה הבל תחת השמש : יש אחד ואין שני גם בן ואח אין ^ז
 לו ואין קץ לכל עמלו גם עיניו עינו קרי לא תשבע עשר ולמי אני
 עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין רע הוא : טובים ^ח
 השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם : כי אם יפלו ^י
 האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפל ואין שני להקימו : גם ^{יא}
 אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם : ואם יתקפו האחד ^{יב}
 השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק : טוב ילד ^{יג}
 מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד : כי מבית ^{יד}
 הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש : ראיתי את כל ^{טו}
 החיים

החיים המהדקים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו:
 יי איהן דבר ההעם לכל אשר יהיה לפניו גם האחרונים לא
 ישאחורבו פרינסיה חבר ורעיון רוח: יי שמר רגליה ירי פ אשר
 תהא אלהים וקדוש לשמע מלת הפסילים ובה פריאנים
 יודעים לעשות רע: ה א תבנה על פיה ודבר אלהים תהא
 דבר לפני האלהים פי האלהים בשמים ואהא על הארץ עדין
 יהיו דבריה מעטים: יי פי בא החלום ברב ענין וקול פסיל ברב
 דברים: יי פאשר תדר נדר לאלהים אלה תאחר לשלמו פי אין
 חפץ בפסילים את אשר תדר שכם: יי טוב אשר לא תהא משתדור
 ולא תשלם: יי אלהתן את פיה לחמיה את פיה ואלי תאמר
 לפני המלאך פי שגנה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל
 את מעשה ידך: יי פי ברב חלמות וחקלים ודברים הרבה פי את
 האלהים ירא: יי אסר שק רש וגור משפט וצדק תראה במדינה
 אלהתתמה על החפץ פי גבה מער גבה שמר וגבהים עניהם:
 יי ויתרון ארץ פכל היא יי פי מלך לשנה געבר: אלה פסיל
 לא ישובע פסל ומראהב בהמון לא תבואה גסיה הקל: יי ברבות
 הטובה רבו אובליה ומה פשרון לבעליה פי אסיראית ראית
 עניו: יי מתוקה שנת העבר אס מעט ואס תרפה יאכל והשבע
 לעשיר איננו כניח לו לישון: יי יש רעה חודה ראיתי תחת השמש
 עשר שמור לבעלי דרעתו: יי ואבד העשר שהוא בענין רע וחוליד
 בן ואין בידו מאומה: יי פאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב
 לבת פשכא ומאומה לא יישא בעמלו שיהא בידו: יי וגסיה
 רעה חולה פרי עצמת שפא פי יי ומה יתרון לו שיעמל לרוח:
 יי גם פרימו פחשה יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: יי הנה אשר
 ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל
 עמלו יי שיעמל תחת השמש מספר ימיו וזמן אשר יתוודע
 האלהים פיהוא חלקו: יי גם פלי האדם אשר נתן לו האלהים
 עשר ונכסים והשלימו לאכל מפניו ולשאת את חלקו ולעמל
 בעמלו זה מלת אלהים היא: יי פי לא הרפה יופר את ימיו חיו
 פי האלהים מעה בשמחת לבו: ו יי יש רעה אשר ראיתי תחת
 השמש

החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו:
טו אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא
י' ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח: שמר רגליך ימי י' כאשר
תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם
א יודעים לעשות רע: ה אל תבהל על פיד ולבך אל ימהר להוציא
דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על בן
ב יהיו דברוך מעטים: כי בא החלוס ברב ענין וקול כסיל ברב
ג דברים: כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין
ד חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: טוב אשר לא תדר משתדור
ה ולא תשלם: אל תתן את פיד לחטיא את בשרך ואל תאמר
לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל
ו את מעשה ידיך: כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את
ז האלהים ירא: אם עשק רש וגזל משפט וצדק תוואה במדינה
אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם:
ח ט ויתרון ארץ בכל הוא קרי מלך לשדה נעבד: אהב כסף
י לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: ברבות
הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית ראית קרי
יא עיניו: מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע
יב לעשיר איננו מניח לו לישון: יש רעה חולה ראיתי תחת השמש
יג עשר שמור לבעליו לרעתו: ואבד העשר החוה בענין רע והוליד
יד בן ואין בידו מאומה: כאשר יצא מבטן ים אמו ערושוב
טו ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: וגם זה
רעה חולה כל עמל שבא בן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח:
טז יז גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: הנה אשר
ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל
עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו
יח האלהים כי הוא חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו האלהים
עשר וגבסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח
יט בעמלו זה מתת אלהים היא: כי לא הרבה יזכר את ימי חייו
א כי האלהים מענה בשמחת לבו: ו יש רעה אשר ראיתי תחת
השמש

השמש ורבה היא עליהם: ב איש אשר יתן לו האלהים עשר
ונכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו, מפל אשר יתאוה ולא
ישלמו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הכל וחלי
הע הוא: ב אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב וישיחו
ימי שניו ונפשו לא יתשבע מן הטובה וגם קבורה לא יתתה לו
אמרתי טוב ממנו הנפל: ב כי הכל בא ובחשך ילך ובחשך שמו
יבסה: ב גם שמש לא תראה ולא ידע נחת לזה מזה: ב וארו היה
אלה שנים פעמים וטובה לא ראה היא אל מקום אחד הכל
הולך: ב כד עמל האדם לפיחו וגם הנפש לא תמלא: ב כי מה
יתר להם מן הפסיל מה ידעני יודע להלך נגד החיים: ב טוב
מראה עינים מהלך: פש גם זה הכל ורעות רוח חצי הספר בפסוקים:
י מה שיהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון
עם שיתקף יחיה ממנו: ב כי יש דברים הרבה מרבים הכל
מה יותר לאדם: ב כי מידע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי
היו הכל ויעשם בצל אשר מי יניח לאדם מה יהיה אחריו תחת
השמש: ז א טוב שם משכן טוב ויום המות מוט הולדו:
ב טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא
סוף פל האדם והחי יתן אל לבו: ב טוב פעם משחוק כי יברע
פנים ייטב לב: ב רב חכמים בבית אכל ורב פסילים בבית שמחה:
ב טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר פסילים: ב כי כקול
הסירים תמות הסיר פן שחק הפסיל וגם יזהר הכר: ב כי הע שק
יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: ב טוב אחרית דבר מראשיתו
טוב ארו ורוח כגבה רוח: ב אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס
בתיק פסילים ינות: ב אל תאמר מה היה שרמים הראשנים היו
טובים מאלה כי לא כחכמה שאגת עליה: ב טובה חכמה עם
נהלה ויתר לראי השמש: ב כי בצל החכמה בצל הפסל ויתרון
דעת החכמה תחיה בעליה: ב ראה את מעשי האלהים כי מי
יכל לתקן את אשר עותו: ב פיוס טובה היה בטוב וביום רעה
ראה גם את יתה לעמתה עשה האלהים על דברת שלא ימצא
האדם אחריו מאומה: ב אתי הכל ראיתי בימי הבל ייש צדיק

הַיִּמִּי ז' ורבה היא על האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ב
ונגסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מבֿל אשר יתאוה ולא
ישלימנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי
רע הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורע שיהיו ג
ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו
אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בהבל בא ובחשך ילך יבחשך שמו ד
יבסה: גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלו חיה ה ו
אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הבל
הולך: כל עמל האדם לפיתו וגם הנפש לא תמלא: כי מה ז ח
יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים: טוב ט
מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח חצי הספר בפסוקים:
מה שיהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין י
עם שהתקיף יתיר ה' ממנו: כי יש דברים הרבה מרבים הבל יא
מה יותר לאדם: כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי יב
חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת
השמש: ז' טוב ט' יבתי שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: א
טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא ב
כופ כל האדם והחי יתן אל לבו: טוב כעס משחוק כי ברע ג
פנים ייטב לב: לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: ד
טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: כי כקול ה ו
הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל: כי העשק ז
יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: טוב אחרית דבר מראשיתו ח
טוב ארך רוח מגבה רוח: אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס ט
בחיק כסילים ינוח: אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו י
טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה: טובה חכמה עם יא
נחלה ויתר לראי השמש: כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון יב
דעת החכמה תחיה בעליה: ראה את מעשה האלהים כי מי יג
יוכל לתקן את אשר עותו: ביום טובה היה בטוב וביום רעה יד
ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא
האדם אחריו מאומה: את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק טו
אבד

אבד בצדקו ויש רשע מאוּיָה ברעתו : יו אל־תתני צדק הרבה
ואל־תתחכם יותר למה תשונם : יי אל־תרשע הרבה ואל־תתני
סכל למה תמות בלא עתה : יי טוב אשר תאחז בזה וגם־תזוה
אל־תנח את־ידך פי־גורא אלהים יצא את־דב־ם : יי החכמה תעז
להבם מעשרה־שלימים אשר היו בעיר : יי כי אדם אין צדיק
בארץ אשר יעשה־טוב ולא יחטא : יא גם לבל־יחזקו אִשֶׁר
יִדְבְּרוּ אֶת־תִּתִּי לִבִּי אִשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶת־עֲבֹדְךָ מִקִּלְקֶה : יב כי גם־
פַּעַמִּים רבות ידע לִבִּי אִשֶׁר גִּבֹּר־אֵתֶם אֵת־י קִלְקֵת אחרים : יג כִּי־
זו נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני : יד רחוק
מה־שִׁתִּיה ועמק עמק מי ימצאנו : יי סבותי אני ולבי לדעת
ולתור ובקש חכמה וחשבו ולדעת רשע פסל והסבקות הוגלות :
י ומוצא אני מר ממות את־האשה אִשֶׁר־יִהְיֶה מְצוּדִים וְחַכְמִים
לִבָּה אסורים ידִיה טוב לפני האלהים ומוֹט מַמְנָה וחוטא ילכד
בה : יו ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבו :
יז אשר עוד־בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד נאִקֵף מִצְאָתִי
וְאֵשֶׁה בְּכֹל־אֶדָה לֹא מִצְאָתִי : יח לִבִּי רִאֲיוֹה מִצְאָתִי אִשֶׁר־עָשָׂה
הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יִיָּדֵר וְהִמָּה בִקְשׁוֹ הַשְׁבֵּנוֹת רבים : יח מי
כִּהְחִכֶּם וּמִי יודע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכַמַּת אָדָם תֹּאמֶר פְּלוֹי וְעוֹז פְּלוֹי יִשְׁנֹא :
יט אני פִּי־מֶלֶךְ שֹׁמֵר וְעַל־דִּבְרֵי שְׁבוּעַת אֱלֹהִים : כ אל־תתבקר
מִפְּנֵי תֵלֶךְ אֶל־יֵת עֹמֵד בְּדִבְרֵי רַע כִּי כִּל־אִשֶׁר יִחְפֹּן יַעֲשֶׂה :
כא בְּאִשׁוֹ יִדְבֹר־מֶלֶךְ שְׁלָטוֹן וּמִי יֹאמַר־לוֹ מִהֵי־תַעֲשֶׂה : כב שׁוֹמֵר
מִצְוָה לֹא ידע דְּבַר רַע וְעַת וּמִשְׁטֵט ידע לִבִּי חֶכֶם : כג לִבִּי־חָפִין
יִשַׁעַת וּמִשְׁטֵט כִּי־דַעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו : כד כִּי־אֶנֶּנִּי יָדַע מִהֵי־
שִׁוְיוֹה כִּי פֶאֶשֶׁר יִהְיֶה מִי יָגִיד לוֹ : כה אֵין אָדָם שְׁלֵמֵת פְּרוּחַ לִכְלוֹא
אֶת־הָרוּחַ וְאֵין שְׁלָטוֹן בְּיוֹם הַמָּוֶת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּמַּחֲמָה וְלֹא־
יִמְלֵךְ רֶשַׁע אֶת־בְּעָלָיו : כו אֶת־כְּלִיזָה רִאֲיוֹה וְנָתַן אֶת־לִבִּי לִכְלִי־
מִעֲשֶׂה אִשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם עַת אִשֶׁר שָׁמַר הָאָדָם בְּאָדָם
לִרַע לוֹ : כז וְכִי רִאֲיוֹה רָשָׁעִים קְבָרִים וְכִאֵן וּכְמִקּוֹם קְדוֹשׁ יִחַלְכוּ
וְיִלְכּוּ בָּעִיר אִשֶׁר כּוֹנְעֵנוּ גִּסְיוֹה חֶכֶם : כח אִשֶׁר אֵי־תַעֲשֶׂה
פֶתָגִם מִעֲשֶׂה הָרַעָה מִחֲרָה צִדִּילָן כִּבִּי בְּנִי־אָדָם כֶּהֱם
לַעֲשׂוֹת

מו אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: אל תהי צדיק הרבה
 יו ואל תתחכם יותר למה תשומם: אל תרשע הרבה ואל תהי
 יח סכל למה תמות בלא עתך: טוב אשר תאחז בזה וגם מזה
 יט אל תנח את ירך כי ירא אלהים יצא את כלם: החכמה תעז
 כ לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: כי אדם אין צדיק
 כא בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: גם לכל הדברים אשר
 כב ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך: כי גם
 כג פעמים רבות ידע לבך אשר גם את אתה קרי קללת אחרים: כל
 כד זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: רחוק
 כה מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי לדעת
 ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות:
 כו ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים
 לבא אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד
 כז בה: ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון:
 כח אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי
 כט ואשה בכל אלה לא מצאתי: לבד ראה זה מצאתי אשר עשה
 א האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים: ח מי
 כההכס ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא:
 ג ג אני פי מלך ישמר ועל דברת שבועת אלהים: אל תבהל
 מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה:
 ד ה באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: עומר
 ו מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: כי לכל הפך
 ז יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: כי איננו ידע מה
 ח שיחיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: אין אדם שליט ברוח לכלוא
 את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא
 ט ימלט רשע את בעליו: את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל
 מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם
 י לרע לו: ובכן ראיתי רשעים קברים יבאו וממקום קדוש יחלכו
 יא וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הכל: אשר אין נעשה
 פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם
 לעשות

לַעֲשׂוֹת רָע: יי אִשֶּׁר חָטָא עָשָׂה רָע כֹּאֵת וּמֵאִירָה לֹא בִי גִבּוֹרֵי וְעַל
אֲשֶׁר יִהְיֶה טוֹב לִירְאוֹ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ כָּל־פָּנָיו: יי וְטוֹב
לֹא־יִתְּנָה לְרָשָׁע וְלֹא־יִאֲרֶךְ יָמָם כִּצְלַל אֲשֶׁר אֵינּוּ יִרְאֵה מִדִּבְנֵי
אֱלֹהִים: יי יִשְׁתַּחֲבֹל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים
אֲשֶׁר בָּנִיעַ אֲלֵהֶם כַּמַּעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וְיֵשׁ רָשָׁעִים שְׂמִינֵעַ אֲלֵהֶם
כַּמַּעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים אֲמַרְתִּי עֲגִס־זֶה הַכָּר: יי וְשִׁבַּחְתִּי אֵלִי אֶת־
הַשְּׁמִיחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי אֶסְלַאכָה וְלִשְׁתּוֹת
וְלִשְׂמֹחַ וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַּעֲמָלוֹ יָמֵי חַיָּו אֲשֶׁר־נִתְּנוּ לָו הָאֱלֹהִים תַּחַת
הַשָּׁמַשׁ: יי כֹּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־לִבִּי לְדַעַת חֲכָמָה וְלִדְאוֹת אֶת־
הַעֲנִיוֹ אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שְׁנָה בַּעֲיֵנָיו
אֵינּוּ רֹאֶה: יי וְרֵאִיתִי אֶת־כַּרְמֵי מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוֹכֵל הָאָדָם
לְמַצּוֹא אֶת־הַמַּשָּׁל אֲשֶׁר נִעְשָׂה תַּחַת־הַשָּׁמַשׁ בְּשָׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל
הָאָדָם לְבָקֵשׁ וְלֹא יִמָּצֵא וְגַם אֶסְדֹּאמֶר הַחֲכָם לְדַעַת לֹא יוֹכֵל
לְמַצּוֹא: ט יי כִּי אֶת־כָּל־זֶה נָתַתִּי אֶל־לִבִּי וּלְבֹר אֶת־עֲלִיָּה אֲשֶׁר
הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים נִגְבְּרִיהֶם בִּיד הָאֱלֹהִים גִּבּוֹרֵי חֲכָמָה גִּבּוֹרֵי שְׂנֵאָה
אֵין יוֹדֵעַ הָאָדָם הַכָּר לְפָנֵיהֶם: יי הַכָּל כֹּאֲשֶׁר כָּל מִקְרָה אֶחָד
לְצַדִּיק וְלְרָשָׁע לְטוֹב וְלַטָּהוֹר וְלַטָּמֵא וְלַזֵּכֶה וְלַאֲשֶׁר אֵינּוּ זֵכֶה
כַּטּוֹב כַּחֲטָא הַנִּיֵּיבָע כֹּאֲשֶׁר שְׂבוּעָה יִרְאֵה: יי זֶה וְרָע בְּכָל אֲשֶׁר־
נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי־מִקְרָה אֶחָד לְכָל וְגַם לֵב בְּנֵי־הָאָדָם מִלֹּא־
רָע וְהוֹלְלוֹת בְּלִבָּבָם בַּחַיִּיהֶם וּבְאַחֲרָיו אֶל־הַמֵּתִים: יי כִּי־יָמֵי אֲשֶׁר
יָבִיד יֵחַד אֵל כָּל־הַחַיִּים יֵשׁ בַּמַּחֲוֹן כִּי־לְכָבֵד חַי הוּא טוֹב מִן־
הָאֲרִיָּה הַמֵּת: יי כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שְׂמִינֵתוֹ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים
מֵאוֹמָה וְאֵין־עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי נִשְׁכַּח זִכְרָם: יי גַּם אֶרְבָּתָם גִּבּוֹרֵי־
שְׂנֵאָתָם גִּבּוֹרֵי־קִנְיָנָתָם כָּבֵד אֶבְדָּה וְחֵלֶק אֵין־לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכָל־
אֲשֶׁר־נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: יי קֵד אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמִיץ וְיִשְׁתֶּה בְּכֵבֵד
טוֹב יִינֶה כִּי כָבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיָהּ: יי בְּכָל־עֵת יִהְיֶה
בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשִׁמִּי עַל־אֵשֶׁה אֶל־יָחֶסֶד: יי רֹאֵה חַיִּים עִם־אִשָּׁה
אֲשֶׁר־אֶחָבָת כִּי־יָמֵי חַיִּי הַכֹּלֶה אֲשֶׁר נִתְּנוּ־לָךְ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי־
יָמֵי הַכֹּלֶה כִּי הוּא חֲדָקָה בַּחַיִּים וּבַעֲמָלָה אֲשֶׁר־אָתָּה יָמֵי תַּחַת
הַשָּׁמַשׁ: יי כָּל אֲשֶׁר תִּמָּצֵא גִדָּה לַעֲשׂוֹת כְּדָהֶךָ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֵׂה

לעשות רע: אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע יב
אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: וטוב יב
לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני
אלהים: יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים יב
אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם
כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: ושבתתי אני את יב
השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות
ולשמוח והוא ילוננו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת
השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את יב
הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו
איננו ראה: וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם יב
למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל
האדם יבֶּקֶשׁ ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל
למצא: ט כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר יב
הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאת
אין יודע האדם הבל לפניהם: הבל כאשר לכל מקרה אחד יב
לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח
כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: זה רע בכל אשר יב
נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא
רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים: כי מי אשר יב
יבחר יהי קרי אל כל החיים יש במחון כי לכלב חי הוא טוב מן
האריה המת: כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים יב
מאומה ואין עוד להם שכר כי נשבח זכרם: גם אהבתם גם יב
שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל
אשר נעשה תחת השמש: לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב יב
טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: בכל עת יהיו יב
בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: ראה חיים עם אשה יב
אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל
ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת
השמש: כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
והשכון

והשבון ודעת חכמה בשאור אשר אתה הלך שמה : יי שבת
וראה תחת השמים כי לא קלים המרוץ ולא נגבורים המרחק
וגם לא פחמים לחם וגם לא נזבנים עשר וגם לא לידעים חן
כרעית ומנע יורה את דברים : יי כי גל לא ידע האדם את עתו
כדנים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחוזות בפח פהם
יוקשים בני האדם פעת רעה פשתפול עליהם פתאם : יי גסידה
ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלו : יי עיר קטנה
ואנשים בה מעט ובאדאליה מדה גדול וסבב אתה ובנה עליה
מצודים גדולים : יי ומצא בה איש מסכן חכם ומלטה הוא את
העיר בהכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא : יי ואמרתי
אני טובה חכמה כנגבורה וחכמת המסכן בוויה ודבריו אינם
נשמעים : יי דברי חכמים בנחת נשמעים מנעקת מושיע
בפסוקים : יי טובה חכמה מפני קרב וחוטא אחד יאבד טובה
הרבה : יי זבובי נות יבאיש יביע שמן ורקח יקר מחכמה
ומכבוד ככרות מעט : יי לב חכם לימינו וגב פסול לשמאלו :
י וגם בדרך פשהסכל יי יי הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא :
י אסדרוח המושל ת עלה עליה מקומה אל תנח כי מרפא נוח
חמאים גדולים : יי יש רעה ראיתי תחת השמש פשגה שיצא
מלפני השמים : יי נתן הסכל בפרומים רבים ועשירים בשפל
ישבו : יי ראיתי עבדים על יסוסים ושרים הלכים כעבדים על
הארץ : יי חפר גומן בו יפל ופרץ גדר ישבנו נחש : יי מסיע
אבנים יעצב פהם בוקע עצים יפכן פם : יי אסקה הפרץ והוא
לא יבנים קלקל וחיילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה : יי אסשה
הנחש בואלחש ואין יתרון לבוע הדשון : יי דברי פירחכם חן
ושפתות פסול תבדלנו : יי תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית
פיהו חוללות רעה : יי והפכל ירבה דברים לא ידע האדם מה
שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו : יי עמר הפסילים תוננו
אשר לא ידע ללכת אדער : יי איקה ארץ יימלך גער ושרה
בבקר יאכלו : יי אשה ארע שמלך בודחורים ושרה פעת
יאכלו בנגורה ולא בשתי : יי בעצקתים ופך המקרה וכשפלות

יא וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה: שבתי
 וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה
 וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן
 יב כי עת ופגע יקרה את כלם: כי גם לא ידע האדם את עתו
 כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האהוות בפח כהם
 יג ויוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם: גם זה
 יד ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: עיר קמנה
 ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה
 טו מצודים גדולים: ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את
 טז העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: ואמרתי
 אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם
 יז נשמעים: דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל
 יח בכסילים: טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה
 יט הרבה: י' זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה
 כ ומכבוד סכלות מעט: לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו:
 ג וגם בדרך כשהסכל יתיר ה' הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא:
 ד אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח
 ה חטאים גדולים: יש רעה ראיתי תחת השמש כשגנה שיצא
 ו מלפני השליט: נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל
 ז ישבו: ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על
 ח ה' הארץ: הפר גומץ בו יפל ופרץ גדר ישכנו נחש: מסיע
 י אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם: אם קהה הברזל והוא
 יא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: אם ישך
 יב הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: דברי פי חכם חן
 יג ושפתות כסיל תבלענו: תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית
 יד פיהו חוללות רעה: והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה
 טו שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: עמל הכסילים תיגענו
 טז אשר לא ידע ללכת אל עיר: אי לך ארץ שמלכך נער ושריך
 יז בבקר יאכלו: אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת
 יח יאכלו בגבורה ולא בשתי: בעצלתים ימך המקרה ובשפלות
 ידים

ידים ידקף הכית : י לשחוק עשים להם ויין ישמח חיים והכסף
 י ענה אתהפל : י גם כמדעך מדה אלהתקדש ובחורר מושפבה
 אלהתקדש עשיר פי עוף השמים וידקף אתהתקדש ובעל הכנפים
 י יגיד דבר : יא שגח לחמה עלפני המס פירבב הימים
 תמצאנו : י תודקלך לשבעה וגם לשמונה פי לא תדע מהיהיה
 הנה עלהארץ : י אבימלאי העבים נשם עלהארץ ויקו ואבי
 יפול עין בדרום ואם בצפון מקום שיפול העין שם יהוא : שגח
 רוח לא יודע וראה בעבים לא יקצור : י פאשר אינה יודע מה
 הנה הרוח פעצמים בבטן המאפה פכה לא תדע אחתפעשה
 האלהים אשר יעשה אתהפל : י בבקר זרע אתהזרע ובערב אלה
 תנח ידך כי אינה יודע אי זה יכשר הזה אוזה ואביש יתם פאחד
 טובים : יומתוק האור וטוב לעינים לראות אתהשמש : י פי
 אבישנים הרבה יתיה האדם בבקם ישמח ויזכר אתימי החייה
 כיהרבה יהיו פרישבא הכל : י שגח בחור בלדותה ויטיבה לבך
 בימי בחורותיה והנה בדרכי לבך ובמראי ינמרה קר עיניה ודע
 פי עלהפדך לה יביאה האלהים במשפט : י והם פנים מלכה
 ותעבר הנה מבינה פיהילדות והשחרות הכל : יב וזכר
 אתבוראיה בימי בחורותיה עד אשר לאבאו ימי הרעה והגיעו
 שנים אשר תאמר איולי בהם הפץ : י עד אשר לאתחשה
 השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הנויים : י ביום
 שיעזו שמרי הבית והתעוהו אנשי החיל וקטלו הטחנות פי מעטו
 ותזכו הראות בארבות : י וכני דלתים פישוק בשגל קול
 המחתה ויקום לקול הצפור וישחו פללנות עשיר : י גם מגבה
 י יאו ותחתים בדרך וינאץ השקר ויסתכל החוב ותפר
 האבי נה פיהתלך האדם אלהבית עלמו וסבבו בשוק הספרים :
 י עד אשר לאתהק יתם על חבל הכסף ותרוץ גלת הזהב ותשבר
 כל עלהמבטע ונרוץ בנגר אלהבור : י ויעב העפר עלהארץ
 פשהיה והרוח תשוב אלההאחים אשר נתנה : י חבל הגלים
 זמר הקהלת הכל הכל : י ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד
 דעת א יתעם ואזו ותקר תקן משלים תגלה : י בקש קהלת

ידים ידלף הבית : לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יט
יענה את הכל : גם במדעך מלך אל תקלל ובהדרי משכבך כ
אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל *הכנפים
ימיר ה' יגיד דבר : יא שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים א
תמצאנו : תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה כ
רעה על הארץ : אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם ג
יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא : שמר י
רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור : כאשר אינך יודע מה ה
דרך הרוח בעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה
האלהים אשר יעשה את הכל : בבקר זרע את זרעך ולערב אל י
תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד
טובים : ומתוך האור וטוב לעינים לראות את השמש : כי יח
אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך
כי הרבה יהיו כל שבא הכל : שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך כ
בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך ובמראי ובמראה קרי עיניך ודע
כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט : והסר כעס מלבך
והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הכל : יב וזכר א
את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו
שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ : עד אשר לא תחשך כ
השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם : ביום ג
שיזעו שמרי הבית והתעוותו אנשי החיל ובטלו המחנות כי מ'מו
והשכו הראות בארבות : וסגרו דלתים בשוק בשפל קול י
הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר : גם מגבה ה
ייראו ותחתיתם בדרך וינאץ השקד ויסתכל החגב ותפר
האביונה כי הלך האדם אל בית עלמו וסבבו בשוק הסופדים :
עד אשר לא ירחק יתק קרי חבל הכסף ותריץ גלת הזהב ותשבר
כד על המבוע ונרץ הנלגל אל הבור : וישב העפר על הארץ ו
כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה : הכל הבלים כ
אמר הקוהלת הכל הבל : ויתר שחיה קהלת חכם עוד למד כ
דעת את העם ואון וחקר תקן משלים הרבה : בקש קהלת י
למצא

לִמְצֹא דְבַר־חֶפְזִין וּכְתוּב יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יָמֶת : יֵא דְבַר־יָחֲמוּס
 פֶּה בְנוֹת וּכְנוּשְׁמוֹת נְטוּעִים בְּעַלֵּי אִסְפוֹת נִתְּנוּ מִרְעָה אַחֵד :
 יֵא וַיִּתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזֹּהֵר עֲשׂוֹת סִפְרִים הִרְבָּה אֵין קִיז וְלִמְג הִרְבָּה
 יִנְעִית בְּשִׁיר : יֵא סוֹף ס' יִנְת דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת־
 מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר פִּיזָה פִּרְיָה־אֲדָם : יֵא בִי אֶת־פִּרְיָיִם עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יִבְא
 בְּמִשְׁפָּט עַד פִּרְיָנֶעֱלָם אִסְטוּב וְאִסְטָע :

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם :

סימן יתק"ק

כיום פסוקי דספר קהלת מאתים ועשרים ושנים וסימנו מה שהיה
 כִּבְר נקרא שמו . וגם חציו מה שהיה כבר נקרא שמו סדריו ארבעה
 וסימנו אבא בם אורה יה . ופרקיו הם שנים עשר וסימנו כי זה
 כל האדם :

הפטרה לשבת וראש חודש (בישעיה סימן ס"ו)
 בַּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה רִגְלִי אֵיזָה בֵּית אֲשֶׁר
 תִּבְנוּ־לִי וְאֵיזָה מְקוֹם מִנוּחֹתִי : וְאֶת־כָּל־אֱלֹהֵי יָדֵי עֲשִׂיתָה
 וַיְהִי כָל־אֱלֹהֵי גֵאִס־יְהוָה וְאֵלֵּיזָה אֶפְיט אֶל־עֵנִי וּנְכַהֲרוּם וַחֲרֹד
 עַל־דְּבַר־י שוֹחַט הַשּׁוֹר מִכַּה־אִישׁ זֹבַח הַשֶּׁה עֹרָף פֶּלֶב מַעֲלָה
 מִנְחָה דַּם־חִזּוֹר מִזְבִּיר לְבָנָה מִבְּרֶךְ אֶן גִּם־הֶמָּה בָּחֲרוּ בְּדִרְכֵיהֶם
 וּבִשְׁקִיצֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה : גִּם־אֲנִי אֲבַחֵר בַּתַּעֲלָלֵיהֶם וּמִגִּזְרֹתֶם
 אֲבִיא־לָהֶם עֵן קִרְאֹתִי וְאֵין עֹנָה דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הִרְע
 בְּעֵינִי וּבִאֲשֶׁר לֹא־חִפְצָתִי בָּחֲרוּ : שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה הַחֲרָדִים

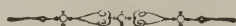
קהלת יב

למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: דברי חכמים
 כדרכנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד:
 ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה
 יגעת בשר: סוף ס' רבתי דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
 מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי את כל מעשה האלהים
 יבא במשפט על כל נערס אם טוב ואם רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

סימן יתק"ק

סכום פסקי דספר קהלת מאתים ועשרים ושנים וסימני מה שהיה
 כבר נקרא שמו. וגם חציו מה שהיה כבר נקרא שמו. וסדריו ארבעה
 וסימני אבא בס אידה יה. ופרקיו הם שנים עשר וסימני כי זה
 כל האדם:

הפמרה לשבת וראש הודש (בישעה סימן ס"ו)

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר
 תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי: ואתכל־אלה ידי עשתה
 ויהיו כל־אלה נאס־יהוה ואל־זה אביש אל־עני ונכה־רוח וחרד
 על־דברי: שוחט השור מכה־איש זובח השם עורף כלב מערה
 מנחה דם־חזיר מזכיר לבנה מברך און גסה־מה בחרו בדרכיהם
 ובשקוציהם נפשם הפצה: גם־אני אבחר בתעלליהם ומגורתם
 אביא־להם ען־קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע
 בעיני ובאשר לא־הפצתי בחרו: שמעו דבר־יהוה התרדים

הפטרה לישבת וראש חודש

אֶל־דָּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שְׁנֵאִיכֶם מַנְדִּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה
וְנִרְאָה בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהִם יִבְשׁוּ קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר קוֹל מְהִיכָל קוֹל
יְהוָה מְשֻׁלֵּם גְּמִיל לֹאִיכֵיו בְּטָרֶם תַּחֲלִי יִרְדָּה בְּטָרֶם יָבוֹא חֶבֶל
לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכַר: מִי־שָׁמַע בְּזֹאת מִי רָאָה בְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ
בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִלְדָּד גִּזִּי פַעַם אַחַת בִּי־חֲלָה גִב־יִרְדָּה צִוּן אֶת־
בְּנֵיהָ: הָאֲנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמֶר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד
וְעֲצָרְתִּי אֲמַר אֶל־הוֹד: שָׁמַח וְהִתְעַנְּתָם מִזֵּי כְבוֹדָה: בִּי־כָה ו
שִׁישׁוּ אֶתְּהָ מְשֻׁשׁ כְּל־הַמַּתְאֲבָלִים עָלֶיהָ: לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם
מִשֹּׁד תִּנְחִמֶיהָ לְמַעַן תִּמְצֹו וְהִתְעַנְּתֶם מִזֵּי כְבוֹדָה: בִּי־כָה ו
אֲמַר יְהוָה הִנְנִי נֹמֶה־אֵלֶיהָ כְּנֶחֱדָר יְשׁוּלֹם וְכִי־שׁוֹמֵף כְּבוֹד
גִּזִּים וַיִּנְקֶתָם עַל־צֶדֶד תִּנְשְׂאוּ עַל־בְּרָכִים תִּשְׁעֵשֶׂי: כֹּאִישׁ אִשָּׁר
אֲמֹ תִנְחֲמֶנּוּ בֶן־אֲנֹכִי אֲנַחֲמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחֲמֶנּוּ: וְרֹאיתֶם
וְשִׁשׁ לִפְנֵיכֶם וְעֲצָמוֹתֵיכֶם כְּדֹשָׁא תִפְרַחְנָה וְנֹדַעַת יִד־יְהוָה אֶת־
עַבְדֵּיו וְזַעַם אֶת־אִיכֵיו: בִּי־הִנֵּה יְהוָה בֹּאִישׁ יָבוֹא וְכַסִּיפָה
מִרְפַּכְתֵּיו לְהַשִּׁיב בַּחֲמָה אֲפֹ וְנִעְרַתוֹ בְּלֶהֱבִי־אֵשׁ: כִּי בֹאֵשׁ
יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחֶרֶב אֶת־כָּל־בָּשָׂר וּרְפוּ חֲלָלֵי יְהוָה: הַמִּתְקַדְּשִׁים
וְהַמְטַהֲרִים אֶל־הַגְּנוֹת אַחֵר אַחַת אֶחָד כְּתִיב בְּהַקֹּדֶשׁ אֲבֹלִי בִשְׁר
הַחֲזִיר וְהַשׁ קֶץ וְהַעֲכָפָר יַחֲדוּ יִסְפוּ נֹאֲמֵי־יְהוָה: וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם
וּמִחֲשַׁבְתֵּיהֶם בֹּאֵה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגְּזוּיִם וְהַלְשִׁיחַ וּבֹאֵו וְרֹאֵו
אֶת־כְּבוֹדִי: וְשָׁמַח בָּהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מִהֶם פְּלִיטִים אֶל־הַגְּזוּיִם
תִּרְשִׁישׁ פּוֹל וְלֹד מִשְׁבִּי קִשֶׁת הַיּוֹבֵל וַיִּן הָאִיִּים הַרְחִיקִים אִשָּׁר
לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שְׁמִיעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי
בְּגִזִּים: וְהִבִּיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם כָּל־הַגְּזוּיִם מִנְּחָה לִי־יְהוָה
כְּסוּסִים וּבִרְכָב וּבְצִבִּים וּבְפִרְדִּים וּבְכַרְפָּרוֹת עַל הַר קָדְשִׁי
יְרוּשָׁלַם אֲמַר יְהוָה כֹּאִשָּׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְּנַחָה בְּכָלִי
מִהוֹר בֵּית יְהוָה: וְגִסְמָהֶם אֶקַּח לְפָנַי לְזֵרִים אֲמַר יְהוָה: כִּי
כֹאִשָּׁר הַשְׁמִים הַחֲדָשִׁים וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה אִשָּׁר אֲנִי עֹשֶׂה לְעַמִּים
לִפְנֵי נֹאֲמֵי־יְהוָה בֶּן־יַעֲמֹד וְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם: וְהִיא מִדִּי־חֲדָשׁ
בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדִּי־שֶׁבַת בְּשֶׁבַתוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי
אֲמַר יְהוָה: וַיִּצְאוּ וְרָאוּ בְּפָנָיו הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים כִּי כִי תוֹלַעְתָּם
לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהִיוּ דְרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר:

והיו מדי חודש בחודשו ומדי שבת בשבתו ויבוא כל בשר להשתחוה לפני אמר ה' :

הפטרת ערב ראש חודש שחל בשבת

נִיאֲמַרְלֹו יְהוֹנָתָן מִחֵדֶשׁ חֲדָשׁ וּנְפַקְדָּתָּ כִּי־יָפֶה קֹדֶם מוֹשְׁבָה: וְשִׁלַּחְתָּ
תִּרְדָּ מֵאֵד וּבָאָתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּחֲרָתָּ שָׁם בְּיוֹם

הַמַּעֲשֵׂה:

הפמרת שבת וראש חדש

אלֵדְבָרוּ אִמְרוּ אִהִיכֶם יִשְׁנֹאִיכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן שְׂמִי יִכְבֵּד יְהוָה וְנִרְאָה
 בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ: קוֹל שְׁאוֹן כְּעִיר קוֹל מְהִיכֵל קוֹל יְהוָה מִשְׁלֵם גְּמוּלָה
 לְאִיבָיו: בְּטָרֶם תַּחֲלִיל יִלְדָה בְּטָרֶם יָבֹוא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר: מִי־
 שְׁמַע כּוֹאֵת מִי רָאָה כְּאַלֶּה הוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אֲמִיּוֹלֵד גּוֹי פֶּעַם אַחַת
 כִּי־חָלָה גַּם־יִלְדָה צִיּוֹן אֶת־בְּנֶיהָ: הָאֲנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אֲוִלִיד יֹאמֶר יְהוָה
 אֲסִי־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעַצְרָתִי אֲמַר אֱלֹהֶיךָ: שִׁמְחוּ אֶת־יִירוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כִּי־
 אֶהְיֶיהָ שִׁישׁוּ אֶתְּהָ מִשׁוּשׁ כִּלְיֵהמַתְאֲבָלִים עֲלֶיהָ: לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם
 מִשֵּׁד תִּנְחַמֶּיהָ לְמַעַן תִּמְצְאוּ וְהִתְעַנְגַתֶּם מִזֵּיו כְּבוֹדָהּ: כִּי־כֵה | אֲמַר יְהוָה
 הֲנִי גִטְהִי־אֶלֶּיהָ כְּנֶהֱרַ שְׁלֹם וְכִנְחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וּנְקַתָּם עַל־צַד
 תִּנְשְׂאוּ וְעַל־בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׁעוּ: כֹּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ כֵּן אֲנִכִּי
 אֲנַחֲמֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ: וְרֵאִיתֶם וְשִׂשׁ לְבַבְכֶּם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כְּדֹשָׁא
 תִּפְרַחְנָה וְנוֹדַעַה יִדְיָהוּהָ אֶת־עַבְדֵּיו וְזַעַם אֶת־אִיבָיו: כִּי־חָנָה יְהוָה בָּאֵשׁ
 יָבֹוא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתִּיו לְהַשִּׁיב בַּחֲמָה אִפּוֹ וּגְעַרְתּוֹ בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ: כִּי
 בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחֶרֶבוֹ אֶת־כְּלִי־בִשֶׁר וּרְבוּ חֲלָלֵי יְהוָה: הַמִּתְקַדְּשִׁים
 וְהַמְּפַהֲרִים אֶל־הַגְּנוֹת אַחֶר אַחֶר בְּתוֹךְ אֲכָלֵי בֶשֶׁר הַחֲזוֹר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲבָבֵר
 יַחְדוֹ יִסְפוּ נֶאֱסִי־הוּהָ: וְאֲנִכִּי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לִקְבֹּץ אֶת־כָּל־
 הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנּוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי: וְשָׂמְתִי בָהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מֵהֶם |
 פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ פּוֹל וְלֹד כְּטֹכִי קֶשֶׁת תּוֹכֵל וַיּוֹן הָאִיִּים
 הִרְחָקוּ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שְׁמִיעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי
 בְּגוֹיִם: וְהִבִּיאוּ אֶת־כָּל־אֲחִיכֶם | מִכָּל־הַגּוֹיִם | מִנְחָה לַיהוָה בְּסוּסִים וּבְרֶכֶב
 וּבַצִּבִּים וּבַמִּפְרָדִּים וּבַכְרָרוֹת עַל הַר קֹדֶשׁ יִירוּשָׁלַם אֲמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר
 יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בְּכָלִי מִהוֹר בֵּית יְהוָה: וְגַם־כִּדְם אֶקַּח
 לְכַהֲנִים לְלוֹוִים אֲמַר יְהוָה: כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַתְּדִישִׁים וְהָאָרֶץ הַתְּדִישָׁה
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי נֶאֱסִי־הוּהָ כֵּן יַעֲמֵד זִרְעֶכֶם וְשִׁמְכֶם: וְזִוִּיתִי
 מִדִּי־חֶדֶשׁ בְּחֶדְשׁוֹ וּמִדִּי שַׁבָּת בִּישְׁבָּתוֹ יָבֹוא כְּלִי־בִשֶׁר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי
 אֲמַר יְהוָה: וַיִּצְאוּ וַיִּצְאוּ בִּפְגָרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִי תוֹלַעְתָּם לֹא
 תָמוֹת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל־בִּשֶׁר:

וְהָיָה מִדִּי חֶדֶשׁ בְּחֶדְשׁוֹ וּמִדִּי שַׁבָּת בִּישְׁבָּתוֹ יָבֹוא כָּל בֶּשֶׁר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמַר יְהוָה:

הפמרה לערב ראש חדש יחל בשבת

בשמואל א' סימן כ'.

וַיֹּאמְרוּ־לּוֹ יְהוֹנָתָן מִחוּ חֶדֶשׁ וּנְפַקְדָתָ כִּי יִפְקֵד מוֹשֶׁבֶךְ: וּשְׁלֹשֶׁת תִּרְדּוּ
 מֵאֵד וּבֹאֵת אֶל־הַמִּקְדָּשׁ אִשְׁרֵי־נִסְתַּרְתָּ שֶׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה וּשְׁבַת

הפטרת ערב ראש חודש שחל בשבת

המעשה וישבת אצל האבן האול: ואני שלשת החצים צדה
אורה ללילה ללילה: והנה אשלח את הנער לך מצא את
החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחני ובאה
פירשום לך ואין דבר חיייה: ואם כה אמר לעלם הנה החצים
ממך והלאה לך פי שלחה יהוה: והדבר אשר דברנו אני ואתה
הנה יהוה ביני וביןך עד עולם: ויסתר דוד בשדה ויהי החדש
וישב המלך אל-עליו הלהם לאכול: וישב המלך על-מושביו
כפעם בפעם אל-מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד
שאר ויפ קד מקום דוד: ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא פי
אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כילא טהור: ויהי מחברת
החדש השני ויפ קד מקום דוד ויאמר שאול אליהונתן בנו מדוע
לא בא בן-ישי גס-החלום אל-החלום: ויען יהונתן את-
שאר נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם: ויאמר עלתני נא
פי ובה משפחה לנו בעיר ותוא ציה-לי אתי ועתה אם מצאתי
הן בעיניך אם לא ואראה את-אחי על-פן לא-בא אל-שלחן
המלך: ויהר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעות המרדות
הלוא ידעתי כי בחרת אתה לבן-ישי לבשתה ולבשת ערות אמה:
כי כל-הימים אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תפון אתה ומלכותך
ועתה שלח נקח אתו אלי פי בן-מות הוא: ויען יהונתן את-
שאר אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ויטל שאול את-
החנית גליו להכתו וידע יהונתן כי-ככה היא מעם אביו
להמית את-דוד: ויקם יהונתן מעם השלחן בחר-אף ולא-אכל
ביום-ההוא: השני לחם פי נעצב אל-דוד פי הכלמו אביו:
ויהי בבקר ניצא יהונתן בשדה למועד דוד ונער קמן עמו: ויאמר
לנער רץ מצאנא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-
ירה החצי להעברו: ויבא הנער עד-מקום החצי אשר ירה
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך
והלאה: ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה הישה אל-תעמד
וילקט נער יהונתן את-החצים החצי כחכי ויבא אל-אדניו: והנער
לא ידע מאומה אף יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: ויתן יהונתן
את-גליו אל-הנער אשר-ליו ויאמר לו לך הבא העיר: הנער
בא ודוד קם מאצל הנגב ויכל לאפיו ארצה וישתחו שלש
פעמים וישקו: איש את-רעהו ניכבו איש את-רעהו עד-דוד
הגדיל: ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו
אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני וביןך ויבין ורעי
ובין ורעה עד-עולם:

ב הפטרה לערב ראש ידעו שחל בשבת

אצל האבן האול: ואני שלשת החצים צדה אורה לשלחילי למזרה: והנה אשלח אתהנער לך מצא אתהחצים אסיאמר אמר לגער הנה החצים | מכך והנה קחנו | ובאה כישלום לך ואין דבר חייהוה: ואסי כה אמר לעלם הנה החצים מכך והלאה לך כי שלחך יהוה: והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני וביןך עדיעולם: ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך עליהלחם לאכול: וישב המלך עלימישבו בפעם | בפעם אלימישב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: ולאדבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כילא טהור: ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אלייהונתן בנו מדוע לאיבא בןישי גמיתמול גמיתום אליהלחם: ויען יהונתן אתישאול נשאל נשאל דוד מעמדי עדיבית לחם: ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוהילי אחי ועתה אסיבצאתי הן בעיניך אמלמה נא ואראה אתדאחי עלייכן לאיבא גמיתמול המלך: ויהודאף שאול ביהונתן ויאמר לו בןינעות המרדות הלוא ידעתי כייבחר אתה לבןישי לבשתך ולבשת ערות אמך: כי כלהימים אשר בןישי חי עליהאדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בןימות הוא: ויען יהונתן אתישאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ויטל שאול אתהחנית עליו להכתו וידע יהונתן כייכלה היא מעם אביו להמית אתידוד: ויקם יהונתן מעם השלחן בחריאף ולאאכל ביוםהחדש השני לחם כי נעצב אלידוד כי הכלמו אביו: ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: ויאמר לנערו רץ מצאנא אתהחצים אשר אנכי מורה הנער רץ והואירה החצי להעבירו: ויבא הנער עדימקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי מכך והלאה: ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אליהעמר וילקט נער יהונתן אתהחצי ויבא אלארניו: והנער לאיידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו אתהדבר: ויתן יהונתן אתהכליו אליהנער אשרליו ויאמר לו לך הביא העיר: הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקן | איש אתידעו ויבכו איש אתידעו עדי דוד הגדיל: ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה | ביני וביןך ובין זרעי ובין זרעך עדיעולם:

כה־אמר ה' ויהיה בורא השמים ונומיהם רקע הארץ וצאצאיה
 נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה קראתיך
 בצדק ואחזק בידך ואצרך ואחנה לברית עם לאור גוים: לפקח
 עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: אני
 יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא־אתן ותהלתי לפסילים:
 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תזמנה אשמיע
 אתכם: שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים
 ומלאו אים וישביהם: ישאו מדבר וערו חצרים תשב קדר ירגו
 ישבי סלע מראש הרים יצוהו: ישמו ליהוה כבוד ותהלתו
 באים יגידו: יהוה בגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ירע
 אף יצרח על־איביו ותגפר: הושיטי מעולם אחריש אתאפק
 כיוצא אפעה אשם ואשאף יחד: אחריב הרים וגבעות וכל־
 עשבם אוכיש ושמתני נהרות לאיים ואגמים אוכיש: והולכתי
 עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשה
 לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
 עובתים: נסגו אחור יבשוב שת הבטחים בפסל האמרים למסכה
 אתם אלחינו: החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: מי עזר
 כי אס־עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עזר כמשלם ועזר כעבד
 יהוה: ראות ראית כי רבות ולא תשמר פקות אונים ולא ישמע:
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: כאן מסיים הספרים
 והוא עם־בזיו ושכני הפת בחורים כלם ובכתי כלאים החבאו היו
 לבו ואין מציל משפה ואין־אמר השב: מי בכם יאזין זאת
 יקשיג וישמע לאחור: מי־נתן למשפה לסוסה כי יעקב וישראל
 לבזזים הלא יהוה זו חטאי לו ולא־אביו בדרךיו תמוה ולא
 שגעי בתורתו: וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלחמה:
 מסביב ולא ידע ותבער־בו ולא־ישים על־לב: ועתה כה־אמר
 יהוה בראש יעקב ויצרך ישראל אל־תירא כי גאלתיך קראתי
 בשמך ל־אתה: כי־תעבר במים אתה אני ובנהרות לא ישגיה
 כי־תלך במו־אש לא תבוה ולחבה לא תבער־בך: כי אני
 יהוה אלחיה קדוש ישראל מושיעך נתתי בדרך מצרים פיש
 וסבא תחתיה: מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אחבתך ואתן
 אדם תהתיה ולאמים תחת נפשה: אל־תירא כי־אתה אני
 ממורח אביא זרעה ימסערב אקבצך: אמר לצפון תני ולתמן
 אל־תכלאי הביאי בני מרחיקי־בנותי מקצה הארץ:

הפמרת בראשית

בישעיה סימן ט"ב.

כה־אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק
בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: לפקח עינים עורות להוציא
ממסגר אסור מבית כלא ישבי חשך: אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר
לא־אתן ותהלתי לפסילים: הראשנות הנהיבאו וחרשות אני מגיד במרם
תצמחנה אשמיע אתכם: ישירו ליהוה שיר חדש תהלתו מכצה הארץ
יורדי הים ומלאו אים וישביהם: ישאו מדבר ועריו תצרים תשב קדר
ירגו ישבי סלע כראש הרים יצוחו: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באים
יגידו: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף־יצריח על־
איביו יתגבר: החשיתי מעולם מהריש אתאפק כילודה אפעה אשם
ואשאף יחר: אחריב הרים וגבעות וכל־עשבם אוביש ושמתי נהרות
לאים ואגמים אוביש: והולכתי עורים בדרך לא־ידעו בנתיבות לא־
ידעו אדריכם אשים כהשד לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים
עשיתם ולא עזבתים: נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים
לפסכה אתם אלהינו: החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: מי עור
כי אס־יעבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבר יהוה:
ראית רבות ולא תשמר כקות אונים ולא ישמע: יהוה חפץ לכען צדקן
יגדיל תורה ויאדיר:

כאן מסיימן הספרדים וק"פ פ"פ דמין.

ורוא עסיבזו ושמוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבו
ואין מציל משסה ואין־אמר השב: מי בכס יאזין זאת יקשב וישמע
לאחור: מי־נתן למשוסה יעקב וישראל לבוזים הלא יהוה זו חטאנו לו
ולא־אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו: וישפך עליו המה אפו ועוזו
מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער־בו ולא־ישים על־לב: ועתה
כה־אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל־תירא כי גאלתיך קראתי
בשמך ל־י־אתה: כי־תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כ־
תלך במו־אש לא תכוה ולהבה לא תבער־בך: כי אני יהוה אלהיך קדוש
ישראל מו־שעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתך: מאשר יקרת
בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתך ולאמים תחת נפשך:
אל־תירא כ־י־אתך אני ממורח אביא זרעך וממערב אקבעך: אמר
לצפון תני ולתימן אל־תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ:

כל

1 * כנ"ל ט"פ כמסוס * ראות ק' * למשוסה ק'

כל הנקרא בשמי ולבבדי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו : הוציא עס-עור
ועינים יש ורשעים ואנשים לבו : כל־הגוים נקבצו יהוה ויאספו לאמים
כי בהם יגיד זאת וראשנות ישימיענו יתנו עדים ויצדקו וישמעו
ויאמרו אמת : אלהם עדי נא־יִהְיֶה ויעבדי אשר בחרתי לבני תרעו
ותאמרו לו ותבינו בראי הוא לפני לא־נוצר אל ואחר לא יהיה :

הפטרת נח

בישעה סימן ג'ד.

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא־יִהְיֶה כי־ירבים בני־שוממה
סבני בעונה אפר יהוה : הרחיבו מקום אהלך ויריעות משכנותיך
ישו אל־תחשבי הארכי מיתריך ויתרחק חקי : כי־מין ושלאול תפרצי
וורעה גוים ירש וערים נשמות יושבו : אל־יתראי כי־לא תלשי ואל־
תכלמי כי־לא תהפירי כי בשית עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא
תוכרי־עוד : כי בעליך עשיה יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל
איתי כל־הארץ וקרא : כי־אשה עוברה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת
געורים כי תאס אפר אליהם : ברגע קטן עובתיך וברחמים גדלים
אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני רגע מפה ובחסד עולם רחמתיך אפר
גאלך יהוה : כי־מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מִיִּנְחַ עור על־
הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער־בך : כי ההרים ימושו והנגעות
תבוטנה וחסדי מאתך לא־ימושו וברית שלומי לא תמוט אפר מרחמך יהוה :

כאן סיימן הספרדים גם האשכנזים ב' כי תצא אבל ב' נח נוסרין .

עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרכיץ בפוף אבניך ויסדתיך בספירים :
ושמתי כרובי שכשתוף ושערך לאבני אקדה וכל־גבולך לאבני־חפץ :
וכר־בנה למורי יהוה ורב־שלום בניך : בצדקה תכונני רחמי מעשך כי־
לא תיראי וממתה כי לא־תקרב אליך : הן נור וגור אפס מאותי כי־
גר אתך עליך יפול : הן אנכי בראתי חדש נפת באש פחם ומוציא כלי
למעשהו ואנכי בראתי משהות לחבל : כל־כלי יוצר עליך לא יצלח וכל־
לשון תקום־אתך למשפט תרשיעי ואח נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי
נא־יִהְיֶה : הוי כל־צמא לבו למים ואשר אינלו כסף לבו שברו ואכלו
ולכו שברו בלוא־כסף ובלא מחיר יין וחלב : למה תשקלו־כסף בלוא־
לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכזימו ונתענג ברושן
נפשכם : המו אונכם ולכו אלי שמעו יתחי נפשכם ואברתה לכם ברית
עולם חסדי דוד הנאמנים : הן עד לאומים נתתי נגיד וקצוה ראשים :

כל הנקרא בשמי ולכבדי בראתו יצרתו אף-עשיתו : הוציא עמידור ועינים יש וחרשים ואזנים למו : כל-הגוים נקבצו יהדו ויאספו לאכילם כי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת : אהם עדי נאסדיהוה ועבדי אשר בחרתי למען תרענו ותאטינו לי ותבינו כי-אני הוא לפני לא-נוצר אל ואחרי לא יהיה :

הפטרות נח

בישעה סופן ו"ד

כי עקרה לי ילדה פצתי רגה וצולתי לא-יחלה כי-ירבים בני-ישומיה :
 מבני בעורה אמר יהוה : הרחיבו מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אליה-השכי הארכי מיתריך ויתדתיך חזקי : כי-ימין ושמאל תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושבו : אלי-תיראל כי-לא תבשי ואל-תכלמי כי-לא תחפירי כי בשח עלומיך תשכחי והרפת אלמנותיך לא תזכרי-עוד : כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל-הארץ יקרא : כי-כאשה עזובה ועצובה רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך : ברגע קטן עזבתך וברחמים גדלים אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני רגע כמך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה : כי-שמי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מירגה עוד עלי-הארץ כן ושב-עתי מקצף עליך ומנע-רבך : כי תהרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא-ימושו ובריה שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה :
 נאן מסימין הספרדים גם האשכנזים בפ' כי תצא אבל בפ' נח גומרים .

עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפור אבניך ויסדתיך בספירים :
 ושמתי כדכר שמשתיך ושעריך לאבני אקדה וכל-גבולך ג. בני-חפץ :
 וכל-בניך למודי יהוה ורבי-שלוש בניך : בצדקה תכונני רחמי מעשך כי-לא חיראי ומנחתה כי לא-תקרב אליך : הן גור יגור אפס מאותי מי-גר אתך עליך יפול : הן אנכי בראתי חרש נפת באש פהם ומושיא כלי למעשהו ואנכי בראתי משהית לחבל : כל-כלי יוצר עיך לא יצרה וכדי לשון תקום-אתך למשפט תרשיעי ואה נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאסדיהוה : הוי כל-צבא לכו דמים ואשר אינלו כסף לכו שברי ואכלו ולכו שברי בלוא-יכסף ובלא מחיר יין וחלב : למה תשקלוי-כסף בלוא-לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכמור-טוב ותתענג בו טן נפשכם : הטו אוזנם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואברתה לכם קרית עולם הכדי דוד הנאמנים : הוי עד לאומים נתתו נגיד ומצוה לאכילם :

הֵן יָצִי לֹא־תִדְעַתְּ תִּקְרָא וְגִזִּי לֹא־יִדְעֶנָּה אֵלֶיהָ יִרְצֻוּ לִמְעַן יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ
וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִאֲרָה :

הפטרת לך לך

בישעה סימן ס .

לִמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וְתִדְבֹר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּרְהָ דְרָכֵי מִיְהוָה וּמֵאֱלֹהֵי מִשְׁפָּטֵי
יַעֲבֹר : הֲלֹא יִדְעַתְּ אִם־לֹא שָׁמַעַתְּ אֱלֹהֵי עוֹלָם | יְהוָה בּוֹרֵא קִצּוֹת
הָאָרֶץ לֹא יִנָּעַף וְלֹא יִנָּעַף אֵין חֶקֶר לַחֲבוּנָתוֹ : נָתַן לֵיעָף כָּח וְלֵאֵין אוֹנִים
עֲצָמָה יִרְבֶּה : וַיַּעֲפּוּ גַעְרִים וַיִּגְעּוּ וּבַחֲוִירִים כְּשׁוּל יִכְשֻׁלוּ : וְקוֹץ יִהְיֶה
יִחַלְפּוּ כָח יַעֲלֻ אֲבָר כְּנִשְׁרִים יִרְצֻוּ וְלֹא יִגְעּוּ יִלְכּוּ וְלֹא יַעֲפּוּ : הַחֲרִישׁוּ
אֵלֵי אֵיִים וְלֹא־מִים יִחַלְפּוּ כָח וַיִּשּׂוּ אוֹ . יִדְבְּרוּ יַחֲדָה לְמִשְׁפָּט נִקְרָבָה : מִי
הַעִיר מִמּוֹרָח צָדֵק יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ . יִתֵּן לַפְּנֵי גוֹיִם וּמַלְכִּים יִרְדּוּ . יִתֵּן בַּעֲפָר
חֲרָבָה כְּקֶשֶׁת נִדָּף קִשְׁתּוֹ : יִרְדָּפֻם יַעֲבֹר שְׁלֹם אֶרֶץ בְּרַגְלֵיוֹ לֹא יָבֹא : מִי
פָּעַל וַעֲשֵׂה קָרָא הַדְּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רֹאשׁוֹן וְאֶת־אֲחֵרִיִּים אֲנִי־הוּא :
רֹאשׁ אֵיִים וַיִּירָאוּ קִצּוֹת הָאָרֶץ יַחֲרָדוּ קִרְבּוֹ וַיִּאֲתִיוּ : אִישׁ אֶת־דַּרְעָהוּ יַעֲזֹרוּ
וְלֹא־חָיו יֹאמַר חֲזָק : וַיִּחַזַּק חֲרָשׁ אֶת־צִרְף מַחְלִיק פְּטִישׁ אֶת־הוֹלֵם פָּעַם
אֲמַר לְדָבָק טוֹב הוּא וַיִּחַזְקֵהוּ בַּמַּסְמְרִים לֹא יָמוּט : וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדִי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר בַּחֲרִיתִּיךָ זֶרַע אֲבֹרָהֶם אֶהְיֶה : אֲשֶׁר הַחֲזַקְתִּיךָ מִקִּצּוֹת הָאָרֶץ
וּמֵאֲצִילֶיךָ קִרְאִיתִיךָ וְאֹמַר לָךְ עֲבַד־אֶתָּה בַּחֲרִיתִּיךָ וְלֹא מֵאֲסִיתִיךָ : אֶל־
תִּירָא כִּי־עַמָּה אֲנִי אֶל־תִּשְׁתַּעַ כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲמַצִּיתִיךָ אֶפְעֹרֶתִיךָ אֶפְ
תַּפְּכִיתִיךָ בִּימִין צִדְקִי : הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָל הַנְּהָרִים בְּךָ יִהְיוּ כְּאֵין
וַיִּאֲבָדוּ אֲנָשֵׁי רִיבָה : תִּבְקָשֶׁם וְלֹא תִמָּצֵאֻם אֲנָשֵׁי מַצִּיתִיךָ יִהְיוּ כְּאֵין
וּכְאִפֶּס אֲנָשֵׁי מַלְחֲמָתֶךָ : כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחְזִיק וּמִינֶה הָאֹמַר לָךְ
אֶל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ : אֶל־תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ
נֹאס־יְהוָה וְגִאֲלָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : הִנֵּה שְׂכַתֶּיךָ לְמוֹרָג חֲרוֹץ חֲדָשׁ בַּעַל
פִּיפִיּוֹת הַדְּרוֹשׁ הָרִים וְתִדָּק וּגְבָעוֹת כַּמֵּץ תִּשָּׂים : תִּזְרַם וְרוּחַ תִּשָּׂאֻם
וּסְעָרָה תִּפְּיֵץ אַתֶּם וְאַתָּה תִּגִּיל בִּיהוָה בַּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל :

הפטרת וירא

במלכים ב' סימן ד' .

וַאֲשֶׁה אֶתְּ מִנְשֵׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים צִעָה אֶל־אֱלִישָׁע לֵאמֹר עֲבָדְךָ אִישִׁי
מֵת וְאַתָּה יִדְעָתָה כִּי עֲבָדְךָ הָיָה יָרָא אֶת־יְהוָה וְהַנְּשִׂיָּה בָּא לְקַחַת
אֶת־שְׁנֵי יִלְדֵי לִי לַעֲבָדִים : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מָה אַעֲשֶׂה־לָּךְ הַגִּידִי לִי

הֵן נִי לֹא־תִדַּע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא־יִדְעוּךָ אֵלֶיךָ יִרְצוּ לִמְעִי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ:

הפְּטֵרֶת לֶךְ לֶךְ

בִּישְׁעֵה סִימֵן מ'.

לְכִיָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּרְהוּ דְרָכֵי מִיְּהוָה וּמִאֱלֹהֵי מִשְׁפָּטֵי
יַעֲבֹר: הֵלֵא יִדְעַת אִסְיָלָא שְׁמַעַת אֱלֹהֵי עוֹלָם | יִהְיֶה בּוֹרָא קְצוֹת
הָאָרֶץ לֹא יִיעֵף וְלֹא יִיגַע אֵין חֶקֶר לַחֲבוּנָתוֹ: נָתַן לִיעֵף כַּח וּלְאֵין אוֹנִים
עֲצֻמָּה יִרְבֶּה: וַיַּעֲפוּ נַעֲרִים וַיִּגְעוּ וּבַחֲרוּרִים כְּשׁוֹל יִכְשְׁלוּ: וְקוֹי יִהְיֶה
יִחְלִיפוּ כַח יִעֲלוּ אֲבָר כְּנִשְׁרִים יִרְצוּ וְלֹא יִיגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ: הַחֲרִישׁוּ
אֱלֹי אֵיִים וְלֹא־מִים יִחְלִיפוּ כַח יִגְשׁוּ אוֹ יִדְבְּרוּ יִחְדּוּ לִמִּשְׁפָּט נִקְרְבֶה: מִי
הָעִיר מְמוֹרַח צֶדֶק יִקְרָאוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לַפְּנֵי נְיוֹם וּמַלְכִים יִרְדּוּ יִתֵּן כַּעֲפָר
חֲרָבוֹ כַּקֶּשׁ נֶדֶף קֶשֶׁתוֹ: יִרְדָּפֵם יַעֲבֹר שְׁלוֹם אֶרֶץ בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא: מִי
פָּעַל וַעֲשֵׂה קִרָּא הַדְּרוֹת מִרְאֵשׁ אֲנִי יִהְיֶה רֹאשׁוֹן וְאַתִּיאַחֲרָנִים אֲנִי־הוּא:
רֹאוּ אֵיִים וַיִּירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יִחְדּוּ קִרְבוּ וַיֵּאֲתִינוּ: אִישׁ אֶת־דַּעְהוּ יַעֲזֹרוּ
וּלְאֲחָיו יֹאמַר חֹזֶק: וַיְחַזֵּק חֲרַשׁ אֶת־צֶרֶף מַחְלִיק פְּטִישׁ אֶת־הוֹלֵם פֶּעַם
אֲמַר לְדַבֵּק טוֹב הוּא וַיְחַזְּקוּהוּ בִּמְסַמְרִים לֹא יָמוּט: וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדִי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר בַּחֲרִיתִּיךָ זֶרַע אֲבִרְהָם אֲהַבִּי: אֲשֶׁר הַחֲזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ
וּמִאֲצִילֶיהָ קִרְאתִיךָ וְאֹמַר לֶךְ עֲבָדִי־אַתָּה בַּחֲרִיתִּיךָ וְלֹא מֵאֲסַתִּיךָ: אֱלֹהֵי־
תִּיּוֹא כִּי־עַמְּךָ אֲנִי אֶלִיתִּשְׁתַּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲמַצְתִּיךָ אֶפְיִעֲזֹרְתִּיךָ אֶפְי־
תִּמְכַּתִּיךָ בִּיטִין צֶדֶקִי: הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָל הַנַּחֲרִים בְּךָ יִהְיוּ כֹאֵין
וַיֵּאֲבִדוּ אֲנָשֵׁי רִיבְךָ: תִּבְקֶשֶׁם וְלֹא תִמְצָאֻם אֲנָשֵׁי מִצְתִּיךָ יִהְיוּ כֹאֵין
וּכְאִפֶּם אֲנָשֵׁי מִלְחַמָּתְךָ: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִחֻזֶּק יִמִּינְךָ הֹאמַר לֶךְ
אֶל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ: אֶל־תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ
נֹאֲמִי־הוּא וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה שְׁמַתִּיךָ לְכוּכָג הָרוּץ חֲדַשׁ בַּעַל
פִּיפּוּיֹת תִּדְרוֹשׁ הָרִים וְתִדָּק וּגְבֻעוֹת כִּמְץ תִּשִּׁים: תִּזְרֹם וְרוּחַ תִּשָּׂאֻם
וּסְעִירָה תִּנְיֹץ אַתָּם וְאַתָּה תִּגְלִל בִּיהוָה בְּקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל:

הפְּטֵרֶת וִירָא

בְּמַלְכִים ב' סִימֵן ד'.

וְאִשָּׁה אַחַת מְנַשִּׁי בְּנִי־הַנְּבוֹיָאִים צַעֲקָה אֶל־אֱלִישֶׁע לֵאמֹר עֲבָדְךָ אִישִׁי
מָתָּ וְאַתָּה יֹדַעַת כִּי עֲבָדְךָ הִיָּה יִרָא אֶת־יְהוָה וְהַנְּשֵׂה בָא לְקַחַח
אֶת־שְׁנֵי יִלְדֵי לּוֹ לַעֲבָדִים: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישֶׁע מַה אַעֲשֶׂה־לְךָ הַגִּידִי לִי
מָה

מדי־ישראלְּבִית וְיֹאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתָהּ כָּל בְּלוֹת כִּי אִם־אֶסְדּוֹף שָׁמֹן :
 וַיֹּאמֶר לְכִי שְׂאֵלֶיךָ בָּלִים מִן־הַחוּץ מֵאֵת כָּל־שְׂבָנֶיךָ בָּלִים רַקִּים אֲלֵי־
 הַמַּעֲשִׂי : וּבָאת וּסְגַרְתְּ הַדֹּלֶת בַּעֲרָה וּבַעֲד־בְּנִיה וְנִצַּקְתְּ עַל כָּל־הַבָּלִים
 הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא תִסְעִי : וְתִלְךְ מֵאֵתוֹ וּתְסַגֵּר הַדֹּלֶת בַּעֲרָה וּבַעֲד־בְּנִיה הֵם
 כְּנִישִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מוֹצֵקֶת : וַיְהִי וּפְטִילֹת הַבָּלִים וְיֹאמֶר אֲלֵי־בְנֶיהָ
 הַנִּישָׁה אֵלַי עוֹד כָּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כָּלִי וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמֶן : וְתָבֹא
 וּתְגַדֵּל לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי מִבְּרִי אֶת־הַשָּׁמֶן וּשְׁלֹמִי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת
 בְּנֵיכִי תַחֲיוּ בְנוֹתָר : וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹד אֱלֹשֶׁעַ אֶרֶשׁוֹנִם וְשֵׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה
 וְתַחזֹק־בּוֹ לֹאכְל־לֶחֶם וַיְהִי מִדֵּן עָבְרוּ יָסָר שָׁמָּה לֹאכְל־לֶחֶם : וְיֹאמֶר אֶל־
 אִשָּׁה הַגְּדוֹנָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עָבַר עָלֵינוּ תָמִיד :
 גַּעֲשֶׂה־נָּא עֲלִית־קִיר קִטְנָה וְנִשִּׁים לוֹ שֵׁם מִטָּה וּשְׁלָחַן וּכְסֵא וּמְנוּרָה וְהָיָה
 בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה : וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וּסָר אֶל־הָעֹלָה וַיִּשְׁבֹּב
 שָׁמָּה : וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיתְיוֹן נָעֲרוֹ קְרֵא לְשׁוֹנִמִית הַזֹּאת וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֵד
 לִפְנֵיו : וַיֹּאמֶר לוֹ אִמְרָנָא אֵלֶיהָ הִנֵּה תִרְתִּי אֵלֵינוּ אֶת־כָּל־הַתְּהַרְדָּה הַזֹּאת
 מָה לַעֲשׂוֹת לָךְ הַיּוֹשׁ לְרַב־יָלְדָה אֶל־הַכֹּלֶךְ אוֹ אֶל־שֶׁר הַצָּבֹא וְהָאֶמֶר בְּתוֹךְ
 עַמִּי אֲנִי יֹשֶׁבֶת : וַיֹּאמֶר וּמָה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גִּיתְיוֹן אַבֵּל בֶּן אֵין־לָהּ
 וְאִישָׁה זָקֵן : וַיֹּאמֶר קְרָא־לָהּ וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֵד בַּפֶּתַח : וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד הַזֶּה
 בָּעֵת הַיְּהִי אֵתִי חֲבֵקֶת בֶּן וְיֹאמֶר אֲלֵי־אֲדָנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲלֵי־הַכּוֹבֵב
 בִּשְׁפַחְתָּהּ : וְתִהְיֶה הָאִשָּׁה וְתִלְדֵּךְ בֶּן לְמוֹעֵד הַזֶּה בָּעֵת הַיְּהִי אֶשְׁר־דִּבֶּר אֵלֶיהָ
 אֱלֹשֶׁעַ : וַיְגַדֵּל הַיָּלֵד וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּצֵא אֶל־אֲבִיו אֶל־הַקְּצָרִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵי־
 אָבִיו רֹאשִׁי וְרֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַנָּעַר שְׂאֵהוּ אֶל־אֲמֹ : וַיִּשְׂאֵהוּ וַיְבִיאוּהוּ
 אֶל־אֲמֹ וַיִּשָּׁב עַל־בְּרִכָּיהָ עַד־הַצְּהָרִים וַיָּמָת : וְתַעֲלֵךְ וְתִשְׁכִּיבְהוּ עַל־כִּסֵּאת
 אִישׁ הָאֱלֹהִים וּתְסַגֵּר בַּעֲדוֹ וְתִצָּא : וְתִקְרָא אֲלֵי־אִשָּׁה וְיֹאמֶר שְׁלַחָה נָא
 לִי אֶתֶּךָ מִן־הַנָּעָרִים וְאֵת הַתַּתָּנוֹת וְאֶרְוֶצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאִשׁוּכָה :
 וַיֹּאמֶר כְּדוֹנָע אֵתִי הַלְכְּתִי אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־יִחַדֵּשׁ וְלֹא שִׁבַּת וְיֹאמֶר שְׂדוּם :

כאן מסתיימן הספרדים וק"פ פ"פ דימין .

וְתַחבֹּשׁ הָאֶרֶז וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ עֲרָה נָהָג וְלָךְ אֶל־תַּעֲצֵר־לִי לְרֹכֵב כִּי אִם־
 אִמְרָתִי לָךְ : וְתִלְךָ וְתָבֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר הַבְּרָמֶל וַיְהִי כִרְאוֹת
 אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֵתָה כִּנְגֵד וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיתְיוֹן נָעֲרוֹ הִנֵּה הַשׁוֹנִמִית הַזֹּאת :
 עֲתָה־רוֹץ־נָא לִקְרֹאתָהּ וְאִמְרָלָהּ הַשְׁלֹם לָךְ הַשְׁלֹם לְאִישָׁה הַשְׁלֹם לַיָּלֵד
 וְהָאֶמֶר שְׁלֹם : וְתָבֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַתְּהַר וְתַחזֹק בְּרַנְקוֹ וַיִּנָּשׂ
 גִּיתְיוֹ לְהַרְפָּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִרְפָּה־לָהּ כִּי־נִשְׁעָה כִּרְהִיקָה וַיְהִיהָ

ל"ק' *שננד' ק' *מוצקת ק' *נשיך ק' *ובנד' ק' *את ק' *את ק' *הלכת ק' *הערים

הפמרת וירא

ד

מה'ישלכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אס'אסוך שנין :
 ויאמר לכי שאל'יך כלים מן'החוצ' מאת בל'שכניכי כלים רקים אל'י-
 המעיט' : ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד'בנך ויצקת על בל'הכלים
 האלה והמלא תסיעי : ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם
 מג'שים אליה והיא מוצקת : ויהי ו כמלאת הכלים ותאמר אל'י'בנה
 הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמר השמן : ותבא
 ותגר לאיש האדמים ויאמר לכי מכרי את'השמן ושלמי את'נשיכי ואת
 בניכי תחיי בנותר : ויהי היום ויעבר אלישע אר'שונם ושם אשה גדולה
 ותחוק'בו לאכל'להם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל'להם : ותאמר אל'י-
 אישה הנה'נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד :
 נעשה'נא עלית'קיר קטנה ונשים לו שם'מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה
 בבאו אלינו יסור שמה : ויהי היום ויבא שמה ויסר אל'העליה וישכב
 שמה : ויאמר אל'גיחוי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא'לה ותעמר
 לפניו : ויאמר לו אמר'נא אליה הנה חרדת אלינו את'כל'החורדה הזאת
 מה לעשות לך היש לדבר'לך אל'המלך או אל'שר הצבא ותאמר כתוך
 עמי אנכי ישבת : ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחוי אבל בן אינ'לה
 ואישה זקן : ויאמר קרא'לה ויקרא'לה ותעמר בפתח : ויאמר למועד הזה
 כעת חיה אתי חבכת בן ותאמר אל'ארני איש האלהים אל'י'כתוב
 בשפתך : ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר'ידבר אליה
 אלישע : ויגדל הילד ויהי היום וי'א אל'אביו אל'הקצרים : ויאמר אל'י-
 אביו ראשי ו ראשי ויאמר אל'הנער שאהו אל'אמו : וישאהו ויביאהו
 אל'אמו וישב על'כרכיה ערה'צהרים וימת : ותעל ותשכיבהו על'י'מטת
 איש האלהים ותסגר בעדו ותצא : ותקרא אל'אישה ותאמר שלחה נא
 לי אחד מן'הנערים ואתה האתנות וארוצה ער'אישי האלהים ואשובה :
 ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא'חדש ולא שבת ותאמר שלום :

כאן מס'סין הספרדים וק"ק פ"פ דמין .

ותחבש האתון ותאמר אל'נערה נהג ולך אל'העצרי'לי לרכב כי אס'י-
 אמרתי לך : ותלך ותבא אל'אישי האלהים אל'הה ברמל ויהי כראות
 איש'האלהים אתה כנגד ויאמר אל'גיחוי נערו הנה השונמית הלז :
 עתה רוינ'נא לקראתה ואמר'לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד
 ותאמר שלום : ותבא אל'אישי האלהים אל'ההר ותחוק ברגליו ויגש
 גיחוי להרפה ויאמר איש האלהים הרפה'לה כי'נפשה מרה'לה ויהות

*לך ק' *שניך ק' *מוצקת ק' *נשיך ק' *ונגיד ק' *את ק' *את ק' *הלכת ק' העלים

הפטרת וירא

העלים ממני ולא הגיד לי : והאמר השאלתי בן מאת ארתי הלא אמרתי
לא תשקה אתי : ויאמר לגיחזי חנר מתניה וקח משענתי בידך ולך כי
תמצא-איש לא תברכנו וכי-יברכה איש לא תעננו ושמת משענתי עלי-
פני הנער : והאמר אם הנער חיה יהיה וחי-נפשו אס-אעזבה ויקם וילך
אחיה : וגחזי עבר לפניהם וישם אחיהמשענה על-פני הנער ואין קול
ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ הנער : ויבא אלישע
הביתה והנה הנער מת משכב עלימטתו : ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם
ותפלל אליהוה : ויעל וישכב על-הלל וישם פיו על-פיו ועינו על-עינו
וכפיו על-כפו ויגהר עליו ויהם כשר הילך : וישב וילך בבית אחת הנה
ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזרח הנער עד-שכב פעמים ויפקח הנער
את-עיניו : ויקרא אליגחזי ויאמר קרא אליהשענות הולאת ויקראה ותבא
אליו ויאמר שאי בנה : ותבא ותפל על-רגליו ותשתחו ארצה ותשא את-
בנה ותצא :

הפטרת חיי שרה

במלכים א' סימן א'

והמלך דוד וקו פא בימים ויבסרו בבגדים ולא יחס לו : ויאמרו לו
עבדיו ויבקשו לארני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך
ותהיה לו סכנה ושכבה בחיקה וחס לארני המלך : ויבקשו נערה יפה בכל
גבול ישראל וימצאו את-אבישג השונמית ויבאו אותה למלך : והנערה
יפה עד-מאד ותהי למלך סכנה ותשרתהו והמלך לא ידעה : וארניה בן
חנני מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש
רצים לפניו : ולא-עצבו אביו מימיו לאמר כדוע ככה עשית וגם-הוא
טוב-תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום : ויהיו דבריו עם יואב בן-
צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי ארניה : וצדוק הכהן ובניהו בן
יהוידע ונתן הנביא ושמעיה ורעי והגבורים אשר לדרור לא היו עמי-
ארניה : ויזבח ארניהו צאן ופקר ומריא עם אבן הוזלת אשר-אצל עין
רגל ויקרא את-כל-אחיו בני המלך ולכל-אנשי יהודה עבדי המלך : ואת-
נתן הנביא ובניהו ואת-הגבורים ואת-שלמה אחיו לא-קרא : ויאמר נתן אל-
בת-שבע אס-שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך ארניהו בן-חנני וארניהו
דוד לא ידע : ועתה לכו איעצו נא עצה ומלטי את-נפשו ואת-נפש בנה
שלמה : לכו ובאו אליהמלך דוד ואמרת אליו הלא-אתה ארני המלך
נשבעת לאמתך לאמר כי-שלמה בנה וימלך אחרי והוא ישב על-כסאי

הפמרת וירא

העלים ממני ולא הניר לי : ותאמר השאלתי בן מאת אדני הוא אמרתי לא תשלח אתי : ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקה משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא חננו ושבת משענתי עלי פני הנער : ותאמר אם הנער חי יהיה וחיינפשוך אסידעזבך ויקם וילך אחריה : וגחזי עבר לפניו וישם את היד המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ הנער : ויבא ארישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו : ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אליהו : ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עינו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד : וישב וילך בבית אחת בנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עדי שבע פעמים ויפקח הנער את עינו : ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אליה שנמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנך : ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא :

הפמרת חיי שרה

במלכים א' סטן א'

והמלך דוד וקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו : ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהיה לו סכנת וישכבה בחיקך וחס לאדני המלך : ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את דאבישג השונמית ויבאו אתה למלך : והנערה יפה עדימאד ותחי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה : ואדניה בן חנית סתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו : ולא יעצבו אביו מימו לאמר מדוע ככה עשית וגם יהא טובתאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום : והיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה : וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עסדי אדניהו : ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר יצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך : ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא : ויאמר נתן אלי בת שבע אם שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניהו בן חנית ואדניו דוד לא ידע : ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את הנפשך ואת נפש בנך שלמה : לכי ובאי אליהם המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך גשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסא

ומדוע מלך אדניהו: הנה עורף מדברת שם עסיי־המלך ואני אבוא
 אחריו ומלאתי את־דבריו: ותבא בתי־שבע אלי־המלך ההדרה והמלך
 וכן כִּי־אד ואבי־שג השומות מי־שרת את־המלך: ותקד בתי־שבע ותשתחו
 למלך ויאמר המלך מה־לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
 לאמרת כי־שלמה בנה וימלך אחרי והוא יושב עלי־כסאי: ועתה הנה
 אדניהו מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור וקר־א־זב־אן קרב
 ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך
 לא קרא: ואתה אדני המלך עיני כל־ישראל עליה להגיד להם מי יושב
 עלי־כסא אדני־המלך אחריו: והיה כשכב אדני־המלך עס־אבתו והייתי
 אני ובני שלמה חטאים: והנה עורפה מדברת עסיי־המלך ונתן הנביא
 בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
 למלך על־אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך
 אחרי והוא יושב עלי־כסאי: כי ירד היום ויזבח שור וקר־א־זב־אן קרב
 ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והגם אכלים ושתים
 לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ולי אני־עבדך ולצדק הכהן ולבניהו
 בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך נהיה הדבר
 הזה ולא הודעת את־עבדך מי יושב עלי־כסא אדני־המלך אחריו: ונען
 המלך דוד ויאמר קראו־לי לבתי־שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני
 המלך: וישבע המלך ויאמר חיה־הוה אשר־פרה את־נפשי מכ־צרה:
 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי־שלמה בנה וימלך
 אחרי והוא יושב עלי־כסאי תהרני כי כן אעשה היום הזה: ותקד בתי־
 שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יהי אדני המלך דוד לעלם:

הפטרת תולדות

בתי עשר במלאכי סימן א'.

כִּי־הָיָה דבר־יהוה אלי־ישראל ביד מלאכי: אהבתי את־בא אִמִּי ויהוה
 ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו לעֶקֶב גאס־יהוה ואהב
 את־יֶעֱקֹב: ואת־עשו גאסתי ואשים את־יהריו עֶקְבָּה ואת־נחלתו
 לתנות מדבר: כי־תאמר אדום רשעו ונשוב ונבנה הרבות כה אמר
 יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרס וקראו להם גבול רשעה והעם
 אשר־נעם יהוה ער־עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה
 מעל לגבול ישראל: בן יכבד אב ועבד אדניו ואס־אב אני אִתָּה כבודי
 ואס־אדונים אני אִתָּה מוראי אִמִּי ויהוה צבאות לכם המהנים ביום שמי

ומדוע מלך אדניהו: הנה עודך מדברת שם עסיי־המלך ואני אבוא
 אחריו ומלאהי את־דבריו: ותבא בתי־שבע אל־המלך החדרה והמלך
 זקן כאר ואבישג השונמית משרת את־המלך: ותקד בתי־שבע ותשתחו
 למלך ויאמר המלך מה־לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
 לאמתך כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב עלי־כסאי: ועתה הנה
 אדניהו מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא־וצאן לרב
 ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליאב ער הצבא ולשלמה עבדך
 לא קרא: ואתה אדני המלך עיני כלי־ישראל עליך להגיד להם מי ישב
 על־כסא אדני־המלך אחריו: והיה כשכב אדני־המלך עסיאבתיו והייתי
 אני ובני שלמה הטאים: והנה עודנה מדברת עסיי־המלך ונתן הנביא
 בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
 למלך על־אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך
 ומרי וזהו ישב עלי־כסאי: כי ירד היום ויזבח שור ומריא־וצאן לרב
 ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתיים
 לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ולי אני־עבדך ולצדק הכהן ולבניהו
 בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך נהיה הדבר
 הזה ולא הודעת את־עבדך מי ישב עלי־כסא אדני־המלך אחריו: ויען
 המלך דוד ויאמר קראו־לי לבתי־שבע ותבא לפני המלך ותקד לפני
 המלך: וישבע המלך ויאמר חייהוה אשר־פרה את־נפשי מכל־יצרה:
 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי־שלמה בנך ימלך
 אחרי והוא ישב עלי־כסאי תהתי כי כן אעשה היום הזה: ותקד בתי־
 שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם:

הפטרת תולדות

בתרי עשר במלאכי סימן א'.

מעי: דברי־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם אנכי יהוה
 ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו ליעקב נאסיהוה ואהב
 את־יעקב: ואת־עשו שנאתי ואשים את־יהוה שממה ואת־נחלתו
 לתנות מדבר: כי־האמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר
 יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרום וקראו להם גבול רשעה והעם
 אשר־יועם יהוה עד־עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה
 מעל לגבול ישראל: בן יכבד אב ועבד אדניו ואסיאב אני איה כבודי
 ואסיאדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזוי שמי

הפטרות תולדות

ואמרתם במה בוינו את־שכך: מנישים על־מזבחי לחם מנאל ואמרתם במה גאלנוה באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכיתנישון עור לזבה אין לע וכי תנישו פסח וחלה אין רע הקריבהו זא לפחתה הירצה או הישא פניה אמר יהוה צבאות: ועתה חלונא פניאל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: מי גס־בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין־לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־אֶרצה מידכם: כי כמורה־שמש ועד־מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מנש לשמי ומנחה טהורה פי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מנאל הוא וניבו נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת־הפסח ואת־החולה והבאתם את־המנחה האֶרצה אותה מידכם אמר יהוה: וארור נזכל ויש בעדרו זכר ונודר וזובה כשחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים: ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־הכזרה וארותי את־ברכותיכם וגם ארותיה פי אינכם שמים על־לב רגני גער לכם את־הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות: בריתי היתה אלו רחיים ורשלים ואתגם־לו כורא וייראני ומפני שמי נתת הוא: תורת אכת היתה בפיהו ועולה לא־נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן ישקרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא:

הפטרות ויצא

נק' ספ'ד ורוב אשכנז מפניוים נפ' ויצא, ויכרה יעקב, שנכחך ואין אומרים כלל ועמי תלואים.

בחרי עשר כרושע סימן י"א.

ועמי תלואים למשובתי ואלי־על יקראו יהוה לא ירומם: איה אתנה אפרים אמנה ישראל איה אתנה כמדנה אשיכה כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה הרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא־איש בקרבה קדוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה ילכו כארית ישאג כי־הוא ישאג ויהרדו בנים מים: יהרדו כצפור כמצרים וכינה כארץ אשור והושבתים על־בתיהם נאם־יהוה: סבבני כחש

הפטרת תולדות

ואמרתם במה בזינו את־שם־ך : מגישים עלי־מזבחי להם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא : וכיה־גישון עור לזבח אין רע וכי תגיש פֶּסֶח וחלה אין רע הקריבהו נא לפה־ך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות : ועתה הלוי־נא פניאל ויתגני מידכם היתה זאת הישא ככם פנים אמר יהוה צבאות : מי גס־בנם ויסגר דלתים ולא־יתאירו מזבחי חנם איך־לי הפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם : כי כמזבח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מִגֵּשׁ לשמי ומנחה מְהוּרָה כִּי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות : ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו : ואמרתם הנה מתלאה והפתתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת־הפכת ואת־החולה והבאתם את־המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה : וארור נוכל ויש בעדרו זכר וגודר וזוֹבַח כִּשְׁחַת לאדני כי מֶלֶךְ גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים : ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים : אס־לא תשמעו ואס־לא תשימו עֲלֵי־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה וארותי את־ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים עֲלֵי־לב : הגני גער לכם את־הזרע וזריתי פרש עֲלֵי־פניכם פרש הגיכם וגשא אתכם אליו : וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת לדיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות : בריתי | היתה אתו דחיים והשלום ואתננס לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא : תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא־ימצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון : כי שפתי כהן ישכרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מֶלֶךְ יהוה צבאות הוא :

הפטרת ויצא

נֶקֶץ פֶּסֶד ורוב אשכנז מפטורים נס' ויצא, ויברח יעקב, מנכמון ולין לומנים כלל ועמי תלואים .

בחרי נשר, בהושע סימן י"א.

ועמי תלואים למשובתי ואל־על יקראוהו יחד לא ירוכם : איך אתנך אפרים אמנגך ישראל איך אתנך באדמה אשיכך בצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי : לא אעשה הרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא־איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר : אחרי יהוה ילכו באריה ישאג כִּי־הוא ישאג ויהרדו בנים מים : יהרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים עֲלֵי־בתיהם נאס־יהוה : סבבני בכחש

אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רר עמאל ועמ־קדשים נאמן :
אפרים רעה רוח ורדף קדים כל־היום כזב ושד ירבה וברית עמ־אשור
יכרתו ושמן למצרים יוכל : וריב ליהוה עמ־יהודה ולפקד עליהם
בדרךיו כמעלליו ישיב לו : בבטן עקב את־אחיו ובאונן שרה את־אלהים :
וישד אל־מלאך ויכל בכה ויתחנן־לו בית־אל ומצאנו ושם ידבר עמנו : ויהוה
אלהי הצבאות יהוה זכרו : ואתה באלהיה תשוב חסד ומשפט שמר
ומנה אל־אלהיה תמיד : כנען בידו מאוני מרמה לעשק אהב : ויאמר
אפרים אף עשרתי מצאתי און לי כל־יגיעי לא ימצא־לי עון אשר־חטא :
ואנכי יהוה אלהיה כארץ מצרים עד אושיבה באהלים כימי סועד :
ודברתי על־הנביאים ואנכי חזון הרבתי וביד הנביאים ארמה : אסד
גלעד און אף־ישוא היו בגלגל שורים וברו גם כנפחותם בגלים על
תלמי שרי :

הפטרת וישלח

כאן מהחילים האשכנזים כפסרת וישלח אלל נק"ק פדר"מ ודוד אשכנזי מפטירים כפ'
וישלח חזון עובדיה דוקמן

בחרי עשר , נהושע סימן י"ו .

ויברח יעקב שרה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר : ובנביא
העלה יהוה את־ישראל ממצרים ובנביא נשמר : הבעים אפרים
המרורים ודמיו עליו יפוש והרפתו ישיב לו ארגיו : כדבר אפרים רתת
נשא הוא בישראל ויאשם בכעל וימח : ועתה יוספו לחטא ויעשו להם
כסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים
זכתי אדם גלים ישקון : לכן יהיו כענו־פקד וכטל משקים הלך כמץ
יסער מגדן וכעשן מארבה : ואנכי יהוה אלהיה כארץ מצרים ואלהים
וזלתי לא תדע ומושיע אין בלתי : אני ידעתיך במדבר בארץ תדאבות :
כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם עליכן שכחוני : ואהי להם כמו־שחל
כנמר על־דרך אשור : אפגשם כדב שכול ואקרע סנור לבם ואכלם שם
כלביא חית השרה תבקעם : שחתך ישראל בירכי בעורף : אתי מלכה
אפוא ויושיעה בכל־עריה ושפטיה אשר אכרת תנה־לי מלך ושקים :
אתולף מלך באפי ואקח בעברתי : צרור עון אפרים צפונה חטאתה :
חבלי יולדה יבאו לו הוא־בן רא חכם פידע לא־יעמד במשבר בנים :
מיד שאול אפדם כמות אגאלם אהי דבריה מות אהי קטבה שאול נחם
יסתר מעיני : כי הוא בין אהים ופקיא יבוא קדים רוח יהוה כמדבר עלה

אפרים ובמרכה בית ישראל ויהודה עד רד עסיאל ועסיקדשים נאמן :
 אפרים רעה רוח ודרך קדים כל־היום כזב ושד ירבה וברית עסיאשור
 יכרתו ושמן למצרים יובל : וריב ליהוה עסי־יהודה ולפקד עלי־יעקב
 כדרכיו כבעל־לוי ישיב לו : בבטן עקב את־אחיו ובאונו שרה את־אלהים :
 ויִשָּׂר אל־מלאך ויכל בכה ויתחנן־לו בית־אל ומצאנו ישם ידבר עמנו : ויהוה
 אלהי הצבאות יהוה זכרו : ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
 וקוה אל־אלהיך תמיד : כנען בירו מאוני כרמה לעשק אהב : ויאמר
 אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כלי־גיועי לא ימצא־לי עון אשר־חטא :
 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד :
 ודברתי עלי־הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים ארמה : אם־
 נלעד און אֶי־שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם בגלים על
 הלמי שרי :

הפטרת וישלח

כאן מנהלים האשכנזים בפטרת וישלח, אלל נק' פפר"מ וחזק אשכנזי פסערים נפ'
 וישלח, חזון עובדיה' דלקמן.

בתרי עשר, בהושע סימן י"ב.

ויִזְכְּרָה יַעֲקֹב עֲרֵה אֶרֶם ויעבר ישראל באשה ובאשה שמר : ובנביא
 הערה יהוה את־ישראל כמצרים ובנביא נשמר : הכנים אפרים
 הנזורים ודמיו עליו יטוש והרפתו ישיב לו אדניו : כדבר אפרים רתת
 נשא הוא בִּי־יִשְׂרָאֵל ויאָסֵם בבעל וַיִּמָּת : ועתה יוספו לחטא ויעשׂוּ, הם
 כסכה כסכפם כתבונם מעשה חרשים כלה להם הם אמרים
 זבחי ארם עגלים ישקון : לכן יהיו בענן־בקר וכטל משכים הלך כמץ
 יסעד מנרן וכעשן מארבה : ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים
 זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי : אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות :
 כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם עליכן שכחוני : ואני אהם במדשחל
 כנמר על־דרך אשור : אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם
 כלביא חית השרה תבקעם : שהתך ישראל כיבי בעורך : אחי מלכך
 אפוא ויושיעך בכל־עריך ושפטִיך אשר אמרת תנהילי מלך ושרים :
 אהי־לך מלך באפי ואקח בעברתי : צרור עון אפרים צפונה חטאתו :
 חבלי יולדה יבאו לו הוא־בן לא חכם כי־עת לא־יעמד במשבר בנים :
 מיר שאול אפרם ממות אגאלם אחי דבר־ך מות אחי קטבך שאול נחם
 יסתר מעיני : כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה כמדבר עדה

ויבזש בקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כלי חמדה: האשם שמרון כי כרתה באלהיה בחרב יפלו עליהם ירששו והריותיו יבקעו: שובה ישראל עד יהיה אלהיה כי בשלח בעונה: קחו עמכם דברים ושובו אליהם אמרו אליו בליתשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: אשור לא יושענו עלינום לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידנו אשריך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי טוב אפי ממו: אהיה כמל לישראל יפרח בשושנה ויהי שרשיו כלבנון: ילכו ונקולתיו ויהי כזית הודו ויהי לו כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן וזכרו בנין לבנון: אפרים מהלי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כבדוש רענן ממני פרוה נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון ויהם כי ישלים דרכי יהיה וצדקים ילכו בם וישעים יבשלו בם:

הפטרת וישלח

בתרי עשר, בעבריה סימן א'.

חזון עבדיך בדיאמר אדני יהיה לאדום שמענה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: הנה קמן נתתיה בגוים בזוי אתה מאד: וזון לבך השיאה שכני בחגויסלע מרום שבתו אמר בלבבו מי יורדני ארץ: אם תגביה כנשר ואסיבין בוכבים שים קנה כשם אויריה נאם יהוה: אסיבנכים באו לה אסישודרי לילה איה גדמיתה הלוא יגנבו דים אסיבצרים באו לה הלוא ישאירו עללות: איה נחפשו עשו גבעו מצפני: עדיהנכול שלהיה כל אנשי בריתה השיאה יכלו לה אנשי שלמה לחמה ישימו מזור תחתיה אין תבונה בו: הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים כאדום ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריה תימן למען וכתאיש מהר עשו מקטל: מהמם אחיה ועקב תכסה בושם ונכרת לעולם: ביום עתה כנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערן ועליושולם ידו גורל גסיאתה כאחד מהם: ואליתרא ביום אחיה ביום נכרו ואליתשמח לבני יהודה ביום אברם ואליתגדל פיה ביום צרה: אליתבוא בשערעמי ביום אידם אליתרא גסיאתה ברעתו ביום אידו ואליתשלחנה בחילו ביום אידו: ואליתעמד עליה הפרק להכרית אתפליטיו ואליתסגר שרדיו ביום צרה: כיקרוב יום יהיה עליכליהנוים כאשר עשית יעשה לה גמלה ישוב בראשה: כי כאשר שתיתם עליה קדשי ישתו כליהנוים תמיר ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובהר ציון תהיה פליטה ותהיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם:

הפטרת וישלח

ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כד־כלי חמדה: תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירמשו והריותיו יבקעו: שוכה ישראל עד יהיה אלהיך כי כשלת בעוניך: קחו עמכם דברים ושובו אליהוה אמרו אליו כל־השא עין וקח־טוב ונשלמה פרים שפתינו: אשורן לא יושיענו על־יָסוס לא נרכב ולא־נאמר עוד אלהינו למעשה ירינו אשר־בך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: ילכו יזנקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון: ישובו ישובי בצלו יחיו דגן ויפרחו כנפן זכרו כיין לבנון: אפרים מהדלי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון יידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו במ ופשעים יבשלו במ:

הפטרת וישלח

בתי עשר, בעבריה סימן א'.

חזון עבריה כה־אמר אדני יהוה לארדם שמועה שמענו מאת יהוה ו: בניים שלח קוטו ונקומה עליה למלחמה: הנה קטן נתתיך בנויב בזוי אתה מאד: ודון לבך השיאך שבני בהגוי־סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורידני ארץ: אם תגביה כנשר ואס־בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה: אס־נגבים באו לך אס־שודדי לילה אי־נרמיתה הלוא יגנבו דים: אס־בצרים באו לך הלוא ישאירו עקדות: איך נחפשו עשו נבעו מצפנו: עדי־הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישיכו מזור תחתך אין תבונה בו: הלוא ביום ההוא נאס־יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריך תימן למען יכרת־איש מהר עשו מקמל: מחמס אחיך יעקב תכסך בושנה ונכרת לעולם: ביום סמךך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו־שערו ועל־ירושלם ידו גורל גס־אתה כאחד מהם: ואל־תרא ביום־אחריך ביום נכרו ואל־תשמח לבני יהודה ביום אברם ואל־תגדל פיך ביום צרה: אל־תבוא בשער־עמי ביום אידם אל־תרא גס־אתה ברעתו ביום אידו ואל־תשלחנה בחילו ביום אידו: ואל־תעמד על־י־הפרק להכרית את־פליטיו ואל־תסגר שרדיו ביום צרה: ב־יקרוב יוס־י יהוה על־כל־הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך: כי כאשר שתיתם עליהם כרשי ישתו כל־הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם:

והיה בית יעקב אש בית יוסף להבה ובית עשו ללש ודלקו בהם
נאכלום ולא יתיה שריר לבית עשו כי יהיה דבר : וירשו הנגב את־הר
עשו והשפלה את־פלשתים וירשו את־שרה אפרים ואת שרה שמרון
ובנימן את־הגלעד : וגרת תחלה לה לבני ישראל אשר־בנענים עד־צרפת
וגרת ירושלים אשר כספרד ירשו את ערי הנגב : וערו מושעים בְּהַר צִיּוֹן
לשפט את־הר עשו והיתה ליהודה המלוכה :

הפטרת וישב

ואם חל בו שבת ראשון החנוכה משמרים, רני ישמחי' כחזון יקמן.

כתרי עשר כעמים סימן כ'.

כה אמר יהוה על־שלישה פשעי : על ועל־ארבעה לא אשיבנו עלי־
סכרם כפספ צדיק ואביון בעבור נעלים : השאפים על־עפר־ארץ
בראש רלים ודרה ענוים וטו ואיש ואביו ילכו אליהנערה למען חלל את־
שם קדשי : ועל־בגדים הבלים וטו אצל כל־מזבח ויון ענושים ישתו בית
אלהיהם : ואנכי השמדתי את־האטרי מפניהם אשר כנבה ארוים נבהו
וחסן הוא כאלונים ואשמיר פרוי ממעל ושרשיו מתחת : ואנכי העזיתי
אתכם מארץ מצרים ואולף אתכם במדבר ארבעים שנה ורשתי את־
ארץ האמרי : ואקים מבניכם לגביאים ומבחריהם לנוזים האף אינזואת
בני ישראל נאסיהוה : ותשקו אר־הנזרים גון ועל־הנביאים צותם לאמר
לא הנגבאו : הנה אנכי מעיק תחתיהם כאשר העיק העולה המלאה לה
עביר : ואבד מנוס מקל וחזק לא־יאמץ כחו וגבור לא־ימלט נפשו : ותפש
הקשת לא יעמר וקל בגליו לא ימלט ורכב הסוס לא מלט נפשו :
ואמין לבו בגבורים ערים גוים ביום־ההוא נאסיהוה : שבעו את־הדבר
הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על בל־המשפחה אשר העזיתי
מארץ מצרים לאמר : רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על־יכן
אפקד עליכם את כל־עונותיהם : הילכו שנים יתרו בלתי אס־נערו :
הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפיר קולו מכענתו בלתי אס־יבד :
התפל צפור על־פת הארץ ומגש אין לה הַגְעֵל־הַפָּה מִן־הָאֲדָמָה וְהַכּוֹד
לא ילכוד : אס־יתקע שופר בעיר וגם לא יתדרו אס־תזוה רעה בעיר
ויהוה לא עשה : כי לא עשה אדני יהוה דבר כי אס־נזה מדוי אר־
עבריו הנביאים : אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא יגבא :

הפטרת מקץ

ואם הוא שבת ראשון של חנוכה, רני ושמחי' תמלא ככסופים בהעלותך. ואם הוא שבת שני

הפמרת ויעלח

ז

והיה בית־יעקב איש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא־יהיה שריר לבית עשו כי יהוה דבר: וירשו הנגב את־הר עשו והשפלה את־פלשתים וירשו את־שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את־הגלעד: וגלת החל־הזה לבני ישראל אשר־כנענים עד־צרפת וגלת ירושם אשר בספרד וירשו את ערי הנגב: ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את־הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

הפמרת וישב

ואם הל' זו שבת ראשון דהנוכה מפטורים, רני ושמי' ככתוב לקמן.

בתרי עשר, בעמס סימן ב'.

כה אמר יהוה על־שלשה פשעי ישראל ועל־ארבעה לא אשיבנו עלי־מכרם בכסף צדק ואביון בעבור נעלים: יושאפים על־עפר־ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל־הנערה למען חלל את־שם קדשי: ועל־בגדים חבלים יטו אצל כל־מזבח ויוין ענושים ישתו בית אלהיהם: ואנכי השמדתי את־האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פרוי ממעל ושרשיו כתחת: ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את־ארץ האמרי: ואקים מבניכם לגביאים ומבחוריהם לגזרים האף אינ־זאת בני ישראל נזם־יהוה: ותשקו אר־הנזרים יין ועל־הנביאים צויתם לאמר לא הנבאו: הנה: נבי מעיק תחתיהם כאשר העיק העגלה המלאה לה עמיר: ואבד כנוס מקל וחזק לא־יאמץ כחו וגבור לא־ימלט נפשו: ותפש הקשת לא יעמר וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו. ואמץ לבו בנבירים ערום ינוס כיום־ההוא נאסיהוה: עמיעו את־הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כלי־המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על־יכן אפקד עליכם את כל־עונותיהם: הילכו שנים יחדו בלתי אסינועו: הישאג אריה ביער וטרף אין לו היהן כפיר קולו שמענתו בלתי אסילכד: התפל צפור על־פח הארץ ומיקש אין לה היעלה־פח כן־האדמה ולכוד לא ילכוד: אסייתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אסייתהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אסי־גלה סודו אלי־עבדיו הנביאים: אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא:

הפמרת מקץ

ואם הוא שבת ראשון של הנוכה „רני ושמי“ הנמצא בספרות בהעלותך. ואם הוא שבת שני
1

דהנוכה משעירים, ויעש חירום' ממאז נספצורם ויקהל ואשילו לם כוא ר"ה או מתר חדש.

במלכים א' סימן נ'.

ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארץ ברית יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש מיתה לכרעבדיו: אז תבאנה שתים נשים ונות אליהם ויתעמדה לפניו: ותאמר האשה האחת בי ארני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית וולתי שתים--אנחנו בבית: וימת בן--האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ותקם בתוך הלילה ותקח את--בני מאצלי ואמתה ושנה ותשכיבהו בחיקה ואת--בנה המת השכיבה בחיקי: ואקם בבקר להיגיק את--בני והנה--מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא--היה בני אשר ילדתי: ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנה המת וזאת אמרת לא כי בנה המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך זאת אמרת זה--בני החי ובנה המת וזאת אמרת לא כי בנה המת ובני החי: ויאמר המלך קח לי חרב ויביאו החרב לפני המלך: ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את--החצי לאחת ואת--החצי לאחת: ותאמר האשה אשר--בנה--החי אליה--מלך כי--נכמרו רחמי עלי--בנה ותאמר בני ארני תנו--ללה את--הילד החי והמת אליה--תמיתהו וזאת אמרת גס--לי גס--לך לא יהיה גזרו: ויען המלך ויאמר תנו--ללה את--הילד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: וישמעו כל--ישראל את--המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי--חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט: ויהי המעשה שלמה מלך על--ישראל:

הפטרות ויגש

ביחזקאל סימן ל"ז.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן--אדם קח--לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו וקנה עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל--בית ישראל חברו: וקרב אתם אחד אל--אחד לה לעץ אחד והיו לאהבים ביניהם: וכאשר יאמרו אליה בני עמה לאמר הלו--אתגיד לנו מה--אלה לך: דבר אליהם כה--אמר ארני יהוה הנה אני לקח את--עץ יוסף אשר ביד--אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את--עץ יהודה ועשותם לעץ אחד והיו אחד בידי: והיו העצים אשר תכתוב עליהם

* חבריו ק' * חבריו ק' * חבריו ק'

הפטרת מקץ

דהגובה מנצחיים, ויעש חירום" תמנא נסעצורת ויקהל ואזילו חס כוא ר"ח לו מהר חדש.

במלכים א' סימן ג'.

ויקץ שלמה והנה חלום ייבוא ירושלם ויעמר | לפני | ארון בריתיהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה וכלי־עבדיו: אז תבאנה שתיים נשים זנות אליהמלך ותעמדנה לפניו: ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: ויהי ביחם השלישי ללדתי ותלד גסיהאשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים־אנחנו בבית: וימת בן־האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: יתקם בתוך הלילה ותקח את־בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת־בנה המת השכיבה בחיקי: ואקם בבקר להיניק את־בני והנהימתי ואתבונן אליו בבקר והנה לוגיהיה בני אשר ילדתי: ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך זאת אמרת והבני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: ויאמר המלך קחי לי חרב ויביאו החרב לפני המלך: ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את־החצי לאחת ואת־החצי לאחת: ותאמר האשה אשר־בנהיהחיי אליהמלך כי־נכמרו רחמיה עלי־בנה ותאמר | בי אדני תגזילה את־הילוד החי והמת אלי־תמיתהו וזאת אמרת גס־לי גס־לך לא יהיה גזרו: ויען המלך ויאמר תגזילה את־הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: וישמעו כלי־ישראל את־המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי־תכמת אלהים בקרבן לעשות משפט: והיו המלך שלמה

מלך על־כל־ישראל:

הפטרת ויגש

ביחזקאל סימן ל"ו.

ויקץ דברייהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם קח־לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקה עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל־בית ישראל חברו: וקרב אתם אחד אֶל־אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: וכאשר יאמרו אליך בני סמך לאמר הלוא־יתגיד לנו מה־אלה לך: דבר אליהם כה־יאמר אדני יהוה הנה אני לקח את־עץ יוסף אשר ביד־אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד: והיו העצים אשר הכתב

עליהם

חבריו ק' חבריו ק' חבריו ק'

עליהם בדרך לעניהם: ודבר אליהם כהאמר אדני יהוה הנה אני לקחתי את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו־שם וקבצתי אתם מסביב והקבאתי אותם אל־אדמתם: ועשיתי אִלִּים לנו אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה־עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר הטמאו בהם וטהרתי אותם והיו־יְיָ לֵעָם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דור מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטן ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם: וישבו על־הארץ אשר נתתי לעבדי לעֶשֶׂב אשר ישכורֶבֶה אבותיכם וישבו עליה הבה ובני־הם ובני בניהם עדי־עולם ודור עבדי נשיא להם לעולם: וברתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה איתם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם: והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו־יְיָ לֵעָם: וידעו הגוים כי אני יהוה כבדש את־ישראל בחיות מקדשי בתוכם לעולם:

הפטרת ויהי

במלכים א' סימן כ'.

ויקרבו ימ־ידוד למות ויצו את־שלמה בנו לאמר: אנכי הלך בדרך בלי הארץ וחקקתי והיית לאיש: ושכרת את־משכרת ויהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשפיל את כל־אשר תעשה ואת כל־אשר תפנה שם: למען יָדִים יהוה את־ידכיו אשר דבר עֲלֵי לאמר אִם־יושמוּ בְנֵיהָ אֶת־דרכם ללכת לפני באמת בכל־לִבָּבם ובכל־נַפְשָׁם לאמר לא־יִכָּרֵת לָהּ איש מעל פסא ישראל: וגם אתה יִדְעַת אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂה לִי ויָאֵב בְּיָד צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׂרֵי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לֵאבֹנֹר בֶּן־נֹר וְלַעֲמָשָׂא בֶן־יֹתָם וַיַּהֲרֹגֵם וַיַּשֶּׁם דְּמִי־מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם וַיִּתֵּן דְּמִי־מִלְחָמָה בַּחֲגֹרֹתָ אֲשֶׁר בְּמַתְּנוֹי וּבִנְעֻלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו: ועשית כחכמתה ולא־תִירֹד שׂוֹכְתוֹ בְּשָׁלֹם שְׂאֹל: ולבני ברולי הנלעדי תעשה־חסד והיו באכלי שְׂחָנָה כִּי־בֹן קָרְבוֹ אֵלַי בְּבִרְחִי מִפְּנֵי אֲבִי־שָׁלוֹם אֲחִיהָ: והנה עִמָּךְ שְׁמֵעִי בֶן־נֹרָא בֶן־הַיְמִינִי מִבְּהָרִים והוא קָלְלֵנִי קָלְלָה נִמְרָצַת בַּיּוֹם לִבְתִּי מִהַגִּים והוא־יִרְדֹּד לִקְרָאתִי הִירְדֵּן וְאֶשְׁבַּע לוֹ בַּיהוָה לֵאמֹר אִם־אֶמְּיָתָה בְּהָרֵב: ועתה אל־תִּנְקְהוּ כִּי איש חכם אֵתָּה ויִדְעַת אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־יְשִׁיבֹתוֹ בְּדָם שְׂאֹל: וישָׁכֵב דָּוִד עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד: וְהַיּוֹם אֲשֶׁר מֶלֶךְ דָּוִד

הפִּמְרֶת ויגֵשׁ

ח

עליהם בידך לעיניהם: ודבר אליהם כהאמר אדני יהוה הנה אני לקח את־בני ישראל מבין הגוים אשר הלכתי־עםם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל־אדמתם: ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה־עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והי־ילי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותה: וישבו על־הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישב־בה אבותיכם וישבו עליה הנה ובניהם ובני בניהם עד־עולם ודוד עבדי נשוי להם לעולם: ונתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם: והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהי־ילי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה כקדש את־ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם:

הפִּמְרֶת ויהי

במלכים א' סימן ב'.

ויקרבו ימ־ידוד למית ויצו את־שלמה בנו לאמר: אנכי הלך בדרך בל־הארץ וחוקת והיית לאיש: ושמרת את־משמרת | יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל־אשר תעשה ואת כל־אשר תפנה שם: למען יקום יהוה את־ידכיו אשר דבר עלי לאמר אם־ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני באמת בכל־לבבם ובכל־גפשם לאמר לא־יכרת לך איש מעל כסא ישראל: וגם אתה ידעת את אשר־עשה לי יואב בן־צרויה אשר עשה לשני־שרי צבאות ישראל לאבנר בן־נר ולעמשא בן־יתר ויהרגם וישם דמ־שלמה בשלם ויתן דמ־שלמה בחגרתו אשר בסתניו ובנעלו אשר ברגליו: ועשית כחכמתך ולא־יתירד שיבתו בשלם שאלו־ולבני ברולי הגלעדי תעשה־חסד והיו באכלי שלחנך כי־כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: והנה עמך ישמעי בוזגא בן־הימיני מבהרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מתנים והוא־יירד לקראתי הדרך ואשבע לו ביהוה לאמר אס־אמיתך בחרב: ועתה אל־תנקחו כי איש חכם אנה וידעת את אשר תעשה־לו והורדת את־ישיבתו בדם שאלו: וישכב דוד עס־אבתיו ויקבר בעיר דוד: והימים אשר מלך דוד

על־ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שנים ושלש שנים: ושלמה ישב על־כסא דוד אביו ותכן מלכותו כדור:

הפטרת שמות

דסנהנ הספרדים.

בירמיה סימן א'.

דברי ירמיהו בן־חלקיהו מן־הכהנים אשר בעתות בארץ בנימן: אשר
היה דברי־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה בשש־
עשרה שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה עד־יתם
עשר־עשרה שנה לצדקיהו בן־יאשיהו מלך יהודה עד־גלות ירושלם
בחדש החמישי: ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: בטום אצורה בבטן
ידעתיה ובטום תצא מרחם הקדשתיה נביא לנזים נתיק: ואמר אלה
אדני יהוה הגה לא־ירעת דבר בי־נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אִת־
תאמר נער אנכי כִּי על־כָּל־אשר אשלחה תלך ואת כָּל־אשר אצוה
תדבר: אִל־תִּירָא מפניהם כִּי־אתה אני להצלה נאס־יהוה: וישלח יהוה
אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי ויאמר יהוה אלי הגה נתתי דברי בפיך: ראה
הפקדתיה היום הזה עלי־הנזים ועל־הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאבד
ולהרוס לבנות ולנטוע: ויהי דברי־יהוה אלי לאמר כִּה־אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כִּי־שקד
אני על־דברי לעשות: ויהי דברי־יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה
ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר יהוה אלי מצפון
תפתח הרעה על כל־יִשְׁבֵי הארץ: כִּי הִנְנִי קרא לכל־משפחות ממלכות
צפונה נאס־יהוה וקאו ונתנו איש כסאו פתח וְשַׁעֲרֵי ירושלם ועל כל־
חומתיה סביב ועל כל־עֲרֵי יהודה: ודברתי משפטי איתם על כל־רעתם
אשר עֲזֹבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לאלהים אחרים וַיִּשְׁתַּחֲווּ למַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם: ואתה
תאזור מִתְּנִיָּה וקמת ודברת אליהם את כָּל־אשר אנכי אצוה אִל־תחת
מפניהם פִּן־אֲחַתְּהָ לפניהם: ואני הגה נתתיה היום לעיר מכָּזָר ולעכוז
פרזל ולחמזות נהשת על־כל־הארץ למלכי יהודה לשִׁבְיָהּ לכהניה וְיָעַם
הארץ: ונלחמו אליה ולא־יִכְלוּ לָהּ כִּי־אתה אני נאס־יהוה להצילה:
ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: הִלֵּךְ וקראת באזני ירושלם לאמר כֹּה אָמַר
יהוה זכרתי לך הסד נעוריה אהבת כלולתיה לכתך אחרי במדבר בארץ
לא ורעה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כִּלְי־אֲבָקֶיךָ וְאֲשָׁמוֹ רָעָה
תבא אליהם נאס־יהוה:

על־ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלושים ושלש שנים: ושלמה ישב על־כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד:

הפטרת שמות

כסנהג הספרדים.

בירמיה סימן א'.

דברי ירמיהו בן־חלקיהו מן־הכהנים אשר בעצמות בארץ בנימן: אשר
היה דבר־יהוה אליו בימי יואשיהו בן־אמון מלך יהודה בשלש־
עשרה שנה למלו: ויהי בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה ער־יָתָם
עשתי־עשרה שנה לצדקיהו בן־יאשיהו מלך יהודה ער־גלות ירושלם
בהדש החמישי: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: במרם אצורך בבטן
ידעת־ך ובמרָם תצא מרחם הקדשת־ך נביא לגוים נתת־ך: ואמר אהה
אדני יהוה הנה לא־יִדְעֶתִי דבר כִּי־נָעַר אֲנִי: ויאמר יהוה אלי אֲלֵי־
תֹאמַר נַעַר אֲנִי כִי עַל־כִּלְיָאֲשֶׁר אֶשְׁלַח תֵּלַךְ וְאֵת כִּלְיָאֲשֶׁר אֲצֹר
תִּדְבֹר: אֶל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אַתָּךְ אֲנִי לְהַצִּיל נֹאמְרָהוּ: וישלח יהוה
אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: ראה
הִפְקַדְתִּיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לְנִתּוּשׁ וּלְנִתּוּץ וּלְהֶאֱבִיר
וּלְהָרוֹם לִבְנוֹת וּלְנָטוּעַ: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר כֹּה־אָתָּה רֹאֵה יִרְמְיָהוּ
וְאֹמַר מִקֵּל שֶׁקֶד אֲנִי רֹאֵה: ויאמר יהוה אלי הִטַּבְתָּ לְרֹאֹת כִּי־שֶׁקֶד
אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשׂוֹ: ויהי דבר־יהוה | אלי שְׁנִית לֵאמֹר מֶה אָתָּה רֹאֵה
וְאֹמַר סִיר נִפּוֹחַ אֲנִי רֹאֵה וּפְנֵי כִפְנֵי צְפוּנָה: ויאמר יהוה אלי מִצָּפוֹן
תִּפְתַּח הָרֶעָה עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: כִּי | הֲנִנִי קָרָא לְכָל־מִשְׁפָּחוֹת מַמְלָכוֹת
צְפוּנָה נֹאמְרָהוּ וּבָאוּ וְנָתַנוּ אִישׁ כִּכָּאוֹ פֶּתַח | שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־
חֹמְתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה: ודברתי משפטי אֹתָם עַל כִּלְיָרְעָתָם
אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּקְמְרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִמַּעֲשֵׂי יָדֵיהֶם: ואתה
תֹּאזְזֹר מִתֵּנִיךְ וּקְמַת וּדְבַרְתָּ אֵלֵיהֶם אֵת כִּלְיָאֲשֶׁר אֲנִי אֲצֹר אֶל־תַּחַת
מִפְּנֵיהֶם פְּנִיאֲחֲתֶךְ לִפְנֵיהֶם: וְאֲנִי הֵנָּה נִתְּתִיךְ הַיּוֹם לְעִיר מִבְּצָר וּלְעַמּוּד
בְּרוֹזל וּלְחִמּוֹת נִחֶשֶׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ לְכַהֲנֶיהָ וְלָעָם
הָאָרֶץ: וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי־אַתָּךְ אֲנִי נֹאמְרָהוּ לְהַצִּילךָ: .
ויהי דבר־יהוה אלי לֵאמֹר: הֵלֶךְ וּקְרֹאת בְּאֲזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבְתָּ כָּל־לִילְתֶיךָ לְכַת־ אַחֲרֵי בְמַדְבַּר בָּאָרֶץ
לֹא זָרָעָה: קִדַּשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה קִאֲשִׁית תְּבוֹאָתָה כִּלְיָאֲכִלֹּי יֹאשְׁמוּ רַעָה

תבא אליהם נאמ־יהוה

בישועה סימן כ"ו .

הַבָּאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲלֶב וַיֵּצֵא וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְּנֵי־תֵבֶל תְּנוּכָה: הַכְּמִכָּת
מִכְּהוּ הַכְּהוּ אִם־כְּהֶגֶג הֶגְנוּ הָרֶג: בְּסֹאסָאָה בְּשִׁלְחָה תְּרִיבָנָה
הָנָה בְּרוּחַ הַקֹּשֶׁה בְּיוֹם קָדִים: לָכֵן בּוֹאֵת יִכְפֹּר עוֹזֵי־עֶקֶב וְזֶה כִּלְפָרִי
הַסֵּר הַטָּאֹת בְּשׁוּמוֹ | כְּלִיאֲבִנִי כִזְבָּה כִּאֲבִינִי כִנְפָצוֹת לֹא־יִקְמוּ אֲשֶׁרִים
וְחִמְנִים: כִּי עִיר בְּצוּרָה בְּדֹר נֹחַ מִשְׁלַח וְנִעֻב כְּמִדְבָּר שֶׁם יִרְעָה עֵגֶל
וְשֶׁם יִרְבֵּץ וְכֹלָה כְּעַפְיָה: בִּיבֹשׁ קִצִּירָה תִּשְׁכַּרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מֵאִירוֹת
אוֹתָהּ כִּי לֹא עִם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יִרְחֻמְנוּ עוֹשֶׂהוּ וַיִּצְרוּ לֹא יִהְיֶנוּ:
וְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא יִחַבֵּט יְהוָה מִשְׁבֶּלֶת הַהָר עַד־נֶחֱל מִצְרַיִם וְאַתֶּם הַלֵּקְמוּ
לְאַחַד אַחַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְהִיָּה | בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וְכֹאֹ
הַאֲבָדִים בְּאַרְץ אֲשׁוּר וְהַנְּחָחִים בְּאַרְץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם: הוּי עֲטַרְת גְּאוֹת שִׁכְרִי אֲפָרִים וַיֵּצֵא נָבֵל צְבִי תִפְאֶרְתּוֹ אֲשֶׁר
עַל־רֹאשׁ גִּיא־שְׁמָנִים הַלּוּמִי יוֹן: הִנֵּה חֹק וְאִמִּין לְאֹדְנִי בּוֹרֵם בְּרֹד שְׁעַר
קָטֹב בּוֹרֵם מִים כְּבִירִים שְׁטִפִּים הֵנִיחַ לְאַרְץ בִּיד: בְּרַגְלִים תִּרְמַסְנָה
עֲטַרְת גְּאוֹת שִׁכְרִי אֲפָרִים: וְהִיָּתָה צִיצֵת נָבֵל צְבִי תִפְאֶרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־
רֹאשׁ גִּיא שְׁמָנִים כְּכֹכֹרָה בְּטָרֶם קִיץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרָאָה אוֹתָהּ בְּעוֹדָה
בְּכַפּוֹ יִכְלַעְנָה: בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה צְבָאוֹת לְעֲטַרְת צְבִי וְלַצִּפִּירָת
הַתִּפְאָרָה לְשֹׂאֵר עָמוֹ: וְלִרוּחַ מִשְׁפָּט לִיוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה מִשִּׁיבִי
כִּלְחָמָה שְׁעָרָה: וְנִס־אֱלֹה בֵּין שָׁנֹ וּבִשְׁכָּר תַּעֲזוּ כֹהֵן וְנָבִיא שָׁנֹ בִּשְׁכָּר
נִבְלָעוּ מִיְּהִיָּין תַּעֲזוּ מִיְּהִשְׁכָּר שָׁנֹ בְּרָאָה פָּקוּ פִּלְלִיָּה: כִּי כִלְ־שִׁלְחָנוֹת
מָלְאוּ קִיָּא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם: אֶת־מִלְיוֹרָה דַּעָה וְאַת־מִי יִבְיָן שְׁמוּעָה גְּמוּלִי
מִחֶלֶב עֲתִיקִי מִשְׁדִּים: כִּי צוֹ לָצוּ צוֹ לָצוּ קוֹ לָקוּ קוֹ לָקוּ וְעִיר שֶׁם וְעִיר
שֶׁם: כִּי בִלְעֵגִי שְׁפָה וּבִלְשׁוֹן אַחֲרָת יִדְבֹּר אֶרְהֶעֶם הַזֶּה: אֲשֶׁר | אָמַר
אֱלֹהִים זֹאת הַמְּנוּחָה הֵנִיחוּ לַעֲזָף וְזֹאת הַמְּרַגְעָה וְלֹא אָבֹו שְׁמוּעָה: וְהִיָּה
לְשֶׁם דְּבַר יְהוָה צוֹ לָצוּ צוֹ לָצוּ קוֹ לָקוּ קוֹ לָקוּ וְעִיר שֶׁם וְעִיר שֶׁם לִמְעַן
יִקְבּוּ וְכִשְׁלוּ אַחֲוֹר וְנִשְׁכַּרוּ וְנִקְשָׁו וְנִלְכְּדוּ: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱל־בֵּינָת
יַעֲלֶב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אֲבִרְהָם לֹא־עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּגְיוֹ יִחְוֹרוּ:
כִּי בְּרָאוֹתוֹ יִלְדִּיו מַעֲשֶׂה יְדִי בִקְרָבֹו יִקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהַקְדִּישׁוּ אֶת־קִדְּוִישׁ
יַעֲקֹב וְאַת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ: *

הפטרות וארא

ביחזקאל סימן כ"ח

כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּקִבְצִי | אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר־נִפְצְוּ

בישעיה סימן כ"ו .

הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פנייתבל תנובה : הכמכת
מכהו הכהו אסיכהרג הרגיו הרג : בסאסאזה בשלחה תריבנה
הגה ברוחו הקשה ביום קדים : לכן בזאת יכפר עזייעקב וזה כל-פרי
הסר חטאתו בשומו | כל-אבני מזבח כאבניגרג מנפצות לאירקמו אשרים
וחמנים : מי עיר בצורה ברד נזה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל
ושם ירביץ וכלה סעפיה : ביבש קצירה תשכונה נגים באות מאירות
אותה כי לא עס-בינות הוא על-כן לאירחמנו עזשהו ויצרו לא יהגנו :
והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנחר עדינחל מצרים ואתם תלקכו
לאחד אחד בני ישראל : והיה | ביום ההוא יתקע בשופר גדוד ובאו
האבדים בארץ אשור והנדרחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש
בירושלם : הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר
על-ראש ציאשכנים הלומי יין : הנה חזק ואמיץ לאדני כורם ברד שער
קטב כורם מים כבירים שטפים הניה לארץ ביר : ברגלים תרככנה
עטרת גאות שכורי אפרים : והיתה ציצת נבר צבי תפארתו אשר על-
ראש ניא שמינים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה
בכפו יבלענה : ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת
תפארה לשאר עמו : ולרות משפט ליושב על-המשפט ולנכורה משיבי
מלחמה שערה : וגם-אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר
נבעו מן-היין תעו מן-השכר שגו בראה פקד פליליה : כי כל-שלחנות
כראו קיא צאה בלי מקום : אתימי יורה דעה ואתימי יבין שמועה גמולי
מהלב עתיקי משדים : כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר
עם : כי בלעני שפה ובלטון אחרת ידבר אליהעם הזה : אשר | אמר
אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרנעה ולא אבו שמוע : והיה
להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען
ילכו וכשלו גחזר ונשברו ונוקשו ונלכדו : לכן כהיאמר יהוה אל-ביית
יעקב אשר פדה את-אברהם לא-עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו :
כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרב וקדישו שמי והקדישו את-יקדו
יעקב ואת-אלהי ישראל יעריצו :

הפטרת וארא

ביחזקאל סימן כ"ח .

כהיאמר אדני יהוה בקבצי | את-יבית ישראל מן-העמים אשר-נפצו

בָּם וּנְקַדְשֵׁתִי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וַיֵּשְׁבוּ עַל־אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לַעֲבָדַי
 לַיַּעֲקֹב : וַיֵּשְׁבוּ עָלֶיהָ לְבַטָּח וּבָנוּ בָתִּים וּנְמָעוּ כְרָמִים וַיֵּשְׁבוּ לְבַטָּח
 בַּעֲשׂוֹתַי שְׁפָטִים בְּכָל הַשָּׂאֲטִים אֲתֶם מִסְכִּיבֵתֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם : בַּשָּׁנָה הָעֲשָׂרִית בָּעָשׂוּ בִשְׁנָים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנִיךָ עַל־פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו
 וְעַל־מִצְרָיִם כֻּלָּהּ : דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ כֹה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי עָלֶיךָ פְּרָעָה
 מֶלֶךְ־מִצְרָיִם הַתַּנִּים הַגְּדֹל הָרֹבֵץ בַּתּוֹךְ יֹאמְרוּ אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי וְאֲנִי
 עָשִׂיתִנִּי : וְנָתַתִּי חַיִּים בְּלִחְיָהּ וְהִדְבַקְתִּי דַגְתִּי־יֹאֲרֵךְ בַּקְשָׁשְׁתִּיךָ
 וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יֹאֲרֵךְ וְאֵת כָּל־דַּגְתִּי יֹאֲרֵךְ בַּקְשָׁשְׁתִּיךָ תִּדְבֹק :
 וְנִשְׁשַׁתְּךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתָךְ וְאֵת כָּל־דַּגְתִּי יֹאֲרֵךְ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא
 תִּאָסֵף וְלֹא תִקְבֹּץ לַחֵית הָאָרֶץ וְלַעֹף הַשָּׁמַיִם נִתְּתִיהָ לֵאכֹלָהּ : וַיִּדְעוּ כָל־
 יֹשְׁבֵי מִצְרָיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יֵעַן הָיוּתֶם מִשְׁעַנֵּת קִנָּה לְבֵית יִשְׂרָאֵל :
 בַּתְּפִשָּׁם כֶּךָ בַּכֹּפֶר הַרוּץ וּבִקְרִיתָ לָהֶם כִּדְלֹתָם וּבַהֲשָׁעָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר
 וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מִתְנָגִים : לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנְנִי כֹבֵא עָלֶיךָ
 הָרֹב וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ אָדָם וּבַהֲמָה : וְהָיְתָה אֶרֶץ־מִצְרָיִם לְשִׁמְמָה וְחִרְבָּה
 וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה יֵעַן אָמַר יְאֹר לִי וְאֲנִי עָשִׂיתִי : לָכֵן הִנְנִי אֹלֶיךָ וְאֶל־
 יֹאֲרֵךְ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם לַחֲרֹבוֹת חֲרָב שִׁמְמָה מִמִּגְדָּל כֹּנָה וְעַד־
 גְּבוּל כּוּשׁ : לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בַּהֲמָה לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ וְלֹא תִשָּׁב
 אֲרֻבָּעִים שָׁנָה : וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם שִׁמְמָה בַּתּוֹךְ וְאַרְצוֹת נִשְׁמֹת
 וְעָרֶיהָ בַּתּוֹךְ עָרִים מִחֲרֹבוֹת תִּהְיוּ שִׁמְמָה אֲרֻבָּעִים שָׁנָה וְהַפַּעַמִּי אֶת־
 מִצְרָיִם בְּגוֹיִם וּזְרוֹתִים בְּאַרְצוֹת : כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה מִקֵּץ אֲרֻבָּעִים
 שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרָיִם מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר־נִפְצְאוּ שָׁמָּה : וְשִׁבַּתִּי אֶת־יִשְׁכּוֹת
 מִצְרָיִם וְהִשְׁבַּתִּי אֲתָם אֶרֶץ פְּתוּיִם עַל־אֶרֶץ מִכּוֹרֶתָם וְהָיוּ שָׁם כְּמִלְכָּה
 שְׂפֵלָה : מִן־הַמִּטְלֹת תִּהְיֶה שְׂפֵלָה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹר עַל־הַגּוֹיִם וְהַמַּעֲטוֹתִים
 לְבִלְתִּי רִדּוֹת בְּגוֹיִם : וְלֹא־יִהְיֶה עוֹר לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִכְסָּה מִזְכִּיר עוֹן
 בַּפְּנוֹתָם אַחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוָה : וַיְהִי בַּעֲשָׂרִים וְשִׁבְעֵי שָׁנָה
 בְּרֵאשִׁוֹן בְּאַחֵד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם נְבוּכַדְרֶאצַּר
 מֶלֶךְ־בָּבֶל הָעֹבִיר אֶת־חִילוֹ עֲבָדָה גְּדֹלָה אֶל־צֶדֶר כְּלִירָשׁ מִקֶּחַח וּכְלִי־כֶתֶף
 מְרוֹטָה וְשֹׁכֵר לֹא־יִהְיֶה לוֹ וְלִחִילוֹ מִצֶּדֶר עַל־הַעֲבָדָה אֲשֶׁר־עָבַד עָלֶיהָ : לָכֵן כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְנָשָׂא
 הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁלַּל שְׁלָלָהּ וּבָזָז בָּזָה וְהָיְתָה שֹׁכֵר לִחִילוֹ : פַּעֲלָתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ
 נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר עָשָׂו לִי נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוָה : בַּיּוֹם הַהוּא אֲצַמִּיחַ
 קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְלֹךְ אֶתֵּן פֶּתַח־חַוִּיפָה בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה :

בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו עליהם אשר נתתי לעבדי
 ליעקב : וישבו עריה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח
 בענותי שפטים בכל השאמים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם : בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דברייהוה
 אלי לאמר : בן־אדם שים פניך על־פרעה מלך מצרים והנבא עליו
 ועל־מצרים כלה : דבר ואמרת כה־אמר יי אדני יהוה הנני עריך פרעה
 מלך־מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני
 עשיתני : ונתתי חתים בלחיך והרבקתי דגת־יארך בקשקשתך
 והעליתך מתוך יארך ואת כל־דגת יארך בקשקשתך תדבק :
 ונטשתך המדברה אותך ואת כל־דגת יארך על־פני השדה תפול לא
 תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה : וידעו כרי
 ישובי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל :
 בהמשם כך בכפך תרוץ ובקעת להם כל־כתף ובהשענם עליך תשבר
 והשטרת להם כל־מתנים : לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך
 הרב והחמתי מ־אדם ובהמה : והיתה ארץ־מצרים לשממה והרבה
 וידעו כי־אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי : לכן הנני אליך ואל־
 יארך ונתתי את־ארץ מצרים להרבות הרב שממה ממגדל סונה ועדי
 נבול כוש : לא תעבר־בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר־בה ולא תשב
 ארבעים שנה : ונתתי את־ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות
 ועריה בתוך ערים מהרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי צת
 מצרים בגוים וזריתים בארצות : כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים
 שנה אקבץ את־מצרים מן־העמים אשר־נפצו שמה : ושבתי את־ישובת
 מצרים והשבתי אתם ארץ פתרום על־ארץ מבורתם והיו שם נב כה
 שפלה : מן־הממלכות תהיה שפלה ולא־תנשא עוד על־הגוים והמעטתים
 לבלתי רדות בגוים : ולא־ייהי עוד לבית ישראל לבטח מזכיר עון
 בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה : ויהי בעשרים ושבע שנה
 בהאשון באחד לחדש היה דברייהוה אלי לאמר : בן־אדם נבוכדראצר
 מלך־בבל העביר את־חילו עבדה גדלה אל־צר כל־ראש מקרה וכל־כתף
 מרומה ושבר לא־יהיה לו ולהילו מצר על־העבדה אשר־עבד עליה : לכן כה
 אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך־בבל את־ארץ מצרים ונשא
 המונה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שבר לחילו : פעלתו אשר־עבד בה
 נתתי לו את־ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה : ביום ההוא אצמית
 קרן לבית ישראל ולך אתן פתח־נפח בתוכם וידעו כי־אני יהוה :

הַדָּבָר אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְבֹאֵי לְבֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ כַּלְדָּא
 לַהֲפֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ הֵגִידוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ בְּמִגְדּוֹל
 וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֶגֶד וּבְתַחֲפֹנְתָם אִמְרוּ הַתִּיצֵב וְהִכֵּן לָהּ כִּי־אֵכֶלָה חֶרֶב סְבִיבָהּ׃
 מְדוּעַ נִסְתַּף אֲבִירָהּ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה דָּרְפוּ׃ הִרְבָּה בּוֹשֵׁל גְּסִיפֹל אִישׁ
 אֲלִידָעָהּ וַיֹּאמְרוּ קוֹסָה ׀ וְנִשְׁכָּה אֶל־עַמֻּנּוֹ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלֶדְתָּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב
 הַיּוֹנָה׃ קְרָאוּ שֵׁם פְּרַעְיָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שְׁאוֹן הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד׃ הִיאֲנִי נֹאמֶר
 הַמֶּלֶךְ יְהוָה צָבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְתוּבוֹר בַּהֲרִים וּכְכֹרֶמֶל בֵּים יְבוֹא׃ כָּלִי גֹלָה
 עָשִׂי לָהּ יוֹשֶׁבֶת בְּתִמְצָרִים כִּי־נָפְלָה לְשִׁמָּה תְהִיָּה וּנְצַתָּה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ עֲנֵהָ
 יִפְהִיפֶיהָ מִצְרַיִם קֶרֶן מִצְפּוֹן בֹּא בֹא׃ גְּסִי־שִׁכְרֶיהָ בְּקִרְבָּהּ כַּעֲגִלִי בְּרִבְקָהּ
 כִּי־גְסִי־הִמָּה הִפְנוּ נָכוֹ וַיִּחְדְּיוּ לֹא עָמְדוּ כִּי יוֹם אִידֶם בֹּא עֲלֵיהֶם עַת
 פְּקֻדָּתָם׃ קוֹלָהּ כְּנֶהֱשׁ יֶלֶד כִּי־בָחִיל יֵלְכוּ וּבְקִרְדּוֹת בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבִי
 עֲצִים׃ כָּרְתוּ יַעֲרָה נֹאסִי־הָיָה כִּי לֹא יַחְקֹר כִּי רָכוּ מֵאֲרֻכָּה וְאֵין לָהֶם
 כִּסֵּפֶר׃ הַבִּישָׁה בְּתִמְצָרִים נִחְנָה בֵּיר עֶסֶצְפּוֹן׃ אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִנִי פוֹקֵר אֶל־אֲמֹנִי מִזָּא וְעַל־פְּרַעְיָה וְעַל־מִצְרַיִם וְעַל־אֲחֵיהֶם
 וְעַל־יִבְרָכְיָה וְעַל־פְּרַעְיָה וְעַל הַכְּתָמִים בּוֹ׃ וּנְתַלִּים בֵּיר מִבְּקָשִׁי נִפְשָׁם
 וּבִידֵי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־כַּבֵּל וּבִידֵי עֲבָדָיו וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכֵּן כִּמְיֻקְדָּם
 נֹאסִי־הָיָה׃ וְאַתָּה אֲלִי־תִירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב וְאַל־תִּהְיֶה יִשְׂרָאֵל כִּי הֲנִנִי
 מוֹשְׁעָהּ מִרְחוֹק וְאַתִּי־זֹרְעָהּ כְּאֶרֶץ שִׁבּוֹם וְשֶׁבַע יַעֲקֹב וְשִׁקְטָהּ וְשִׁאֲנָהּ וְאֵין
 מַחְרִיד׃ אַתָּה אֲלִי־תִירָא עֲבָדִי יַעֲקֹב נֹאסִי־הָיָה כִּי אַתָּה אֲנִי כִי אַעֲשֶׂה
 כָּלָה בְּכִי־הַנּוּסִים ׀ אֲשֶׁר הִרְחִיתִיךָ שְׂמָה וְאַתָּה לֹא־אֲעֲשֶׂה כָלָה וּיִכְרַתֶּיךָ
 לַמִּשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא־אֲנַקֶּה׃

הפטרות בשלח

כְּשׁוֹפְטִים סִימָן ד' וְסִימָן ה' יִכְסְכְּרוּם מִהַחֲלִין יִכְלֹן וְחֲדָד׃

וְדַבְּרָה אִשָּׁה נְכִיָּאָה אִשָּׁה לַפִּידוֹת הִיא שְׁפֹטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּעַשׂ דְּהִיא
 וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחֲתִי־הַכּוֹר דְּכוּרָה בֵּין הָרֶמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר
 אֶזְרָהִים וַיַּעַל אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁכָּנָם׃ וְהִשְׁלָה וְהִקְרָא לְבָרֶק בֶּן־
 אֲבִינֵעָם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי וְהֹאמַר אֵלָיו הֲלֹא־צִוָּה ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לָהּ
 וּמִשְׁכַּתָּ בְּהַר תְּבוֹר וּלְקַחְתָּ עִמָּךְ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי
 זְבֻלֹן׃ וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיהָ אֶל־נֶחֱל קִישׁוֹן אֲחִי־סִיסְרָא עִיר־צָבָא יִכְוֹן וְאַתִּי
 רָכְבּוֹ וְאַתִּי־הַמּוֹנֵי וְנִתְּתִיהוּ כִּי־הָיָה׃ וַיֹּאמַר אֵלֶיהָ כָּלֶם אֲסִי־לָכִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי
 וְאֲסִי־לֹא תִלְכִּי עִמִּי לֹא אֵלָה׃ וְהֹאמַר הִלָּךְ אֵלָה עִמָּךְ אָפֶס כִּי יֵאָדָה

הפטרת בא

בירמיה סימן מז

הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל הַנְּבִיא לְבֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
לַחֲבוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ הֵגִידוּ בְּמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְּמִגְדּוֹל
וְהַשְׁמִיעוּ בִּנְף וּבַת־חַפְנָח אֲמָרוּ הַתִּיצֵב וְהִכְן לָךְ כִּי־אֵבֶלָה חָרֵב סְבִיבֶיךָ׃
מְדוּעַ נִסְחַף אֲבִירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הִדְפוּ׃ הִרְבָּה כּוֹשֵׁל יִם־נִפְלְאִישׁ
אֶל־רַעְהוּ וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה׃ וַיֵּשֶׁבֶה אֶל־עַמּוּנוֹ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ מִפְּנֵי חָרֵב
הַיּוֹנָה׃ קִרְאוּ שֵׁם פֶּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שֶׁאֵין הַעֲבִיר הַמוֹעֵד׃ הִיאֲנִי נֹאסֵי
הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְתוּבָר בַּהֲרִים וּבְכַרְמֵל בַּיָּם יְבוֹא׃ כְּלִי גֹלָה
עָשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בְּתִי־מִצְרַיִם כִּי־נֶפֶס לְשֹׁמֵה תִהְיֶה וְנִצַּתָּה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ עֲגִלָּה
יִפְהַפִּיֶה מִצְרַיִם קֶרֶךְ מִצְפּוֹן בֹּא בֹא׃ גִּם־שְׁכָרְיָה בְּקֶרֶבֶה בְּעִגְלֵי מִרְבֶּכַּ
כִּי־נִסְיָמָהּ הִפְנוּ נָסוּ יַחְדָּין לֹא עָמְדוּ כִּי יוֹם אִידֵם בֹּא עֲלֵיהֶם עַת
פִּקְדָתָם׃ קוֹלָה כְּנָחֵשׁ יֶלֶךְ כִּי־בַחֲלוֹל יִלְכוּ וּבְקִרְרֻמֹּת בֹּאוּ לֵה כַחֲטָבִי
עֲצִים׃ כִּרְתּוּ יַעֲרָה נֹאסִי־הוּהוּ כִּי לֹא יִחַקֵּר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאֵין לָהֶם
מִסְכָּר׃ הַבִּישָׁה בְּתִי־מִצְרַיִם נִתְּנָה בִיד עִם־צְפּוֹן׃ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי פּוֹקֵד אֶל־אֲמוֹן מֵנָּה וְעַל־פֶּרַעַה וְעַל־מִצְרַיִם וְעַל־אֱלֹהֵיהֶם
וְעַל־מַלְכֵיהֶם וְעַל־פֶּרַעַה וְעַל הַבְּטָחִים בּוֹ׃ וְנִתְּתִים בִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם
וּבִיד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבִיד עַבְדּוֹ וְאֶחָד־יֶכֶן תִּשְׁכֵּן כִּי־מִי־קִדְּמָם
נֹאסִי־הוּהוּ׃ וְאַתָּה אֱלֹהֵי־תִירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאֱלֹהֵי־תַתָּת יִשְׂרָאֵל כִּי הַנְּנִי
מוֹשַׁעַךְ מִרְחוֹק וְאַתִּי־זֹרֵעַךְ מֵאֶרֶץ שְׁבִים וְשֶׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשֹׁאֵן וְאֵין
מַחְרִיד׃ אַתָּה אֱלֹהֵי־תִירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נֹאסִי־הוּהוּ כִּי אַתָּךְ אֲנִי כִי אַעֲשֶׂה
כְּלָה בְּכֵל־הַגּוֹיִם׃ אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךְ שְׁמָה וְאַתָּךְ לֹא־יַעֲשֶׂה כְלָה וּיְכַרְתִּיךָ
לְמִשְׁפַּט וְנָקָה לֹא־יֵאָנֶקֶד׃

הפטרת בשלח

בשופטים סימן ד' וכיטן ה'. ובספר דברים מהחולין לכלן וחשר.

וְדַבְּרָה אֱלֹהִים נְבִיאָה אֶשֶׁת לְפִידוֹת הִיא שִׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהוּא׃
וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחְתִּית־מֵר דְּבוּרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר
אֲפִרַיִם וַיַּעַל אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט׃ וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לְבָרֶךְ בֶּן־יִצְחָק
אֲבִינוּם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי וְהֹאמַר אֵלָיו הִלְאִיצוּהוּ׃ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לָךְ
וּמִשְׁכַּת בְּהַר הַבּוֹר וּלְקַחְתָּ עִמָּךְ עִשְׂרַת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי
זְבֻלֹן׃ וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל־נַחַל קִישֵׁן אֶת־יִסְכָּרָא יִצְחָקֵי־בָא יִבְיָן וְאַתִּי
רַכְבּוֹ וְאַתִּי־הַמּוֹנֵה וְנִתְּתִיהוּ בִיד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַרֶק אֶת־הַלָּכִי עִמִּי וְהַלְכָתִי
וְאֶסְלָא תִלְכִּי עִמִּי לֹא אֵלֶךְ׃ וְהֹאמַר הֵלֶךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אִפְסָ כִּי לֹא תִהְיֶה

הפצרתה עליהם אשר אתה הולך כי ביד אשה יכבד יהוה את־סיסרא ותקם דבורה ותלה עִסְבְּרֶק קְרֶשֶׁה: ויזעק בְּרַק את־זבולן ואת־נפתלי קְרֶשֶׁה ויעל ברגליו עֶשְׂרֵת אֲלָפֵי אִישׁ ותעל עִמּוֹ דבורה: וחבר הקניזי נפרד מקין כבני חבב הָתָן מִשֶּׁה וַיֵּט אֶהָלוּ עַד־אֵלֹון בצענִים אֲשֶׁר אח־קְרֶשׁ: ויגדו לסיסרא כי עלה בְּרַק בְּדָאֲבִינָעִם הִרְתִּיבֹור: ויזעק סיסרא את־קִדְרֹכְבוֹ הַשֵּׁעַ מֵאוֹת רֶכֶב בְּרוֹל ואת־כִּלְיָהֶעַם אֲשֶׁר אָתוּ כְּהַרְשֵׁת הַנּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן: ותאמר דבורה אֶל־בְּרַק קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא בְיָדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לִפְנֶיךָ ויִרְדַּב בְּרַק מִהָר תְּבוֹר וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו: ויהם יְהוָה אֶת־סִיסְרָא ואת־כִּלְיָהֶרֶב ואת־כִּלְיָהֶמְנָה לִפְנֵי־הָרֶב לִפְנֵי בְרַק ויִרְדַּב סִיסְרָא כַּעַל הַמֶּרְכָבָה וַיִּגַּם בְּרַגְלָיו: וּבְרַק רָדַף אַחֲרָיו הָרֶבֶב וְאַחֲרָיו הַמִּתְנַהֵּם עַד הַרְשֵׁת הַנּוֹיִם וַיִּפֹּל כִּלְיָהֶמְנָה סִיסְרָא לִפְנֵי־הָרֶב לֹא נִשְׁאָר עַד־אַחַד: וסיסרא גַּם בְּרַגְלָיו אֵלֶּי אָהָל יַעֲלֵ אִשֶׁת חֹבֵר הַקִּנִּיזִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָכִין מֶלֶךְ־הַצֹּר וּבֵין בֵּית חֹבֵר הַקִּנִּיזִי: ותצא יַעֲלֵ לִקְרֹאת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי אֲרִיתִירָא וַיִּכַּר אֵלֶיהָ הָאֶהָלָה וּתְכַסְּהוּ בַשְּׂמִיכָה: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׂקִינִי נָא מַעֲטִימִים כִּי צִמְתִּי וּתְפַתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֲלָב וּתִשְׁקֶהוּ וּתְכַסְּהוּ: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד פָּתַח הָאֶהָל וְהִנֵּה אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׂאֵלָה וַאֲמַר הַשְׂמִיכָה אִישׁ וַאֲמַרְתִּי אֵין: ותקח יַעֲלֵ אֶת־חֹבֵר אֶת־יִתְדֵי הָאֶהָל וְהִשֵּׁם אֶת־הַפֶּתַח בְּיָדָהּ וַתִּבֹּא אֵלָיו בִּלְאֵשׁ וּתְתַקַּע אֶת־יִתְדֵי בְרַקָּהּ וַתִּצְנֶנָּה בְּאַרְץ הַוַּאדִּירָם וַיֵּעַף וַיָּמָת: וְהִנֵּה בְרַק רָדַף אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יַעֲלֵ לִקְרֹאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לָךְ וַאֲרֹאֶה אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקֵשׁ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִיסְרָא נָפַל טַח וְהִיתֵד בְּרַקָּהּ: וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יָכִין כִּלְיָהֶמְנָן לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּלָּךְ יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלַּיְלָה הַהוּא עַל יָכִין כִּלְיָהֶמְנָן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יָכִין כִּלְיָהֶמְנָן: *

כאן מתחילין הפסוקים.

וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבְרַק בְּדָאֲבִינָעִם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בַּפְרָע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל כִּהְתַּנָּבַע עִם בְּרַכּוֹ יְהוָה: שִׁמְעוּ מַלְכִּים הָאוֹיְנוֹ רֹזְנִים אֲנִכִּי לַיהוָה אֲנִכִּי אֲשִׁירָה אֲמַר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. יְהוָה בָּצָאתָ מִשְׁעִיר בַּצַּעֲדָה מִשְׁרָה אָדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם־שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם־עֵבִים נָטְפוּ מִים: הָרִים נִזְלוּ כִּפְנֵי יְהוָה וְהָ סִנִּי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בִּימֵי שִׁמְשֹׁן בְּיָד עֲנָה כִּימִי יַעֲרֵ חֲדָלוֹ אֲרֻחוֹ וְחִלְכִּי נִתְיָבִית יִלְכּוּ אֲרֻחוֹת עַלְקָלוֹת: חֲדָלוּ פְרֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ עַד שִׁמְשֹׁן דְּבוּרָה שִׁמְשֹׁן אִם בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּכְרֹ

הפטרת בשלח

תפארתך עליהררך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את־סיסרא ותקם דבורה ותלך עס־ברק קדשה: ויועק ברק את־זבולן ואת־נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויש אהלו עדי־אלון בצעני ים אשר את־קדש: ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן־אבינעם הריתבור: ויועק סיסרא את־כל־דרכבו תשע מאות רכב ברזל ואת־כל־העם אשר אתו כחרשת הגזים אלינחל קישון: ותאמר דבורה אלי־ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את־סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: ויהם יהוה את־סיסרא ואת־כל־הרכב ואת־כל־המחנה לפי־חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגזים ויפל כל־מחנה סיסרא לפי־חרב לא נשאר עדי־אחד: וסיסרא נס ברגליו אלי־אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך־העזר ובין בית חבר הקיני: ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אלי־תירא ויכר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: ויאמר אליה השקני־נא מעט־מים כי צמתי ותפתח את־נאור החלב ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אס־איש יבא ושאל־ ואמר היש־פה איש ואמרת אין: ותקח יעל אשת־חבר את־יתד האהל ותשם את־המקבת בידה ותבא אליו בלאט ותתקע את־היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא־נרדם ויעף וימת: והנה ברק רדף את־סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את־האיש אשר־אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך־כנען לפני בני ישראל: ותלך יד בני־ישראל הלוח וקשה על יבין מלך־כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך־כנען:

כאן מתחילין הספרדים

ותעץ דבורה וברק בן־אבינעם ביום ההוא לאמר: בפרע פרעות בישראל בהתנרב עם ברכו יהוה: שבעו מלכים האוינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזכר ליהוה אלהי ישראל: יהוה בצאתך משעיר בצעדך משרה אדום ארץ רעשה נס־שמים נטפו נס־עבים נטפו מים: הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: בימי שמגו בן־ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: חדלו פרוון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: יבחר

אֱלֹהִים הַדְּשִׁים אֶת לֶחֶם שִׁעְרֵיהֶם כִּגְן אֶסְיֹרָאָה וְרִמָּח בְּאַרְבָּעִים אֵלֶּף בְּיִשְׂרָאֵל :
 לִבִּי דְחֻקֵּי יִשְׂרָאֵל הִתְנַדְּבִים בָּעַם בְּרָכוּ יְהוָה : רִכְבִּי אֶתְנֹת צִהְלוֹת
 יִשְׁבִּי עַל־כִּדְּיָן וְהִלְכִי עַל־דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ : מְקוֹל מְחַצְצִים בֵּין מִשְׁאֲכִים שָׁם
 יִתְנוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקַת פְּרוּזֵנוּ בְּיִשְׂרָאֵל אֶז יִרְדּוּ לַשְׁעָרִים עַם־יְהוָה :
 עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבִרְיִשְׁיָר קוֹם בְּרָק וּשְׂבִיהַ שְׂבִיהַ בְּרִיאֲבִינָעַם :
 אֶז יִרְדּוּ שְׂרִיד לְאֲדוּרִים עִם יְהוָה יִרְדִּי בְּגִבּוֹרִים : מִנִּי אֲפָרִים שְׂרָשָׁם
 בַּעֲמֻלָּק אֲחֵרִיהַ בְּנוֹמִין בַּעֲמֻלָּהַ כִּגְן כִּכּוֹר יִרְדּוּ מִחֻקִּים וּמִזִּבְלוֹן מִשְׁכִּים
 בְּשֶׁבֶט כֹּהֵר : וְשָׂרִי בִישְׁשָׁר עַם־דְּבוּרָה וְיִשְׁשָׁר כִּן בְּרָק בָּעַמֵּק שֶׁלַח
 בְּרִגְלוֹ בַּפְּלָנוֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חֲקִי־לֵב : לָמָּה יִשְׁבֹּת בֵּין הַמִּשְׁפָּחִים לִשְׁמֹעַ
 שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לַפְּלָנוֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חֲקִי־לֵב : גִּלְעָד בַּעֲבֵר הִירְדֵן שָׁכֵן
 וְדָן לָמָּה יִגּוֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר יִשָּׁב לַחוּף יָמִים וְעַל־מִפְרָצֵיו יִשְׁכּוּ : זָבְלוֹן עִם
 חֶרֶף נִפְשׁוֹ לָמוֹת וּנְפֹתָלַי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה : בָּאוּ מַלְכִּים גִּלְחָמוֹ אֶז גִּלְחָמוֹ
 מִרְכָּבִי כִגְנֵן בְּהַעֲנֶה עַל־מִי כִגְדֵן בָּצַע כֶּסֶף לֹא לָקָחוּ : כִּדְשִׁמִּים גִּלְחָמוֹ
 הַכּוֹכָבִים כְּמִסְלוֹתֵם גִּלְחָמוֹ עִם סִכְרָא : נָחַל קִישׁוֹן נִרְפָּם נָחַל קְדוּסִים
 נָחַל קִישׁוֹן הַדֶּרֶכִּי נִפְשִׁי עִז : אֶז הִלְמוֹ עֲקִב־יִסּוּס מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת
 אֲבִירָיו : אֲוִרוֹ מְרוֹז אֲמֵר מִלֶּאֶף יְהוָה אֲוִרוֹ אֲוִרוֹ יִשְׁבִּיהַ כִּי לֹא־
 בָּאוּ לַעֲזוּרַת יְהוָה לַעֲזוּרַת יְהוָה בְּגִבּוֹרִים : תְּבַרַךְ מְנָשִׁים יַעַל אֵשֶׁת חֶבֶר
 חֲקִינִי מְנָשִׁים בְּאֵהֶל תְּבַרַךְ : מִיִּם שָׁאֵל חֲלָב נִתְּנָה בַּסֶּפֶל אֲדִירִים
 הַקְרִיבָה חֲכָאָה : יְדָה לִיתֵּד תִּשְׁלַחְנָה וְיִטְיֶנָּה לְהִלְכּוֹת עַמִּלִּים וְהִלְמָה
 סִכְרָא מְחַקָּה רָאשׁוֹ וּמְחַצָּה וְחִלְפָה רִקְתּוֹ : בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפֵל שָׁבַב
 בִּין־רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפֵל בְּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפֵל שְׂדוֹר : בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה
 וְהִיבֵב אֵם סִכְרָא בְּעַד הָאֲשֻׁנָּב מִדְּעַ בִּשְׁשׁ רִכְבּוֹ לָכּוֹא מְדוּנַע אַחֲרֵי
 בַּעֲמִי מְרַכְבוֹתָיו : חֲכָמוֹת שְׂרוּתֶיהָ תַּעֲנִנָּה אֶפְיָהִיא תִּשְׁיֵב אֲמִרָהּ לָהּ :
 הֲלֹא יִמְצְאוּ יִחְלְקוּ שָׁלָל רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גִּבֹּר שָׁלָל צַבָּעִים לְסִיסְרָא
 שָׁלָל צַבָּעִים רַקְמָה צַבָּע רַקְמָתִים לְצוּאֲרֵי שָׁלָל : כִּן יִאֲבְדּוּ כָל־אֲבִיבָה
 יְהוָה וְאֲדָבְרוּ בְּצִצַּת תִּשְׁבֵּשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקֹט הָאָרֶץ אֲרָבָעִים שָׁנָה :

הפטרות יתרו

בישעיה סימן ו' :

בְּעִנְיַת־מֹות הַמֶּלֶךְ עֲזִיָּהוּ וְאִרְאָה אֶת־אֲדָרְנִי יִשָּׁב עַל־כֶּסֶּא רִם וְנִשָּׂא
 וְשׁוֹלְיוֹ כְּלָאִים אֶת־הַהִיגֵל : שְׂרָפִים עֹמְדִים | מִכְּעַל לוֹ שֵׁשׁ
 כִּנְפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַר בִּשְׁתֵּים | יִכְסֶּה פָּנָיו וּבִשְׁתֵּים יִכְסֶּה רִגְלָיו
 וּבִשְׁתֵּים יַעֲוֹפֶה : וְכִלְאָ וְחַ אֲלֵיהָ וְאִמֵּר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צִבְאוֹת

אלהים חדשים או להם שערים מגן אסיראה ורמח בארבעים אלף בישראל :
 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה : רכבי אתנות צהרות
 ישיבו על-כרדין והלכי על-דרך שיחו : מקול מחצצים בין משאבים שם
 יתנו צדקות יהוה צדקת פרונו בישראל או ירדו לשערים עסיהוה :
 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי-שיר קום ברק ושבה שביך בן-אבינעם :
 אז ירד שריר לאדירים עם יהוה ירדלי בגבורים : מני אפרים שרשם
 בעמלק אחריך בנימין בעממך מני מכיר ירדו מחקים ומזבולן משכים
 בשבט ספר : ושרי ביששכר עסידברה ויששכר כן ברק בעמק שלח
 ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקילב : למה ישבת בין המשפתים לשמע
 שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקקילב : גלעד בעבר הירדן שכן
 ודן לכה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל-מפרציו ישכון : זבלון עם
 הרף נפשו לכות ונפתלי על כרומי שדה : באו מלכים נלחמו או נלחמו
 מלכי כנען בתענך על-מי כגדו בצע כסף לא לקחו : כן-שמים נלחמו
 הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא : נחל קישון גרפם נחל קדומים
 נחל קישון תדרכי נפשי עז : או הלמו עקביי-סוס מדהרות דהרות
 אביריו : אורו כרוו אמר מלאך יהוה אורו אורו ישיבה כי לא-
 באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים : תברך מנשים יעל אשת חבר
 הקיני מנשים באהל תברך : מים שאל חלב נתנה בספל אדירים
 הקריבה חמאה : ידה ליתר תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה
 סיכרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו : בין רגליה כרע נפל שכב
 בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שרוד : בעד החלון נשקפה
 ותיכב אם סיכרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדנע אחרו
 פעמי מרכבותיו : חכמות שרותיה תענינה אף-היא תשיב אמריה לה :
 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא
 שלל צבעים רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל : כן יאבדו בלי-איכך
 יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה :

הפברת יתרו

בישעה סימן ו' :

בשנת-מות המלך עזיהו ואראה את-יארני ישב על-כסא רם וגשא
 ושוליו כלאים את-ההיכל : שרפים עמדים | מביעל לו שיש
 כנפים שש כנפים לאחד בשתיים | יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו
 ובשתיים יעופף : וקרא זה אליזה ואמר מדוע | קדוש קדוש יהוה צבאות

מלא כל־הארץ כבודו: וינעו אמות הספים מקול הקורא ותבית ימלא
עשן: ואמר אוֹיִלִי כִי־נִדְמִיתִי כִי אִישׁ טִמְא־שִׁפְתוֹם אָנֹכִי וּבִתְוֹךְ עִם־טָמֵא
שִׁפְתִּים אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צָבָאוֹת רָאוּ עֵינַי: וַיַּעַף אֵלַי אַחֲרִי
מִן־הַשָּׁרָפִים וּבִירוֹ רִצְפָה בְּמִלְקָתִים לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ: וַיַּנֵּעַ עַל־פִּי וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָנַע זֶה עַל־שִׁפְתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וּמִטְאֵתָה תִקְפֹּר: וַאֲשָׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי
אָמַר אֶת־מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יִלְדֶּנּוּ וַאֲמַר הִנְנִי שְׁלַחְנִי: וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאִמְרַתְּ
לָעָם הַזֶּה שְׁמָעוּ שְׁמָעוּ וְאַל־תִּבְיִנוּ וְרָאוּ רָאוּ וְאַל־תִּדְרְעוּ: הַשָּׁמַן לִבְיָהֶעָם
הַזֶּה וְאוֹגִי הַכֶּבֶד וְעֵינָיו הִשָּׁע פְּוִירָאָה בְּעֵינָיו וּבְאֹזְנוֹ יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ
יָבִין וְשֹׁב וּרְפָא לוֹ: וַאֲמַר עַד־מָתִי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם־שָׂאוּ עֲרִיט
מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אֶדָם וְהָאֲדָמָה תִשָּׂאָה שְׁמָמָה: וּרְחַק יְהוָה אֶת־
הָאָדָם וּרְבָה הַעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירָה וְשָׁבָה וְהִוָּתָה לְבָעֵר
בְּאֵלֶיהָ וּבְאֵלֶיהָ אֲשֶׁר בְּשִׁלְכָת מִצֵּבֶת בָּם זָרַע קֹדֶשׁ מִצֵּבֶתָהּ:

כֹּהֵן מְסִימִים הַסֹּפְרִים. אֵלֶּל הָאֲשִׁכָּנוּיִם מוֹסִיטִין יְהוִי בִיטִי.

וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֵיו בְּיָדֵיהֶם בּוֹעֲזֵיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רִצִּין מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּפְקַח
בְּיָרְמְלִיהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עָלָיָהּ וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם
עָלֶיהָ: וַיָּגֵד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֲפָרַיִם וַיַּנֵּעַ לָבָבוֹ וּלְבָב עַמּוֹ
כָּנָע עֲצִיזֵעַר מִפְּנֵי רוּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל צֹא־נָא לִקְרֹאת אֲחִיו
אֶתָּה וְשָׂאֵר יוֹשֵׁב בְּנֵה אֶל־קִצֵּה תַעֲלֵת הַבְּרֶכֶה הָעֲלִיזָה אֶל־מִסְלַת שְׂדֵה
כּוֹכָם: וְאִמְרַתְּ אֵלָיו הִשְׁמַר וְהִשְׁקֵט אֶל־תִּירָא וּלְבָבָהּ אֶל־יָדָהּ מִשְׁנֵי
זַנְבוֹת הָאוֹרִים הַעֲשָׂנִים הָאֵלֶּה בְּחִרְיָאָף רִצִּין וְאֲרָם וּבְיָרְמְלִיהוּ: וַיַּעַן
כִּי יַעַן עָלֶיהָ אֲרָם רָעָה אֲפָרַיִם וּבְיָרְמְלִיהוּ לֵאמֹר: גִּעְלָה בִיהוּדָה
וַנְּקִיצָנָה וַנְּבַקֵּעַנָה אֵלֵינוּ וַנְּמַלִּיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בּוֹ־טִבְכָּאֵל: כִּי־יִלְד
יִלְדֶּנּוּ בּוֹ נִתְּמָלְנוּ וְנִתְּמָה הַמִּשְׁרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעַץ אֵל
גִּבּוֹר אֲבִי־עַד שְׂרֵי־שָׁלוֹם: לְכַרְבָּה הַמִּשְׁרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין־יִקְץ עַל־כִּכְכָּא
דָּוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֶתָּה וּלְמַעַנָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מַעַתָּה גַּעֲדִי־
עוֹלָם קִנְיַת יְהוָה צָבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹאת:

הפטרת משפטים

בִּירְמִיָּה סִימֵן לִיר:

הַדְּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יְרֵמְיָה מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כִרַּת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית
אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר: לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־
עֲבָדָו וְאִישׁ אֶת־שִׁפְתּוֹ הָעֵבֶרִי וְהָעִבְרִיָּה הַפְּשִׁים לְכַלְתִּי עֲבָדֵכֶם בִּיהוּרֵי

אֲחֵיהֶם

פֶּתַח כֶּסֶף לְמַרְבֵּה ק'

מלא כל־הארץ כבודו: וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא
עשן: ואמר אוֹיְלִי כִי־נִדְמִיתִי כִי אִישׁ טִמְא־שִׁפְתִּים אֲנִי וּבִתּוֹךְ עִסְטִמְא
שִׁפְתִּים אֲנִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יִהְיֶה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינַי: וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד
מִן־הַשְּׂרָפִים וּבִידוֹ הִצֵּפָה בַּמִּלָּקָחִים לֶקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ: וַיַּנֵּעַ עֲלֵי־י וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָנַע זֶה עַל־שִׁפְתֶיךָ וְסָר עוֹנֶךָ וְחִטָּאתְךָ תִּכְפֹּר: וַאֲשַׁמַּע אֶת־קוֹל אֲדֹנִי
אָמַר אֶת־מִי אֲשַׁלַּח וְמִי יִלְךְ־לִנִי וַאֲמַר הַנָּנִי שְׁלַחְנִי: וַיֹּאמֶר לֵךְ וַאֲמַרְתָּ
לָעָם הַזֶּה שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְאֶל־תִּבְיֵנוּ וְרָאוּ רָאוּ וְאֶל־תִּדְרְעוּ: הַשִּׁמְן לִבִּי־הֵעֵם
הַזֶּה וְאוֹזְנוֹ הַכֹּבֵד וְעֵינָיו הַשֹּׁעַ פְּנִיָּרָאָה בְּעֵינָיו וּבְאוֹזְנוֹ יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ
יִכִּין וְשֹׁכַךְ לוֹ: וַאֲמַר עַד־מִתִּי אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִסְדִּישָׂאוּ עָרִים
מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבְתִים מֵאֵין אֶרֶס וְהָאֶרֶם תִּשָּׂאָה שִׁמְמָה: וְרַחֵק יִהְיֶה אֶת־
הָאָדָם וְרַבָּה הָעוֹבָה בִּקְרֵב הָאָרֶץ: וְעוֹד בָּה עֲשִׂירִיה וּשְׂבָה וְהִתָּה לְבָעַר
בְּאֵלָה וּבְאֵלֹהִים אֲשֶׁר בִּשְׁלֹכַת מַצֵּבֶת בָּם זֶרַע קִדָּשׁ כִּצְבָתָהּ:

כֹּהֵן מִסִּימִים הַפְּרִדִּים. חָלַל הָאֲשִׁכָּנִיִּים מוֹסִיפִין וְהִי בִּימִי.

וַיְהִי בִימֵי אַחֵז בְּנֵי־יוֹתָם בְּנֵי־עִזִּיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רִצִּין מֶלֶךְ־אַרֶם וּפְקַח
בֶּן־רַמְלִיּוֹ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עָלָיו וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם
עָלָיו: וַיֵּגֶד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר גָּחָה אֶרֶם עַל־אֶפְרַיִם וַיַּנֵּעַ לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ
כְּנוֹעַ עֲצִיזֵי־עַר מִפְּנֵי רוּחַ: וַיֹּאמֶר יִהְיֶה אֱלֹהֵי־שִׁעִיהוּ צִאֲנָא לְקִרְאָת אַחֵז
אַתָּה וְשָׂאֵר יוֹשֵׁב בֶּן־ךְ אֱלִיקָצָה תַּעֲלֶת הַבְּרִכָּה הָעֲלִיוֹנָה אֱלִי־מַסְלַת שְׂדֵה
כּוֹבֵם: וַאֲמַרְתָּ אֵלָיו הַשֶּׁמֶר וְהַשְׁקֵט אֶל־תִּירָא וּלְבַבְךָ אֶל־יֶרֶךְ מִשְׁנֵי
זִנְבוֹת הָאֹרִים הָעֲשֻׁנִים הָאֵלָה בַּחֲרִי־אָף רִצִּין וְאַרֶם וּבֶן־רַמְלִיּוֹ: יַעַן
כִּי יַעַץ עָלֶיךָ אֶרֶם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן־רַמְלִיּוֹ לֵאמֹר: נַעֲרָה בִּיהוּדָה
וּנְקִיצְנָה וּנְבַסִּיעֶנָה אֵלָינוּ וְנִמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן־יִטְבָּאֵל: כִּי־יִלְד
יִלְד־לָנוּ בֶּן נִתְקַלְנוּ וְהָיָה הַמִּשְׁרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פִּלָּא יוֹעֵץ אֶל
גִּבּוֹר אֲבִי־עַד שְׂרֵי־שְׁלוֹם: לִסְרָבָה הַמִּשְׁרָה וּלְשְׁלוֹם אֵין־יֶקֶץ עַל־כִּסֵּא
דָּוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בַּמִּשְׁפָּט וּבַצְדָּקָה מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם קִנְיָת יִהְיֶה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹאת: &

הפטרת משפטים

בִּירְמִיָּה סִימֵן לִ'ד.

הַדְּבָר אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֵי־רִמְיָה מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כִרַּת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית
אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לְקִרְאָה לָהֶם דְּרוֹר: לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־
עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה הַפְּשִׁים לְבִלְתִּי עֲבַד־בָּם בִּיהוּדִי

אַחִיהוּ

"מִתַּח בֶּסֶם" לְמַרְכָּה ק'

אֲחִיהוּ אִישׁ: וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ בְּבְרִית לִשְׁלַח אִישׁ
 אַחֲרֵי־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחוֹתוֹ חֲפָשִׁים לְבַלְתִּי עַבְדֶּיכֶם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלְחוּ:
 וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי־כֵן וַיָּשִׁיבוּ אֶת־יְהוָה עֲבָדִים וְאֶת־יְהוָה שִׁפְחוֹת אֲשֶׁר שִׁלְחוּ חֲפָשִׁים
 וַיִּכְבְּשׁוּם לַעֲבָדִים וּלְשִׁפְחוֹת: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ כֹהֵן כֹּהֵן יְהוָה
 לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי כְרַתִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם
 הַזֶּה וְאַתֶּם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֵאמֹר: מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים
 תִּשְׁלַח אִישׁ אֶת־אֲחִיו הָעֶבְרִי אֲשֶׁר־יִמְכַר לָהּ וְעַבְדָּהּ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוּ
 חֲפָשִׁי מֵעִמָּה וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הָיוּ אֶת־אֲזֹנָם: וְהָשִׁבוּ אֹתָם
 הַיּוֹם וְהַיּוֹם אֶת־הָיִשָּׁר בְּעֵינִי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרַעְהוּ וְהִכְרַתּוּ בְרִית
 לִפְנֵי בְּכֵי אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: וְהָשִׁבוּ וְהִחֲלִלוּ אֶת־שְׁמִי וְהָשִׁבוּ אִישׁ
 אַחֲרֵי־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחוֹתוֹ אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתֶּם חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם וְהִכְבְּשׁוּ אֹתָם
 לְהִיּוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים וּלְשִׁפְחוֹת: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֹתָם לֹא־שָׁמַעְתֶּם אֵלַי
 לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאֲחִיו וְאִישׁ לְרַעְהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְרוֹר נֹאסִי־יְהוָה אֱלֹהֵי
 הַהָרִב אֱלֹהֵי־הַרְעֵב וְאֱלֹהֵי־הָרֵעֵב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזִוְיָהּ לְכָל מַמְלֹכוֹת הָאָרֶץ:
 וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְדִים אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא־הִקְיִמוּ אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַבְּרִית
 אֲשֶׁר כְּרַתּוּ לִפְנֵי הָעָל אֲשֶׁר כְּרַתּוּ לְשָׁנִים וַיַּעֲבְדוּ בֵּין בְּתָרָיו: שְׂרֵי יְהוָה
 וְשְׂרֵי יְרוּשָׁלַם הַסֹּרְסִים וְהַקֶּהֱנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְדִים בֵּין בְּתָרֵי הָעָל:
 וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמֵאֵל
 לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֶמַת הָאָרֶץ: וְאֶת־צִדְקִיהוּ מִלֶּךְ־יְהוָה וְאֶת־שִׁלּוֹ אֶתֶּן
 בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים מְעַלִּיכֶם:
 הִנְנִי מַצְוֶה נֹאסִי־יְהוָה וְהַשְׁבַּתִּים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמוּ עָלֶיהָ וּלְכַדּוּהָ
 וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת־עַרְיֵי יְהוָה אֶתֶּן שָׂמָּה מֵאֵן יֵשֵׁב: כֹּה אָמַר יְהוָה
 אֱמִילֵא בְרִיתִי יוֹכֵם וְלִילָה חֲקוּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׁמַתִּי: נִסְיָרָע וְעֶקֶב
 וְדוֹר עַבְדִּי אֶמָּאס מִחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל־זֶרַע אֲבֹתָם יִשְׁתַּק וְיַעֲקֹב
 כִּי־אֲשׁוּב אֶת־שְׁבוֹתָם וְרַחֲמָתִים:

הפטרת תרומה

במלכים סימן ה'

וַיְהִי־הָיָה נָתַן חֲכִמָּה לְשִׁלְמָה כַּאֲשֶׁר דִּבְרִילָו וַיְהִי שָׁלֵם בֶּן חִירָם וּבֶן שִׁלְמָה
 וַיִּכְרַתּוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם: וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ עִלְמָה מֶס כְּבֹד־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
 הַמֶּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ: וַיִּשְׁלַחֵם לְבָנֹנָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים בַּחֲדָשׁ חֲלִיפוֹת
 חֲדָשׁ יִהְיוּ בְּלִבָּנוֹן שְׁנָיִם חֲדָשִׁים בְּכִיתּוֹ וְאֲדָנֵיהֶם עַל הַמֶּס: וַיְהִי לְשִׁלְמָה
 שְׁבַע־מֵאָה אֶלֶף נֶשָׂא סִבְלָה וְשָׁמַנִּים אֶלֶף חֶצֶב כֹּהֵר: לְכָר מִשְׁרֵי הַנְּזָכִים

לשלמה

"ויכבשום ק" לזעוה ק" מלא ו' "אשיב ק"

אחיהו איש: וישמעו כל־השרים וכל־העם אשר־באו כברית לשלח איש
 את־עבדו ואיש את־שפחתו חפשים לבלתי עבד־בם עוד וישמעו וישלחו:
 וישבו אחרי־כן וישכו את־העבדים ואת־השפחות אשר שלחו חפשים
 ויכבשו לעבדים ולשפחות: ויהי דבר־יהוה אִל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
 לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי כִרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 הוֹצֵאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר: מִקֵּץ שְׁבַע שָׁנִים
 תִּשְׁלַח אִישׁ אֶת־אֲחָיו הָעֲבָרִי אֲשֶׁר־יִמְכֹּר לָךְ וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלְתָּו
 חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הָטוּ אֶת־אָזְנוֹם: וְתִשְׁבּוּ אַתֶּם
 הַיּוֹם וְתַעֲשׂוּ אֶת־הַיִּשָּׁר בְּעֵינִי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לִרְעֻהוּ וְתִכְרְתוּ בְרִית
 לִפְנֵי כְּבִית אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: וְתִשְׁבּוּ וְתַחֲלֹלוּ אֶת־שְׁמִי וְתִשְׁבּוּ אִישׁ
 יִתְּעַבְדּוּ וְאִישׁ אֶת־שַׁפְתּוֹ אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתֶּם חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם וְתִכְבְּשׁוּ אֹתָם
 לְהוֹיֹת לָכֶם לְעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱמֹם לֹא־שָׁמַעְתֶּם אֵלַי
 לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לֵאחָיו וְאִישׁ לִרְעֻהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְרוֹר נֹאמֶ־יְהוָה אֱלֹהֵי
 הַחֵרֶב אֱלֹהֵי־הַדָּבָר וְאֱלֹהֵי־הָרַעַב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזֹעָה לְכָל מַמְלַכֹת הָאָרֶץ:
 וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֲבָרִים אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא־הִקְיִמוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית
 אֲשֶׁר כָּתַרְתּוּ לִפְנֵי הָעֵגֹל אֲשֶׁר כָּתַרְתּוּ לִשְׁנַיִם וַיַּעֲבְדוּ בֵּין בְּתָרָיו: שְׂרֵי יְהוּדָה
 וְשְׂרֵי יְרוּשָׁלַם הַסֹּרְסִים וְהַכְּהֻנִּים וְכָל עַם הָאָרֶץ הָעֲבָרִים בֵּין בְּתָרִי הָעֵגֹל:
 וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אִיבֵיהֶם וּבְיַד מִבְקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתָה נִבְלָתָם לְמַאֲבָל
 לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ: וְאֶת־צִדְקִיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־יִשְׁרָיו אֶתֶּן
 בְּיַד אִיבֵיהֶם וּבְיַד מִבְקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֵלִים מֵעֲלֵיכֶם:
 הִנְנִי מִצְוֶה נֹאמֶ־יְהוָה וְהַשְׁבַּתִּים אֱלֹהֵי־עִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמוּ עָלֶיהָ וּלְכֻדָּה
 וְשַׁרְפָּה בָּאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֶּן שְׁמָמָה מֵאֵין יֵשֵׁב: כֹּה אָמַר יְהוָה
 אֱבִלֹא בְרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׁמַחִי: גִּם־זֹרַע יַעֲקֹב
 יִדּוֹר עֲבָדֵי אִמָּאָם מִקַּחַת מִזְרָעוֹ מִשְׁלֹם אֶל־זֹרַע אֲבֹרָהֶם יִשְׁחַק וַיַּעֲקֹב
 בִּי־אֲשׁוּב אֶת־שְׁבוֹתָם וְרַחֲמָתִים:

הפטרת תרומה

במלכים סימן ח'.

וַיְהִי־הָיָה נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה כֹּאֲשֶׁר דִּבְרִילּוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חֵירָם וּבֵין שִׁלְמָה
 וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנִיָּהם: וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה מִסֵּם מַכְלֵי־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
 הָמָס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ: וַיִּשְׁלַחֵם לְבִנוֹנָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים בַּחֲדָשׁ חֲלִיפוֹת
 חֲדָשׁ וַיְהִי בִלְבָנוֹן שְׁנַיִם חֲדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וַאֲדָנִירָם עַל הָמָס: וַיְהִי לְשִׁלְמָה
 שִׁבְעִים אֶלֶף נֶשָׂא סֹבֵר וְשִׁמְנִים אֶלֶף חֶצֶב כְּהָר: לְכַר מִשְׁרֵי הַנִּצְבִּים
 לְשִׁלְמָה

* ויכבשו * לזועה * מלא ו' * אשיב *

לשלמה אשר ילי-המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשויים במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות לנסר הבית אבני גזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים-אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: והאולם על-פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על-פני רחב הבית עשר אמה רחבו על-פני הבית: ויעש לבית חלוני שקפים אטמים: ויבן על-קיר הבית יצוץ סביב את-קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: היצוץ התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישים שבע באמה רחבה כן מגרעות נתן לבית סביב חוצה לביתו: וחו בקירות הבית: והבית בהבנתו אבן שלמה ססע נבנה ומקביו והגרון כל-כלי ברזל לא-יגע שם בבית בהבנתו: פתח הצדע התיכנה אל-כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על-התיכנה ויכנסו התיכנה אל-השלשים: ויבן את-הבית ויכלהו ויספן את-הבית גנים ושרת בארזים: ויבן את-היצוץ על-כל-הבית חמש אמות קומתו ויאחו את-הבית בעצי ארזים: ויהי דבר-יהוה אל-שלמה לאמר: הבית הזה אשר אתה בנה אסית-לך בחקתי ואת-משפטי תעשה ושכרת את-כל-מצותי ללכת בהם והקמתי את-דברי אתה אשר דברתי אליך: ויבנה את-ביתו ביהוה בני ישראל ויא-אעזב את-עמי ישראל:

הפטרת תצוה

ביחזקאל סימן ס"ו.

אתה בן-אדם הגר את-בית ישראל את-הבית ויכלמו מעונותיהם ויבדדו את-הבנים: ואס-יכלמו מכל אשר-עשו צורת הבית ותכונתו ויבוצאו ויבוצאו ויכל-צורתו ואת כל-חקתיו וכל-צורתו וכל-יתורתו יודע אותם יכתב לעיניהם וישמרו את-כל-צורתו ואת-כל-חקתיו ויעשו אותם: ואת הורה הבית על-ראש הדר כל-גבלו סביב. סביב קדש קדשים הנהיאת תורת הבית: ואלה סדוה המזבח באמות אמה אמה וטפוח וחיך האמר ואמה רחב וגבולה אל-שפתה סביב ורח האחד וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עד-העזרה תחתונה שמים אמות ורחב אמה

יצי"ע ק'. יצי"ע ק'. והיצי"ע ק'. צורתו ק'. תורתו ק'. אתה

הפטרת תרוניה

לשלמה אשר עליהמלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים כמלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבילים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה עלישראל ייבן הבית ליהוה: והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים־אמה ארכו ועשרים רחבו ושליש אמה קומתו: והאולם עליפני היכל הבית עשרים אמה ארכו עליפני רחב הבית עשר באמה רחבו עליפני הבית: ויעש לבית חלוני שקפים אטמים: ויבן עלי קור הבית יצוע סביב את־קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי יחזו בקירות הבית: והבית בהבנתו יבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל־כלי ברזל לא־יִנְשַׁמַּע בבית בהבנתו: פתח הצלע התיכנה אל־כתף הבית הימנית ובלולים יעלו עליהתיכנה ומִן־התיכנה אליהשלישים: ויבן את־הבית ויכלהו ויספן את־הבית גבים ושררת בארזים: ויבן את־היצוע עלי־כל־הבית חמש אמות קומתו ויאחו את־הבית בעצי ארזים: ויהי דברי־הזה אל־שלמה לאמר: הבית הזה אשר־אתה בנה אסיתלך בחקתי ואת־משפטי תעשה ושמרת את־כל־מצותי ללכת בהם והקמתי את־דברי אתך אשר דברתי אלידוד אביך: ישכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את־עמי ישראל:

הפטרת תצות

ביחזקאל סימן ס"ג.

גַּתְה בְּיָאֲדָם הִנֵּה אֲתִי־בִית־יִשְׂרָאֵל ויכלמו ויכלמו מענותיהם ומדרו את־תכנית: ואס־נכלמו מכל אשר־עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו: וכל־צורתו ואת כל־חקתיו וכל־צורתו וכל־תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את־כל־צורתו ואת־כל־חקתיו ועשו אותם: ואת תורת הבית על־ראש ההר כל־גבולו סביב: סביב סדש קדשים הנהיזאת תורת הבית: ואלה סדות המזבח באמות אמה וספוח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל־שפתה סביב זרת האחר וזה גב המזבח: ומחיק הארץ עדיהעזרה התחתנה שתיים אמות ורחב אמה

ציע ק'. יציע ק'. צורתו ק'. תורתו ק'. ארת

אחת ומהעזרה הקטנה עדיהעזרה הגדולה ארבע אמות ורחב הנבכה :
 והאראל ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרנות ארבע : והאראל
 שנים עשרה צדך בשנים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו :
 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה
 והנבול כביב אותה חצי האמה והחיקי־לה אמה כביב ומעלתה פנות
 קדים : ויאמר אלי בן־אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום
 העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם : ונתתה אליהכהנים הלויים
 אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן־בקר
 להטאת * ולקחת מדמו ונתתה עלי־ארבע קרנתיו ואל־ארבע פנות העזרה
 ואל־הנבול כביב וחתאת אותו וכפרתהו : ולקחת גת הפר החטאת
 ושרפו במפקד הבית מרוץ למקדש : וביום השני תקריב שעיר־עזים
 תמים להטאת וחטאי את־המזבח כאשר חטאו בפר : בכלותך מהטא
 תקריב פר בן־בקר תמים ואיל מן־ההאן תמים : והקרבתם לפני יהוה
 והשליכו הכהנים עליהם טלח והעלו אותם עלה ליהוה : שבעת ימים תעשה
 שעיר־חטאת ליום ופר בן־בקר ואיל מן־הצאן תמימים יעשו : שבעת
 ימים יכפרו את־המזבח ומהרו אותו ומלאו ידו : ויכלו את־הזמים והיה
 ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על־המזבח את־עולותיכם ואת־
 שמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה :

הפטרת כי תשא

במלים א' סימן י"ח.

ויקרי ימים רבים ודבר יהוה היה אל־אלהיו בשנה השלישית לאמר לך
 הראה אל־אהאב ואתנה כטר על־פני האדמה : ויך אליהו
 להראות אל־אהאב והרעב חוק בשמרון : ויקרא אהאב אליעבדיהו
 אשר עליהבית ועבדיהו היה ירא את־יהוה כאד : ויהי בהכרית איובל
 את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם המשים איש במערה
 וככלם להם ומים : ויאמר אהאב אל עבדיהו לך בארץ אל־כל־מעוני
 המים ואל כל־הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרר ולוא נכרית
 מהבהמה : ויחלקו להם את־הארץ לעבדיה אהאב הלך בדרך אחד
 לבדו ועבדיהו הלך בדרך־אחד לבדו : ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו
 לקראתו ויכירהו ופל על־פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו : ויאמר לו
 אני לך אמר לאדניך הנה אליהו : ויאמר כה חטאתי ביאתה נתנאתי

עבדך בִּיד־אֶחָב לְהִמָּכְרִי : חִי ! יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִסִּי־שִׁנּוּי וּמִמְלִכָה אֲשֶׁר
 לֹא־שָׁלַח אֶדְנִי שָׁם לְבַקֵּשׁךָ וְאָמְרוּ אֵין וְהַשְׁבֵּעַ אֶת־הַמִּמְלָכָה וְאֶת־הַנּוֹי
 כִּי לֹא יִמְצָאָהּ : וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לִךְ אָמַר לְאֶדְנֶיךָ הִנֵּה אֵלֶיהוּ : וְהִנֵּה
 אֲנִי אֵלֶיךָ מֵאַחֶרָה וְרוּחַ יְהוָה יִשְׁאָף עַל־אֲשֶׁר לֹא־יָדָע וּבֵאתִי לְהַגִּיד
 לְאַחָב וְלֹא יִמְצָאָהּ וְהִרְגֵנִי וְעַבְדְּךָ יֵרָא אֶת־יְהוָה מִנִּיעָרִי : הֲלֹא־יִהְיֶה
 לְאֶדְנִי אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּהִרְגִי אִיזָבֵל אֶת נָבִיאֵי יְהוָה וְאַחֲבֵא מִנְּבִיאֵי
 יְהוָה מֵאֵה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה וְאֶכְלָלְכֶם לֶחֶם וּמִים :
 וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לִךְ אָמַר לְאֶדְנֶיךָ הִנֵּה אֵלֶיהוּ וְהִרְגֵנִי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵהוּ חִי
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵיךָ כִּי הַיּוֹם אֶרְאֶה אֵלָיו : וַיֵּלֶךְ עַבְדֵּיהוּ
 לְקִרְבַּת אַחָב וַיִּגְדְּלוּ וַיֵּלֶךְ אַחָב לְקִרְבַּת אֵלֶיהוּ : וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחָב
 אֶת־אֵלֶיהוּ וַיֹּאמֶר אַחָב אֵלָיו הֲאֵתָה זֶה עַבְדְּיִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר לֹא עַבְדְּהִנִּי
 אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִסִּיתָהּ וּבֵית אֲבִיךָ בַּעֲזֹבְכֶם אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי
 הַבָּעִלִּים : וְעַתָּה שְׁלַח קֶבֶץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכְּרִמָּל וְאֶת־
 נָבִיאֵי הַבָּעַל אַרְבַּע־כֹּאֹז וְחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע כֹּאֹז אֶבְלִי
 שְׁלַחַן אִיזָבֵל :

כֹּאן כַּתְּחִילִין הַסְּפָרִים וְהַאֲסִילֵאנִי יוֹקֵם סְפָרִים .

וַיִּשְׁלַח אַחָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־יְהוָה הַכְּרִמָּל :
 וַיָּנֹשׁ אֱלֹהֵהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־יְשִׁיתִי
 הַסַּעֲפִים אִם־יְהוָה הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם־הַבָּעַל לְכוּ אַחֲרָיו וְלֹא־יָעֲנוּ
 הָעָם אֹתוֹ דְּבָר : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵהוּ זִי־יָהֶם אֲנִי נִוְתַּרְתִּי נָבִיא לִיהוָה לְבָרִי
 וּנְבִיאֵי הַבָּעַל אַרְבַּע־כֹּאֹז וְחֲמִשִּׁים אִישׁ : וַיִּתְּנוּ־לָנוּ שְׁנָיִם פָּרִים וַיַּבְחִרוּ
 לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּנְתְּהוּ וַיְשִׁימוּ עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יִשְׁימוּ וְאֵנִי אַעֲשֶׂה
 אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וְנִתְּתִי עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אֵשִׁים : וּקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
 נֹאנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַעֲנֶנָּה בְּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן
 כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדְּבָר : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵהוּ לְנָבִיאֵי הַבָּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר
 הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֵאשֻׁנָּה כִּי אַתֶּם הַרְבִּים וּקְרָאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא
 תִּשְׁימוּ : וַיִּכְתּוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם־הַבָּעַל מִהַבְּקָר
 וְעַד־הַצִּהְרִים לֵאמֹר הַבָּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין קוֹל וְאֵין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְהִי בַצִּהְרִים וַיִּהְיֶה בָהֶם אֵלֶיהוּ וַיֹּאמֶר קְרָאוּ בְּקוֹל־גְּדוֹל
 כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׁית וְכִי־יִשְׁנֶה לוֹ וְכִי־תִרְדֶּה לוֹ אוֹלִי יִשָּׁן הוּא וַיִּקְצֶה :
 וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיִּתְּנֵדְרוּ כַּמִּשְׁפָּטִים בַּחֲרֻבוֹת וּבִרְמָתִים עַד־שִׁפְפָה־דָם
 עֲלֵיהֶם : וַיְהִי כַּעֲבֹר הַצִּהְרִים וַיִּתְּנֵבְאוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאִי־קוֹל וְאִי־

עבדך ביד־אֶהָאֵב לְחַמִּיתִנִּי : חִי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲמִישִׁי־נִי וּמַמְלַכָּה אֲשֶׁר
לֹא־שָׁלַח אֶדְנִי שֵׁם לְבַקֶּשֶׁךָ וְאָמְרוּ אֵין וְהַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַנִּי
כִּי לֹא יִמְצָאֶכָה : וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לִךְ אָמַר לַאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלֵיהֶו : וְהִיָּה
אֲנִי | אֶלֶךְ מֵאַתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשְׁאָךְ עַל־אֲשֶׁר לֹא־אֲדַע וּבֹאתִי לְהַגִּיד
לְאַחָאֵב וְלֹא יִמְצָאָךְ וְהַרְגִנִי וְעַבְדְּךָ יֵרָא אֶת־יְהוָה מִנְּעָרִי : הֲלֹא־יִהְיֶה
לְאֶדְנִי אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּהַרְגִּי אֵיזֶבֶל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וְאֶחָאֵב מִנְּבִיאֵי
יְהוָה מֵאֵה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעֲרָה וְאֶכְלָכֶלֶם לֶחֶם וּמִים :
וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לִךְ אָמַר לַאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלֵיהֶו וְהַרְגִנִי : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶו חִי
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵיו כִּי הַיּוֹם אֶרְאֶה אֵלָיו : וַיִּלֶךְ עַבְדִּיהֶו
לְקִרְאֵת אֶחָאֵב וַיַּגִּדֵּלֹ וַיִּלֶךְ אֶחָאֵב לְסִרְאֵת אֵלֵיהֶו : וַיְהִי כִרְאוֹת אֶחָאֵב
אֶת־אֵלֵיהֶו וַיֹּאמֶר אֶחָאֵב אֵלָיו הֲאֵתָה זֶה עֲבַר יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר לֹא עֲבַרְתִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אֲסִידָתָה וּבֵית אֲבִיךָ בַּעֲזוֹבְכֶם אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְתִלְךְ אַחֲרֵי
הַבְּעָלִים : וְעַתָּה שְׁלַח קִבֵּץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲלֵיהֶר הַכְּרַמֶּל וְאֶת־
נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֶכְלִי
שְׁלַחַן אֵיזֶבֶל :

כָּאן מַתְחִילִין הַסְּפָרִים וְהַאִיסְלֵיאִנִי וְקִ' פַּדָּם :

וַיִּשְׁלַח אֶחָאֵב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֲלֵיהֶר הַכְּרַמֶּל :
וַיִּגַּשׁ אֵלֵיהֶו אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מַתִּי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי
הַסַּעֲפִים אֲסִי־יְהוָה הָאֱלֹהִים לָכוּ אַחֲרָיו וְאֲסִי־הַבַּעַל לָכוּ אַחֲרָיו וְלֹא־עָנּוּ
הָעָם אֹתֹו דָּבָר : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶו אֲלֵיהֶם אֲנִי נֹתַרְתִּי נְבִיא לַיהוָה לְבָדִי
יִגְבִּיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אִישׁ : וַיִּתְּנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּדִים וַיַּבְחֲרוּ
לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּנְתְּהִי וַיִּשְׁמִי עַל־הָעֲצִים וְאֵשׁ לֹא יִשְׁמּוּ וְאֲנִי אַעֲשֶׂה |
אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וְנִתְּתִי עַל־הָעֲצִים וְאֵשׁ לֹא אֲשִׁים : וְקִרְאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
יֹאנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה וְהִיָּה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַעֲנֶה בְּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן
כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר : וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶו לְנְבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר
הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֵאשִׁנָּה כִּי אַתֶּם הַרְבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא
תִשְׁמּוּ : וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם־הַבַּעַל מִהַבְּקָר
וְעַד־יְהִצְהָרִים לֹאמַר הַבַּעַל עֲנֵנִי וְאֵין קוֹל וְאֵין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְהִי בְצַהֲרִים וַיְהִתֵּל בָּהֶם אֵלֵיהֶו וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְּקוֹל־גְּדוֹד
כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִי־שִׁיחַ וְכִי־שִׁיג לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ אוֹלִי יִשֵּׁן הוּא וַיִּקֶּץ :
וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיִּתְּגַדְּדוּ כַּמִּשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבְרַמְחִים עַד־שִׁפְךָ־דָם
עֲלֵיהֶם : וַיְהִי כַּעֲבַר הַצַּהֲרִים וַיִּתְּנָבְאוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַאֲיָךְ־קוֹל וַאֲיָךְ־

ענה ואין קשב : ויאמר אליהו לכל־העם נִשְׁמוּ אֵלַי וְנִשְׁמוּ בְּלִי־הֶעָם אֵלָיו
וַיִּרְפָּא אֶת־מִזְבַּח יְהוָה הַהוּם : וַיִּקַּח אֵלָיו שְׁתֵּים עָשָׂר אֲבָנִים כַּמִּסְפָּר
שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה רִבְרִי־הוּם אֵלָיו לֵאמֹר יְהוָה שְׁמָה :
וַיִּבְנֶה אֶת־הָאֲבָנִים מִזְבַּח בֶּשֶׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ הָעֹלָה כְּבֵית סֹאֲתָם וַרַע
סָבִיב לְמִזְבַּח : וַיַּעֲרֶךְ אֶת־הָעֵצִים וַיִּנְתַּח אֶת־הַפֶּה וַיַּעַשׂ עֲלֵיהֶם־עֵצִים :
וַיֹּאמֶר מֵלֶאזְ אַרְבַּעַה כְּדִים טִים וַיַּעֲקֹו עֲלֵיהֶם־עֹלָה וְעֲלֵיהֶם־עֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁמוּ
וַיִּשְׁמוּ וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁ וַיִּשְׁלֹשׁוּ : וַיִּלְכוּ הַטִּים סָבִיב לְמִזְבַּח וְגַם אֶת־הָעֹלָה
מֵלֶאֱ־טִים : וַהֲיִי | בַּעֲלֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׂ אֵלָיו הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם וַיִּדַּע כִּי־אֵתָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֵינִי עֹבְדָהּ
וּבְדִבְרֶיהָ עָשִׂיתִי אֶת כְּלֵי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְרֹג הָעַם
הַזֶּה כִּי־אֵתָה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאֵתָה הַסִּבָּת אֶת־לִבָּם אֲחֻרָנִית : וְהַפֶּל אִשִּׁי
יְהוָה וְתֹאכַל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הַעֵפֶר וְאֶת־יְיָ־טִים
אֲשֶׁר־כָּתְּעָלָה לְחֻבָּה : וַיֵּרָא כְּלֵי־הַטִּים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים :

הפטרת ויקהל

כַּמְנַה הַסְפָּרִים . כְּטִלְכִים א' סִימָן ר :

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־הַיָּרֵם כִּצֹּר : כִּי־אִשָּׁה אֲלִמָּה הוּא וְכַמְנָה
נִפְתָּלִי וְאֲבִיו אִישִׁי־צֹרִי חָרָשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמְלֵא אֶת־הַכְּמֶנֶה וְאֶת־
הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדָּעַת לַעֲשׂוֹת כְּלִי־מִלָּאכָה בְּנִחְשָׁת וַיְכַוֵּא אֶל־הַכְּמֶנֶה שְׁלֹמֹה
וַיַּעַשׂ אֶת־כְּלִי־מִלָּאכָתּוֹ : וַיַּצֵּר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עָשָׂר אֲמָה
קוֹמָה הָעַמּוּד הָאֶחָד וְהָיָה שְׁתֵּים־עָשָׂר אֲמָה יָסַב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי :
וַשְׁתֵּי כְתָרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל־רֹאשֵׁי הָעַמּוּדִים כֶּצֶק נְחֹשֶׁת חֲמִשָּׁת אֲמֹת קִימָל
הַכְּתָרֹת הָאֵלֶּה וְחֲמִשָּׁת אֲמֹת קוֹמָה הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית : שְׂכָכִים כְּעֵשֶׂה שְׂכָכָה
גְּדִלִים מְעֵשֶׂה שְׂרָשְׁרוּחַ לְכְתָרָת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׂכָכָה דְּכָתָרֹת
הָאֵלֶּה וְשְׂכָכָה לְכְתָרֹת הַשֵּׁנִית : וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים וַשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב
עַל־הַשְּׂכָכָה הָאֵלֶּה לְכַסּוֹת אֶת־הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַרְמָנִים וְכֵן עָשָׂה
לְכְתָרֹת הַשֵּׁנִית : וְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים כְּעֵשֶׂה שׁוֹטָן כְּאֹהֶם
אַרְבַּע אֲמֹת : וְכְתָרֹת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־כִּמְעַל מִלְּעַמֵּחַ הַבֶּטֶן אֲשֶׁר
לְעֹכֶר יִשְׂבָּכָה וְהַרְמוּנִים מֵאֵתִים טָרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית : וַיִּקַּם
אֶת־הָעַמּוּדִים לְאֵלֶם הַהֵיכָל וַיִּקַּם אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ וַיִּכֵּן
וַיִּקַּם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּעֹז : וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים
מְעֵשֶׂה שׁוֹטָן וְתֵתֶם מִלֹּאכַת הָעַמּוּדִים : וַיַּעַשׂ אֶת־הֵם מִצֶּזֶק עֵשֶׂר כְּאֵמָה

ענה ואין קשב : ויאמר אליהו לכל־העם גשו אלי ויגשו כל־העם אליו וירפא את־מזבח יהוה ההרוס : ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני־יעקב אשר היה דבר־יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך : ויבנה את־האבנים מזבח בשם יהוה ויעש העלה בבית סאתים זרע סביב למזבח : ויערך את־העצים וינתח את־הפר וישם על־העצים : ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על־העלה ועל־העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו : וילכו המים סביב למזבח וגם את־התעלה מלא־מים : והיו | בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי־אתה אלהים ישראל ואני עבדך וברבריק עשיתי את כל־הרברים האלה : ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי־אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את־לבם אחרנית : ותפל אש־יהוה ותאכל את־העלה ואת־העצים ואת־האבנים ואת־העפר ואת־המים אשר־בתעלה לחכה : וירא כל־העם ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים :

הפמרת ויקהל

כמנהג הספרדים . במלכים א' סימן ז' .

וישלח המלך שלמה ויקח את־חירם מצר : בן־אשה אלמנה הוא כימטה נפתלי ואביו איש־צרי חרש נחשת וימלא את־החכמה ואת־התבונה ואת־הדעת לעשות כל־מלאכה בנחשת ויבוא אל־המלך שלמה ויעש את־כל־מלאכתו : ויצר את־שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתיים־עשרה אמה יסב את־העמוד השני : ושתי כתרת עשה לתת על־ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית : שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה ישרשרות לכתרת אשר על־ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית : ויעש את־העמודים ושני טורים סביב עליהשבכה האחת לכסות את־הכתרת אשר על־ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית : וכתרת אשר על־ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות : וכתרת עלי־שני העמודים גס־ממל מלעמת הבטן אשר לעבר *שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית : ויקם את־העמודים לאלם ההיכל ויקם את־העמוד הימני ויקרא את־שמו יכין ויקם את־העמוד השמאלי ויקרא את־שמו בעז : ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים : ויעש את־הים מוצק עשר באמה

הפטרת ויקהל

מִשְׁפָּחָו עַד־שִׁפְחוֹ עָלָו | סָבִיב וְהָמַשׁ בְּאַמָּה קוֹמָהוּ וְקוֹה שְׁלִישִׁים בְּאַמָּה
יָסֵב אֹתוֹ סָבִיב : וּפְקָעִים מִתַּחַת לִשְׁפָּחוֹ | סָבִיב סָבִיב אֹתוֹ עֶשֶׂר בְּאַמָּה
מִקְפָּים אֶת־הֵימָּם סָבִיב | שְׁנֵי טוֹרִים הַפְקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ : עֹמֵר עַד־
שְׁנֵי עֶשְׂרֵי בִקָּר שְׁלֹשָׁה פָּנִים | צְפוּנָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים | וְסָה וּשְׁלֹשָׁה | פָּנִים
נִגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהֵימָּם עֲלֵיהֶם מִלְמַעְנָה וְכִלְ־אַחֲרֵיהֶם בִּיתָה :
וַעֲבִיו כִּפְּחַ וּשְׁפָּחוֹ כַּמַּעֲשֶׂה שְׁפָת־כֹּס פָּרַח שׁוֹשָׁן אֶלְפִים בֵּת יָכִיל :

הפטרת ויקהל

בסנהג האשכנזים .

וְכֹחַ כְּפִטְרָה פְּקוּדֵי כְּמִנְהַג הַסְּפָרַדִּים וְהַאִיטָלְיָאנִי . וְהֵם כֹּחַ פ' שְׁקָלִים מַסְטִירִים כֹּחַ סָהִיב בֶּן
שֶׁבַע שָׁנִים . אֲחִינוּ בְּרָח אִלּוּ מִחַר הַדָּשׁ . וְלֹא מַסְטִירִים וַיַּעַשׂ חִירוֹם לִפ' פְּקוּדֵי . וְנִקְרָא סָפֵד
וַיַּעַשׂ חִירוֹם כֹּחַ כְּפִטְרָה וּיקְהֵל נִסְפָּרִים .

בסלבים א' סימן ו' .

וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת־הַכִּלְיוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וַיְכַל חִירוֹם לַעֲשׂוֹת
אֶת־כִּלְ־הַמְּקַאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה : עֲמֻדִים
שְׁנֵים וְגִלְתִּי הַכְּתָרָת אֲשֶׁר־עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתֵּים וְהַשְּׁבָכּוֹת שְׁתֵּים
לְכַפּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלּוֹת הַכְּתָרָת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים : וְאֶת־הַרְמָנִים אַרְבַּע
מֵאוֹת לַשְּׁתֵּי הַשְּׁבָכּוֹת שְׁנֵי־טוֹרִים רַמְּנִים לַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכַפּוֹת אֶת־
שְׁתֵּי גִלּוֹת הַכְּתָרָת אֲשֶׁר עַל־פָּנֵי הָעַמּוּדִים : וְאֶת־הַמְּכָנּוֹת עֶשֶׂר וְאֶת־
הַכִּירֹת עֶשְׂרֵה עַל־הַמְּכָנּוֹת : וְאֶת־הֵימָּם הָאֶחָד וְאֶת־הַבִּקָּר שְׁנֵים־עֶשְׂרֵי תַּחַת
הֵימָּם : וְאֶת־הַכִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
עָשָׂה חִירוֹם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נִחַשְׁתָּ מִכְּרַט : בְּכִכְר הִירְדּוֹן יִצְקָם
הַמֶּלֶךְ בְּכַעֲבָה הָאֶדְמָה בֵּין סָכוֹת וּבֵין צֶרְתָּן : וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכְּלִים
כִּרְבִּב מֵאֹד לֹא נִחָר מִשְׁקַל הַנְּחָשֶׁת : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַכְּלִים
אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֵת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים וְהָב :
וְאֶת־הַמְּנֹדֹת הַחֹשׁ מִסִּיּוֹן וְהַמֶּשׁ כִּשְׁמָאֵל לִפְנֵי הַדְּבִיר וְהָב סָגוֹר וְהַפְּרָח
וְהַנֶּגֶר וְהַמִּלְחָמִים וְהָב : וְהַסְּפּוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַמְּחַתּוֹת
וְהָב סָגוֹר וְהַפְּתוֹת לְדִלְתוֹת הַבֵּית הַפָּנִים לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים לְדִלְתֵי הַבֵּית
לְהִיכָל וְהָב :

הפטרת פקודי

בסנהג האשכנזים . בֵּין נִסְפָּרֵי בֵּין נִמְחַבֵּר . אֲחִיל אֵם כֹּחַ הַל פ' שְׁקָלִים כֹּחַ יְקִהֵל
אִלּוּ מַסְטִירִין לִפְקוּדֵי וַיַּעַשׂ חִירוֹם כֹּחַ פ' וּיקְהֵל .

בסלבים א' סימן ו' .

וְהַשְׁלֹם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה
אֶת

הפמרת ויקהל

משפתו עדי-שפתו ענל | סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה
יסב אתו סביב : ופקעים מתחת לשפתו | סביב סבבים אתו עשר באמה
מקפים את-הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו : עמד על-
שני עשר בקר שלשה פנים | צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה | פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל-האחרים ביתה :
ועביו טפח ושפתו כמעשה שפתי-כוס פרח שושן אלפים בת יכיל :

הפמרת ויקהל

כמנהג האשכנזים .

וכא כסדר פקודי כמנהג הספרדים והאיטליאני . ואם הוא פ' שקלים מעטרים של שקלים בן
שבע שנים . חפלו בר"ח או מרר חדש . ואז מעטרים ויעש חירום נפ' פקודי . ונק' פ'ד
ויעש חירום הוא כסדר ויקהל נכנדים .

במלכים א' סימן ז' .

ויעש חירום את-הכירות ואת-היעים ואת-המזרקות ויכל חירם לעשות
את-כל-המזאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה : עבדים
שנים וגלת הכתרת אשר-על-ראש העמודים שתים והשבכות עתים
לכסות את-שתי גלות הכתרת אשר על-ראש העמודים : ואת-הרמנים ארבע
כאות לשתי השבכות שני-טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את-
שתי גלות הכתרת אשר על-פני העמודים : ואת-המכנות עשר יאת-
הכירת עשרה עליהמכנות : ואת-הים האחד ואת-הבקר שנים-עשר תחת
הים : ואת-הכירות ואת-היעים ואת-המזרקות ואת כליהכלים האהל אשר
עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נהשת ככרט : בכבר הירדן יצקם
המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן : וינח שלמה את-כלי-הכלים
מרב כאד כאד לא נחקר משקל הנהשת : ויעש שלמה את כליהכלים
אשר בית יהוה את מובח הזהב ואת-השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב :
ואת-המנרות חמש מיטין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח
והנרת והמלקחים זהב : והספות והמזמרות והמזרקות והכפית והמחתות
זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקרש הקדשים לדלתי הבית
להיכל זהב :

הפמרת פקודי

כמנהג האשכנזים . בין נכנדר בין כמנהג . אבל אם הוא פ' שקלים נפ' ויקהל
אז מעטרים לפקודי ויעש חירום של פ' ויקהל .

במלכים א' סימן ז' .

ותשלם כל-המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה

את־קדשׁוֹ ׀ דוד אֲבִי אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן
בְּאֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה : אִזְּנֶהָ שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־רֹאשֵׁי
הַמִּטּוֹת נְשֵׂאֵי הָאֹכֹלוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַכֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת
אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן : וַיָּקְהָלוּ אֶל־הַכֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל בֵּינָהם הָאֲתָנִים בָּחַג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי : וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאֲרוֹן : וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־כָּל־כֵּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֵהָל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלֵּוִיִּם : וְהַכֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדֹת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו אָתוּ לִפְנֵי הָאֲרוֹן מִזִּבְחִים צֹאן
וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא־סָפְרוּ וְלֹא יָמְנוּ מְרֹב : וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־
יְהוָה אֶל־מִקְדָּשׁוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל־תַּחַת כַּנָּפֵי הַכְּרוּבִים :
כִּי הַכְּרוּבִים פְּרָשִׁים כְּנָפִים אֶל־מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּסָּבּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאֲרוֹן
וְעַל־בְּרִיו מִלְמַעְלָה : וַיֹּאכְלוּ הַכֹּהֲנִים וַיֵּרְאוּ רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־
פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַרוּצָה וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : אִזְּנֵי בָאֲרוֹן זָק
שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הָנִיחַ שֵׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וַהֲעֵנָן כָּלָא
אֶת־בַּיִת יְהוָה : וְלֹא־יָכֹלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשֶׁרֶת כַּפְּנֵיהֶעֱנָן כִּי־מָלָא כְבוֹד
יְהוָה אֶת־בַּיִת יְהוָה : אִזְּנֵי שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֵן בְּעֶרְפָּל : כִּנָּה בְּנִיתִי
בַּיִת זֶה לֵּךְ מְכוֹן לִשְׁכֻתְךָ עוֹלָמִים : וַיִּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיִּבְרָךְ אֶת־כָּל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל עִמָּד : וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דְּוִד אָבִי וַיְבִיר מֵלֵא לֵאמֹר : מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־
עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְּעִיר מְכֹל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְבִנַּיִת
בַּיִת לַיהוָה שְׁמִי שֵׁם וַאֲבָחַר בְּדָוִד לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי עִם־כָּבֹד
דָּוִד אָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד
אָבִי וְעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבְכָּה לְבָנוֹת בַּיִת לְשְׁמִי הַטִּיבֹת כִּי הָיָה עִם־
לִבְכָּה : רַק אֹתָהּ לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־בְּנָהּ הֵיכָל מִחֲלֻצֶיהָ הִוא וּבְנָה
הַבַּיִת לְשְׁמִי : וַיָּקָם יְהוָה אֶת־דָּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וַאֲקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וַאֲשָׁבוּ
עַל־כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַאֲבָנָה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
וַאֲשֶׁם־שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ
בְּהוֹצִיאֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

את־קדשי | דוד אביו את־הכסף ואת־הזהב ואת־הכלים נתן
 באצרות בית יהוה : אז יקהל שלמה את־זקני ישראל את־כל־ראשי
 המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל־המלך שלמה ירושלם להעלות
 את־ארון ברית־יהוה מעיר דוד היא ציון : ויקהל אל־המלך שלמה־כל־
 איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי : ויבאו כל זקני
 ישראל וישאו הכהנים את־הארון : ויעלו את־ארון יהוה ואת־אהל כוֹעֵד
 ואת־כל־כלי הקֹדֶשׁ אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים : והמלך
 שלמה וכל־עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן
 ובקר אשר לא־יספרו ולא ימנו מרב : ויבאו הכהנים את־ארון ברית־
 יהוה אל־מקומו אל־דביר הבית אל־קֹדֶשׁ הקֹדֶשׁים אל־תחת כנפי הכרובים :
 כי הכרובים פרשים כנפים אל־מקום הארון ויסבּוּ הכרובים על־הארון
 ועל־בריו מלמעלה : ויארכו הברדים ויראו ראשי הברדים מן־הקֹדֶשׁ על־
 פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה : אין בארון רק
 שני לחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עמ־בני
 ישראל בצאתם מארץ מצרים : והי בצאת הכהנים מן־הקֹדֶשׁ והענן מלא
 את־בית הַזֶּה : ולא־יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני־הענן כי־מלא כבוד
 יהוה את־בית יהוה : אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל : בנה בניתי
 בית זבל לך מכון לשבתך עולמים : וְנִסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו ויברך את כל־
 קהל ישראל וכל־קהל ישראל עמד : ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
 דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר : מן־היום אשר הוצאתי את־
 עמי את־ישראל ממצרים לא־־בהרתִי בעיר מִכְּר שְׁבַטִי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת
 בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על־עמי ישראל : והי עמ־לִבִּי
 דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל : ויאמר יהוה אל־דוד
 אֲנִי יֵעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבְּךָ לִבְנוֹת בֵּית לַשֵּׁמִי הִטִּיבֹת כִּי הָיָה עִם־
 לִבְּךָ : רק אתה לא תבנה הבית כי אֶס־בְּנֶךָ הֹצֵא מִחֲלֻצֶיךָ הוּא יִבְנֶה
 הַבַּיִת לַשֵּׁמִי : וְיָקֵם יְהוָה אֶת־דַּבְּרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאָקֵם תַּחַת דּוֹד אָבִי וְאֲשַׁבֵּן
 עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאִבְנֶה הַבַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 וְאֲשֶׁם־שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן אֲשֶׁר־יִשֵּׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ
 בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

עֲבֹדוּ יִצְרָתִי לִי תְהִלָּתִי יִסְפְּרוּ : וְלֹא־אֶתִּי קִרְאתִי וַעֲקֹב כִּי־נִגַּעַת כִּי
 יִשְׂרָאֵל : לֹא־הִבִּיאתִי לִי עֹזָה עֲלֵיהֶּם וּבְחִיָּה לֹא כִבְדַתִּנִּי לֹא הִעֲבַדְתִּיהֶם
 בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹנַעְתִּיהֶם בְּלִבְוִנָּה : לֹא־קִנִּיתִי לִי בַכֶּסֶף קִנְיָה וְחֶלֶב וּבְחִיָּה
 לֹא הָרִוּתִנִּי אֶף הִעֲבַדְתִּנִּי בַחֲטָאוֹתֶיהֶם הוֹנַעְתִּנִּי בַעֲוִנוֹתֶיהֶם : אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא
 כֹּחַהּ פִּשְׁעֶיהָ לִמְעַנִּי וַחֲטָאוֹתֶיהָ לֹא אֲזַכֵּר : הוֹכִירְנִי נִשְׁפָּטָה יַחַד סִפְּרָה
 אֶתָּה לְמַעַן תַּצְדֵּק : אֲבִיָּה הִרְאִשׁוּן חֲטָא וּמִלִּיצִיָּה פָשְׁעוּ כִּי : וְאֶחָלָל שָׂרִי
 קֹדֶשׁ וְאֶתְנָה לַחֵרֶם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לַגְּדוּפִים : וְעַתָּה שְׁמַע וַעֲקֹב עֲבָדִי
 וְיִשְׂרָאֵל בְּתַרְתִּי כִּי : כִּהְיָאֵמַר יְהוָה עֲשֵׂה וְיִצְרָה מִכֶּסֶם יַעֲרֹךְ אֶל־תִּירָא
 עֲבָדִי וַעֲקֹב וְיִשְׁרוֹן בְּתַרְתִּי כִּי : כִּי אֶעֱקְּמִים עַל־צִמָּא וְנוֹזְלִים עַל־יִבְשָׁה
 אֶצֶק רוּחִי עַל־יֹרֵקָהּ וּבְרַבְתִּי עַל־צִאֲצָאִיהָ : וְצִמְחוּ בֶּבֶן הַצִּיר כַּעֲרֻכִּים
 עַל־יְבִלִּימִים : זֶה יֹאמֶר לִיהוָה אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בִשְׁמִי־וַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יְדֹ
 לִיהוָה וּבִשְׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה : כִּהְיָאֵמַר יְהוָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגָאֵל יְהוָה צָרָתִי
 אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְלָעֵדִי אֵין אֱלֹהִים : וּמִי־כִמּוֹנִי יִקְרָא וְיִצְרָה
 וְיַעֲרֹכָה לִי מִשׁוּמֵי עַם־עוֹלָם וְאוֹתֵינוּת וְאַשֶׁר תִּבְאֶנָּה נִגְדוּ לָמוֹ : אֶל־
 תִּפְחָדוּ וְאֶל־תִּרְהוּ הֵלֵא מִצֹּן הַשְּׁמַעְתִּיהָ וְהַגִּדְתִּי וְאַתֶּם עֲדִי הִישׁ אֱלֹהִים
 מִבְּלָעֵדִי וְאֵין צוֹר בְּלִי־דַעְתִּי : יִצְרִי־פֶסֶל כֹּלָם תִּדְּוּ וַחֲטָאוֹרֵיהֶם בְּלִי־וַעֲלִילוֹ
 וְעִדְוֵיהֶם הִמָּה בְּלִי־רֹא וּבְלִי־דַעְתִּי לְמַעַן יִבְשׁוּ : מִי־יִצֹר אֶל וּפֶסֶל נִסָּךְ לִבְלָתִי
 הוֹעִיל : הֵן כִּלְיַחֲבָרִיו יִבְשׁוּ וְחֲרָשִׁים הִמָּה מֵאֲדָם יִתְקַבְּצוּ כֹלָם וְעַמּוֹדוֹ
 יִפְחָדוּ וּבְשׁוֹ יַחַד : חֲרָשׁ בְּרוֹזל מַעֲצָד וּפֶעֶל בַּפֶּהֶם וּבִמְקַבּוֹת יִצְרָהוּ וּיַפְעִלְהוּ
 בְּזֹרֻעַ כַּחַם נִסְדָּרֻעַב וְאֵין כַּח לֹא־שָׁתָה כִּים וַיַּעַף : תִּרְשַׁע עֲצִים נִטָּה קוֹ
 יִתְאַרְהוּ בְּשִׁרְרֵי־וַעֲשֵׂהוּ בִּמְקַצְעוֹת וּבִמְחֻגָּה יִתְאַרְהוּ וַיַּעֲשֵׂהוּ כַתְּבִנִּיתִי אִישׁ
 כַתְּפֹאֶרֶת אָדָם לְשִׁבְחָה בֵּית : לִכְרֹתֵלֹו אֲרֻזִּים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאֵלֹוּן וַיִּאֲמִי־לֹו
 בַּעֲצִי־דַעַר גִּמַּע אֲרֹו וְגִשֶׁם יַגְדֵּל : וְהָיָה לְאָדָם לְבָעַר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיְהִים
 אֶף־יִשְׁקִי וְאֶפְסָה לָחֶם אֶף יַפְעִל־אֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּ עֲשֵׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגְּרֵלָמוֹ : הַצִּיר
 עֲרָף בְּמוֹדֵאֵשׁ עַל־חֲצִיֹו בְּשִׁר יֹאכֵל יִצְלָה צִלִּי וַיִּשְׁכַּע אֶף־יָחֶם וַיֹּאמֶר הָאֵח
 חֲמוּתִי רְאִיתִי אֹור : וּשְׁאֲרִיתוֹ לֹאֵל עֲשֵׂה לִפְסֵלֹו וַיִּסְגְּרֵלֹו וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּתְפַּלֵּל
 אֵלָיו וַיֹּאמֶר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אַתָּה : לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבִּינוּ כִּי סָחַ מַרְאוֹת
 עֵינֵיהֶם כִּהִשְׁכִּיל לִבָּתָם : וְלֹא־יִשְׁיֹב אֶל־לִבּוֹ וְלֹא רָעַח וְלֹא־תִבְוֶנָה לֹאֲמֹר
 חֲצִיֹו שָׂרַפְתִּי בְּמוֹדֵאֵשׁ וְאֶף אֶפִּיתִי עַל־נַחֲלִיו לָחֶם אֲצִלָּה בְּשִׁר וְאֶכֶל וַיִּתְרֹ
 לְהוֹעֲבָה אַעֲשֵׂה לְבֹוֹל עֵץ אֶסְגֹּוד : רָעָה אֶפְרַי לֵב הוֹתֵל הִטָּה וְלֹא־יִצִּיל
 אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמֶר הֲלוֹא־שָׂקֶר כִּי־מִינִי : זְכַר־יֵאֱלֶה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי

יִסְדּוּ יִצְרָתִי לִי תַהֲלֹתַי יִסְפְּרוּ : וְלֹא־אֶתִּי קִרְאת יַעֲקֹב כִּי־נִגְעַת בִּי
 יִשְׂרָאֵל : לֹא־הִבִּיאתָ לִי שֶׁה עֲלֵיתִךְ וּזְבַחֲךָ לֹא כִבְרַתְנִי לֹא הֶעֱבַרְתִּיךָ
 בַּמִּנְחָה וְלֹא הוֹנַעְתִּיךָ בַּלְבֹּנָה : לֹא־קִנִּיתָ לִּי בַכֶּסֶף קֶנָה וְחֹלֶב זֹבַחֲךָ
 לֹא הִרְוִיתִנִּי אֶךְ הֶעֱבַרְתִּנִּי בַחֲטָאוֹתֶיךָ הוֹנַעְתִּנִּי בַעֲוֹנוֹתֶיךָ : אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא
 מַחֵה פֶשַׁעֶיךָ לַמַּעֲנִי וְחַטָּאוֹתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר : הוֹכִירְנִי נִשְׁפָּטָה יַחַד סֵפֶר
 אֶתָּה לַמַּעֲנֵן תִּצְדָּק : אֲבִיךָ הָרֹאשׁוֹן חָטָא וּמִלִּיצִיךָ פָּשְׁעוּ בִּי : וְאֶהֱלֵל עֲרִי
 קֹדֶשׁ וְאַתָּנָה לַחֲרֹם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לַגְּדוּפִים : וְעַתָּה שָׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי
 וְיִשְׂרָאֵל בַּחֲרָתִי בּוֹ : כִּהְיָאֵמַר יְהוָה עֶשֶׂךָ וְיִצְרָךְ מִבְּטָן יַעֲזֹרֶךָ אֶל־יִתְּרָא
 עַבְדִּי יַעֲקֹב וְיִשְׂרֹן בַּחֲרָתִי בּוֹ : כִּי אֶצְקִימִם עַל־צִמָּא וְנוֹזְלִים עַל־יִבְשָׁה
 אֶצְקֶה רוּחִי עַל־יֹדְעֶךָ וּבִרְכֹתִי עַל־צִאצְאֶיךָ : וְצִמְחוּ בֶבֶן חֲצִיר כַּעֲרִבִים
 עַל־יְבִלִּימִים : זֶה יֹאמַר לִיהוָה אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם־יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ
 לִיהוָה וּבִשֵּׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה : כִּהְיָאֵמַר יְהוָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צִבְאוֹת
 אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדִּי אֵין אֱלֹהִים : וּמִי־כַמוֹנִי יִקְרָא וְיִגִּידָה
 וְיַעֲרֹכָה לִּי מִשּׁוּמֵי עַם־עוֹלָם וְאוֹתוֹת וּאֵשֶׁר תִּבְאֲנָה יִגִּידוּ לָמוֹ : אֶל־
 תִּפְחָדוּ וְאֶל־תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאִזְ הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתָּם עַדִּי הִיֵּשׁ אֱלֹהִה
 מִבְּלַעְדִּי וְאֵין צוֹר בְּלִידַעְתִּי : יִצְרִי־פֶסֶל כֹּלָם תִּהְיוּ וְחַמּוּדֵיהֶם בְּלִי־וַעֲלֵלוֹ
 וְעִדְיֵיהֶם הֵמָּה בְּלִי־רֹאוֹ וּבְלִי־דַעַו לַמַּעֲנֵן יִבְשׁוּ : מִי־יִצֹר אֶל וּפֶסֶל נֶסֶךְ לִבְלָתִי
 הוֹעִיל : הֵן כָּל־חֲבֵרָיו יִבְשׁוּ וְחֲרָשִׁים הֵמָּה מֵאֲדָם יִתְקַבְּצוּ כֹלָם יַעֲמְדוּ
 יִפְחָדוּ יִבְשׁוּ יַחַד : חֲרָשׁ בְּרוֹז מַעֲצָד וּפְעַל בַּפֶּה וּבִמְקַבּוֹת יִצְרֵהוּ וּיַפְעִלֵהוּ
 בְּזוֹרֹעַ כְּחוֹ נִסְדָּרֵעַב וְאֵין כֹּחַ לֹא־שֹׁתָה מִים וְיַעֲף : חֲרָשׁ עֲצִים נֹטֶה קוֹ
 יִתְאַרְהוּ בִשְׂרָד יַעֲשֶׂהוּ בַמְקַצְעִית וּבַמְחֹנֶה יִתְאַרְהוּ וְיַעֲשֶׂהוּ כַתְּבִנִּית אִישׁ
 כַּתְּפֹאֶרֶת אָדָם לִשְׁבַת בֵּית : לִכְרַת־לוֹ אֲרוֹזִים וְיִקַּח תַּרְזֵה וְאֵלֹזִין וְיֵאֱמָצִילוֹ
 בַּעֲצִי־יַעֲרֵר נֹטֶע אֲרוֹ וְנֹשֵׁם יִגְדֵּל : וְהִיָּה לְאָדָם לְבַעַר וְיִקַּח מֵהֶם וְיִתֵּם
 אֶף־יִישׁוּק וְאֶפֶה לֶחֶם אֶף יַפְעִל־אֶל וְיִשְׁתַּחוּ עֲשֶׂהוּ פֶסֶל וְיִסְגְּד־לָמוֹ : חֲצִי
 שֶׁרָף בַּמִּדְבָּאֵשׁ עַל־חֲצִי בֶשֶׂר וְאֶכֶל יִצְלָה צִלִּי וְיִצְבַּע אֶף־יִחַם וְיֹאמַר הֵאֵחָ
 חֲמוּתִי רֹאשִׁי אֹדֶר : וְשֹׁאֲרִיתוֹ לֹאֵל עֲשֶׂה לַפֶּסֶל וְיִסְגְּד־לוֹ וְיִשְׁתַּחוּ וְיִתְפַּלֵּל
 אֵלָיו וְיֹאמַר הֲצִילְנִי בִּי אֱלִי אֶתָּה : לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבִּינוּ כִּי מַחַ מְרֹאוֹת
 עֵינֵיהֶם מִהִשְׁכִּיל לִבְתָּם : וְלֹא־יֵשִׁיב אֶל־לְבוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא־תִבְוֶנָה לֹאֵמַר
 חֲצִי שֶׁרַפְתִּי בַּמִּדְבָּאֵשׁ וְאֶף אִפִּיתִי עַל־גַּחְלֹיו לֶחֶם אֲצִלָּה בֶשֶׂר וְאֶכֶל וְיִתְרוּ
 לַתּוֹעֵבָה אַעֲשֶׂה לְבִזֵּל עֵץ אֲסַנֵּד : רַעַה אֶפֶר לֵב הוֹתֵל הִטְהוֹר וְלֹא־יִצִּיל
 אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמַר הֲלוֹא־שִׁקֵּךְ בִּימִינִי : זִכְר־אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל בִּי

עבד־יְהוָה ויצרתיָה עבד־לִי אֶתֶּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִשָּׁנִי : סְחִיתִי כַעַב פִּשְׁעִיהָ
וּכְעֵנָן חֲטֹאתֶיהָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גָאֻלְתִּיהָ : רָצוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְהוָה הֲרִיעֵנו
מִחֲתֻמֹּת אֶרֶץ סָחֲחוּ הָרִים רָחָה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאֻל יְהוָה נֶעֱלַב
וּבִי־יִשְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר :

הפטרת צו

בדומה סיון 71

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלוּתֵיכֶם סָפוּ עַל־וּבְחִיכֶם וְאִכְלוּ
בָשָׂר : כִּי לֹא־דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בַּיּוֹם הַזֶּה יֵצֵא אִתְּם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל־דִּבְרֵי עוֹלָה וְזֹכֶה : כִּי אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אִתְּם לֵאמֹר
שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְהִיטִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לֵעָם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לַמַּעַן יִיטֵב לָכֶם : וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם
וַיִּלְכּוּ בַּמַּעֲצוֹת בְּשִׁרְרוֹת לִבָּם הֲרַע וַיִּהְיוּ לְאֹחֹז וְלֹא לִפְנוּיִם : לְמַד־הֵינִי
אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־
עַבְדִּי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁבַע וְשִׁלַּח : וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם
וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפָּם הִרְעוּ מֵאֲבוֹתָם : וְדִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלַי וְקִרְאתִי אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה : וְאִמַּרְתִּי אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר
לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסָר אֲבֹדָה הָאֲמוֹנָה וּנְכֻרְתָּה
כַּפִּיהֶם : גִּזִּי נִזְרָה וְהִשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל־שִׁפְיָם מִנֶּגֶה כִּי מֵאִם יְהוָה וַיִּטֵּשׁ אֶת־
דֹּר עַבְרָתוֹ : כִּי־עָשׂוּ בְּנֵי־יְהוּדָה הֲרַע בְּעֵינֵי נְאֻם־יְהוָה שָׁמֹו שְׁקוּצִיהֶם
בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי־עָלָיו לְטָמְאוֹ : וּבָנוּ בְּמֹת הַתֶּפֶת אֲשֶׁר בָּנִיא בְּנ־
הָעַם לַשָּׂרָף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עֲלֹתָה
עַל־לִבִּי : לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנֹאם־יְהוָה וְלֹא־יִאֱמַר עוֹד הַתֶּפֶת וְגִיא בְּנ־
הָעַם כִּי אִם־גִּיא הַהֲרֹגָה וְקִבְּרוּ בַתֶּפֶת מֵאִין מָקוֹם : וְהָיְתָה נִבְלַת הָעַם הַזֶּה
לְמֶאֱכָל לַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיר : וְהִשְׁבַּתִּי מִעַרְבֵי יְהוּדָה
וּמִחֲצוֹת יִירוּשָׁלַם קוֹל שֹׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל בְּלָה כִּי לַחֲרֹבָה
הִתְהַוָּה הָאָרֶץ : בָּעֵת הַהִיא נֹאם־יְהוָה וַיּוֹצִיאוּ אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־
עַצְמוֹת שָׂרֵיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת־עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת־עַצְמוֹת
יֹשְׁבֵי־יִירוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם : וְשִׁמְחוּם לְשִׁמֵּשׁ וּלְזִבֹּת וּלְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר אֱהַבּוּם וְאֲשֶׁר עָבְדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרָשׁוּם וְאֲשֶׁר
הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהוּ : וּנְכַתֵּר
סֹת מִחַיִּים לְכָל הַשְּׂאִרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־הַשְּׁפָטָה הַרְעָה הַזֹּאת בְּכָל־

עבדי־אתה יצרת־ך עבד־לי אתה ישראל לא תנשני : מחיתי כעב פשע־ך וכענן חטאת־ך שובה אלי כי גאלתי־ך : רנו שמים כי־עשה יהוה הרעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל־עץ בו כי־גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר :

הפטרת צו

בירמיה סימן ז' .

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על־זבחיכם ואכלו בשר : כי לא־דברתי את־אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אתם מארץ מצרים על־דברי עולה וזבח : כי אס־את־הדבר הזה צויתי אתם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם והלכתם בכל־הדרך אשר אצוה אתכם למען יטב לכם : ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים : למן־היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את־כל־עבדי הנביאים יום השכם ושלה : ולוא שמעו אלי ולא הטו את־אזנם ויקשו את־ערפם הרעו מאבותם : ודברת אליהם את־כל־הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה : ואמרת אליהם זה הנני אשר לו־א־שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אברה האמונה ונכרתה מפיהם : גזי נזרך והשליכי ושא־י על־שפים קינה כי מאם יהוה ויטט את־דור עברתו : כי־עשו בני־יהודה הרע בעיני נאס־יהוה שמו שקוציהם בבית אשר־נקרא שמי־עליו לטבאו : ובנו במות התפת אשר בגיא בן־הנם לשרף את־בניהם ואת־בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על־לבי : לכן הנה ימים באים נאס־יהוה ולא־יאמר עוד התפת וניא בן־הנם כי אס־גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום : והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מהריר : והשבתי ׀ מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי להרבה תהיה הארץ : בעת ההיא נאס־יהוה ויוציא את־עצמות מלכי־יהודה ואת־עצמות שריו ואת־עצמות הכהנים ואת ׀ עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי־ירושלם מקבריהם : ושטחום לשמש ולירח ולכל ׀ צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאכפו ולא יקברו לרמן על־פני האדמה יהיו : ונבחר מות כחיים לכל הישארית הנשארים כן־הטשפחה הרעה הזאת בכל־

המקמות הנשארים אשר יהיה שם נאם יהוה צבאות: כהן אמר יהוה
אלהים ההלל הכם בהכמתו ואלהים ההלל הנבחר בגבורתו אלהים ההלל
עשיר בעשרו: כי אכבדאם יהוה ההלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני
יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה:

הפטרת שמיני

בשמואל ב' סימן ו'.

ויקם עוד דוד את כל בחור ישראל שלשים אלף: ויקם וילך דוד
ובל-העם אשר אתו מבבל יהודה להעלות משם את ארון האלהים
אשר-נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עמו: וירכבו את-הארון
האלהים אל-עגלה חדשה וישארו מבית אבינרב אשר בנבעה ועזא ואחיו
בני אבינרב נהגים את-העגלה חדשה: וישארו מבית אבינרב אשר
בנבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: ודוד וכל בית ישראל
משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובכנענעים ובצלצלים: ויבאו עד-נרן נכון וישלח עזה אל-ארון האלהים
ויאחז בו כי שמטן הבקר: ויחר-אף יהוה בעזה ויכרו שם האלהים על-
השל וימת שם עם ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ
בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: וירא דוד את-יהוה
ביום ההוא ויאמר איה יבא אלי ארון יהוה: ולא-אבה דוד להכיר אליו
את-ארון יהוה על-עיר דוד ויטחו דוד בית עבר-אדם הנתיב ויבא ארון
יהוה בית עבר אדם הנתי שלשה חדשים ויבקר יהוה את-עבד אדם
ואת-כל ביתו: ויגד למלך דוד לאמר ברח יהוה את-בית עבר אדם ואת-
כל אשר-לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את-ארון האלהים מבית
עבר אדם עיר דוד בשמחה: ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים
ויזבח שור ומריא: ודוד מכרכר בכל-עו לפני יהוה ודוד חגור אפוד בר:
ודוד וכל בית ישראל מעלים את-ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: והיה
ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת-שאול נשקפה ובעד החלון ותרא את-
המלך דוד מפוז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה: ויבאו את-ארון יהוה
ויצנו אתו במקומו בתוך האהל אשר-נטה-לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
וישלימים: ויכל דוד מהעלות העולה והשלימים ויבקר את-העם בשם יהוה
צבאות: ויחלק לכל-העם לכל-המון ישראל למאיש וער אשה לאיש חלת
לחם אלה ואשפר אחר ואשישה אחת וילך כל-העם איש לביתו:

כלן מביימין הכפרדים. ויש מוכיזין ב' פסוקים בלחזנים ונאמן ביהר וגו'.

המקמות הנשארים אשר יהיה שם נאם יהוה צבאות : כה | אמר יהוה
אל־יהוה אל־יהוה הכם בחכמתו ואל־יהוה הגבור בגבורתו אל־יהוה
עשיר בעשרו : כי אביצאת יהוה אל־יהוה השכל וידע אותי כי אני
יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כִּי־באלה חפצתי נאמ־יהוה :

הפמרת שמיני

בשמואל ב' סימן י' .

ויסוף עיר דוד את־כל־בכור בִּישְׂרָאֵל שלשים אלף : ויקם | וילך דוד
יְהוָה־עִם אִשָּׁר אֲתוֹ מִבְּעַלֵּי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשֶּׁשׁ אֶת אַרְוֹן הָאֲדָמִים
אשר־נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו : וירכבו את־ארון
האלהים אל־עגלה חדשה וישארו מבית אבינרב אשר בגבעה ועזא ואחיו
בני אבינרב נהגים את־העגלה החדשה : וישארו מבית אבינרב אשר
בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון : ודוד | וכל־בית ישראל
משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים וברכים
ובכנענעים ובצלצלים : ויבאו עד־גרן נכון וישלח עזה אל־ארון האלהים
ויאחו בו כי שמטו הבקר : ויחר־אף יהוה בעזה ויכה שם האלהים על־
השל וימת שם עם ארון האלהים : ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ
בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה : וירא דוד את־יהוה
ביום ההוא ויאמר איך יבא אלי ארון יהוה : ולא־אבה דוד להסיר אלו
את־ארון יהוה על־עיר דוד ויטרו דוד בית עבד־אדם הגתי : וישב ארון
יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך | יהוה את־עבד אדם
ואת־כל־ביתו : ויגד למלך דוד לאמר כרך יהוה את־בית עבד אדם ואת־
כל־אשר־לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את־ארון האלהים מבית
עבד אדם עיר דוד בשמחה : ויהי כי צעדו נשאי ארון־יהוה ששה צעדים
ויזבה שור ומריא : ודוד מכרכר בכל־עו לפני יהוה ודוד חגור אפור בד :
ודוד וכל־בית ישראל מעלים את־ארון יהוה בתרועה ובקול שופר : והיה
ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת־שאול נשקפה | בעד החלון ותרא את־
המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבו לו בלבה : ויבאו את־ארון יהוה
ויצנו אתו במקומו בתוך האהל אשר־נמטה־לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים : ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את־יהוה בשם יהוה
צבאות : ויחלק לכל־העם לכל־המון־ישראל לכאיש ועד אשה לאיש חלת
לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל־יהוהם איש לביתו :

כאן מביימן הספרדים. ויש מוכיפין ב' פסוקים כאחרונים ונאמן ביתך וגו'.

וַיָּשֶׁב דָּוִד לְבֵרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיֶּכֶל בֶּת־שָׁאוֹל לִקְרֹאת דָּוִד וּלְאִמֵּר
 מִה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אֲמֵהוּת עֲבָדָיו כְּהַגְלוֹת
 נִגְלוֹת אֶחָד הָרָקִים : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַרְבִּי מֵאֲבִיךָ
 וּמִכָּל־בָּתָּי לְצוֹת אֹתִי נָגִיד עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשָׁחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה :
 וּנְקַלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפֵל בְּעֵינַי וְעַם־הָאֲמֵהוּת אֲשֶׁר אֲבָרַת עִמָּם
 אֲכַבְּרָה : וּלְמִיכָל בֶּת־שָׁאוֹל לֹא־הָיָה קֶדֶךְ יָלַד עַד יוֹם מוֹתָהּ : וַיְהִי כִּי־יָשִׁיב
 הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהוֶה הַנִּיחִילוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אַיָּבָיו : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן
 הַנָּבִיא רְאֵה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אַרְזִים וְאֶרְוֹן הָאֵלֵלִים יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ
 הַיִּרְעָה : וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ :
 כֹּה־ן מַכִּימִים הָאִשְׁלִיאֲנִים . וַיְהִי כִּלְיָה הַהוּא וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן לֵאמֹר : לֵךְ
 וְאָמַרְךָ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הֵאֱתָה תִּבְנֶה־לִּי בַּיִת לְשֹׁכְתִּי :
 כִּי לֹא יִשְׁכְּתִי בְּבֵית לְמוֹסִם הָעֹלְתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם
 הַזֶּה וְאֶהְיֶה סֶתֶר־לָךְ בְּאֵהָל וּבְמִשְׁכָּן : כָּכָל אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לְכַתִּי בְּכָל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הַדֹּבֵר דְּבָרִתִּי אֶת־אַחֶר שְׁבָמִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוֹת אֶת־
 עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בִנִּיתֶם לִי בַּיִת אַרְזִים : וְעַתָּה כֹּה־תֹאמַר
 לְעַבְדִּי דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צִבְאוֹת אֲנִי לִמְחַתֶּיךָ מִן־הַנֶּהֱוֶה מֵאַחֶר הֵצֵאֲנִי
 לַהֲיוֹת נִגִּיד־עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל : וְאֶהְיֶה עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלַכְתָּ וְאֲבָרַתָּה
 אֶת־כָּל־אַיָּבֶיךָ מִפְּנֵיךְ וְעֲשִׂיתִי לָךְ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ :
 וְשִׁמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִמְעַתִּיו וְשָׁבִן תַּחֲתָיו וְלֹא יִרְגֹז עוֹד וְלֹא־
 יִסְיֹפוּ בְנֵי־עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר בְּרִאשׁוֹנָה : וְלָכֵן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים
 עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַהֲנִיחִיתִי לָךְ מִכָּל־אַיָּבֶיךָ וְהַגִּיד לָךְ יְהוָה כִּי־בֵית יַעֲשֶׂה־
 לָךְ יְהוָה : כִּי וּמִלֵּאזוּ יֵמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אַבְתְּיָךְ וְהַקִּימְתִּי אֶת־יִרְעָה אַחֲרֶיךָ
 אֲשֶׁר יֵצֵא מִכְּעִיף וְהַקִּינְתִּי אֶת־מִמְלַכְתּוֹ : הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לְשֵׁמִי וְיִבְנֶנְתִּי אֶת־
 כֶּסֶף מִמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם : אֲנִי אֶהְיֶה־לָּךְ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
 בְּרָאתוֹ וְהַכַּחֲתִיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנֵי־אָהֶם : וְחִסְדִּי לֹא־יִסּוּר מִמֶּנּוּ
 כֹּאֲשֶׁר הִסְרִיתִי מִעַם שָׁאוֹל אֲשֶׁר הִסְרִיתִי מִלִּפְנֵיךְ : וְנֶאֱמַר בַּיִתְךָ וּמִמְלַכְתְּךָ
 עַד־עוֹלָם לִפְנֵיךְ כֶּסֶף יִהְיֶה נִכְזֹן עַד־עוֹלָם : כָּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָכָל
 קַחֲצִיּוֹן הַזֶּה כֹּן דְּבַר נָתָן אֶל־דָּוִד :

הפטרת תזריע

במלכים ב' בספר ד' : חס ספרות נכדוס .

וְאִישׁ כָּא מִבְּעַל שְׁלִשָּׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֵלֵלִים לֶחֶם בַּכּוֹרִים עֲשִׂירִים־לֶחֶם
 שְׁעָרִים וּבְרָמָל בְּצֻלָּגוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאבְלוּ : וַיֹּאמֶר סִשְׁתָּרוֹ מִה אֵתָן

וישב דוד לברך את־ביתו ותצא מיכל בת־שאול לקראת דוד ותאמר
 מה־נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהנלות
 נגלות אהר הרקיס: ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר בהר־בי מאבִיך
 ומכל־יביתו לצות אתי נגיד על־עם יהוה על־ישראל ושחקתי לפני יהוה:
 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועס־האמהות אשר אמרת עמם
 אכבדה: ולמיכל בת־שאול לא־היה לה ילד עד יום מותה: ויהי כִּי־ישב
 המלך בביתו ויהוה הגיחילו מסביב מכל־איביו: ויאמר המלך אל־נתן
 הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארוזים וארון האלהים ישב בתוך
 הודיעה: ויאמר נתן אל־המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך:
 כֵּן מַכִּימִס הַאִיטְלָאֲנִים. ויהי לילה ההוא וירי דבר־יהוה אל־נתן לאמר: לך
 ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר הנה האתה תבנה־לי בית לשבתי:
 כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את־יבני ישראל ממצרים ועד היום
 הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: ככל אשר־התהלכתי בכל־יבני
 ישראל הדבר דברתי את־אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות אתי
 עמי את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארוזים: ועתה כה־תאמר
 לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן־הגוה כאחר הצאן
 להיות נגיד־על־עמי על־ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה
 את־מכל־איבִיך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ:
 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־
 יסופו בני־עולה לענותו כאשר ברא־עונה: ולמך־היום אשר צויתי שפטים
 על־עמי ישראל והניתתי לך מכל־איבִיך והגיד לך יהוה כִּי־בית יעשה
 לך יהוה: כי ימלאו ימִיך ושכבת את־אבתִיך והקימתי את־זרעך אחרִיך
 אשר יצא ממעיך והכינתי את־ממלכתו: הוא יבנה־בית לשמי וכננתי את־
 כסא ממלכתו עד־עולם: אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן אשר
 בהעזתו והכתתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: וחסדי לא־יסור ממנו
 כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך
 עד־עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־עולם: ככל הדברים האלה וככל
 החזיון הזה כן דבר נתן אל־דוד:

הפמרת תוריע

במלכים ב' בסופן ד': אם הפמרות נפרדות.

ואיש בא מבעל שרשה ויבא לאיש האלהים להם בכורים עשר־לחם
 שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ויאמר משרתו מהאתן

זֶה לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵישׁ וַיֹּאמֶר תָּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱכֹל וְהוֹתֵר •
וְהָיוּ לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיֹּתִירוּ בְּדִבְרֵי יְהוָה: וַנֵּעַמְן שְׂרֵצְכֵם מִלֶּלֶךְ־אֶרֶם הִנֵּה
אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וְנִשְׂא פָנִים כִּי־כֹ נִתְּיָהוּהָ תְשׁוּעָה לְאֶרֶם וְהָאִישׁ
הִנֵּה גָבוֹר חֵיל מִצְרַע: וְאֶרֶם יָצָאוּ גִדּוּרִים וַיֵּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְהָ
קִטְנָה וַתְּהִי לִפְנֵי אִשְׁתִּי נִעְמָן: וַתֹּאמֶר אֶל־גִּבְרִיתָהּ אַחֲלִי אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנָּכְיָא
אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אֲזִי יֹאסֵף אֶתִּי מִצְרַעְתּוֹ: וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר בָּזֹאת
וְכֹזֶאת דִּבְרָה הַנְּעֶרָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אֶרֶם לֵךְ בָּא
וְאֶשְׁלַחָה סֹפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיִלְכֶּךָ וַיִּקַּח בִּידּוֹ עֹשֶׂיֶר כְּכַרְיִי־כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת
אַלְפִים זָהָב וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת בָּגָדִים: וַיָּבֹא הַסֹּפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
וַעֲתָה כִּבּוֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־נִעְמָן עַבְדִּי וְאִסְפָּתוּ
מִצְרַעְתּוֹ: וַיְהִי כִּקְרֹא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֹּפֵר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים
אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת כִּי־זֶה שְׁלַח אֵלַי לֵאסֹף אִישׁ מִצְרַעְתּוֹ כִּי אֶדְדֶּעֶרְנָא
וְרֹאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי: וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלֹהֵי־הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר זָמֵה קִרְעָתְךָ בְּגָדֶיךָ וַיֵּבֹא־נָא אֵלַי
וַיֵּדַע כִּי יֵשׁ נָכִיָּא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא נִעְמָן בְּסוּסָיו וַיִּבְרַכְכוּ וַיַּעֲמֵד פֶּתַח־הַבַּיִת
לְאֵלִישָׁע: וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מִלֶּאכָה לֵאמֹר הֲלוֹךְ וְרַחֲצֵת שְׁבַע־פְּעָמִים
בִּידְרֹךְ וַיֵּשֶׁב בְּשֶׁרֶף לֵךְ וַיִּסָּהֵר: וַיִּקְצֹף נִעְמָן וַיִּלְכֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִסְרָתִּי אֵלַי
וַיָּצֵא יָצֹא וַעֲמֵד וְקִרָא בְּשִׁמְיָהוּהָ אֱלֹהֵיו וְהִנֵּף יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וְאִסֹּף
הַמִּצְרַע: הֲלֹא טוֹב אֲבָנָה וּפְרָפֵר נִהְרֹת דְּמִשְׁק מִכֹּל מִימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־
אֶרְחֵץ בָּהֶם וַיִּסָּהֲרִי וַיִּפֹּן וַיִּלְכֶּךָ בַּחֲמָה: וַיִּנְטֹו עַבְדּוֹ וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
אֲבִי דָבָר גָּדוֹל הַנָּכִיָּא דִּבְרֵי אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאִם כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ רַחֵם
וַיִּסָּהֵר: וַיֵּרֶד וַיִּטְבֵּל בִּידְרֹךְ שֶׁבַע פְּעָמִים בְּדִבְרֵי אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשֵׁרוֹ
כְּבִשֶׁר גֶּעֶר קָטָן וַיִּסָּהֵר: וַיֵּשֶׁב אֲדִישׁ־הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מִתְנַהֵּו וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֵד לִפְנֵיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִסִּי־
בְּיִשְׂרָאֵל וַעֲתָה קִח־נָא בִּרְכָה מֵאֵת עַבְדְּךָ: וַיֹּאמֶר מִי־יִהְיֶה אֲשֶׁר־עָמַדְתִּי
לִפְנֵיו אִם־אֶקְחָה וַיִּפְצַרְכֹּו לִקְחַת וַיִּמָּאן: וַיֹּאמֶר נִעְמָן הֲלֹא יִמְנָנָא לְעַבְדְּךָ
כִּשְׂא צִמְד־פָּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֲלֵה וּבִחַ לְאֱלֹהִים
אַהֲרִים כִּי אִסִּי־לִיהוָה: לְדָבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדְּךָ בָּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית־
רַמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה וְהוּא וְנִשְׁעֵן עַל־יָדָיו וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוִיתִי
בֵּית רַמּוֹן יִסְלַח נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בְּדִבְרֵי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיִּלְכֶּךָ
מִמֶּלֶךְ בְּכַרְת־אֶרֶץ:

זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר :
 ויתן לפניהם ויאכלו וייתירו כדבר יהוה : ונעמן שר־צבא מלך־ארם היה
 איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כיבו נתן־יהוה תשועה לארם והאיש
 היה גבור חיל מצרע : והרם יצאו גרודים וישבו מארץ ישראל נערה
 קטנה ותהי לפני אשת נעמן : ותאמר אלי־גברתה אחלי אדני לפני הנביא
 אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו : ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת
 וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל : ויאמר מלך־ארם לך בא
 ואשלחה ספר אל־מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי־כסף וששת
 אלפים זהב ועשר חליפות בגדים : ויבא הספר אלי־מלך ישראל לאמר
 ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את־נעמן עבדי ואספתו
 מצרעתו : ויהי כקרא מלך־ישראל את־הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים
 אני להמית ולהחיות כי־זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך־דעו־נא
 וראו כי־מתאנה הוא לי : והי כשמע אלישע איש־האלהים כי־קרע מלך־
 ישראל את־בגדיו וישלח אלי־המלך לאמר רמה קרעת בגדיך יבא־נא אלי
 וידע כי יש נביא בישראל : ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח־הבית
 לאלישע : וישלח אליו אלישע כל־אך לאמר הלוך ורחצת שבע־פעמים
 בירדן וישב בשרך לך וטהר : ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אליו
 יצא יצוא ועמד וקרא בשם־יהוה אלהיו והניף ידו אל־הנקום ואסף
 המצרע : הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא־
 ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בהמה : ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו
 אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי־אמר אליך רחץ
 וטהר : וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
 כבשר נער קטן ויטהר : וישב אלי־איש האלהים הוא וכל־מחנהו ויבא
 ויעמד לפניו ויאמר הגה־נא ידעתי כי אין אלהים בכל־הארץ כי אס־
 בישראל ועתה קח־נא ברכה מאת עבדך : ויאמר חיי־הוה אשר־עמדתני
 לפניו אס־אֶקַח ויפצרו־בו לקחת וימאן : ויאמר נעמן ולא יתן־נא לעבדך
 כִּשָּׁא צמר־פרדים ארמה כי לֹא־יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים
 אחרים כי אס־לִיהוה : לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך כבוא אדני בית־
 רמון להשתחות שמה והוא ונשען עלידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי
 בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה : ויאמר לו לך לשלום וילך
 מאתו כברת־ארץ :

וארבעה אישים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל־רעהו מה אנחנו
 יושבים פה עד־מתנו: אם־אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו
 שם ואם־ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל־מחנה ארם אם־יחנינו נוֹחַה
 ואם־ימיתנו ומתנו: ויקמו בנִשְׁפָּה לבוא אל־מחנה ארם ויבאו עד־קצה מחנה
 ארם והנה איך־שם איש: ואדני השָׁמִיעַ | את־מחנה ארם קול רכב וקול
 סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל־אחיו הנה שִׁכְרֵעֲלֵינוּ מִלֶּף יִשְׂרָאֵל את־
 מלכי החתים ואת־מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקומו וינוסו בנִשְׁפָּה ויעזבו
 את־אֶהְלֵיהֶם ואת־סוּסֵיהֶם ואת־חֲמִרֵיהֶם המִּחְנֶה כֹּאֲשֶׁר הָיָה ויָסוּ אל־נַפְשָׁם:
 ויבאו המצרעים האלה עד־קצה המחנה ויבאו אל־אֶהְלֵי אֶחָד ויאכלו וישתו
 וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל־אֶהְלֵי אֶחָד
 וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אל־רעהו לא־יָכֵן | אֲנַחְנוּ עֲשִׂים
 הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם־בִּשְׁרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׁים וְחִכֵּינוּ עַד־אֹרֶךְ הַבֶּקֶר וּמִצָּאוּ
 עֵינֵינוּ וְעַתָּה לָכוּ וְנִבְאָה וְנִגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ: ויבאו ויקראו אל־שַׁעַר הָעִיר
 ויגידו להם לאמר באנו אל־מִחְנֶה ארם והנה איך־שם איש וקול אדם כי
 אִם־הִסּוֹס אִסּוֹר וְהַחֲמֹר אִסּוֹר וְאֶהְלִים כֹּאֲשֶׁר הֵמָּה: ויקרא השָׁעָרִים
 ויגידו בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה: ויקם הַמֶּלֶךְ לִילָה ויאמר אל־עֲבָדָיו אֲנִידֶהֱנָא
 לָכֶם אֶת אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אַרְם יָדְעוּ כִּי־רַעֲכִים אֲנֵהֶם ויצאו מן־הַמִּחְנֶה
 לְהַחֲבִה בַּהֲשָׁרָה לאמר כִּי־יצאו מן־הָעִיר ונתפשט חֲיִים ואל־הָעִיר נָבֹא:
 ויצו אֶחָד כַּעֲבָדָיו ויאמר ויִּקְחוּ־נָא חֲמִשָּׁה מן־הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
 נִשְׁאָרִי־בָהּ הֵנָּה כְּבַל־הַחֲמֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאָרִי־בָהּ הֵנָּה כְּבַל־הַחֲמֹן
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תָּמוּ וְנִשְׁלַחַה וְנִרְאָה: ויקחו שְׁנֵי רַכֵּב סוּסִים וישלח הַמֶּלֶךְ
 אֶחָד מִחֲנֵה־אַרְם לאמר לכו וראו: וילכו אֶהְרִיֶּהֶם עַד־תִּירְדֵּן וְהֵנָּה כָּל־
 הַדָּרֶךְ מִלֵּאָה בְּגָדִים וכלים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אַרְם בַּהֲפֹס וישבו הַמִּלְאָכִים
 ויגידו לַמֶּלֶךְ: ויצא הָעָם ויָבֹאוּ אֶת מִחְנֶה אַרְם ויהי סֶאֱהִי־סֶלֶת בִּשְׁקָל
 וסֶאֱתִים שְׁעָרִים בִּשְׁקָל כֶּדֶבֶר יְהוָה: וְהַמֶּלֶךְ הַפְקִיד אֶת־הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר־
 נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ עַל־הַשְּׁעָר וירמסוּ הָעָם בַּשְּׁעָר ויָמַת כֹּאֲשֶׁר דָּבַר אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דָּבַר בְּרַדְת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו: ויהי כְּדָבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־
 הַמֶּלֶךְ לאמר סֶאֱתִים שְׁעָרִים בִּשְׁקָל וסֶאֱהִי־סֶלֶת בִּשְׁקָל יְהוָה בַּעַת כֹּהֶר
 בַּשְּׁעָר שְׁכָרוֹן: ויצו הַשְּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים ויאמר וְהֵנָּה יְהוָה עֲשֵׂה
 אַרְבּוֹת בַּשָּׂמַיִם הַיּוֹמָה כְּדָבַר הַיָּהּ ויאמר הֵנָּה רָאָה בִּינִיָּה וּמִשָּׁם לֹא
 תֹאכַל: ויהי־לוֹ בֶּן וירמסוּ אֹתוֹ הָעָם בַּשְּׁעָר וְנָקַת:

וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אלדעהו מה אנחנו יושבים פה עדמתנו: אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם יושבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אלימחנה ארם אמיחינו נהיה ואמיחינו ומתנו: ויקמו בנשף לבוא אלימחנה ארם ויבאו עדקצה מחנה ארם והנה איישים איש: ואדני השמיע | אתמחנה ארם קול רכב וקול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שברעלינו מלך ישראל אתי מלכי החתים ואתימלכי מצרים לבוא עלינו: ויקמו וינוסו בנשף ויעזבו אתהאליהם ואתימסיהם ואתהמריהם המחנה כאשר היא וינוסו אלינפוש: ויבאו המצרעים האלה עדקצה המחנה ויבאו אליהם אחד ואכלו וישונו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אליהם אחד וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אלדעהו לאיכן | אנחנו עשים היום הוה יוספשרה הוא ואנחנו מתשים וחכינו עדאור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה וננידה בית המלך: ויבאו ויקראו אלישער העיל ויגידו להם לאמר באנו אלימחנה ארם והנה איישים איש וקול ארם כי אספסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר אליעבדיו אנדהנא לכם את אשר יעשו לנו ארם ידעו כירעבים אנחנו ויצאו מןהמחנה להחבה בהשדה לאמר בייצאו מןהעיר ונתפשט חיים ואליהעיר נבא: ויען אחד מעבדיו ויאמר וקחורנא המשה מןהסוסים הנשארים אשר נשאוריבה הגם בכליהחמון ישראל אשר נשאוריבה הגם בכליהחמון ישראל אשר יעשו ונשלחה ונראה: ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי כחנהארם לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם עדהירדן והנה כלי הדרך כמאה בגדים וכלים אשר יהיו ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך: ויצא העם ויבאו את כחנה ארם והי סאהיסלת בשקל וסאהים מערים בשקל כדבר יהוה. והמלך הפקיד אתהשגיש אשר נשען עליהו עליהשער וירמכוהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלמים אשר דבר ברוח המלך אליו: והי כדבר איש האלמים אל המלך לאמר סאהים מערים בשקל וסאהיסלת בשקל יהיה כעת מהר בשער שמרון: ויען השליש אתיאישי האלמים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהנה כדבר יהוה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ויהיולו כן וירמסו אתו העם בשער וימת:

לכבודם ביהוקאל סימן כ"ב, ויש משטירין אותם כסדר קדושים. ונק"ק פפ"ד לעולם משטירין כס' אחרי, הלא כבני כשיים דנקמן, וכס' קדושים משטירין זה ויהי דבר יי, ולס' נדחס ספערס הלא כבני כשיים מן פרסם אחרי ככני מחר חרש אז משטירין כפרסת קדושים, הלא כבני כשיים.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן-אדם התשפט התשפט את-עיר הדמים והודעתה את כל-תועבותיה: ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: בדמך אשר שפכת אטמת ובגלגלך אשר-עשית טמאת ומקריבי יסוד ותבוא עד שנותיה על-כן נתתיה חרפה לגוים וקלקלה לכל-הארצות: הקרבות והרחקות ממך ותקלסו-בך טמאת השם רבם המהומה: הנה נשיאי ישראל איש לורעו היו בך למען שפך-דם: אב ואם תקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הוננו בך: קרשיו בזית ואת-שבתתי חללת: אנשי רכיל היו בך למען שפך-דם ואל-ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: ערות-אב גלה-בך טמאת הנדה ענוד-בך: ואיש ואת-אשת רעהו עשה הועבה ואיש את-יכלתו טמא בזמה ואיש את-אחתו בתי-אביו ענוד-בך: שחר לקח-בך למען שפך-דם נשף ותרבית לקחת ותבצע רעיהו בעשק ואתי שפחת נאם אדני יהוה: והנה הקיני כפי אליבצעך אשר עשית ועל-דמך אשר היו בתוכך: הניעמד לבך אסיתחוקנה ידוך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: והפיצתי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך: ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי-אני יהוה: עד כלן וכסדרים: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן-אדם הוי'לי בית-ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל ובחול ועופרת בתוך כור סיגים כסף היו: לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אליהו וירושם:

הפטרת קדשים

כמנהג האיטליאנים והספרדים, ביהוקאל סימן כ"ב. ויש משטירין אותם כסדר אחרי מות.

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מוקני ישראל לדרש את-יהוה וישבו לפני: כלי מחטין כסדרים ויהי דבר יהוה אל לאמר: בן-אדם דבר את-זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הדרש אתי אתם באים חיי-אני אסאדרש לכם נאם אדני יהוה: התשפט אתם התשפט בן-אדם את-תועבת אבותם הודיעם: ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית-יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: ביום

הפטרת אחרי מית

לאֲכַנְנוּס ביהוקאל סימן כ"ב, ויש משטירין אותה כסדר קדושים. ונק"ק סג"ד לעולם משטירין כס' אחרי, הלא כבני כשיים דלקמן, וכס' קדושים משטירין זה והיה דבר יי, ולא נדחס ספערם הלא כבני כשיים מן פרכת אררי ככיל מחר חרש אז משטירין כפרכת קדושים, הלא כבני כשיים.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ואתה בן־אדם התשפט התשכח את־עֵיר הַדְּמִים והודעתה את כְּלִיתֹעֲבוֹתֶיהָ: ואמרת כה אמר אֲדֹנִי יְהוֹה עֵיר שִׁפְכַת דָּם בַּתּוֹכָהּ לְבֹוא עֵתָהּ וְעִשְׂתָּהּ גְּלוּלִים עֲלֶיהָ לְטִמְאָה: בְּדֹמָךְ אֲשֶׁר־שִׁפְכַת אֲשַׁמָּת וּבְגִלּוּלֶיךָ אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ טִמְאָתָה וּתְקִרְבִּי יִמִּיךָ וּתְבֹא עַד־שְׁנוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִתְּתִיךָ יִרְפָּה לְגוֹיִם וְקִלְסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת: הַקְּרִבֹּת וְהַרְחָקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַלְסוּ־בְךָ טִמְאַת הַשֵּׁם רֵבֶת הַמְּהוּמָה: הִנֵּה נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרֻעוֹ הָיוּ בְךָ לְמַעַן שִׁפְךָ־דָם: אַב וְאִם הִקְלוּ בְךָ לִגְר עָשׂוּ בַעֲשָׁק בַּתּוֹכְךָ יָתוֹם וְאִלְמָנָה הוֹנוּ בְךָ: קְדָשִׁי בֵּית וְאֶת־שִׁבְתִּי הִלַּלְתָּ: אֲנָשִׁי רָכִיל הָיוּ בְךָ לְמַעַן שִׁפְךָ־דָם וְאֶל־הַהָרִים אָכְלוּ בְךָ זֶמָּה עָשׂוּ בַּתּוֹכְךָ: עֲרוֹת־אֲב גִּלְהִיבְךָ טִמְאָת הַנְּדָה עָנוּ־בְךָ: וְאִישׁ ׀ אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ עָשָׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כִּלְתּוֹ טִמְאָ בִּזְמָה וְאִישׁ אֶת־אִחָתּוֹ בְּתִרְבִּיבּוֹ עָנָה־בְךָ: שָׁחַד לַקְּרוֹבֶיךָ לְמַעַן שִׁפְךָ־דָם נֶשֶׁךְ וְתִרְבִּית לָקַחְתָּ וּתְבַצְעִי רַעִיךָ בַעֲשָׁק וְאֶתִּי שָׁכַחְתָּ נָאִם אֲדֹנִי יְהוֹה: וְהִנֵּה הִכִּיתִי כָּפִי אֶל־בִּצְעֶךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַל־דְּמָךְ אֲשֶׁר הָיוּ בַּתּוֹכְךָ: הִי עֹמֵד לְבָבךָ אֶסִּיתְחַזְקֶנָּה יָדֶיךָ לִיטִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ אֲנִי יְהוֹה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי: וְהַפִּיצוֹתִי אוֹתָךְ בְּגוֹיִם וּזְרִיתֶיךָ בָּאֲרָצוֹת וְהִתְמַתִּי טִמְאָתְךָ מִמֶּךָ: וְנִחַלְתָּ בְךָ לְעֵינֵי גוֹיִם וִידַעַת כִּי־אֲנִי יְהוֹה: עַד כֹּאֵן לְסַפְּרוֹסִים: וַיְהִי דְבַר־יְהוֹה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם הִוִּילִי בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְסוֹג כֹּלָם נִחַשְׁתָּ וּבִדְלִיל וּבְרוּזָל וְעִזְפַּרְתָּ בַּתּוֹךְ כּוֹר סִיגִים כִּסֶּף הָיוּ: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה יַעַן הָיוּת כֹּלְכֶם לְסִגִּים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל־תּוֹךְ יְרוּשָׁלַם:

הפטרת קדשים

כִּמְנַהֵג הַאִיטְלְיָאֲנִים וְהַסְפְּרִים, בִּיהוֹקָאֵל סִימָן כ"ב. ויש משטירין אותה כסדר אררי מות. וַיְהִי ׀ בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִּׁי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּאוֹ אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת־יְהוֹה וַיִּשְׁבּוּ לִפְנָיו: כֹּאֵן מִמְּחִילֵן סִפְּרִים וַיְהִי דְבַר־יְהוֹה אֶל־לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה הִלְרִישׁ אֶתִּי אַתֶּם בָּאִים חַיִּי־אֲנִי אֶס־אֲדַרְשׁ לָכֶם נָאִם אֲדֹנִי יְהוֹה: הַתְּשַׁפֵּט אֶת־הַתְּשַׁפּוֹט בֶּן־אָדָם אֶת־יִתְוֹעֵבַת אֲבוֹתָם הַרְדִּיעֵם: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה בְּיוֹם בַּחֲרִי בְּיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁא יְדִי לִזְרֹעַ בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִשָּׁא יְדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם: בְּיוֹם

ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל-ארץ אשר-תתתי להם
 זבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות : ואמר אלהם איש שקוצי
 עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל-התטבאו אני יהוה אלהיכם : וימר-
 כי ולא אבו לשמע אלי איש את-שקוצי עיניהם לא השליכו ואת-גלולי
 מצרים לא עזבו ואמר לשפף חכתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך
 ארץ מצרים : ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר-הסמ
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים : ואוציאם
 מארץ מצרים ואביאם אל-המדבר : ואתן להם את-חקותי ואת-
 משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם : וגם את-
 שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם :
 וימר-כי בית-ישראל במדבר בחקותי לא-יהלכו ואת-משפטי כאסו אשר
 יעשה אותם האדם וחי בהם ואת-שבתותי חללו ואמר לשפף חכתי
 עליהם בכדבר לכלותם : ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
 אשר הוצאתים לעיניהם : וגם-אני נעאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא
 אותם אל-הארץ אשר-נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות : וען
 כמשפטי כאסו ואת-חקותי לא-יהלכו בהם ואת-שבתותי חללו כי אחרי
 גלוליהם לבם הלק : ותחס עיני עליהם משחתם ולא-עשיתי אותם בלה
 במדבר : ואמר אל-כניהם במדבר בחוקי אבותכם אל-יהלכו ואת-
 משפטיהם אל-תטמרו ובגלוליהם אל-תטבאו : אני יהוה אלהיכם בחקותי
 לכו ואת-משפטי שמרו ועשו אותם : ואת-שבתותי קדשו והיו לאות ביני
 וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם :

הפטרת קדושים

כנסנו האשכנזים . בת"ע בעמנו ס' מ'. ויש מנכין לזה כסדר אחרי מות . עיין בלבוש
 החור ס' תצ"ג .

הלוא כבני בשר אתם לי בני ישראל נאסיהוזה הלא את-ישראל העליתי
 מארץ מצרים ופלשתים מכפתור וארם מקור : הנה עיני ארץ
 יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני הארמה אפס כי לא
 השמיד אשמיד את-בית יעקב נאסיהוזה : כיהנה אנכי מצוה והניעותי
 בכל-הגוים את-בית ישראל באשר יזע בבלה ולא-יפול צרור ארץ :
 בהרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לאתנניש ותקדים בעדינו הרעה :
 ביום ההוא אקים את-סכת דויד הנפלת וגדרתי את-פרציה ו הרסתיו אקים
 ובניתייה כימי עולם : למען יירשו את-שארית אדום וכל-הגוים אשר-נקרא

ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל-ארץ אשר-תרתני להם
 זבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות : ואמר אלהם איש שקוצי
 עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל-הטמא אני יהוה אלהיכם : וימרי-
 בי ולא אבו לשמע אלי איש את-שקוצי עיניהם לא השליכו ואת-גלולי
 מצרים לא עזבו ואמר לשפך הדמי עליהם לכלות אפי בהם בתוך
 ארץ מצרים : ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הנזים אשר-המה
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים : ואוציאם
 מארץ מצרים ואביאם אל-המדבר ואתן להם את-חקותי ואת-
 משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם : וגם את-
 שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם :
 וימרו-בי בית-ישראל במדבר בחקותי לא-הלכו ואת-משפטי מאסו אשר
 יעשה אותם האדם וחי בהם ואת-שבתתי חללו ואמר לשפך הדמי
 עליהם במדבר לבלותם : ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הנזים
 אשר הוצאתים לעיניהם : וגם-אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא
 אותם אל-הארץ אשר-נתתני זבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות : יען
 במשפטי מאסו ואת-חקותי לא-הלכו בהם ואת-שבתותי חללו כי אחרי
 גלוליהם לבם הלך : ותחם עיני עליהם משחתם ולא-עשיתי אותם כזה
 במדבר : ואמר אל-לבוניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל-תלכו ואת-
 משפטיהם אל-תשמו ובגלוליהם אל-תטמאו : אני יהוה אלהיכם בחקותי
 לכו ואת-משפטי שמו ועשו אותם : ואת-שבתותי קדשו והיו לאות ביני
 וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם :

הפגרת קדושים

כמנצח האשכנזים . כת"ע כנענים ס' ט'. יוש משטירין לזכר נסדר אחרי מות . עיון בלבוש
 החור ס' תצ"ג .

ההוא כבני כשנים אתם לי בני ישראל נאס-יהוה הלא את-ישראל העריתי
 מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם סקיר : הנה עיני אדני
 יהוה במלכה החטאה והשמרתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא
 השמיד אשמיד את-בית יעקב נאס-יהוה : כי-הנה אנכי מצוה והניעותי
 בכל-הנזים את-בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא-יפול צרור ארץ :
 בחרב ימותו כל הטאי עמי האמרים לאתגיש ותקדים בעדינו הרעה :
 ביום ההוא אקים את-מכת דויד הנפלת וגדרתי את-פרציהו והרסתיו אקים
 ובניהיה כימי עולם : למען יירשו את-הארץ אדום וכל-הנזים אשר-נקרא

הפטרת קדושים

שְׁמִי עֲלֵיהֶם נִאֲסִיחָה עֲשֵׂה זֹאת : הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאם יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר וְדֶרֶךְ עֲנָבִים בְּמוֹשֵׁף הַזֶּרַע וְהַטִּיפוּ הַהָרִים עֲסִים וְכָל־הַנִּבְכָּעוֹת תִּתְמוּגְגֶנָה : וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁכּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹ עָרִים נִשְׁמוֹת וְיִשְׁבּוּ וְנִמְעוּ בְּרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יֵינֵם וְעָשׂוּ גִזְוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָּהֶם : וְנִמְעַתִּים עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם אֲכָר יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם :

הפטרת אמור

ביחוקאל סימן מ"ד

וְהַכֹּהֲנִים הַלֵּוִיִּם בְּנֵי צִדּוֹק אֲשֶׁר שָׁכְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ מִקְדָּשִׁי בַתְּעוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּעָלִי הָמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתִּנִּי וְעִמְדוּ לִפְנֵי הַקָּרִיב לִי חֶלֶב וְדָם נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה : הֲמָה יָבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי וְהָמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי־שְׁלֹחֵנִי לְשִׁרְתִּנִּי וְשָׁכְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי : וְהָיָה בְּבֹאֵם אֶל־שַׁעְרֵי הַחֲצֵר הַפְּנִימִית בְּגָדֵי פִשְׁתִּים וְלִבְשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צִמָּר בְּשָׂרָם בְּשַׁעְרֵי הַחֲצֵר הַפְּנִימִית וּבֵיתָהּ : פָּאֲרִי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשֵׁם וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מְתֵנֵיהֶם לֹא יִחַגְרוּ בִּזְעֹעַ וּבִצְאָתָם אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הָעֵם יִפְשְׁטוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה מִשְׁרָתָם בָּם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּקִשְׁתֹּת הַקֹּדֶשׁ וְלִבְשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא־יִקְדָּשׁוּ אֶת־הָעֵם בְּבְגָדֵיהֶם : וְרֹאשֵׁם לֹא יִגְלִחוּ וּפְרַע לֹא יִשְׁלַחוּ כְּסוּם יִכְסֻמוּ אֶת־רֹאשֵׁיהֶם : וַיֵּין לֹא־יִשְׁתּוּ כָּל־כֹּהֵן בְּבֹאֵם אֶל־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית : וְאַל־מִנָּה וּגְרוּשָׁה לֹא־יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוֹלַת מִזְרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהָאֻלְמָנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֻלְמָנָה מִכֶּהֱנָן וְקָחוּ : וְאֶת־עַמִּי יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל וּבֵין־טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדִיעִים : וְעַד־רִיב הָמָּה יַעֲמִדוּ לִישְׁפֹּט בְּמִשְׁפָּטִי וְשִׁפְטוּ וְאֶת־תּוֹרָתִי וְאֶת־חֻקֹּתִי בְּכָל־טִיעֵרִי יִשְׁכְּרוּ וְאֶת־שְׁבֹתוֹתֵי יִקְדָּשׁוּ : וְאֶל־טֶת אָדָם לֹא יָבֹא לְטִמְאָה כִּי אִם־לְאֵלִים וּלְבָן וּלְבַת לְאֵחַ וּלְאֵחוֹת אֲשֶׁר־לֹא־יִהְיֶה לָאִישׁ יִטְמָאוּ : וְאַחֲרֵי טְהַרְתּוֹ שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ־לוֹ : וּבַיּוֹם בָּאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ אֶל־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית לְשִׁרְתֹּת בְּקֹדֶשׁ יִקְרִיב חֲטָאתוֹ נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה : וְהָיְתָה לָהֶם לְנִחְלָה אֲנִי נִחְלָתָם וְאֵלֶּה לֹא־יִתְּנֻהּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֻזָּתָם : הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאת וְהָאֵשֶׁם הָמָּה יֹאכְלוּם וְכָל־חֲרָם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה : וְרֹאשִׁית כָּל־בְּכוֹרֵי כָל־וְכָל־תְּרוּמַת כָּל־טָבַל תְּרוּמַתִּיכֶם לְכֹהֲנִים יִהְיֶה וְרֹאשִׁית עֲרִיסוֹתִיכֶם תִּתְּנוּ לְכֶהֱנָן לְהֵנִיחַ בְּרִכָּה אֶל־בֵּיתָהּ : כָּל־נִבְלָה וּמִרְסָּה מִן־הָעוֹף וּמִן־הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים :

ויאמר

2

*למשפט קרי *ישפטוהו קרי

הפטרת קדושים

עמי עליהם נאס־יהוה עשה זאת: הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקוצר ודרך ענבים במושך חורע והטיפו ההרים עפים וכל־הגבעות תתמוגגנה: ושבלי את־שבבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את־ייןם ועשו גנות ואכלו את־פריהם: ונטעתים על־אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר־נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

הפטרת אמור

ביחזקאל סימן פ"ד.

והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את־משמרת מקדשי בתעוה בני־ישראל מעלי המה־יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: המה יבאו אל־מקדשי והמה יקרבו אל־שלחני לשרתני ושמרו את־משמרת־י: והיה בבואם אל־שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא־ייעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: פארי פשתים יהיו על־ראשם ומכנסי פשתים יהיו על־מתיניהם לא יתנו ביוע: ויבצאתם אל־החצר החיצונה אל־החצר החיצונה אל־העם יפשטו את־בגדיהם אשר־המה משרתם בס והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בודים אחרים ולא־יקרשו את־העם בבגדיהם: וראשם לא יגתו ופרע לא ישלחו כסם יכסמו את־ראשיהם: ויין לא־ישתו כל־כהן בבואם אל־החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה לא־יקחו להם לנשים כי אם־בתולת מורע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה סכהן יקחו: ואת־עמי יודו בין קדש לחל ובין־טמא לטהור יוריעם: ועל־דריב המה יעמדו ליעשפט במשפטי ושפטהו ואת־התורת־י ואת־חקתי בכל־מועד־י ושמרו ואת־שבתות־י יקדשו: ואל־ימת אדם לא יבוא לטמא כי אם־לאב ולאם ולכן ולבת לאח ולאחות אשר־לא־היתה לאיש יטמא: ואחרי סהרתו שבעת ימים יספרו־לו: וכיום באו אל־הקדש אל־החצר הפנימית לשרת כקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: והיתה להם לגחלה אני נחלתם ואחזה לא־יתתנו להם בישראל אני אחוזם: הכהנה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל־יתרם בישראל להם יהיה: וראשית כל־בכורי כל וכל־תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה וראשית עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל־ביתך: כל־גבלה וטרפה מן־העוף ומן־הבהמה לא יאכלו הכהנים:

ויאמר

2

למשפט קרי *ישפטהו קרי

וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ הִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : הִנֵּה תִנְמָאֵל בֶּן־שֹׁלֵם דָּדָךְ בָּא
 אֵלֶיךָ לֵאמֹר קִנְיָה לָךְ אֶת־שָׂדֶי אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת כִּי לָךְ מִשְׁפַּט הַנְּאֻלָּה
 לִקְנוֹת : וַיָּבֹא אֵלַי תִּנְמָאֵל בֶּן־דָּדִי כְדָבָר יְהוָה אֱלֹהֵי־חֲצַר הַמְּטָרָה וַיֹּאמֶר
 אֵלַי קִנְיָה־נָא אֶת־שָׂדֶי אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת אֲשֶׁר ׀ בְּאֶרֶץ בְּנֵי־מִן כִּי־לָךְ מִשְׁפַּט
 הַיִּרְשָׁה וְלָךְ הַנְּאֻלָּה קִנְיָה־לָךְ וְאָדַע כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא : וְאִקְנָה אֶת־הַשָּׂדֶה
 מֵאֵת תִּנְמָאֵל בֶּן־דָּדִי אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת וְאִשְׁקָלְהֶנּוּ אֶחָ־הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שֶׁקֶלִים
 וְעִשְׂרֵה הַכֶּסֶף : וְאָכְתָּב בְּסֵפֶר וְאַחֲתָם וְאָעֵד עֵדִים וְאִשְׁקָל הַכֶּסֶף בְּמֵאֻנָּהם :
 וְאַקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת־הַחֲתוּם הַמְצוּה וְהַחֲקִים וְאֶת־הַנְּלוֹי : וְאָתָּן אֶת־
 הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה בֶּן־מַחֲסִיָּה לְעֵינֵי תִנְמָאֵל דָּדִי וְלְעֵינֵי
 הָעֵדִים הַכְּתֻבִּים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינֵי כָל־הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֲצַר הַמְּטָרָה :
 וְאַצֹּה אֶת־בְּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר : כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵקוּחַ אֶת־הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הַחֲתוּם וְאֵת סֵפֶר
 הַנְּלוֹי הַזֶּה וְנִתְּתָם בְּכַל־יְהִירֶשׁ לְמַעַן יַעֲמִדוּ יָמִים רַבִּים : כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹר יִקְנוּ בָתִּים וּשְׂדוֹת וּכְרָמִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת : וְאֶתְּפֹלֵל
 אֶל־יְהוָה אַחֲרַי תָּתִי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה לֵאמֹר : אֲהֵא אֲדַנִּי
 יְהוָה הִנֵּה ׀ אֶתָּה עֹשִׂיתָ אֶת־הַשְּׂמִים וְאֶת־הָאָרֶץ כִּכְחַד הַגְּדוֹל וּבִזְרָעָה
 הַנְּטוּיָה לֹא־יִפְלֹא מִמֶּךָ כָּל־דָּבָר : עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֻלָּפִים וּמִשְׁלֵם עוֹן אָבוֹת
 אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל הַגְּדוֹל הַנְּכוֹר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ : גְּדֹל הָעֲצָה
 וְרַב הָעֲלִילָה אֲשֶׁר־עֵינֶיהָ פִּקְחוֹת עַל־כָּל־דָּרָכֵי בְנֵי אָדָם לִתֵּת לְאִישׁ
 כְּדָרְכָיו וּכְפָרֵי מַעַלְלוֹי : אֲשֶׁר שְׂמָה אֲתוֹת וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם
 הַזֶּה וּבִישְׂרָאֵל וּבְאֶרֶם וְתַעֲשֶׂה־לָּךְ שֵׁם כִּיּוֹם הַזֶּה : וְתֵצֵא אֶת־עַמְּךָ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בֹּאֲתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְיַד חֲזָקָה וּבְאִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא
 גְּדוֹל : וְתִתֵּן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתָם לִתֵּת לָהֶם אֶרֶץ
 זָבֶת חֶלֶב וְדִבֶּשׁ : נִכְרֹס קִלְעוֹת חֲסִיִּימִן כֹּאן : וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלָהּ
 וּבַתְּרוֹתֶיהָ לֹא־יִהְיֶה אֵל כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וְתִקְרָא
 אֲתָם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת : הִנֵּה הַסְּלִלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלִכְדָּהּ וְהָעִיר נִתְּנָה
 בְּיַד הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עֲלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרָעָב וְהַדָּבָר וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הִנֵּה
 וְהִנֵּה רָאָה : וְאֹתָהּ אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדַנִּי יְהוָה קִנְיָה־לָּךְ הַשָּׂדֶה בְּכֶסֶף וְהָעֵד עֵדִים
 וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר : הִנֵּה אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר הַמִּמְנִי יִפְלֹא כָל־דָּבָר :

וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ הִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : הִנֵּה תִנְמָאֵל בֶּן־שֵׁלֶם דֶּדֶךְ בֶּן־אֵלִיךְ לֵאמֹר קֵנָה לְךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּעֲנֻתוֹת כִּי לָךְ מִשְׁפַּט הַנֶּאֱלָה לִקְנוֹת : וְיָבֹא אֵלַי תִּנְמָאֵל בֶּן־יִדְרִי כְדַבֵּר יְהוָה אֶל־יֹחֲזֵר הַמִּטְרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קֵנָה־נָא אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בַּעֲנֻתוֹת אֲשֶׁר | בָּאָרֶץ בְּנִימִין בִּילְךָ מִשְׁפַּט הִרְשָׁה וְלָךְ הַנֶּאֱלָה קֵנָה־לְךָ וַיֹּדַע כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא : וַאֲקֵנָה אֶת־הַשְּׂדֵה כַּאֲת הַנֶּמֶץ בֶּן־יִדְרִי אֲשֶׁר בַּעֲנֻתוֹת וַאֲשַׁקְלֶה־לוֹ אֶת־הַכֶּסֶף עֵבֶעָ שְׁקִלִים יַעֲשֶׂה־הַכֶּסֶף : וְאֶכְתֹּב בְּסֵפֶר וְאַחֲלָם וְאֶעֱד עֲדִים וַאֲשַׁקְלֶה הַכֶּסֶף בְּכַאזְנִים : וְאֶקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת־הַחֲתוּם הַמִּצּוֹה יְהֻחֲקִים וְאֶת־הַגְּלוֹי : וְאֶתֵּן אֶת־הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נִרְיָה בֶּן־מַחְסִיָּה לְעֵינִי תִנְמָאֵל דְּדִי וְלְעֵינֵי הָעֲדִים הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינֵי כָל־הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֹצֵר הַמִּטְרָה : וְאֶצּוֹה אֶת־בְּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר : כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹחַ אֶת־הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הַחֲתוּם וְאֵת סֵפֶר הַגְּלוֹי הַזֶּה וְנָתַתֶּם בְּכַל־יְחֻרָשׁ לְמַעַן יַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים : כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנוּ בָתִּים וְשָׂדוֹת וְכִרְמִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת : וְאֶתְּפֹלֵל אֶל־יְהוָה אַחֲרָי תִּתֵּי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נִרְיָה לֵאמֹר : אֵהָא אֲדָנִי יְהוָה הִנֵּה | אֵתָה עֲשִׂית אֶת־הַשְּׂמִים וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעַךְ הַנְּטוּיָה לֹא־יִפְלֹא כִמָּךְ כִּלְיִדְבַר : עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֻלָּפִים וּמִשְׁלָם עוֹן אֲבוֹת אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ : גְּדֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה אֲשֶׁר־עֵינֶיךָ פָּקְחוֹת עַל־כָּל־דְּרָכֵי בְנֵי אָדָם לִתֵּת לְאִישׁ כְּדַרְכֵּיו וּכְפָרֵי מַעֲלָלוֹ : אֲשֶׁר שָׂמַת אֲתוֹת וּמִפְתִּים בָּאָרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבִיִּשְׂרָאֵל וּבְאָדָם וְתַעֲשֶׂה־לְךָ שֵׁם כִּיּוֹם הַזֶּה : וְתֵצֵא אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּאָרֶץ מִצְרַיִם בָּאֲתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבִיד חֹזֶק וּבְאִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גְּדוֹל : וְתִתֵּן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתָם לֵתֵת לָהֶם אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבֶּשׁ : נִסְרַנֵּס קָלוֹם מִסִּיּוֹן כִּזְנוֹ : וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֶתָּה וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ וּבַתְּרוּתְךָ לֹא־יִהְיֶה אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וְתִקְרָא אַתָּם אֵת כָּל־הָרַעָה הַזֹּאת : הִנֵּה רַסְלֹלוֹת בָּאוּ הָעִיר לִלְכָּדָהּ וְהָעִיר נִתְּנָה כִּיד הַכְּשָׁדִים הַנִּלְחָמִים עָלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרַעַב וְהַדְּבָר וְאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ הִיָּה וְהִנֵּךְ רָאָה : וְאֵתָה אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדָנִי יְהוָה קֵנָה־לְךָ הַשְּׂדֵה בְּכֶסֶף וְהָעֵד עֲדִים וְהָעִיר נִתְּנָה בִיד הַכְּשָׁדִים : וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר : הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר הַכֹּמֵנִי יִפְלֹא כְלִידְבַר :

בירמיה סימן ס"ז. בין מחזוני ויון נוסרי. ולא ימלאני הוא הסטרה בהר :

וְהָיָה עֵץ וּמַעֲזֵי וּמְנוֹסֵי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיהָ נֹזֵם יִכְאוּ מֵאֲפִסֵּי־אֶרֶץ וַיֹּאמְרוּ
אֵהָ־שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הַבֵּל וַאֲיִד־בָּם מוֹעִיל : הַיְעִשְׂה־לֹּה־
אֲדָם אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים : לָכֵן הִנְנִי מוֹדִיעַם בַּפֶּעַם הַזֶּה אֹדִיעַם
אֶת־יָדֵי וְאֶת־גְּבוּרָתִי וַיִּדְעוּ כִי־שֵׁמִי יְהוָה : חֲטֹאֵה יְהוּדָה כַּחֲבִיבָה
בַּעֲט בְּרֹל בַּצֶּפֶרן שְׁמִיר חֲרוּשָׁה עַל־לֹחַ לֶבֶם וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם :
כֹּזֵב בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם וְאֲשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רַעֲנָן עַל־גִּבְעוֹת הַגְּבוּהוֹת : הֲרִי
בְּשֹׁדֶה חִלָּה כְּלֹא־צִדְקָתָהּ לָבוֹ אֶתְּןָ בְּמַתִּיָּה בַּחֲטֹאֵה בְּכָל־גְּבוּלָהּ : וַשִּׁמְטָתָהּ
וּבָהּ מִנְחָלָתָהּ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיהָ אַח־אֵיבֶיהָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא־
יִדְעָתָּ כִּי־אֵשׁ קָדַחְתָּם בְּאִפִּי עַד־עוֹלָם תוֹקֵד : כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַגִּבּוֹר
אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאֲדָם וְשֵׁם כִּשּׁוֹ וְזָרְעוֹ וּמִן־יְהוָה יִסּוֹר לָבוֹ : וְהִיָּה כַּעֲרֵעַר
בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יִכּוּא טוֹב וְשָׁכֵן חֲרִירִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מַלְחָה וְלֹא
תִּשָּׁב : בְּרִיךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהִיָּה יְהוָה מִבְטָחוֹ : וְהִיָּה כַּעֵץ י
שְׁתּוּל עַל־מִים וְעַל־יִבּוֹב יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יִבּוּא חֹם וְהִיָּה עֲלֵהוּ
רַעֲנָן וּבִשְׁנֵת בַּצֵּדָה לֹא יִדָּאֵן וְלֹא יִמָּוֶשׁ מִעֲשׂוֹת פְּרִי : עֶקֶב הַלֵּב מָלֵל
וְאִנֵּשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ : אֲנִי יְהוָה חֲקֹר לֵב בַּחוּן כְּלוּת וּלְתַח לְאִישׁ כְּדֶרְכּוֹ
כַּפְרִי מַעֲלָלָיו : קִרְא דָּגֵר וְלֹא יִלֹּד עֲשֵׂה עֵשֶׂר וְלֹא בַּמִּשְׁפָּט בַּחֲצִי יָמֹו יַעֲזֹכְנוּ
וּבְאַחֲרֵיתוֹ יְהִיָּה נָבֵל : כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מְרֹאשׁוֹן מְקוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ : מְקוֹה
יִשְׂרָאֵל יְהוָה כְּלִי־עֹזִיבָה יִבְשׁוּ יַסּוּרֵי בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִי עֲזָבוּ מְקוֹר מִי־חַיִּים
אֶת־יְהוָה : רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשְׁעָה כִי תִהְלַחְתִּי אִתָּה :

הפטרת במדבר

נחוש סימן ל"א

וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּחֲסוֹל הֵים אֲשֶׁר לֹא־יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר וְהִיָּה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יֹאמַר לָהֶם לֹא־עָמִי אַתֶּם יֹאמְרוּ לָהֶם בְּנֵי אֱלֹהִים : וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־יְהוּדָה
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יִחָדוּ וְשִׁמּוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן־הָאֶרֶץ כִּי גְדוּלָּיוֹם יִזְרַעַל :
אֲמָרוּ לְאֲחֵיכֶם עָמִי וְלֹא־חֻתִּיכֶם וְחִמָּה : רִיבוֹ בְּאִמְכֶם רִיבוֹ כִי־הִיא לֹא
אֲשֵׁתִי וְאֲנֹכִי לֹא אִשָּׁה וְתִסַּר וְנוֹנִיָּה מִפְּנִיָּה וְנִאֲפֹפִיָּה מִבֵּין שְׂדֵיָה : פֶּדֶּה־
אֲפִשְׁטָנָה עֲרָמָה וְהַעֲנִיתִיהָ כְּיוֹם הַוֹּלָדָה וְשִׁמְתִּיהָ כַּמִּדְבָּר וְשִׁתָּהּ כְּאֶרֶץ צִיָּה
וְהַמַּתִּיָּה בַּצֵּמָא : וְאֶת־בְּנוֹתָהּ לֹא אֲרַחֵם כִּי־בָנִי וְנוֹנִים הֵמָּה : כִּי וְנָתַתִּי אֲמָם
הוֹכִישָׁה הוֹרְתָם כִּי אֲמָרָה אֲלֵכֶּה אַחֲרֵי מֵאֲהָבִי נָתַתִּי לָהֶם וּמִימֵי צָמְרִי
וּפְשָׁתִי שָׁמְנִי וְשִׁקּוּנִי : לָכֵן הִנְנִי־שֹׁדֵךְ אֶת־דֶּרְכְּךָ בְּסִירִים וּגְדַרְתִּי אֶת־גְּדַרְךָ

ונחיתותיה

*יראה ק' *כרכיו ק' *ימיו ק' *יסורי ק'

הפטרת בחרות

בירמיה סימן ס"ז. בין נחמנר בין נכרד, ולא־שליאני הוא הפטרת בחר :

יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך נזים יבאו מאפסי־אֶרֶץ ויאמרו
אֶדְשָׁךְ נחלו אבותינו הבל ואין־בכם מועיל : היעשה־לוי
אדם אלהים והמה לא אלהים : לכן הנני מוריעם בפעם הזאת אודיעם
את־ידי ואת־גבורתי וידעו כי־שמי יהוה : חטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על־לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם :
כוזר בניהם מזבחותם ואשריהם על־עץ רענן על־גבעות הנבזות : הררי
בשרה חילך כלי־אצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת בכל־גבולך : ושמתה
ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתוך את־אויבך בארץ אשר לא־
ידעת כי־אש קדחתם באפי עד־עולם תוקד : כה | אמר יהוה ארור הגבר
אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן־יהוה יסור לבו : והיה כערער
בערבה ולא יראה כי־יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא
השב : ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו : והיה כעץ |
שתול על־מים ועל־יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי־יבא חם והיה עלהו
רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי : עקב הלב מכל
ואנש הוא מי ידענו : אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו
כפרי מעלליו : קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבונו
ובאחריתו יהיה נבל : ככא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו : מקוה
ישראל יהוה כל־עזוביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים־חיים
את־יהוה : רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה :

הפטרת במדבר

בהושע סימן ב'.

והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר והיה במקום אשר
יאמר להם לא־עמי אתם ואמר להם בני אל־חי : ונקבצו בני־יהודה
ובני־ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי גדוליום יזרעאל :
אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה : ריבו באמכם ריבו כי־יהיא לא
אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה : פך־
אפשיטנה ערמה והצנתיה ביום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה
והמתיה בצמא : ואת־בניה לא ארחם כי־בני זנונים המה : כי זנתה אנים
הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני להמי ומימי צמרי
ופשתי שמני ושקווי : לכן הנני־שך את־דרכך בסירים וגדרתי את־גדרה

* יראה ק' * כדרכיו ק' * יסיו ק' * יסורי ק' ונתיבותיה

וּנְתִיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא : וּרְדָפָה אֶת־מֵאֲהָבֶיהָ וּלֹא־תִשָּׁנֶה אֹתָם וּבְקִשְׁתָּם וְלֹא תִמְצָא וְאִמְלָה אֲלֶיהָ וְאִשׁוּבָהּ אֶל־אִישִׁי הָרִאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אֵין מִקֶּדְתָּה : וְהִיא לֹא יִרְעָה בִּי אֲנֹכִי נִתְּתִי לָהּ הֲדָגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיֵּצֶהָר וּכְסֵף הַרְבִּיתִי לָהּ וְהִבָּה עָשׂוּ לַעֲמֹל : לָכֵן אֲשׁוּב וְלִקְחֹתִי הֲדָגִי בְעֵתוֹ וְהַתִּירוֹשִׁי בְּמוֹעֶדוֹ וְהַצֵּלְתִּי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי לְכִסּוֹת אֶת־עֲרוֹתָהּ : וְעֵתָה אֵנִי אֶת־נִבְלָתָהּ לַעֲיֹנִי מֵאֲהָבֶיהָ וְאִישׁ לֹא־יִצְיֹלָנָה מִיָּדִי : וְהִשְׁבַּתִּי כָל־מִשׁוּשָׁה חֲנָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֶדָה : וְהִשְׁמַתִּי גִפְנָה וְתִאֲנַתָּה אֲשֶׁר אִמְלָה אֶתְנָה הִמָּה לִי אֲשֶׁר נִתְּנוּ־לִי מֵאֲהָבִי וְשִׁכְתִּים לִיעֹר וְאֶכְלֶתֶם תֵּיִת הַשָּׂדֶה : וּפִקְדֹתַי עָלֶיהָ אֶת־יָמֶי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תִּקְמִיר לָהֶם וְתַעַד גִּזְמָה וְחִלּוֹתָהּ וְתִלְגָּד אַחֲרֵי מֵאֲהָבֶיהָ וְאֵתִי שִׁכְחָה נֶאֱמַר־יְהוָה : לָכֵן חֲנָה אֲנֹכִי מִפְּתִיָּה וְהַלְכֵתִיהָ הַמִּדְבָּר וּדְבַרְתִּי עַל־לִבָּהּ : וְנִתְּתִי לָהּ אֶת־כְּרָמִיָּה מִשֶּׁם וְאֶת־עֵמֶק עֲכוֹר לַפֶּתַח תְּקוּהָ וְעֵנָתָה שָׂמָה כִּימֵי גְעוּרֶיהָ וְכִיּוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם : וְהִיָּה בְּיוֹם־יְהוָה נֶאֱמַר־יְהוָה תִּקְרָאִי אִישִׁי וְלֹא־תִקְרָאִי־לִי עוֹד בְּעָלִי : וְהִסְרֹתִי אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשֵׁמָם : וְכִרְהִי לָהֶם בְּרִית בְּיוֹם הַהוּא עִסְתִּית הַשָּׂדֶה וְעִסְעוּ־וּפִי הַשָּׂמִים וּרְמֵשׁ הָאֲדָמָה וְקִשְׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֲשַׁבֵּר מִיְּהָאֶרֶץ וְהַשִּׁכְבָּתִים לְבִטָּח : וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי לַעֲוֹלָם וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי בְּצֶדֶק וּבִשְׁפָט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים : וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי כְּאִמּוֹנָה וְיִדְעָתָ אֶת־יְהוָה :

הבטרת נשא

בשופטים סימן י"ג .

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרַעֲהָ מִשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יִלְדָּה : וַיֵּרָא מִלֶּאֲה־יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ הִנֵּה־נָא אֶת־עֲקָרָה וְלֹא יִלְדָּת וְהָרִית וְיִלְדָּת בֶּן : וְעֵתָה הִשְׁמִרִי נָא וְאֶל־תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָּר וְאֶל־תֹּאכְלִי כָל־טָמֵא : כִּי הִנֵּה הָרָה וְיִלְדָּת בֶּן וּמִוְרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נִזְוִיר אֱלֹהִים יְהוָה הַנֶּעַר מִן־הַבֶּטֶן וְהוּא יִחַל לַהּוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים : וְהָבֹא הָאִשָּׁה וְתֹאמַר לְאִשְׁתָּה לֹאֵמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּכְרָאֲחוּ כְּמִרְאָה מִלֶּאֲהָ הָאֱלֹהִים נִזְרָא כְּאֹד וְלֹא שְׁאֵלְתִּיהֶו אִי־יִמְזָה הוּא וְאֶת־שְׁמוֹ לֹא־יַחֲדִיד לִי : וַיֹּאמֶר לִי הִנֵּה הָרָה וְיִלְדָּת בֶּן וְעֵתָה אֶל־תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָּר וְאֶל־תֹּאכְלִי כָל־טָמֵא כִּי־נִזְוִיר אֱלֹהִים יְהוָה הַנֶּעַר מִן־הַבֶּטֶן עַד־יָיוֹם מוֹתוֹ : וְעֵתָה מְנוּחַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדוֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ יְבוֹא־נָא עוֹד אֵלֵינוּ וַיִּזְוֶנוּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְנֶעַר הַיִּלָּד : וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ וַיָּבֹא מִלֶּאֲהָ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּעֲדָהּ וּמְנוּחַ אִשָּׁה אֵין עָמָה : וְהִמְכִּיר הָאִשָּׁה וְתִרְץ וְהַגִּיד לְאִשְׁתָּה וְתֹאמַר אֵלַי הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ

וּנְתִיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא : וּרְדָפָה אֶת־מֵאֲהָבֶיהָ וּלְאִתְּשׁוּנָאֲתָם וּכְקִשְׁתָּם וּלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה אֲלֵכֶּה וְאִשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הָרֵאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אוֹ מֵעַתָּה : וְהָיָא לֹא יָדָעָה כִּי אֲנִכִּי נָתַתִּי לָהּ הָרֶגֶן וְהַתִּירוֹשׁ וְהִיִּצְהָר וּכְסֵף הָרַבִּיתִּי לָהּ וְחֵבֶה עָשׂוּ לְבַעַל : לִכֵּן אֲשׁוּב וּלְקַחְתִּי דַּגְנִי בַעְתּוֹ וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ וְהִצְלַתִּי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי לְכִסּוֹת אֶת־עֲרוּתָהּ : וְעַתָּה אֲגִלָּה אֶת־נִבְלָתָהּ לְעֵינֵי מֵאֲהָבֶיהָ וְאִישׁ לֹא־יִצְלָנָה מִיָּדִי : וְהִשְׁכַּתִּי כָל־מִשׁוּשָׁהּ חֲנָה חֲדָשָׁה וּשְׁכַתָּהּ וְכָל מוֹעֵדָה : וְהִשְׁמַתִּי גִפְנָהּ וְחֵאֲנָתָה אֲשֶׁר אָמְרָה אֲתָנָה הִמָּה לִי אֲשֶׁר נִתְּנִילִי מֵאֲהָבִי וּשְׁכֵתִים לִיעֵר וְאֲכַלְתֶּם חֵיט הַשָּׂדֶה : וּפְקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת־יָמֵי הַבַּעֲלִים אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעֲד נֹמָה וְחִלִּיתָהּ וְתִלָּךְ אַחֲרֵי מֵאֲהָבֶיהָ וְאֵתִי שִׁכְחָה נֶאֱסִי־יְהוָה : לִכֵּן הִנֵּה אֲנִכִּי מִפְתִּיָּה וְהִלַּכְתִּיהָ הַמִּדְבָּר וּדְבַרְתִּי עַל־לֵבָהּ : וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כְּרִמְיָהּ מִשֶּׁם וְאֶת־עֵמֶק עֶכוֹר לִפְתַּח תְּקוּהָ וְעֵנָתָה שְׂמָה כִּימִי נַעֲוִירָהּ וְכִיּוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם : וְהָיָה בְּיוֹם־יְהוָה נֶאֱסִי־יְהוָה תִּקְרֹאִי אִישִׁי וּלֹא־תִקְרֹאִילִי עוֹד בַּעֲלִי : וְהִסְרֹתִי אֶת־שְׂמֹת הַבַּעֲלִים מִפִּיהּ וְרֹאֵי יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמְם : וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית בְּיוֹם הַהוּא עִסְחִית הַשָּׂדֶה וְעִסְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּרְמַשׁ הָאֲדָמָה וְקִשְׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֲשִׁבּוֹר מִן־הָאֶרֶץ וְהִשְׁכַּכְתִּים לְבַטָּח : וְאַרְשֶׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאַרְשֶׁתִּיךָ לִי בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים : וְאַרְשֶׁתִּיךָ לִי בְּאִמּוּנָה וְיָדַעַת אֶת־יְהוָה :

הַמִּטְרָה נִשָּׂא

בְּשׁוֹפְרִים סִימָן י"ג .

וַיִּקְרֵי אִישׁ אֶחָד מִצִּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מִנּוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וּלֹא יָלְדָה : וַיֵּרָא מֶלֶךְ־יְהוָה אֶל־יְהֵאשָׁהּ וַיֹּאמֶר אֵלָיָה הִנֵּה־נָא אֶת־עֲקָרָהּ וּלֹא יִלְדַת וְהָרִית וְיִלְדַת בֵּן : וְעַתָּה הִשְׁמְרִי נָא וְאֶל־תְּשֵׁתִי יָיִן וּשְׂכָר וְגַם־הָאֲבָלִי כִלְיָמָא : כִּי הֵנָּךְ הָרָה וְיִלְדַת בֵּן וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עָלֶיךָ אֲשֶׁר בִּינְיָמִן גִּלְיָדִים יִהְיֶה הַנֶּעֱר מִן־בְּטָנוֹ וְהוּא יַחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים : וְהָבָא הָאִשָּׁה וְתֹאמַר לְאִישָׁהּ לֹאמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמֵרָאוּהוּ כִּמְרָאָה מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים נּוֹרָא כְּאֵד וּלֹא שְׁאֵלְתִּיהוּ אִי־מָזָה הוּא וְאֶת־שְׁמוֹ לֹא־יִהְיֶה לִּי : וַיֹּאמֶר לִי הֵנָּךְ הָרָה וְיִלְדַת בֵּן וְעַתָּה אֶל־תְּשֵׁתִי יָיִן וּשְׂכָר וְאֶל־תֵּאֲבָלִי כִלְיָמָא כִּי־יִנּוֹר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעֱר מִן־יְהוָה בְּטָנוֹ : וַיַּעֲרֵר מִנּוּחַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדוֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלַחַת יְבוֹאֲנָא עוֹד אֵלָינוּ וְיִזְרְנוּ מִהֲיִנְעֶשָׂה לְנֶעֱר הַיּוֹלֵד : וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מִנּוּחַ וַיֵּבֵא מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל־יְהֵאשָׁה וְהוּא יוֹשֵׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמִנּוּחַ אִישָׁה אֵין עִמָּה : וְתִמְכֹּר הָאִשָּׁה וְתִרְץ וְתִגְד לְאִישָׁהּ וְתֹאמַר אֵלָיו הִנֵּה גִרָאָה אֵלַי הָאִישׁ

אשר-בא ביום אלִי: ונקם וגלגל מנוח אחרי אשרנו ויבא אליהאיש ויאמר לו
האמה האיש אשר-דברת אליהאשה ויאמר אני: ויאמר מנוח עתה וכל
דברך מה-יהיה משפט הנער ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח מכל
אשר-אמרתי אליהאשה תשמר: מכל אשר-יצא מפני הין לא-תאכל וגוון
ושכר אר-תשת וכר-טכמה אליהאכל כל אשר-צויתיה תשמר: ויאמר
מנוח אל-מלאך יהוה נעצה-נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: ויאמר
מלאך יהוה אל-מנוח אס-תעצני לא-אכל ברחמך ואס-תעשה עלה ליהוה
תעלה כי לא-ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל-מלאך
יהוה מי שמה כי-יבא דברך וכבדנוך: ויאמר לו מלאך יהוה למה זה
תשאל לשמי והוא פנאי: ונקח מנוח את-גדי העזים ואת-הכנה ויעל
על-הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: והיו בעלות הלהב
מעל הכזבם השמומה גיעל מלאך-יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים
ויפלו ער-פניהם ארצה: ולא-יסף עוד מלאך יהוה להראה אל-מנוח ואל-
אשתו אז ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אליאשתו מות נמות
כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו הפץ יהוה להמיתנו לא-דקח מירנו
עלה ומנחה ולא הראנו את-אלה וקעת לא השמיענו קוֹאת: ותלך
האשה בן ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: ותהל רוח
יהוה לפעמו במחנה-הן בין צרעה ובין אשתאל:

הפטרת בהעלותך

בזכריה סמן ב'

רני ושמחי בת-ציון כי-הנני-בא ושכנתי בתוכך נאם-יהוה: ונלוו גוים רבים
אליהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי-יהוה
צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה את יהודה חלקו על ארמת הקדש ובהר
עזר בירושלם: הם כל-בשר מפני יהוה כי נער ממעון קדשו: ויראני
את-יהושע הבן הנדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על-ימינו
לשטנו: ויאמר יהוה אל-השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר
בירושלם הלוא זה אור מצל מאש: ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד
לפני המלאך: ויגן ויאמר אליהעמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים
מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונה וחלבש אותך בחלצות: ואמר
ישימו צניף טהור על-ראשו וישימו הצניף הטהור על-ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד: ויער מלאך יהוה ביהושע לאמר כה-אמר יהוה

אשר-בא ביום אלי: ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אליהאיש ויאמר לו האתה האיש אשר-דברת אליהאשה ויאמר אני: ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מהיהיה משפט הנער ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח מכל אשר-אמרת אליהאשה תשמר: מכל אשר-יצא מפני היין לא-תאכל ויין ושכר אל-תשת וכל-טמאה אל-תאכל כל אשר-צויתיה תשמר: ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה נעצרה-נא אותך ונעשה לפניך נדי עזים: ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח אמר-עצוני לא-אכל בלחמך ואסתר-עשה עלה ליהוה הנענה כי לא-ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה מי שמך כי-יבא דבריך וכבר-נוד: ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח את-נדי העזים ואת-המנתה ויעל על-ההצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה וי על מלאך-יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו ערפניהם ארצה: ולא-יסק עוד מלאך יהוה להראה אל-מנוח ואל-אשתו אז ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל-אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא-יסק מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את-כל-אלה וכעת לא השמיענו כזאת: ותלד הו-עשה בן ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה-ידן בין צרעה ובין אשתאל:

הפמרת בהעלותך

בזכריה סימן ב'.

רני ושמחי בתציון כי-הנני-בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: וגלוו גוים רבים אל-יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי-יהוה צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם: הם כל-בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: ויראני את-יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על-ימיניו לשטנו: ויאמר יהוה אל-השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלא זה אוד מצל כאש: ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ויען ויאמר אל-העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ואמר ישימו צנף מהור על-ראשו ויטומו הצנף המהור על-ראשו וילבשהו בגדים ומגן יחה עמד: ויער מלאך יהוה ביהושע לאמר: כה-אמר יהוה

צבאות אם בדרך הנה ואם את־משמרת־י תשמר וגם־אתה תדן את־ביתי
 וגם תשמר את־הצרי ונתת־י לה מהלכים בין העמקים האלה : שמע־נא
 יהושע | הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי־אנשי מופת המה כי־
 הנני מכיא את־עברי צמח : כי | הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על־
 אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח מפתח נאם יהוה צבאות ומשתי את־
 עון הארץ־הזאת ביום אחד : ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש
 לרעהו אל־תחת נפן ואל־תחת האנה : וישב המלאך הדבר כי ויערני
 כאיש אשר־יעור משנתו : ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה
 מנוחת זהב כלה וגלה על־ראשה ושבעה גרתיה עליה שבעה ושבעה
 כווצות לגרות אשר על־ראשה : ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה
 ואחד על־שמאלה : ואען ואמר אליהמלאך הדבר כי לאמר מה אלה אדני :
 ואען המלאך הדבר כי ויאמר אלי הלא ידעת מה־המה אלה ואמר לא
 אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה דברי־הזה אל־זרובבל לאמר לא בחיל ולא
 בכח כי אם־ברוחי אמר יהוה צבאות : מי־אתה הר־הגדול לפני זרובבל
 למישר והוציא את־האבן הראשה תשאות הן הן לה :

הפטרת שלח לה

ביהושע סימן ב' .

וישלח יהושע בן־נון מן־השטים שנים אנשים כרגלים הרש לאמר לבו ראו
 את־הארץ ואת־יריחו וילכו ויבאו בית אשה וזנה ושמה רחב וישכבו־
 שמה : ויאמר למלאך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
 לחפור את־הארץ : וישלח מלאך יריחו אל־רחב לאמר הוציאי האנשים
 הבאים אלך אשר־באו לביתך כי לחפור את־כל־הארץ באו : ותקח האשה
 את־שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין
 המה : ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו
 האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום : והיא העלתם הגנה ותסבגם
 בפשתי העץ הערכות לה על־הגג : והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
 על־המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם : והמה
 טרם ישכבו והיא עלתה עליהם על־הגג : והאמר אליהאנשים ידעתי כי־
 נהן יהוה לכם את־הארץ וכי־נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל־יְשֵׁבֵי
 הארץ מפניכם : כי שמענו את אשר־הוביש יהוה את־מי־סוף מפניכם
 בצאתכם מצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
 לסיתן ועלוג אשר החרמתם אותם : ונשמע ויבס לבבנו ולא־ימה עוד רוח

צבאות אסיבדרכי תלך ואם את־משמרת־י תשמר וגם־אתה תרין את־בית־י
 וגם תשמר את־חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה : שמע־נא
 יהושע | הכהן הגדול אתה ורעך הישבים לפניך בייאנשי מופת המה כי־
 הנני מביא את־עבדי צמה : כי | הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על־
 אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את־
 עין הארץ־החיה ביום אחד : כיום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש
 לרעהו אל־תחת נפן ואל־תחת תאנה : וישב המלאך הדבר בי ויעירני
 כאיש אשר־יעור משנתו : ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה
 מנורת זהב כלה וגולה על־ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה
 מוצקות לגרות אשר על־ראשה : ושנים זיתים עליה אחד מימין הגולה
 ואחד על־שמאלה : וזען ואמר אל־המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני :
 ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה־המה אלה ואמר לא
 אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר־יהוה אליזרבבל לאמר לא בחיל ולא
 בכח כי אסיב־כוחי אמר יהוה צבאות : מי־אתה הר־הגדול לפני זרבבל
 למישר והוציא את־האבן הראשה תשאות חן חן לה :

הפמרת שלה לך

ביהושע סימן ב' .

וישלח יהושע בן־נון מן־השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו
 את־הארץ ואת־יריחו וילכו ויבאו בית אשה וזונה ושמה רחב וישכבו־
 שמה : ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מביי ישראל
 לדבר את־הארץ : וישלח מלך יריחו אל־רחב לאמר הוציא האנשים
 הבאים אליך אשר־באו לביתך כי לחפר את־כל־הארץ באו : ותקח האשה
 את־שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אליהאנשים ולא ידעתי מאין
 חמה : והיה השער לסגור בהשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו
 האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום : והיא העלתם הגנה ותשמנם
 בסעתי העץ הערכות לה על־הגג : והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
 על־המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם : והמה
 טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על־הגג : ותאמר אליהאנשים ידעתי כי־
 נתן יהוה לכם את־הארץ וכי־נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל־י־ישיבי
 הארץ מפניכם : כי שמענו את אשר־הוביש יהוה את־מי ים־סוף מפניכם
 בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
 לכהן ורעוג אשר החרמתם אותם : וגשמע וימס לבבנו ולא־קמה עוד רוח

הפטרת שלח

בְּאִישׁ מִפְּנִיכֶם כִּי יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשֵׁמִים מִמֶּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
 מִתְחַת : וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ־נָא לִי כִּי־יְהוֹה כִּי־עֲשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד וְעֲשִׂיתֶם גַּם־
 אִתָּם עַם־בֵּית אָבִי חֶסֶד וְנִתְּתֶם לִי אוֹת אֲמַת : וְהִחַלְתֶּם אֶת־אָבִי וְאֶת־אִמִּי
 וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ מִמוֹת :
 וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַּחְתִּיכֶם לְמוֹת אִם לֹא תִגְדְּרוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה
 וְהוֹה בְּתֵת יְהוֹה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעֲשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֲמַת : וַתֹּדְרֶם בְּחֶבֶל
 בָּעֵד הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָה בְּקִיר הַחוּמָה וּבְחוּמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת : וַתֹּאמֶר לָהֶם
 הִתְּרָה לָכֵן פָּנֵי־יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרָדְפִים וְנַחֲבֶתֶם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שֶׁב
 הָרָדְפִים וְאַחֵר תֵּלְכוּ לְדַרְכָּכֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נָקִים אַנְחֵנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ
 הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ : הִנֵּה אַנְחֵנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ אֲתִיתְקַנְתְּ חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה
 תִּקְשְׁרִי בְּחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדְתָנוּ בּוֹ וְאֶת־אֶבְיָה וְאֶת־אִמָּה וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת כָּל־
 בֵּית אָבִיהָ תֹאסֶפִי אֵלֶיהָ תִּבְרָתָה : וְהִיהָ כֹּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִבֵּיתָהּ הַחוּצָה
 דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְאַנְחֵנוּ נָקִים וְכָל אֲשֶׁר יְהִיֶּה אִתְּךָ בְּבֵית דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אִם־יֵד
 תִּהְיֶה־בּוֹ : וְאִם־תִּגְדְּרִי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהִינֵנוּ נָקִים מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ :
 וַתֹּאמֶר כְּדַבְּרֵיכֶם כִּי־הוּא וְתִשְׁלַחֶם וְיִלְכוּ וְתִקְשְׁרִי אֶת־תְּקֵנֵת הַשָּׁנִי בְּחֲלוֹן :
 וַיִּלְכוּ וַיִּבְאוּ הִתְּרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־יָשְׁבוּ הָרָדְפִים וַיִּבְרָאוּ
 הָרָדְפִים בְּכָל־הָדָרָךְ וְלֹא מֵצְאוּ : וַיֵּשְׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּדְּרוּ מִהָרָר וַיַּעֲבִדּוּ
 וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וַיִּסְפְּרוּ־לּוֹ אֵת כָּל־הַמַּצָּאוֹת אוֹתָם : וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נִתְּן יְהוֹה בְּיָדֵנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נָקְמוּ כָל־יָשְׁבֵי הָאָרֶץ
 מִפְּנֵינוּ :

הפטרת קרח

בשמואל א' סימן י"א .

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם לָכוּ וְנִלְכֶה הַגִּלְגָּל וְנַחֲדֹשׁ שָׁם הַמִּלּוּכָה : וַיִּלְכוּ כָל־
 הָעָם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת־שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוֹה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זִבְחִים
 שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוֹה וַיִּשְׁמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל־אֲנָשָׁי יִשְׂרָאֵל עַד מָוֶד : וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְלָם לְכָל־אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךָ
 עֲלֵיכֶם מִלָּה : וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְחַלֵּף לִפְנֵיכֶם וְאַנִּי זָקְנָתִי וְשִׁבְתִּי וְכִנִּי
 הֵנָּה אִתְּכֶם וְאַנִּי הִתְּלַחֲמִי לִפְנֵיכֶם מִנְּעֵר עַד־הַיּוֹם הַזֶּה : הִנֵּנִי עֲנִי כִי נִגַּד
 יְהוֹה וְנִגַּד מִשִּׁיחוֹ אֶת־יִשׁוּרָאֵל מִי לְקַחְתִּי וּמִי לְקַחְתִּי וְאֶת־מִי עֲשִׂיתִי
 אֶת־מִי רָצוֹתִי וּמִי־מִי לְקַחְתִּי כִּפֹּר וְאַעֲלִים עֵינִי בּוֹ וְאֶשִׁיב לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ
 לֹא עֲשִׂיתָנוּ וְלֹא רָצוֹתָנוּ וְלֹא לְקַחְתָּ מִי־אִישׁ מֵאוֹמָה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד
 יְהוֹה בָּכֶם וְעַד מִשִּׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מֵצָאתֶם בְּיָדִי מֵאוֹמָה וַיֹּאמֶר עַד :

הפזרת שלח

באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת: ועתה השבעו־נא לי ביהוה כי־עשיתי עמכם חסד ועשיתם נס־אתם עִם־בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והחיתם את־אבי ואת־אמי ואת־אחי ואת־אחותי ואת כל־אשר להם והצללתם את־נפשתינו ממות: ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיהם למות אם לא תגידו את־דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את־הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת: והאמר להם ההרהר לכו פן־יִפְנְעוּ בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד ישוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם: ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: הנה אנחנו כאים בארץ את־תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת־אביך ואת־אמך ואת־אחיך ואת כל־בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר־יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אסיר תהיה־בו: ואם־תגידו את־דברנו זה והיונו נקים משבעתך אשר השבעתנו: והאמר כדבריהם כן־הוא ותשלחם וילכו ותקשר את־תקות השני בחלון: וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד־יִשְׁבוּ הרדפים ויבקשו הרדפים בכל־הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל־יהושע בן־נון ויספרו־לו את כל־המצאות אותם: ויאמרו אל־יהושע כי־נתן יהוה בידנו את־כל־הארץ וגם־נמגו כל־יִשְׁבֵי הארץ מפנינו:

הפזרת קרח

בשמואל א' סימן י"א.

ויאמר שמואל אל־העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: וילכו כל־העם הגלגל וימלכו שם את־שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו־שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל־אנשי ישראל עד מאד: ויאמר שמואל אל־כל־ישראל הנה שמעתי בק'כם לכל־אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: ועתה הנה המלך ומתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתני ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מגערי עד־היום הזה: הנני ענו בי נגר יהוה ונגד משיחו את־ישור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת־מי עשיתי את־מי רצותי ומי־דמי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא־לקחת מיד־איש מאומה: ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בירי מאומה ויאמר עד:

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־יְמִשְׁכָּה וְאֶת־אֹהֶלָהּ וְאֲשֶׁר רָעָה אֶת־אֲבֹתֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְעַתָּה הִתְצַבּוּ וְאִשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־צַדִּיקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת־אֲבֹתֵיכֶם : כַּאֲשֶׁר־כָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יְמִשְׁכָּה וְאֶת־אֹהֶלָהּ וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבּוּם בְּמָקוֹם הַזֶּה : וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שָׂר־צָבָא חֲצוֹר וּבִיד פְּלִשְׁתִּים וּבִיד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלָּחֲמוּ בָם : וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר חֲטֹאֲנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעִשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הֲצִילֵנוּ מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וַנַּעֲבֹדָךְ : וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יִרְבֵּעֵל וְאֶת־בָּרֶן וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׂמוּאֵל וַיִּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אוֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַהֲשִׁיבוּ בְּטָח : וַתֵּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לֵי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם מִלְכֶּכֶם : וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ : אִם־תִּירָאוּ אֶת־יְהוָה וְנַעֲבֹדְתֶם אֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִכְרוּ אֶת־יְיָ יְהוָה וְהִיתֶם גִּם־אִתָּם וְגִם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־יְיָ יְהוָה וְהִיתָה יַד־יְהוָה בְּכֶם וּבְאֲבֹתֵיכֶם : גִּם־עַתָּה הִתְצַבּוּ וְרֹאוּ אֶת־הַקֶּבֶר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם : הֲלֹא קִצְרֵי־חַטִּיִּם הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וְיָתֵן קְלוֹת וְיִטֵּר וְיִדְעוּ וְיָרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רָבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשֹׂאוֹל לָכֶם כִּכָּד : וַיִּקְרָא שְׂמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קֶלֶת וְיִטֵּר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מֶאֱד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׂמוּאֵל : וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֶל־שְׂמוּאֵל הֲתִפְּלֹל בַּעַד־עֲבֹדֶיךָ אֱלֹהֵיךָ וְאֶרְנָכֹת כִּי־יִסָּפְנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רָעָה לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם אֶל־הִיִּרְאוּ אֹתָם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶרְנָכֹתוֹ כִּי־אֶחָדִי הָיָה יְהוָה נַעֲבֹדְתֶם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְכֶּכֶם : וְלֹא תִסְוֹרוּ כִּי אֶחָדִי הָיָה אֲשֶׁר לֹא־יִזְעַקוּ וְלֹא יִצִּילוּ כִּי־תִהְיֶה הָמָּה : כִּי לֹא־יִשָּׁטשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׂטֹן הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ דִּינִים :

הכנה : הקת

בשופטים סימן י"א

וַיִּפְתָּח הַגָּדוֹל הַזֶּה גִּבּוֹר חָיִל וְהוּא בְּרָאשָׁה זֹנֶה וְיֹלֵד נִלְעָד אֶת־יִפְתָּח : וַתִּדְרֹשׁ אֲשֶׁת־דָּגְדָּעַר לוֹ בָּנִים וַיִּגְדְּלוּ בְּנֵי־הָאִשָּׁה וַיִּגְרְשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־תִתֵּן לָנוּ בְּכֹת־אֲבֵינוּ כִּי בְרָאשָׁה אֶחָדִי אֵתָּה : וַיִּבְרַח יִפְתָּח בִּפְנֵי אֲחָיו וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַתִּלְקְטוּ אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים רַלִּים וַיַּצֵּאוּ עִמּוֹ : וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי־עַמּוֹן עַם־יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־נִזְכָּרוּ בְּנֵי עַמּוֹן עַם־יִשְׂרָאֵל

ויאמר שמואל אליהם יהוה אשר עשה את־משח ואת־אהרן ואשר העלת את־אבותיכם מארץ מצרים : ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל־צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת־אבותיכם : כאשר־בא יעקב מצרים ויועקי אבותיכם אליהוה וישלח יהוה את־משח ואת־אהרן ויוציאו את־אבותיכם ממצרים וישיבום במקום הזה : וישכחו את־יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר־צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם : ויועקו אליהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את־יהוה ונעבד את־הבצלים ואת־העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך : וישלח יהוה את־יורבעל ואת־בדן ואת־יפתח ואת־שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבּו בטח : ותראו כי נחש מלך בני־עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי־מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם : ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך : אס־תיראו את־יהוה וועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את־פי יהוה והיתם נס־אתם וגם־המלך אשר־מלך עליכם אתר יהוה אלהיכם : ואס־לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את־פי יהוה והיתה ידיהוה בכם ובאבותיכם : גס־עתה התיצבו וראו את־ההרבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם : הלוא קציר־חטים היום אקרא אלי־יהוה ויתן קלות ומכר ודעו וראו כי־רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך : ויקרא שמואל אלי־יהוה ויתן יהוה קלת ומכר ביום ההוא ויירא כל־העם מאד את־יהוה ואת־שמואל : ויאמרו כל־העם אל־שמואל התפלל בער־עבדיך אלי־יהוה אלהיך ואל־נמות כי־יכפנו על־כל־חטאתינו רעה לשאל לנו מלך : ויאמר שמואל אל־העם אל־תיראו אתם עשיתם את כל־הרעה הזאת אך אל־תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את־יהוה בכל־לבבכם : ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא־יועילו ולא יצילו כי־תהו חמה : כי לא־ייטש יהוה את־עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם :

הבטרת הקת

בשופטים סימן י"א .

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן־אשה זונה ויולד גלעד את־יפתח : ותגר אשת־גלעד לו בנים ויגדלו בני־האשה ויגרשו את־יפתח ויאמרו לו לא־תנחל בבית־אבינו כי בן־אשה אחרת אתה : ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקמו אלי־יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו : ויהי מימים וילחמו בני־עמון עס־ישראל : ויהי כאשר־נלחמו בני עמון עס־ישראל וי־לכו

וילכו וקני גלעד לקחת אחיפתה מארץ טוב : ויאמרו ליפתח לכה ודחתה לנו לקצין וגלחקה בבני עמון : ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מביית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם : ויאמרו וקני גלעד אליפתח לכן עתה שבנו אליה ותלכת עמנו וגלחת בבני עמון והיית לנו לראש לכל יושבי גלעד : ויאמר יפתח אלזקני גלעד אסימשיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש : ויאמרו וקני גלעד אליפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אסלא כדברה בן געשה : וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עריהם לראש ולקצין ונדבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה : וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי : ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי ילקח ישראל אחי ארצי בעלותו ממצרים מארנו ועדי הובק ועדי הררנו ועתה השיבה אתהן בשלום : ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון : ויאמר לו כה אמר יפתח לא ילקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון : כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר ערד יסוף ויבא קדשה : וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצה ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש : וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא כמורה שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון ולא יבאו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב : וישנח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמורי מלך חשבון ויאמר לו ישראל געברה נא בארצה עדי מקומי : ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחננו ביהצה וילחם עם ישראל : ויתן יהוה אל ה' ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויבס וירש ישראל את כל ארץ האמורי וישב הארץ ההיא ויירשו את כל גבול האמורי מארנון ועדי הובק וכן המדבר ועד הררנו : ועתה יהוה אל ה' ישראל הוריש את האמורי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו : הלא את אשר יירשך כמוש אלהיה אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו כפנינו אותו תירש : ועתה הטוב טוב אתה מכלל בני צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אסיגלחם גלחם בס : בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר עליה ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא : ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתה רעה להלחם בי ושפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון : ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו : ותתי עליפתה רוח יהוה ויעבר את גלעד ואת כנענה ויעבר את כנענה

וילכי וקני גלעד לקחת את־יפתח מארץ טוב : ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון : ויאמר יפתח לוקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם : ויאמרו וקני גלעד אלי־יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל יושבי גלעד : ויאמר יפתח אל־וקני גלעד אס־משיבים ארם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש : ויאמרו וקני־גלעד אל־יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אס־לא כדברך כן נעשה : וילך יפתח עס־וקני גלעד וישימו העם אותו עדיהם לראש ולקצין וידבר יפתח את־כל־דבריו לפני יהוה במצפה : וישלח יפתח מלאכים אל־מלך בני־עמון לאמר מה־לי ולך כי־באת אלי להלחם בארצי : ויאמר מלך בני־עמון אל־מלאכי יפתח כי־ללך ישראל את־ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד־היבק ועד־הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום : ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל־מלך בני עמון : ויאמר לו כה אמר יפתח לא־לך ישראל את־ארץ מואב ואת־ארץ בני עמון : כי בעלותם כמצרים וילך ישראל במדבר עדי־יסוף ויבא קדשה : וישלח ישראל מלאכים אל־מלך אדום לאמר אעברה־נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם־אל־מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש : וילך במדבר ויסב את־ארץ אדום ואת־ארץ מואב ויבא כמורה־שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון ולא־באו כגבול מואב כי ארנון גבול מואב : וישלח ישראל מלאכים אל־סיחון מלך־האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה־נא בארצך עדי־מקומי : ורא־האמין סיחון את־ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את־כל־עמו ויהנו ביהצה וילחם עס־ישראל : ויתן יהוה אל־הי־ישראל את־סיחון ואת־כל־עמו ביד ישראל ויכוס ויירש ישראל את כל־ארץ האמרי יושב הארץ ההיא : ויירשו את כל־גבול האמרי מארנון ועד־היבק וכן המדבר ועד הירדן : ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את־האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו : הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל־אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו תירש : ועתה הטוב טוב צתה מכלך בך צפור מלך מואב הרוב רב עס־ישראל אס־נלחם נלחם בס : בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל־הערים אשר עלידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא־הצלחתם בעת ההיא : ואנכי לא־חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהיה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון : ולא שמע מלך בני עמון אל־דברי יפתח אשר שלח אליו : ותהי על־יפתח רוח יהוה ויעבר את־הגלעד ואת־מנשה ויעבר את־מצפה

גִּלְעָד וּמִצְפָּה גִּלְעָד עֶבֶר בְּנֵי עַמּוֹן: וַיְהִי יִפְתָּח גִּדְרָה לַיהוָה וַיֹּאמֶר אֲמִנְהוֹן
תֵּהֵן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בִּידִי: וַהֲיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדִּלְתִּי בֵּיתִי לִקְרָאתִי בְּשׁוֹבֵי
בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וַהֲיָה לַיהוָה וְהָעֲלִיתִיהוּ עֲלָה: וַיַּעֲבֵר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן
לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ: וַיִּכְּסֵם מִעֲרוּעַר וְעַד־בּוֹאָה מִזֵּית עֲשָׂרִים עִיר
וְעַד אָבֵל כְּרָמִים כִּמְהָ גְדוּלָּה מְאֹד וַיִּכְנָעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

הפטרת בלק

בסיכה סימן ה'

וַהֲיָה שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּשֶׁלֹּמֹכָא יְהוָה כְּרֹכִיבִיר עֲלֵיהֶם לֵב
אֲשֶׁר לֹא־יִקְוָה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבְנֵי אָדָם: וַהֲיָה שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּנוֹת
בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאִרְיָה בְּכַהֲמוֹת יַעַר כִּכְפִּיר בְּעִדְרֵי־צֶאֱן אֲשֶׁר אֲסִיבֵכָר
וְרָמָם וְטָרָף וְאֵין מִצִּיל: תִּלְם יִרְהַ עַל־צָרִיךָ וְכֹל־אִיבִיךָ יִכְרָתוּ: וַהֲיָה כִּי־סִי
הַהוּא נֹאֲסִי־יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוֹסִיךָ מִקִּרְבְּךָ וְהִאֲבִדְתִּי מִרְכַּבְתִּיךָ: וְהִכְרַתִּי עָרֵי
אֶרְצְךָ וְהִרְסֵתִי כָל־מִבְצָרֶיךָ: וְהִכְרַתִּי כִשְׁפִים מִיָּדְךָ וּמַעֲוֹנִים לֹא יִהְיִי־לְךָ:
וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמִצְבּוֹתֶיךָ מִקִּרְבְּךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לַמַּעֲשֵׂה יָדֶיךָ: וְנָתַשְׁתִּי
אֲשִׁירֶיךָ מִקִּרְבְּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ: וְעָשִׂיתִי בָאָף וּבַחֲמָה נֶקֶם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא שָׁמְעוּ: שִׁמְעוּ־נָא אֶת אֲשִׁרֵי־יְהוָה אֲמַר קוֹם רִיב אֶת־הַדְּרִים וְתִשְׁמַעְנָה
הַגְּבֻעוֹת קוֹלָה: שָׁמְעוּ הַדְּרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהִאֲתַנִּים מוֹסְרֵי אֶרֶץ כִּי רִיב
לַיהוָה עֲסֵעֲמוּ וְעַס־יִשְׂרָאֵל יִתְנַחֵם: עֲמִי מַה־עָשִׂיתִי לָהּ יִמָּה הִלַּחְתִּיךָ עֲנָה
בִּי: כִּי הִלַּחְתִּיךָ כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּכְבִּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וְאִשְׁלַח לִפְנֶיךָ אֶת־
מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמִרְיָם: עֲמִי וְכִרְנָא מַה־יַּעַץ כָּלֶךָ מִלֵּךְ מוֹאָב וּמַה־עֲנָה אֶת־
בָּלָעַם בְּיָדֶיךָ מִן־הַשָּׂטִיִּם עַד־הַגְּלָגָל לִמְעַן דַּעַת צַדִּיקוֹת יְהוָה: כִּמָּה אֶקְרָם
יְהוָה אֲכַף לֹא־הָיָה מִרוֹם הָאֶקְרָמְנוּ בַּעֲוִלוֹת בַּעֲזָלִים בְּנֵי שֹׁנָה: הִירְצָה יְהוָה
בְּאַלְפֵי אִילִים בְּרַב־בּוֹת גַּחֲלִי־שָׁמֶן הָאֵתָן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בְמִנֵּי חַטָּאת
נִפְשֵׁי: הִצִּיר לָהּ אָדָם מַה־טּוֹב וּמָה יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמָּהּ כִּי אֲסִי־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
וְאֶת־כִּתְיָהֶסֶר וְהִצַּנֵּעַ לָכֶת עַם־אֱלֹהֶיךָ:

הפטרת פינחס

במלכים א' סימן י"ט. לכן לאחר י"ז בתמוז משטירין לשנהם דברי ירמיה דפוסה מנות.

וַיְהִי וַהֲיָה הָיְתָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁנֵם מִתְּנִי וַיִּרְץ לִפְנֵי אֶהָאָב עַד בְּאֶבֶה
וַיִּרְעָאֵלָה: וַיִּנְגַּד אֶהָאָב לֹא־יִזְכֹּל אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
הָרַג אֶת־כָּל־הַנְּבִיאִים בְּחֶרֶב: וְתִשְׁלַח אִיבִיךָ מִלֵּאָף אֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־
יַעֲשׂוּ אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפּוּן כִּי־יִבְעַת מִחַר אֲשֵׁים אֶת־נִפְשֵׁיךָ כִּנְפֵּשׁ אֶת־מָהֶם:

גלעד וטמצפה גלעד עבר בני עמון: וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם-נתון
תתן את-בני עמון בידי: והיה היוצא אשר יצא מרהתי ביתי לקראתי בשובי
בשלוש מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עליה: ויעבר יפתח אל-בני עמון
להלחם בם ויתנם יהוה בידו: ויכס מערוער ועד-בואך מנית עשרים עיר
ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל:

הפמרת בלק.

במיכה סימן ה'.

והיה שארית יעקב כקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עליהם
אשר לא-יזקקה לאיש ולא יחל לבני אדם: והיה שארית יעקב בנוים
בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדר-יצאן אשר אם-עבר
ורכס ומרף ואין מציל: תרם ירך על-צריך וכל-איביך יכרתו: והיה ביום-
ההוא נאס-יהוה והכרתי סוסך מקרבך והאברתי מרכבתך: והכרתי ערי
ארצך והרסתי כל-מצבצריך: והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו-לך:
והכרתי פסילך ומצבותיך מקרבך ולא-יתשתהוה עוד למעשה ידיך: ונתשתי
אשיריך מקרבך והשמרתי עריך: ועשיתי באף ובחמה נקם את-הגוים אשר
לא שמעו: שמעו-נא את אשר-יהוה אמר קום ריב את-ההרים ותשמענה
הנבעות קולך: שמעו הרים את-יריב יהוה והאתנים כוסדי ארץ כי ריב
ליהוה עמ-עמו ועם-ישראל יתוכה: עמי מה-עשיתי לך ומה הלאתיך ענה
בי: כי העלתיך כארץ מצרים ומבית עבדים פריתיך ואשלח לפניך את-
משה אהרן ומרים: עמי זכר-נא מה-יעץ בלק כלך מואב ומה-ענה אתו
בלעם בך-בעור מן-השמים עדי-הגלגל למען דעת צדקות יהוה: במה אקדם
יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בענלים בני שנה: הירצה יהוה
באלפי צילים ברבבות נחל-ישמן האתן בכורי פשעי פרי בטני המאת
נפשי: הנד לך אדם מה-ישוב ומה יהוה דורש ממך כי אם-עשות משפט
ואהבת-חסד והצנע לכת עמ-אלהיך:

הפמרת פינחס

במלכים א' סימן י"ם. אכן לאחר י"ז נהגו מעטיוין לסינחם דברי ירמיה דכרזה משות.

ויך יהוה היתה אל-יאלהו וישנם מתניו יירץ לפני אואב עד באבה
יורעאלה: ויגד אחאב לאיזבל את-כל-אשר עשה אליהו ואת כל-אשר
הרג את-כל-הנביאים בהרב: ותשלח איזבל מלאך אל-יאלהו לאמר כה-
י עשון אלהים וכה יוספון כייבכת כהר אשים את-נפשך בנפש אחד מהם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־נָפְשׁוֹ וַיֹּאבֵד בְּאֵר יִשְׁבַּע אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּנָּח אֶת־נַעֲרֹ שָׁם׃
וְהָיָה־לָּךְ כַּמִּדְבָּר בְּדָךְ יוֹם וַיֹּאבֵד וַיִּשְׁכַּב מִחַת רָתֵם אַחֶה וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ
לְמוֹת וַיֹּאמֶר רַב עֲתָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא־יָמוּב אֲנֹכִי מֵאֲבֹתִי׃ וַיִּשְׁכַּב
וַיִּשָּׁן מִחַת רָתֵם אַחֶה וְהַגְהִזָה מִלֶּאךְ נָגַע בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוֹם אֲכֹל׃ וַיִּבְטַח
וְהָיָה מִקְדָּשָׁתוֹ עֵת רָצָפִים וַצַּפְחַת מִים וַיֹּאבֵד וַיִּשָּׁת וַיִּשְׁכַּב וַיִּשְׁכַּב׃ וַיִּשְׁכַּב
מִלֶּאךְ יְהוָה וַשְּׁנִית וַיַּעֲדֵבּוּ וַיֹּאמֶר קוֹם אֲכֹל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדָּרֶךְ׃ וַיִּקָּם וַיֹּאבֵד
וַיִּשְׁתָּה וַיִּלָּךְ בָּכֶם וְהָאֲכִילָה הָיָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הָרַ
הָאֱלֹהִים חָרַב׃ וַיִּבְאֵד־שָׁם אֶל־הַמַּעֲרָה וַיִּלֵּן שָׁם וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר
לוֹ מַה־לָּךְ פֹּה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה וְאֵלֵהי צָבָאוֹת פִּירְעוֹבוֹ
בְּרִיתָהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֶיהָ הָלָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיהָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאֹתָהּ אֲנִי
לְבָדִי וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ וַיֹּאמֶר צֵא וְעַמְדָה בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה
וְהָיָה יְהוָה עִבְרִי וַיּוֹם גְּדוּלָה וַחֲזֹק מִפְּרֹק הָרִים וַיִּמְשַׁכְּרָם סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה
לֹא בָרוּחַ יְהוָה וְאִתָּה הָרוּם רָעַשׁ לֹא כִבְעֵשׁ יְהוָה׃ וְאַחֵר הִרְעֵשׁ אֵשׁ לֹא
כֹאֵשׁ יְהוָה וְאַחֵר הָאֵשׁ קוֹל דִּמְחָה רָמָה׃ וַיְהִי פֶשַׁע אֱלֹהֵינוּ וַיִּלְמַט פְּלִיטוֹ
בְּאֶדְרֵתוֹ וַיִּצֵּא וַיַּעֲמֵד מִחַת הַמַּעֲרָה וְהָיָה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה־לָּךְ פֹּה
אֱלֹהֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה וְאֵלֵהי צָבָאוֹת פִּירְעוֹבוֹ בְּרִיתָהּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֶיהָ הָלָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיהָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאֹתָהּ אֲנִי לְבָדִי
וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדֶרֶכְךָ מִדְּבַרְךָ
וּמִשָּׁךְ וּבָאתִי וּמִשְׁחָה אֶת־חֻזְאִי לְמִלֶּךְ עַל־אַרְס׃ וְאַתָּה יְהוָה בּוֹדֵנִי כִּשְׁמִי הַמִּשְׁחָה
לְמִלֶּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שַׁפְט מֵאֲבֵל מְחֹלָה הַמִּשְׁחָה לְנָבִיא
הַחֲקִיף׃ וְהָיָה הַנָּבִיא מִחָרֵב חֹזֵא יְמִית יְהוָה וְהַנִּמְלֵט מִחָרֵב יְהוָה יְמִית
אֱלִישָׁע׃ וְהַשְׁאֲרֵתִי בְּיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים בְּרֵיהֶבְרִים אֲשֶׁר לֹא־יָרְדוּ
לַחֵל וּבְלִבָּהּ אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁקָ לוֹ׃ וַיִּלָּךְ מֶשֶׁם וַיִּמְצֵא אֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שַׁפְט
וְהוּא חָלֵשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר צִמְדִּים לִפְלִי וְהוּא בִּשְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיַּעֲבֵר אֵלָיו
אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֶדְרֵתוֹ אֵלָיו׃ וַיַּעֲזֹב אֶת־הַבָּקָר וַיִּרְץ אַחֲבָי אֵלָיו וַיֹּאמֶר
אֵיִךְ־הָיָה לְאָבִי וְלֵאמֹר וְאַלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מַה־עֲשִׂיתִי
לָךְ׃ וַיִּשְׁכַּב בְּאֶדְרֵתוֹ וַיִּמָּךְ אֶת־צִמְד הַבָּקָר וַיַּפְחֵהוּ וַיַּכְלִי הַבָּקָר בְּשִׁלְפֵה הַיָּשָׁר
וַיִּתֵּן לָעֵם וַיֹּאבְדוּ וַיִּקָּם וַיִּלָּךְ אַחֲבָי אֵלָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ׃

הפטרת מטות

בִּירְמִיָּה סִימָן א' וְאֵם מַחֲבָרִים מִטּוֹת וּמִכְנֵי אוֹ קוֹרִין שִׁמְעוֹ דִּם' מַעֲנִי
וְאֵלֵינוּ הוּא רַחֵם׃

דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ בְּרִיחֲלָקִיהוּ מִדִּבְּרֵיהֶם אֲשֶׁר בַּעֲתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנִימִן׃ אֲשֶׁר
הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּיבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִימִן מִדִּבְּרֵיהֶם בְּשִׁלְשָׁעֶשְׂבָה
שָׁנָה יָאָחָז ק'

וירא ויקם וילך אל-נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את-נערו שם:
והוא-הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את-נפשו
למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא-טוב אנכי מאבתי: וישכב
ויישן תחת רתם אחד והנהיזה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: ויבט
והנה מראשותיו ענת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישנב: וישב
מלאך יהוה שנית ויגע-בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: ויקם ויאכל
וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר
האלהים חרב: ויבא-שם אל-המערה וילקן שם והנה דברי-יהוה אליו ויאמר
לו מה-הלך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי-עזבו
בריתך בני ישראל את-מוזבחתך הרסו ואת-נביאיך הרגו בחרב ואותך
אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת בחר לפני יהוה
והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחוק מפרק הרים ומשכר סלעים לפני יהוה
לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש אש לא
באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: ויהיו כשמע אליהו וילט פניו
באדרתו ויצא ויעמד פתח-המערה והנה אליו קול ויאמר מה-הלך פה
אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי-עזבו בריתך בני
ישראל את-מוזבחתך הרסו ואת-נביאיך הרגו בחרב ואותך אני לבדי
ויבקשו את-נפשי לקחתה: ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרךך מדברה
דמשק ובאת ומשחת את-חזאל למלך על-ארם: ואת יהוה בן-נמשי תמשח
למלך על-ישראל ואת-אלישע בן-שפט מאבל מהולה תמשח לנביא
תחתיו: והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוה והנמלט מהרב יהוה ימית
אלישע: והשארתי בישראל שבעת אלפים כל-הברכים אשר לא-זכרעו
לבעל וכל-הפה אשר לא-נשק לו: וילך משם וימצא את-אלישע בן-שפט
והוא חרש שנים-עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו
אליו וישלך אדרתו אליו: ויעזב את-הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר
אני-קדש-נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה-עשיתי
לך: וישב מאחוריו ויכת את-צמד הבקר ויזנחו ויכלי הבקר בשלם הבשר
ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

הפמרת ממות

בירמיה סימן א' ואם מחזירים ממות ומסעי אז קורין שמעו דפ' מסעי
ואפילו הוא ר"ח:

דברי ירמיהו בן-חלקיהו מן-הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין: אשר
היה דברי-יהוה אליו בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה בשלש-עשרה
שנה יאחד ק'

שנה למצו: ויהי בימי יהו: קים בן־יאשיהו מלך
יהודה עד־תם עשתי־עשרה שנה לצדקיהו בן־יאשיהו מלך
יהודה עד־נלות ירושלם בחדש החמישי: ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר: במרם אצורק איירי קיי בפתן ידעתיה ובמרם תצא
מרחם הקדשתיה נביא לזים נתתיה: ואמר אהה אדני יהוה הזה
לא־יד עתי דבר פ־נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אל־תאמר נער
אנכי פ־על־פ־אשר אשלחה תלך ואת פ־אשר אצוה תדבר:
אל־תירא מפניהם פ־אתה אני להצילך נאם־יהוה: נישלח יהוה
את־ידו וינע על־פי ויאמר יהוה אלי הזה נתתי דברי בפיה: ראה
הפקדתיה והיום הזה עלי־הגוים ועל־הממלכות לנתוש ולנתון
ול־האבד ולהרוס לבנות ולנמוע: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר
מ־אתה ראה ורמיהו ואמר מ קל שקד אני ראה: ויאמר יהוה
אלי היטבת לראות פ־שקד אני על־דברי לעשות: ויהי דבר־
יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפיה אני־ראה
ופניו מפני צפונה: ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על־כר
ישבי הארץ: פ־! הנני קרא לכל־משפחות ממלכות צפונה נאם־
יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח ו שערי ירושלם ועל פ־
חומתיה סביב ועל פ־ערי יהודה: ודברתי משפטי אותם על
כל־דעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי
ידיהם: ואתה תאזר מתניה וקמת אליהם את פ־אשר
אנכי אצוה אל־תחת מפניהם פ־אחתך לפניהם: ואני הזה
נתתיה היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחכות נחשת על־פ־
הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו
אליה ולא יוכלו לה פ־אתה אני נאם־יהוה להצילך: ויהי דבר־
יהוה אלי לאמר: הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכרתי קה חסד נעוריה אהבת פ־ולתיה לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרעה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה
פ־אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאם־יהוה:

הפטרה מסעי

שמעו דבר־יהוה בית יעקב וכל־משפחות בית ישראל: כה ואמר
יהוה מה־מצאו אבותיכם בי עול פ־י רחקו מעלי נ־לכו
אחרי ההבל ויהפלו: ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוטה בארץ ציה
וצלמות בארץ לא־עבר כה איש ולא־ישב אדם שם: ואביא
אתכם אל־ארץ חב־ל לאכל פריה וטובה (תבוא ותטטאו
את־ארצי ונחלתי שמתם לזרעבה: הכהנים לא אמרו איה יהוה

שנה ללכו: ויהי בימי יהויקים בן-יאשיהו מלך ידודה עד תם עשרת עשרה שנה לצדקיהו בן-יאשיהו מלך יהודה עד-נגות ירושלם בהדש החמישי: ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: במרם אעזרך בכמן ידעתך ובמרם הצא מרחם הקדשתך נביא לגוים נתתיך: ואמר אהה אדני יהוה הנה לא-ידעתי דבר כיו-נער אנכי: ויאמר יהוה אלי אל-תאמר נער אנכי כי על-כל-אשר אשלחך תלך ואת כל-אשר אצוך תדבר: אל-תירא מפנידם כי-אתך אני להצרך נאס-יהוה: וישלח יהוה את-ידו ויגע על-פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: ראה הפקדתך ו היום הוה על-הגוים ועל-הממלכות לנתוש ולנתוק ולהאביר ולהרוס לגנות ולנמוע: ויהי דברי-יהוה אלי לאמר מה-ראתה ראה ירמירו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר יהוה אלי הויטבת לראות כיו-שקד אני על-דברי לעשות: ויהי דברי-יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: ויאמר יהוה אלי מצפון הפתח הרעה על כל-ישיבי דא-רץ: כי הנני סרא לכל-משפחות ממלכות צפונה נאס-יהוה ובאו ונהנו איש כסאו פתח ו שערי ירושלם ועל כל-חומתיה קביב ועל כל-ערי יהודה: ודברתי משפמי אותם על כל-רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אדירים וישתחוו למעשי ידיהם: ואתה האזר מתניך וקטת ודברת אליהם את כל-אשר אנכי אצוך אל-תתבת מפניהם פן-אחתך לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחכות נחשת על-כל-הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי-אתך אני נאס-יהוה להצילך: ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: הלך וקראת באוני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך הסד נעזריך אהבת כלולתיך לבתך אדרי במדבר בארץ לא זרועה: קדש יש-אל ליהוה ראשית הבואתה כל-אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאס-יהוה:

הפגרת מכעי

בירמיה מ"ט

שמעו דברי-יהוה בית יעקב וכל-משפחות בית ישראל: כהן אמר יהוה מה-מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אהרי החבל ויהבלו ולא אסרו איה יהוה המעלה אתנו בארץ מצרים הכולך אתנו במדבר בארץ ערבה ושווה בארץ ציה וצלמות בארץ לא-עבר בה איש ולא-ישב אדם שם: ואביא אתכם אל-ארץ הכרמל לאכל פריה ומנוחה ותבאו ותסמאו את-ארצי ונחלתי שמתם לתיעבה: הנהנים לא אסרו איה יהוה

ותפשי

יתיר ו' תבואתו ק'

הפטרת מנחם

ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נפאו
בבעל ואחרי לא יועילו הלכו : לכן עוד ארכ אתכם נאסיהוה
ואת בני בניכם ארכ : כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתכוננו מאד וראו הן היתה כזאת : תהימור גוי אהים והמה
לא אהים ועמי המור כבודו בלוא יועיל : שמו שמים על זאת
ושערו חרבו מאד נאסיהוה : כי שמים רעות עשה עמי אתי
עזבי מקור מים חיים לחצב קרחם בארות נשפדים אשר
לא יוכלו המים : העבד ישראל אסיליד בית הוא מדוע היה
לבו פחח כספ : עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה
ערו נצתה נצתה קרי מבלי ישב : גם בני נה ותחפנים ותחפנים קרי
ירעיד קדקד : הלא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת
מוליך לדרך : ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור
ומה לך לדרך אשר לשתות מי נהר : תסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי רע ומר קמץ מים עזבך את יהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאסיהוה צבאות : כי מעולם שברתי
עך נתקתי מוסדותי ותאמרי לא אעבוד אעבור קרי כי על כל
גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה : ואנכי נטעתך
שורק בדה זרע אמת ואיך נהפכתי סורי הגפן נכריה : כי אם
תכבסי בנרות ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאסיהוה :
איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך
בניא רעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה : פרה למד
מדבר באות נפשו נפשו קרי שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל
מבקשה לא יעפו בחדשה ימצאונה : מנעי רגלך מיחה וגורנך
וגורנך קרי מצמאה ותאמרי נושא לוא פראתכתי זרים ואחריהם
אלה : כבשת גנב כי ימצא כן הובישו בית ישראל המה
מלביהם שריהם וכחניהם ונביאיהם : אמרים לעץ אבי אתה
ולא כן את ילדתני ילדתני קרי כי פנו אלי ערף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו קימה והושיעני : ואיך אלהי אשר
עשית לך יקמוי אסדי ושיעך בעת רעתך כי מספר
ערך הני אלהי יהודה : הלא מעתה קראתי ימי יידי לך
אבי אלוף נערי אתה :

הפטרת מסעי

ותפשיהתורה לא ידעוני והורעים פשעו בי והנביאים נבאו
בבעל ואחרי לא יועילו הלכו : לכן עד אריב אתכם נאמיהוה
ואתבני בניכם אריב : כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת : ההימיר גוי אהים והמה
לא אהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל : שמו שמים עלזאת
ושערו חרבו מאד נאמיהוה : כי שמים רעות עשה עמי אתי
עזבו מקור מים חיים לחצבלהם בארות בארת נשכרים אשר
לא יוכלו המים : העבד ישראל אסיליד בית הוא מדוע היה
לבז פתח בס"פ : עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה
עזיו נצתה נעתו קרי מבלי ישב : גם בנינגף ותחפנים ותחפנים קרי
ירעוך קדקד : הלוא זאת תעשה לך עזבך אתיהוה אלהיך בעת
מוליךך בדרך : ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור
ומה לך לדרך אשר לשתות מי נהר : תיסרך רעתך ומשבותך
תוכתך ודעי וראי כי רע ומר קמץ ב"ק עזבך אתיהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאמאדנייהוה צבאות : כי מעולם שברתי
ערך נתקתי מוסדותיך ותאמרי לא אעבוד אעביר קרי כי עלכל
גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה : ואנכי נטעתך
שורק כלל זרעאמת ואיך נהפכתי סורי הגפן נכריה : כי אם
תכבסי בנרות רבי לך ברית נכתם עונך לפני נאמאדנייהוה :
איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך
בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה : פרה למד
מדבר באות נפשו נפשה קרי שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל
כבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה : מנעי רגלך מיתף וגורנך
וגרונך קרי מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם
אלך : כבשת גנב כי ימצא כן חובישו בית ישראל המה
מלביהם שריהם וכהניהם ונביאיהם : אמרים לעץ אבי אתה
ולאבן את ילדתי ילדתי קרי כי פנו אלי ערף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו קומה וחושיענו : ואיה אלהיך אשר
עשית לך יקומו אס יושיעוך בעת רעתך כי מספר
עריך היו אלהיך יהודה : הלוא מעתה קראתי יחי ייז לי
אבי אלוף נערי אתה :

הפטרת דברים (בישעיה סימן א)

חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן־אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם בַּיָּמִי עֲזִיהוּ
יוֹתָם אֵתוּ יְחֻזְקִיהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה : שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֶרֶץ
כִּי יְהוָה דִּבֶּר בָּנִים גְּדֻלָּתִי וְרוֹמְמַתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ כִּי : יָדַע שׁוֹר
קָנְהוּ נְחֹמֹר אֲבוֹם בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן : הוּא
נֹוֹחַמָא עִם כָּבֵד עוֹן זָרַע מַרְעִים בָּנִים מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת־יְהוָה
נֶאֱצָו אֶת־קִדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְרוּ אַחֲוֹר : עַל־מָה תָּבוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ
סָרָה בִלְרֹאשׁ לְחֹלִי וְכָל־לֵבב דִּן־מִפָּה־רַגְלִי וְעַד־רֹאשׁ אֵין־בוֹ
מָתָם פָּצַע וְחִבּוּרָה וּמִכָּה טְרִיהַ לֹא־זָרוּ וְלֹא חִפְשִׁי וְלֹא רִפְכָּה
בְּשָׁמֶן : אֲרַצְכֶם שִׁמְמָה עֲרִיכֶם שְׂרָפוֹת אִשׁ אֲדַמְתֶּכֶם לִנְגִדְכֶם
זָרִים אֲכָלִים אֲתָהּ וּשְׁמָמָה כְּמַהֲפַכַת זָרִים : וְנִוְתָרָה בַת־צִיּוֹן כְּסִפָּה
בְּכֶרֶם כְּמַלּוּנָה בְּמִקְשָׁה בְּעִיר נִצְוּרָה : לוֹלִי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר
לָנוּ שָׂרִיד כְּמַעֲט כְּסֶדֶם הֵינּוּ לַעֲמָה דְּמִינוּ : שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה
קִצְיָנִי סֶדֶם הָאֲזִינוּ תוֹרַת אֲהִינוּ עִם עַמָּה : לָמָּה לִּי רִב־זִבְחִיכֶם
יֹאמַר יְהוָה שְׁבַעֲתִי עֲלוֹת אֵילִים וְהִלֵּב מְרִיאִים וְדָם פְּרוֹים וּכְבָשִׁים
וְעֹתוּדִים לֹא חָפַצְתִּי : כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת פָּנַי מִיִּבְקֶשׁ זֹאת מִיִּדְכֶם
רָמַם חֲצָרִי : לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת־שׂוֹא קִטְרַת תוֹעֵבָה הִיא לִי
חֲדָשׁ וּשְׁזֵת קָרָא מִקְרָא לֹא־אֹכֵל אוֹן וְעֲצָרָה : חֲדָשִׁכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי הָיוּ עָלַי לְמַרְחָ נִלְאִיתִי נִשָּׂא : וּבְעֲרִשְׁכֶם
כְּפִיכֶם אֲעֹלִים עֵינִי מִכֶּם גַּם כִּי־תִרְכּוּ תִפְלָה אֵינְנִי שֹׁמֵעַ יְדִיכֶם
דְּמִים מֵלֹאוּ : רַחֲצוּ הַזְּבוּ הַסִּירִי רַע מֵעַלְלִיכֶם מִנְּגִד עֵינִי חֲדָדִי
הָרַע : לְמַדִּי הֵיטֵב דְּרָשִׁי מִשְׁפָּט אֲשֶׁר־יִחְמוֹץ שִׁפְטוֹ יְתוֹם רִיבֹו
אַלמָנָה : לְכוּ־נָא וְנוֹכַחְהָ יֹאמַר יְהוָה אִם־יְהִיו חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים
כְּשֶׁרֶגֶל יִרְבִּינוּ אִם־יֵאדְמוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְרִי יְהִיו : אִם־תֵּאכְלוּ שִׁמְעַתֶּם
טוֹב הָאָרֶץ תֵּאכְלֶוּ : וְאִם־תִּכְאֲנוּ וּמְרִיתֶם חֲרִב תֵּאכְלוּ כִּי יְהוָה
דִּבֶּר : אֵיכָה הִיָּתָה לְזוֹנָה קְרִיָּה נֶאֱמָנָה מֵלֹאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יִלּוֹן
כֶּה וְעַתָּה מְרֻצָּחִים : כְּסֶפֶה הָיָה לְסִיגִים סָבֵא דְּמֵהוּי בְּמִים : שְׂרִיף
סוֹרְרִים וְחִבְרִי גִנְזִים כְּלוּ אֶהֱבֵ שְׂחָד וְרֹדֶף שְׁלֹכִינִים יְתוֹם לֹא
יִשְׁפְּטוּ וְרִיב אֲלֻמָּנָה לֹא־יָבוֹא אֲלֵיהֶם : לְכוּ־נָא הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת
אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוּא אֲנַחֶם מְצָרִי וְאַנְקָמָה מֵאוֹיְבָי : וְאִשִּׁיבָה יְדִי עָלֶיךָ
וְאֶצְרָף כְּבֹר סִיגֶךָ וְאֶסִּירָה בִלְלִיךָ : וְאִשִּׁיבָה שִׁפְטֶךָ
כְּבִרְאשִׁי וְיַעֲצִיךָ כְּבִתְחֻקָּה אֲחֵרִי־לְכוּ : קָרָא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק
קְרִיָּה נֶאֱמָנָה : צִיּוֹן כְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וּשְׁבִיָּה בְּצִדְקָה :

בישעיה סימן א':

חזון ישעיהו בראמון אשר חזה עליהודה וירושלם בימי עזיהו יותם
 אחז יהוקיהו מלכי יהודה: שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה
 דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: ידע שור קנהו וחמור אבוס
 בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: הוי גוי חטא עם כבד עון
 זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את־יהוה נאצו את־קדושי ישראל נזרו
 אחור: עלימה תכו עוד תוסיפו סרה כל־ראש לחלי וכל־לבב דוי: מכף־
 רגל ועד־ראש אויביו מתם פצע וחבורה ומכה מריה לא־זרו ולא חבשו
 ולא רכבה בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם
 זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: ונותרה בת־ציון כסכה בכרם
 כמלונה במקשה כעיר נצורה: לולי יהוה צבאות הזתיר לנו שריד כמעט
 כסדם היינו לעמרה דמינו: שמעו דברי־יהוה קציני סדם האזינו תורת
 אליהינו עס־עמרה: למה לי רב־זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים
 וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: כי תבאו לראות
 פני מ־יבקש זאת מ־דכם רמס חצרי: לא תוסיפו הביא מנה־ז־שוא
 קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל און ועצרה:
 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי הוי עלי למרה נלאיתי נשא: ובפרשכם
 כפיכם אעלים עיני מכם גם כ־י־תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים
 מלא: רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: לכדו
 היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: לכו־־נא
 ונוכחה יאמר יהוה אס־יהיו חמאיכם בשנים כשלג ילבינו אס־יארימו כהולע
 כצמר יהיו: אס־תאבדו ושמעתם טוב הארץ האכלו: ואס־תמאנו ומריתם
 הרב תאכלו כי פי יהוה דבר: איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי
 כשפט צדק לילין בה ועתה מרצחים: כספך היה לסנים סבאך מהול
 במים: שריד סררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום
 לא ישפטו וריב אלמנה לא־יבוא אליהם: לכן נאם הארון יהוה צבאות
 אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: ואשיבה ידי עליך ואצרף
 כבר סגיד ואסירה כל־בדיליך: ואשיבה שפטך כבראשונה ויעציד
 כבתחלה אחרי־כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: ציון בשפט
 תפדה ושביה בצדקה:

הפ' רת ואתחננו

נחמו נחמו עמי יאמר אליהם: דברו על-לב ירושלם וקראו אליה
 כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה פפלים
 בכל-חטאתיה: קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערכה
 מסקה לאחיה: כל-גיא וגשא וכל-תר וגבעה ישפלו והיה העקב
 למישור והרכסים לבקעה: וגילה כבוד יהוה וראו כל-בשר
 יהוה כי פי יהוה דבר: קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-בשר
 חציר וכל-חסדו פציץ השדה: יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה
 נשבה בו אכן חציר העם: יבש חציר נבל ציץ ידבר אהינו ימים
 לעולם: על הר-גבה עלי-קד מבשרת ציון הרימי בפת קולך
 מבשרת ירושלם הרימי אג-תיראי אמרי לערני יהודה הנה אלה כח:
 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלהו הנה שכרו אתו ופעלתו
 לפניו: ברעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ מלאים ובחיקו ישא
 ערות נהל: מיר-מדר בשעלו מים ושמים בנרת תבן וכל
 בשליש עפר הארץ ושר קל בפלס הרים וגבעות במאזנים: מיר
 תבן את-רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: את-מי נועץ ובינהו
 נלמדהו בארת משפט נלמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו:
 הן גוים במר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים בדק יפול:
 ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: כל-הגוים פאין נגדו מאפס
 ונתהו נחשבו-לו: ואל-מי תדמיון אומה-דמות תערכו-לו: הפסל
 נסך חרש וצורף בזהב ירקענו ורתקות פסף צורף: המספן תרימה
 עץ לא-ירקב יבחר חרש חכם יבקשו-לו להכין פסל לא ימוט:
 הלא תדעו הלא תשמעו הלא הנד מראש לכם
 הלא הבינותם מוסדות הארץ: הישב על-הגג הארץ
 וישביה בחגבים הנומה כדק שמים ויכתתם פאהל לשבת:
 הנותן רוזנים לאין ששמי ארץ פתחו עשה: אף בל-
 נפעו אף בל-זרעו אף בל-שרש בארץ גזעם וגם נשף
 בהם ויבשו וסערה פקש תשאם: ואל-מי תדמיוני ואשור
 יאמר קדוש: שאומרום עיניכם וראו מי-קרא אלה המוציא
 במספר צבאם לכלם בשם יקרא מלך אונים ואמין פת
 איש לא נעדר:

הפטרת עקב

ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: התשפח אשה עולה מרחם
 בן-במטה גם-אלה תשפחנה ואנכי לא אשפחך: הן על-
 פנים חקותיה חומתיה נגדתי מיד: במה ובגד מהרסיה ומהרסיה
 במה יצאו:

הפגרת ואתחנן

בישעה סימן מ'.

נחנן נחנן עמי יאמר אלהים: דברו על-לב ירושלם וקראו אליה כי
מנחת צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל-
הנאותיה: קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה משלה
לאלהינו: כל-יגיא יגשא וכל-יהר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה: ונגלה כבוד יהוה וראו כל-יבשר יהרו כי פי יהוה
דבר: קול אמר קרא ואמר מה נקרא כל-יבשר חציר וכל-חסדו כציון
השרה: יבש חציר נבל ציון כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם:
יבש חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם: על הר-גבה עלי-לך מבשרת
ציון הרימי בכת קולך מבשרת ירושלם הרימי אל-יתוראי אמרי לערי
יהודה הנה אלהים: הנה אדני יהוה בחוק יבוא וזרעו משלה לו הנה
שברו אתו ופעלתו לפניו: כרעה עדרו ירעה בורעו יקבץ מלאים ובחיקו
ישא עלות ינחל: מי-ימרד בשעלו מים ושמים בזרת הכן וכל בשלש
וגפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: מי-יתכן את-יהוה
יהוה ואיש עצתו יודיענו: את-מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארה משפט
וילמדוהו דעת ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים
נחשבוהן אים מדק-יטול: ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: כל-
הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו-לו: ואלימי תדמיון אל ומהידמות
תערכו-לו: הפכל נסך הרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף:
המכבן תרומה עץ לא-יירקב יבחר הרש הכם יבקש-לו להכין פסל לא
ימוט: הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הנד מראש לכם הלוא הבינותם
מוסדות הארץ: היושב על-תחוג הארץ וישיבה כחגבים הנוטה כדק שמים
ויכתום כאהל לשבת: הנותן רוזנים לאין שפמי ארץ כתהו עשה: אף בל-
נטעו אף בל-זרעו אף בל-ישרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וכערה
כקש תשאים: ואלימי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: שאור-מרום עיניכם
וראו כי-ברא הלה המוציא בכספר צבאם לכלם בשם יקרא כרב אונים
ואמין כח איש לא נעדר:

הפגרת עקב

בישעה סימן מ"ט.

ותאמר ציון עובני יהוה ואדני שכחני: התשכח אשה עולה מרחם בך
מנחה גמ-אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: הן על-יכפים
חקתיך חומתיך נגדי תמיד: מהרו בניך מהרסיך ומחריביך סמך יצאו:

שאי־סביב עיניך וראי כלם נקבצו באוילך חייאני נאסיהוה כי כלם
 בערי תלפשי ותקשרים ככלה : כי חרבתי ושכמתי וארץ הרבה פני
 עתה תצרי מושב ורחקו מבלעיו : עוד ואכרו באוניף בני שבתך צר
 לי המקום גשחלי ואשבה : ואמרת בלבבך מי ילדילי את־אלה ואני
 שכולה וגלמורה נלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשאתי לבדי אלה
 אופה הם : כה־אמר אדני יהוה הנה אשא אל־גוים ידי ואל־עמים ארים
 נסי והביאו בניך בחצן ובנתיף עליכתך תנשאנה : והיו מלכים אמנוף
 ושרותיהם מינקתיה אפים ארץ ישתחווילך ועפר רגלך יתחבו וידעת
 כי־אני יהוה אשר לא־יבשו קוי : הנה מנבור סלקות ואס־שבי צדיק
 ימלט : כי־כה ואמר יהוה גסי־שבי גבור יקח וימלט עריץ ימלט ואת־
 ידיבך אנכי אריב ואת־כנף אנכי אושיע : והאכלתי את־מוניף את־בשרם
 וכעסים דמם ישכרו וידעו כל־בשר כי אני יהוה מושיעה וגאלך אביר
 יעקב : כה אמר יהוה איזה ספר בריחות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי
 אשר־מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם :
 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה תקצור קצרה ידי מפרות ואס־
 בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין
 סים ותמת בצמא : אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם : אדני יהוה
 נתן לי לשון למודים לדעת לעות את־דעך דבר יעיר ו בבקר בבקר יעיר
 לי און לשמע כלמורים : אדני יהוה פתחילי און ואנכי לא כריתי אחר
 לא נסוגתי : נוי נתתי למבים ולחיי למרמים פני לא הסתרתני מכחמות
 ורק : ואדני יהוה יעורילי עליכן לא נכלמתי על־כן שמת פני בחלמיש
 ואדע כי־לא אבוש : קרוב מצדיקי מי־יריב אתי נעמדה יחד מי־בעל
 משפטי יגש אלי : הן אדני יהוה יעורילי מיהוא ירשיעני הן כלם כבד
 יבדועש ואכלם : מי בכם ורא יהוה שמע בקול עבדו אשר ו הלה השלים
 ואין נגה לו יבטה בשם יהוה וישען באלהיו : הן כלם קדחי אש מאורי
 זיקות לבו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה־זאת לכם למעצבה
 תשכבון : שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צנור חצבתם
 ואל־מקבת בור נקרתם : הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה תחוללכם
 כי־אתך קראתי ואברכחו וארבהו : כי־נתם יהוה ציון נחם כל־חרבתי
 וישם מדברה בערן וערבתה בגו־יהוה ששון ושמחה ימצא כה תורה
 וקול ומרה :

עֲאִי־סָבִיב עֵינִיךָ וְרָאִי כֹל־ם נִקְבְּצוּ בְּאוֹרֶלְךָ הִי־אֲנִי נֹאמִי־יְהוָה כִּי כֹל־ם
 כַּעֲדֵי תִלְכְּשִׁי יִתְקַשְּׁרוּם כִּכְלָה : כִּי חֲרַבְתִּיךָ וּשְׁמַמְתִּיךָ וְאַרְץ הָרַסְתָּךָ כִּי
 עָתָה תִצְרִי מִיוֹשֵׁב וּרְחִקוּ מִבְּלָעִיךָ : עוֹד יֹאמְרוּ בְּאֶזְנוֹךָ בְּנֵי שְׂכָלֶיךָ צָר־
 לִי הַמִּקְוִים גִּשְׁהֲלִי וְאִשְׁבָּה : וְאִמְרַת בִּלְבָבְךָ מִי יִדְרִי־לִי אֶת־יְיָ אֱלֹהֵי וְאֲנִי
 שְׂכֹלָה וְגִלְמוּרָה גְּלָה | וְסוּרָה וְאֱלֹהֵי מִי גִדֵּל הֵן אֲנִי נִשְׁאֲרָתִי לְבִנֵי אֱלֹהֵי
 אֵיפֹתָ הֵם : כַּה־אָמַר אֲרָנִי יְהוָה הֵנָּה אִשָּׁא אֱלִי־גִוִּים יָדִי וְאֶל־עַמִּים אֲרִים
 נָסִי וְהִבִּיאוּ בְּנִיךָ בַּחֲצֵן וּבִנְתֶיךָ עַל־כֶּתֶף תִּנְשָׂאנָה : וְהָיוּ מַלְכִים אֲמִנִיךָ
 וְשִׁרְוֹתֵיהֶם מִיִּנְקַתֶיךָ אֲפִים אֲרָץ יִשְׁתַּחֲוִי־לְךָ וְעַפְרֵי רִגְלֶיךָ יִלְחָבוּ וְיִדְעַת
 מִי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יִבְשׁוּ קוֹי : הִיקַת מַגְבוּר מִלְקוֹחַ וְאִס־יִשְׁבִּי צָדִיק
 יִמְלֹט : כִּי־כֵה | אֲמַר יְהוָה גַּם־שָׂבִי גְבוּר יָקַח וּמִלְקוֹחַ עֲרִיץ יִמְלֹט וְאֶת־
 יָרִיבֶךָ אֲנֹכִי אֲרִיב וְאֶת־בְּנִיךָ אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ : וְהֵאֵכֵלְתִּי אֶת־מוֹנִיךָ אֶת־יִבְשָׁרִם
 וּמַעֲבִים דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיִדְעוּ כִּלְיִבְשָׁר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר
 יַעֲקֹב : כֹּה אֲמַר יְהוָה אִי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אֲמַכֶּם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מְנוּשִׁי
 אֲשֶׁר־מִכְרָתִי אֲתַכֶּם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנוֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּחְתֶּם אֲמַכֶּם :
 מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קִרְאָתִי וְאִין עוֹנָה הַקְצוֹר קְצָרָה יָדִי מִכְּפֹדֹת וְאִס־
 בִּי כֹה לִהְיוֹל הֵן בִּגְעַרְתִּי אֲחֲרִיב יָם אֲשִׁים נִהְרוֹת מִדְּבַר תִּבְאֵשׁ דָּגָתָם מֵאִין
 מִים וְתַמָּת בְּצִמָּא : אֲלִבִּישׁ שָׁמַיִם קְדֵרוֹת וְשֶׁקֶת אֲשִׁים כִּסּוֹתָם : אֲרָנִי יְהוָה
 נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים לִדְעַת לַעוֹת אֶת־יַעֲקֹב דְּבַר יַעֲרִי | בִּבְקֶר בִּבְקֶר יַעֲרִי
 לִי אֵין לִשְׁמַע כְּלִמּוּדִים : אֲרָנִי יְהוָה פִּתְחֲלִי אֵין וְאֲנֹכִי לֹא מְרִיתִי אַחֲזֹר
 לֹא נִכְזַנְתִּי : גּוֹי נָתַתִּי לְמַכִּים וְלַחַיִּי לְמַרְטִים פָּנִי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלָמוֹת
 וְרָק : וְאֲרָנִי יְהוָה יַעֲזֹר־לִי עַל־כֵּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל־כֵּן שָׁמַתִּי פָנִי כַּחֲלָמִישׁ
 וְאַדַּע כִּי־לֹא אֲבוּשׁ : קְרוֹב מִצְדִּיקִי מִי־יִרִיב אֲתִי נַעֲמֶדָה יַחַד מִי־בַעַל
 מַעֲשָׂמִי יִנֹּשׁ אֵלִי : הֵן אֲרָנִי יְהוָה יַעֲזֹר־לִי מִי־הוּא יִרְשִׁיעֵנִי הֵן כֹּל־ם כִּבְגַד
 יִבְלוּ עֵשׂ יֵאֲכֹלֶם : מִי בָכֶם יִרָא יְהוָה שָׁמַע בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר | הִלֵּךְ הַשָּׁמַיִם
 וְאִין נָגַהּ לוֹ יִכַּסֵּחַ בִּשְׁם יְהוָה וְיִשְׁעָן בְּאַלְהוּוֹ : הֵן כֹּל־ם קִדְחִי אִישׁ מֵאֲזוּרִי
 זִיקוֹת לָכוּ כְּאֲזֹר אֲשַׁכֶּם וּבְזִיקוֹת בַּעֲרַתָּם מִיָּדִי הִתְהַיְזָאת לָכֶם לִמְעַצְבָּה
 תִּשְׁכָּבוּן : שָׁמַעוּ אֵלִי רַדְפִּי צָדִק כִּבְקִשִּׁי יְהוָה הִבִּיטוּ אֶל־יִצְחָר חֲצַבְתָּם
 וְאֶל־מִקְבַּת בּוֹר נִקְרַתָּם : הִבִּיטוּ אֶל־אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל־יִשְׂרָאֵל תְּהוֹלֵלָכֶם
 כִּי־אַחַד קִרְאָתִי וְאֲבִרְכָהוּ וְאַרְבֶּהוּ : כִּי־נָהֶם יְהוָה צִוֶּן נָהֶם כִּלְחֲרַבְתִּיהָ
 וְיִשֵּׁם מִדְּבָרָה כַּעֲדָן וְעַרְבָתָה כְּנִי־יְהוָה שְׁשׁוֹן וְשִׁמְתָה יִמְצָא בָּהּ תוֹרָה
 וְקוֹל זִמְרָה :

ואם כיום ר"ח או סדר חדש נוהגים בק"ק המד' להפטיר בכל ר"ח או סדר חדש, אבל בהרבה קהלות נוספים להפטיר ענין סעודה ולזהו סל סדר חדש, אבל כל ר"ח אין דומין. ויש קהלות דומין גם כל ר"ח.

בישועה סימן י"ד.

ענין סעודה לא נהמה הזה אנכי מרכיץ בפנה אבניה ויסדהיה בספירים:
ושמתי כרובד שמשתייה ישעריה לאבני אקרה וכליבנולף לאבני-
הפיז: וכליבניה לפורי יהיה ורב שלים בניה: בצדקה הכונני בחקי
 מעשק כ"ל לא תיראי וסמחתה כי לאיתקרב אליה: הן גור יגור אפס
 כאותי מיגד אתה עליה יפול: הן אנכי בראתי תרש נפח באש פחם
 יכוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחיה לחבל: כלכלי יוצר עליה
 לא יצלה וכלילשון תקוםאתה למשפט תרשיעי זאה נחלת עבדי יהיה
 וצדקתם מאתי נאסיהוה: הוי כלצמא לכו למים ואשר אידלו ככף
 לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלואיכסם ובלוא מחיר יין וחלב: למה
 השקלויכסם בלואילחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו
 טוב ותתענג בדרשן נפשכם: המו אונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם
 ואברתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאומים נתתיו
 נגיד וכצנה לאמים: הן גוי לאיתרע תקרא וגוי לאידועה אלקה ירצו
 למען יהיה אליהם ולקדוש ישראל כי פארה.

הפטרת שופטים

בישועה סימן נ"א

אנכי אנכי הוא מנחמכם מייאת ותיראי כאנש ימות ומבןאדם חזיר
ינתן: ותשכח יהיה עשה נוסה שמים ויכר ארץ ותפחד המיד
כלהיום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק:
מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי יהיה אליה
 רגע הים והמו גליו יהיה צבאות שמו: ואשם דברי בפה ובצל ידי
 כסיתה למגע שמים וליכר ארץ ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי
 התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהיה אתיכנס חסות אתי
 קבעת פוס התרעה שתית כצית: איימנהל לה ככדיבנים ילדה ואין
 מחויל בידה ככדיבנים גדלה: שתים הנה קראתיה מי יגור לה השד
 והשבר והרעב והחרב מי אנחמה: בניה עלפו שכו בראש כרחוצות
 כתוא מכר המלאים חסתייהוה גערת אלהיה: לכן שמעיינא זאת
 עניה ושכחת ולא מיו: כהיאמר אדניה יהיה ואליה יריב עמו הנה

דקחתי

* הנה ק' דגש חסר מורק

הפטרת ראה

ואם יום ר"ח או מחר החדש נהגים בק"ק פפד"מ לספור בכל ר"ח או מחר החדש. אבל בהרבה קהלות נהגים לספור עניה ולדחות של מחר החדש, אבל שני ר"ח אין דומין. ויש קהלות דוחין גם של ר"ח.

בישיעה סימן נ"ד.

עניה סערה לא נהמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים:
ועמתי בדכר שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכליגבולך לאבניי
הפץ: וכליבניך למודי יהוה ווב שלום בניך: בעדקה תכונני רחקי
מעשק כיי"לא תיראי וממהתה כי לאיתקרב אליך: הן נור יגור אפס
מאותי מיגור אתך עליך יפול: הן אנכי בראתי החדש נפח באש פחם
ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: כליכרי ויצר עליך
לא יצלח כלילשון תקוסיאתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאמדיהוה: הוי כליצמא לכו למים ויאשר אינלו כסף
לכו שברו ואכלו ולכו שכרו בלואיכסף ובלואי כחיר יין וחלב: לכה
תשקלויכסף בלואילחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמיע אלי ואכלוד
טוב ותתענג ברשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם
ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאומים נתתו
נגיד ומצוה לאמים: הן גוי לאיתרע תקרא וגוי לאיתרעך אליך ירוננו
למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:

הפטרת שופטים

בישיעה סימן נ"א:

אנכי אנכי הוא מנחמכם מידיאת ותיראי מאנוש ימות ומבןאדם חציר
ינתן: ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפתח תמיד
כליהיום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק:
מהר צעה להפתח ולאימות לשחת ולאיחכר להמו: ואנכי יהוה אלהיך
רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: ואשם דברי בפוך וביצל ידי
כסותיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי
התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה אתיכוס חמתו אתי
קבעת בוס התרעיה שתות מצית: אייכמהלה לה בכליבנים ילדה יאן
מחויק בידה מכיבנים גדלה: שתים הנה קראתיך מי יגור לך השד
והשבר והרעב והחרב מי אנהיך: בניך עלפו שכבו בראש בליחוצות
כרוא מכבר המלאים חמדיהוה גערת אלהיך: לכן שמעיינא זאת
עניה ושכרת ולא מייך: כהי"אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה

לקחתי

* הנה ק * נגד מחר מוקד

לִקְחָתִי מִיָּדָה אֶת־כּוֹס הַתְּרַעְלָה אֶת־קַבְעֶת כּוֹס הַמָּלִי לֹא־תוֹסִיף
 לִשְׁתוֹתָהּ עוֹד: וְשִׁמְתִּיהָ בְּיַד מוֹנֶה אֲשֶׁר־אָמְרוּ לִנְפֹשָׁה שְׁחִי וְנִעְבְּרָה
 וְתִשְׁמִי כְּאֶרֶץ גּוֹף וּכְחוּץ לַעֲבָרִים: עוֹרֵי עוֹרֵי לִבִּשְׁי עֵדָה צִיּוֹן לִבְשִׁי
 בְּגָדֵי תַפְאֲרָתָהּ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף וּבֹא־בָּהּ עוֹד, עַד לְוָטֵא:
 הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַחְחִי מוֹסְרִי צוֹאֲרָה שְׁבִיָּה בְּתִי־
 צִיּוֹן: בִּי־יָכֹחַ אָמַר יְהוָה חֲנָם נִמְכְּרָתָם וְלֹא בְכֶסֶף תִּנְאָלוּ: כִּי כֹה
 אָמַר אֱלֹהֵי יְהוָה מַצְרִים יִרְדֵּעֲמִי בְּרֹאשָׁנָה לְגוֹר שָׁם וְאִשׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׂקוּ
 וְעָתָה מִה־לִּיפָה נֹאס־יִהְיֶה כִּי־לִקַּח עִמִּי חֲנָם מִשְׁלֹו יִהְיִילִילוּ נֹאס־יִהְיֶה
 וְתִמְדִּיר כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מִנְּאֻץ: לָכֵן יִדַּע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בְּיוֹם הַהוּא כִּי־
 אָנִי־הוּא הַמְּדַבֵּר הַגָּבִי: מִה־נֹּאזוּ עַל־הַהָרִים רִגְלִי מִבֶּשֶׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם
 מִבֶּשֶׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיהָ: קוֹל צִפּוֹרָה נִשְׂאוּ קוֹל
 יַחְדוּ יִרְגְּנוּ כִּי עֵין בַּעֲיִן יֵרְאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן: פָּצְחוּ רִגְגוּ יַחְדוּ חֲרֻבוֹת
 יְרוּשָׁלַם כִּי־נָחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאֹל יְרוּשָׁלַם: חֲשַׁף יְהוָה אֶת־זִרְזוּרָע קִדְשׁוֹ
 לְעֵינֵי כָל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־אֲפִס־אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: סוֹרוּ סוֹרוּ צֹאוּ
 מִשָּׁם טָמֵא אֲל־תִּתְּנוּ צֹאוּ מִתּוֹכָהּ הִבְרֹו נִשְׁאִי כָּלִי יְהוָה: כִּי לֹא
 בְּחַפְזוֹן תֵּצֵאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְבּוּן כִּי־חֲלָה לְפָנֶיכֶם יְהוָה וּכְאֶסְפָּכֶם
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

הפטרת כי תצא

בישועה סימן ג'ר (ועיין דפ' נח).

רָצִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה פָּצְחִי רָגָה וְצַהֲלִי לֹא־יִחְלָה כִּי־רָבִים בְּנֵי־יְשׁוּעָה
 מִבְּנֵי בַעֲוָה אָמַר יְהוָה: הֲרִחִיבִי מְקוֹם אֱלֹהֶיךָ וַיִּרְעוּת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ
 וַיִּצּוּ אֲל־תַּחֲשִׁבִי הָאֲרִיכִי מִתְרִיף וַיִּתְּרֶיךָ חֲזָקִי: כִּי־יִמְדוּ וַיִּשְׁמְאוּ
 תִפְרָצִי וְזָרַעָה גּוֹיִם יִירָשׁוּ וְעָרִים נִשְׁמָו וַיִּשְׁבּוּ: אֲל־תִּירָאוּ כִּי־לֹא תִבְשִׁי
 וְאֲל־תִּקְלָמִי כִּי־לֹא תִהְפִּירִי כִּי בִשֵׁת עֲלוּמָיִךָ תִּשְׁכַּח וְחִרְפְּתָ אֲלִמְנוֹתֶיךָ
 לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד: כִּי בַעֲלֶיךָ עֲשִׂיָה וְהוּא צְבָאוֹת שְׁמִי וְגִאֲלָה קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקְרָא: כִּי־כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ קִרְאָה
 יְהוָה וְאִשֵּׁת נְעוּם כִּי תִפָּאֵס אָמַר אֱלֹהֶיךָ: בְּרָגַע קָמָן עֲזוּבָתֶיךָ וּבְרַחֲמִים
 גְּדוֹלִים אֶמְבָּצֶךָ: בְּשִׁעָף־קֶצֶף הַסִּהְרָתִי פָנֵי רָגַע מִמֶּה וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ
 אָמַר גִּאֲלָה יְהוָה: כִּי־מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֵבֶר מִי־נָח עוֹד
 עַל־הָאָרֶץ כֹּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקֶּצֶף עֲלֶיךָ וּמִנְּעִר־בָּהּ: כִּי הָהָרִים יִכְוּשׁוּ
 וְהַגְּבָעוֹת תִּמְוִטְיָנָה וְהַקְּדִי מֵאֲתָה לֹא־יִכְוֹשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוֹט
 אָמַר מְרַחֲמֶךָ יְהוָה:

לקחתי מידך את־כוס התרעלה את־קבעת כוס חכתי לִי־תוֹסִיפִי
 לַשְׁתוּתָה עוֹד: וּשְׁמַתִּיה בִּיד מוֹנִיךְ אֲשֶׁר־אֲמָרוּ לִנְפֶשְׁךָ שְׁחִי וְנִעְבְּרָה
 וְתִשְׁמִי כֶּאֱרֶץ גּוֹךְ וּכְחוּץ לַעֲבָרִים: עוֹרִי עוֹרִי לְבִשִׁי עוֹךְ צִיּוֹן לְבִשִׁי ו
 בְּגָדִי תִפְאָרְתְּךָ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יִבְאֶבְךָ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא:
 תִּתְנַעְרִי מֵעֵפֶר קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתִּפְתָּחוּ מוֹסְרֵי צוּאֶרְךָ שְׁבִיָּה בְּתִי־
 צִיּוֹן: כִּי־יִכָּבֵד אִמֵּר יְהוָה חֲנָם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בִכְסֵף תִּנְאַלּוּ: כִּי־כֹה
 אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה מִצְרַיִם יִרְדֵּעֲמִי בְּרֹאשָׁנָה לְגֹר שֵׁם וְאֲשׁוּר בֶּאֱפֶס עֲשָׂקוּ:
 וְעַתָּה מִה־לִּיפָה נֶאֱסִי־יְהוָה כִּי־לָקַח עִמִּי חֲנָם מִשְׁלוֹ יִהְיֶילֶל נֶאֱסִי־יְהוָה
 וְתִמְיֹד כְּלֵהִיּוֹם שְׁמִי מִנָּאֵץ: לִכֵּן יָדַע עַמִּי שְׁמִי לִכֵּן בְּיוֹם הַהוּא פִּי־
 אֲנִי־הוּא הַמְדַּבֵּר הַנִּנִּי: מִה־נֶּאֱוָו עַל־הַהָרִים רְגִלִּי מִבֶּשֶׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם
 מִבֶּשֶׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יִשׁוּעָה אִמֵּר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: קוֹל צִפִּיךָ נִשְׁאֹו קוֹל
 יַחְדוֹ וְיִרְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בִּשְׂבֹב יְהוָה צִיּוֹן: פָּצְחוּ רִנְנוּ וַיִּהְיוּ חֲרֻבוֹת
 יְרוּשָׁלַם כִּי־נָחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאֹל יְרוּשָׁלַם: חֲשַׁף יְהוָה אֶת־זִרְעוֹ קִדְשׁוֹ
 לְעֵינֵי כְלֵה־הַגּוֹיִם וַיִּרְאוּ כְּלֹא־פִסִּי־אֶרֶץ אֶת יִשׁוּעָה אֲדֹהִינוּ: סוֹרוּ סוֹרוּ צֹאוּ
 מִשָּׁם טָמֵא אֲלִי־תִתְנַעְוּ צֹאוּ מִתּוֹכָה הִבְרוּ נִשְׁאִי כְּלִי יְהוָה: כִּי לֹא
 בַּחֲפוּזִן תִּצְאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי־הֵלֶךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמֵאֲסָפְכֶם
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

הפטרת כי תצא

בישעיה סימן נ"ד (ועיין דפ' נח) .

רָנִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה פָּצְחִי רְנָה וְצַהֲלִי לֹא־יִחַלָּה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמֵמָה
 מִבְּנֵי בַעְלָהָ אִמֵּר יְהוָה: הִרְחִיבִי מְקוֹם אֹהֶלְךָ וִירֵעוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ
 יִסֹּו אֲלִי־תַחֲשָׁבִי הָאֲרֻכִּי מִיתְרֶיךָ וַיִּתְּדֶיךָ חֲזָקִי: כִּי־יִמְנֹו וּשְׁמֹאֹו
 תִּפְרָצִי וְזֶרַעךָ גּוֹיִם יִירֶשׁ וְעָרִים נִשְׁמֹות יוֹשִׁיבוּ: אֲלִי־תִירָאִי כִּי־לֹא תִבְשִׁי
 וְאֲלִי־תִכְלָמִי כִּי־לֹא תִפְרִיזִי כִּי בֶשֶׁת עֲלוּמִיךָ תִּשְׁכַּח וְחִרְפָּת אֲלִמְנוֹתֶיךָ
 לֹא תִזְכּוּ־עוֹד: כִּי בַעֲלִיךָ עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וּגְאֹלְךָ מְדוּשׁ
 יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כְלֵה־אֶרֶץ יִקְרָא: כִּי־כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ קִרְאָךָ
 יְהוָה וְאִשֶּׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אִמֵּר אֱלֹהֶיךָ: בְּרַגַּע קִטְּן עֲזַבְתִּיךָ וּבְרַחֲמִים
 גְּדֹלִים אֶקְבָּצְךָ: בִּשְׂצָף קֶצֶף הִסּוּ־תִי פָנִי רַגַּע מִמֶּד וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ
 אִמֵּר גְּאֹלְךָ יְהוָה: כִּי־כִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי מֵעֵבֶר מִי־נָח עוֹד
 עַל־הָאֶרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקֶּצֶף עֲלֶיךָ וּמִגֶּעֱרֶי־כֶךָ: כִּי הֵהָרִים יִמּוּשׁוּ
 וְהַגְּבָעוֹת תִּמּוּטֶינָה וְהַסִּדִּי מֵאֲתָךְ לֹא־יִמּוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּט
 אִמֵּר מִרְחֶמְךָ יְהוָה:

ולכות סקלית ויחזיקו ק"ק פפר"ם, שמנהגן לנחות עניה סערה כל פ' ראה מפ' ספסרה ר"ח
 או סחר חרש, טהנין כלן לומר עניה סערה חס סימס נדחת מפ' ראה.

הפטרת כי תבא

בישיעה סימן ס'

קומי אורי כייבא אורף וכבוד יהוה עליך ורח: כיהנה תחשך יבסיה
 ארץ וערפל לאמים ועליה ירח יהוה וכבודו עליך יראה: והלכו
 גוים לאורך ומלכים לנגה ורחק: שאי סביב עליך וראי כלם נקבצו
 הארץ בנהך כרחוק ובאו ובנתיה עליך תאמנה: אז תראי ונתרת
 ופחד ורחב לבבך כיהנה עליך הכון ים היל גוים ובאו קך: שפעת
 גלים תכסה ככרי מדן ועיפה כלם משבא ובאו וקב ולבונה ישאו
 ונהלות יהוה יבשרו: כלצאן קדר יקבצו קך אילי נביות ושרתנה
 ועלו עלירצון מזבחי ובית תפארתי אפאר: מיאלה כעב תעופנה
 וכינוים אלארבותיהם: כיילי ואים יקוו ואניות תרשיש בראשנה
 להביא בנהך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל
 כי פארה: ובנו גנינכר חכמיה ומלביהם ושרתנה כי בקנפי הכתיה
 וברצוני רחמיה: ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא
 אליך חיל גוים ומלביהם נהוגים: כיידגוי והממלכה אשר לא יעברוה
 יאכרו והגוים חרב יחרבו: כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תהרר
 ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אבד: והלכו אליך
 שחוח בני כעניך והשתהו עליכפות רגליך כלמנאציה וקראו קך עיר
 יהוה ציון קדוש ישראל: תחת היונה עוובה ישנאה ואין עובר ושמתיך
 לגאון עולם כישוש דור ודור: וינקת חלב גוים ושד מלכים תנקי
 וידעת כי אני יהוה מושיעה וגאלך אביר יעקב: תחת הנחשת אביא
 זהב ותחת הכרזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל
 ושמתי פקדתי שלום וגנשתי צדקה: לאישמע עוד חסם בארצה עוד
 ושבר בגבולך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תחלה: לאיהיה לך
 עוד השקט לאור יומם ולנגה תרח לאיירי לך והיה לך יהוה
 לאור עולם ואלהיך לתפארה: לאיבוא עוד שמשך ורחק לא יאסף
 כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבד: ועמך כלם צדוקים
 ועולם ירשו ארץ נצר כטעו מעשה ידי לתפאר: תמטן יהיה לאלף
 והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

שוש

* כסני קרי

ולמות סקסלות, וכתוב ק"ק פפד"מ, שאנהגן לדחות עניה סערה כל פ' ראה מפני הפסוקים ר"ח
לו סחר חדש, טסגין כלן לומר עניה סערה אם סוסה נדחת עפ' ראה.

הפטרות כי תבא

בישעיה סימן ס'.

קומי אוי כייבא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: כיהנה החשך וכסהי
ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה: והגבו
גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו
באדילך בניך מרחוק יבאו ובנתיך עליצור תאמנה: אז תראי ונהרת
ופחד ורחב לבבך כיהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך: שפעת
נמלים תכסך בכרי כדן ועיפה כלם משבא יבאו והב ולבונה ישאו
ותהלות יהוה יבשרו: כליצאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתנך
יעלו עליצרון מזבחי ובית תפארתי אפאר: מיאלה כעב תעופינה
וכיונים אליארכתיהם: כידלי אים יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בנך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל
כי בארך: ובנו בניגבר חמתך ומלכיהם ישרתנך כי בקצפי הכיתך
וברצוני רחמתך: ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא
אלך חיל גוים ומלכיהם נהגים: כיהגוי והטמלכה אשר לאיעבדוך
יאבדו והגוים חרב יחרבו: כבוד הלבנון אלך יבוא ברוש תהרר
ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: והלכו אליך
עמום בני מעניך והשתחוו עליכפות רגליך בלימנאצך וקראו לך עיר
יהוה ציון קדוש ישראל: תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתך
לגאון עולם משוש דור ודור: וינקת חלב גוים ושר כלכים תנקי
וידעת כי אני יהוה כושיעך וגאלך אביר יעקב: תחת הנחשת אביא
זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל
ושמתי פקדתך שלום וגגשיך צדקה: לאישימע עוד חכם בארצך שר
ושבר בגבולך וקראת ישועה חומתך ושעריך תהלה: לאיהיהילך
עיר השמש לאור יומם ולנגה הירח לאידיאיר לך והיהילך יהוה
לאור עולם ואלהיך לתפארתך: לאיבוא עוד שמשך וירחק לא יאסף
כי יהוה יהיהילך לאור עולם ושלמו ימי אבך: ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצר כמעו מעשה ידי להתפאר: הקמן יהוה לאלף
והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

בישיבה סימן ס"א

עֲשֵׂה אִישׁ בִּיהוּה תַּגֵּל נִפְשִׁי בְּאַלְהֵי כִי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי־יִשְׁע מַעֲלֵ
צִדְקָה יַעֲטֵנִי כַּחֲתָן יִכְתֹּן פֶּאֶר וּבְכֻלָּהּ תַּעֲדָה כְּלִיהֶ : כִּי בְּאֶרֶץ
תּוֹצִיא צִמְחָה וּבְגִנָּה וְרוֹעִיָּה תַצְמִיחַ כֵּן וְאַרְנִי יִהְיֶה וַצְמִיחַ צִדְקָה וְתַחֲלָה
נִגְדַּר כָּל־הַגּוֹיִם : לִמְעַן צִיּוֹן לֹא אֶהְיֶה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוּט עַד־
יֵצֵא כְּנֶגֶד צִדְקָה וַיְשׁוּעָתָה כִּלְפִיד יִבְעַר : וְרָאוּ גוֹיִם צִדְקָה וּכְלִי־מַלְכִים
כְּבוֹדָהּ וְקָרָא לָהּ שֵׁם חֹדֶשׁ אֲשֶׁר פִּי יִהְיֶה וַיִּקְבְּנוּ : וְהָיִית עֲמֶרֶת הַפִּצְחָת
כִּי־יִהְיֶה וַצִּנּוֹף מְלוּכָה בְּכַף־אֵלֶיהָ : לֹא־יֵאָמֵר לָהּ עוֹד עוֹזְבָה וְלֹא־רָצָה
לֹא־יֵאָמֵר עוֹד שְׂמָמָה כִּי לָהּ יִקְרָא חֲפְצִי־בָהּ וְלֹא־רָצָה בְּעוֹלָה כִּי־חֲפִיץ
יִהְיֶה בָּהּ וְאַרְצָה תִּבְעַל : כִּי־יִבְעַל בַּחֹר בְּתוֹלָה יִבְעִלֶּהָ בְּגוֹף וּמִשׁוּשׁ
חֶתֶן עַל־כֵּלָה וַיֵּשֶׁב עִלָּהּ אֶלֶיָּהּ : עַל־חֻבֹּתֶיהָ יְרוּשָׁלַם הַפִּצְחָתִי שְׂמֵרִים
כִּלְהִיּוֹם וּכְלִי־חֵלִילָה תִּמִּיד לֹא יִחְשׂוּ הַמּוֹכִירִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי־דָמִי לָכֵס :
וְאַל־תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ עַד־יִכּוֹנֶן וְעַד יֵשֶׁב אֶת־יְרוּשָׁלַם תַּחֲלָה בְּאֶרֶץ : נִשְׁבַּע
יְהוָה בִּמְיֻנִּי וּבְזִרְעוֹ עֵץ אֲסִי־אַתָּן אֶת־דִּגְלָהּ עוֹד כֹּאֲבָל לְאִיבֶיהָ וְאֲסִי־
יִשְׁתֵּנוּ בְּגִי־נֶכֶד תִּירוּשָׁף אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ : כִּי מֵאֲסָפוֹ יֵאָכְלֶהָ וְהִלְלוּ אֶת־
יְהוָה וּמִקְבְּצֵי יִשְׁתַּחוּ בַּחֲצוֹת קִרְשֵׁי : עֲבָרוּ עֲבָרוּ בְּשַׁעֲרִים פֶּנּוּ דֶרֶךְ הָעֵם
כָּלוּ כָלוּ הַמִּסְלָה סָקְלוּ מֵאֲכָן הָרִימִי גַם עַל־הָעַמִּים : הִנֵּה יְהוָה הַשְׁמִיעַ
אֶל־צִקָּה הָאֶרֶץ אֲמָרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעָה בָּהּ הִנֵּה שְׂכָרוֹ אֲתוֹ וּפִעֲלָתוֹ
לִפְנֵי : וְקָרָאוּ לָהֶם עַם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלִּי יְהוָה וְלָהּ יִקְרָא דְרוֹשָׁה עִיר לֹא
נִעְזָבָה : מִיִּזְיָה בָּהּ מֵאֲדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים כִּבְצֹרָה זֶה הָדוֹר בִּלְבוּשׁוֹ צִעָה
בָּרֶב בָּהּ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצִדְקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ : מְדוּעַ אָדָם לִלְבוּשָׁהּ וּבְגָדֶיהָ
כִּדְרָהּ בְּגָה : פֹּרָה וְדִרְכָּתִי לְבָדִי וּמַעֲמִים אִין־אִישׁ אֲתִי וְאַדְרָכֶם בְּאִפִּי
וְאַרְכֶּם בְּחִמְתִּי וַיִּזַּח נִצָּחֶם עַל־בְּגָדִי וּכְלִי־מִלְבוּשִׁי אֲנִאלֹתִי : כִּי יוֹם נָקָם
בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלִּי בָּהּ : וְאִבִּיט וְאִין עוֹר וְאַשְׁתוּמָם וְאִין סִיקָה וְתוֹשַׁע
לִי וְרוֹעִי וְחִמְתִּי הִיא סִמְכָתִי : וְאִבּוֹם עָמִים בְּאִפִּי וְאַשְׁכֶּרֶם בְּחִמְתִּי
וְאוֹרִיר לִדְרֹךְ נִצָּחֶם : חֲסִדִּי יִהְיֶה וְאִזְכִּיר תַּחֲלוֹת יְהוָה כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר־
נִכְלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־נִמְלָם בְּרַחֲמֵי וּכְרַב חֲסִדֵּי :
וַיֵּאָמֵר אֶדְרִי־עָמִי הִמָּה בְּנִים לֹא יִשְׁקָרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ : בְּכָל־צָרָתָם
לֹא צָר וּסְלָאָה פָּנָיו הוֹשִׁיעֶם בְּאַחֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָּאֻלָם וְנִמְלָם וַיִּנְשָׂאֵם
כִּלְיָמִי עוֹלָם :

הפמרת וילך

כמוסג הספרדים, וכן מנהג ה"ק פפר"ס כהספרדיוס נפרדום. אכל כשכן מחזירין חטטירין

ש"ש

*וצנוף ק' לו ק'

ענין איש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבושני בגדיישיע מעיל
 צדקה יעמני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה : כי כארץ
 תוציא צמחה וכננה זרועיה תצמיח כן | אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה
 עד כל־הגוים : למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד־
 יצא כננה צדקה וישועתה בלפיד יבער : וראו גוים צדקך וכל־מלכים
 כבודך וקרא לך שם חרש אשר פי יהוה יקבנו : והיית עטרת תפארת
 ביריהוה וצנוף מלוכה בכף־אלהיך : לא־יאמר לך עוד עוובה ולא־רצך
 לא־יאמר עוד שומר כי לך יקרא חפציבה ולא־רצך בעולה כי־הפין
 יהוה כף וארצך תבעל : כי־בעל בחור בתולה יבעלוך בניך ומי־שוש
 חתן על־כלה ישיש עליך אלהיך : עליחומתיך ירושלם הפקדתי שמרים
 כל־היום וכל־הלילה תמיד לא יחשו המזכירים אהיהוה אל־דמי לכם :
 ואל־התנו דמי לו עד־יכונן ועד ישים את־ירושלם תהלה בארץ : נשבע
 יהוה בימינו ובורוע עזו אס־אתן את־דגנך עוד מאכל לאיביך ואס־
 ישתו בני־נכר תירושך אשר יגעת בו : כי מאספיו ואכלו והללו את־
 יהוה ומקבציו ישתהו בתצרות קדשי : עברו עברו בשערים פנו דרך העם
 סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו גם על־העמים : הנה יהוה השמיע
 אל־קצה הארץ אמרו לבת־ציון הנה ישעך בא הנה שברו אתו ופעלתו
 לפניו : וקראו להם עס־הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא
 נעזבה : מי־זה | בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה
 בריב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע : מדוע אדם ללבושך ובגדיך
 בדרך בָּגָת : פורה | דרכתי לבדי ומעמים איך־איש אתי ואדרכם באפי
 וארכסם | בחמתי ויז נצחם על־בגדי וכל־מלבושי אגאלתי : כי יום נקם
 בלבי ושנת גאולי באה : ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע
 לי זרועי וחמתי היא סמכתי : ואבוס עטים באפי ואשכרם בהמתי
 ואוריד לארץ נצחם : חסדי יהוה | אזכיר תהלות יהוה כעל כל אשר־
 נמלנו יהוה ורבי־טוב לבית ישראל אשר־נמלם כרחמיו וקרוב חסדיו :
 ויאמר אֶךְ־עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע : בכל־צרתם |
 לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם
 כל־ימי עולם :

הפטרות וילך

כמהג הפטרות , וכן כמהג ק"ק פפ"מ כשהפטרות נקראות . אלל כהן מהגדין משפירין
 שיש

הפגרת וילך

עושה אשית כל פ' נלנים ומסעירין שובה נפ' האוינו עד ופושעים יכשלו בהם, ולאחר כן
לומדים תלמידי שופר ונז'.

בהושע סימן י"ד.

עֲשׂוּבָה יִשְׂרָאֵל עד יהוה אלהיה כי כשלת בעונתך: קחו עמכם דברים
ושבו אליהוה אכרו אליו כל־השא עון וקח־טוב ונשלכה
פרים שפתינו: אשור | לא ישיענו על־סוס לא נרכב ולא־נאמר עוד
אלהינו למעשה ידנו אשר־בה ירחם יתום: ארפא משוכתם אהבם
נרכה כי שב אפי ממונו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ונה שרשו
פלגנון: ילכו יונקותיו ויהי בזית הורו ורית לו כלבנון: ישוב ישוב בצלו
יהי דגן ויפרחו כנפן וברו כיון לבנון: אפרים מה־לי עוד לעצבים אני
עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פרוה נמצא: מי חכם ויבן אלה
נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם:
מִי־יֵאָל כְּמוֹהָ נָשָׂא עוֹן ועבר ער־פשע לשארית נהלתו לא־החזיק לער
אפו כי־חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות
ים כל־חטאתם: תבן אמה ליעקב חסד לאברהם אשר־נשבעת לאבתיו
סימי קדם:

הפגרת וילך

כמנהג ראשונים, (ונק' פסד' מסעירים שובה כשפגרות נפרדות ומסוכסס כסוף תלמידי
שופר בציון עד ולא יבשו עמי לעולם ולכן נפ' האוינו, אלה כשפגרות נצבים וילך
מהנדרות מסעירים שובה נפ' האוינו).

בישעיה סימן נ"ה.

דִּרְשׁוּ יְהוָה בַּהֲמִצָּאוֹ קְרָאָהוּ בְּהוֹתוֹ קְרֹב: יעזב רשע דרכו ואיש און
מחשבתיו וישב אליהוה וירחמנו ולא־אליהינו כי־נרבה לסלות: כי
לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: כי־גבהו שמים מארץ
כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי מחשבותיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג
מן־השמים ושמה לא ישוב כי אסיהרוה את־הארץ והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהוה דבר אשר יצא מפי לא־ישוב אלי
ריקם כי אסיעשה את־אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: כי־בשמחה
תצאו ובשלוש תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל־העצי
השדה ומחאורק: תחת הנעצוץ יעלה ברזש יתחת הסרפד יעלה הדם
והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יהוה שמרו מעט ועשו
צדקה כי־קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה

הפטרת וילך

כֹּסֶם אִשִּׁישׁ כָּל מִ' נָטַם וּמַטְטוּרִין שׁוֹבָה כֹּס' הָאֵזִינוּ מִדּ וּמַשְׁעִים יִשְׁלֹו בִּם . לֹא ק
בְּמִרְסִים תִּקְעוּ שׁוֹפֵר וְנָגֵף .

בְּרוּשׁ סִטֵּן יֵד .

שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלַת בְּעֹנֶיךָ : קָהוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים
וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אֱמָרוּ אֵלָיו כִּלְי־תִשָּׂא עֹן וּקְד־טוֹב וּנְשַׁלְמָה
פְּרִים שְׁפַתֵּינוּ : אֲשׁוּר | לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל־סוֹם לֹא נִרְכַּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד
אֱלֹהֵינוּ לִמְעֻשָּׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בְּךָ יִרְחַם יְתוֹם : אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֲהַבֵּם
נִדְבָה כִּי יָשָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ : אֲהִיָּה כְּטֹל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשָׁנָה נֶיךְ עָרְשׁוֹ
כְּלִבְנוֹן : יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וְיִהְיֶה כִּזִּית הַדּוֹד וְרִיחַ לוֹ כְּלִבְנוֹן : יִשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצֻר
יִחְיוּ דָגָן וַיִּפְרְחוּ כִנְפֵן וְכָרוּ כִּיִּין לִבְנוֹן : אֶפְרַיִם מִדֶּה־לִּי עוֹד לַעֲצָבִים אֲנִי
עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ אֲנִי כְּבֹרֶשׁ רַעֲנָן מִמֶּנּוּ פֶּרִיךָ נִמְצָא : מִי חֶסֶם וַיִּבֶן אֱלֹה
גִּבּוֹן וַיִּדְעֶם כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בִּם וּפְשָׁעִים יִשְׁלֹו בִּם :
מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֹן וְעִבֵּר עַל־פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נִחַלְתּוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לַעֲד
אִפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא : יִשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּצְלוֹת
יָם כִּלְחֻטָּאתָם : תִּתֵּן אֶמֶת לַיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעַת לְאַבְתָּנוּ
מִי־יָדָם :

הפטרת וילך

כְּמִנְהַג הָאֲשִׁכָּזִים , (וְנִקָּץ סִפְרָ"מ מַטְטוּרִים שׁוֹבָה כִּשְׁפָרְשׁוֹת נִפְרָדוֹת וּמוֹסִיפִים כְּסוֹף תִּקְנִי
שׁוֹפֵר בְּצִיּוֹן עַד וְלֹא יִבְשׁוּ עֲמֵי לַעֲלוֹם דְּלִכְלֵן כֹּס' הָאֵזִינוּ , אֲכַל כִּשְׁפָרְשׁוֹת נִצְבִּים וִילָךְ
מִתּוֹכָדוֹת מַטְטוּרִים שׁוֹבָה כֹּס' הָאֵזִינוּ) .

בִּישַׁעִיָּה סִטֵּן נִה .

דֶּרֶשׁוֹן יְהוָה בְּהִמְצָאוֹ קִרְאוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב : יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכֵי וְאִישׁ אֹן
מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיִּשָּׁב אֶל־יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־רַבָּה לִסְלוֹת : כִּי
לֹא מִחֲשַׁבְתּוֹ מִחֲשַׁבְתִּיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְּרָכֵי נֶאֱמַר יְהוָה כִּי־גִבְהוֹ שָׁמַיִם מֵאֶרֶץ
כֵּן גִּבְהוֹ דְּרָכֵי מִדְּרָכֵיכֶם וּמִחֲשַׁבְתִּי מִמִּחֲשַׁבְתִּיכֶם : כִּי כֹאֲשֶׁר יִרְדּ הַנֶּשֶׁם וְהַשֵּׁלַג
מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁמָּה לֹא יִשׁוּב כִּי אִמִּי־הָרֹחַ אֶת־הָאֶרֶץ וְהוֹלִידָה וְהִצְמִיחָהּ
וְנָתַן זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל : כֵּן יִהְיֶה דְּבָרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יִשׁוּב אֵלָי
רִיקִם כִּי אִם־עֲשֵׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיתִי אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי : כִּי־בִשְׁמַחָה
תֵּצֵאוּ וּבִשְׁלוֹם תּוֹבִלּוּן הַמְרִים וְהַגְבָּעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רְנָה וְכִלְי־עֲצֵי
הַשָּׂדֶה וּמִתְאַרְכָּךְ : תַּחַת הַנְּעֻצּוֹן יַעֲלֶה בְּרוּשׁ יִתַּחַת הַסֶּרֶפֶד יַעֲלֶה הָרֶם
וְהִיָּה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת : בָּה אֱמַר יְהוָה שְׁמִרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ
צִדִּיקָה כִּי־קִרְבָּה יִשׁוּעָתִי לְבֹא וְצַדִּיקָתִי לְהַגְלוֹת : אֲשֶׁרִי אֲנוּשׁ יַעֲשֵׂה־י

זאת ובני־אדם יחיו בך שמו שבה מחללו ולשמו ידי מעשה כל־דע :
ואל־יאמר בן־הנזר הנלוג אליהו לאמר הברל ובדילני יהוה מעל
עמי ואל־יאמר הסרים הן אני עץ יבש : כי־כה : אמר יהוה לסריסים
אשר ישמרו את־שבתתי ובחרו באשר חפצתי ומחויקים בבריתי :
ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתם
לו אשר לא יכרה : ובני הנזר הנלוג עליהוה לשרתו ולא־הבה את־
שם יהוה להויה לו לעברים כל־שמו שבה מחללו ומחויקים בבריתי :
והביאותים אליהם קדשי ושבתים בבית תפילתי עולתיהם וזבחתם לרצון
על־טובתי כי ביתי בית־תפלה יקרא לכל־העמים : נאם אדני יהוה
תקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו :

הפטרות האזינו

כמנהג האשכנזים, שובה ישראל עו ומשעים יכשלו בס, ואלה"ל אומרים חקנו ונה"ל
ספד'ם משלין וידבר רוח דקמן הון אם הוא שבה חשובה כלו משערים שובה ישראל
עו ומשעים יכשלו בס ואלה"ל חקנו

ביאור סימן כ' .

תקנו שופר בציון קדשו־צום קראו עצרה : אספודים קדשו קהל קבצו
וקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מהפחה :
בין האוקם ולמנחה יבכו הכהנים משרתי יחיה ויאמרו חוסה יהוה עלי־
עמך ואל־תתן נחלתה לחרפה למשל־כם ניום למס יאמרו בעמים איה
אלהיהם : ונקא יהוה לארצו ויחמל על־עמו : ויען יהוה ויאמר לעמו
הנני שלח לכם את־הדגן והתירוש והתעור וישבעתם אתו ולא־אתן
אתכם עוד חרפה בניום : ואת־הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אלי־
ארץ ציה ושקמה את־פניו אליהם הקדמני וספו אליהם האחרון ועלה
באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות : אר־תיראי אדמה גילי ושקחי
כי־הגדיל יהוה לעשות : אל־תיראו בהמות שדי כי דשא נאות מדבר כי־
עץ נשא פרוי האנה וגפן נתנו חילם : ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם
כי־נתן לכם את־המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון :
ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר : ושלמתי לכם את־
השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי
בכם : ואכלתם אכול ושבוע והללתם את־שם יהוה אלהיכם אשר־
עשה עמכם להפליא ולא־יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל
אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא־יבשו עמי לעולם :

זאת ובן-אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל-דע :
 ואל-יאמר בן-הנכר הנלוח אליהוה לאמר הברל יברילני יהוה מעל
 עמו ואל-יאמר הסרים הן אני עץ יבש : כיכה ! אמר יהוה לסריסים
 אשר ישמרו את-שבתתי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בכריתי :
 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתך
 לו אשר לא יכרת : ובני הנכר הנלויים עליהוה לשרתו ולאהבה את-
 שם יהוה להיות לו לעבדים כל-שמר שבת מחללו ומחזיקים בכריתי :
 והביאותים אל-הר קרשי ושמתים בבית תפלותי עולתיהם וזבחייהם לרצון
 על-מזבחי כי ביתי בית-תפלה יקרא לכל-העמים : נאם אדני יהוה
 מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו :

הפטרת האזינו

כמנהג האשכנזים, שובה ישראל עד ופשעים יכשלו בם, והל"כ לזמנים תקעו. ונק"ק
 ספר"ט מטייבין וידבר דוד דלקמן, חזן חס הוא שבת תשובה, כאלו מענינים שובה ישראל
 עד ופשעים יכשלו בם והל"כ תקעו.

ביאל סימן ב'.

תקעו שופר בציון קרשורצום קראו עצרה : אספודעם קדשו קהל קבצו
 זקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחרו וכלה מחפתה :
 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יחזק ויאמרו חוסה יהוה על-
 עמך ואל-תתן נחלתך לחרפה למשל-בם גוים למה יאמרו בעמים איה
 אלהיהם : ויקנא יהוה לארצו ויחמל עלי-עמו : ויען יהוה ויאמר לעמו
 הנני שלח לכם את-יהורגן והתירוש והיצרר ושבעתם אתו ילא-אתן
 אתכם עוד חרפה בגוים : ואת-הצפוני ארחיק מעליכם והרתתיו אל-
 ארץ ציה ושממה את-פניו אליהם הקדמני וספן אליהם האחרון ועלה
 באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות : אר-יתיראי אדמה גילי ושמתי
 כי-הגדיל יהוה לעשות : אל-יתיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי
 עץ נשא פרוי תאנה וגפן נתנו חילם : ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם
 כי-נתן לכם את-המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון :
 ומלאו הנרגנות בר והשיקו חיקביש תירוש ויצהר : ושלמתי לכם את-
 השנים אשר אבל הארבה הילק ותחסיל והגנס חילי הגדול אשר שלחתי
 בכם : ואכלתם אכול ושבוע ותללחתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-
 עשה עמכם להפליא ולא-יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל
 אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא-יבשו עמי לעולם :

כַּמְנַתֵּהּ הַסְפָּדִים, וְכֵן נִקְרָא סִפְדִּים, אֵלֶּם סִפְדָּה הָאִזִּינוּ לְהוֹרָא יְהוָה.

בְּשִׁמְרֵי בִּי מִכֵּן בִּי

וְדַבֵּר דּוֹד לִיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַזֶּה אֲתוּ אֵלָיו מִכָּפָּ
 כִּי־אֵיכָּבוֹד וּמִכָּפָּ שְׂאוֹל : וְאִמְרָה יְהוָה סִלְעִי וּמִצְדָּתִי וּמִסִּלְטִי־לִי :
 אֲלֵה צוּרֵי אֲהַסְתִּיבֹו כְּנָנִי וְקָרַן יִשְׁעִי מִשְׁנֵבִי וּמִנִּסֵּי מִשְׁעֵי מַחֲסִים
 חֲשַׁעְנִי : מִהֶלֶל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיכָּבוֹד אוֹשֵׁעַ : כִּי אֲרַחֵץ מִשְׁבַּר־יָמֹות נִהְלִי
 בְּיַעַל יְבַעְתִּי : חֲבִלִי שְׂאוֹל כִּבְנֵי קִדְמִי מִקְשִׁירֵי־קוֹת : בְּצִרְלִי אֶקְרָא
 יְהוָה וְאֶרְאֶה־אֲלֵה אֶקְרָא וְיִשְׁמַע מִהִכְלֹו קוֹלִי וְשִׁיעָתִי בְּאִזְנוֹ : וְיִתְנַעֲשׂ
 וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ מִסִּדְרוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ וְיִתְנַעֲשׂוּ כִי־יִתְרַחֵל לוֹ : עֲלֶה עֲשֹׁן
 בָּאֵפִי וְאֵשׁ מִפִּי תֹאכַל גְּחָלִים בְּעֵרוֹ מִמֶּנִּי : וְיֵשׁ שָׁמַיִם וְיִרְדַּ וְעֶרְפֶּל תַּחַת
 רַגְלֹו : וְיִרְכַּב עַל־כְּרוֹב וְיַעַר וְיִרְאֵה עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ : וְיִשֵּׁת הַשֶּׁמֶשׁ סְבִיבֹתָיו
 סָבֹף חֲסֵרֵת־יָמִים עֲבִי שָׁחִקִים : מִנְּגִה נִגְדָּו בְּעֵרוֹ גְּחִלֵי־אֵשׁ : וְיַרְעֵם כֵּן
 שָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיוֹן יֵתֵן קוֹלוֹ : וְיִשְׁלַח חֲצִצִּים וְיִפְצֵצֵם בְּרֶקֶב וְיִהַמֵּס : וְיִרְאֵה
 אֶפְסֵי אֵם יָגֵלוּ מִסִּדְרוֹת תְּבֵל בְּגַעְתָּה יְהוָה מִנְּשַׁמֶּת רוּחַ אָפֹו : וְיִשְׁלַח
 כִּמְרִים יִקְחֵנִי וּמִשְׁעֵי מַמִּים רַבִּים : וְיִצְלַנִי מֵאִיכָּבוֹד עֹז מִשְׁנֵאִי כֵן אֶמְצֹו
 מִמֶּנִּי : יִקְדַּמֵּנִי בַּיּוֹם אִידִי וְיִהְיֶה מִשְׁעֵן לִי : וְיִצֵּא לְמִרְחָב אֲתוּ וְיַחְלֹצֵנִי
 כִּי־יִחַפֵּץ בִּי : וְיִכְרַמֵּנִי יְהוָה כְּצִדְקָתִי כִּבְר יְדִי יִשְׁיֹב לִי : כִּי שִׁמְדָּתִי דִּרְכִּי
 יְהוָה וְלֹא רִשְׁעֵתִי מֵאֲלֵהִי : כִּי כִלְי־שִׁשְׁפָטֹו לִנְגִדִי וְחֻקָּתָיו לֹא־אֶסְבֹּר וְיִבְרָחַהּ :
 וְאֲהִיֶּה תָמִים לוֹ וְאֶשְׁתַּכְרַח מִעוֹנֵי : וְיִשָּׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כִּבְרִי לִנְגִד
 עֵינָיו : עַם־חֲסִיד תִּתְחַסֵּר עַם־גִּבּוֹר תָּמִים תִּתְקַם : עַם־נִבֵּר תִּתְבַּר וְעַם־
 עֹקֵשׁ תִּתְפַּל : וְאֶת־עַם עֵנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיהָ עַל־רַמִּים תִּשְׁפֹּל : כִּי־אֲהִיֶּה
 נִירִי יְהוָה וְיִהְיֶה יְגִיה חֲשָׁבִי : כִּי בִקָּה אֶרְוֶץ נִדְוֹר בְּאֲלֵהִי אֲדַלְגִּישׁוֹר :
 הָאֵל תָּמִים דְּרָכֹו אִמְרָה יְהוָה צְרוּפָה מִן הוּא לְכָל הַחֲסִים בִּי : כִּי מִי־
 אֵל כִּבְלַעְדִּי יְהוָה וּמִי־צִוֹר כִּבְלַעְדִּי אֱלֹהֵינוּ : הָאֵל מִעוֹנֵי הִיל וְיִתֵּר תָּמִים
 דְּרָכֹו : מִשׁוֹה רַגְלֹו כְּאֵילֹות וְעַל־בְּמַתִּי וְעִמִּידִנִי : מִלְמַד יְדִי לְמַלְחָמָה וְנַחַת
 קִשְׁתִּי־נִחוּשָׁה וְרַעֲתִי : וְתַתִּילִי מִן יִשְׁעָה וְעִנְתָּה תִרְבֵּנִי : תִּרְחִיב צַעְדִּי
 תַּחְתָּנִי וְלֹא מַעְדֹו קִרְסִלִי : אֲרַדְפָּה אִיכָּבוֹד וְאֶשְׁמִידֵם וְלֹא אֶשׁוּב עַד־כִּלְתֵּם :
 וְאֶכְלֵם וְאֶמְחָצֵם וְלֹא יִקְוֹמוּ וְיִפְלֹו תַחַת רַגְלִי : וְתִזְנֶנִי חִיל לְמַלְחָמָה
 תִּכְרִיעַ קִמִּי תַחְתָּנִי : וְאִיכָּבוֹד תַּתֵּה לִי עֹרֹף מִשְׁנֵאִי וְאַצְמִיתֵם : וְיִשְׁעוּ וְאִזְנוּ
 מִשְׁעֵם אֶל־יְהוָה וְלֹא־עֵנֵם : וְאֶשְׁחַקֵּם בְּעַפְר־אֶרֶץ כְּמִיטִי־חֻצוֹת אֶרֶץ
 אֶרֶקֶס : וְתִפְלִטֵנִי מִרִּיבִי עַמִּי תִשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹלִים עִם לֹא־יִרְעָתִי
 יַעֲבֹדֵנִי : בְּנִי נִכְרָ וְיִכְחַשׁוּ־לִי לְשִׁמוֹעַ אֵן וְיִשְׁמְעוּ לִי : בְּנִי נִכְרָ וְיִכְלֹו וְיִחַנְדְּוּ

* וְיִתְנַעֲשׂ ק' * וְיִרְעֵם ק' * שִׁשְׁפָטֹו ק' * דְּרָכִי ק' * רַגְלִי ק' מִכְּסִגְרָתָם

הפגרת האזינו

במנהג הספרדים, וכן בק"ק פפד"מ, ח"ס פגרת האזינו למר יה"כ.

בשמואל ב' סימן כ"ב

וידבר דוד ליהוה את־דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף
כל־אויביו ומכף שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי־לי:
אלהי צורי אהס־יבני מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס
תשעני: כהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפני משבר־ימות נחלי
בלועל יבעתי: חבלי שאול סבני קדמני מקשי־מות: בער־לי אקרא
יהוה ואלי־צלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: ויתגעש
ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי־יִתְהַרְהֵלוּ: עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו כמני: ויט שמים וירד וערפל תחת
רגליו: וירכב על־כרוב ויעף וירא על־כנפ־ירוח: וישת חשך סביבותיו
סכות חשתי־מים עבי שחקים: מגנה נגדו בערו גהלי־אש: ירעם מן־
שמים יהוה ועליון יתן קולו: וישלח הצים ויפיצם ברק ויהמם: ויראו
אפקי ים יגלו מסדות הבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו: ישלח
מטרם יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו
כמיני: יקדמני ביום אירי ויהי יהוה משען לי: ויצא למרחב אתי יחלצני
כי־תִּפְּץ בי: יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי וישיב לי: כי שמרתי דרכי
יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כרי־משפטו לנגדי וחקתי לא־אסור ממנה:
ואהיה תמים לו ואשתמרה מעיני: וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד
עיניו: עסי־חִיד תתחסד עסי־נְבוֹר תמים תתמם: עסי־נְבוֹר תתבר ועסי־
עקש תתפל: ואת־עם עני תושיע ועינוך על־רמים תשפיל: כי־אתה
נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי: כי בכה ארוץ נדוד באלהי אדלג־שור:
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל החסום ב': כי מִי־
אל מבלעדי וזה ומיצור מבלעדי אלהינו: האל מעוזי חיל ויתר תמים
דרכו: משה רגליו כאילות ועל־במתי יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחת
קשת־נהושה ורעתי: ונתת־לי מן ישעך וענתך תרבני: תרחיב צעדי
תחתני ולא מעדו קרסלי: ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עדי־כלתם:
ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: ותורני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתני: ואובי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ישעו ואין
משיע אלי־יהוה ולא־ענם: ואשחקם כעפרי־ארץ כטי־חוצות אדקם
ארקעם: ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי
יעבדני: בני נכר יתכחשו־לי לשמוע און ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחנרו

ממסגרתם

"ויתגעש ק' וירם ק' *משפטו ק' דרכי ק' רגלי ק'

מסמנרתם : חיייהנה וברכה צורי ורם אלהי צור ושעי : האל הנותן נקמת
 לי ומריר עמים תחתני : ומוציאי מאובי ומקמי תרוממי מאיש הקסים
 תצילני : עליכן אודה ויהיה בנזים ילשכך אומר : כגדיל ישועות כצקו
 ועשההסד למשיחו לדוד ולזרעו עדעולם :

י"ש מפסירים אותה בחוקאל סימן י"ו.

כה אמר אדני יהוה ולקחתיו אני מצמרת הארז הרמה ונתתי כראש
 ונקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הרגבה ותלול : בדר כרום
 ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי יהוה לארז אהיר ושכנו תחלנו כל
 צפור כלכנף בצל דליותיו תשכנה : וידעו כלעצי השדה כי אני יהוה
 השפילתי ועץ גבה הגבהתי ועץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ
 יבש אני יהוה דברתי ועשיתי : ויהי דבריהנה אלי לאמר : מהלכם
 אתם משלים אתהמשל הזה עליאדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר
 ושני הבנים תקהינה : חייאני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל
 המושל הזה בישראל : הן כלהנפשת לי הנה כנפשת האב וכנפשת הבן
 ליהנה הנפש ההטאת היא תמות : ואיש בייחיה צדיק ועשה משפט
 וצדקה : אליהההרים לא אכל ועיניו לא נשא אלגלולי בית ישראל ואתי
 אשת רעהו לא טמא ואלאשה נדה לא יקרב : ואיש לא יונה הבקרתו
 חוב ישיב גולה לא יגול לחמו לרעב יתן ועירם יכסהבגד : בנשף
 לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת ועשה בין איש
 לאיש : בחקותי יחלף ומשפטן שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה
 נאם אדני יהוה : והוליד בןפריץ ענף הם ועשה אה מאחד כאלה :
 והוא אתהכלאלה לא עשה כי גם אליהההרים אכל ואתהאשת רעהו
 טמא : עני ואביון הונה גולות גול חבל לא ישיב ואלהגלולים נשא עיניו
 תועבה עשה : בנשף נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כליתועבות
 האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה : והנה הוליד בן וירא אתהכלל
 חטאת אביו אשר עשה וירא ולא עשה כהן : עליההרים לא אכל
 ועיניו לא נשא אלגלולי בית ישראל אתהאשת רעהו לא טמא : ואיש
 לא הונה חבל לא חבל וגולה לא גול לחמו לרעב נתן ועירם כסהבגד :
 מעני ישיב ידו נשף ותרבית לא לקח משפטן עשה בחקותי חלף הוא
 לא ימות בעון אביו חיה יחיה : אביו ביזעשק עשק גול אה ואשר לא
 טוב עשה בתוך עמיו והנהיטת בעוני : ואמרתם מדע לאנשא הבן
 בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כלחקותי שמר ועשה אתם

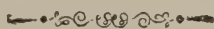

כבדוהם : הייתהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת לי ומרוד עמים תחתני : ומוציאוי מאיבי ומקמי הרוממני מאיש חמסים תגלגלי : עדיכן אורדך יהוה בגוים ומשכך אומר : מגדיל ישועות כלכו ועשההסוד למשיחו לדוד ולורעו עדיעולם :

יש מפסידים אותה ביחזקאל סימן י"ו .

כן אמר אדני יהוה ולכתתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי כראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הרגבה ותלול : בהר מרום יעמדא אשתלגו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כלכנף בצל רליותיו תשכנה : וידעו כלעצי השדה כי אני יהוה השפילתי עץ גבה הנכחתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי : ויהי דברייהוה אלי לאמר : מהלכם אתם כשולים אתהממשל הזה עלאדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה : חייאני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל הממשל הזה בישראל : הן כליהנפשת לי הנה כנפש האב וכנפש הבן ליהנה הנפש החמאת היא תמות : ואיש כייהיה צדיק ועשה משפט וצדקה : אליההרים לא אכל ועיניו לא נשא אלגלולי בית ישראל ואתי אשת רעהו לא טבא ואלאשה נדה לא יקרב : ואיש לא יונה הברתו חוב ישיב גולה לא יגול לחמו לרעב יתן ועירם יכסהיבגר : בנשך לאיתן ותרבות לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש : בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה : ותוליד בןפרץ שפך דם ועשה את מאחר מאלה : והוא אתיכללאה לא עשה כי גם אליההרים אכל ואתיאשת רעהו טבא : עני ואביון הונה גולות גול חבל לא ישיב ואלהגלולים נשא עיניו הועכה עשה : בנשך נתן ותרבות לקח וחי לא יהיה את כליהתועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה : והנה הוליד בן וירא אתיכללאחמאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן : עליההרים לא אכל ועיניו לא נשא אלגלולי בית ישראל אתיאשת רעהו לא טבא : ואיש לא הונה חבל לא חבל וגולה לא גול לחמו לרעב נתן וערם כסהיבגר : מעני השיב ידו נשך ותרבות לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא יסות בעון אביו חיה יחיה : אביו כייעשק עשק גזל גול אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנהימת בעונו : ואמרתם מדע לאנשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כלחקותי שמר ויעשה אתם

חיה יחיה : הנפש הרמאת היא תמות כן לא יישא ! בעין האב ואב לא
 יטא בעינו הפן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת ירשע עליו תהיה :
 והרשע כי ישוב מכל־חטאתו אשר עשה ושמר את־דל־חקותי ועשה
 משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות : כל־פִּשְׁעֵיו אשר עשה לא יזכרו לו
 בצדקתו אשר עשה יחיה : החפץ אהפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא
 בשובו מדרך ויהי : ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות
 אשר עשה הרשע יעשה וחי כל־צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו
 אשר יעל ובחטאתו אשר חטא כם ימות : ואמרתם לא יתכן דרך אדני
 שמעו־נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו : בשוב
 צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות : ובשוב
 רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את־נפשו יחיה :
 ויראה וישוב מכל־פִּשְׁעֵיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות : ואמרו בית
 ישראל לא יתכן דרך אדני הרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם
 לא יתכן : לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה
 שובו והשיבו מכל־פִּשְׁעֵיכֶם ולא־יהיה לכם למכשול עון : השליכו מעֲלֵיכֶם
 את־כל־פִּשְׁעֵיכֶם אשר פשעתם כם ועשו לכם לב חדש ורוח הרשע ולמה
 תמותו בית ישראל : כי לא אהפץ במות המת נאם אדני יהוה
 והשיבו יחיו :

הפטרת פרשת שקלים

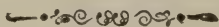
למפסיר קוראין ממחלת ס' כי השא עד לכפר על נפשתיכם (שמוס י' י' י')

כאן פתחילים המפרדים, במלים ב' סימן י"א.

ויברת יהודע את־הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם
 ליהוה ובין המלך ובין העם : ויבאו כל־עם הארץ בית־הבעל
 ויתצו את־מזבחתו ואת־צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הפעל הרגו
 לפני המזבחות וישם הכהן פקדת על־בית יהוה : ויקח את־שברי המאות
 ואת־הכרי ואת־הרצים ואת כל־עם הארץ וירדו את־המלך בבית־יהוה
 ויבאו הררשע הרצים בית המלך ויטב על־כסא המלכים : וישמח
 כל־עם־הארץ והעיר שקטה ואת־עת־ליו המיתו בחרב בית יִמְלָה :

*הרשע ק'. *הטאיו ק'. *מרכיו ק'. *צדקתיו ק'. *וישכ ק'. *סובחתיו ק'. *ימלו ק' :

חיה יחיה : הנפש החטאת היא תמות בן לא־ישא ! בעון האב ואב לא
 ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת ירשע עליו תהיה :
 והרשע כי ישוב מכל־חטאתו אשר עשה ישמר את־כל־חקותי ועשה
 משפטי וצדקה חיה יחיה לא ימות : כל־פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו
 בעדקתו אשר־עשה יחיה : החפץ אהפך מות רשע נאם אדני יהוה הלא
 בשובו מדרכו וחיה : ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות
 אשר־עשה הרשע יעשה וחי כל־צדקתו אשר־עשה לא תזכרנה במעלו
 אשר־מעל ובחטאתו אשר־חטא במ ימות : ואמרתם לא יתכן דרך אדני
 שמעו־נא בית ישראל הרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו : בשוב
 צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעוהו אשר־עשה ימות : ובשוב
 רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את־נפשו יחיה :
 ויראה וישוב מכל־פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות : ואמרו בית
 ישראל לא יתכן דרך אדני הרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם
 לא יתכן : לכן איש בדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה
 עזבו והשיבו מכל־פשעיכם ולא־יהיה לכם למכשול עון : השליכו מעיכם
 אח־כל־שעיכם אשר פשעתם במ ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה
 תמותו בית ישראל : כי לא אהפך במות המת נאם אדני יהוה
 והשיבו וחיו :

הפטרת פרשת שקלים

לפסטיח קוראין מהלכות כי חטא עד לכפר על נפשתיכם (שמות ל' י"ז) :

כאן מתחילים הספרדים, כמלכים ב' סימן י"א :

ויברת יהוידע את־הבית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם
 ליהוה ובין המלך ובין העם : ויבאו כל־עם הארץ בית־הבעל
 ויתנחמו את־מוכתתו ואת־צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו
 לפני המזבחות וישם הכהן פקדת עלי־בית יהוה : ויקח את־שרי המאות
 ואת־הכרי ואת־הרצים ואת כל־עם הארץ וירידו את־המלך מבית־ידוהו
 ויבזאו דרך־שער הרצים בית המלך וישב על־כסא המלכים : וישבת
 כל־עם־הארץ והעיר עקמה ואת־עתליתו המיתו בחרב בית מלך :
 *הרשע ק'. *המנו ק'. *מרכיו ק'. *צדקתיו ק'. *יושב ק'. *מוכתתו ק'. *דמך ק' :

בְּיָמֵי שְׁנֵים יְהוֹאֵשׁ בְּסֻלּוֹ: בִּשְׁנַת־שִׁבְעָה לַיהוָה מָלַךְ יְהוֹאֵשׁ וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ צַבִּיָּה מִבְּאֵר שֶׁבַע: וַיַּעַשׂ יְהוֹאֵשׁ
הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּלִימָיו אֲשֶׁר הוֹרֵהוּ יְהוֹדָע הַכֹּהֵן: רַק הַבָּמֹת לֹא־
כָּרוּ עוֹד הָעָם מִזִּבְחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמֹת: וַיֹּאמֶר יְהוֹאֵשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים כָּל־כֶּסֶף
הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יוּבֹא בֵּית יְהוָה כֶּסֶף עֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עָרְכוּ כָּל־
כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לִבֵּי־אִישׁ לְהִבִּיאַ בֵּית יְהוָה: וַיָּחֲזוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ
מֵאֵת מִכְרוּ וְהֵם יְהִיזְקוּ אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת לְכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא שֵׁם בֶּדֶק: וַיְהִי
בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לְמָלְךְ יְהוֹאֵשׁ לֹא־חִזְקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת:
וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאֵשׁ לַיהוֹדָע הַכֹּהֵן וּלְכֹהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרִיעַ אֵינְכֶם
מִחֻזְקִים אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת וְעַתָּה אֶל־תִּקְחוּ־כֶסֶף מֵאֵת מִכְרֵיכֶם כִּי־לְבֶדֶק
הַבַּיִת תִּתְּנֻהוּ: וַיֹּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַח־תִּכְסֹּף מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חֻזַּק
אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת: וַיָּקֶם יְהוֹדָע הַכֹּהֵן אֶרְוֶן אֶחָד וַיִּקַּב חֹר בְּרִלְתּוֹ וַיִּתֵּן
אֹתוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם בְּבוֹא־אִישׁ בֵּית יְהוָה וַנִּתְּנוּ־שִׁמְשָׁה הַכֹּהֲנִים
שְׁמָרֵי הַסֵּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוּבֹא בֵּית־יהוָה: וַיְהִי כִּרְאִיתָם כִּי־רַב
הַכֶּסֶף בָּאֶרְוֶן וַיַּעַל סֵפֶר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרוּ־וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בֵּית־יהוָה: וַנִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמֵּתָכֵן עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַיִּפְקָדִים בֵּית
יהוָה וַיּוֹצִיֵּאוּ לַחֲרָשֵׁי הָעֵץ וּלְבָנִים הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה: וּלְגֹדְרִים
וּלְחֻזְבֵּי הָאֵבֶן וּלְקִנּוֹת עֲצִים וְאֵבֶן כַּחצֵב לְחֻזַּק אֶת־בֶּדֶק בֵּית־
יהוָה וְלָכֵל אֲשֶׁר־יִצָּא עַל־הַבַּיִת לְחֻזְקָה: אַף לֹא יַעֲשֶׂה בֵּית יְהוָה סִפּוֹת
כֶּסֶף מִזְמֹרֹת מִזְרְקוֹת חֲצִצְרוֹת כְּלִי־זָהָב וְכִלֵּי־כֶסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבֹא
בֵּית־יהוָה: כִּי־לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה יִתְּנֻהוּ וְחֻזְקוֹ־יָבוּ אֶת־בֵּית יְהוָה: וְלֹא
יִחַשְׁבוּ אֶת־הָאֲשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה
כִּי כְאֻמְנָה הֵם עֹשִׂים: כֶּסֶף אִשֶּׁם וְכֶסֶף תַּמְאֹת לֹא יוּבֹא בֵּית יְהוָה
לְכֹהֲנִים יְהוֹ: :

הפטרת פרשת זכור

כְּרִיאָה לַמַּסְפִּיר פֶּרֶשׁת זְכוֹר . נִסּוּף ט' כִּי חֲצֵא :

כְּשִׁמוּאֵל א' סִימֵן ט"ו :

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־עֲלִיָּאֵל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה לְמִשְׁחָה לְכַהֵן עַל־עֲמִי עַל־
יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַרִּי יְהוָה:

כאן מתחילים האשכנזים

בן־שבע שנים יהואש במלכו: בשנת־שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא־־ כרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ויאמר יהואש אליהכהנים כל־כסף הקרשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־כסף אשר יעלה על לב־איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את־בדק הבית לכל אשר־ימצא שם ברק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא־־חזקו הכהנים את־בדק הבית: ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את־בדק הבית ועתה אל־־תקחו־־כסף מאת מכריכם כִּי־לבדק הבית תתנהו: ויאתו הכהנים לבלתי קחת־כסף מאת העם ולבלתי חזק את־בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל הכיובח בימין בבוא־־איש בית יהוה ונתנו־־שמה הכהנים שמרי הסף את־־כל־־הכסף המיובא בית־יהוה: והיו כראותם כִּירב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו־וימנו את־הכסף הנמצא בית־יהוה: ונתנו את־הכסף המתכן על־יד עשי המלאכה הַעֲקָרִים בית יהוה ויוציאתו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־־בדק בית־־־ יהוה ולכל אשר־־יצא על־־הבית להזקה: אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצרות כל־כלי זהב וכל־־כסף מִן־־הכסף המובא בית־יהוה: כִּי־לעשי המלאכה יתנהו וחזקו־־בו את־־בית יהוה: ולא יחשבו את־האנשים אשר יתנו את־הכסף על־ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: כסף אִשֶׁם וכסף הטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו:

הפטרת פרשת זכור

קריאה למפטיר פרשת זכור. כסוף פ' כי תצא:

בשמואל א' סימן פ"ו:

וַיֹּאכֶל שְׁמוּאֵל אֶל־שְׂאוֹל אֶת־יְשַׁלַּח יְהוָה לְמִשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעוֹתָה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַר־יְהוָה:

בה

* מיטין ק'. * ירי ק'. * המפקדים ק'.

ואן סתחילין האשכנזים .

כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה עמלק לישראל אשר-עם
 לו בדרך בעלתו ממצרים: עתה לך והכיתה את-עמלק והחרמתם
 את-כל-אשר-לו ולא תחמל עליו והכיתה כמיש ער-אשה מעולל וער-
 יונק משור ועד-שה מנמל ועד-חמור: וישמע שאל את-העם ויפקדם
 בטלאים כאתנים אלף רגלי ונעשרת אלפים אחי-איש יהודה: ויבא שאל
 עד-עיר עמלק וירב בנחל: ויאמר שאל אלי-הקני לכו סרו רדו סתור
 עמלקי פן-אספה עמו ואתה עשיתה חסד עסי-כל-בני ישראל בעלותם
 ממצרים ויסר קניו סתור עמלק: ויהי שאל את-עמלק סתורה בואך
 שור אשר על-פני מצרים: ויתפש את-אנג סלף-עמלק חי ואת-כל-העם
 החרים לפי-חרב: ויחמל שאל והעם על-אנג ועל-מיטב הצאן והבקר
 וה-שנים ועל-החכים ועל-כל-הטוב ולא אבו החרימם וכל-הטראכה
 נמבזה ונמס אתה החרימו: ויהי דבר יהוה אל-שמואל לאמר: נחמתי
 כי-הסלכתי את-שאל למלך כישב כאחרי ואת-דברי לא הקים ויהי
 לשמואל ויועק אל-יהוה כל-הלילה: וישכם שמואל לקראת שאל בבקר
 ויגד לשמואל לאמר בא-שאל הכרמלה והנה מצוי לו יד נוסב ויעבר
 וירד הנלגל: ויבא שמואל אל-שאל ויאמר לו שאל ברוך אתה ליהוה
 הקימתי את-דברי יהוה: ויאמר שמואל וסה קול-הצאן הזה באוני וקול
 הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר שאל מעמלקי הביאום אשר חמל העם
 על-מיטב הצאן והבקר לבצען זבח ליהוה אלהיה ואת-היותר החכמו:
 ויאמר שמואל אל-שאל הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אלי
 הלילה ויאמרו לו דבר: ויאמר שמואל הלווא אס-קטן אתה בעיניך ראש
 שבטי ישראל אתה וימשחה יהוה למלך על-ישראל: וישלחה יהוה בדרך
 ויאמר לך והחרמתה את-החטאים את-עמלק ונלחמת בו עד-כלותם
 אתם: ולמה לא-שימעת בקול יהוה ותעש אליה-שלל ותעש הרע בעיני
 יהוה: ויאמר שאל אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלף בדרך
 אשר-שלחני יהוה ואביא את-אנג כלך עמלק ואת-עמלק החרמתי: ויבא
 העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיה בנלגל:
 ויאמר שמואל התפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע
 מזבח טוב להקשיב כחלב אילים: כי חטאת-קסם פרי ואנן ותרפים
 הפער יען קאסת את-דברי יהוה וימאסה במלך: ויאמר שאל אל-
 שמואל חטאתי כי-עברתי את-כי-יהוה ואת-דבריה כי וראתי את-העם

ואשמע

ו'יאמר ק'

כאן מתחילין האשכנזים .

כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה עמלק לישראל אשר-עש
לו בדרך בעלתו ממצרים : עתה לך והכיתה את-עמלק והחרמתם
את-כל-אשר-לו ולא תהטל עליו והמתה כאיש ער-אשה מעול ועדי
יונק משור ועדי-עשה מנמל ועדי-חמור : וישמע שאול את-העם ויפקדם
בטללים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את-איש יהודה : ויבא שאול
עדי-עיר עמלק וירב בנחל : ויאמר שאול אליהקני לכו טרו רדו מתוך-
עמלקי פן-אספך עמו ואתה עשיתה חסד עי-כל-בני ישראל בעלותם
ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק : ויך שאול את-עמלק מחוילה בואך
שור אשר על-פני מצרים : ויתפש את-אגג מלך-עמלק חי ואת-כל-העם
החרים לפי-הרב * ויחמל שאול והעם על-אגג ועל-מיטב הצאן והבקר
והמשנים ועל-החרים ועל-כל-הטוב ולא אבו להרסם וכל-הטלאתה
נמבזה ונמס אתה החרים : ויהי דבר יהוה אלי-שמואל לאמר : נחמתי
כי-המלכתי את-שואל למלך כיישב מאחרי ואת-דברי לא הקים ויהר
לשמואל ויועק אלי-יהוה כל-הלילה : וישכם שמואל לקראת שאול בבקר
ויגד לשמואל לאמר בא-שואל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר
וירד הנגל : ויבא שמואל אלי-שואל ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה
הקימתי את-דברי יהוה : ויאמר שמואל ומה קול-הצאן הזה באזני וקול
הבקר אשר אנכי שמע : ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם
על-מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היותר החרטנו :
ויאמר שמואל אלי-שואל הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי
הלילה ויאמרו לו דבר : ויאמר שמואל הלוא אס-קמן אתה בעיניך ראש
שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על-ישראל : וישלחך יהוה בדרך
ויאמר לך והחרמתה את-החמטים את-עמלק ונלחמתי בו עדי-כלותם
אתם : ולמה לא-שמעת בקול יהוה ותעט אליה-שלל ותעש הרע בעיני
יהוה : ויאמר שאול אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך
אשר-שלחני יהוה ואביא את-אגג מלך עמלק ואת-עמלק החרמתי : ויקח
העם מה-שלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בנגל :
ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע
מזבח טוב להקשיב מחלב אילים : כי הטאת-קם כרי ואון ותרפים
הפצר יען מאסת את-דברי יהוה וימאכך ממלך : ויאמר שאול אל-
שמואל חטאתי כי-עברתי את-פיי-יהוה ואת-דברך כי יראתי את-העם

ואשמע

* ויאמר ק'

וַאֲשֶׁמַע בְּקוֹלִי : וַעֲהָה שָׂא נָא אֶת־חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה :
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׂאוֹל לֹא אֵשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה אֶת־דְּבַר יְהוָה
וַיִּצְאָהֶךָ וַיְהִי מִדֵּינוֹת כָּל־עַלְיִישָׂרָאֵל : וַיֵּסֶב שְׁמוּאֵל לִלְבַת וַיַּחֲזֹק בַּכֶּנֶף
מֵעִילוֹ וַיִּקְרַע : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי שְׁמוּאֵל קְרַע יְהוָה אֶת־כַּסְלֹכֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַד
הַיּוֹם וְיִתְּנָה לְרַעַךְ הַטּוֹב מִמֶּךָ : וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי
לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם : וַיֹּאמֶר הִטָּאתִי עִתָּה כִּבְדֵּנִי נָא נִגְדִּיזְקֵנִי עִמִּי
וְנִגְדִּי יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : וַיֵּסֶב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי
שְׂאוֹל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׂאוֹל לַיהוָה : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הִנֵּינִי אֵלַי אֶת־אַנְגִּי מִדָּךְ
עַל־לֶךְ וַיִּנָּח אֵלָיו אֲנִי כִּעֲדַנְתָּ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲבֹן סֵר מִרֵּיהָמוֹת : וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל כְּאִשֶּׁר שָׁכַלְתָּ נָשִׁים חֲרִבָּה כִּי־תִשְׁכַּל מְנָשִׁים אֲכָה וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל
אֶת־אֲנִי דַפְנִי וְהָיָה בְּגִלְגָל : וַיִּלֶּךְ שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה וּשְׂאוֹל עָלָה אֶרֶץ־
בֵּיתוֹ וַיָּבֶעַת שְׂאוֹל :

הפמרת פרשת פרה

מִתְחַלֵּף כִּדְמָה זֹאת חֶקֶת הַתּוֹרָה [מִמְנֵכָה י"ט] עַד כּוֹף כִּכְלָה :

— ביחזקאל סימן ל"ז :

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בְּיָאֲדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים עַל־אֲדָמָתָם
וַיִּטְבְּאוּ אוֹתָהּ בְּדִרְכָם וּבִעְלִילוֹתָם כַּטְּבֵאת הַנְּדָה הַזֹּאת בְּרַכָם
לִפְנֵי : וְאִשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל־הֶם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלְוֵיהֶם
טִמְאוּהָ : וְאִפְיָן אֹתָם בְּנוֹיִם וַיִּזְרוּ בָּאֲרָצוֹת בְּדִרְכָם וּבִעְלִילוֹתָם שְׁפָטִיתִים :
וַיָּבֹאוּ אֱלֹהֵהֶנּוּם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי בְּאֹמַר דָּהֵם עַס־
יְהוָה אֱלֹה וּמִאֲרָצוֹ יֵצְאוּ : וְאֶחָמֶל עַל־שֵׁם קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלֵהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּנוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה : לָכֵן אֹמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא
לִמְעַנְכֶם אֲנִי עָשִׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲסִילֶשֶׁם־קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּנוֹיִם
אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם : וּקְדַשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בְּנוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם
בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַנּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה בְּהַקְדִּישִׁי בְכֶם
לְעִינֵיהֶם : וְלִקְחִיתִי אֹתְכֶם מִן־הַנּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֹתְכֶם מְכַל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי
אֹתְכֶם אֶל־אֲדָמְתְּכֶם : וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיֵּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּרִיזָלוֹלֵיכֶם אֲטַהֵר אֹתְכֶם : וְנָתַתִּי לְכֶם לֶב הַדָּשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶּן
בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת־לֵב הָאֲבֹן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר : וְאֶת־
רוּחִי אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר־בַּחֲקִי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ
וְעָשִׂיתֶם : וַיִּשְׁכַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִלִּי

ואשרני בקולם : ועתה שא נא אתהטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה :
 ויאמר שמואל אל־שואל לא אשוב עמך כי מאסתי את־דבר יהוה
 וימאסך יהוה מהיות מלך על־ישראל : ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף־
 מעילו ויקרע : ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את־ממלכות ישראל מעליך
 היום ונתנה לרעך הטוב ממך : וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי
 לא ארס הוא להנחם : ויאמר הטאתי עתה כבדני נא נגד־זקני עמי
 ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך : וישב שמואל אחרי
 שואל וישתחו שואל ליהוה : ויאמר שמואל הגישו אלי את־אנג ממך
 עמלק וילך אליו אנג מעדנת ויאמר אנג אכן סר מר־המות : ויאמר
 שמואל כאשר שכלה נשים הרבך כן־תשכל מנשים אמך וישסף שמואל
 את־אנג לפני יהוה בגלגל : וילך שמואל הרמתה ושואל עלה א־י־
 ביתו נבעת שואל :

הפטרות פרשת פרה

מפסוק כח עד סוף כסא :

ביחזקאל סימן ל"ו :

וידני דבר־יהוה אלי לאמר : בן־אדם בית ישראל יושבים על־אדמתם
 ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כממאת הנדה היתה דרכם
 לפני : ואשפך חמתי עליהם על־הדם אשר־שפכו על־הארץ ובגלוליהם
 טמאוה : ואפיץ אתם בנזיר ויזרו בארצות כדרכם ובעלילותם שפוטתים :
 ויבוא אל־הגוים אשר־באו שם ויחללו את־שם קדשי באמר להם ע־י־
 יהוה אלה ומארצו יצאו : ואחמל על־שם קדשי אשר חללהו בית ישראל
 בנזיר אשר־באו שמה : לכן אמר לבית־ישראל כה צמר אדני יהוה לא
 למענכם אני עשה בית ישראל כי אס־לשם־קדשי אשר חללתם בנזיר
 אשר־באתם שם : וקדשתי את־שמי הגדול המהלל בנזיר אשר חללתם
 בתוכם וידעו הגוים כי־אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכס
 לעיניהם : ולקחתי אתכם מן־הגוים וקבצתי אתכם מכל־הארצות והבאתי
 אתכם אל־אדמתכם : וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
 ומכל־גלוליתכם אמרתי אתכם : ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן
 בקרבכם והסרתי את־לב האבן מבישרכם ונתתי לכם לב בשר : ואת־
 רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר־בחקי תלכו ומשפטי תשמרו
 ועשיתם : וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי

אֲהִיָּה לָכֶם לֵאלֹהִים : וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֹאוֹתֵיכֶם וּמִרְאֵיתִי אֶל־הַקֹּדֶן
וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אָהֵן עֲלֵיכֶם רָעָב : וְהִרְבִּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וְתִנְיֹבַת
הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעָב בְּנוֹיִם : וּזְכַרְתֶּם אֶת־
דְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקָמְתֶם בַּפְּנִיכֶם עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם
וְעַל הַתּוֹעֲבוֹתֵיכֶם : לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה וְיָדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ
וְהִקְלִמוּ מִדְּרָכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל : כִּי אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּיוֹם מִהְרִי אֶתְכֶם
מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הָעָרִים וּנְבִנֹי הַחֲרָבוֹת : וְהָאָרֶץ הַנְּשֻׁמָּה
תַּעֲבֹד תֵּהֵא שֶׁר הִיְתָה שְׂמִמָּה לְעֵינֵי כָל־עוֹבֵר : וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הִלּוּ
הַנְּשֻׁמָּה הִיְתָה כְּגֹדֶדָן וְהָעָרִים הַחֲרָבוֹת וְהַנְּשֻׁמּוֹת וְהַנְּהַרְסוֹת בְּצוּרוֹת
יִשְׁבּוּ : וְיָדְעוּ הַנָּיוֹם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ סִבִּיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנִיתִי
הַנְּהַרְסוֹת נִטַּעְתִּי הַנְּשֻׁמָּה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וַעֲשִׂיתִי :

כֹּאן מְסִימִים הַסְּפָרִים

כִּי אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה עוֹד וְאֵת אֲדָרְשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרֻבָּה
אֶתֶּם כִּצְאָן אֲדָם : כִּצְאָן קִדְשִׁים כִּצְאָן יְרוּשָׁלַם בְּמִעֲדִיהָ בֶן תְּהִינָה
הָעָרִים הַחֲרָבוֹת כִּלְאוֹת צֶאן אֲדָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה :

והפטרת פרשת החדש

קורין למַעֲשֵׂי כֹס' בֹּא מִלֶּכֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם (שְׁמוֹת י"ג ל' כ') :

בִּיחֻזְקָאֵל סִימֵן מ'ה.

כָּל הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לְנִשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל : וְעַל־הַנְּשִׂאִי
יִהְיֶה הָעוֹלֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ בַּחֲנִים וּבַחֲדָשִׁים וּבַשְּׁבֻעוֹת בְּכָל־קוֹעֲדֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל תּוֹא יַעֲשֶׂה אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־
הַשְּׁלָמִים לְבֹכֵר בְּעַד בֵּית־יִשְׂרָאֵל :

כֹּאן מִתְּהִלִּים הַסְּפָרִים.

כִּתְּיֹאמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּרֹאשׁוֹן בְּאַתֶּר לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פְּרִי־בֹן־בֶּקֶר תְּמִים
וְחִטָּאת אֶת־הַמִּקְדָּשׁ : וְלָקַח הַכֹּהֵן כֶּדֶם תְּחַטָּאת וְנָתַן אֶל־מִזְבֹּחַ
הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פָּנוֹת הָעוֹזָה לְמוֹזֶבֶחַ וְעַל־מִזְבֹּחַ שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית :
וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה בַּחֹדֶשׁ בְּאִישׁ שָׁנָה וּמִפְתִּי וּכְפָרְתָם אֶת־הַבַּיִת :
בְּרֹאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חֹג שְׁבַעֵת יָמִים
מִצֹּאת יֶאֱכַל : וְנִשְׂחָה הַנְּשִׂאִי בְּיוֹם הַהוּא בָּעֶדוֹ וּבְעַד כָּל־עַם הָאָרֶץ פֶּר
תְּמָאֹת : וּשְׁבַעֵת יְמֵי־חֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שְׁבַעֵת פָּרִים וּשְׁבַעֵת אֵילִים

הפטרת פרשת פרה

אֵלֶּה לָכֶם לְאֱלֹהִים : וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּקְרָאתִי אֶל־הַדָּגָן
וְהָרִבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֶּן עֲלֵיכֶם רָעָב : וְהָרִבִּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וְהַתְּנוּבָה
הַשְּׂדֵה לְמֶעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעָב בְּנוֹיִם : וְזָכַרְתֶּם אֶת־
דְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקָמָתָם בְּפָנֵיכֶם עַל עוֹנֹתֵיכֶם
וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם : לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נָא אֲדָנִי יְהוָה יוֹדֵעַ לָכֶם בּוֹשׁוּ
וְהִפְלֵמוּ מִדְּרָכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל : כֹּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה בְּיוֹם טַהֲרִי אֶתְכֶם
מִכָּל עוֹנֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הָעֵרִים וּנְבִנּוּ הַחֲרוּבוֹת : וְהָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה
תִּעֲבֹד תַּחַת אֲשֶׁר הִיְתָה שְׂכֻמָּה לְעֵינֵי כָל־עוֹבֵר : וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הִלּוּ
הַנִּשְׁמָה הִיְתָה כַּגִּן־עֵדֶן וְהָעֵרִים הַחֲרוּבוֹת וְהַנִּשְׁמָמוֹת וְהַנִּהְרָסוֹת בְּצוּרוֹת
יִשְׁכּוּ : וִידְעוּ הַנּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ כִּבְיֻבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנִיתִי
הַנִּהְרָסוֹת נִטְעָתִי הַנִּשְׁמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי :

כָּאן מְסִימִים הַסְפָּרִים

כֹּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה עוֹד זֹאת אֲדַרֵּשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרֻבָּה
אֶתֶּה כְּצֶאֱן אָדָם : כְּצֶאֱן קִדְשִׁים כְּצֶאֱן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֵדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה
הָעֵרִים הַחֲרוּבוֹת מְלֹאוֹת צֶאֱן אָדָם וִידְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה :

הפטרת פרשת החדש

קוֹרֵין (לְמַסְטִיר כֹּפֶ' בֹּא פִּנְכֵת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם (כְּמוֹס יִכְנֹל' כ')) :

בִּיחֻקָּאֵל סִימֵן מ"ה.

כָּל הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לְנִשְׂאֵי בִישְׂרָאֵל : וְעַל־הַנִּשְׂאֵי
יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ בַּחֲגִים וּבְחִדְשִׁים וּבְשַׁבָּתוֹת בְּכָל־מוֹעֲדֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא יַעֲשֶׂה אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־
הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בַּעַד בֵּית־יִשְׂרָאֵל :

כָּאן מִתְחִילִים הַסְפָּרִים.

כֹּה־אָמַר אֲדָנִי יְהוָה בְּרִאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פְּרִי־בִי־בִקְרָתִים
וְחֲטָאֹת אֶת־הַמֶּדֶשׁ : וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאֹת וְנָתַן אֶל־מִזְבֹּחַ
הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פָּנוֹת הָעֹזֶרֶה לְמִזְבֹּחַ וְעַל־מִזְבֹּחַ שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית :
וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִשְׁבַעַה בַּחֹדֶשׁ כִּאִישׁ שָׁנָה וּמִפְתִּי וּכְפָרְתֶּם אֶת־הַבַּיִת :
בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חֹג שִׁבְעוֹת יָמִים
מִצֹּאת יֹאכֵל : וְעֹשֶׂה הַנִּשְׂאֵי בְיוֹם הַהוּא בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי כָל־עַם הָאָרֶץ פֶּר
הַטָּאֹת : וּשְׁבַעַת יִמֵּיהֶם יַעֲשֶׂה עוֹלָה לִיהוָה שִׁבְעַת פְּרִים וּשְׁבַעַת אֵילִים

תמיכם ליום שבעת הימים ותטאת שער עזים ליום : ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל ועשה ושמן הין לאיפה : בשביעי בחמשה עשר יום להדש בחג ועשה כאלה שבעת הימים כחטאת בעלה וכמנחה וכשמן : כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח : ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על-מונות השער ועשו הכהנים את-עולתו ואת-שלקיו והשתחוה עליהם השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב : והשתחוה עס-הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה : והללה אשר יקרב הנשיא יהוה ביום השבת ששה כבשים תמיכים ואיל תמים : ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה כבת ירו ושמן הין לאיפה : וביום ההדש פר בן-בקר תמיכם וששת כבשים ואיל תמיכם יהיו : ואיפה לפר ואיפה לאיל ועשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ירו ושמן הין לאיפה : ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא וברכנו יצא : ובבוא עס-הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוה יצא בדרך שער נגב והבא דרך-שער נגב יצא דרך-שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו : והנשיא בתוקם בבואם יבוא ובצאתם יצאו : ובחגים ובמועדים תהנה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים כבת ירו ושמן הין לאיפה : וכי-ועשה הנשיא נדבה עולה או-שלקים נדבה ליהוה ופתח לו את-השער הפנה קדים ועשה את-עולתו ואת-שלקיו כאשר ועשה ביום השבת ויצא וסגר את-השער אחרי צאתו : ובבש בן-שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרם את-הסלת מנחה ליהוה חקת עולם תמיד : ועשו את-הקבש ואת-המנחה ואת-השמן בבקר בבקר עולה תמיד :

כאן כס"ס הספרים :

כה-אמר אדני יהוה כי-יתן הנשיא מתנה לאיש ככלו נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה : וכי-יתן מתנה כנחלתו לאחר מעבדיו והיתה לו עד-שנת הדור ושבת לנשיא אה נחלתו בניו להם תהיה : ולא-יבא הנשיא כנחלת העם להונתם כאחוזתם מאחוזתו ונחל את-בניו למען אשר לא-יפצו עמי איש כאחוזתו :

* יצא קרי. * יעשו קרי.

תמיכם ליום שבעת הימים והנאת שער עזים ליום : ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה : בשביעי בהמישה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחמאת כעלה וכמנחה וכשמן : כהי אמר אדני יהוה שער תחצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח : ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על־מזוזות השער ועשו הכהנים את־עולתו ואת־שלמיו והשתחוה על־כפתן השער ויצא והשער לא יסגור עד־הערב : והשתחוו עַם־הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה : והעלה אֶשְׁרֵי־קרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה־כבשים תמימים ואיל תמים : ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה כתת ידו ושמן הין לאיפה : וביום החדש פר בִּן־בקר תמיכם וששת כבשים ואיל תמיכם יהיו : ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה : ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובררכו יצא : ובבוא עַם־הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוה יצא דרך־שער נגב והבא דרך־שער נגב יצא דרך־שער צפונה לא ישוב דרך השער אֶשְׁרֵי־בא בו כי נכחו יצאו : והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו : ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים כתת ידו ישמן הין לאיפה : וכייעשה הנשיא גרבה עולה אר־שלמים גרבה ליהוה ופתח לו את־השער הפנה קדים ועשה את־עולתו ואת־שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את־השער אחריו צאתו : וכבש בן־שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרם את־הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד : ועשו את־הכבש ואת־המנחה ואת־השמן בבקר בבקר עזרת תמיד :

כאן חסימים הספרדים :

כך־אמר אדני יהוה כי־יתן הנשיא מתנה לאיש כבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה : וכי־יתן מתנה מנחלתו לאחר מעבדיו והיתה לו עד־שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה : ולא־יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם מאחוזתו ינחל את־בניו למען אשר לא־יפצו עמי איש מאחוזתו :

* יצא קרי. * יעשו קרי.

בתרי עשר. במלאכי סימן ג' ונק' ספ"ד אין חסדירין וערבה נק' אל' הל' גע'ם.
ובולחן חסדירים נכל' פרס'.

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמניות: וקרבתו אליכם למשפט ודחיתו עד כמהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר-שכיר אלמנה ויתום וכטינר ולא יראוני אכר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא שנית ואתם בני-יעקב לא כדיתם: למימי אבותיכם סרתם כחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: תיקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוה המעשר והתרומה: במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הנוי כלו: הביאו את-כל-המעשר אל-בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בואת אמר יהוה צבאות אם-לא אפתח לכם את ארבות השמים ודריקתי לכם ברכה עד-בריתי: וגערתו לכם באכל ולא-ישחית לכם את-פרי האדמה ולא-תשכל לכם הנפץ בשדה אמר יהוה צבאות: ואשרו אתכם כל-הגוים כיהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: חקו עלי דברכם אמר יהוה ואמרתם כה נדברנו עליה: אמרתם שוא עבד אלהים ומה-בצע כי שמרנו מצוותו וכי הלכנו קרנות מפני יהוה צבאות: ועתה אנחנו כאשירים ודים נס' נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: אז נדברו יראי יהוה איש אליהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון וקניו וקניו ליראי יהוה ולהשבי שמו: והיו לי אכר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגרה והמלתי עליהם כאשר יחמר איש עלי-בנו העבד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בער פתגור והיו כל-זרים וכל-עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא-יעזב להם שרש וענף: וזרחתה לכם יראי שמי שכל צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ועסותם רשעים כיהיו אפר תחת כפות הרגליכם ביום אשר-אני עשה אכר יהוה צבאות: וזכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בהרב על-כל-ישראל חקים ומשפטים: הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לבי-אבות עירבנים ורכ' בנים עיראבותם כדאבוא והפיתי את-הארץ הרס:

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:

י' רב"ה

בְּתֵרֵי עֶשֶׂר . בְּמֵלֶכֶת סִימֵן ג'. וְנִקְ'ק ספ"ד לִין מַסְטִירִין וְעֶרְבָה נָק לֵס חַל בַּעַם .
וְכוּלְהוּ מַסְטִירִים כִּסּוּל סַרְסַס .

וְעֶרְבָה לִיהוּה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימִי עוֹלָם וּבִשְׁנֵים קִדְמוֹנִית : וְקִרְבָּתִי
אֵלֶיכֶם לְמַשְׁפֵּט וְהִיִּיתִי | עַד מִמָּהֵר בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְאָפִים וּבְנִשְׁכָּעִים
לְשָׁקֶר וּבְעֶשְׂקֵי שְׂכָר־שָׂכִיר אֲלֻמָּנָה וִיתוּם וּמִטִּי־גֵר וְלֹא יִרְאוּנִי אִמֵּר יְהוּה
צְבָאוֹת : כִּי אֲנִי יְהוּה לֹא שְׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנִי־יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם : לְמִימִי
אֲבִיתִיכֶם סִרְתֶּם מַחְקִי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אִמֵּר יְהוּה
צְבָאוֹת וְאָמַרְתֶּם בְּמָה נָשׁוּב : הִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קִבְּעִים אֹתִי
וְאָמַרְתֶּם בְּמָה קִבְּעֵנוּךְ הַמַּעֲשֶׂה וְהַתְרוּמָה : בְּמֵאֲרָה אַתֶּם נֹאדִים וְאַתִּי
אַתֶּם קִבְּעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ : הִבִּיִּאי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֶׂה אֶל־בֵּית הָאוֹצֵר
וְיִהְיֶה מִרְץ בְּבֵיתִי וּבְחֻנוּנִי נָא בְּזֹאת אִמֵּר יְהוּה צְבָאוֹת אִס־לֹא
אִפְתַּח לָכֶם אֶת אֲרֻבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקֹתִי לָכֶם בִּרְכָה עַד־בִּי־יָדַי : וְגַעַרְתִּי
לָכֶם בְּאֹכֶל וּלְאִי־יִשְׁחִית לָכֶם אֶת־פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא־תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן
בְּשֶׁרָהּ אִמֵּר יְהוּה צְבָאוֹת : וְאִשְׁרוּ אַתְּכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ
חֶפֶץ אִמֵּר יְהוּה צְבָאוֹת : חֲזָקוּ עָלַי דְּבָרֵיכֶם אִמֵּר יְהוּה וְאִמַּרְתֶּם מִה־
נִדְּבַרְנוּ עָלֶיךָ : אִמַּרְתֶּם שׁוּא עֲבַד אֱלֹהִים וּמַה־בִּצַּע כִּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ
וְכִי הִלְכְּנוּ קִדְרָנִית מִפְּנֵי יְהוּה צְבָאוֹת : וְעַתָּה אֲנַחְנוּ כְּאִשְׁרִים וְזִדִּים נִס־
נִבְנוּ עָשִׂי רִשְׁעָה גַם בְּהֵנוּ אֱלֹהִים וְיִמְלָטוּ : אִזּוּ נִדְּבַרְנוּ יִרְאֵי יְהוּה אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ וְיִקְשֹׁב יְהוּה וְיִשְׁמַע וְיִכְתֹּב כִּפּוּר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוּה וְלַחֲשָׁבִי
שְׁמוֹ : וְהָיוּ לִי אִמֵּר יְהוּה צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְהַמְלָתִי
עֲלֵיהֶם כְּאִשֶּׁר יִחְמַל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הַעֲבָד אֹתוֹ : וּשְׁבַתְּם וְרֵאִיתֶם בֵּין צָדִיק
לְרִשָּׁע בֵּין עַבְדֵי אֱלֹהִים לְאִשֶּׁר לֹא עָבְדוּ : כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעַד כְּתוּר וְהָיוּ כָל־
זִדִּים וְכָל־עֹשֵׂה רִשְׁעָה קֵשׁ וְלֹהֵט אֹתָם הַיּוֹם הַבֹּא אִמֵּר יְהוּה צְבָאוֹת אֲשֶׁר
לֹא־יַעֲזוּב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעֵנֶף : וְזִרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמוֹ שְׂכֵשׁ צָדָקָה וְיִמְרָא
בְּכַנְפוֹתַי וּיִצְאֻתֶם וּפְשָׁתֶם כַּעֲגָלִי מִרְבֵּק : וְעִסְתֶּם רִשְׁעִים כִּי־יִהְיוּ אִפֹּר
תַּחַת כַּפּוֹת רְגִלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה אִמֵּר יְהוּה צְבָאוֹת : זָכְרוּ תוֹרַת
מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בַּחֲרֹב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים :
הִנֵּה אֲנִכִּי שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלִיהֶ הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוּה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא :
וְהִשִּׁיב לְבַי־אֲבוֹת עַל־בָּנִים וּלְבָנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־אֲבֹא וְהִכִּיתִי אֹתִי

הָאֶרֶץ הָרָם :

הִנֵּה אֲנִכִּי שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלִיהֶ הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוּה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא :

י' רבתי

הפטרת וזאת הברכה (ביהושע כימן א')

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר : משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל : כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה : מהמדבר והלבנון הזה ועד הנחל הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם : לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזובך : חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם : רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך : לא ימוש ספר התורה הזה מפיו והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל : הלא צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך : ויצו יהושע את שטרי העם לאמר : עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה : ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר : זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת : נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם : עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש : ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך : ככל אשר שמענו אל משה בן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה : כל איש אשר יכרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו יומת רק חזק ואמץ :

הפטרת יום ראשון של פסח (ביהושע סימן ג')

ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות : ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם : ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אהל נדבך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך : בקצ"ק מתחילין בסימן ה' בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית : ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות : וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים : כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו : כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש : ואת בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך : ויהי כאשר תמו כל הגוי להמור וישבו תחתם במחנה עד חיותם : ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה : ויהנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו : ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה : וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא : ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שחופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו : ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו : ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגנך כי המקום אשר אתה עמד

עליו

יט

הפטרה ליום ראשון של פסח

עליו קדש הוא ויעש יהושע כן : ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא : ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ :

הפטרת יום שני של פסח (במלכים ב' סימן כ"ג)

וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם : ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהודה : ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו ככל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית : בקלס קללות מחמילין כאן

ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל : והשביט את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בכמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות וכל צבא השמים : ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם : ויתן את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מנבע עד באר שבע ונתן את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר : אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם :

לפי דעת הגר"א מוסיפין אלו הפסוקים

ויטמא את התפת אשר כניא בני (בן ק') הנם לבעתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך : וישלח את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש כבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסוסים אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש : ואת המזבחות אשר על הגג עליית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתן המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון : ושבר את המזבחות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם : וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן וישרף את הבמה הרק לעפר ושרף אשרה : ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאנו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה : ויאמר מה הציון הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל : ויאמר הניחו לו איש אל יגע עצמתו וימלטו עצמתו את עצמות הנביא אשר בא משמרון : וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להם יס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל : ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם : ע"כ ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה : כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה : כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאש הו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם : וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגדלים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בעד

יאשיהו

יאשיחו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה : וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמוהו :

הפטרת שבת חול המועד של פסח (ביחזקאל סימן ל"ז)

יש קהלות מחולין כגון כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם : כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה :

כמו כקלום מחולין כגון היתה עלי יד יהוה ויוציאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מראה עצמות : והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד : ויאמר אלי בן אדם תחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת : ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות חיבשות שמעו דבר יהוה : כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכס רוח וחיותם : ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכס רוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה : ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו : וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם : ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו : והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד : ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו : לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והנבאתי אתכם אל אדמת ישראל : וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי : ונתתי רוחי בכם וחיותם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה :

בקלם קהלום מוסיפין זה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו (הכריו ק') ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו (הכריו ק') : וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך :

הפטרת יום שביעי של פסח (בשמואל ב סימן כ"ב)

וידבר דוד כו' עד ולזרעו עד עולם סמאל בהפטרת שבת האזינו

הפטרת יום אחרון של פסח (בישעיה סימן י')

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית (כס ק') ציון גבעת ירושלם : הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדעים והגבהים ישפלו : ונקף סככי היער בברזל והלכנון באדיר יפול : ויצא חמר מגוע ישי ונצר משרשיו ופרת : ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה : והרחיחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אוזניו יוכיח : ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע : והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו : וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירביץ ועגל וכפיר וטריא יחדו ונער קטן נהג בם : ופרה ודב תרעינה יחדו וירבצו ידדיהן ואריה כבקר יאכל תבן : ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול

נמול ידו הדה : לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים : והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד : והיה ביום ההוא יוסף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרום ומכוש ומעולם ומשנער ומחמת ומאוי הים : וגשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ : וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים : ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם : והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנגר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים : והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים : ואמרת ביום ההוא אורך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני : הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה : ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה : ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עדילתו הזכירו כי נשגב שמו : זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת (מודעס ק') זאת בכל הארץ : צהלי ורני ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל :

הפטרת יום ראשון של שבועות (ביחזקאל סימן א') ומסיימן פסוק י"ב סימן ג

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין : היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה : וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין חשמל מתוך האש : ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיתן דמות אדם להנה : וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם : ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל : וידו (וידו ק') אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם : חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו : ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן : ופניהם וכנפיהם פחדות מלמעלה לאיש שתיים חוברות איש ושתיים מכסות את גותיהנה : ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן : ודמות החיות מראיהם כנחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק : והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק : וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו : מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן : על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן : וגביהן וגבה להם ויראה להם ונבתם מלאת עינים סביב לארבעתן : ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים : על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמדם כי רוח החיה באופנים : בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמדם כי רוח החיה באופנים : ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה : ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גותיהם : ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן : ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן : וממעל לרקיע אשר על ראשם

הפטרת יום ראשון של שבועות קיא

כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה ; וארא כעין השמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראד מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש וננה לו סביב : כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר : ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו :

הפטרת יום שני של שבועות (בתרי עשר בחבקוק סימן ג')

ויהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ :

ברוב קהלות אשכנז ואיטליא מתחילין כאן

הפלה לחבקוק הנביא על שגינות : יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברנו רחם תזכור : אלוהו מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ : וננה כאור תהיה קרניו מידו לו ושם חביון עוה (עזו ק) : לפניו ידך דבר ויצא רשף לרגליו : עמד וימרד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו : תחה און ראיתי אהלי כושן ירגזון ידעו את ארץ מדין : הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסך מרכבתך ישועה : עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ : ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא : שמש ירח עמד זבלה לאור חציו יהלכו לננה ברק הניתך : בזעם תצער ארץ באף תדוש גוים : יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה : נקבת במטיו ראש פרוזו (פרזיו ק') יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתר : דרכת בים סוסך חמר מים רבים : שמעתי ותרגזו בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוה ליום צרה לעלות לעם יגודנו : כי תאנה לא תפרח ואין יכול בגפנים כחש מעשה זית ושרמות לא עשה אבלגוד ממבלה צאן ואין בקר ברפתים : ואני ביהוה אעלוזה אנילה באלהי ישעי : יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בגנינותי :

הפטרת יום ראשון של ראש השנה (בשמואל א' סימן א')

ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים : ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה : ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות : ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה : וכעסנה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה : וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בכית יהוה כן תבעסנה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים : ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזה היכל יהוה : והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה : ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו : והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה : וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה : ויאמר אליה ערי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך : ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך

הפטרת יום ראשון של ראש השנה

ואשפך את נפשי לפני יהוה : אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחיו ובעסי דברתי עד הנה : ויען עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלחך (חסד ה') אשר שאלת מעמו : ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד : וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה : ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו : ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו : וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאותיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם : ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטיב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו : ותעלה עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאנהו בית יהוה שלו והנער נער : וישחטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי : ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה : אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו : וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה : ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך : אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו : אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיוס כי אל דעות יהוה ולא (ולוק') נתכנו עללות : קשת נגרים חתים ונכשלים אזורו חיל : שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה : יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל : יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרום : מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקן ארץ וישת עליהם תבל : רגלי חסידו (חסידיו ק') ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש : יהוה יחתו מריבו (מריבו ק') עלו (עליו ק') בשמים ידעם יהוה ידון אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו :

הפטרת יום שני של ראש השנה (בירמיה סימן ל"א)

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי הרב הלוך להרגיעו ישראל : מרחיק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתך על כן משכתך חסד : עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים : עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונענה ציון אל יהוה אלהינו : כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצחקו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל : הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ במ עור ופסח הרה ויולדת יחדו קהל גדול ישונו הנה : בבכי יבאו ובתחנונים אובלים אורכים אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא : שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מורה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו : כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו : ובאו ורגנו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר וחיותה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד : אז תשמח בתולה במחול ובחרים וקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתיים ושמחתים מינונם : לדויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה : כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מכבה על בניה מאנה להנום על בניה כי איננו : כה אמר יהוה מגעי קולך מכבי ועיניך מדמעה כי יש שבר רפעתך נאם יהוה וישבו מארץ אויב : ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה וישבו בנים לגבולם : שמוע שמעתי

אפרים

הפמרת יום שני של ראש השנה קיב

אפרים מתנודד יסרתני ואסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי :
כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכרמתי כי נשאתי
חרפת נעורי : הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו
עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה :

הפמרת שחרית של יום כפור (בישעיה סימן נ"ז)

ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי : כי כה אמר רם ונשא שכן
עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים : כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעמוף
ונשמות אני עשיתי : בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך
לבו : דרביו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבדיו : בורא נוב (ניב ק')
שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו : והרשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש ומיט : אין שדום אמר אלהי לרשעים : קרא
בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם : ואותי
יום יום ידרשון ודעת דרכי יהפצון כנוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב
ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יהפצון : למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא
תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנששו : הן לריב ומצה תצומו ולהכת*
באגרוף רשע לא תצומו ביום להשמיע במרום קולכם : הכזה יהיה צום אבחרהו יום
ענות אדם נפשו להקפ כאנמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון
ליהוה : הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע חתר אנדות מוטה ושלח רצוצים
הפשים וכל מוטה תנתקו : הלוא פים לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי
תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם : אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה
תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך : אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר
הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און : ותפק לרעב נפשך ונפש נענה
תשביע ורחב בחשך אורך ואפתחך כצהרים : ונהך יהוה תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמתך יחליץ והיות כנן רוח וכמוצא מים אשר לא יכזבו מיטיו : ובנו ממך
חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך נדר פרץ משובב נתיבות לשבת :
אם תשיב משבת הנלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה
מכבד וכבודתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר : אז תתענג על יהוה
והרכבתך על במותי (מיסר ו') ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר :

הפמרת מנחה של יום כפור (ספר יונה)

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר : קום לך אל גינה העיר הגדולה וקרא
עליה כי עלתה רעתם לפני : ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו
וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה :
ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר : וייראו
המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטילו את הכלים אשר באניה אל הים להקל
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירום : ויקרב אליו רב החבל ויאמר
לו מה לך נדרם קום קרא אל אלהיך אולי יתגש האלהים לנו ולא נאבד :
ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו
גורלות ויפל הגורל על יונה : ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת
לנו מה מאתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה : ויאמר אלהים עברי
אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה : וייראו

האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הניד להם : ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער : ויאמר אליהם שאוני והטלני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם : ויחתרו האנשים להשיב או היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם : ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא (יחז' ה') כי אתה יהוה באשר חפצת עשית : וישאו את יונה ויטלחו אל הים ויעמד הים מזעפו : ויראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו וזכו ליהוה וידרו נדרים : וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות : ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדג : ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי : ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משברך וגלך עלי עברו : ואני אמרתי נגרשתי מגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך : אפשוני מים עד נפש תהם יסבבני סוף חבוש לראשי : לקצבי הרים ירדתי הארץ ברוחה בעדי לעולם ותעל משהת חי יהוה אלהי : בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך : משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו : ואני בקול תודה אובחה לך אשר נדרתי אשמה ישועתה ליהוה : ויאמר יהוה לדג וקא את יונה אל היבשה : ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר : קום לך או ניונה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך : וקם יונה וילך אל ניונה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים : ויחז יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת : ויאמינו אנשי ניונה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם : ויגע הדבר אל מלך ניונה וקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר : ויועק ויאמר בנינוה מטעם זמך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו : ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחוקה וישבו איש מדרכו הרעה וכן החמס אשר בכפיהם : מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד : וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה : וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו : ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל הגון ורחום אך אפים ורב חסד ונחם על הרעה : ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי קוב מותי מחיי : ויאמר יהוה ההיטב חרה לך : ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר : וימן יהוה אלהים קיקון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקון שצחה גדולה : וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקון ויכוש : ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתקף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי : ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך עד הקיקון ויאמר ההיטב חרה לי עד מות : ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקון אשר לא עמדת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובין לילה אבד : ואני לא אחוס על ניונה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה : יס מוספוס מי אל כמך נשא עון ועבד על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לדע אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ורחמי יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

הפטרת יום ראשון של סבות (בזכירה סימן י"ד) קיג

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך : ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה וגלכדה העיר ונשטו הבתים והנשים תשגלנה (תשכנס ק') ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר : ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב : ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה : ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך : והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון (וקפאון ק') : והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור : והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה : והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד : יסוב כל הארץ בערבה מנגע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך : וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח : וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המקב בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם : והיה ביום ההוא תהיה מחומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו : וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד : וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות החמה כמגפה הזאת : והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסבות : והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם : ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסבות : זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסבות : ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח : והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם וגא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא :

הפטרת יום שני של סבות (במלטים א' סימן ח')

ויקהלו אל המלך שלמה תמנא כהן־מלך פקודי

הפטרת שבת חול המועד של סבות (ביחזקאל סימן ל"ח)

והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי : ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל : ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול : וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחי תהיה : ונשפכתי אתו בדבר וברם ונשים שוטף ואבני אלנביש אש וגפרית אמטיר עריו ועל אנפיו ועל עיניו רבים אשר אתו : והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה : ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אריך גוג נשיא ראש משך ותבל : ושבתתיך ושטאתיך והעליתיך מזרחת צפון והבאותיך על הרי ישראל : והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך אקבל : על הרי ישראל תגד אתה וכל אנפיך ועינים אשר אתך לעיני צפור כל

הפטרת שבת חול המועד של סכות

כנף וחית השדה נתתיך לאכלה : על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה : ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה : ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל : הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי : ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמה ובערו בהם אש שבע שנים : ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בזויהם נאם אדני יהוה : והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג : וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים : וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה : ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו : ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אותו המקברים אל גיא המון גוג : וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ :

הפטרת שמיני עצרת (במלכים א' סימן ח')

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מברע על ברכיו וכפיו פרושות השמים : ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר : ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו : יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יושנו : להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד : והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו ביום הזה : והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה : וזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל : ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים : ויעש שלמה בעת ההיא את ההג וכל ישראל עמו קהל גדול מכבוא חבת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום : ביום השמיני שח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו : יס מוסיפס פסוק זה ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות :

הפטרת שמחת תורה (בוזאת הברכה)

הפטרת תשעה באב בשחרית (בירמיה סימן ח)

אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום : על מה אנחנו יושבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה : קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה : מדין נשמע נחרת סוסיו מקול מזהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישובי בה : כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם

לחם לחש ונשבו אתכם נאם יהוה : מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי : הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הבעסוני בפסדיהם בהבלי נכר : עבר קציר כרה קיץ ואנחנו לא נושענו : על שבר בת עמי השברתי קדדתי שמה החוקתני : הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי : מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי : מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים : וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה : איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך : ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו : שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה : לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי : חץ שוחט (שחוט ק) לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו : העל אלה לא אפקד בס נאם יהוה אם בניו אשר כזה לא התנקם נפשי : על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו : ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב : מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר : ויאמר יהוה על עזכם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה : וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם : לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש : והפיצותים* בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם : כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה : ותמהרנה ותשנה* (חסר ה) עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים : כי קול נהי נשמע מציון איך שדרדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו : כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם נהי ואשה רעותה קינה : כי עלה מו : בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עוול מחוץ בחורים מרחבות : דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף : כה אמר יהוה אל יתהלל הכס בהכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו : כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה :

הפמרת לתענית צבור (בישעיה סימן נ"ה)

דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב : יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי וישב אל יהוה וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח : כי לא מחשבתי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה : כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם : כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוח את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל : כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו : כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדר ימהאו כף : תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת (וממס ק) הסרפד יעלה הדס והיה ליהוד לשם לאות עולם לא יכרת : כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרוב ישועתי לבוא וצדקתי להגלות : אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמי שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע : ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר

הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עין יבש : כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי : ונתתי
להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת :
ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל
שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי : והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית
תפילתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים :
נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו :

ברכה שאומרים קודם ההפטרה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בַּנְּבִיאִים טוֹבִים, וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמֶּת:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוֹ,
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבַנְּבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק:

נאך דיא הפטרה זאגט מען דיא ברכות :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוֹר כָּל הָעוֹלָמִים,
צַדִּיק כָּכָל הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנְּאֻמָּן הַאֹמֵר וְעִשָּׂה, הַמְדַבֵּר
וּמַקְיֵם, שְׁכָל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצִדִּיק :

נְאֻמָּן, אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְנְאֻמִּים דְּבָרֶיךָ, וְדַבַּר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזוֹר לֹא יֵשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְדַבָּר
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַנְּאֻמָּן כָּכָל דְּבָרָיו :

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה :

שִׂמְחָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיאַ עֲבָדֶיךָ, וּבְמַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בְּמַדְרָה יָבֵא וַיְגַל לִבְנוֹ, עַל פֶּסֶסוֹ לֹא
יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחָלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁה
נִשְׁבַּעַת לּוֹ, שְׁלֹא יִכָּבֵה גֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מֶגֶן דָּוִד : כִּיז דא זאגט מען אין תענית ציבור אונזיי מנחה פון יו"כ :

אלי שבת פון אנאנין יאהר אויך שבת חול המועד פסח זאגט מען דאס :
עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה, שְׁנַתָּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁה וּלְכַנּוּתָהּ, לְכַבֹּד
וּלְתַפְאֶרֶת :

עַל הַכֹּל, יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ,
יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה
יי, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

שמות הטעמים:

NAMES OF THE HEBREW ACCENTS.

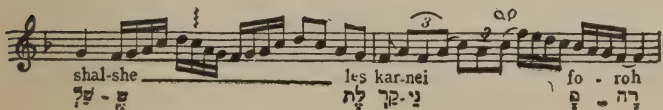
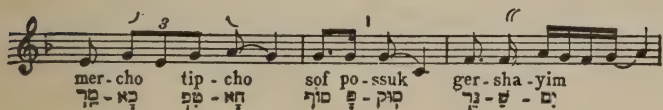
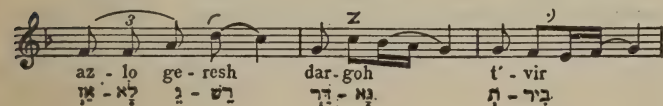
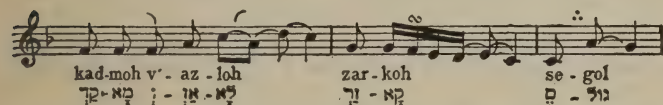
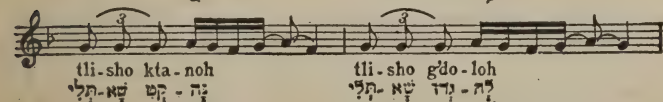
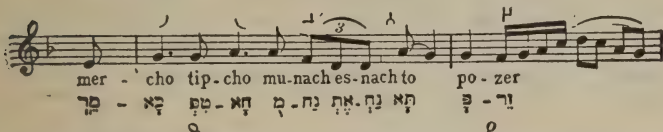
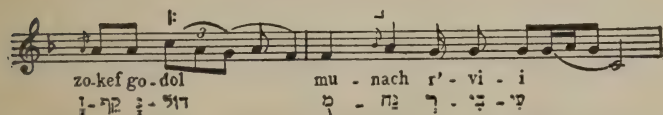
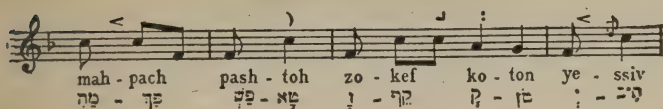

קִדְמָא מְנַח זֶרְקָא מְנַח סְגוּלָּה
מְנַח | מְנַח רְבִיעִי מַהֲפֵךְ פִּשְׁטָא זֶקֶף
קִמְזֵן זֶקֶף-גָּדוֹל מְרַבָּא טַפְחָא מְנַח
אַתְנַחְתָּא פֶּזֶר תְּלִישָׁא-קַטְנָה תְּלִישָׁא-
גָּדוֹלָה קִדְמָא וְאַזְלָא אֲזִלָּא-גֵּרֶשׁ גֵּרֵשִׁים
וְדִגְמָא תְּבִיר יְתִיב פְּסִיק | סוּף-פְּסִיק
שְׁלִשְׁתָּ קַרְנֵי פָּרָה מְרַבָּא כְּפוּדָה
יְבַח-בֶּן-יוֹמוֹ:

Music notes for the Reading of the Torah

(נתינות המעמים)

ye-rach ben yo-mo   mu - nach   mu - nach
 בן יוֹמָם   (before zarko)   (before segol)
 מוֹ - נַח   נַח -   נַח -

mu - nach   p'sik   sof po-suk.
 (before mahpach)   (at the end of a portion)   סוף פסוק
 מוֹ - נַח   פִּסִּיק   סוף - פסוק

Music notes for the Reading of the Haftarah.

(נגינות דהפטרד)

pash toh   mu - nach zar - koh
 פַּשׁ תוֹ   מוֹ - נַח זָר - כּוֹה

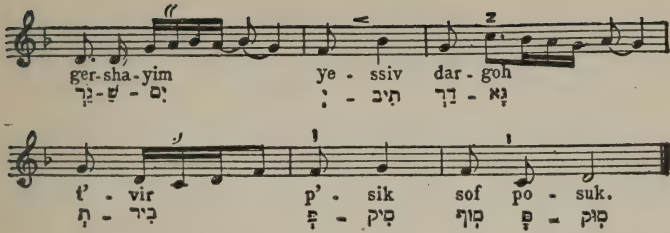
mu-nach se-gol   zo-kef ko-ton   mah pach
 מוֹ - נַח סֵגוֹל   זֹכֵף כּוֹתוֹן   מַח פַּחַד

mu-nach   mu-nach r'vi - i   zo-kef go-dol
 מוֹ - נַח   מוֹ - נַח רִבְעִי - אֵי   זֹכֵף גּוֹדוֹל

mer-cho   tip - cho   mu - nach   es - nach - toh
 מֶרְכָּה   תִּפְּכָה   מוֹ - נַח   אֵס - נַח - תוֹה

po - zer   tli - sho   kta - noh
 פּוֹזֵר   תְּלִישׁוֹ   כְּתָנוֹה

tli-sho gdo-loh   az-loh ge-resh kad-mo v'az-loh
 תְּלִישׁוֹ גְּדוֹלוֹה   אֶז - לוֹה גֵּרֶשׁ קַדְמוֹ וְאֶז - לוֹה

Melody for Benediction after the Haftarah

(ננינות ברכות אחר ההפטרה)

Bo - ruch   a - to a - do - noy
 בּוֹ - רֹחַ   אֵל - תּוֹ   אֵל - דּוֹ - נֹי

e - lo - hei - nu me - lech ho - o - lom   tsur kol ho - o - lo - mim
 אֵל - לֹהֵי - נוּ   מֶלֶךְ הוֹ - וֹלָם   צוּר   כּוֹל הוֹ - וֹלָם - מִיִּם

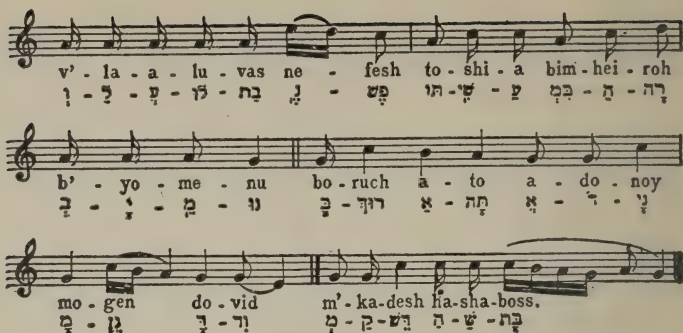
tsa - dik b' chol ha - do - ross   ho - el ha - ne - mon
 צַדִּיק בְּכֹל הַדּוֹ - רוֹס   הוֹ - אֵל הַנֶּ - מוֹן

ho - o - mer v' o - seh   ham - da - ber um - ka - yem
 הוֹ - וֹמֵר וְעֹשֶׂה   הַמְדַּבֵּר   וּמְכַלֵּם

she - kol d'vo - rov   e - mes vo - tse - dek
 שֶׁ - כּוֹל דְּבֹרֹב   עֶ - מֶס   וְצֵדֶק

ra - chem   al tsi - yon ki hi beiss cha - ye - nu
 רַחֵם   אַל תִּצְיוֹן   כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ

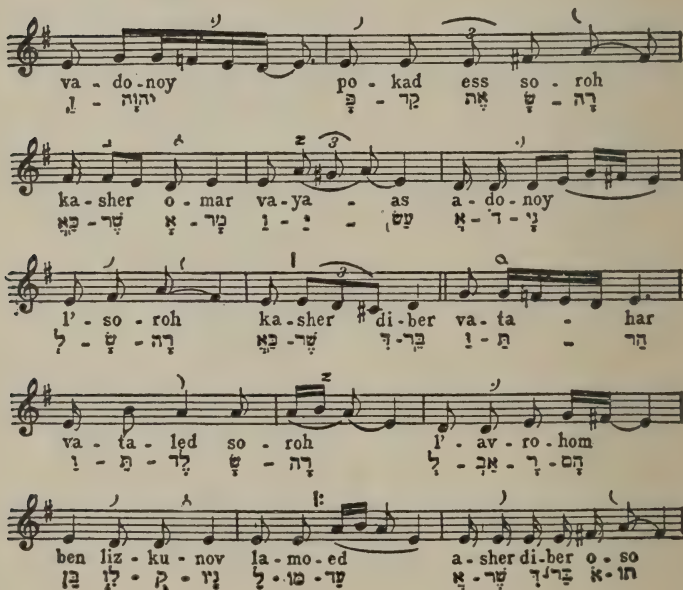
v' - la - a - lu - vas ne - fesh to - shi - a bim - hei - roh
 ו' - ל - א - ל - ו - ב - ת נ - פ - ש ת - ש - ה ב - מ - ה - ר - ה

b' - yo - me - nu bo - ruch a - to a - do - noy
 ב' - י - מ - נ - ו ב - ר - כ - ה א - ת - ה א - ד - ה - נ - י

mo - gen do - vid m' - ka - desh ha - sha - boss.
 מ - ג - נ ד - ו - ד מ' - כ - א - ד - ש ה - ש - א - ב - ס

Melody for the High Holidays

(ננינות המעמדים לימים הנוראים)

va - do - noy po - kad ess so - roh
 ו - ד - ה נ - י ק - ד - ה א - ת ש - ה

ka - sher o - mar va - ya - as a - do - noy
 כ - ש - ר א - מ - ר ו - י - א - ש א - ד - ה - נ - י

l' - so - roh ka - sher di - ber va - ta - har
 ל' - ש - ה כ - ש - ר ב - ר - ד ו - י - ת - ה

va - ta - led so - roh l' - av - ro - hom
 ו - י - ת - ל - ד ש - ה ל' - א - ב - ר - ה

ben liz - ku - nov la - mo - ed a - sher di - ber o - so
 ב - נ ל - י - ז - ק - נ ו - י ל - מ - ו - ע א - ש - ר ב - ר - ד ו - ש

e - lo - him   Va - yik-roh av - ro - hom
 הֵם - לֹ - הִים   וְיִיקְרוֹהֶם אֲבִירֹהֶם

ess shem b' - no   ha - no - lad lo
 אֵשׁ שֵׁם בְּנוֹ   הֵאֱנוּ לֹדֹלֹ

a - sher yol - do   So - roh   yits - chok
 אֲשֶׁר יוֹלְדוֹ   סוֹרוֹה   יִצְחָק

Va - yo - mol av - ro - hom   ess yits-chok b' - no
 וְאֵינוֹ מוֹלֵד אֲבִירֹהֶם   אֵשׁ יִצְחָק בְּנוֹ

ben shmo - nass yo - mim ka - a - sher
 בֶּן שְׁמוֹנָס יוֹמִים   כָּאֲשֶׁר

tsi - voh o - so   e - lo - him
 צִיבֹה אוֹסוֹ   הֵם - לֹ - הִים (end of a portion)

Melody for the Song of Songs

(נגינות המעמדים למגלת שיר השירים)

Shir ha - shi - rim   a - sher lish - lo - mo
 שִׁיר הַשִּׁירִים   אֲשֶׁר לִישְׁלוֹמוֹ

yi - sho - ke - ni min - shi - kos   pi - hu
 יִשְׁכְּנֵנִי מִן - שִׁי - קוֹס   פִּיהוּ

ki - to - vim do - de | - cho mi - yo - yin
 קִי - טו - וִימ דו - דֵּי | - חו מי - יו - יִין

O ku - mo - no va - a - so - v' - vo vo -
 אָ קו - מו - נו וַ - א - סו - ו' - וו וו -

ir bash - vo - kim u - vo - r' - cho - vos
 עִיר בַּשׁ - וו - קִים ו - וו - ר' - חו - וּס

a - vak - shoh eiss she - o - ha - vo
 אָ - וַק - שׁוּחַ עֵיס שֶׁ - או - הָא - וו

naf - shi bi - kash - tiv v' - lo m' - tso - siv
 נַפ - שִׁי בִי - קַשׁ - טִיב ו' - לוּ מ' - טְסו - סִיב

ad she - yo - fu - ach 'ha - yom v' - no - su
 אַד שֶׁ - יו - פּוּ - אַח 'הָא - יוֹם ו' - נו - סוּ

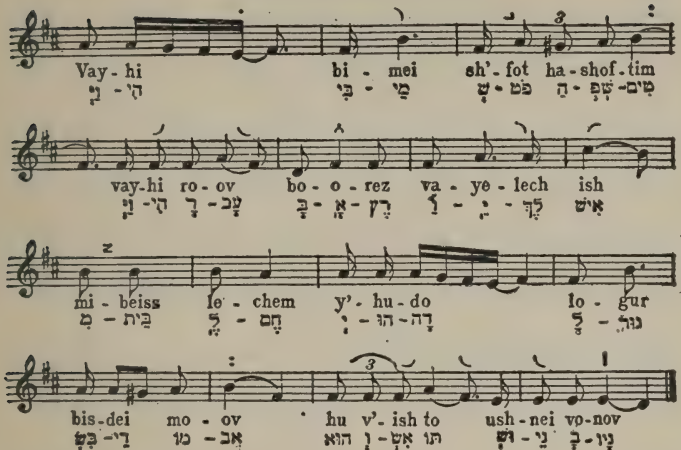
ha - ts' - lo - lim sov dmei l' - cho
 הָא - טְס' - לוּ - לִימ סוּב דְּמֵי ל' - חוּ

do - di lits - vi o l' - o - fer
 דו - דִּי לִיטְ - וִי אוּ ל' - או - פֶּר

ho - a - yo - lim al ho - rei vo ser
 הוּא - יוּ - לִימ אַל הוּ - רֵי וּו סֶר

Melody for the Book of Ruth

(נגינות הטעמים למגלת רות)

Vay - hi bi - mei sh' - fot ha - shof - tim
וַיְהִי בִּי מֵי שֶׁפֹּת הַשֹּׁפֵטִים

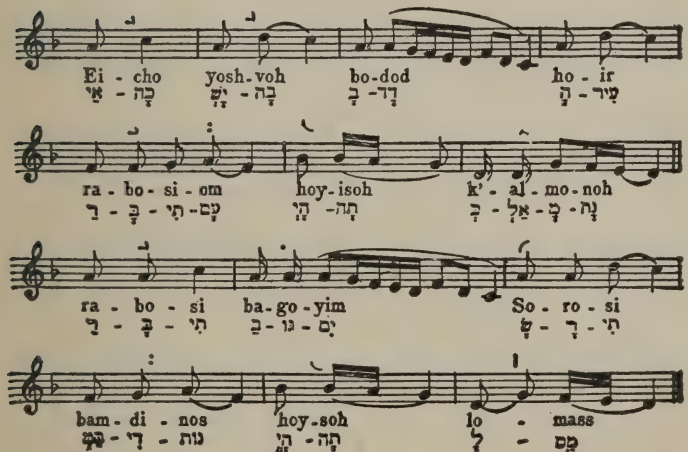
vay - hi ro - ov bo - o - rez va - ye - lech ish
וַיְהִי רֹכֵב בֹּרֵץ אֶת - הַיֵּלֶךְ אִישׁ

mi - beiss le - chem y' - hu - do lo - gur
מִבֵּיס לֶחֶם יְהוּדָה לֹגֵר

bis - dei mo - ov hu v' - ish to ush - nei vo - nov
בִּישְׁדֵּי מֹכֵר הוּא וְאִשׁ תּוֹשְׁבֵי נֹכַח

Melody for the Book of Lamentations

(נגינות הטעמים למגלת איכה)

Ei - cho yosh - voh bo - dod ho - ir
אֵיכָה יוֹשֵׁב דָּד הוֹיֵר

ra - bo - si - om hoy - isoh k' - al - mo - noh
רָבֹסִי אֵיכָה הֵיכָל מוֹנוֹה

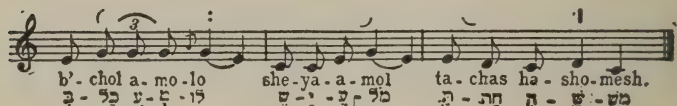
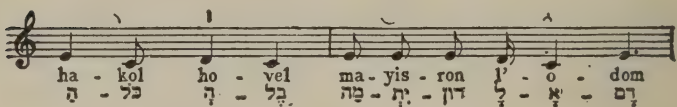
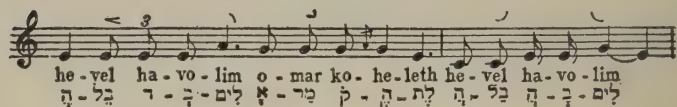
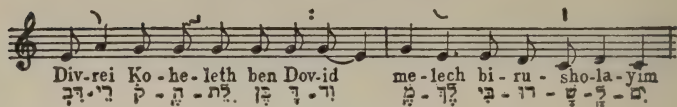
ra - bo - si ba - go - yim So - ro - si
רָבֹסִי בָגוֹיִם סוֹרוֹסִי

bam - di - nos hoy - soh lo - mass
בָּמִדְיָנוֹס הֵיכָל קֶסֶם

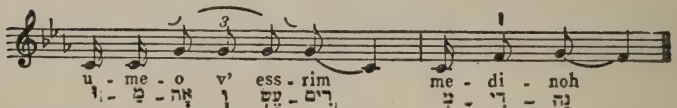
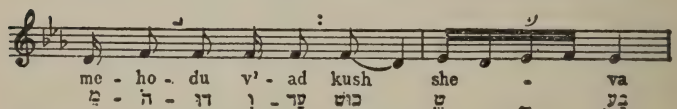
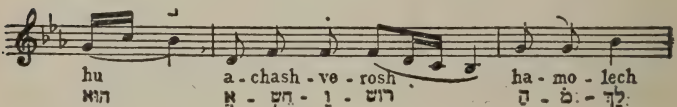
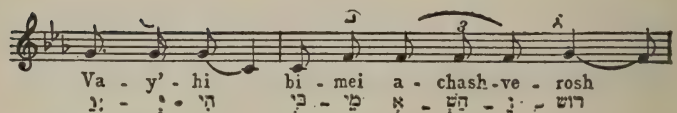
3 Melody for the Book of Ecclesiastes

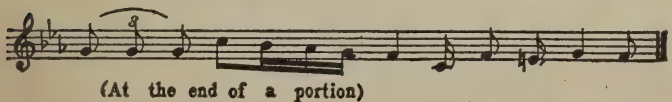
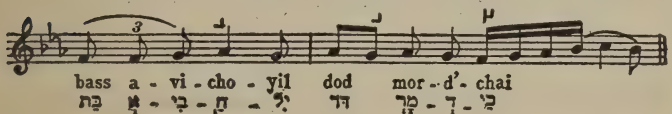
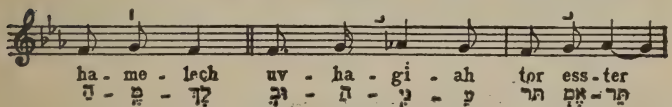
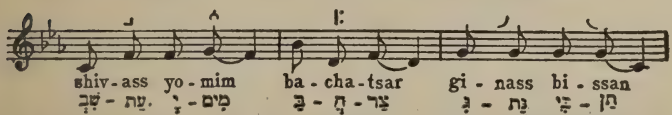
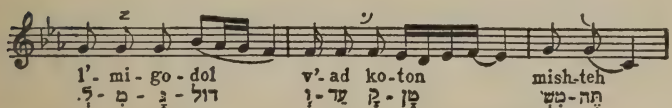
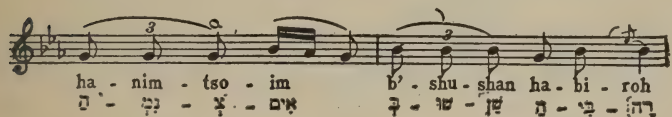
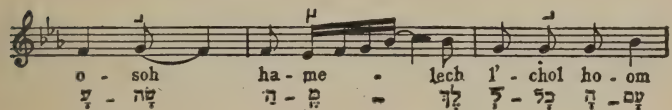
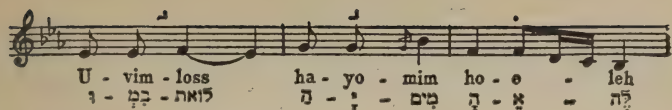
(נגינות השעמים למגלת קהלת)

Melody for the Book of Esther

(נגינות השעמים למגלת אסתר)

(At the end of a portion)

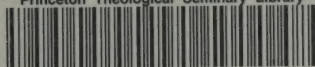

Princeton Theological Seminary Library

1 1012 01530 9331